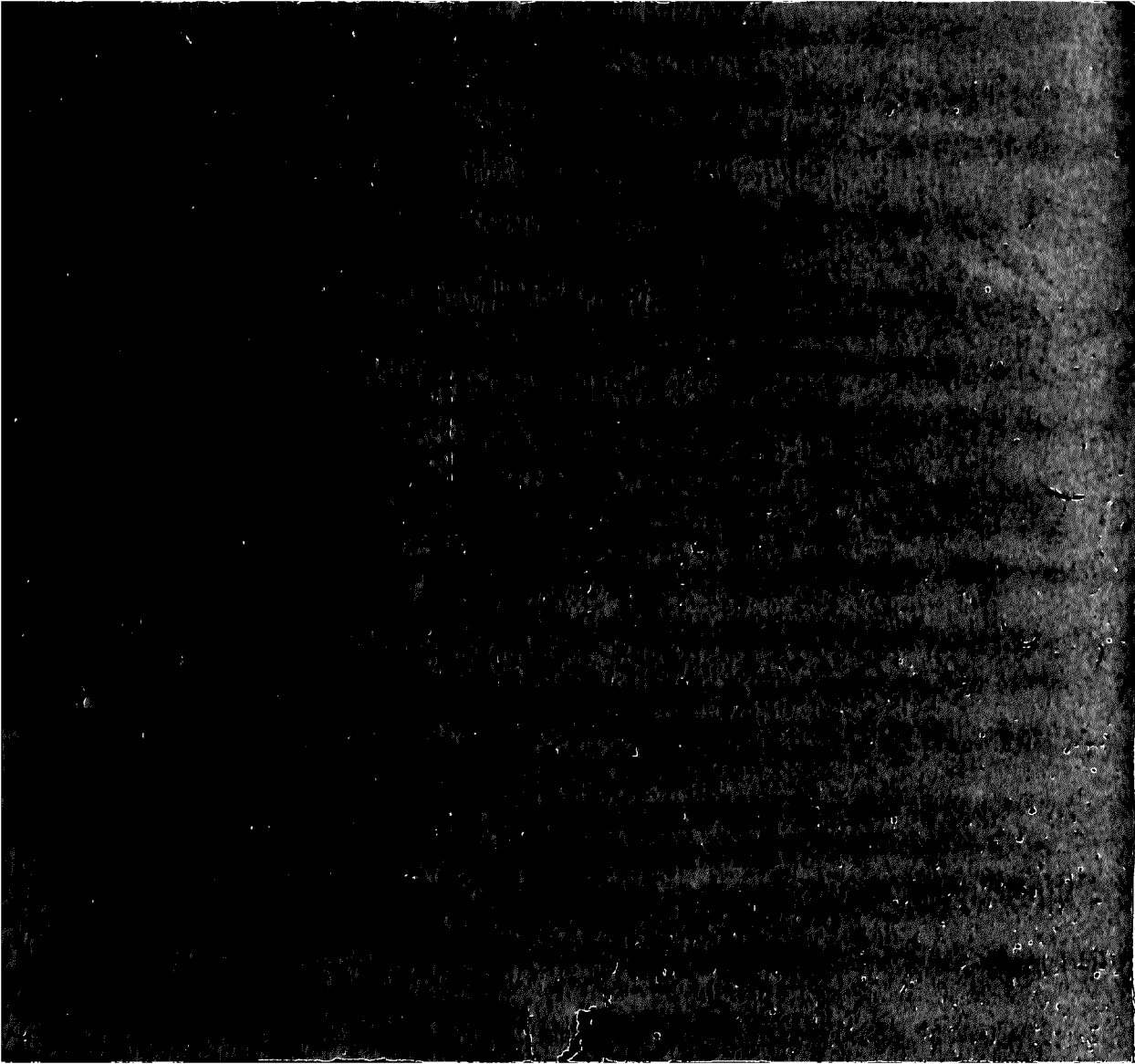

MSS No 6
 Dec. 1484
 ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣ
 ਸੇਵੇ 7 ਰੋਮਾ
 ਚੀਰਾ ਰਾਹ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਪੇਂਟਿੰਗ
 ਦਿਸਤਰ 1915 ਨਗਰੀ

6. Adhyatam Ramayan with (7) Rare Printings
 by Gulab Singh Sadhu. Bik. 1915.

Acc No 1484
69

॥ १॥ **ਭਗਵੰਤ ਸਾਖਾਨਮਹਾ** ॥ ਪ੍ਰਥਮਕਾਰ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥
ਤਸਾਰਾ
ਦਸਮਹਾ
ਪਦਪੰਕ
ਰੇਸੁਮਾਤਿ
॥੧॥ ਸਿੰਕ
ਗਣਨਾ
ਦਾਇਮਸ
ਨਾਪਗਧ

ਦੇਵੀਮਾ
ਸਰਦਾਇ
ਸਾਬਿਰੇ
ਜਸਦਾਫ
ਪਰਕਾਸ
ਰਛੀਦਾ ॥
ਦਾਸਨਿ
ਤਕਬੀਦ
ਗਾਕਰਯੇ

ਚਹੇਓਰਰਾਮਕੋਜਿਸਦੇਹੁਬੁਧਿਉਦਾਰਾ ॥ ਸੁਰਗੁਰਕਰੇਸੁਰਰਾਜ ॥

ਕਾਰਜਪਾਦਕੰਜਮਨਇ। ਤੇਰੰਬਨਾਥਮਨਾਥਕੇਮੇਧੀਰਬੀਰਸ
 ਭਇ॥੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੁਰਖਵੈਸਬਿਖੇਨਿਪਜੇਰਿਖਾਗਾਬਿਨਾਸਕ
 ਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਰੇ। ਰਿਖਨਾਰਿਉਧਾਰਕਰੀਖਿਨਮੇਜਿਹਬੀਚਸਮੁੰਦ
 ਤੁਧਰਤਾਰੇ। ਰਣਰਾਵਣਕੇਦਸਸੀਸਕਟੇਜਿਨਦਾਸਬਿਭੀਖਨ
 ਕਾਜਸਦਾਰੇ॥ ਜਨਕਾਤਮਜਾਪਤਿਰਾਮਦਾਹੀਮਤਿਦਾਇਕਹੈਮ
 ਵਲਿਬਹਮਾਰੇ॥੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਪਰਮਾਤਮਰਾਮਰਤੇਜਗਜੇਸਭਲੇ
 ਕਾਜਿਨੇਪਗਬਿਦਨਧਾਰੇ॥ ਜਿਨਨਾਮਮੁਕੰਦਹਸੇਤੁਬਨਾਇਸੁਸੇ
 ਵਕਕੇਗਨਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ ਜਿਹਕੀਰਤਿਪੁਰਰਹੀਅਵਨੀਗੁਨਸਿ
 ਧੁਕਹਾਬਰਨੇਹਮਬਾਰੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਦੈਪਦਮੁਜਲਕੇਕਰਜੇਰ
 ਸਦਾਅਭਿਬਿਦਹਮਾਰੇ॥੪॥ ਅਨਿਗਸੇਖਰਛੰਦਾ॥ ਗੁਰਗਾਬਿ
 ਦਸਿਘਕੋਨਮੋਸੁਹਾਬਜੇਰਕੈ ਕੁਸਤੁਤੇਜਤੋਰਜਾਹਿਪਾਲਯੇ

੨

ਅਜ

ਹੋਇਨਿਕੋ॥ਕਿਪਾਲਸੀਸਹਾਬਦੈਸੁਕੀਟਤੇਕਰੋਂਮਿਗਿਦਇ
 ਦੁਚਪਲਾਜਪੰਖਨਾਬਕੀਕਮਾਨਿਕੋ॥ਅਪਾਰਦੁਖਟਾਰਕੋਨਿ
 ਟਾਰਕੋਕਲੇਸਦਾਸਬਾਸਤੇਬਿਕੀਠਤੇਜਪੁਰਯੋਜਹਾਨਿਕੋ॥ਭੁਜ
 ਭੁਜੇਗਾਰਜਸੀ॥ਬਿਰਾਜਸੀਸਕੇਸਚੰਦਸਾਮਤਾਨਹੋਇਤੇਮੁਖਾਰ
 ਬਿੰਦਸਾਨਕੋ॥੫॥ **ਛਪੇਛੇਦਾ॥** ਨਿਪਜੇਪੰਕਸੁਬੀਚਜਰੇਕੰਟਕਤਿ
 ਨਅੰਗਾ॥ਦਿਧਮਚਿਤਿਪਰਮੁਦੰਭੁ ਮਰਮਰਿਦੇਸਰਬੀਰਾ॥ਗੁਰ
 ਪਦਕੇਜਸੁਨਖਪ੍ਰਭਾਤਿਹਰਸੇਨਿਰੰਤਰਾ॥ਖਿਰੇਰਹੇਦਿਨਰੈਨਸਦਾ
 ਨਹਿਪਰੇਸੁਅੰਤਰਾ॥ਸ੍ਰੀਮਾਨਸਿੰਘਗੁਰਕੇਚਰਣਭੁਯਤੰਜਨਓ
 ਰਤਮਹਰਨਾ॥ਜਨਮਰਥਭੁਗਤਿਅਪਵਰਗਕਰਸਭੁਲਾਇਕ
 ਸੇਵਕਸਰਣਾ॥੬॥ **ਸਟੈਮ॥** ਰਘੁਬੀਰਕਿਕੀਰਤਿਸਿਧੁਕਤਾਹਮ
 ਸੇਮਤਿਮੰਦਕਹਾਂਬਗਥਾਰੇ॥ਸੁਮਰਾਲਬਧੈਕਵਿਮੰਡਿਲਜੇਤਿਹਬੀ

ਚਟਿਰੇਨਹਿਪਾਵਤਪਾਗੇ। ਬਗਪੇਰਨਪੇਖਮਰਾਲਹਸੇਤੁਹਸੇਨਹਿ
 ਪੈਕਛੁਹਾਨਿਹਮਾਰੇ। ਰਸਮੀਮੁਤਕੀਗਤਿਪਾਇਭੁਲੇਸਮੇਹਿਸਨ
 ਕੇਬਗਕਾਲਨਿਦਾਰੇ॥੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਰੁਬੋਲਸੁਨੇਲਾਘੁਬਾਲਜ
 ਬੈਤਿਮਬੋਲਨਕੋਮਨਮੇਉਮਗਾਵੈ। ਦਹਿਯਦਪਨਾਤਿਮਬੋਲਜ
 ਕੈਸੁਨਿਬਾਲਕਬੈਨਬਰੇਬਿਗਸਾਵੈ॥ ਤਿਦਹੀਮਮਛਿਦਨਗਿਆ
 ਨਨਹੀਪੁਨਜਾਨਤਿਨਾਨਾਪੁਦੀਰਪੁਨਵੈ। ਕਰੁਣਾਨਿਧਕੋਵਿਦ
 ਕਾਨਪਰੇਮਮਬਾਲਕਬੈਨਸਦਾਹਰਖਾਵੈ॥੨॥ ਨਰਜਛੇਦ॥ ਕ
 ਥੈਕਵਿਦਪੁਜਜਾਮਪਾਰਉਜਲੀਯਸੀ। ਗਨੇਸਮੇਮਹੇਸਸੇਸਭ
 ਖਹੈਵਿਦਾਨਿਸੀ॥ ਸੁਨੇਸੁਗਮਕਾਕਲੀਕ੍ਰਿਪਾਲਮੇਹਬਾਲਕੀ॥
 ਹਸੇਮੁਖਾਗਬਿਦਤੇਕਦੇਸਫਾਸਕਾਲਕੀ॥੩॥ ਅਥਕਥਾਪੁਸੀਗ॥
 ਸੁਤੇਵਾਗ। ਚਉਪਈ॥ ਏਕਸਮੇਨਾਰਦਮੁਨਿਯੋਗੀ॥ ਸਕੁਲੇਗ

ਨਕੇਹਿਤਉਦਯੋਗੀ॥ ਕਰਮਕਰਸਗਲਲੋਗਮੇਗਏ॥ ਸਤੁਲੇ
 ਕਪੁਨਿਜਾਵਤੁਭਏ॥ ੧੦॥ ਸੁਧਾ॥ ਸੁਭਮੁਗਤਿਵਤਸੁਬੇਦਜਹਾਂ
 ਚਤੁਰਾਨਨਜੁਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜੇ॥ ਗਵੰਬਾਲਪੁਰਾਸੁਲਸੇਗਹਸੀ
 ਦਰਪੇਖਤਮਿਸ੍ਰਦਰਸਭਾਗੇ॥ ਰਿਖਮਾਰਕੰਡੇਲਸਭੈਮਿਲਕੇਚ
 ਤੁਰਾਨਨਕੇਗੁਨਗਾਵਤਮਾਗੇ॥ ਸਭਗੋਚਰਗਮਾਨਸਦਾਜਿਨ
 ਕੇਸਭਦੇਵਸਦਾਜਿਨਕੇਪਗਲਗੇ॥ ੧੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਜਿ
 ਹਸੀਗਿਬਿਰਾਜੇ॥ ਜਗੀਨਾਥਚਤੁਰਾਨਨਛਾਜੇ॥ ਭਗਤਮਭੀਸਟ
 ਫਲਪਰਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਈਲੋਕਬਿਖਿਜਾਤਾ॥ ੧੨॥ ਤਾਕੋਪਿਖ
 ਨਾਰਦਮੁਨਿਗਿਆਨੀ॥ ਦਿਭਪ੍ਰਣਾਮਭਲੀਬਿਧਠਾਨੀ॥ ਪਿਖਪ੍ਰ
 ਸਿਨਬ੍ਰਹਮਾਮਤਿਖਿਗੇ॥ ਨਾਰਦਪੁਤਿਪੁਨਿਬੈਨਓਚਗੇ॥ ੧੩॥ ਦੋ
 ॥ ਕੋਨਬਾਤਿਪੁਛੀਚਹੋਹੇਮੁਨਿਦੇਹਸੁਨਾਇ॥ ਉਤਤਾਕੋਹੋਇਜੇਤੋਕੋ

ਦੇਉ ਬਤਾਇ॥ ੧੪॥ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਨਾਰਦ ਤਰਖ ਮਪਾ
 ਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਤਿਕਰ ਜੇ ਰਿਕੋ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਦਾਗ॥ ੧੫॥ ਨਰਦ
 ਚਾਚੇ ਪਈ॥ ਸੁਭਾ ਮਸੁਭਾ ਮਹੇ ਜਗ ਜੇਈ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੇ
 ਈ॥ ਸੁਰ ਸਤ ਮਇ ਕਸੇ ਸੇ ਅਹੇ॥ ਮੇਰੇ ਉਗਮ ਤੁਰ ਕੇ ਦਹੇ॥ ੧੬॥ ਸੁ
 ਨਿਨੇ ਯੋਗ ਦਹੀ ਮਬ ਦਯਾ ਲਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਉਤ ਕਹੇ ਬਿਸਾਲਾ ਗੋਪ ਹੇ
 ਇਜੇ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੇਉ ਕਹੇ ਜੇ ਦਯਾ ਹਮਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਸਦੈ ਯਾ ਯੁ
 ਗ ਜੋ ਕਾ ਲਿਅਾ ਦੁਹਿ ਗੋ ਜਗ ਮੇ ਨਰ ਪੁਨਿ ਤਿਅਾ ਗਾਤਿ ਪਾਪ ਪਿਅ
 ਗੇ॥ ਮੁਖ ਜੂਠ ਬਕੇ ਸਗਲੇ ਜਗ ਮੇ ਦੁਰਚਾਰ ਰਤੇ ਨਹਿ ਸਾਚ ਉਚਾਰ
 ਗੇ॥ ਪਰਕੋ ਅਪਦਾ ਦਕਰੇ ਸਦਹੀ ਪਰਦੁ ਬਸਦਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤਾਰੇ
 ॥ ਪਰਨਾਗਿ ਬਿਖੇਰਤਿ ਨੀਤਿ ਕਰੇ ਅਤਿ ਕੂਰ ਬਝੇ ਪਰਪਾਣ ਨਿਕਾਰੇ
 ॥ ੧੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਪਚਭੂਤ ਤਨ ਮਾਤੁ ਮਜਾਨੇ॥ ਪਸੁ ਬੁਧੀ ਨਹਿ ਬੇਦ

ਨਮਾਨੇ॥ ਮਾਤ੍ਰਪਿਤ੍ਰਾਕੀਕਰੇਨਸੇਵਾ॥ ਕਾਮਦਾਸਨਾਰਿਤਿਨਦੇਵ
 ॥੧॥ ਈ॥ ਬਿਪ੍ਰਲੋਭਾਪਿਸਾਚਤਿਗਿਰੇ॥ ਬੇਦਬੇਚਤਨਜੀਵਨਕਰੇ॥
 ਵਿਦਯਾਪਤ੍ਰੇਸੁਧਨਹਿਨਿਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਮਦਮੋਹੇਨਹਿਤਰਿਮੈਚਿੰਤਾ॥੨
 ॥੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਿਅਗਿਗੇਨਿਜਜਾਤਿਕੇਕਰਮਪੁਰਾਤਨਹੀਤਿ॥ ਤ
 ਰਿਵੇਮੁਖਪਰਬੰਚਨਕਰੇਨਿਰੰਤਰਿਚੀਤਿ॥੨੧॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਪ੍ਰਜ
 ਨਪਾਲੈਕਾਲਿਮੈਰਾਜਾ॥ ਦੇਹੁਪ੍ਰਜਾਨਿਜਕਰਹੈਕਾਜਾ॥ ਦੈਸਧਰ
 ਮਕੋਤਿਅਚੇਸਾਰੇ॥ ਸੁਦਕਾਲਿਮੈਕੋਨਬਿਚਾਰੇ॥੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਦਿ
 ਪ੍ਰਕਰਮਸੁਦਕਰੇਸੁਦਕੇਭੁਵਿਦੇਵਾ॥ ਘੋਰਕਲੀਜਬਾਮਾਇਰੋਮਾ
 ਨੇਗੇਨਹਿਦੇਵਾ॥੨੩॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਨਰਹੋਹਿਗੀਭੁਸਟੀਸਾਰੀ॥ ਭੁ
 ਰਤੁਭਜੇਨਕਾਲਿਮੈਨਾਰੀ॥ ਸਸੁਦੋਹਕਰੇਗੀਨਾਰੀ॥ ਜੇਕਾਲਿਆ
 ਦੇਗੋਜਗਭਾਰੀ॥੨੪॥ ਯਾਬੀਧੰਨਸਟਬੁਧਿਜਗਜੇਤੋ॥ ਸੁਰਗੁਜ

ਹਿਗੋਕਿਹਿਬਿਧਿਤੇਤੇ।।ਯਾਚਿਤਾਸੋਬਿਮਾਕੁਲਚਿਤਾ।।ਸਦਰ
 ਤੇਮਮਲੋਕਨਿਮਿਤ੍ਰਾ।।੨੫।।ਤੁਮਸਰਬੰਗਸਦਾਸਤੁਜਾਨੋ।।ਲ
 ਘੁਠਿਪਾਇਸੋਮੋਹਿਬਖਾਨੋ।।ਜਾਂਕਰਜੀਵੁਲਹੇਪਰਲੋਕਾਸਗ
 ਲਾਨਿਦੁਰੇਉਰਕੇਸੋਕਾ।।੨੬।।ਸੁਨਿਯਾਬਿਧਿਨਾਰਦਕੀਬਾਨੀ।।
 ਬਹੁਤਭੁਲੀਕਮਲਾਸਨਮਾਨੀ।।ਅਬਜਾਸਨਪੁਨਿਬੈਨਉਚ
 ਰੇ।।ਨਾਰਦਪ੍ਰਸਨਪ੍ਰਸਿਸਾਕਰੇ।।੨੭।।ਬਹੁਮੋਦਾਚਾਚੋਪਈ।।ਨ
 ਰਦਧੀਨਿਧੀਨਿਤੁਦੁਬਾਨੀ।।ਪਰਹਿਤਪ੍ਰਸ਼ਕਰੇਜਗਾਗਿਯਾਨੀ।।
 ਸੁਨਿਨਾਰਦਾਮਬਤੇਹਿਬਤਾਉ।।ਭਿਰੇਸਤੁਸੀਦੇਹਮਿਟਾਉ।।੨੮।।
 ਦੋਹਰਾ।।ਪੂਰਬਗਿਰਜਾਜੋਰਕਰਕੀਨੋਪ੍ਰਸਨਸਨੇਗਾ।।ਸ਼ਰਿਅਤ
 ਤੁਤ੍ਰਿਪਰਾਰਜੁਕਹਿਯੇਦੁਛਾਏਗਾ।।੨੯।।ਨਿਜਪਤਿਨੀਪਤਿਗੁਰ
 ਜੋਕੀਨੋਸਿਦੁਹਿਬਖਾਨਾ।।ਅਧਾਤੁਮਰਮਾਇਦੁਨਾਮਤਿਹਪੁਰਾ

ਤੇਤਮਪਹਿਚਾਨ॥੩੦॥ਸ **ਦੁਖ** ॥ਸੇਵੁਪਾਰਬਤੀਦਿਨਰੇ
 ਨਸੁਪੁਜਸਦਾਕਰਜੇਰਜੁਹਾਗੇ॥ਪਾਰਬਤੀਮਗਨਪੁਨਿਆਨਿ
 ਦਰੈਨਾਦਿਨਾਨਿਤੁਤਾਹਿਬਿਚਾਰੈ॥ਜੀਵਨਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁਜਜਬੈਦੁ
 ਗੀਥਮਹੀਤਲਮਾਹਿਬਿਥਾਗੇ॥ਕੇਦੁਲਤਾਹਿਸੁਪਠਕਰੇਗਾਤਿ
 ਉਤਮਪਾਦੁਹਿਰੋਜਨਸਾਗੇ॥੩੧॥ਚਿ **ਪਈ** ॥ਬਹੁਮਹਨਨਲੋ
 ਪਾਪਸੁਜੇਤੇ॥ਗਰਜੇਯਾਜਗਤੁਲੋਤੇਤੇ॥ਜੇਲੋਯਹਿਰਮਾਇਣ
 ਜੇਈ॥ਜਗਤਿਮਾਹਿਉਦੇਨਹਿਹੋਈ॥੩੨॥ਬਿਚਰੇਨਿਰਭੈਯਮ
 ਭੁਟਤੋਲੋ॥ਨਾਹਿਰਮਾਇਣਉਦੇਸੁਜੇਲੋ॥ਕਲਿਉਤਸਾਹੁਰਹੋਗੇ॥
 ਤੋਲੋ॥ਨਾਹਿਰਮਾਇਣਉਦੇਸੁਜੇਲੋ॥੩੩॥ਤੋਲੋਸਾਸਤ੍ਰਕਰੇਦਿਵ
 ਯਾ॥ਪਰਸਪਰੰਮਤੁਮਹਾਬਿਖਾਯਾ॥ਰਮਾਇਣਜੇਲੋਉਦੇਨਹੋਈ॥
 ਬਹੁਗਬਿਬਦਨਹੋਸੀਕੋਈ॥੩੪॥ਹੋ **ਰਗ** ॥ਤੋਲੋਰਾਮਸਰੂਪਜੇਦ

ਗਵਿਗੋਇਅਤਿਅਹਿ। ਜੋਲੈਉਦੇਨਹੋਵਈਗਮਾਇਣਜਗਮਾ
 ਹਿ॥੩੫॥ **ਸਵੈਯ**॥ ਤਾਹਿਪਰੇਨਰਜੇਜਗਮੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਨੇਨ
 ਰਜੇਜਗਮਾਂਹੀ। ਜੋਫਲਦੈਜਨੁਪਾਵਤਹੈਕਹੁਨਾਰਦਕੋਨਕਹੇਜ
 ਗਮਾਂਹੀ। ਮੈਚਤੁਰਾਨਨਭਾਖਸਕੋਨਹਿਮੋਰਨਕੀਗਨਤੀਕਿ
 ਨਮਾਹੀ॥ ਕੀਚਤਤੋਹਿਕਹੇਸੁਨਿਨਾਰਦਜੋਸਿਵਮੋਹਿਕਹਯੋਸੁ
 ਰਮਾਂਹੀ॥੩੬॥ ਏਕਸਲੋਕਰਮਾਇਣਕੋਪੁਨਿਆਧਪਛੇਉਰਪੇ
 ਮਬਛਾਏ॥ ਸੋਵਹਿਪਾਪਸਮੁਹਨਕੋਖਿਨਏਕਬਿਖੇਜਗਮਾਹਿ
 ਮਿਟਾਏ॥ ਨੀਤਿਪਰੇਜਗਮਾਇਣਕੋਮਨਲਾਇਜਿਤੋਪਠਯੋਤਿ
 ਨਜਾਏ॥ ਸੋਵਹਿਬਿਧਨਤੋਰਸਭੈਜਗਭੀਤਰਜੀਵਨਮੋਖਕਹ
 ਏ॥੩੭॥ **ਨਰਾਜਛੰਦ**॥ ਜਮਰਚਤੇਰਮਾਇਣਨਿਰੰਤਰੰਮੁਨੀਵ
 ਗਾਇਨੇਦਿਨੇਤੁਰੰਗਮੇਧਯੰਗਪੁਨਿਸੋਕਰੋ॥ ਬਿਨੇਛਯਾਸੁਨੇ

ਰਮਾਇਣ ਨਰੋ ਮਨਾਵਗੇ ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਪ ਪੁਜਿ ਕੋ ਖਿਣੇ ਕਮਾਹਿ ਸੇ
 ਦਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰੇ ਸੁਬੰਦ ਨ ਰਮਾਇਣ ਮੁਨੇ ਸਮੀਪ ਜੋ ॥ ਸਭੈ ਸੁਦੇ
 ਵ ਅਰਚਨ ਫਲਿ ਅਪਾਰ ਪਾਇ ਸੋ ॥ ਲਿਖੇ ਸੁਪੁਸਤਕ ਸਮਸਤ
 ਬ੍ਰਹਮਣੰਦ ਦਾਤਿ ਜੋ ॥ ਵਦਾਮਿ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ਫਲਿ ਸੁਨੇ ਉਦਾਰ ਸੋ ॥
 ੩੯ ॥ ਪਛੇ ਸਮਸਤ ਬੰਦ ਕੇ ਅਨੇ ਕਰਿ ਥਕੇ ਕਹੇ ॥ ਸੁਜੋ ਫਲਿ ਨ ਪਾ
 ਇਹੈ ਸੁਖਾਹਿ ਦਾਨ ਤੇ ਲਹੇ ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਦਿਨੇ ਰਮਾਇਣ ਪੜ੍ਹਧਰੇ
 ਬ੍ਰਤਿ ॥ ਸੁਰਾਮਭੁਗਤ ਲੋਕ ਮੇਸੁਨੇ ਸੁਤ ਸਮੁਕ੍ਰਿਤਿ ॥ ੪੦ ॥ **ਦੇਹਰ**
 ਪੁਰ ਸਚਰਾਜੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਭਾਖਿ ਬੰਦਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਅਖਰ ਯਾਪ
 ਠਤੇ ਤਾਫਲ ਪਾਵੇ ਸੋਇ ॥ ੪੧ ॥ **ਚੈ ਪਈ** ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਵਮੀ ਦਿਨ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਕਰ ਉਪਵਾਸ ਰਾਮ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪਛੇ ਰਮਾਇਣ ਜਾਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਤਾ
 ਹਿ ਪੁਨਿ ਫਲ ਸੁਨਿ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਕੁਰਖੇ ਤਾਦਿਤੀ ਰਥ ਜਗ ਸਾਰੇ ॥

ਸੁਰਖਗਹਣਖਿਰੇਨਭੁਤਗੇ॥ ਅਤਮਤੁਲਧਨਿਸਰਧੀਨੇ॥ ਬਿ
 ਸਾਦਿਕਾਬਿਪ੍ਰਕਰਦੀਨੇ॥ ੪੩॥ ਜੇਫਲੰਤਾਹਿਦਾਨਤੇਹੋਈ॥ ਜੇਫ
 ਲਸੰਤੁਲਹੇਜਨਸੋਈ॥ ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਗਾਇਮੁਖਖਿਰੇ॥ ਰਾਮਰਮ
 ਇਦਾਮੀਮ੍ਰਤਭੁਗੇ॥ ੪੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਈਦੁਪਰੋਗਮਦੇਵਜੇਹੈਅਮਰ
 ਪੁਰਮਾਂਹਿ॥ ਗਾਇਕਾਮਾਇਸਜੋਰਕਰਹੇਰੇਨਿਜਮਨਮਾਂਹਿ॥ ੪੫॥
ਚਉਪਈ॥ ਪਰੇਰਮਾਇਣਪ੍ਰਤਿਦਿਨਜੇਈ॥ ਜੇਜੋਕਰਮਕਰੇਪੁਨਿ
 ਸੋਈ॥ ਜੋਸੋਕੋਟਿਗੁਣਤਜਗਹੋਵੈ॥ ਯਾਭੀਤਰਸੀਸਾਨਹਿਜੇਵੈ॥
 ੪੬॥ ਰਾਮਾਰਿਦੇਤਿਨਭੀਤਰਜੇਈ॥ ਤਾਹਿਪਰੇਸੁਮਹਾਤਮਕੋਈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਹਨੀਸੁਮਹਾਅਘਜੇਈ॥ ਤੀਨਾਦਿਨਾਮੇਟਾਰੇਸੋਈ॥ ੪੭॥
ਸੌਖੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਹਨੁਮਾਨੁਸਮੀਪਪਰੇਪੁਨਿਰਾਮਾਰਿਦੇਨਰਜੇਜਗ
 ਮਾਂਹਿ॥ ਮੁਖਮੋਨਸੁਪਠਹਤੀਨਕਰੇਸਾਭਿਦਾਛਤਿਭਾਜਨਸੇਜਗ

ਮਾਂਤੀ॥ ਮੁਖ ਪਾਠ ਕਰੈ ਮਰਦੈ ਪਰਦਛੁਣ ਜੋਤੁ ਲਸੀ ਮਰੁ ਪੀਪਲ
 ਮਾਂਤੀ॥ ਜਗ ਮੇਸੁ ਰੁਪਾਪਨ ਕੀ ਸਿਰਦਾਰ ਜਬ ਹਮ ਹਨੀ ਸੁਮਿਟੇ
 ਖਿਨ ਮਾਂਤੀ॥ ੪੮॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੀਤਾ ਮਹਾਂਤੁ ਮਜੇਈ॥ ਨਿਖ
 ਲ ਪਛੁਣੇ ਸਿਕਰ ਸੇਈ॥ ਤਿਹ ਮਾਧੋਗਿ ਰਜਾ ਓਰ ਭਾਸੇ॥ ਅਰਥ
 ਅਰਥ ਪੁਨਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੪੯॥ ਤਾਮੋ ਕੀਚਿ ਤਿਦੇ ਓ ਬਤਾਇ॥ ਸ
 ਮਸਤੁਨ ਸੋਪੰ ਰੁਖ ਜੋ ਜਾਇ॥ ਤਾਹਿ ਮਹਾਂਤੁ ਮਜਾ ਖਿਣ ਜੋਵੈ॥ ਭੁਲੀ
 ਬੁਧਿ ਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥ ੫੦॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਰਾਮ ਗੀਤਾ ਜਿਹ ਪਾਪ ਕੋਨ
 ਹਿਨਿ ਦਾਰੇ ਲੋਇ॥ ਨਾਰਦ ਦੰਢੈ ਮੇਸਦਾ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸੋਇ॥ ੫੧॥ ਬੇਦ
 ਸਿਧੁ ਮਥਰਾ ਮਜੀ ਸੁਧਾਨਿ ਕਾਰੀ ਜੋਇ॥ ਗੀਤਾ ਲਖ ਮਦ ਕੇਦਈ
 ਪੀਵਾ ਅਮਰ ਭੁਯੋ ਜੋਇ॥ ੫੨॥ ਕਾਰਤਵੀਰ ਯਨਾ ਸਹਿਤ ਜਮ ਦਿਗ
 ਨ ਸੁਤਰਾ ਮਾਧਨੁ ਖਵਿਦਾ ਪਰਨਹਿਤੁ ਦਸੈ ਮਹੇਸੁਰਧਾਮ॥ ੫੩॥

ਸੀਖਨਾਰੀਛੰਦਾ॥ ਤੁਹਰਾਮਗੀਤਾ॥ ਪੜ੍ਹੇਏਕਚੀਤਾ॥ ਭੁਟਾਨੀਸਿ
 ਆਨੀ॥ ਤਿਹੂੰਲੋਕਮਾਨੀ॥ ੫੪॥ **ਤਿਮਰਛੰਦਾ॥** ਫਿਗਰੇਲਕਾਸੁਤ
 ਜਾਇ॥ ਕਰਜੋਰਪਾਇਮਨਾਇ॥ ਗਹਿਰਾਮਚੇਦਹਿਗੀਤਾ॥ ਸੁਪਦੇ
 ਤਿਨੇਇਕਚੀਤਾ॥ ੫੫॥ **ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥** ਕਲਾਨਰਾਇਲੀਲਹੀਤਿ
 ਨੇਸੁਤਾਹਿਪਾਠਤੋ॥ ਹਨੇਰਿਪੁਕਮਾਨਿਤਾਨਧਾਮਹੀਨਬਾਟਤੋ॥
 ਸੁਭਮਦੇਦਹਤਾਮਿਟੇਸੁਮਾਸੁਪਾਠਤੋ॥ ਪਦੇਸੁਰਾਮਗੀਤਜੇਸ
 ਮਸੰਤਪਾਪਕਾਟਤੋ॥ ੫੬॥ **ਮਧੁਕਾਰਛੰਦਾ॥** ਜਗਗਹਿਕੁਦਾਨਾਦੁ
 ਰਾਮਨਿਮਾਨਾਦੁਰਬੈਨਗੋਇਜੇਪਾਪਹੋਇ॥ ੫੭॥ **ਭੁਜੋਗਪ੍ਰਯਾਤ**
ਛੰਦਾ॥ ਪੜ੍ਹੇਰਾਮਗੀਤਾਪਦਾਏਕਭਾਰੀ॥ ਮਿਟੇਪਾਪਸਾਰੇਲਗੇਨਾਸੁ
 ਬਾਰੀ॥ ਸਿਲਾਸਾਲਗਾਮਪੜ੍ਹੇਰਾਖਾਮਾਗੇ॥ ਤੁਲਸਾਸੁਥਿਕੈਯ
 ਤੀਨਾਸਮਾਜੇ॥ ੫੮॥ **ਗੀਤਾਮਾਲਤੀਛੰਦਾ॥** ॥ ਫਲਜੇਨਬਾਨੀਕ

ਹਿਸਕੇਤਿਹਪਾਇਹੈਜਨਸੋਇ। ਮੁਨਿਰਾਮਗੀਤਾਜੋਪਦੇਯਹ
 ਭਾਂਤਿਖਾਜਗਕੋਇ। ਕਰਸਾਧਭੋਜਨਦੇਇਬਾਹਮਣਾਬਿਸਭੁ
 ਗਾਤਿਉਦਾਗ। ਪੁਨਿਪਿਤ੍ਰਤਾਕੋਬਿਸ ਕੇਪਦਜਾਹਿਹਰਖਾਮਪਾ
 ਗ। ੫੯॥ **ਨਰਾਜਛੰਦਾ**॥ ਇਕਾਦਸੀਦਿਨੇਬਤੰਸੁਨੇਤੁਦਮਾਦਸੀ
 ਦਿਨੇ। ਅਗਸਤਾਬਿਖਮੁਲਬੈਠਰਾਮਗੀਤਕਾਭੁਨੇ। ਤਿਸੇਸੁਰ
 ਮਚੰਦਮੇਨਭੇਦਰੰਚਮਾਨਿਯੋ। ਸਮਸਤਦੇਵਪੁਜਹੈਸੁਰੇਸਲੋਕ
 ਮਾਨਿਯੋ। ੬੦॥ **ਸੋਰਠ**॥ ਬਿਨਦਾਨਬਿਨਧਿਮਾਨਬਿਨਤੀਰਥ
 ਅਵਗਾਹਨੀ। ਰਾਮਗੀਤਕਾਗਾਨਸੋਮਨੰਤਫਲਪਾਵਈ॥ ੬੧
 ॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਨਾਰਦਬਹੁਤਾਕਿਮਾਕਹੋਸੁਨਿਯੇਤੁਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿਬੰਦਪੁਰਾਨਪੁਨਿਮੈਆਗਮਾਇਤੁਹਾਸਾ॥ ੬੨॥ ਯਹਰਾਮਾਇਦ
 ਗ੍ਰੰਥਕੀਕਲਾਸੋਲਵੀਜੋਇ। ਤਾਹਿਸਮਾਨਿਨਦੈਪੁਜੈਜੋਸੋਮਾਵੇਸੋ

ਵਿ॥ ੬੩ ॥ **ਸੁੱਤੇਵਾਚਾ ਸਦੈਯਾ** ॥ ਯਾਹਿਮਹਤਮਾਪਸੂਨੇਮੁਨਿਨ
 ਰਦਪੈਚਤੁਰਾਨਨਗਾਏ ॥ ਜੇਨਰਯਾਹਿਪਦੇਜਗਮੇਪੁਨਿਜੋਇਸੁਨੇ
 ਮਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ ॥ ਪੁਜਤਤਾਸੁਰਬ੍ਰਿਦਸਦਾਹਰਿਕੀਪਦਵੀਸੁਖ
 ਸੇਵਹਪਾਏ ॥ ਰਾਮਕਥਾਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਯਥਾਮਤਿਗਾਇਸ
 ਭੈਸੁਸੁਨਾਏ ॥ ੬੪ ॥ **ਵਿਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਨਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇ**
ਸਦੈਯਾ ॥ ਸੁਰਯਵਿਸਦਿਖੇਤ
 ਨੁਮਾਨੁਖਜਾਹਿਲਯੋਹਰਿਜੀਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਵਨੀਬਹੁਭਾਰਨਿ
 ਵਾਰਨਕੋਸੁਰਬ੍ਰਿਦਸਭੈਬਿਨਵੈਸੁਖਰਾਸੀ ॥ ਸਭਰਾਖਸਮਤਿਲ
 ਕੋਹਨਕੋਜੇਹਪਾਵਨਕੀਰਤਿਭੂਮਿਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਵੈਜਨਕਾਤਮਜਾਪ
 ਤਿਕੋਊਰਮਾਹਿਭੁਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਲਾਸੀ ॥ ੧ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਜਗਤਿ
 ਤਪਤਿਪਾਲਨਸੀਹਗਾ ॥ ਮਾਇਆਮਾਸ੍ਵੇਰੋਮਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਚੈਤ

ਰੂਪਾਮਨੀਦਸਰੂਪਾਸੀਤਾਪਾਤਿਨਿਜਬੇਧਮਨੁਪ॥੨॥ਵਿਦਤ
 ਤਤਮਮਲਤਨੁਜੇਈ॥ਰਾਮਭੁਜੇਪਰਿਪੂਰਣਸੋਈ॥ਪੂਰਣੇਤ
 ਮਰਾਮਾਇਣਸਾਰਾਯਾਹਪਢੇਜੇਲੋਕਓਦਾਗ॥੩॥ਅਥਵਾਸੁਨੇ
 ਨਿਰੰਤਰਜੇਈ॥ਧੋਇਪਾਪਹਰਿਪਾਵੇਸੋਈ॥ਭਵਬੰਧਨਤੇਛੁਟਯੋ
 ਚਰੇ॥ਨਿਤਮਰਮਾਇਣਕੋਮੁਖਕਰੇ॥੪॥**ਸੋਰਠ**॥ਧੇਨੁਸਹਸੁਦਾ
 ਨੁਆਪੁਤਕੋਟਿਸੁਜੋਕਰੇ॥ਸੁਨੇਰਮਾਇਣਕਾਨਵੈਛਲੁਸੋਨਰੂਪ
 ਵਈ॥੫॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿਗਿਰਤੇਭਈਮਿਲੀਰਾਮਨਿਧਵ
 ਗ॥ਅਧਯਾਤੁਮਰਾਮਸੁਰੀਰਾਯਾਹਿਤੀਨਭਵਨਮਲਹਾਗ॥੬॥
ਚੌਪਈ॥ਏਕਸਮੈਸਿਵਗਿਰਕੋਲਾਸਾ॥ਰਤਨਪੀਠਬੈਠੇਸੁਖਰਾ
 ਸਾ॥ਗਵਿਸਤਵਿਮਲਪੀਠਵਹੁਛਾਜੇ॥ਧਿਆਨਨਿਸਟਾਸਿਵਤ
 ਯਾਬਿਰਾਜੇ॥੭॥ਸੇਵੇਸਿਧਸਦਾਪਦਮਜੁਲਾ॥ਵਾਮਅੰਕਿਦੇਵੀਕਰ

ਅੰਜੁਲਾ ਪਾਰਬਤੀ ਭੁਗਤ ਭਰਭਰੀ ॥ ਸਗਲਾ ਹਿਤਾਰਥ ਪ੍ਰਸ
 ਨ ਸੁਕਰੀ ॥ ੯॥ **ਪਾਰਬਤੀ ਉਦਾਹਰ** ॥ ਅਭਿਬੰਦਨ ਤੇ ਦੇਵਦਯਾਲ
 ॥ ਸਰਬਾਤਮਾ ਵਿਕਟੀ ਸਾਮਕਾਲਾ ॥ ਪੁਰਖੋਤਮ ਤਤੁ ਸਨਤਨ ਜੈ
 ਈ ॥ ਸਨਤਨ ਮੋਹ ਬਤਈ ਯੇ ਸੋਈ ॥ ਈਰੋਪਦ ਸਤ ਜਗ ਭੀਤ
 ਰਜੋਈ ॥ ਮਹਾਂਨਭਾਵ ਜਨ ਭਾਖੇ ਸੋਈ ॥ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਮਾਤਿ ਭੁਗਤਿ
 ਸੁਦੇਵਾ ॥ ਹੋਪਤਿ ਮੋਹਿ ਬਤਈ ਯੇ ਭੇਵਾ ॥ ੧੦॥ ਸਦ੍ਵਿਗਾ ਮਾਨਗਿਆ
 ਨ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਦੈਰਾਗ ਪੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਸੋਈ ॥ ਜਾਕਰ ਤਰੇ ਸੁਭ
 ਦਨਿ ਧਿਭਾਰੋ ॥ ਕਰਸੀਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ੧੧॥ ਪਰਮੇਗੋਪਤਿ
 ਕਪੂਛੇ ਮਾਨਾ ॥ ਜਲਜਨੈ ਨ ਸੋ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਮੇਭੁਗਤਿ
 ਮਾਰੀ ॥ ਹੈ ਪਰਸਿਧ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ॥ ੧੨॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕ
 ਰਣ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਮਦਰਨ ਸਾਧਨ ਕੋ ਭਵ ਮਾਹੀ ॥ ਤਦਪਿ ਮੇਸੀਸੇ

ਇਕ ਆਹਿ। ਮਮਲਾਉ ਕਤਿ ਕਰਹੈ ਨ ਸੁਨਾਹਿ। ੧੩॥ **ਸੁਯੋਗ**॥ ਕੇ
 ਚਿਤ੍ਰ ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਕ ਨਾਹਿ ਛੁਹੈ ਗੁਨ ਕੇਈ। ਸਿਧਾਨਿ
 ਰੰਤ ਰਿਗ ਮਭੁਜੈ ਪਰਿਪੂਰਣ ਤਾਪ ਦਪਾਵੁ ਤਤੇਈ। ਹੈ ਪਰਮਾਤਮ
 ਸਤ ਸਹੀਤ ਮਾਯਾ ਬ੍ਰਿਤ ਭਾਖਤ ਹੈ ਪੁਨਿ ਕੇਈ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਆਨ ਕਹੈ
 ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ ਲਖੇ ਨ ਸੁਤੇ ਪਿਖਲੇਈ। ੧੪॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਜੋ ਪਰ
 ਮਾਤਮ ਜਾਨਤਾ ਆਪਾ। ਸੀਤਾਹਿਤ ਕਿਉ ਕੀਨ ਦਿਲਾਪਾ। ਜੋ ਨਹਿ ਜਾ
 ਨਤਿ ਤੰਤ ਸੁਜੇਈ। ਸਮ ਸਭ ਜੀਵਨ ਭੁਜੇ ਨ ਕੇਈ। ੧੫॥ ਯਾ ਮੇਕੋ
 ਉਤਪ੍ਰਭ ਕਹੈ। ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੋ ਸੰਸੇਦਹੈ। ਅੰਰ ਸਮਰਥ ਨ ਕੇਜਗਾ ਮ
 ਹਿ। ਆਵੈ ਸਹਿਤਾਰਥ ਪੁਛੈ ਨਾਹਿ। ੧੬॥ **ਈਸ੍ਵਰੇ ਦਾ ਚੋਪਈ**॥ ਰਾਮ
 ਤਤੁ ਜਾਨ ਨ ਕੀਚਾਹਿ। ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੈ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹਿ। ਪਰਮ ਗੋਪਯ
 ਹਿ ਆਹਿ ਭਵਾਨੀ। ਕਿਨੇ ਨ ਪੁਛੀਨ ਹਿ ਬਖਾਨੀ। ੧੭॥ ਤੈ ਮਬ ਪੁਛੀ

ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ਸ੍ਰੀਗਮਪਦਬੰਦਨਠਨਾਗਰਮਏਕਮਾਨੰਦਸਰੂ
 ਪਾਪੁਕ੍ਰਿਤਪਰੇਪੁਨਿਪੁਰਖਅਨੁਪਾ॥੧੮॥ਨਿਜਮਾਇਆਕਰਜ
 ਗਊਪਜਾਇ॥ਬਾਹਰਭੂਤਰਹੰਯੋਸਮਾਇ॥ਹੈਸਭਅਤਿਰਾਮ
 ਤਮਗੁਰੂ॥ਨਾਹਿਪਿਖੇਤਾਕੋਨਰਮੁਖੁ॥੧੯॥ਜਿਉਚੁਬਕਜਗਲੇ
 ਹਚਲਾਏ॥ਤਿਉਦੁਹਰਮਜਗਤੁਭਰਮਾਏ॥ਏਹੁਨਜਾਨੇਮੁਰਖ
 ਲੋਕ॥ਅਵਰੇਆਵਿਦਯਾਪਾਏਸੋਕ॥੨੦॥ਨਿਜਮਰਿਗਮਾਨ
 ਆਹਿਤਿਨਜੇਈ॥ਈਸੁਰਮਾਹਿਮਰੋਪੇਸੇਈ॥ਪੁਤਦਾਰਕਰਮਅ
 ਤਿਲਾਗੇ॥ਤੇਜਾਮੇਪੁਨਿਮਰੇਅਭੁਗੇ॥੨੧॥ਚਾਮੀਕਰਜਿਉਕਿਠ
 ਨਜਾਨੈ॥ਹਿਰਦੇਰਾਮਨਤਥਾਪਛੁਨੈ॥ਜੇਤਿਰੁਪਰਵਿਮੇਤਮਨਾ
 ਹੀ॥ਤਿਉਮਰਿਮਾਨਨਰਾਘਵਮਾਹੀ॥੨੨॥ਵਿਸੁਧਗਮਾਨਪਰ
 ਮਾਤਮਰਾਮਾਤਾਮੇਕਥਾਆਵਿਦਯਾਨਾਮਾਕ੍ਰਮਕਰਕ੍ਰਮੈਨੈਨਜਿਹ

ਬਾਗੇ। ਕੁਮਤਨਿਹਾਰੇਵੁਗੁਹਸਾਗੇ॥ ੨੩॥ ਤਿਉਕਰਤਤੁਤਨੁ
 ਏਵੀਮਾਹੀ। ਮੁਰਖਕਹੋਪਰਾਤਮਮਾਂਹੀ। ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਸੂਰਮ
 ਜਗਮਾਹੀ। ਦਿਨਗਤਿਤਿਹਦੇਓਨਾਹੀ॥ ੨੪॥ ਤਿਉਮੰਗਮਾਨ
 ਗਮਾਨਦੇਨਹੀ। ਸੁਧਗਮਾਨਹਾਰੰਗਮਸਮਾਂਹੀ। ਤਾਤੇਪਰਨਿ
 ਦੇਤੇਰਾਮਾ। ਤਾਮੇਅਹੈਨਤਮਕੋਨਾਮਾ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਾਖੀਤੋਮ
 ਗਮਾਨਕੇਕਮਲਨੈਨਸ਼ੀਰਾਮਾ। ਮਾਇਮਾਮਾਸ਼ੈ। ਮਾਪਤੋਮਾ
 ਇਮਾਮੇਹਨਨਾਮਾ॥ ੨੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜੁਬਿਨਤੀਕਰੀਲੀਨੈਨਰਾਮ
 ਵਤਾਗ। ਅਵਨੀਭਾਰਓਧਰਣਹਿਤਕੀਕੁਕਥਾਓਦਾਗ॥ ੨੭॥
 ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਗ॥ ਦੇਹਗਾ। ਪਾਰਬਤੀਤੇਪ੍ਰਸੰਮਤਿਤਰਏਕਾਮ
 ਨੁਪਾ। ਪਰਮਗੋਪਦਰਲਭੁਮਹਾਸੁਨੇਮਿਟੇਤਮਕੁਪਾ॥ ੨੮॥ ਨਰ
 ਜੰਛੰਦਾ॥ ਸੁਰਾਮਮੈਵਿਦੇਹਜਾਪ੍ਰਭੰਜਨਕੁਮਾਰਕੋ। ਸੁਨੇਸਿਵਦ

ਮਦਭੁਤੰ ਸਮਸਤ ਮੇਖਕਾਰਕੋ। ਪੁਰਾਰਮਾਇਣੇ ਸੁਰਾਮਰਾਵਣੰ
 ਵੇਦਾਰਕੋ। ਸਸੈਨ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਹਨੰ ਰਣੰ ਸਮਸਤ ਮਾਰਕੋ॥ ੨੯॥ ਵਿ
 ਦੇਹ ਜਾਕ ਪੀਸਾ ਮੈ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸਮੀ। ਸਕੇਤ ਮਾਵੁ ਤੇ ਭੁਯੇ ਸਮ
 ਸਤ ਵੇਰ ਕੇ ਦਮੀ। ਹਨੁ ਮਤੇ ਸੁਆਦਿ ਲੈ ਸਮਸਤ ਬਾਨ ਰੇ ਬ੍ਰਿਤਾ॥
 ਬਸਿ ਸੁਆਦਿ ਬਿਪ੍ਰਭੰ ਸੁਭਾਲਟੀ ਕਜੋ ਕ੍ਰਿਤਾ॥ ੩੦॥ ਨਿਪਾਸਨੇ
 ਅਸੀਨ ਕੋਟ ਸੁਰਕੀ ਪ੍ਰਭਾਧਿਤੰ। ਤਦਾ ਹਨੁ ਮਤੇ ਨਿਹਾਰ ਮਗਮੰ
 ਜੁਲੀ ਕ੍ਰਿਤੰ॥ ੩੧॥ ਕ੍ਰਿਤੰ ਸਮਸਤ ਕਾਰ ਯਿਨ ਚਾਹਤਾ ਹਮਾਨ ਕੀ॥
 ਮਹਾਮਤੀ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਯੁਚਾਹਿਤਾ ਹਿਰਮਾਨ ਕੀ॥ ੩੨॥ ਸੁਰਾਮ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕਹਯੋ ਸੁਤੰਤ ਕੋ ਬਖਾਨਿਯੋ। ਅਪਾਪਗਿਅਨ ਭਾਜਨੰ ਸੁ
 ਭਗਤੰ ਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਵਿਦੇਹ ਜਾਤ ਬੇਤਿ ਪੁਰਾਮ ਤੇਤਾ ਨਿਸਚਤੰ
 ਹਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਪੰਕੋ ਸੁਲੋਕ ਮੋਹਨੀ ਸਿਤੰ॥ ੩੩॥ ਸੀਤੋ ਵਾਚਾ ਭੁ

ਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ਪਰਿਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀ ਵਿਜਾਨੀ ਹਿਰਾਮੀ ਅਮਲਸੀ
 ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਨਿ ਦਨਾ ਮੀ ਵਿਨੋ ਪਾਧਿਰਪੰਨ ਬਾਨੀ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅ
 ਨੰਦ ਸੁਸਾਂਤੋ ਮਲਿਹੀ ਨ ਮਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ** ॥ ਨਿਰਜਨਿ ਬਿ
 ਕਾਰ ਹੀ ਨ ਦਿਅਾ ਪਕਿ ਪਛਾਨਿ ਯੋ ॥ ਸੁਆਤੁ ਮਾਮ ਕਲਮਖੀ ਪ੍ਰਕ
 ਸਰੂਪ ਜਾਨਿ ਯੋ ॥ ਜਗਤ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮੋਹਿ ਮਾਨਿ ਯੋ ॥
 ਉਪਾਇ ਪਾਲ ਸਿਹਰੇ ਨਰਾਮ ਹੇਤੁ ਠਾਨਿ ਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਰਾਮ ਸੀਨਿ ਪ
 ਸਤੀ ਸਿਜਾ ਮਿਮੇ ਨਿਰਾਲਾਸਾ ॥ ਅਰੇ ਪਰਾਮ ਚੇਦ ਮੋ ਕਥੇ ਸੁਜੀਵ
 ਬਾਲਾਸਾ ॥ ਸਕੇਤੁ ਜਨ ਮਰਾਮ ਕੋ ਪਤਿ ਗਵੇ ਸੁਨਿ ਰਮ ਲੋ ॥ ਸੁਗ
 ਧ ਪੁਤੁ ਯਗ ਪਾਲ ਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਦ ਲੋ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਵਾਰ ਸ੍ਵਾਪ ਗੋਤ ਮ
 ਸੁਨਾਰਿ ਪਾਵ ਨੀ ਕਰੀ ॥ ਮਹੇ ਸਚਾ ਪਤ੍ਰੇ ਰੂਗਾ ਮਪਾਣਿ ਜਾਨ ਕੀ ਹ
 ਰੀ ॥ ਸੁਰੇਣ ਕਾ ਪੁਪੁਤਗਾ ਮਰਾਮ ਜੀ ਮਦੰ ਹਗੇ ॥ ਸਕੇਤੁ ਦਾਸ ਮੇਸ

ਮੀਸਮਾਦਾਮਾਦਸੀਕਰੇ॥੩੬॥ਸੁਦੰਤੁਕਾਬਨਿਗਮੀਵਿਗਧਦੇਤਮ
 ਰਣੀ॥ਮੰਗੀਚਪ੍ਰਾਣਛੇਦਨੰਕਰੰਗਰੁਪਧਾਰਣੀ॥ਸੁਛਾਇਸੀਖ
 ਕੀਹਿਤੀਜਟਾਮੁਮੋਖਹੂੰਲਹੈ॥ਕਬੰਧਦੇਤਮੋਖਕੈਸੁਭੀਲਨੀਫ
 ਲੰਗਹੇ॥੩੭॥ਸੁਗੀਵਸੋਸਮਾਗਮੀਸੁਬਾਲਪ੍ਰਾਣਤਾਰਣੀ॥ਵਿ
 ਦੇਹਜਾਪ੍ਰਸੋਧਨੰਸਮੁਦ੍ਰਿਸੇਤਕਾਰਣੀ॥ਨਿਰੋਧਲੰਕਰਾਵਟੰਰਣੇ
 ਸੁਪ੍ਰਤਮਾਰਣੀ॥ਵਿਭੀਖਣਬਲਾਇਭਾਲਗਜਟੀਕਕਾਰਣੀ॥
 ੩੮॥ਵਿਮਾਨਪੁਸਪਕੰਸੁਬੈਠਮੇਸਮੀਵਿਜੇਭਰੇ॥ਸਕੇਤਮਾਦਨੰ
 ਸੁਭਾਲਗਜਟੀਕਹੁੰਕਰੇ॥ਇਨੇਸੁਮਾਦਿਕਰਮਜੇਸਮਸਤਜਾ
 ਨਕੀਕਰੇ॥ਅਰੋਪਗਮਚੇਦਮੇਸੁਲੋਕਮੁੰਦੁਹੂੰਧਰੇ॥੩੯॥ਵਿਕਾ
 ਰਹੀਨਮਾਤਮਾਸਮਸਤਰਾਮਜਾਨਿਯੋ॥ਚਲੋਨਬੈਠਤੇਨਹੀਨ
 ਸੋਕਰੇਚਕਠਾਨਿਯੋ॥ਨਦੁਛਹੈਨਤਿਮਾਗਹੈਕਰੇਨਰੇਚਕਾਰਖੰ

ਅਨਿਰੂਪਾਮਚਲੋਪ੍ਰਣਾਮਹੀਨਧਾਰਯੀ॥੪੦॥ **ਵਿਹਰਾ॥** ਮਾ
 ਇਆਗੁਣਾਮਨੁਗਾਤਿਭੁਏਲੀਲਾਵਿਗ੍ਰਹਰਾਮਾ॥ ਕਰਤਾਭਾਸੇ
 ਜਗਤਮੈਤਰੇਜਾਹਿਭੁਜਨਾਮਾ॥੪੧॥ **ਸ਼ੀਮਹਾਏਵਭੁਵਾਚਾਨ**
ਰਜਵੰਦਾ॥ ਹਨੁਮਤਿਤਤੋਸੁਰਾਮਤਤੁਕੋਬਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਆਤਮਾ
 ਅਨਾਤਮਾਪਰਾਤਮਾਪ੍ਰਭਾਨਿਯੋ॥ ਅੰਕਾਸਕੀਯਥਾਭਿਦਾਤ੍ਰਿਪਾ
 ਸਲੋਕਾਮੈਪਿਖੀ॥ ਜਲਾਸਏਨਿਹਾਰਯੇਸਮਸਤਲੋਕਹ੍ਰਿਦਿ
 ਖੀ॥੪੨॥ ਮਹਾਮਕਾਸਏਕਸੇਵਾਛਿਨਮਾਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਅੰਕ
 ਸਭਾਸਤੀਸਰੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਨਾਮਮਾਨਿਯੋ॥ ਸੁਬ੍ਰਾਹਿਮੇਵਾਛਿਨ
 ਏਕਚੇਤਨਿਨਿਹਾਰਯੋ॥ ਸੁਪੁਰਣੰਕਹੇਤਿਸੇਦੁਤੀਅਭਾਸਧਾਰ
 ਯੋ॥੪੩॥ ਸੁਬਿਬਰੂਪਤੀਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾਚਿਤੀਸੁਯੋਪਿਖੋ॥ ਸਭਾਸ
 ਬ੍ਰਾਹਿਕਾਰਯੋਵਾਛਿਨਚੇਤਨਿਦਿਖੋ॥ ਵਿਕਾਰਹੀਨਸਾਖਣੀਅਰੋ

ਪਤੇ ਕੁਮੀਯਥਾ ਅਰੋਪ ਹੈ ਸੁਜੀਵਤਾ ਸੁਸਾਖਣੀ ਕੁਮੀਤਥਾ
 ॥੪੪॥ ਅਭਾਸਤੋ ਮਿਖਾਸਦਾਤ ਮੇਵਿਕਾਰਭਾਨਿਯੋ ਸੁਬੁਧਿ
 ਮੇਵਾਛਿਨਜੋ ਪਗਤ ਮਾਪਛਾਨਿਯੋ ਵਿਛੇਦਤੋ ਵਿਕਲਪਤੋ ਨਰ
 ਚਭੇਦ ਲੇਖਯੋ ਪ੍ਰਪੂਰਣੇ ਸਮੀਤਿ ਸੇਇਕੰਤਤਾ ਪ੍ਰਪੇਖਯੋ ॥੪੫॥
 ਸੁਤੰਤੁ ਮਸਾਵਾਕ ਕੋ ਸਭਾਸਜੀਵਕੀਤਥਾ ਇਕਤੁ ਬੇਦਭਾਖ
 ਹੈ ਸਮਸਤ ਬੇਦ ਮੇਕਥਾ ਪਗਤ ਮਾਸੁਜੀਵਕੋ ਇਕੰਤੁ ਗਮਨ
 ਹੋਇ ਯਦਾ ਅਵਿਦਯਾ ਸਕਾਰਯਾ ਅਰੋਹਨੁ ਸੁਨੇਤੁ ਦਾ ॥੪੬॥ ਵਿ
 ਜਾਨ ਮੋਹਭਗਤਏ ਸੁਮੋਹਭਾਵਕੋ ਲਗੇ ਵਿਹੀਨਭਗਤਏ ਨਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਲਾਪ ਮੇਬਹੇ ਜਮੇਸਤਿ ਸੁਮਾਨਗਿਅਮਾਨ ਮੇਖਤੋ ਸੁਪ
 ਇਹੈ ਜਗਤ ਸਿਧੁਨੀਰਮੇ ਸਦਾਬਹੇ ਸੁਜਾਇਹੈ ॥੪੭॥ ਸੁਰੋਪ ਮੇ
 ਰਿਦੇ ਸੁਨੇ ਸੁਮਾਪ ਮੋਹਗਾਇਓ ਅਪਾਪ ਪ੍ਰੀਨਿਸੀਲਤੋ ਹਨੁ ਮ

ਤੇ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਅਭੁਗਤ ਮੇਸਠਿ ਤਥਾ ਨਤਾਹਿ ਪੈ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਸੁ
 ਰੇ ਸਰਾਜ ਲਖ ਮੀਨ ਪਾਸ ਮਪਿ ਛਾਨਿਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉ
 ਦਾਹਾ ॥ **ਸੈਯਾ** ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਯਹਿ ਰਾਮ ਰਿਦੇ ਅਤਿ ਰੋਪ ਮਾਪਾ ਤੁਮ
 ਪਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਾਹਿ ਸੁਪਾਦਨ ਮੋਰਿ ਦਮਗਿ ਮਪਾਪ ਸਨੇਖਿ ਨ
 ਮਾਹਿ ਨਿਦਾਗੇ ॥ ਮਾਪ ਸੁਰਾਮ ਕਹੈ ਮਥਕੈ ਸੁਭ ਬੇਦਨ ਮੋਜਾ ਮਹੈ
 ਕਛੁ ਸਾਗੇ ॥ ਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁਨਿ ਤਹੀ ਨ ਰਜੈ ਰੁਦ ਬਿਧਨ ਮੁਲਾਉ
 ਖਾਹੈ ॥ ੪੯ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨੀਲੈ ਪਾਪੁ ਹਜਾਗ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨਮੀ
 ਜੇ ਕਰੇ ਅਪਾਗ ॥ ਬਿਨ ਸਿਦੇਹ ਸਭੈ ਤੇ ਮਰਹੈ ॥ ਰਾਮ ਬਚਨ ਜਿਉ
 ਸਤ ਉਚਰਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਜਾਤਿ ਰੁਸਟ ਪੁਨਿ ਪਾਪੀ ਜੇਈ ॥ ਪਰਧਨ
 ਪਰਦਾਰ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਚੋਰੀ ਕਰੇ ਬਿਪ੍ਰਪੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੇ
 ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਯੋਗਿ ਬੰਦ ਕੇ ਜੋ ਅਪਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪਿਕੈ

ਜੋਮਹਾਇਕਾਰੀ। ਸੇਵਹਰਾਮਪੁਜਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਮਾਰਿਦੇਜਪ
 ਏਮੁਖਮਾਹੀ॥ ੫੨॥ ਜਾਪਦਕੋਯੋਗੀਸਨਪਾਵੇ। ਤਾਪਦਕੋਸੁਖਸੋ
 ਵਹੁਜਾਵੇ। ਪੁਜੇਤਾਮਮਰੇਸੁਰਸਾਰੇ। ਰਾਮਭਗਤਗਣਬਰੋਓਦਾਰੇ॥
 ੫੩॥ **ਰਾਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਜਾਨਕੀਸਮੇਤਰਾਮਚੰਦਜੋਪ੍ਰਗਾਇਓ। ਮਹੇਸ
 ਜਾਮਹਾਤਮੋਨਿਜਪ੍ਰਿਯਾਸੁਨਾਇਓ। ਸਮੇਤਸੀਖਰਾਮਕੋਰਿਦੇਸੁ
 ਰਾਮਚੰਦਕੋ। ਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘਦਾਸਕੋਮੁਖੇਬਸੋਅਨਿਦਕੋ॥ ੫੪॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸ੍ਰੀਰਾ
 ਮਾਰਿਦਯਨਾਮਦੁਤੀਯੋਧਿਅਾਇ॥ ੨॥ **ਪਾਰਬਤੀਉਦਾਚਾਚਉਪਈ**
 ਧੀਨਿਅਾਜਮੇਯਾਜਗਮਾਹੀ। ਈਸਅਨੁਗ੍ਰਹਮੇਪਰਮਾਹੀ॥ ਅ
 ਜਾਕਿਤਾਰਬਮੇਜਗਮਾਹੀ। ਸਿਦੇਹਰੀਥਿਟੁਟੀਉਰਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਾ
 ਮਤਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜੋਈ। ਪ੍ਰਭਭਾਖਯੋਕਰਣਾਕਰਸੋਈ॥ ਪੀਵ

ਤੁਮੇਮਨ ਦੇਵਦਯਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ਰਸਾਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਸਿਖੇ ਪਜੇ ਮੋਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਥਵਿ
 ਸਤਾਰ ਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੇ ਮੋ ਪ੍ਰਤਿ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀਮ
 ਜਾਏਵਓ **ਦੁਬ** ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਸੁਨੇ ਭਵਾਨੀ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ਗੋਪਨ ਤੇ ਅ
 ਤਿ ਗੋਪ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੇਈ ॥ ਰਾਮ ਬਖਾਨੇ
 ਭਾਖੇ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕੇ ਕਰੇ ਨਿਵਾਰਾ ਸੋ ਅਥ ਦੇਵੀ ਕਰੋ
 ਚਾਰਾ ॥ ਜਾਹਿ ਸੁਨੇ ਸਾਮਿ ਦੇ ਭਵ ਭਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਜੀਵ ਕੇ ਭਵ ਨਿਸਤਾਰੇ
 ॥ ੫ ॥ ਪਰਮ ਗਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਵੀਰ ਘੁਆ ਘੁਸੁਖੀ ਤਨੁ ਜੇਵੈ
 ॥ ਪੁਤ੍ਰਾ ਵਿਸੁਭ ਸੰਤਤਿ ਜੇਈ ॥ ਤਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸ **ਦੁ**
ਯਾ ॥ ਗਵਣ ਲੋਸਮ ਹਰਾਣ ਰਾਖ ਸਭਾਰ ਭੁਗੀਧਰਣੀ ਜਬ ਭਾਰੀ ॥
 ਗੋਤਨੁ ਧਾਰਤ ਬੈਮੁਨਿ ਦੇਵ ਨਿਸੰਗ ਮਿਲੀ ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀ ॥

॥ ਜਾਇਤਹਾਂ ਉਰ ਕੇ ਦੁਖ ਜੇ ਧਰਣੀ ਬਿਧ ਪਾਸ ਸੁਰੇਇ ਪੁਕਾਰੀ ॥
 ਧਮਾਨ ਧਰੇਤਿ ਨ ਦੇਖ ਟਕਾ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਜੇ ਸੁਪਿਖੇ ਮੁਖ ਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਧ ਖੀਰ ਗਏ ਸੁਰ ਸੰਗ ਲਏ ਧਰਣੀ ਕਮਲਾਸਨ ਸੰਗ ਲਵਣੀ
 ॥ ਸੁਤਿ ਸਿਧ ਭੁਲੇ ਪਦ ਉਜਲ ਕੋਹ ਰਿਣੀ ਸੁਰ ਕੀ ਮੁਖ ਕੀ ਗਤਿ ਗ
 ਈ ॥ ਰਿਖ ਬੀਚ ਪੁਰਾਨ ਨ ਭਾਖਤ ਜੇ ਬਿਧਿ ਗਾਇ ਸੁਭਾ ਗਰਿਹੀਤਿ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਗਰਿਭਾ ਵਭਰੇ ਵਿਗਨੀ ਰਬਹੇ ਮੁਖ ਮਾਨ ਦਵਾ ਕਰਾ ਦਾਗ
 ਦਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸੁਰ ਹਜਾਰ ਸਮਾਲ ਸਕੋ ਦਿਸ ਪੁਰ ਬਮੇ ਪੁਗ
 ਟੇਹ ਰਿਗਾਈ ॥ ਤਮ ਦੁਰ ਕਰੇ ਦਿਗ ਮਝਿਲ ਕੋਤ ਨ ਦੀਪਤਿ ਨਾ ਬਰ
 ਨੀ ਮੁਖ ਜਾਈ ॥ ਕਮਲਾਸਨ ਏਕ ਪਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਵਨ ਮੋਰਨ ਨਾਹਿ
 ਲਖੀ ਗਤਿ ਕਾਈ ॥ ਸਮਨੀਲ ਮਣੀ ਤਨ ਮੰਦ ਹੋਸੈ ਗਿਗ ਕੰਜਨ ਸੇ
 ਜਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਲਮਗਾ ਦਹਾਰ ਕੀਟ ਸੁਹੈ ਕਰ ਕੰਕਣ

ਬੁਝੇਵੁ

ਸ੍ਰੀਰਭਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀਭ੍ਰਿਗਪਾਦਮਲੀਲਾਸਕੋਊਰਕ੍ਰਾਜਤਸ੍ਰੀਦਰਤਾਵ
ਰਧਾਰੇ॥ ਹੋਓਗਨਿੰਦਸੁਨਿੰਦਖਰੇਗੁਨਗਾਵਤੁਹੋਸਨਕਾਇਕ
ਚਾਰੇ॥ ਸਿਖਰਬਾਂਗਾਗਾਦਕਰਨੀਰਜਹੋਬਨਮਾਲਗਲੇਬਿਸਤ
ਰੇ॥ ੧੦॥ ਚੋਖਈ॥ ਹੋਮਜਨੇਊਊਰਮੇਸੋਹੇ॥ ਸੁਦਰਣਦਰਣਮੀ
ਬਰਤਨਮੋਹੇ॥ ਪਦਮਾਭੁਮਿਸਾਂਹਿਤਹਰਿਛਾਜੇ॥ ਗਾਰੁਣਾਦਿਤੀਗ
ਮਊਪਾਰਿਗਜੇ॥ ੧੧॥ ਹਰੰਖਭਰੇਊਰਗਾਦਗਾਦਬਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੇ
ਵਤਬਊਸਤਤਿਠਾਨੀ॥ ਤਿਪਦਪੰਕਜਕੋਪਰਣਾਮਾ॥ ਕਰੋਨਿਰੰਤਰ
ਪੂਰਣਧਾਮ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਾਣਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣੀਵੀਮਨਲਾਈ॥ ਮੋਖੀਜੋਚਿਤੁ
ਵੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀਮਾਇਆਕੋਮਨੁਸਾਰ॥ ਭਵਉਤਪਾਤਿਪਾ
ਲਨਸਿਹਾਰ॥ ੧੩॥ ਕਰੋਨਿਰੰਤਰਲੇਪਨਹੋਈ॥ ਨਿਜਾਨਿੰਦਾਮਨੁ
ਭਵਤੁਮਸੋਈ॥ ਦਾਨਅਧੈਨਕਰਮਜੋਕਰੇ॥ ਦੁਸਟਜੀਵਤਉਪਾਪ

ਨਹਰੇ॥੧੪॥ਤੇਯਸਮੇਜਿਓਭੁਗਤਿਕਮਾਇ॥ਸੰਤਦੇਹਿਖਿਣ
 ਪਾਪਮਿਟਾਇ॥ਤੇਪਦਪੰਕਜਦੇਖਯੋਜੋਈ॥ਮੇਓਰਦੇਖਹਰੇਪ੍ਰਭੁ
 ਜੋਈ॥੧੫॥ਮੇਸੇਚਰਣਤੁਮਾਰੇਦੇਵਾ॥ਧਾਰਿੰਦੇਮੁਨਿਕਰੇਸੁਸੇ
 ਵਾ॥ਤਦਪਦਪੰਕਜਪੁਜਾਜੰਈ॥ਤੁਲਸੀਮਾਲਧਰੇਜਨਕੋਈ॥
 ੧੬॥ਸਪਤਿਨੀਜਿਓਪਦਮਾਤਿਹੰਸਾਥਾ॥ਕਰੇਸਪਰਧਾਹੰਗਰਿਨ
 ਥਾ॥ਤੇਭੁਗਤਨਮੇਭੁਗਤਿਬਿਸਾਲਾ॥ਸੀਸਪਰਧੇਧਰੇਸੁਮਾਲ
 ॥੧੭॥ਯਾਤੇਭੁਗਤਿਤੁਮਾਰੇਜੋਈ॥ਭੁਗਤਿਨਿਰੰਤਰਚਾਹੰਤੇਈ
 ॥ਤੇਪਦਪੰਕਜਭੁਗਤਿਓਦਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਰੰਤਰਮੋਹਮੁਗਾਰੀ॥੧
 ੮॥ਭੁਵਆਮਯਜੇਤੁਪੰਸੁਭਾਗੁ॥ਭੁਗਤਿਏਕਤਿਨਕੋਜਗਦਾਰੂ
 ॥ਯਾਬਿਧਬਹਮਾਭਾਖਯੋਜਬੰਹੀ॥ਬੋਲਤੁਭੁਵੇਨਾਗਾਇਣਤਬੰ
 ਹੀ॥੧੯॥ਕਿਕਰੋਮਿਨਾਗਾਇਣਬਾਣੀ॥ਸੁਨੀਬਿਧਾਤਾਹਰਿਖਬ

ਖਾਨੀ। ਭੁਗਵਨਰਾਵਨਨਾਮਬਖਾਨੇ। ਪਠਿਲਸਤਤਨੈਸੁਰਨ
 ਰਸਭੁਜਨੇ। ੨੦। ਹੋਸਭੁਰਾਖਸਕੋਵਹੁਰਾਈ। ਮੇਵਰਕੋਗਰ
 ਬਯੋਅਧਿਕਾਈ। ਤਿਲੋਕੀਲੋਕਪਾਲਸਭੁਜੇਤੇ। ਵਿਸੁਸਮੇ
 ਤਿਦੁਖਾਏਤੇਤੇ। ੨੧। ਮਾਨਸਕੋਮਰਦਾਤਿਹਜੇਈ। ਮੇਕਲਿਮ
 ਟਕਲਪਯੋਜੇਈ। ਯਾਤੇਤੁਮਮਾਨੁਖਤਨੁਧਾਰੀ। ਹਨੇਦੇਵਰਿਪੁ
 ਜਾਇਮੁਰਾਰੀ। ੨੨। **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਨੇਵਚ।** ਕਸੰਪਮੇਹਿਤੁਤਪਕੇ
 ਕੀਨੋ। ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਮੇਹਿਵਰਦੀਨੋ। ਮੇਸੁਤਯਾਚਯੋਤਿਨੇਊਦਾ
 ਗ। ਤਥਾਕੀਯੋਮੇਅਗੀਕਾਰ। ੨੩। ਸੋਅਬਕੰਸਪਦਸਰਬਨਾ
 ਮਾਭੁਤਲਮੇਹੋਅਜਕੇਧਾਮਾ। ਕਿਸਾਭਿਆਨਾਮਤਾਹਿਪਟਰਨੀ
 । ਤਾਪੁੰਤਾਮੇਓਰਜਾਨੀ। ੨੪। ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਮਾਪਕੋਕਰੋ। ਏਕ
 ਕੋਸਲਾਕੋਗਹਧਰੋ। ਤੀਨਇਤਰਦੇਨੇਮੇਧਰੋ। ਭੁਕੋਨਿਖਲਸੁ

ਕੁਰਉਤੋਰੇ॥੨੫॥ਯੋਗਮਾਇਆਸੀਤਾਇਤਨਮਾਓਪਜੇਗੀ
 ਮਿਥੁਨਾਪਤਿਧਾਮਾਤਿਨਸਮੇਤਿਬਿਪਿਕਾਰਯਥਾਗੋ॥ਕਰੋਸੰਪੁ
 ਰਣਯੋਰਧਾਗੋ॥੨੬॥ਯਾਬਿਪਿਬਿਸੁਸੁਬੈਨਬਖਾਨਾਭਯੋਤ
 ਯਾਪੁਨਿਅਤਿਗਧਿਆਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਨਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ਰਘੁਕੁਲ
 ਮੇਹਾਰਿਨਰਤਨਧਾਗੋ॥੨੭॥ਤੁਮਸਭਅਜਿਨਕੋਜਗਮਾਹੀ॥ਬ੍ਰਾ
 ਰਤਨਧਾਰੋਬਨਮਾਹੀ॥ਬਿਸੁਸਹਾਇਕਰੋਜਗਤੈਲੋ॥ਬਿਸੁਰ
 ਹੋਗੋਭੁਤਲਜੈਲੋ॥੨੮॥ਯਾਬਿਪਿਦੇਵਨਮਾਇਸੁਦੀਨੋ॥ਧਰ
 ਣਕੋਅਸ੍ਵਸਨਿਕੀਨੋ॥ਕਮਲਾਸਨਨਿਜਭੁਵਨਗਯੋ॥ਉਰ
 ਜੁੰਦੁਰਸੁਖੀਅਤਿਭਯੋ॥੨੯॥ਸੀ**ਕਰਛੈਦਾ**॥ਧਰਦੇਵਬਾਨਰਭੂ
 ਪਕੋਬਿਚਰੇਸੁਅਰਨਨਮਾਹੀ॥ਸੁਸਹਾਇਤਜਗਦੀਸਕੀਯੋਧ
 ਰਨਿਜਮਨਮਾਹੀ॥ਬਲਦੇਤਭੁਧਰਪਾਦਪੋਸੀਗਾਮਮੇਪਰਬੀਨਾ॥

ਅਹਿਕਥਾਪਾਵਨਈਸਕੀਸਿਵਆਪਬਰਨਨਕੀਨ॥੩੦॥
 ਤਿਸੀਮਤਿਅਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮਾਮਹੇ ਸੁਰਜੀਬਾਦੇਬਾਲ
 ਕਾਂਡੇਨਾਮਤਿਤੀਯੋਧੀਆਇ॥੩॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਚੋਪਈ॥
 ਅਬਰਾਜਾਦਸਰਬਵਰਜੇਈ॥ਸੰਤੁਪਰਾਕਮਸ਼ੀਮਾਤਿਜੇਈ॥
 ਅਯੋਧਾਪਤੀਵੀਰਇਕਾਮਾਹਿ॥ਵਿੰਸੁਤਿਸਭਲੋਕਨਕੇਮਾਹਿ
 ॥੧॥ਨਿਹਸੀਤਾਨਦਖਤਨਭਾਰਾ॥ਵਾਸਿਸਟਸਮੀਪਗਯੋਇਕ
 ਵਾਰਾ॥ਮੁਨਿਸਰਦੁਲਬੀਦਪਦਮਜਿਲਾ॥ਪ੍ਰਸ਼ਕਰੀਨਿਪਵਰਕ
 ਰਾਮਜਿਲਾ॥੨॥ਸੁੰਭੁਲੋਖਲਖਤੁਸੀਤਾਨਿ॥ਕਿਹਿਬਿਧਿਹੋਵੇ
 ਹੋਮੁਨਿਭਾਨਿ॥ਪੁਤ੍ਰਹੀਨਰਾਜਸਭਜੇਤੋ॥ਕੇਵਲਮੇਦਖਕਾਰਣਤੇ
 ਤੋ॥੩॥ਵਾਸਿਸੁਕੀਯੋਪੁਨਿਬੈਨਉਚਾਰਾ॥ਹੋਵੇਗੋਨਿਪਵਰਸੁਤ
 ਚਾਰਾ॥ਮਾਨੋਲੋਕਪਲਤੁਨਧਾਰੇ॥ਹੋਵੇਗੋਬਾਲਿਬੁਧਿਉਦਾਰੇ॥੪॥

ਸਿੰਘੀਰਿਖਸਾਂਤਕੇਭਰਤਾਨਿਪਆਨੀਜੇਤਪਧਨਧਰਤਾਪੁ
 ਤੁਕਾਮਯਾਗਜਗਜੇਈਹਮਸਮੇਤਿਕਰੀਯੇਨਿਪਜੇਈ॥੫
 ॥ਯਾਬਿਧਿਸੁਨਿਮੁਨਿਵਰਕੀਬਾਨੀ॥ਮਤੀਪ੍ਰਤਿਨਿਪਵਰਹਿ
 ਵਖਾਨੀ॥ਸੁਨਿਮਤੀਸਿੰਘੀਰਿਖਲਿਅਏ॥ਪਦਬੰਦਨਬਹੁਭੰਤਿ
 ਮਨਏ॥੬॥ਸਹਿਤਮਮਾਤੁਯਾਗਨਿਪਕਰੇ॥ਅਮਲਾਮੁਨੀਸੁਰ
 ਮਤਿਉਚਰੇ॥ਸੁਧਾਹਵਨਕਰੇਨਿਪਜਬਹੀ॥ਹਵਾਵਾਟਪ੍ਰਗਟੇਤੁ
 ਹਿਤਬਹੀ॥੧॥ਤੁਪਤਜਾਂਬੁਨਦਪ੍ਰਭਾਉਦਰੀ॥ਪਾਇਸਸੁਵਰਨ
 ਪਾਤ੍ਰਕਰਬਾਰੀ॥ਪਾਇਸਲੀਜੇਹੇਨਰਦੇਵ॥ਤੇਪ੍ਰਤਿਹਿਤਰਚੀਸੁ
 ਦੇਵ॥੨॥ਨਿਹਸੀਦੇਹਪਰਮਾਤਮਜੇਈ॥ਪ੍ਰਤਭਾਵਕਰਪਾਵੈਸੇਈ
 ॥ਯੋਨਿਪਵਰਪ੍ਰਤਿਬੰਨਬਖਾਨਾ॥ਅਗਨਿਭਯੋਤਹਮਤਿਰਧਿ
 ਅਨ॥੩॥ਮੁਨਿਸਰਦਲਕੇਪਦਦਾਰਜਾਨਿਪਬੰਦੋਨਿਜਪਾਇ

ਸੁਕਾਰਜਾਗਰਸਿੰਘੀਰਿਖਮਾਇਸੁਕੀਨੀ॥ਨਿਪਪਾਇਸੁਨਿ
 ਜਗਮਨਿਦੀਨੀ॥੧੦॥ਅਰਧਕੋਸਲਾਕੋਕਰਦਯੋ॥ਕੋਕਈ
 ਅਰਧਸੁਦੇਵਤੁਭਯੋ॥ਬਹੁਰਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈ॥ਪੁਤ੍ਰਹੇਤੁ
 ਪਾਇਸਾਤੇਨਲਈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੋਸਲਾਅਰਧਸੁਭਾਗਤਿ
 ਨਦੀਨੋਪ੍ਰੇਮਬੁਲਾਇ॥ਕੋਕਈਅਰਧਸੁਆਪਨੋਦਯੋਪ੍ਰੇਮਮੇ
 ਮਾਇ॥੧੨॥ਚੋਪਈ॥ਖਾਇਓਦਿਬੰਚਰੁਤਿਨਜਬਹੀ॥ਗਰਭ
 ਸਮੇਤਿਭਈਤੇਤਬਹੀ॥ਦੇਵਤਾਜਿਓਰਾਜੇਤੇਨਾਰੀ॥ਨਿਪਮੰਦ
 ਰਮੇਕਰਓਜਿਅਰੀ॥੧੩॥ਕੋਸਲਾਦਸਮਾਸਨਕੇਭਯੋ॥ਅਥਿ
 ਨਾਸੀਨਿਜਪੁਤ੍ਰਸੁਜਯੋ॥ਨਦਮੀਸੁਕਲਪਖਮਧਮਾਸਾ॥ਕਰਕ
 ਲਗਨਸੁਭਭਯੋਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੧੪॥ਪੁਨਿਰਵਸਨਾਮਨਿਖਤਮਾਏ
 ॥ਓਚਠੈਰਗਹਪਚਸੁਹਯੋ॥ਮੇਖਬਿਖੇਰਦਿਬਿਖਮੇਚੇਦਾ॥ਕਿਨ

ਯਾਮੇਬੁਧਿਮਹਾਮਨਿਦਾ॥੧੫॥ **ਗੀਯਾਮਾਲਤੀਛੰਦਾ॥** ਕਰਕਮੇ
 ਗੁਰਮੀਨਮੈਰਿਗਦੇਵੁਲਬਸਾਵਈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਨਗਾਇਣਭੁ
 ਤਲੈਪਿਖਦੇਵੁਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਵਈ॥ਪਰਮਾਤਮਾਜਿਹਬੇਦਭੁ
 ਖੈਆਵਤੈਨਹਿਧਿਆਨਮੈ॥ਵਹੁਗਤਿਕੇਵੁਸਨੈਨਗੋਚਰਾਮਾ
 ਜੁਦਸਰਬਧਾਮਮੈ॥੧੬॥ਨੀਲਕੰਜਸਮਾਨਸ੍ਰਿਦਰਸਾਮਮੂਰ
 ਤਿਮੋਹਨੀ॥ਭੁਜਚਾਰਪੀਤਪਟੈਬਰਾਜਗਭੁਗਤਕਾਰਯਦੇਹਨੀ
 ॥ਅਰੁਣਕੰਜਸਮਾਨਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਤਦੇਸਬਿਰਾਜਹੀ॥ਅਕਰਕਿੰਤੂਲ
 ਕਾਨਲਸਕੈਹੋਰਮਕਰਸੁਲਾਜਹੀ॥੧੭॥ਹਜਾਰਸੂਰਸਮਾਨਲ
 ਸਕੈਭੁਪਮਦਿਰਜਾਲਮੈ॥ਕੁਟਿਲਮਾਲਿਕਕਪੇਲਸ੍ਰਿਦਰਹੋਮ
 ਕ੍ਰੀਟਿਸੁਭਾਲਮੈ॥ਦਰਗਦਾਪਦਮਸੁਚਕ੍ਰਬਨਮਾਲਸ੍ਰਿਦਰ
 ਸੋਭਈ॥ਸੁਦਿਸਾਥਸੋਭਾਹੋਰਕੈਮਨਦੇਵਤਾਸੁਭਲੇਭਈ॥੧੮॥

੮॥ ਜਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚੇਦ ਰਿਦ ਸਬ ਜੇ ਮੁਸਕਾਵਨ ਤਿਹਿ ਚਾਂਦ ਨੀ॥ ਕ
 ਰੁਣਾਰ ਸੀ ਲੇਨੈ ਨ ਸੋਭਾ ਨੀ ਲਕੈ ਜਨ ਮਾਦ ਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਵਤ ਸਹਾਰ
 ਕਿਪੁਰਨੁ ਪਰਪਾਦ ਮੇਜਨ ਜਨ ਕਰਗਾ॥ ਪਿਖਤਾ ਕੋ ਸਲ ਆਰੂਪ ਕੋ
 ਬਿਸਮਾ ਕੁਲਾਉਰ ਮੇਤੁਰੇ॥ ੧੯॥ ਦੋ **ਹਰ** ॥ ਹਰਖ ਨਿਰਨੈ ਨਾਤੁਰੇ
 ਕਰਾਮਿ ਲਿਹਿ ਰਿਮਾਨਾ॥ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਕੋ ਸਲ ਆਪਿਖ ਬੋਲੀ
 ਭਗਵਾਨ॥ ੨੦॥ **ਕੋ ਸਲ ਯੇਵਾ ਚਾਚੈ ਪਈ॥** ਦੇਵ ਦੇਵ ਪਦ ਬੀਦ
 ਨਥਾਗੇ॥ ਸਿਖਗਦਾ ਕਰਚਕ ਸੁਧਾਗੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਖ ਮਚੁਤਾ ਮ
 ਨੀਤਾ॥ ਪੁਰਖੇਤੁ ਮਪੁਰਣੁ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੨੧॥ **ਗੀਆ ਮਾਲਤੀ ਛੰਦਾ॥**
 ਬਾਣੀ ਅਗੋਚਰ ਤੇ ਹਿਕੋ ਮੁਨਿ ਬੇਦਵਾਦੀ ਗਾਵਹੀ॥ ਮਨ ਬੁਧਿਇ
 ਵੀਨਾ ਪਿਖੇ ਸਤਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸੁਨਵਹੀ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁਮਾਇਆਵੈ
 ਸੁਕੋਉ ਪਜਾਇ ਪਾਲ ਸਿਧਾਰਹੀ॥ ਸਤ੍ਰਾਦਿ ਗੁਣ ਸਿਧਾ ਕਤਿਹੋਨ

ਹਿਲੇ ਪਰਿਚਕਧਾਰਹੋ॥ ੨੨॥ **ਚੋਪਈ॥** ਨਾਹਿ ਕਰੋ ਕਰਤਾ ਸੇਭਾ ਸੇ
 ॥ ਚਲੋ ਨਾਹਿ ਜਨੁ ਚਲਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਨਾਹਿ ਸੁਨੇ ਜਨੁ ਸੁਨਿਤੁ ਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਦੇਖੋ ਨ ਦੇਖਤ ਸੇਭਾਨ॥ ੨੩॥ ਅਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਿਮਾਰੇ॥
 ਰੂਪਤੁ ਮਾਰੋ ਬੇਦ ਉਚਾਰੇ॥ ਸਮ ਸਭ ਭੁਤ ਨ ਮੇਤੁ ਮਦੇਵਾ॥ ਲਖੇਨ
 ਜਾਵੈ ਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ॥ ੨੪॥ ਅਗਿਆਨ ਮਦਰੋ ਚਿਤ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹੋ॥ ਕੋ ਸੇ ਰੂਪਤੁ ਮਾਰੋ ਹੋਰੇ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਜਿਨ ਕੀ ਜਗਾ ਮਹੋ॥ ਏਸ
 ਨ ਰੂਪਤੁ ਮਾਰੋ ਲਹੋ॥ ੨੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੂਪ ਰਮਾਣੁ ਸੇਭਿ ਰਤੇ ਹੋ॥ ਧਿ
 ਅਨਧਰੇ ਯੋਗੀ ਸਰਹੋਰੇ॥ ਤੁੰ ਮੇਭਿ ਦਗ ਬਿਖੇਤੁ ਨ ਧਰੇ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਲੋਕ ਬਿਰੁੰਬ ਨ ਕਰੇ॥ ੨੬॥ ਭੁੰਗਤੁ ਨ ਮੈ ਪਰਵਸਤਾ ਤੇਰੀ॥ ਅਜ
 ਰੂਪਤੁ ਮੈਭਿ ਰਹੇਰੀ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਮੈ ਅਤਿ ਮਗਨਾ॥ ਪਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਧ
 ਨੁ ਮਾਹਿ ਸੁਲਗਨਾ॥ ੨੭॥ ਤੇ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਮਬਹੁ ਬਾਰਾ॥ ਅਬ ਤੇ

ਬਤਪਫਲਜਾਨੇਸੋਈ॥੩੩॥ਦੁਰਲਭਮੇਰੋਦਰਸਨਮਾਗਿ॥ਮੇ
 ਖਨਿਮਿੱਤਪਛਾਨੋਤਾਹਿ॥ਸਿਬਾਦਹਮਾਰਾਥਾਰੋਸੋਈ॥ਪੜੇਸੁਨੇ
 ਯਾਕੋਨਰਕੋਈ॥੩੪॥ਸੋਨਰਮਮਸਰੂਪਤਪਾਵੈ॥ਮਰਣਸਮੇ
 ਮਮਸਿਮਿਤਿਆਵੈ॥ਮਾਤਾਪੁਤਿਯੋਗਮਓਚਾਗਾਰੋਦਤਭਏਬ
 ਲਤਨੁਧਾਗ॥੩੫॥ਇੰਦੁਨੀਲਮਾਇਤਨਦੁਤਿਸੋਹੇ॥ਵਿਸਾਲ
 ਨੈਨਸੰਦਰਸਭਮੇਹੇ॥ਬਾਲਮਰੁਣਸਮਪ੍ਰਭਾਉਦਾਗ॥ਲਾਲਤ
 ਲੋਕਪਾਲਤਨੁਧਾਗ॥੩੬॥ਸੁਤਕੋਜਨਮਸੁਨਯੋਨਿਪਜਬਹੀ
 ॥ਸੁਖਸਮੁੰਦਮਗਨਭਯੋਤਬਹੀ॥ਗੁਰਸਮੋਤਿਆਇਯੋਪਨਿਤ
 ਯਾ॥ਕਮਲਪਤ੍ਰਹਿਗਰਾਮਸੁਜਹਾ॥੩੭॥ਪਿਖਾਮਨੰਦਨੀਰਹਿਗ
 ਮਾਏ॥ਗੁਰਸੋਜਾਤਿਕਰਮਕਰਵਾਏ॥ਕੇਕਈਜਨੇਸੁਭਰਤਕੁਮ
 ਰਾ॥ਕਮਲਨੈਨਤਨਪ੍ਰਭਾਮਪਾਰਾ॥੩੮॥ਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਸੁਖਮਲਸੁ

ਤਜਾਏ। ਪੂਰਣ ਇੰਦੁ ਸਮ ਬਦਨ ਸੁਹਏ। ਤਾਹਿ ਸਮੇਰ ਜਾਹਰ
 ਖਾਨਾ। ਗਾਂ ਮਹਾ ਜਾਰਦਏ ਦਿਜ ਦਾਨਾ। ੩੯॥ ਹੇ ਮਰਤਨ ਸੁਰਭੀ
 ਪਦਘਨੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਇ ਮਸੀਸਾ ਭੁਨੇ। ਵਿਦਯਾ ਗਿਆਨ
 ਸੀ ਪੂਰਣ ਭੁਗੇ। ਜਾਂਹਿ ਬਿਖੇ ਮਾਇ ਸੁਕਰੇ। ੪੦॥ ਤਾਂ ਕੇ ਗੁਰ ਪੁਨਿ
 ਰਾਮ ਉਚਾਰਾ। ਰਾਮਣ ਰੂਪ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਰਾ। ਭੁਰਤ ਭੁਰਣ ਤੇ ਕਯੋ
 ਉਚਾਰਾ। ਲਖ ਮਣ ਸੁਭ ਲਖਣ ਅਧਾਰ। ੪੧॥ ਸਤ੍ਰੁਜਨ ਨ ਸ
 ਤ੍ਰਘਨ ਭੁਨੇ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਸਭ ਨਾਮ ਬਖਾਨੇ। ਲਖ ਮਣ ਰਾ
 ਮ ਚੰਦ ਕੇ ਸੀਰੀ। ਸਤ੍ਰਘਨ ਭੁਏ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਸੀਰੀ। ੪੨॥ ਪਾ
 ਇ ਸਾਮੀ ਸੁਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ। ਦਿੰਦੀ ਭੁਇ ਫਿਰੇ ਵਹਾਰੀ। ਲਖ ਮ
 ਣ ਸੀਰੀ ਮਿਲੇ ਸੀਰੀ ਮਾ। ਲੀਲਾ ਬਾ ਲਕਰੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ। ੪੩॥
 ਸ੍ਰੋਤਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਨਿ ਕ ਕਲ ਬੈਨ ਸੁਪੇਖ ਮੁਖਿ ਬੁਜ ਕੇ ਬਿਗ

ਸਾਏ। ਭੁਲਾਇਖੇ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ ਹੇ ਮਸੂਪੀ ਪਲਪਾਤਾ ਮਨੁ ਪਸੁ
 ਹਾਏ। ਕੰਠਾਇਖੇ ਮਾਇ ਬਾਤ ਪਰੇ ਬਿਕ ਕੋ ਨ ਖਤਾ ਹਿ ਸੁਬੀਚ ਜਰਾ
 ਏ। ਕਾਂਚ ਨ ਕੇ ਰੂਲ ਕਾਨ ਲਾ ਸੈਰ ਤ ਨ ਗਾਨੁ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰ ਲਗਾਏ।
 ੪੪। ਚੈ **ਪਈ**। ਸਬਦਾਇ ਮਾਨ ਮਣ ਪਰ ਮਊਦਰੇ। ਪਦ ਭੁਖਣ
 ਤਿਹ ਸੀਗ ਸਦਰੇ। ਕਟਿ ਸੁਤ ਅਗਿ ਦਭੁ ਜਧੇਗੇ। ਅਲਾਪਦ ਸਨਾ
 ਸਤ ਮੁਖਿ ਖਿਗੇ। ੪੫। ਇੰਦੁ ਨੀਲ ਮਾਇ ਦੇਹ ਸੁਹਾਏ। ਅੰਕਿ ਲਾਰਿ
 ਗਮਾਣ ਬਿਗਸਾਏ। ਅਗੇ ਬਾਲ ਕਪਾਛੇ ਗਮਾਇ ਖਕੋ ਸਲਾ
 ਦ ਸਰਥ ਧਾਮਾ। ੪੬। ਪਰ ਮਾਮਨਿ ਦਭੁ ਏ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਕੀ
 ਗਨ ਤੀਕ ਛੁਨਹੀ। ਦਸਰਥ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਸੁਜ ਬਹੀ। ਰਾਮ ਬੁਲਾ
 ਵੇ ਭੂਪਤਿ ਤ ਬਹੀ। ੪੭। ਲੀਲਾ ਸਕਤ ਭੁਏ ਸੁਖ ਧਾਮਾ। ਨਹਿ ਬੁਲਾ
 ਏ ਅੰਦੁ ਹਿ ਰਾਮਾ। ਮਾਨ ਕੋ ਸਲਾ ਭੂਪ ਬਖਾਨੀ। ਬਹੁਤੁ ਰੁਲਾ ਕੋ

ਸਲਾਮਾਮਾਨੀ॥ ੪੮॥ ਹਸਤਮਾਤ੍ਰੇਰੀਰਘਨਥੇ॥ ਅਵੇਨਾਜਨ
 ਨੀਹਰਿਹਾਥੇ॥ ਮਹਾਯਤਨਕਰਯੋਗੀਧਿਆਵੇ॥ ਦੁਹਕੋਸੇਕਰਭੀ
 ਤਰਾਵੇ॥ ੪੯॥ ਹਸਤਨਗਾਇਣਮਾਪੇਆਵੇ॥ ਕਰਦਮਦਖਣ
 ਪਾਣਿਲਗਾਵੇ॥ ਕਿਚਿਤੁਗਾਸਗਹੇਮੁਖਮਾਂਹਿ॥ ਦੋਰਚਲੇਲੀ
 ਲਾਮਨਮਾਹਿ॥ ੫੦॥ ਯਾਬਿਧਿਪਰਾਨੰਦਸ਼ੀਰਾਮਾ॥ ਸਭਜੀਵ
 ਨਕੋਸੁਖਕੋਧਾਮਾ॥ ਮਾਇਆਬਾਲਸਰੀਰਹਲੀਨੋ॥ ਜਨਨੀਤ
 ਤਪਰਮਸੁਖਦੀਨੋ॥ ੫੧॥ ਮਾਸਮਾਸਕੋਸਲਾਮਾਮਾਤਾ॥ ਦੁਪਨ
 ਬਹੁਬਿਧਿਕਰੇਸੁਤਾਤਾ॥ ਧਰਸੁਤੁਭੁਖਨਬਹੁਤਲਭਾਵੇ॥ ਬਹੁਬਿ
 ਧਿਮੰਗਿਲਸੇਮੁਖਗਾਵੇ॥ ੫੨॥ ਮੇਵਕਮੋਰਾਮਪੁਪਬਨਾਵੇ॥ ਕਰ
 ਨਸਸਕੁਲੀਅਤਿਸੁਖਦਾਵੇ॥ ਕਰਣਪੁਰਪੁਨਿੰਦ੍ਰਿਦ੍ਰਿਸਿਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ॥ ਦੁਰਖਾਬਿਧਾਮਤਿਮੰਗਿਲਧਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਗਾਹਿਕਾਰਯਸਭਭਾਂਤਿ

ਤਿਆਗੇ॥ ਰਾਮਜਬੇਬਹੁਖੇਲਨਲਾਗੇ॥ ਮਾਤਸਮੀਪਗਏਇਕ
 ਬਾਗ॥ ਭੋਜਨਦੈਰਘੁਨਾਥਓਚਾਰਾ॥ ੫੪॥ ਕਾਰਯਸਕਤਿਤਾਹਿ
 ਖਿਦਹੋਈ॥ ਸੁਨਯੋਨਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜੋਈ॥ ਕ੍ਰੋਧਭਰੇਕਰਦੈਰੂ
 ਉਠਾਏ॥ ਛੀਕੇਭਾਜਨਪਗਤਿਗਿਰਾਏ॥ ੫੫॥ ਲਖਮਣਕੋਨਦ
 ਨੀਤਹਿਦਯੋ॥ ਭਰਤਬਹੁਰਿਸਤ੍ਰਘਨਹਲਯੋ॥ ਦੁਪਦਹੀਬਹੁਭੇ
 ਤਿਖਵਾਏ॥ ਸੁਦਤਬੇਤਿਨਮਾਤਬੁਲਾਏ॥ ੫੬॥ ਦੋਰੀਮਾਤਸੁਮੁਖ
 ਬਿਗਸਾਨੇ॥ ਤਾਹਿਦਿਲੋਕਤੇਸੁਬਪਲਾਨੇ॥ ੫੭॥ ਪਦਪਦਹੁਟੀਕੈਸ
 ਲਮਾਜਬਹੀ॥ ਭੁਏਨਗਾਇਦਲਘੁਗਤਿਤਬਹੀ॥ ੫੮॥ ਰਘੁਨ
 ਥਹਕਰਭੀਤਰਗਾਹੇ॥ ਕ੍ਰਿਚਿਤਭਾਮਨਿਬੈਨਸੁਕਹੇ॥ ਬਾਲਕ
 ਭਾਵਸੁਮੰਗੀਕਰੇ॥ ਮਦਿਮਦਿਰੋਵਹਿਹਰਿਖਰੇ॥ ੫੯॥ ਤਬਮਾਤ
 ਸਭਕੀਠਲਗਾਏ॥ ਸਿਰਚੁਮੇਬਹੁਭਾਤਿਲਭਾਏ॥ ਬਾਲਕਤੇਪੁਨਿ

ਭਏਕੁਮਾਰੇ॥ਵਸਿਸਟਸਰਨਸੁਜਨੇਉਡਾਰੇ॥੫੯॥ਸ੍ਰਬਦਿ
 ਯਾਮਾਹਿਵਿਸਾਰਦਾ॥ਧਨੁਰਵੇਦਮੇਪਰੰਮਸੁਸਾਰਦਾ॥ਲੀਲਾ
 ਕਰਤਰਿਨਰਤੁਨਧਾਰੇ॥ਸਭਸਾਸਤ੍ਰਕੇਅਰਥਾਬਿਚਾਰੇ॥੬੦॥
 ਲਖਮਣਰਘੁਵਰਕੇਅਨੁਸਾਰੀ॥ਸੇਵਜਾਨਸੇਵਾਉਰਧਾਰੀ
 ॥ਸਤ੍ਰਘਨੁਰਥਕੇਪਰਮਾਪਿਆਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਈਸੀਲਉਦਾ
 ਰੇ॥੬੦॥ਸ **ਦੁਖ** ॥ਰਾਮਲਏਕਰਚਾਪਮਹਾਬਲਤੁਣਕਸੇਕਟਿ
 ਬਾਣਸੁਧਾਰੇ॥ਸੀਗਲਏਲਘਬੀਰਤੁਰੰਗਮਰੂਢਮਹਾਬਨਮ
 ਹਿਸਿਧਾਰੇ॥ਖੇਲਸਿਕਾਰਮਹਾਬਲਧਾਰਸੁਬਿਅੰਘਰਾਸਿਘ
 ਘਨੇਚੁਨਿਆਰੇ॥ਆਨਨਿਵੇਦਕਰੇਬਨਬਾਤੁਨਰਾਮਦੁਊਕਰਤਾ
 ਤਜੁਹਾਰੇ॥੬੧॥ਉਠਿਪ੍ਰਤਸਮੇਕਰਮਜਨਜੁਪਿਤਮਾਤੁਨਕੋਅ
 ਭਿਬੰਦਨਧਾਰੇ॥ਪੁਰਕਾਰਖਫੇਰਕਰੇਸਗਲੇਅਤਿਨਿਮਰਭਾਵ

ਸੁਰਾਮਮੁਰਾਗੇ॥ ਮਿਲ ਬਾਧਵ ਸਿਰਾਕਰੇ ਪੁਨਿ ਭੋਜਨ ਸਿਰਾਮੁਨੀ
 ਸੁਰਾਗਿ ਬਾਧਿ ਚਾਰੇ॥ ਮੁਨਿ ਪੁਰਿ ਗਵਤੇ ਸੁਨਿ ਮਾਪ ਭੁਲੇ ਲਘੁ ਕੁਤ
 ਨ ਪੇ ਪੁਨਿ ਮਾਪੁ ਚਾਰੇ॥ ੬੩॥ ਤੋ **ਮਰਛੁਦਾ**॥ ਧਰਿ ਰਾਮ ਜੀ ਅਵ
 ਤਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਭਾਤਿ ਕਾਰਖ ਸਾਗਾ॥ ਨਰ ਲੋਕ ਮੇ ਸੁਖ ਕਾਰਾ॥ ਪਰਣਾਮ
 ਹੀਨ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੬੪॥ ਹੋ **ਹਰ**॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜਾਕੋ ਭੁਜੇ ਮੁਨਿ ਜਨ
 ਐ ਮੁਖ ਚਾਰਾ॥ ਦੋ ਪਰਮਾਤਮ ਲੋਕ ਮੇ ਭੁਏ ਮਜਨ ਮਵਤਾਰਾ॥ ੬੫
 ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਮਧ ਜਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਭੀ ਮਾਮਰੇ ਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ਬਾ**
ਲਾ ਕਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਆਇ॥ ੬੫॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਭੁਵਾਚਾ॥ ਸ੍ਰੀ॥
 ਏਕ ਸਮੇ ਮਾਨਿ ਕੋ ਸਕ ਜੋ ਪੁਰਾਸੀ ਧਿ ਬਿਖੇ ਬਨ ਤੇ ਚਲਾਏ॥ ਜਾ
 ਨਿ ਇਹੈ ਮਾਨਿ ਮਧ ਮੁਨੀ ਪਰਮਾਤਮ ਭੂਪਤਿ ਮਦਿ ਰਜਾਏ॥ ਪਾਵਕ
 ਕੇ ਸਮ ਤੇ ਜਲ ਸੇ ਪਿਖਤਾ ਮਜਨਿ ਦ ਨਜੁ ਹਰਖਾਏ॥ ਮਾਸਨ ਤੇ ਭੀ

ਠਿਲੇਨਚਲੇਗੁਰਮੋਰਵਾਸਿਸੁਸੁਸੀਗਬੁਲਾਏ॥੧॥ਪੁਜਨ
 ਕੋਬਿਧਸੋਤਿਨਕੋਮੁਨਿਪੁਗਵਸੋਨਿਪਬੈਨਉਚਾਗੇਜੇਰਦੁਓ
 ਕਰਆਜਾਕਿਤਾਰਥਧੀਨਿਭੁਏਮੁਨਿਭੁਗਹਮਾਰੇਸਿਪਤਿਮਾ
 ਇਦੁਸੋਤਿਨਕੇਘਰਜਾਘਰਮੇਤੁਮਸੇਪਗਧਾਰੇਜਾਹਿਤਮਦੁ
 ਨਸਾਚਕਹੋਵੁਹਕਾਜਕਰੇਹਮਸੇਵਕਥਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਭੁਪਤਿ
 ਬੈਨਪੁਸੀਨਭੁਏਮੁਨਿਮਾਪਮਹਾਮਾਤਿਬੈਨਅਲਾਏ॥ਜਬਯਾ
 ਗਲਗੇਕਰਨੇਬਨਮੇਸੁਗਪੁਤਨਕੇਹਿਤਪੁਨਿਸਮਾਏ॥ਨਿਪਦੈ
 ਤਾਦਿਧੀਸਿਕਰੇਤਬਹੀਤਹਿਸੁਦਤਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥ਤਿਨ
 ਨਾਮਮਰੀਚਸੁਬਾਹੁਕਹੇਪੁਨਿਮੋਰਘਨੇਤਿਨਸੀਗਲਦਾਏ॥
 ੩॥ਮਮਕਾਜਾਇਹੋਨਿਪਤਾਬਧਕੇਹਿਤਰਾਮਦਿਜੇਮਹਿਨਾਥਸੁ
 ਸੀਗੇ॥ਇਹਕਾਜਕਰੇਕਲਾਯਨਤੁਮੇਨਿਪਹੋਵਹਿਗੀਪੁਨਿਵੇਸ

ਪਤਿਗੋ॥ ਮਿਲ ਸੀਗ ਬਸਿ ਸ੍ਵਾਧਿ ਚਾਰ ਕਰੋ ਨਿਪ ਰਾਮ ਕਹੈ ਮੁਨਿ ਕੋ
 ਸਕ ਮਰਿਗੋ॥ ਨਿਪ ਜੋ ਗੁਚਿ ਹੋਇ ਤੁਏ ਹਿਰ ਮੇ ਮਮ ਯਾਗ ਕਰਾਇ ਕਰੋ
 ਅਰਿਜੇਗੋ॥ ੪॥ **ਸ਼ੀਮ ਹਾ ਦੇਵ ਉਂਵਾਚਾ ਵਿਹਰਾ॥** ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਚਿਤਾਭ
 ਈ ਗੁਰਾਇ ਕਾਂਤਿ ਦਿਗ ਜਾਇ॥ ਪੁਛੁ ਨ ਲਾਗੋ ਜੇ ਰਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪ
 ਦ ਮਨਾਇ॥ **੫॥ ਦਸ ਰਥੋਂ ਵਾਚਾ ਸ੍ਵੇਯਾ॥** ਗੁਰ ਕੋ ਨ ਉਪਾਇ ਕਰੋ ਅ
 ਬ ਮੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕ ਰਾਮ ਸੁਲੇਵ ਨ ਆਏ॥ ਨਹਿ ਰਾਮ ਬਿਛੋਰ ਸਹਾ
 ਰ ਸਕੈ ਮੁਨਿ ਵਰਖ ਹਜਾਰ ਗਏ ਸੁਤ ਪਾਏ॥ ਸੁਤ ਚਾਰ ਚਰੇ ਸੁਰਤੁ ਲ
 ਭਏ ਅਤਿ ਰਾਮ ਬਿਖੇ ਮਨ ਮੋਹ ਲਗਾਏ॥ ਅਜਨੰ ਦਨ ਤਾਖਿਣ ਪ੍ਰ
 ਲਤ ਜੇ ਰਘੁ ਨਿਦਨ ਜੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੀਗ ਜਾਏ॥ ੬॥ ਗੀਤਾ ਮਾਠ ਤੀਛੇ
 ਦਾ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨ ਦੇਵੋ ਰਾਮ ਜੇਵਹ ਸ੍ਵਪ ਮੋਹ ਲਗਾਇ ਹੈ॥ ਮਮ ਸੀਗ
 ਸੁਰਖਵੈ ਸਕੈ ਖਿਣਏ ਕਮਾਹ ਜਲਾਇ ਹੈ॥ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਮੇਕ ਲਾਖ

ਨਹਿ ਦੇਸੇਉ ਪਾਵੇ ਭਾਖੀ ਯੋ ॥ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸ੍ਰੁਠਨ ਮੇਛੁ ਹੋ ਗੁਰਸੰ
 ਤ ਮੇਰੇ ਰਾਖੀ ਯੋ ॥ ੨੧ ॥ **ਵਸਿਸਟੇ ਵਾਚਾ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥** ਸੁਨਿ ਰਾਜਨ ਬ
 ਤ ਬਖਾਨਤੁ ਗੋਪਨ ਮੇਰਨ ਪੋਇ ਤ ਬਾਤ ਬਤ ਯੋ ॥ ਸੁਤ ਮਾਨੁਖ ਨ
 ਹਿ ਪਿਥੇ ਮਨ ਮੈ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ ਸਨਾਤਨ ਹਯੋ ॥ ਅਵਨੀ ਭਰ
 ਭਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਚਤੁ ਰਾਨ ਨ ਕੀਇ ਨ ਪਯੋ ॥ ਭਗਵਾਨ
 ਜਯੋ ਮਹਾਖੀਤੁ ਮਹੀਸੁਨਿ ਭੁਪਤੀ ਸਿਕਨ ਰੰਚਕ ਕਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤੀਚਤੁ
 ਰਾਨ ਨ ਕੇਸੁਤੁ ਪੁਰਬ ਕੰਧ ਪੰਨਾ ਮਕਹੇ ਸੁਰਸਾਰੇ ॥ ਆਇਤਿ ਦੇਵ
 ਨ ਕੀਜਨ ਨੀਯ ਹਿਰਾਘਵ ਮਾਤਮ ਹਾਯ ਸਧਾਰੇ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਬ
 ਤੁ ਕਾਲ ਕਰੀਤੁ ਪਸਾਪਾਨਿ ਪੁਜਨ ਨੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਧਿਅਮਾਨ ਸਦਾ
 ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਬਿਖਸੇ ਵਿਖਿਯਾ ਸਭ ਦੁਰਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਭਗਵਾਨ
 ਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏਤ ਬਹੀਦਰ ਮਾਗਾਇ ਹੈ ਮੁਖ ਮਾਹਿਉ ਚਾਰੇ ॥ ਤਬ ਤੈਸੁ

ਖਤੇਇਹਭਾਤਿਕਹਯੋਹਹਿਤੁ ਸੁਤਹੇਹੁਸੁਆਪਹਮਾਰੋ। ਸੁਨਿਯ
 ਬਿਨਤੀਭਗਵਾਨਤਬੈਸੁਤੁ ਹੈਵਹੋਹਮਆਇਤੁਮਾਰੋ। ਅਬਰ
 ਮਵਹੀਤਵਪੁਤਭਏਮੁਰਸੇਜਿਨਦਾਨਵਕੋਟਿਪਛਾਰੋ॥੧੦॥ ਗੀ
 ਯਾਮਾਲਾਤੀ **ਛੰਦ** ॥ ਰਾਮਕੋਮਨੁਯਾਇਜੇਉਰਸੇਸਲਖਮਣਜਾ
 ਨੀਯੋ। ਭਰਤੁਮੈਰਸਤੁਘਨਕੋਮਨਸਿਖਚਕ੍ਰਸੇਮਾਨੀਯੋ। ਯੋਗਮ
 ਇਮਾਜਾਨਕੀਉਪਜੀਸੁਜਨਕਾਬਿਦੇਹਕੇ। ਮੁਨਿਰਾਮਾਬਿਮਾਹਨਿ
 ਆਇਯੋਮਿਸਾਯਗਬਚਨਸਨੇਹਕੇ॥੧੧॥ ਯਹਗੋਪਬਾਤਿਸੁਧਾ
 ਰਮਨਾਨਿਪਅੰਰਪੇਨਹਿਭਾਖੀਯੋ। ਕਰਪ੍ਰੀਤਿਪੁਜਸੁਕੋਸਕੇਸੁਤ
 ਰਾਮਦੈਸਤਰਾਖੀਯੋ। ਤਿਨਸੀਗਦੀਜੇਲਖਮਣਕਠਾਣਹੋਵ
 ਗੀਸਹੀ॥ ਇਹਭਾਤਿਭੁਪਤਿਦਸਰਬੇਮੁਨਿਗਾਰਵਾਸਿਸ੍ਰਹਿਜੋਕ
 ਹੀ॥੧੨॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਤਵਭੁਪਤਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥਮਾਨਿਯੋ। ਮਨਿਅਨੰਦਬ

ਖਯੋਇਹਰਾਖਸੀਇਕਾਮਾਹਿ।ਕਾਮਰੂਪੀਤਾਤ੍ਰਿਕਾਇਹਨਾਮ
 ਭਾਖੇਤਾਹਿ॥੧੬॥ **ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥** ਸਮਸਤਲੋਕਕੰਟਕਾਹਨੇਸੁਰ
 ਮਤਾਮਥੈ।ਤਥੇਤਿਰਾਮਚਾਪਲੈਗਾਣੇਅਰੋਪਯੋਤਬੈ।ਟਣਿਤ
 ਕਾਰਚਾਪਕੈਬਨੇਸਮਸਤਪੁਰਯੋ।ਸੁਨਤਿਤਾਤ੍ਰਿਕਾਤਬੈਕਰੇਸੁ
 ਨੈਨਕੁਰਯੋ॥੧੭॥ ਸੁਘੋਰਕਾਮਰੂਪਲੀਪ੍ਰਕੋਪਘੋਰਮੇਭੁਗੀ।ਪ
 ਰੀਸੁਰਾਮਦੋਰਕੈਸੁਅੰਗਾਅੰਗ ਮੈਜਗੀ।ਸੁਏਕਬਾਨਰਾਮਕੋਸੁ
 ਤਾਹਿਕੋਲਾਗੈਜਬੈ।ਗਿਰੀਸੁਘੋਰਕਾਨਨੇਸੁਸੁੰਦਿਤਿਵਮੇਤਬੈ॥
 ੧੮॥ ਤਤੋਤਿਸੁੰਦਰੀਭੁਈਸੁਖੀਖਣੀਅਭਾਖਿਤਾ।ਕ੍ਰਿਪਾਸੁਰਾਮ
 ਚੰਦਕੀਛੁਟੀਸੁਸਾਪਦੁਖਿਤਾ।ਪੁਣਾਮਰਾਮਪਾਦਕੈਕਰੀਸੁਤਾ
 ਪ੍ਰਦਛਲਾ।ਦਿਧੁਯਪਾਪਪੁਜਕੋਗਈਦਿਟੀਵਿਚਖਣਾ॥੧੯॥
 ਪ੍ਰਸੰਨਤੋਮੁਨੀਭੁੰਦੇਸੁਰਾਮਕੀਠਿਲਾਇਯੋ।ਸੁਚਮਰਾਮਮਸਤ

ਕੰਹੁਲਾਸਚਿਤਮਾਇਯੋ। ਸਮਸਤਮਸਤੁਜਾਲਜੇਸੁਰਾਮ
 ਕੇਬਤਾਇਯੋ। ਸੁਗੋਪਮਤਿਪੁਜਿਜੇਸੁਕਾਨਮੇਸੁਨਾਇਯੋ॥੨੦॥ ੴ
ਤਿਸੀਮਤਿਅਧਾਤਮਰਾਮਾਇਏ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਬਾਲ
 ਕੰਢੇਪਚਿਮੋਧਿਮਾਇ॥ ੫॥ ਸੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ। ਸਦੈਯਾ॥ ਰਤਿ
 ਕੇਪਤਿਕਾਨਨਗਤਿਵਸੇਪਰਭਾਤਿਭੁਏਤਹਿਤੇਸੁਸਿਧਾਏ॥ ਸਿ
 ਧਚਾਰਣਸੇਵਤਜੋਸਿਧਾਮਾਸੁਮਤਾਹਿਬਿਖੇਕਰੁਣਾਕਰਮਾਏ॥
 ਮੁਨਿਕੋਸਿਕਤਾਮੁਨਿਮੰਡਿਲਕੋਮਜਨੰਦਨਕੇਸੁਤਰਾਮਜਨਾਏ॥
 ਤਬਪੁਜਨਕੋਯੁਗਭਾਤਿਨਕੋਮੁਨਿਮੰਡਿਲਜੂਬੰਧੁਭਾਤਿਮਨਾਏ॥
 ੧॥ ਤਬਰਾਮਕਹਯੋਮੁਨਿਕੋਸਿਕਕੋਮਬਯਾਗਮਰੰਭਕਰੋਬਲ
 ਧਾਰੋ। ਵਹੁਰਾਖਸੁਨੀਚਸੁਮਾਹਿਕਰਾਮੁਨਿਵੇਹਦਯਾਕਰਮੋਹ
 ਵਿਖਾਰੋ। ਸੁਨਿਕੋਇਹਭਾਂਤਿਪੁਸੰਨਭੁਏਮੁਨਿਹੋਇਤਥਾਯਹਿਬੈਨ

ਉਚਾਰੇ॥ ਤਬ ਯਾਗ ਅਵਿਭੁਕ ਰਯੋ ਮੁਨਿ ਮੰਡਿਲ ਬੈਠ ਭੁਲੇ ਮਖ
 ਭੁਮ ਸਦਾਗੇ॥ ੨॥ ਮੁਨਿ ਰਿੰਤ ਜਤਾ ਮਖ ਮਾਹਿ ਕਰੇ ਗਾਨ ਕੋ ਸਗਲੇ
 ਇਕ ਬੀ ਸਹ ਜਾਗੇ॥ ਸੁਕੁਲੀ ਨ ਬਡੇ ਭੁਦਿ ਮੰਡਿਲ ਮੇ ਸਭ ਬੇਦ
 ਨ ਕੋ ਸੁਲਯੋ ਜਿਨ ਸਾਰੇ॥ ਦਿਨ ਮੰਧਿ ਭੁਏ ਦੁਹਰਾ ਖਸ ਜੇ ਅਤਿ
 ਸੈ ਬਿਕਰਾ ਲਸੁਰਾ ਮਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਸੁਮਰੀ ਚ ਸੁਬਾਹੁ ਧਰੇ ਕਰਹਾਰੁ
 ਸੁਸੈਣ ਤਿਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਰੇ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਸੁਧੀ ਕਰ ਚਾਪੁ ਲਯੋ
 ਯੁਗ ਬਾਣ ਭੁਲੇ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ਲਗਾਏ॥ ਕਾਨ ਨ ਲੇਤ ਬਖੈ ਚਕਮ
 ਨ ਸੁਰਾਮ ਦੁਓ ਸਰਤਾਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਇਕ ਮਰੀ ਚ ਭੁਮਾਇ ਭੁਲੇ ਸ
 ਤਯੋ ਜਨ ਬੀ ਚ ਸਮੁਦਿ ਗਿਰਾਏ॥ ਦੁਸਰ ਪਾਵ ਕ ਬਾਣ ਤਥੈ ਸੁਸੁ
 ਬਾਹੁ ਬਲੀ ਖਨ ਮਾਹਿ ਜਲਾਏ॥ ੪॥ ਅਪਰੇ ਮਾਹਿ ਨਾਥ ਕਮਾਨ
 ਲਿਤਾ ਬਸ ਭੈ ਖਿਣ ਮਾਹਿ ਸੁਮਾਰਿ ਗਿਰਾਏ॥ ਤਹਤਾ ਹਸ ਮੇ ਯੁਗ

ਗਬੀਰਨਕੋ ਸਿਰਦੇਵਨਜੁ ਬਹੁ ਫੁਲਵਸਾਏ॥ ਸਭਚਾਰਣ
 ਸਿਧਸਰਾਹਕਰੇ ਅਰਦੇਵਨਜੁ ਨਿਜਦੇਦਭਵਾਏ॥ ਕਰਯਗ
 ਮੁਨੀਰਘਬੀਰਨਪੁਜਸੁ ਅੰਕਿ ਬਿਖੇਕਰਪੇਮਾਬੀਠਾਏ॥ ੫॥ ਪੰ
 ਕਫਲਾਇਕਭੋਜਨਦੇ ਸੁਤਗਾਧਤ ਬੈਇਹਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਰਾਮ
 ਸੁਨੇਜਗਨਾਥਅਬੈ ਸਿਧਦਾਇਕਜੁਇਹਦਾਕਹਮਾਰੇ॥ ਅਜੁ
 ਭਯੋਮਖਪੁਰਣਮੇਬਲਤੇਭੁਜਦੇਰੁ ਸੁਕਾਜਸਦਾਰੇ॥ ਦਾਸਕਰੇ
 ਕਛਕਾਲਾਇਹਾਹਮਸਿਗਭੁਲੇਪਦਪਾਵਨਥਾਰੇ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਗੋ
 ਵਾਚ॥ ਦੇਵਸਮੀਪਪਦੇਬੁਜਤੇਹਮਦਾਸਕਰੇਕਹੁਲਾਬਤੁਥਾਰੀ
 ॥ ਰਾਮਬਖਨਸੁਯੋਮੁਖਤੇਤਹਿਬਾਸਕੀਯੋਮੁਨਿਸਿਗਮੁਰਾਰੀ॥
 ਬਾਸਕਰੇਦਿਨਤੀਨਤਹਾਂਮੁਨਿਨੀਤਪੁਰਾਣਕਥਾਵਿਸਤਾਰੀ॥ ਕੋ
 ਸਿਕਰਾਮੁਤੁਰੀਦਿਨਮੇਢਿਗਬੈਠਾਮਪੁਰਬਬਾਤਿਉਚਾਰੀ॥ ੭॥

ਚਿਤ੍ਰ ਪਦਾਛੇਦਾ॥ ਗੰਮਮਹਾਮਖਦੇਖਨਕੇਹਿਤਜਾਵਹਗਾਮਿਥ
 ਲਾਪਤਿਦੇਸਾ॥ ਰਾਜਵਿਦੇਹੁਪੁਰੇਇਕਚਾਪਜੁਆਪੁਨਿਅਸ
 ਧਰੇਜਮਹੇਸਾ॥ ਦੇਖਹੁਚਾਪਮਹਾਬੁਜਰਾਮਸੁਪੁਜਾਹਿਗੋਤੁਮਕੋ
 ਮਿਥਲੇਸਾ॥ ਦਾਕਬਖਾਨਚਲੇਮੁਨਿਪੁਰਿਗਵਸੰਗਚਲੇਯੁਗ
 ਪੁਤਨਰੇਸਾ॥ ੯॥ ਰੀਗਸਮੀਪਗਏਮੁਨਿਪੁਰਿਗਵਰਾਮਾਪਖੇ
 ਰਿਖਗੋਤੁਮਠਾਮਾ॥ ਨਾਰਿਤੁਗਾਰਿਖਗੋਤੁਮਕੀਨਿਤਬਾਸਕਰੇ
 ਤਪਕੋਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਫੁਲਫੁਲਾਇਕਪਾਦਪਮੇਬਹੁਪੁਰਰਹੈਨਿ
 ਵਰੀਅਤਿਛਾਮਾ॥ ਨਾਹਿਵਿਹੰਗਮਨਾਮਿਗਵਾਕਛੁਨਾਪਿਖਯੇ
 ਤਹਿਜੀਵਨਨਾਮਾ॥ ੯॥ ਦਾਰਜਨੈਨਸੁਰਾਮਪੁਛੇਕਿਹਾਮਾਸੁਮ
 ਮੇਹਕਹੈਮੁਨਿਦਯਾਲਾ॥ ਫੁਲਫੁਲਾਇਕਪੁਰਰਹੈਕਿਹਠੈਰਗ
 ਈਇਹਜੇਤਨਮਾਲਾ॥ ਚਿਤ੍ਰਪੁਸੰਨਭਏਹਮਰੇਖਹਾਮਾਸੁਮਮੇਖ

ਸੁਪ੍ਰਿਨਿਬਿਸਾਲਾਗਾਘਵੁਬੈਨਸੁਨੇਮੁਨਿਕੋਸਿਕਾਮਾਪਕਹੇਪੁ
 ਨਿਵਕਰਸਾਲਾ॥੧੦॥ **ਵਿਸੁਮਿਤੁਉਵਾਚਾਸਵੈਯਾ॥** ਸੁਨਿਰੁ
 ਮਾਬਿਤਾਤਸੁਪੁਰਬਲੇਇਕਗੋਤਮਨਾਮਹੁਤੇਰਿਖਭਾਰੀ॥ਵਹੁ
 ਕਪਾਸਿਧਮਹਾਧਰਮਾਤਮਤਾਹਰਿਕੀਤਪਸਾਵਿਸਥਾਰੀ॥ਅ
 ਹਿਲਯਾਨਮਕਹੇਜਿਹਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਦਈਦੁਹਿਤਾਮੁਖਚਾਰੀ॥
 ਪਿਖਤਾਤਪਸਾਪਰਸੰਨਭੁਏਰਿਖਸੇਵਨਕੀਚਤੁਰਾਨਨਧਾਰੀ
 ॥੧੧॥ ਮਿਲਤਾਪਤਿਨੀਰਿਖਗੋਤਮਜੋਇਹਵਾਸਕੀਯੋਤਪਈ
 ਰਘਧਾਰੇ॥ਰਿਖਕੀਪਤਿਨੀਓਪਭੋਗਨਕੇਓਗਮੈਸਰਨੀਤਸੁ
 ਰੇਸੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਨਿਏਕਸਮੈਘਰਤੇਨਿਕਮੈਸੁਰਨਾਬਤਬੈਮੁ
 ਨਿਭੇਸਸਦਾਰੇ॥ਵਹੁਤਾਓਪਭੋਗਚਲੇਜਬਹੁਮਿਨਿਤਾਖਿਣਮੈ
 ਘਰਮੈਪਗਧਾਰੇ॥੧੨॥ ਪਿਖਤਾਮੁਨਿਪੁੰਗਵਕੋਪਭਰੇਸੁਰਨਾਇ

ਕੋਇਹਦਾਕਊਚਾਰੇ। ਸੁਨਨੀਚਮਹਾਮਪਕਾਰਕਰੇਤੁਮਕੋਨ
 ਅਹੋਮਮਰਪਸਦਾਰੇ। ਮੁਖਸਾਚਕਹੋਨਹਿਭੁਸਮਕਰੋਕਹਿਜ
 ਹੁਚਲੇਅਤਿਸੈਅਧਮਾਰੇ। ਮੁਨਿਪਾਹਿਤਬੇਸੁਰਨਾਥਕਹਯੋਹ
 ਮਹੈਸਭਦੇਵਨਕੋਸਿਰਦਾਰੇ॥੧੩॥ ਮੁਨਿਦਾਸੁਮਨੋਜਿਸੁਮੇਹ
 ਪਿਖੇਹਮਕੰਸਪਕੇਗਹਨੀਚਜਏ। ਮੁਨਿਨੀਚਮਨੋਰਥਹੋਹਿਸ
 ਦਾਮਤਿਨੀਚਕੁਕਾਜਸੁਮੇਹਕਏ। ਲਖਦੇਵਪਤੀਵਿਗਲਾਲ
 ਕਰੇਮੁਨਿਤਾਖਿਣਮੇਅਤਿਕੋਪਭਏ। ਭਗਲਿਪਟਹੋਹਿਹਜਾ
 ਰਭਗਾਤਦਯੋਮੁਨਿਪੁਗਵਸਾਪਦਏ॥੧੪॥ ਇਹਭਾਤਿਪੁਰੰਦਰ
 ਸਾਪਦਏਪੁਨਿਪਗਟਿਕੁਟੀਮੁਨਿਬੋਗਸੁਮਾਏ। ਤਹਿਕੀਪਤਮੰ
 ਜਾਲਿਭੀਤਮਹਾਮੁਨਿਹੋਰਮਹਿਲਾਬੈਨਮਲਾਏ। ਦੁਸਟੇਦੁਰ
 ਚਾਰਰਤੋਅਪਕਾਰਲਹੋਹੁਸਿਲਾਮੁਨਿਸ੍ਰਾਪਲਗਾਏ। ਦਿਨਰਾ

ਮੰਤਰ ਪੁਸਤਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ੧੫
ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਤਿਅਹਾਰੁ ਬਿਨਤੁ ਪਦਾਰੁਣਾ ਆਤਪਤ੍ਰੇਤਨੁ ਨੀਤਿਤਪਾਏ॥੧੫
 ਦੇ **ਹਰਾ**॥ ਵਾਤੁ ਵਰਖਤੁ ਨ ਮੰਸਹੋਧਿਆ ਵੈਈ ਸੁਰਨੀਤਿ॥ ਰਾਮਕਮ
 ਲਾਦਲਾਨੇ ਨ ਜੋਧਾਰਿ ਦੇ ਇਕਚੀਤਿ॥ ੧੬॥ ਬਹੁਰਾਮਹਿ ਲਾਯਾ
 ਜੋਰਕਰ ਪੁਛੇ ਸ੍ਵਾਪਸੁ ਅਤ੍ਰਿ॥ ਪਿਖਪ੍ਰਸੰਨਗੋਤੁ ਮਾਤਿਨੇ ਅਤ੍ਰਿ ਬਖਾ
 ਨੇ ਕੀਤਾ॥ ੧੭॥ **ਗੋਤਮੇਵਾਚਾ ਸਵੈਯਾ**॥ ਅਜਨੰਦਨ ਕੋ ਸੁਤਹੋਇ
 ਜਬੈ ਹਰਿਰਾਮ ਬਲੀਭੁਤੁ ਲਾਯਾ॥ ਤਬਹੋਇ ਗੋਸ੍ਵਾਮੀ
 ਤੁਸੁਨੇ ਜਬਰਾਮਤੁ ਮੇਨਿ ਜਪਾਦਛੁਤਾਵੇ॥ ਸਭਜੇਤਾ ਬਿਹੀਨ ਸੁਆ
 ਸ਼ਮ ਮੇਯਾਹਿ ਹੋਵਾਹਿ ਗੋਮਨਿਤਾਹਿ ਬਤਾਵੇ॥ ਬਿਧਿਯਾਤਿ ਹਜਾਰ
 ਬਿਤੇਵਰਖਾ ਸਮੁਦਾਇਯਨੇ ਜਗਨੇ ਨਹਿ ਜਾਵੇ॥ ੧੮॥ ਤਬ ਸਾਨੁ ਜ
 ਰਾਮ ਸੁਆਹਿ ਗੋਪਿਖਾ ਮਾਸ਼ਮ ਮੇਜਬਾਵਨ ਵੈਪਦਕੇ ਜਛੁਤਾ
 ਵੇ॥ ਤਬ ਪਾਪਮਿਟੇ ਸਗਲੇ ਤੁਮਰੇ ਮਮਸਾਪਕੋ ਅਤ੍ਰਿ ਸੁਤਾਖਿਲੁਪਾ

ਵੇਹਾਪੁਨਿਪੁਜਪੁਲਾਮਪੁਦਛਣਗਾਇਸੁਗਮਬਲੀਪਿਖਮੇ
 ਪਹਿਅਵੇ॥੧੯॥ ਸੀ **ਕਰਛੋਦ** ॥ ਛੁਟਿਸੁਪਤੇਮੁਨਿਭੁਮਨੀਪੁਰ
 ਬਜਿਮੇਮਮਸੇਵਾਕਰੇਗੀਮਿਲਸੰਗਮੇਰੇਯੋਕਹਯੋਮੁਨਿਦੇਵ
 ॥ ਵਹਅਪਹਿਮਵਤੁਪਰਬਤੇਰਿਖਗਯੋਹੋਇਉਦਾਸਾਯਹਿ
 ਅਹਿਅਸੁਮਤਾਹਿਕੋਜੋਪੁਛਯੋਮੁਹਿਪਾਸੁ॥੨੦॥ ਲੋਦਿਨਾਮ
 ਹਿਲਜਾਸਿਲਰੁਪਯਾਬਨਮਾਹਿ॥ ਮਵਿਸੰਭੁਤਨਹੁਇਗਈਨ
 ਹਿਰੇਰਹੈਕੋਤਾਹਿ॥ ਰਜਤੇਪਦੰਬੁਜਪਾਵਨੀਉਰਚਹਤੀਸੁਨਿ
 ਗਮਾਕਰਪਾਦਕੰਜਸਪਰਸਕੰਰਘੁਨਥਪੁਰਣਕਾਮਾ॥੨੧॥ ਵ
 ਹਹੈਬਿਧਾਤਾਕੀਸੁਤਾਮੁਨਿਭੁਰਯਾਸੁਨਿਰਾਮਾਇਮਭਾਖਰਾਮ
 ਸੁਹਾਥਗਹਮੁਨਿਦੈਦਿਖਾਏਰਾਮਾ॥ ਜਿਹਠਾਮਹਿਲਯਾਬੀਸਿਲ
 ਤਪਸਾਬਡੀਤੰਨਧਾਗਾਛੁਹਾਇਗੰਮਤਪੋਧਨਾਪਦਕੰਜਕਿਲਾਦਿ

ਖਤਾਰਾ॥੨੨॥ਰਾਮਤਾਪਰਣਾਮਕੋਮੇਰਾਮਕੀਨਿਉਚਾਗਾਤਨ
 ਪੀਤਰਾਮਪਟੇਬਰਾਭੁਜਚਾਰਲੀਨੀਧਾਗਾਸੇਖਚਕਦੇਗਦਾਕ
 ਰਧਾਰਕਮਲਾਬਿਸਾਲਾਧਨੁਰਬਾਣਬਿਰਾਜਈਪੁਨਿਭੂਤਲ
 ਖਮਣਨਲਾ॥੨੩॥ਭ੍ਰਿਗਲਤਾਕੋਤਨਚਿਹਨਸ੍ਰੀਦਰਦੁਖਸ੍ਰੀਰ
 ਘੁਬੀਗਾਮਦਿਹਾਸੁਸੁਕੰਜਨੈਨਨਾਸਿਕਾਮੁਖਕੀਗਾਨੀਲਮ
 ਏਸੀਕਾਸਮੇਦਸਾਦਿਸਾਦਿਯੋਤੀਦੇਹਾਨਿਹਾਰਰਾਮਸਰੀਰ
 ਕੋਸਭਮਾਧੁਰੀਕੋਗੇਹਾ॥੨੪॥ਜੇ **ਪਈ**॥ਰਾਮਰਾਮਪਤਿਤਾਪ
 ਛਾਨੇ।ਭੁਈਪੁਸਿਨਨੈਨਬਿਗਸਾਨੇ।ਗੀਤਮਕੋਤਬਬਚਨਚਿ
 ਤਾਰਾ।ਰਾਮਨਾਰਾਇਣਓਰਮੇਧਾਰਾ॥੨੫॥ਅਰਘਾਦੇਕਾਬਿਧਿ
 ਪੂਜਾਕਰੀ।ਹਰਖਨੈਨਜਲਮਾਇਯੋਖਰੀ।ਬਹੁਰਕਰੀਤਿਨਦੀ
 ਤੂਪੁਣਾਮਾ।ਹੋਰੇਕੰਜਨੈਨਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥੨੬॥ਦੇ **ਹਰ**॥ਉਠੀਬਹੁਰਿ

ਅਹਿਲਾਪੁਲਾਕਿਤ ਸਭਾ ਮੰਗਹੋਇ। ਰਾਮ ਬਡਾਈ ਤਾ ਕਰੀ ਗਾਰ
 ਗਦ ਬਦੀ ਸੋਇ॥੨੧॥ ਅਹਿਲ ਜੇ **ਵਾਚ**। ਸ **ਵੈ**। ਅਜਾਕਿਤਾਰ
 ਬਰਾਮਾ ਮਹੋਬਾਲਿ ਤੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਕੀਰਜ ਪਾਏ। ਸਿਕਰ ਮੋਚਤੁਰ
 ਨਨ ਲੋਜਿ ਹਢੁਢੁ ਤਿਨੀ ਤਿਸ ਮਾਧਿਲਗਾਏ। ਅਹਿ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਤੇਚ
 ਰਾਮ ਨਰਕੋਤ ਨ ਯਾਜਗ ਮਾਹਿ ਬਨਾਏ। ਮੋਹਤ ਹੋ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਕੋਨ
 ਹਿਤੋ ਹਿ ਬਿਰੁ ਬਨ ਕੋ ਜਗ ਪਾਏ॥੨੨॥ ਨ **ਰਾਜ ਛਿਦ**। ਨ ਪਾਇ ਅਹਿ
 ਤੇਗ ਹੋਚ ਲੋਨਿ ਰਿਤ ਰੇਸ ਹੀ। ਅਨੰਦ ਕੰਦ ਪੂਰਣੀ ਮਮਾਇ ਮਾਇ ਤੇ
 ਨਤੀ। ਭਗੀਰਥੀ ਪਦਾਗ ਬੰਦ ਤੇਰ ਜੀ ਸੁਹਾਵਨੀ। ਵਿਰੋਚ ਸਿਭਾ ਮ
 ਦਿਦੈ ਕਰੈ ਸਮ ਸੰਤ ਪਾਵਨੀ॥੨੩॥ ਪ੍ਰਤਖਾ ਮਖਗੋਚ ਰਾਖ ਦਾਸੁਰਾ
 ਮਮੇਭਏ। ਬਖਾਨ ਨਾ ਬੁਕੋ ਪੁਰਾਸੁਕੋ ਨ ਪ੍ਰੀਨਿ ਮੈ ਕਏ। ਨਰਾਵਤਾਰ
 ਜੋਹਰੀ ਸੁਰਾਮ ਨਾ ਮਕੋ ਪਗੇ। ਸੁਸਾਮ ਸੁੰਦਰੀ ਮਹਾਂ ਕਵੀ ਰੁਬਾਨ ਜਾਕ

ਰੋ॥ ੩੦॥ ਬਿਸਾਲਨੇਨਕੰਜਸੇਭੁਜੇਸੁਤਾਨਿਰੰਤਰੀ॥ ਨਮੋਰਕੋ
 ਭੁਜੇਕਦੀਪਰੇਨਰੰਚਮਤਿਰੀ॥ ਸੁਤੀਦਿਮੁਗਹੋਸਦਾਸੁਰੇਣੁਪ
 ਦਕੰਜਕੋ॥ ਸੁਜਾਹਿਨਾਭਿਕੰਜਤੇਭੁਇਓਬਿਰੰਚਰੰਜਸੋ॥ ੩੧॥ ਸੁ
 ਜਾਹਿਨਾਮਸਾਰਕੋਰਸੀਪੁਗਾਰਿਸੀਕਰਾ॥ ਭੁਜੇਸੁਰਾਮਚੇਦਕੋਰਿ
 ਦੇਸਦਾਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਸੁਜਾਵਤਾਰਕੀਕਥਾਵਿਰੰਚਲੋਕਗਾਇਹੋ
 ॥ ਸੁਨਾਰਦੀਬਿਰੰਚੁਸੰਭੁਪ੍ਰੇਮਕੈਸੁਨਾਇਹੋ॥ ੩੨॥ ਅਨੰਦਨੀਰਨੇ
 ਨਕੈਸੁਸਿੰਚਤੀਕੁਚਾਗੰਗਾ॥ ਵਹੋਗਸੁਰੀਪੁਗਾਇਹੋਗੁਣਸੁਜ
 ਇਕਾਗਰਾ॥ ਸਰਨਤਾਹਿਰਾਮਕੀਅਹਿਲਾਸਦਾਗਹੋ॥ ਪੁਰਾਣ
 ਮੰਪਿਰਾਤੁਮਾਸੁਬੇਦਵਾਕਜਾਕਹੋ॥ ੩੩॥ ਸੁਖਪ੍ਰਕਾਸਅੰਤਨਾਬਿ
 ਅੰਤਬੇਦਗਾਇਹੋ॥ ਪਰੀਸੁਮਾਨਦੀਤਨੁਸੁਮਾਇਆਸੁਹਾਇਹੋ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਮਸਤੁਓਪਰੇਸਰੰਨਲਥਤੋਰਿਯਾਕਟੀਸੁਸਾਪਸਿਖਲ

ਨਿਵਾਰ ਮੇਲ ਮੋਰ ਯਾ ॥ ੩੪ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਨਿਖਲਾਵਿ ਸੁਭਿ ਪਜਾਏ ਜੋ
 ਈ ॥ ਪਾਲੇ ਬਹੁਰ ਸਿਘਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਬਿਬਿਤ ਸੁਖ ਧ
 ਮਾ ॥ ਸਿਵੁ ਵਿਰੰਚ ਵਿਸਨ ਧਰਨ ਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਹਿ ਸੁਤੇ ਤੁਪੁਰਟਾਰੁ
 ਪਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਪਦ ਕੰਜ ਅਨੂਪਾ ॥ ਜੋ ਪਦ ਪਕਿਜ ਸ੍ਰੀ ਲਗਾਏ ॥ ਧਰ
 ਵੰਖ ਸਥਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਪੁਰ ਬਜਾਹਿ ਤਿਲੋ ਕੀ ਜਾਗੀ ॥ ਇਕ
 ਪਾਦ ਕਰ ਮਿਨੀ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ਮੁਨੀ ਦਰ ਜੋ ਪਦ ਧਿਆਏ ਨੀਤਿ ॥ ਤੁਜਿ
 ਅਭਿਮਾਨ ਇਕਾਗਰ ਚੀਤਿ ॥ ੩੭ ॥ ਰਾਮ ਤੁਹੀ ਜਗਾ ਮਾਏ ਮੁਗਾਰੇ
 ॥ ਜਗਾ ਤਰੁ ਪਪੁਨਿ ਜਗਤੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਭੁਤ ਨਮੋ ਤੁਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥
 ਬਿਨ ਬਿਬੇਕ ਨਹਿ ਲੋਗ ਨ ਭਾਸੇ ॥ ੩੮ ॥ ਓ ਮੰਕਾਰ ਵਾਚਤੁ ਮਾਹਿ ॥
 ਬਾਣੀ ਕੋ ਪਾਨਿ ਰੋਚਰ ਨਾਹਿ ॥ ਵਾਚ ਕਵਾਚ ਯਥੇ ਦਇਹ ਜੋ ਈ ॥ ਤੁਮੇ
 ਜਗਤੁ ਮੇ ਮੋਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਾਰ ਯਕਾਰਣ ਜਗਤੁ ਮਸ਼ਰਾ ਫਲ

ਸਾਧਨ ਕਰਤ ਤੁਵਿ ਕਰਾ ਤੁਮ ਸਮ ਸਤਨ ਹਿਤੁ ਮ ਬਿਨ ਮਾਨ
 ॥ ਨਿਜ ਮਾਇਆ ਕਰਹੇ ਵੇਭਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤਵ ਮਾਇਆ ਕਰ ਜਾਂਮ
 ਤਿਹ ਨੇ ॥ ਤੇਨ ਹਿਤ ਤੁਤੁ ਮਾਰ ਜਾਨੇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਤਵ ਮਾਨੇ ਮਤਿ ਮੰ
 ਦਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਏਕ ਅਨੰਦਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਅਤਿ ਰਬਾਹ
 ਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਭ ਜਿਓ ਅਮਲ ਅਨੰਤੁ ਅਭੇਦਾ ॥ ਅਚਲ ਅਸੰਗ
 ਨਿਤੁ ਅਤਿ ਸੁਖਾ ॥ ਸਦਾ ਅਬਨ ਸੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਬੁਧਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇਖਤ
 ਅਗਾਮੇ ਅਤਿ ਮੂਢਾ ॥ ਤੁਤੁ ਮਾਰਾ ਅਤਿ ਸੈਗਾ ॥ ਕਿਹਿ ਬਿ
 ਧਿਨਾ ਬਿਪਛਨੇ ਤਾਹੀ ॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕੋਰੋ ਚਰਨਾਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਤੇ
 ਤੇ ਮੇਧੁ ਪਿਲਗਾਇ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰਨ ਮੇਤੇ ਪਾਇ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਵੇ
 ਮੇ ਦੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਗੀਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਦ ਕੰਜ ਜਗਜੇ
 ਏ ॥ ਤਕੀ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਮ ਹੋਇ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੋ ਪੁਰਖਾ ਧੰਯੰਖ

ਨਮੋਨਮੋਬੁਗਤਨਕੇਰੰਖਾ॥੪੫॥ਰਿਖੀਕੇਸਤੋਕੋਪਰਣਾਮਾ॥
 ਨਮਸਕਾਰਨਗਾਇਣਨਾਮਾ॥ਬੁਢੁਭੁਖਾਨਿਖਲਕਰੇਜਗਨਸ
 ॥ਕੋਟਿਭੁਨਸਮਾਮਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੪੬॥ਕਰਸ੍ਰਿਤਸਰਾਮਰੁਚਾਪਉ
 ਦਾਰਾ॥ਕਾਲਮੇਖਸਮਪ੍ਰਭਾਮਪਾਰਾ॥ਕਨਕਰੁਚਰਮੰਬਰਤਨ
 ਧਰੇ॥ਕਿਰੂਲਕਾਨਰਤਨਅਤਿਜਰੇ॥੪੭॥ਕਮਲਨੈਨਸਾਨੁਜ
 ਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥ਹੈਸਭਉਪਾਰਿਸਭਸੁਖਧਾਮਾ॥ਯੇਉਸਤਤਿਕਰਜੇਰੇ
 ਯਾਥਾ॥ਮਾਰੋਖਰੇਸੁਸ੍ਰੀਰਘੁਨਾਥਾ॥੪੮॥ਕਰਪ੍ਰਣਾਮਪਰਦਛ
 ਣਦਈ॥ਹਰਿਮਾਇਸੁਗਾਹਿਪਤਿਪਹਿਗਈ॥ਗੋਤਮਸਿਗਿ
 ਮਿਲੀਪੁਨਿਜਾਇ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਪਾਦਰਜਪਾਇ॥੪੯॥ਅਹਿ
 ਲਮਾਕਰਯੋਸਤੋਤਰਜੇਈ॥ਬੁਗਤਿਸਮੇਤਿਪਛੇਤਿਹਕੋਈ॥
 ਜੀਵਤਨਿਖਲਸੁਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥ਅਤਿਸਮੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਪਾਵੇ

੫੦॥ ਪ੍ਰਤਾਮਰਥਜੋਪਛੇ ਨਿਰੰਤਰਾ ਸ੍ਰੀਰਘਨਾਥਧਾਰਓਰਾਮਤਿ
 ਗਾਯਦਪਿਬਿਧਯਾਸਾਜਗਹੋਇ॥ ੫੧॥ ਰਖਮਾਹਿਸੁਤਪਾਛੇ ਸੋਇ
 ॥੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਛੈ ਸੁਬਸੁਕਾਮਨਾਜੇਜੇਚਾਹੇਧੀਰਾਹੋਇਪ੍ਰਸੰ
 ਨਜਗਤਮੇਸੀਤਾਪਤਿਰਘੁਬੀਰਾ॥੫੨॥ ਨਰਾਜਛੰਦ॥ ਹਨੇ
 ਸੁਬਾਹਮਣਹਠੀਗੁਰੇਸੁਨਾਰਿਸੇਵਈ॥ ਮਹਾਂਕੁਰੀਤਿਗੀਤਿਕੇ
 ਧਨੰਦੁਰਾਇਏਵਈ॥ ਸੁਮਾਤਭ੍ਰਾਤਿਹਿਸਕੋਕੁਭੰਗਾਏਕਮਾਤ
 ਰੇ॥ ਕਹਯੋਜੁਯਾਹਿਭ੍ਰਾਤਿਕੋਜਗਤਮੇਕੁਪਾਤਰੇ॥੫੩॥ ਪਛੇਸੁ
 ਤੰਤਰੀਜਿਸੇਸੁਗਮਾਚਿਤਧਾਰਕੈ॥ ਪ੍ਰਪਾਇਸੋਇਮੇਖਕੋਸਮਸੰ
 ਤਪਾਪਭਾਰਕੈ॥ ਅਚਾਰਯੁਕਤਿਜੋਨਰੋਪਛੇਸਤੰਤਰੀਯਥਾ॥
 ਲਹੇਉਦਾਰਮੇਖਕੋਗੁਲਾਬਾਸਿਘਕਾਕਥਾ॥੫੪॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮ
 ਤਾਮਧਾਤੁਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮ ਮਹੇਸਰਸੇਬਾਦੇਬਾਨਕਾਂਡੇਖਸ

ਟਮੋਧਿਆਇ। ੬॥ **ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਯਾਚਿਪਈ।** ਰਾਮਲਖਮ
 ਟਦੇਨੇਤਹਿਖਰੇ। ਦਿਸ੍ਵਾਮਿਤਬੋਨਉਚਰੇ। ਮਿਥਲਾਨਾਮਜਨਕ
 ਰਜਧਾਨੀ। ਤੁਹਾਂਚਲੇਯੋਮੁਨੀਬਖਾਨੀ। ੧॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕੁਤੁਦਰਦੇ
 ਬਰਾਮਾ। ਪਾਛੇਜਾਹਮਯੋਧਯਾਧਾਮਾ। ਰਾਮੁਮੁਨੀਲਖਮਣਪੁ
 ਨਿਕੁਤਾ। ਸੋਭੇਜਿਓਘਨਰਦਿਬੁਧਿਤਾਤਾ। ੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯੋਮੁ
 ਨਿਭਾਖਸਜੋਚਲੇਗੈਗਾਉਤਰਨਪਾਗ। ਦੇਵੀਨਾਵਕਤਾਸਮੇਰਾ
 ਮਹਕਹਯੋਪੁਕਾਰ। ੩॥ **ਨਾਵਕੋਦਯਾਸੈਯਾ।** ਦੁਰਗੋਰਘੁਬੀਰ
 ਖਰੇਮਮਨਾਦਨਨਾਹਿਸੁਪਾਦਛੁਹਾਵੇ। ਦਾਰੁਨੰਮੈਪੁਨਿਸੈਲਨ
 ਮੈਕਛੁਮੀਤਿਰਹੋਇਤੁਨਾਬਬਤਾਵੇ। ਮਾਨੁਖਚਰਣਨਾਵਲਗਾ
 ਇਸੁਦੀਨਦਯਾਲਨਕਾਜਗਦਾਵੇ। ਰਾਜਕੁਮਾਰਪਖਾਰਲਯੋ
 ਪਵਤੋਮਮਨਾਦਨਕੀਦਿਗਾਮਾਵੇ। ੪॥ ਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰਪਖ

ਰਦੁਓਪਦਨਾਦਚਫਾਇਕਿਪਾਰਉਤਾਗੇ। ਰਘੁਨਾਥਮਤਾਮੁਨਿ
 ਭ੍ਰਾਤਭੁਲੇਮਿਥਲਾਪੁਰਕੀਪੁਨਿਓਰਸਿਧਾਗੇ। ਪੁਰਕੀਫਿਗ
 ਮਾਇਖਰੇਜਬਹੀਮਿਥਲੇਸਹਦੁਤਨਵਾਕਉਚਾਗੇ। ਮੁਨਿਕੈਸੀ
 ਕਪਾਟਕਤੇਜਲਸੇਨਿਪਮਾਜਕਰੇਪੁਥਪਾਟਨਥਾਗੇ॥੫॥ ਸੁ
 ਨਿਕੈਯਹਿਬਾਤਿਪੁਸੰਨਭਏਮਿਥਲੇਸਸੁਪੁਜਨਦੁਬਮਗਾਏ
 ॥ ਸੁਪਰੋਹਤਸੀਗਲਏਤਬਹੀਮੁਨਿਪੁਗਿਟਪੁਜਨਕੋਹਿਤਮਾ
 ਏ। ਕਰਦੇਰੁਪਦਾਮਸੁਪੁਜਨਕੈਕਰਜੇਰਦੇਓਇਹਬੈਨਮਲਾ
 ਏ। ਪਿਖਭ੍ਰਾਤਦੁਓਸੁਮਨੋਦਿਸਕੇਤਮਦਾਰਨਕੋਬਿਧਸੁਰਸੁਹ
 ਏ॥੬॥ **ਜਨਕੋਦਾਚਾਸੈਯਾ॥** ਕਿਨਕੇਯਹਿਪੁਤਸੁਪੁਤਦੁਓਮਮ
 ਭ੍ਰਾਸਤਦੇਵਨਪੁਤਸਮਾਨੇ। ਨਰਮਰਿਨਰਾਇਦਕੋਸਮਹੀਏਨ
 ਪੇਖਨਤੇਮਨਮੋਬਿਗਸਾਨੇ। ਸੁਨਿਕੈਯਹਿਭ੍ਰਾਤਿਪੁਸੰਨਭਏਮਿਥ

ਠਾਪਤਿ ਕੇ ਮੁਨਿ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਜਨਿ ਦਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤ ਦੁਊ ਮ
 ਖਪਾਲ ਨ ਕੇ ਹਿਤ ਮੇਨਿ ਪੁਆਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਏ ਕਹਨੀ ਪਥਿਤ ॥ ਤਿ
 ਕਰਾਮ ਸੁਵਾਕ ਜਬੈ ਨਿਪ ਮੇਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਮਾ ਸੁਮਾਇ ਸੁ
 ਯਗ ਬਿਨਾ ਸਕ ਸਿਰਾ ਸੁਬਾਹੁ ਸੁਰਾਖ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਮੋਰਮ
 ਰੀਚ ਮਹਾ ਬਲ ਜੋਇ ਕਬਾਨ ਉਡਾਇ ਸੁਸਾਰ ਰਤਾਰੇ ॥ ਤਟਰੇ
 ਗਸੁਆ ਸੁਮਰੈ ਤਮ ਕੋਇ ਨ ਰੋਤ ਮਨਾਰਿ ਕੇ ਸੁਪਾਨਿ ਦੁਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਲਰੂਪ ਹੁਤੀ ਰਿਖ ਰੋਤ ਮਕੀ ਪਤਿ ਨੀਤਿ ਨ ਕੋ ਪਦ ਕੇ ਜਛੁਹਾਏ
 ॥ ਇਨ ਮਾਨੁ ਖਰੂਪ ਕਰੀ ਖਿਨ ਮੇਰਿ ਖਸਾਪ ਮਹਾ ਬਲ ਰਾਮ ਮਿਟਾ
 ਏ ॥ ਅਹਿਲਾ ਆਪਗਈ ਰਿਖ ਪੈਚਲਤੀ ਪਦ ਬੰਦ ਸੁਰਾਮ ਮਨ
 ਏ ॥ ਨਿਪ ਤੇਗੁਹ ਮੇਰ ਵਿਦੈ ਸਮਦੀ ਸੁਨਿ ਚਾਪ ਮਹੇ ਸਰਏ ਖਨਾਮ
 ਏ ॥ ੬ ॥ ਪੁਜਤ ਰਾਮ ਸਮੁਹ ਸਭੈ ਨ ਉਠਾਇ ਸਕੈ ਸੁਨਿ ਕੇ ਮੁਸਕਾਨੇ

ਰਾਜਨ ਕੋਤਕ ਦੇਖਹੁ ਭ੍ਰਾਤਮਹੇ ਸੁਰਚਾ ਪਾਇਖਾਵਹੁ ਮਾਨੇ। ਫੇਰ
 ਮਯੋਧਾ ਜਾਂਹਿ ਚਲੈ ਪਿਤਪੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੇ ਉਮਗਾਨੇ। ਜਿਸੁ
 ਨਿਰੀਤ ਕਹੀਤਿ ਨ ਕੀਨਿ ਪਤੈ ਵਹੁ ਪੁਜਨ ਜੋਗ ਪਛਾਨੇ॥੧੦॥ ਬਿ
 ਧਸੋਤਿ ਨ ਪੁਜਨ ਭੁਪਕੀਯੋ ਮੀਤਿ ਨ ਸੋਤਿ ਨ ਮਤਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਸਿਵ
 ਚਾਪਾਣੀ ਮਾਵਹੁ ਜਾਇ ਮਥੇ ਨਿਪਧੀ ਮਤਿ ਦੈ ਕਰ ਬੇਗ ਪਠਾਏ॥
 ਮਾਪਤ ਬੈ ਮਥਲਾ ਪਤਿ ਜੁ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਕੋਇ ਹਬੈ ਨਾ ਮਲਾਏ॥
 ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਜਬੈ ਸਿਵ ਚਾਪ ਉਠਾਇ ਸੁਕੋਟਿ ਨ ਮੇਗੁ ਲਵੇਇ ਚਢੁਏ
 ॥੧੧॥ ਤਬ ਨਾ ਮਸੀਯਾ ਮਮਜੇ ਦਹਿਤਾ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਹਰਾਥ ਧਰੇ ਸੁ
 ਵਹੀ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਮਾਨ ਸੁਬਾ ਤੰਭੁ ਲੀਹ ਸਿਰਾ ਮਕੀਓ ਰਸੁ ਬਾ
 ਤਿ ਕਹੀ॥ ਨਿਪ ਚਾਪਾਇਖਾਵਹੁ ਰਾਮ ਮਥੈ ਬਲਵੇ ਤਗੁਣੀ ਕਛੁ
 ਫੀਲਨ ਹੀ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੇ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਜੇ ਤਬ ਚਾਪ ਲਾਏ ਜਨ

ਆਏਤਹੀ॥੧੨॥ਪਚਹਜਾਰਜਾਨਬਲੀਵਹੁਚਾਪਓਠਾਇ
 ਸੁਪੀਕੁਤਾਏ॥ਪਾਟਮਣੀਬਹੁਭਾਤਿਲਸੇਪੁਨੰਪਟਿਕਸੋਤਿ
 ਨਸੀਗਸੁਹਾਏ॥ਰਾਮਸਮੀਪਸੁਆਨਧਰੇਸਿਵਚਾਪਇਹੋਨੰ
 ਪਰਾਮਾਇਖਾਏ॥ਪੇਖਪ੍ਰਸੰਨਸੁਰਾਮਭਏਕਾਸਿਪੀਤਪਟਿਬਰ
 ਤੰਕਟਿਲਾਏ॥੧੩॥ਵਾਮਕਰੇਧਨੁਰਾਮਲਯੋਹਸਿਤੋਲਨਤਾਪ
 ਨੁਕੋਹਰਿਕੀਨੋ॥ਰਾਮਨਿਵਾਇਸੁਕੋਟਿਦੁਓਹਸਿਤਾਹਿਕੇਬੀਚ
 ਤਬੈਗੁਣਦੀਨੋ॥ਦਫੁਣਪਾਣਸੋਮਚਿਨਜੈਰਘੁਬੀਰਕਰਯੋ
 ਤਬਹੀਧਨੁਛੀਨੋ॥ਚਾਪਵਭੁਜਨਕੀਧੁਨਿਕੈਤਿਨਪੂਰਦਏਸ
 ਗਲੇਪੁਰਤੀਨੋ॥੧੪॥ਭੁਮਾਮਕਾਸਰਸਾਤਲਲੇਸੁਨਿਤਾਂਧੁਨਿ
 ਕੇਸਗਲੇਬਿਸਮਾਏ॥ਦੇਵਸਗਾਹਕਰੇਨਭੁਮੇਕਰਫੁਲਨਕੀ
 ਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥ਗੀਲਾਮਪਛਰਨਚਕਰੇਅਰਦੇਵਨਕੇਕੁ

ਲਦ੍ਰਿਦਭਿਵਾਏ॥ ਪੇਖਦ੍ਰੁਕਪਰੇਹਰਚਾਪਸੁਰਾਮਤਬੈਨਿਪਕੰਠ
 ਲਗਾਏ॥ ੧੫॥ ਕ**ਬਿਤੁ**॥ ਅੰਤਹਪੁਰਰਾਨੀਸੀਯਾਮਾਤੁਬਿਸਮਾ
 ਨੀਯਹਈਸਕੀਕਮਾਨੀਲਘੁਬਾਲਤੇਰਤਾਰੀਹੈ॥ ਜਾਨਕੀਸੁਹੇ
 ਮਮਾਲਦਛਕਰਲਈਬਾਲਭਾਲਹੇਮਮੁਸਕਤਜਾਲਦਾਮਚ
 ਮਕਾਰੀਹੈ॥ ਹੇਮਸੋਸੁਗਾਤਹੇਮਹੇਮਹੀਕੇਕਾਨਪਾਤਹੇਮਜਲਜਾ
 ਤਕੀਪ੍ਰਫੁਲਕੀਜਦਾਰੀਹੈ॥ ਮੁਕਤਿਹਾਰਗਰੇਪਾਇਨੇਵਰਾਸੁਸਬ
 ਦਕਰੇਪਾਟਕੇਦੁਕਲਪਰੇਮੰਦਮੁਸਕਾਰੀਹੈ॥ ੧੬॥ ਸ**ਦੈਯਾ**॥ ਮਾ
 ਲਦਈਹਸੁਰਾਮਗਲੇਪਿਖਗਾਘਦੁਰੁਪਸੁਸੀਬਿਗਸਾਨੀ॥ ਬੈ
 ਠਗਵਾਖਸੁਰਾਮਨਿਹਾਰਪ੍ਰਸਨਭਈ॥ ਮੰਥਲਾਪਤਿਰਾਨੀ॥ ਕੋਮਿ
 ਕਕੋਮਿਥਲੇਸਤੁਬੈਮਾਭਿਬੰਦਨਕੋਇਕਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਮਾਜੁਸਿ
 ਤਾਬਸੁਕਾਜਬਨੇਲਿਖਪੜਪਠੇਮਨੁਕੀਰਜਧਾਨੀ॥ ੧੭॥ ਬੇਗਕੁ

ਮਾਰਸੁ ਸੀ ਗਲਏ ਮਜਨਿ ਦਨ ਜੁ ਮਿਥਲਾ ਪੁਰਾਮਾਏ ॥ ਸੀਗਸੁ ਦ
 ਰੁਨ ਮਾਇ ਇਹਾਂ ਸੁਕੁ ਮਾਰਨ ਕੋਇ ਹ ਬਿਆਹ ਕਰਾਏ ॥ ਤੋ ਮੁਨਿ ਦੂਤ
 ਪਠੇ ਤਬ ਹੀ ਪੁਨਿ ਮੋਰ ਕਹੀ ਨਿਪ ਢੀਲ ਨ ਲਾਏ ॥ ਦੁਤ ਕਹੀ ਮਜ
 ਨਿ ਦਨ ਕੋ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕਤੋ ਹਿ ਸੁ ਬੇਗਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਦੁ
 ਤ ਬੇਗਾਰਾਏ ਦੋਰ ਜਾਇ ਖਰੇ ਭੁਪ ਪੋਰ ਕੋਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਮਨ ਦ ਬਾ
 ਤਿ ਗਾਈ ਹੈ ॥ ਦਸ ਰਥ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਬੈਠਾਇ ਪਾਸ ਦੁਤ ਪੁਤਰਾ ਮਚੰਦ
 ਕਰੀ ਭੁਪ ਗੀਤ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਹੀਏ ਹਰਖਾਇ ਭੁਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਇ ਰਾ
 ਮ ਚੰਦ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ਤਾਹਿ ਕਾਨ ਮੈ ਸੁਨਾਈ ਹੈ ॥ ਚੰ ਲੇ ਮਿਥਲੇ ਸਦੇ ਸ
 ਦੇਖੀ ਯੇਨ ਰੇ ਸਦੇ ਸਗਾਧ ਕੇ ਸਪੁਤ ਮੋਹ ਪਤਿ ਕਾ ਪਠਾਈ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਚੈ
ਪਈ ॥ ਮਬ ਸਭੁ ਚਲੇ ਮਿਥਲ ਪਤਿਗੋਹਾ ॥ ਜਹਰਾਜਾ ਹੈ ਜਨ ਕਾ ਬਿਦੇ
 ਹਾਗਾ ਜਦਾ ਜੀਰਥ ਮੋਰ ਪਦਾਤੀ ॥ ਬੇਗ ਚਲੇ ਬਨਰਾ ਮਬਰਾਤੀ ॥ ੨੦

ਵਸਿਸਟਗੁਰੂਭਗਵਾਨਹਮਾਰਾ। ਅਗੇਚਲੇਸਿਗਿਨਿਜਦਾਰ
 ॥ ਅਮਰਾਨੀਅਗਨਹੋਤਕੀਜੇਈ। ਲੇਵੇਸਿਗਿਮੁਨੀਸੁਰਸੇਈ॥ ੨
 ੧॥ ਰਾਮਮਾਤਹਯੇਪੁਨਿਜੇਤੀ। ਸੀਗਵਸਿਸਟਚਲੇਸਭੁਤੇਤੀ॥
 ੨॥ ਬਿਧਸਭਪ੍ਰਸਥਾਨਕੀਨੋ। ਭੁਪਤਿਮਾਪਬਭੇਰਥਲੀਨੋ॥ ੨੨
 ਸੈਨਾਲਏਬਡੀਤਿਨਸਾਥ। ਸਿੰਦਨਬੈਠਚਲੇਨਰਨਥਾ। ਦਸ
 ਰਥਆਏਪੁਰਦਿਗਜਬਹੀ। ਭੁਪਾਬਿਦੇਹਸੁਨੀਗਤਿਤਬਹੀ॥
 ੨੩॥ ਅਗੇਹੋਇਲੈਨਕੋਆਇਯੋ। ਪਰੇਹਿਤੁਸਦਾਨੇਦਸੀਗਲਿ
 ਆਇਓ। ਦਸਰਥਕੋਨਿਪਪੁਜਨਕਰਯੋ। ਧੀਨਿਭਾਗਮੁਖਯੋ
 ਉਚਰਯੋ॥ ੨੪॥ ਰਾਮਲਖਦੇਨੋਚਲਾਮਾਏ। ਪਦਬਿਦੋਪਤਕੇ
 ਠਲਗਾਏ। ਦਸਰਥਮਨਮੇਅਤਿਹਰਖਾਨੇ। ਰਾਮਚੇਦਪ੍ਰਤਿਬੈ
 ਨਬਖਾਨੇ॥ ੨੫॥ ਆਜਮਨਿਦਕੁਯੇਸੁਤਮੇਰੇ। ਫੂਲਕਮਲਸ

ਮਪਿਖਮੁਖਤੇਗਾਮੁਨਿਅਨੁਗਹਭਯੋਉਦਾਰਾਸੋਭਨਭਯੋਸੁ
 ਕਾਜਹਮਾਰਾ॥੨੬॥ਯਾਬਿਧਭੁਖਬਤੁਰਗਰਲਾਏ॥ਸਿਰਚੁਮੇ
 ਅਤਿਸੈਸੁਖਪਾਏ॥ਹਰਖਭਯੋਨਿਪਦੁਰਕੋਮੈਸੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨੰ
 ਦਮਗਨਕੋਜੈਸੋ॥੨੭॥ਬਤੁਰਜਨਕਨਿਪਗਹਲਾਇਗਯੋ॥ਤ੍ਵੇਰ
 ਤਿਨੇਕਰਾਦੁਤਭਯੋ॥ਸਭੁਸੋਭਾਜਾਪਰਮੇਮਾਹਿ॥ਦਾਰਾਸਾਹਿ
 ਤਦੁਸੇਨਰਨਾਹਿ॥੨੮॥ਦਿਨਮਰੁਲਗਨਜਬੈਸੁਭਾਮਾਏ॥ਜਨ
 ਕਤਬੈਗਹਰਾਮਾਲਿਮਾਏ॥ਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਰਘਨਾਥਾਜਨ
 ਕਲਿਮਾਏਸਭੁਕੋਸਾਥ॥੨੯॥ਰਤਨਬਿਭੁਜਾਮਦਰਲਾਏ॥ਬਹੁ
 ਤਚੇਦੇਏਜਹਾਤਨਾਏ॥ਤੋਰਣਬਾਂਧੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਸੋਭਾਜਹ
 ਬਨਿਉਦਾਰਾ॥੩੦॥ਹਿਮਸੁਤਮੁਕਤਾਵਲਿਜਾਣੀ॥ਮੰਦਰਦੁਆ
 ਰਪ੍ਰਭਾਸੁਬਿਸਾਣੀ॥ਹਿਮਜਨੈਉਜਾਕੇਗਗੇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਤਹਾਂਬੈਦਧ

ਨਿਕਰੇ॥ ੩੧॥ ਭੁਲੇਪਟੇ ਬਰਤਨ ਮੇਲਾਏ॥ ਨਿਕਸ ਕੇ ਠਿਮਤਿ
 ਭੁਖਨ ਪਾਏ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕੀਤਰੁ ਲੀਸੁ ਖਭੁਰੀ॥ ਸੁਰਤ ਭੁਟੀ ਸਮ
 ਜਾਗੁ ਹਖਰੀ॥ ੩੨॥ ਭੇਰੀ ਦੇ ਦਭਿਰੀ॥ ਤਿਉ ਦਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਹੋਇ ਜ
 ਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਦਿਬਰਤਨ ਜਾਮਾ ਹਿਜਰਾਏ॥ ਸੁਦਰਣ ਪੀਠ
 ਨਿਪਜਨ ਕਾ ਲਿਮਾਏ॥ ੩੩॥ ਤਾਂਝਿ ਪਰਿ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬੈਠਾਏ॥ ਸੋ
 ਭਾਕਛੁ ਬਰਨੀ ਨਹਿ ਜਾਏ॥ ਓਭੈ ਪਾਸ ਮੁਨਿ ਬੈਠੇ ਦੇਓ॥ ਗਰਦ
 ਸਿਸੁ ਕੋ ਸਿਕ ਮੁਨਿ ਜੋਓ॥ ੩੪॥ ਸਦਾ ਨਿਦ ਕੁਮਕਰੈ ਦੇਵੁ ਪੁਜੋ॥ ਮੁਨਿ
 ਦੁਸਿ ਸੁਪੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਦੁਜੋ॥ ਅਗਨਿ ਸਥਾਪਨ ਤਬ ਤਹਿ ਕਰੀ
 ॥ ਦੇਵੀ ਤਹਾਂ ਬਨਾਈ ਖਰੀ॥ ੩੫॥ **ਕਾਬਿਤੁ॥** ਅਨੀ ਜਾਨ ਕੀ ਕੁਰ
 ਗਨੈ ਨ ਆਲਿਕ ਹੈ ਭੁਜੇਗਾ ਹੋ ਮਰੇਗਾ ਤਨ ਮੰਗ ਭੁਖਨ ਸੁਹਾਵਨੀ
 ॥ ਜਨਕ ਦਾਰ ਸਿਗਾ ਮੈ ਪਖਾਰਾ ਮਪਾਵ ਕੇਜ ਰੀਗ ਨਿਰਸੀ

ਸਧਾਰਕਰੀ ਦੇਹ ਪਾਵਨੀ॥ ਜੇਈ ਰਾਮ ਪਾਵਨ ਸੀ ਸਈ ਸਰਿ
 ਗਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਮੁਨੀ ਸਕੇ ਰੂਪ ਪਕੋ ਮਿਟਾਵਨੀ॥ ਜੇਈ ਜਨਕ
 ਸੀ ਸਧਰੇ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਈ ਨੇ ਕਰੇ ਅਖਤ ਉਦਕ ਜੇਈ ਗੀਤ ਤੇ ਸੁ
 ਹਾਵਨੀ॥ ੩੬॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਰਾਮ ਦੀਨੀ ਪਾਣਗ ਹਟਰੀ ਤਿਕੀ
 ਨੀ ਮਿਲੀ ਨਿਧਨੀ ਰਮੀ ਨੀ ਭਾਖ ਯੋ ਨਰੇ ਸਜੁ॥ ਸੀ ਯਰੁਪ ਕੀ
 ਅਗਾਰ ਨੇਨ ਪਾਤਿ ਪੁਤੁ ਦਾਰਗ ਰੇ ਹੇ ਮਮੁਕਤੁ ਹਾਰ ਸਾਖੀ ਤੇ ਦੋ
 ਸਜੁ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ ਰਾਮ ਹੋਇ ਤੋ ਹਿਦ ਯੋ ਸੀ ਅਸੋਇ ਜੋਇ ਪਾਣਿ ਕੋ ਬਿ
 ਦਾਰ ਯੋ ਸੁਚਾ ਪਜੇ ਮਹੇ ਸਜੁ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ ਭੁਪ ਭੁਏ ਸਭ ਸੇਕ ਦਰਗਾਏ
 ਮਨੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਦਈ ਰਮਾ ਬੀਚਾਰ ਕੇ ਸਰੇ ਸਜੁ॥ ੩੭॥ **ਝੰਪਈ॥**
 ਮੈਰ ਸੁਕੇਨ ਯਾਓਰ ਮਲਨਾ ਮਾਲਾਖ ਮਟਦ ਈ ਜਨਕ ਸੁਖ
 ਧਾਮਾ॥ ਸੁਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾਂਡਵਿ ਜੇਈ॥ ਭਾਤ ਸੁਤਾ ਸੁਭ ਲਖਣ

ਦੇਈ॥੩੯॥ਏਕੁ ਰਤੁ ਕੋ ਅਰਪਨ ਕੀਨੀ॥ਦੁਤੀ ਸੰਤੁ ਪਨ ਨਿ
 ਪਵਰਦੀਨੀ॥ਚਾਰੋ ਭੁਏ ਸੁਦਾਰ ਸਮੇਤਾ॥ਸੁਭਲ ਖਣ ਕੇ ਚਾਰ ਨਿ
 ਕੇਤਾ॥੪੦॥ਚਾਰੋ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੇ ਮੇਸੇ॥ਏਕ ਪਾਲ ਭਵੁ ਭੀਤ ਰਜੇ
 ਸੇ॥ਮੁਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਸ੍ਰੁਪੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕਰਿ॥ਮੇਥਲ ਜਨ ਕ ਦੇਉ ਕਰ ਜੇ
 ਠੇ॥੪੧॥ਸੁਤਾਉ ਦੇਤ ਜੇ ਭਾਖ ਜੇ ਜੇਇ॥ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਭਾਖਿ ਯੋਥ
 ਜੇਇ॥ਮੁਨਿ ਲਾਗ ਲਲੈ ਮੇਇ ਕ ਬਾਰੀ॥ਪਗਾਨਿ ਮਿਤ ਸੁਭੁ ਮ
 ਸਵਾਰੀ॥੪੨॥ਸੀਤਾ ਮੁਖ ਤੇਉ ਪਜੀ ਕਿਨ ਯਾ॥ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਦੇ
 ਜੀਨ ਹੀ॥ਅੰਨ ਯਾ ਤਾਹਿ ਦੇਖ ਮੁਹਿ॥ਅਨਿ ਦਭੁ ਯੋ॥ਪੁਤੀ ਭਾਵੁ ਤਾ
 ਹਿ ਮੇਕ ਯੋ॥੪੩॥ਪ੍ਰਿਯਾ ਨਗੀ ਸੋ ਅਰਪਨ ਕਰੀ॥ਸਰਦ ਚੇਦ ਸੋਭ
 ਮੁਖ ਵਰੀ॥ਮੇਇ ਕੀਤ ਬੈਠੈ ਇਕ ਕਾਲਾ॥ਤੁਹ ਮਾਏ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਦ
 ਯਾਲਾ॥੪੪॥ਮਹਤੀ ਬੀਣਾ ਕਰੇ ਬਜਾਵੈ॥ਨਾਰਾਇਣ ਕੇ ਗੁਣ ਮੁਖ

ਤੁਗਵੇ। ਮੇਪੁਜਨਤਿਨਕੋਤਬਕੀਨੋ। ਅਵਰਕਰਸੁਖਾਮਾਸਨ
 ਦੀਨੋ॥੪੪॥ ਤਬਮੋਪੁਤਿਤਿਨਬੇਨਉਚਾਗੇਗੋਪਬਚਨਸੁਨਿਭੁ
 ਪਹਮਾਗੇ। ਹੋਵੇਜਾਕਰਤੇਕਲਪਾਨਾ। ਮੋਰੋਬਚਨਭੁਭੇਉਰਮਾਨ
 ॥੪੫॥ ਰਿਖੀਕੇਸਪਰਮਾਤਮਜੇਈ। ਭਗਤਿਅਨੁਗਹੁਕਾਰਕ
 ਸੋਈ। ਦੈਓਪਜੇਗਵਣਬਧਕਾਜਾ। ਭਾਖੇਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਾਜ
 ॥੪੬॥ ਮਾਇਆਕਰਿਨਰੁਤਨੁਜਿਨਧਾਰੇ। ਦਾਸਰਬੀਦਰਭਏ
 ਮੁਰਾਰੇ। ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਭਏਹਰਿਸੋਈ। ਜੇਗਮਾਇਆਤਿਨਕੀਪੁਨਿ
 ਜੇਈ॥੪੭॥ ਸੀਤਾਨਾਮਭੁਈਘਰਤੇਗੇ। ਰਾਜਦਿਦੇਹਸਿਭਾਰਸਦੇ
 ਗੇ। ਯਾਤੇਸੀਤਾਰਾਮਹਿਦੀਜੇ। ਯਤਨਬਹੁਤਯਾਭੀਤਰਕੀਜੇ॥
 ੪੮॥ ਕ**ਬਿਤੁ** ॥ ਪੂਰਬਨਾਰਿਰਾਮਕੀਸਹੇਰਭੁਪਜਾਨਕੀ। ਮਾਨਕੀ
 ਪਛਾਨਬਾਤਕਹੀਤੋਹਿਕਾਨਮੇ। ਯੈਬਖਾਨਕੈਮੁਨੀਸੁਦੇਵਰਿਖਜੇ

ਗੁਸੀਬਜਾਇਬੀਨਕੀਧੁਨੀਗਯੋਸੁਰੇਸਥਾਨਮੇ॥ ਲੈਤਾਇਨਾ
 ਬਿਚਾਰਸੀਖਲਖਮੀਨਿਹਾਰਯਹਮਾਹਿਬਿਸਨਾਰਿਜਗਕ
 ਰਣੀਸੁਮਾਨਮੇ॥ ਕੋਨਕੁੰਤਿਜਾਨਕੀਸੁਦਯੋਗਮਮਾਨਕੀਮਹਾ
 ਨਕੀ॥ ਨਿਹਾਰਚਿਤਬਡੀਗਲਤੁਨਮੇ॥ ੪੬॥ ਚੋਖੀ॥ ਕਾਰਯ
 ਏਕਾਬਿਚਾਰਨਕਰਯੋ॥ ਮੇਦਾਦਾਗਹਸਿਦਧਨੁਧਰਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰ
 ਏਤਕੋਦਾਹਨਕਰਯੋ॥ ਧਨੁਖਾਮਮਾਨਹਮਾਰੇਧਰਯੋ॥ ੪੭॥ ਧ
 ਨਖਸਮੀਪਸੀਖਾਇਕਕਾਲਾ॥ ਸਖੀਸਮੇਤੁਖੇਲਤੁਬੀਬਾਲਾ
 ॥ ਸੀਤਾਸੇਧਨੁਹਸਤੁਓਠਾਇਓ॥ ਦੇਖਾਮਚੈਭੋਮੇਮਨਮਾਇਓ
 ॥ ੪੮॥ ਕੀਨਿਯਾਬਲੁਮੁਹਿਹੇਰਯੋਜਬਹੀ॥ ਚੈਤਾਬਦੀਸੋਮੇਮ
 ਨਤੁਬਹੀ॥ ਕਾਕੋਸੀਤਾਦਯੋਬਿਸਾਲਾ॥ ਬਡੋਬਿਚਾਰਮੇਹਮਾਨਿ
 ਦਯਾਲਾ॥ ੪੯॥ ਧਨੁਖਾਬਿਚਾਰਸੁਪੁਣਠਹਗਾਇਓ॥ ਯੋਬਿਚਾਰ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਇਓ। ਸੀਤਾ ਪਾਇ ਗ੍ਰਹਣ ਕੋ ਕਾਰਣ। ਸਭ ਭੁਪਨ
 ਕੋ ਮਨ ਬਿਦਾਰਣ। ੫੩। ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੇ ਮੁਨਿ ਦੁਖਾਲਾ। ਰਾਮ ਕ
 ਮਲ ਦਲ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ। ਆਏ ਪਨੁ ਖਨਿ ਹਰਣ ਕਾਜ। ਭੁਖੇ
 ਮਨੋ ਰਬ ਮੇਰੇ ਆਜ। ੫੪। ਸਫਲ ਜਨ ਮਹੇ ਦੇ ਮਬ ਮੇਰੇ। ਰਾ
 ਮ ਸੀਤਾ ਇਕ ਆਸ ਨਹੇਰੇ। ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਦਇ ਮੇਰੇ
 । ਦੀਪਤਿ ਮਲ ਰਵੀ ਜਗ ਜੈ ਸੇ। ੫੫। ਤੇ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਦਾਰਿ ਸੁਧ
 ਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੁਖੇ ਜਗਤ ਕੋ ਕਰਤਾ। ਤੇ ਪਦ ਸਾਲਿਲ ਪਾਇ ਬਾਲਿ
 ਰਾਜਾ। ਦੇਵ ਨ ਕੋਹੇ ਇਯੋ ਮਧਿ ਰਾਜਾ। ੫੬। ਮਹਿਲ ਜਾਤੇ ਪਦ ਕੀ
 ਰਜ ਪਾਏ। ਭੁਰਤ ਕੋਤ ਨੁ ਸ੍ਵਾਪਿ ਮਿਟਾਏ। ਮੇਟਤ ਸ੍ਵਾਪਨ ਬਾਰਲ
 ਗਾਈ। ਰਾਮ ਕੋ ਨਤੁ ਮਤੈ ਮਧਿ ਕਾਈ। ੫੭। ਤੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਰੇਣੁ ਸੇ
 ਯਾ। ਕਰ ਜੇਗੇ ਸੁਰ ਮਨਿ ਦਗੇ। ਭਟਕੁ ਯਾਜੇ ਨੇ ਜਿਨੇ ਨਿਜ ਕਾ

ਲਾ॥ ਬਿਚਰੇ ਮਾਨਿ ਦਰੁਪ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੫੮॥ ਤੇ ਭੁਜਨਾ ਮਭੁਜੇ ਸ
 ਭੁਸੇ ਕਾ॥ ਸੁਰਗ ਮਾਹਿ ਸੁਰਪਾਏ ਓਕਾ॥ ਮੇਸੇ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਗ
 ਇਓ॥ ਤੁਕੀ ਸਰਣ ਜਨ ਕਮ ਬਾਅਇਓ॥ ੫੯॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਤ
 ਤਿਭੁਪਤਿ ਕਰੀ॥ ਮੁਰਤੁ ਰਾਮ ਸੁਭਿਰ ਮੇਧਰੀ॥ ਸਿਕਰੇ ਦੁਦੀ ਨੀਨਿ
 ਪਦਾਂ ਸੀ॥ ਦਸਹ ਜਾਰ ਰਥ ਹੇ ਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੬੦॥ ਦਸ ਲਾਖ ਦੀਨੇ
 ਨਿਪਦਾ ਜੀ॥ ਦਸਹ ਜਾਰ ਹੇ ਮਗ ਜਗਾ ਜੀ॥ ਇਕ ਲਾਖ ਪੈਦ ਲਬ
 ਲਧਾਰੀ॥ ਤ੍ਰੈ ਸੈਦਾਸ ਦਯੋ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ ੬੧॥ ਦਿਬ ਪਟੈ ਬਰਤਾਰਾ ਮ
 ਪਾਰਾ॥ ਰਤੁਣ ਮਲੀ ਮਾਪ੍ਰਭਾਓ ਦਾਰਾ॥ ਸੀਤਾ ਕੋ ਯਾ ਬਿਧਿ ਦਯੋ ਦ
 ਜਾ॥ ਜਨ ਕਾ ਵਿਦੇਹ ਮਹਾ ਬਲ ਰਾਜਾ॥ ੬੨॥ ਦਸਿ ਸੁਦਾਇ ਕਬਹੂ ਮ
 ਰਿਖ ਸਾਰੇ॥ ਭਰਤ ਸੀ ਮਿਤੀ ਰੂਪ ਮਪਾਰੇ॥ ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਥ ਲੈਥੇ ਜੇ
 ਤੇ॥ ਜਨ ਕਾ ਵਿਦੇਹ ਸੁਪੁਜੇ ਤੇ॥ ੬੩॥ ਬਹੁਰੇ ਜਨ ਕਾ ਬਿਦਾਇ ਸੁਦੀ

ਨੇ॥ ਚਲੇ ਰਖੁ ਤਮਾਮ ਨਿਦਰੀਨੇ॥ ਸਜਲ ਨੈਨ ਸੀਕਿ ਠਲ ਗਾਈ
 ॥ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮਿਲ ਦਈ॥ ਬਿਦਾਈ॥ ੬੪॥ ਸਾਸੁ ਸੁਰਕੀ ਕੀ ਜੇ ਸੇਵ
 ॥ ਰਾਮ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਨ ਦੇਵਾ॥ ਪਤਿਬੁਤ ਭਾਵੁ ਉਰ ਮਤਿ ਰਗਹੋ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ
 ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਤੁਮ ਰਹੋ॥ ੬੫॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਚਲੇ ਮਿਥਲਾ ਪੁਰ ਤੇਤ
 ਬਬਾ ਜਿਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਹੋਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਭੇਰ ਮਿਦਿਗ ਸੁਮਾਨ ਕਤੂਰਗ
 ਰੂਰ ਬਡੇ ਕਛੁ ਆਹਿਨ ਪਾਰਾ॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਘਨ ਭੇਰ ਤੁਰੀ ਧੁਨਿ ਮੰਗ
 ਲ ਰੂਪ ਭੁਯੰਗ ਗਸਾਰਾ॥ ਭੂਮਿ ਮਾਕਾ ਸਕੇ ਬਾਦ ਮਿਲੇ ਧੁਨਿ ਪੂਰ
 ਰਹ ਯੰਗੁ ਭੁਯੰਗ ਰਭਾਰਾ॥ ੬੬॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾਮਧਿਆਤਮ ਗਾਮਾਇ**
ਦੇਉ ਮਾਮ ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਬਾਲ ਕਾਂਤ੍ਰੇ ਜਪਤ ਮੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮਹਾ ਦੇਵੇ **ਵਾਚ** ॥ ਦੇ **ਹਰਾ** ॥ ਮਿਥਲਾ ਤੇਜ ਬਰਾਮ ਜੀ ਗਏ ਸੁਜੇ ਜਨ
 ਤੀਨਾ॥ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਸੁਭਾਵੀ ਭੀ ਤਿਕੇ ਹੋਗੇ ਨਿਪ ਪਰਬੀਨਾ॥ ੧॥ ਅਨੰ

ਗਸੇਖਰਛੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਣਾਮਕੈਬਸਿਸ੍ਰਕੇਸੁਪ੍ਰਛਯੇਨਰੇਸਦੇਵਦੇ
 ਖਯੇਨਮਿਤਘੋਰਚੀਤਦੈਬਿਚਾਰਯੋ॥੧॥ ਸਿਸ੍ਰੁਤੋਬਿਚਾਰਕੈਬ
 ਖਾਨਯੋਮਹੀਪਕੋਅਗਾਮਿਭੀਤਹੋਇਗੋਨਰੇਸਜੁਨਿਧਾਰਯੋ
 ॥੨॥ ਮਭੀਤਫੇਰਹੋਇਗੋਸੁਬੇਗਭੁਪਮੇਕਹੋਅਨੰਦੋਜਰਹੋਸਦਾਨ
 ਸਿਕਾਚਿਤਠਾਰਿਯੋ॥੩॥ ਮਿਗਾਪ੍ਰਦਛਲਾਕਰੇਸੁਪੇਖਤੇਹਭੁਪਤੇਸੁ
 ਭੀਸੁਸੁਚਤੇਸਦਾਸੁਨੈਨਕੈਨਿਹਾਰਯੋ॥੪॥ ਜਬੈਬਸਿਸ੍ਰਦਯੋ
 ਕਹਯੋਦਵਾਤਿਘੋਰਤੋਨਿਲਾਸੁਨੈਨਸੁਥਕੇਮੁਦੈਸੁਧੁਰਧਾਰਯੋ
 ਬਹੀ॥੫॥ ਤਤੇਜਗਾਮਿਅਗਤਾਸੁਤੇਜਗਾਸਿਕੇਸਮੀਨਿਹਾਰਪਰਸੁ
 ਰਾਮਕੋਪ੍ਰਤਾਪਪੁਜਹੈਸਹੀ॥੬॥ ਸੁਦੇਹਨੀਲਾਮੇਘਸੀਜਟਾਕਲਾਪ
 ਸੀਸਮੈਕਠਾਰਮੋਰਕਮਾਨਪਾਇਕੋਪਦਿਹਨੇਗਹੀ॥੭॥ ਮਨੇਸੁਪ੍ਰੇ
 ਤਗਟਕੋਪ੍ਰਕਰਾਇਸਦਦੈਤੁਲੈਹਨੇਸਮਸਤਲੇਕਕੋਕ੍ਰਿਪਾਸੁਰੇ

ਚਿਹੰਨਤੀ॥੪॥**ਦਿਹਰ**॥ਕਾਰਤਿਵੀਰਯਜਿਹਰਨੇਕਾਟੀਭੁਜਾਹ
 ਜਾਗਾਤਿਸਪਤਵਾਰਖਤੀਹਨੇਵੈਆਏਬਲਧਾਗ॥੪॥**ਦਿਸਰਬ**
 ਕੋਸਨਮੁਖਗਯੋਕਾਏਕਠਨਿਕਠਗਕਾਲਮਿਤੁਆਈਮਨੇਦ
 ਸਰਬਤੁਰਉਰਭਾਗ॥੫॥**ਸਦੈਆ**॥**ਦੇਖ**ਸੁਭਪਤੁਰੇਤਿਨਕੋਸ
 ਭੁਭਲਗਈਅਰਘਾਦਿਕਪੁਜਾਗਤਾਹਿਸੁਤਾਹਿਬਕੇਮੁਖਤੇਨਿ
 ਪਕੇਮੁਖਬੋਲਨਆਵਤਦੁਜਾਦਿਤੁਪ੍ਰਣਾਮਸੁਭਪਕਰੀਤਨੁਕੰ
 ਪਤਪੇਖਸੁਰਾਮਮਹੁਜਾ॥**ਮੈਰਹਨੇਤੁਹਨੇਦਿਜਰਾਜਸੁਦਾਨਕ**
 ਰੋਮਮਰਾਮਤਨੁਜਾ॥੬॥**ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਨੁਸੁਭਪਤਿਕੋਸੁਅਨਾ**
 ਦਿਰਕੋਕਰਧਾਰਕੁਰਾਗ॥**ਦਿਗਕੋਪਸੁਲਾਣਫਰੇਅਤਿਸੈਤਿਨ**
 ਰਾਮਸੁਨਿਠਰਵਾਕਉਚਾਗਤੁਮਬਾਹੁਜਨਿਚਸੁਰਾਮਇਹੈਮਮ
 ਨਾਮਕਹੋਤਨਮੇਕਿਮਧਾਗਯਾਦਿਬਾਹੁਜਹੋਕਰਯੁਧਹਮੇਨਿਜ

ਸੀਸ ਸੋਹੇ ਸੁਕ ਠਾਰ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾਂਪ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਕਰ ਕੋ ਤੁਮ ਤੋ
 ਰਕਾਂ ਮਨ ਮੰਗ ਰਥਾ ਦੋ ॥ ਬਿਸੁ ਸੁਚਾ ਪਾਇ ਤੋ ਪਿਖਰਾ ਮਸੁ ਜੋਗੁ
 ਨ ਯਾਤਿ ਕੇ ਬੀਚ ਚ ਦਾ ਦੋ ॥ ਤੋ ਤੁਮ ਸੀਗ ਸੁਖ ਧਕਰੋ ਭਿਰ ਮੇ ਸੀਗ
 ਰਾਮ ਨ ਜੀਵ ਤੁਜਾ ਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਚ ਦੇ ਤੁਹ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਯਮ ਕੇ ਪੁਰ ਕੀ ਮ
 ਬਸਾਸ ਨ ਪਾ ਦੋ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕੋ ਯੋਜ ਬਤਾਂ ਦਿਜ ਰਾਜ ਸੁਕਾਂ ਪਉ
 ਠੀਵ ਸੁਧਾਤ ਬਸਾਰੀ ॥ ਵਿਗਾਮੁ ਦਗਏ ਸਭ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਤਮ ਭਰਭ
 ਯੋਸੁ ਮਨੋ ਨਿਸਕਾਰੀ ॥ ਪਿਖਰਾ ਮਸੁ ਤਾ ਭ੍ਰਿਗ ਨਿਦਨ ਕੋ ਮਾਤਿ ਕੋ ਪ
 ਭਰੇ ਸੁਮਹਾਂ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਧਨੁ ਤਾ ਕਰ ਤੇ ਹਰਿ ਛੀਨ ਲਯੋ ਗੁਣ ਰੇ
 ਪਦ ਯੋਨ ਲਗੀ ਕਛ ਬਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਢਿ ਨਿਖੀਰ ਤੇ ਬਾਨ ਲਯੋ ਧ
 ਨੁ ਬੀਚ ਦਯੋ ਪੁਨਿ ਮੰਚ ਕਮਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕਹਿਯੋ ਦਿਜ ਰਾਜ ਸੁਨੇ ਯ
 ਹ ਪੇਖ ਤੋ ਹੋ ਧਨੁ ਬੀਚ ਸੁਬਾਨਾ ॥ ਮਾਤਿ ਮਮੋ ਪਸੁ ਸਾਇ ਕਰਾਮ

ਸਿਤਾਬਾਇਖਾਇਸੁਆਹਿਨਿਸਾਨਾ॥ ਪਾਦਹਨੇਤਵਲੈਕਹਨੇਬਰ
 ਬੇਗਸੁਬਾਮਨਦੀਲਨਮਾਨਾ॥ ੧੦॥ ਸੀ **ਕਰਛੰਦ**॥ ਸੁਨਿਰਾਮਕੀ
 ਘਹਬਾਤਿਕੋਦਿਜਤੁਯੋਬਦਨਮਲਾਨਾ॥ ਕਰਯਾਦਪੁਰਬਕਥਾਕੋ
 ਦਿਜਰਾਮਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਬਾਹੁਬਿਸਾਲੈਨਨਜਾਨਯੋ
 ਤਵਭੇਦਾ॥ ਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਣਾਬਿਸਨਤੁਜਗਕਾਰਦੇਸੁਨਿਦੇਵ
 ॥ ੧੧॥ ਮੇਬਾਲਤਪਸਾਬਿਸਨਕੀਕਰਗਾਧਯੋਹਰਿਨਾਥਾ॥ ਚਕ੍ਰ
 ਤੀਰਥਜਾਇਕੈਪ੍ਰਭੂਬਿਸੁਸੀਰਘਨਾਥਾ॥ ਮਮਭਏਤੁਸਟਨਗ
 ਇਣਾਮਨਨਕੀਨੀਸੇਵਾ॥ ਸਿਖਚਕ੍ਰਨੰਦਕੋਕਰਗਦਾਧਾਰੀਦੇਵ
 ॥ ੧੨॥ **ਵੇਹਰਾ**॥ ਮੇਪ੍ਰਤਿਬਚਨਬਖਾਨਯੋਸੁਨੇਗਾਮਦੈਕਾਨਾ॥ ਮੁ
 ਖਪਕਿਜਾਮਤਿਸੋਖਿਰੇਭਵਭੰਜਨਭਗਦਾਨਾ॥ ੧੩॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇ**
ਵਾਚਾਚੋਪਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਉਠੋਤਪਸਿਆਧਾਰੀ॥ ਜਫਲਭਈਤ

ਪਸਾ ਅਬਥਾਰੀ॥ ਮੇਚਿਦ ਅੰਸ ਪੁਕਤਿ ਤੁਮ ਭਏ॥ ਹਨੇ ਰਿਪੁ ਤਵ ਕਿ
 ਲਵਿਖ ਗਏ॥ ੧੪॥ ਕਾਰਤਿ ਵੀਰ ਯਾ ਮਰਜਨ ਭਾਰਾ॥ ਤਤਤੁ ਮਾਰਜ
 ਨੇ ਮਾਰਾ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਹਨੇ ਤੇ ਹਬਰਦੀ ਨਾ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤਿ ਮਹਾਤੁ ਪਕੀਨ
 ॥ ੧੫॥ ਬਾਰਇ ਕੀ ਸਹੇ ਸਰੁਖੜੀ॥ ਭੁਮੀ ਹੋਇ ਸੁਨਿਖ ਲਾਮਖ
 ਝੀ॥ ਭੁਮਨਿਖਿਲ ਕਸਪਦੈ ਦਾਨਾ॥ ਬਹੁ ਰਸਾਤਿ ਹੋਵੁ ਬਲਦਾ
 ਨਾ॥ ੧੬॥ ਝੇਤਾ ਪੁਗਾ ਆਵੇ ਗੋਜ ਬਹੀ॥ ਦਾਸ ਰਬੀ ਹੋਵੇ ਮੇਤ ਬਹੀ
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖੇ ਗੋਸਾਰੇ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਦੁਰਪੁਨਿ ਮੋਹਿ ਨਿਹਾਰੇ॥
 ੧੭॥ ਮੇਤੋ ਕੋ ਦਯੋ ਤੇਜ ਸੁਜੇਈ॥ ਦੇਵੈ ਗੋਮੋ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸੋਈ॥ ਪੁਨਿ ਤੁ
 ਪਧਰਤਨ ਮਾਹਿ ਸੁਭਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਹਮਾਦਿ ਨੁਜਗਤ ਮਝਾਰਾ॥ ੧
 ੮॥ ਯੋ ਬਖਾਨ ਭਏ ਅੰਤ ਰਧ ਯਾਨਾ॥ ਪਰ ਪੁਰਨ ਦੇ ਪੁਰਖ ਪਧਾਨਾ॥
 ਜੋ ਜੋ ਹਰਿ ਆਇ ਸੁਮੁਹਿ ਦੀਨੀ॥ ਸੋ ਸੋ ਰਾਮ ਸਗਲ ਮੈ ਕੀਨੀ॥ ੧੯

ਸੋਈ ਬਿਸੁਰਾਮਤ ਮਹਰੀ ॥ ਅਵਤਾਰ ਲਯੋ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੀ ॥ ਮੇ ਮੇ ਤੇ ਜਹੁ ਤੇ ਤਵ ਜੇਈ ॥ ਤੋਹ ਲਯੋ ਪੁਨਿ ਤੇ ਜਸੁ ਸੋਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਆਜ ਸਫਲ ਭਯੋ ਜਨ ਮਹ ਮਾਰਾ ॥ ਪੁਰ ਪੁਰਣ ਹਰਿ ਨੈ ਨਾਨਿ ਹ
 ਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕ ਜਾ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਰੇ ਜਿਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ
 ॥ ੨੧ ॥ ਜਨ ਮਾਦਿ ਕ ਖਟ ਭਾਵੁ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਤੇ ਮੇ ਨਹਿ ਮਾਗਿ ਮਾਨਵੈ
 ਕਾਰਾ ॥ ਨਿਰਦਿਕਾਰ ਪਰਿ ਪੁਰਣ ਰਾਮਾਗ ਮਨਾਦਿ ਕ ਨਹਿ ਤੇ ਮੇ
 ਨਾਮ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਓ ਜਲ ਬੀਤ ਰਫੇ ਨਾਮ ਪਾਰਾ ॥ ਧੁਮ ਹੋਇ ਜਿਓ ਅ
 ਗਨ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ਤਿਓ ਤਵ ਭੀਤ ਰਮਾਇ ਮਾਮਾਹਿ ॥ ਨਿਖਲ ਸੁਜ
 ਗਤ ਬਨਾਇ ਓਤਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਇ ਮਾਕਰ ਮਵਰੇ ਸੁਰ ਲੋਕਾ ॥ ਤੇ
 ਹਿਨ ਜਾਨੈ ਪਾਵੈ ਸੋਕਾ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਯਹ ਮਾਇ ਮਾਮਹੇ ॥ ਕੀ
 ਏ ਬਿਚਾਰ ਨਰੀ ਚਿਕਰਹੇ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਦਿ ਦਯਾ ਨਾਮ ਸੁਯਾਹਿ ਬਖਾ

ਨੇ॥ ਵਿਦਿਆ ਸਾਥ ਵਿਰੋਧ ਸੁਠਾਨੇ॥ ਅਵਿਦਿਆ ਕ੍ਰਿਤ ਸੰਘਾਤ ਬਿਕਾ
 ਠਾ॥ ਚਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਸੁਤਾ ਹਿ ਮਸ਼ਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਜੀਵਨ ਮਸੁਤਾ ਹਿਕ
 ਾਇਓ॥ ਮਾਪ ਭੁਲਾਇ ਜਗਤ ਦੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਦੇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰਾਨ ਨ
 ਬੀਚ॥ ਜੋ ਲੋਹੈ ਅਭਿਮਾਨ ਸੁਨੀਚ॥ ੨੬॥ ਤਿਲੋ ਕਰੋ ਕਰਤ ਤੁਵਿਕ
 ਰਾ॥ ਭੋਗੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਗਤ ਮਸ਼ਾਰਾ॥ ਅਤ ਮਕੋਨ ਹਿ ਜਨ ਮਸੁਹਯੇ
 ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਿ ਨ ਹਿਰਿ ਮਾਨ ਸੁਪਯੋ॥ ੨੭॥ ਬਿਨ ਬਿਬੇਕ ਦੇਨੇ ਮਿਲ
 ਗਏ॥ ਸੰਸਾਰ ਮਨ ਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਭੁਏ॥ ਜਨ੍ਹ ਕੇ ਚੇਤਨ ਜੋ ਗਸੁ ਜਬ ਹੀ
 ਚੇਤਨ ਤਾ ਤਿਹ ਹੋਵੇ ਤਬ ਹੀ॥ ੨੮॥ ਚੇਤਨ ਜੋ ਜਨ੍ਹ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਤਿਨ
 ਰੂਤ ਚੇਤਨ ਮੇ ਆਈ॥ ਜਲ ਮਗਨੀ ਕੋ ਮੇਲ ਨ ਜੋਸੇ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਚੇਤ
 ਨ ਜਨ੍ਹ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੈਸੇ॥ ੨੯॥ ਤਵ ਪਦ ਭਗਤਿ ਸੰਗ ਸੁਖ ਜੋ ਲੋ॥ ਪਾਵਨਾ
 ਹਿ ਸੰਸਾਰੇ ਸੁਖ ਲੋ॥ ਤਵ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਬਹੁ ਰੋਤੇ ਪਦ ਭ

ਗਤਿ ਕਮਾਏ॥ ੩੦॥ ਤੁਬ ਯਾਹਿ ਮਾਇਆ ਹਯੇ ਜੋਈ ਗਸਨੇ ਸਨੇ ਰੁਨ
 ਤੇਵੇ ਸੋਈ॥ ਪੁਨਿ ਤੁਵ ਗਿਆਨ ਸੁਪੁਨਿ ਮਚਾਰ ਯਾ॥ ਪਵੇ ਜੋ ਮਤਿ ਹੋ
 ਵੇ ਮਾਰ ਯਾ॥ ੩੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਸੁਗੁਰ ਤੇ ਲਹੇ॥ ਤੁਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਬਿ
 ਧਨ ਦਹੇ॥ ਜੇ ਜਨ ਭੁਗਤਿ ਤੁ ਮਾਰੀ ਹੀਨਾ॥ ਸਦਾਰ ਹੋ ਤੇ ਯਾ ਜਗਦੀ
 ਨਾ॥ ੩੨॥ ਕਲਪ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਾਹਿ ਮਨੇ ਕਾ॥ ਨਾਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਬਿ
 ਬੇਕਾ॥ ਸੁਖ ਨ ਹਿਲਹੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਤੇਈ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਹੀਨ ਮਹੇ ਜਨ
 ਜੋਈ॥ ੩੩॥ ਯਾ ਤੇ ਤੁਵ ਪਦ ਕੰਜ ਸੁਜੋਈ॥ ਤੁੰ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਮੋ
 ਈ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਹੋਵੇ ਜਨ ਮਹਮਾਰਾ॥ ਸੇਵੈ ਤੁਹ ਪਦ ਕੰਜ ਤੁ ਮਾਰਾ॥ ੩
 ੪॥ ਤੁਵ ਭੁਗਤ ਨ ਕਾ ਸੰਗ ਓਦਾਰਾ॥ ਜਾ ਕਰ ਮਿਟੇ ਮਦਿ ਦਿਯਾ ਭਾਰਾ॥
 ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਜਨ ਜੋਈ॥ ਧਰਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਵਲ ਰਖੇ ਤੇਈ॥ ੩੫
 ਮਾਖਿ ਲਲੈ ਕਦੈ ਪਾਵਨ ਕਰੇ॥ ਸਿਕਲ ਮਲ ਨਹਿ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਹਰੇ॥ ਜ

ਗੀਨਾਬਤੋਕੋਪੁਣਾਮਾ। ਭੁਤਉਪਦਨਹੇਸੁਖਧਾਮਾ॥੩੬॥ ਕਰੁ
 ਟਾਕਾਤਿਨਮੋਪਦਥਾਗੇ। ਰਾਮਚੰਦਪੁਣਾਮਹਮਾਗੇ। ਜੋਜੋਪੁਨਿ
 ਕੀਏਮੇਨਾਥਾ। ਲੋਕਜਿਗੀਖਕੋਰਘੁਨਥਾ॥੩੭॥ ਸੋਹੋਵੇਤਦਬਾ
 ਨਨਿਸਾਲਾ। ਬੰਦਨਕੋਦਿਜਗਮਬਖਾਨਾ। ਭਏਪੁਸੰਨਤਬੀਭ
 ਗਵਾਨਾ। ਸ੍ਰੀਰਾਮਕਰੁਣਾਪੁਧਾਨਾ॥੩੮॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੋ **ਵਾਹ** ॥ ਚਿ **ਪਈ**
 ਤੇਪੇਤੁਸੁਭਇਓਮੇਬ੍ਰਹਮਨਾ। ਮਾਗੇਵਰਭੀਤਰਜੇਹੇਮਨਾ। ਦੇਵੇ
 ਅਖਲਵਸਤਹੋਜੇਈ। ਸੀਸਾਪਾਮੇਕਰੇਨਕੋਈ॥੩੯॥ ਪ੍ਰੀਤਮਨ
 ਭ੍ਰਿਗਨੰਦਨਭਏ। ਪੁਨਿਰਾਘਪੁਤਿਬੰਨਮਲਏ। ਯਾਦਿਸੋਪਰਿਹੋ
 ਦਯਾਤੁਮਾਰੀ। ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪੦॥ ਤੋਤਵਭਗਤ
 ਨਕੋਸਤਸੰਗਾ। ਸੋਕੋਹੋਇਸੁਸਦਾਮਭੰਗਾ। ਤਦਪਦਪੰਕਜਪਰ
 ਮਰਸਾਲਾ। ਤਕੀਭਗਤਿਹੋਇਮਮਦਯਾਲਾ॥੪੧॥ ਸਤੋਤੁਯਾਹਿਪ

ਫੇਜਨਜੇਈ॥ ਭੁਗਤਿਹੀਨਯਦਿਪਵਹੋਈ॥ ਤਕੋਭੁਗਤਿਤੁਮ
 ਹੀਹੋਵੇ॥ ਗਿਆਨਪਾਇਦਖਸਗਲੇਖੋਵੇ॥ ੪੨॥ ਮਰਣਾਤਕੋਹੋ
 ਵੇਜਬਹੀ॥ ਤੇਹੀਸੀਮਿਤਿਮਾਵੇਤਬਹੀ॥ ਮੋਕੋਦੀਜੇਯਹਬਰਦਾਨ
 ॥ ਰਾਮਚੰਦਪੁਰਣਭੁਗਵਾਨ॥ ੪੩॥ ਤਬਾਹੋਇਰਘਬੀਰਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਤਬਾਦਿਜਵਰਪ੍ਰਕਰਮਾਠਾਨੀ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਣਾਮਰਾਮਕੋਕਰੀ॥ ਤ
 ਬਰਘੁਦਰਪੁਜੇਦਿਜਵਰੀ॥ ੪੪॥ ਬਹੁਰਗਮਤੇਆਗਿਆਪਈ
 ॥ ਗਯੋਮਹੇਦੁਚਲਾਦਿਜਗਈ॥ ਪਿਖਰਾਘਵਦਸਰਬਹਰਖਾਏ
 ॥ ਮਾਨੋਮ੍ਰਿਤਕਭਏਪੁਨਿਆਏ॥ ੪੫॥ ਪੁਨਿਪੁਨਿਰਾਮਸੁਕੰਠਿਲ
 ਗਾਏ॥ ਮਾਨਿਦਨੋਨਚਲਯੋਜਲਜਾਏ॥ ਮਾਤਿਪ੍ਰਸੰਨਨਿਪਮਨਮੇ
 ਭਏ॥ ਸ੍ਵਸਤਚਿਤਪੁਰਭੀਤਰਗਾਏ॥ ੪੬॥ ਹੋ **ਹਰ** ॥ ਰਾਮਲਖਨ
 ਸਤੁਘਨਜੁਭਰਤਮਹਾਬਲਵਾਨ॥ ਮਦਭੁਤਰੁਪਬਿਰਾਜਈਨ

ਰਵਰਮਮਰਸਮਾਨ॥੪॥ਅਪਨੀਅਪਨੀਦਾਰਲੈਨਿਜਨਿ
 ਜਮਦਿਰਮਾਂਹਿ॥ਰਮੇਅਯੋਧਯਾਨਗਰਮੇਮਹਾਂਮਨਿਦਨਮਾਂਹਿ
 ॥੪੮॥ਚੌਪਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਖਾਨੇਪੇਖਾ॥ਰਾਮਸੀਯਾਲਖੀਮ
 ਲੇਬਿਸੇਖਾ॥ਸੀਤਾਰਾਮਰਮੇਗਹਮੇਸੇ॥ਬੈਕੁੰਠਭੁਵਨਮੇਸੀਹ
 ਰਿਜੈਸੇ॥੪੯॥ਯੁਧਾਜਿਤਨਾਮਕੈਕਈਭਾਈ॥ਭਰਤਮਾਤੁਲ
 ਅਤਿਸੁਖਦਈ॥ਅਮਾਇਓਭਰਤਲੈਨਹਿਤਸੇਈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਡੀਮ
 ਨਭੀਤਰਹੋਈ॥੫੦॥ਰਾਜਾਦਸਰਬਭਰਤਪਠਏ॥ਸਤ੍ਰਘਨਭੁਤ
 ਤਿਨਸਿਗਲਵਾਏ॥ਯੁਧਾਜਿਤਕੋਪੁਸਨਕੀਨੋ॥ਦਸਰਬਭੁਪਬਿਦ
 ਇਸੁਦੀਨੋ॥੫੧॥ਰਾਮਪੁਤਸੀਤਾਨੁਖਪਾਈ॥ਕੈਸਲਮਾਦੇਵੀਪ
 ਰਮਸੁਭਾਈ॥ਸਕੁਸਪੁਤਪਲੇਮੀਰਾਨੀ॥ਪਾਇਯਥਾਸੁਰਮਾਤਸੁ
 ਹਾਨੀ॥੫੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਾਗੁਣਪੁਰਰਹੀਅਵਨੀਅਰਕੀਰਤਿਜਾ

ਹਿਸਭੈਜਨਗਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਅਬਬਾਤਿਕਹਾਸੁਰਜਾਹਿਅਭੈ
 ਬਨਤੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਨਾਮਓਚਾਰਤਜਾਜਗਮੈਸੁਭਸੰਤਸਭੈਦੁਖ
 ਬਿਧਮਿਦਾਏ॥ ਰਾਮਦੁਹੀਪੁਰਮੋਧਿਬਿਖੇਮਿਲਜਾਨਕੀਸਿੰਗਬਿ
 ਨੈਦਿਕਮਾਏ॥ ੫੩॥ ਨੀਤਰਹੇਜਿਨਮੈਲਖਮੀਪੁਨਿਨਾਹਿਬਿਕਾ
 ਰਕਦੀਜਿਨਮਾਂਹੀ॥ ਪੁਰਦਾਏਭੁਵਜਾਹਿਸਦਾਘਨਚੇਤਨਮੂਰ
 ਤਿਜਾਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਮਾਂਇਕਕਾਰਯਕੇਅਨੁਸਾਰਸੁਮਾਨਦੁਸੇਜ
 ਗਮਾਹਿਦਿਖਾਹੀ॥ ਗੈਅਖਿਲੇਸਪਰਾਨਰਾਮਸੁਦੇਵਨਮੈਜਿਨਕੇ
 ਸਰਨਹੀ॥ ੫੪॥ ਨ **ਰਾਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਬੇਦਬਿਅਸਜਾਹਿਕੇਅਨਿਤ
 ਭਾਂਤਿਗਾਵਈ॥ ਮਹੇਸਮੋਹਿਮਾਲਜਾਸਦਾਸੁਜਾਹਿਧਿਆਵਈ
 ॥ ਸੁਤਾਹਿਰਾਮਚੰਦਕੀਸੁਬਾਲਲੀਲਕੀਕਥਾ॥ ਗੁਲਾਬਾਸੀਘ
 ਦਾਸਪਾਪਹਾਰਣੀਕਹੀਤਥਾ॥ ੫੫ ॥ ॥ ॥

ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸੇਬਾਦੇਬਾ
ਲਕਾਂਡੇ ਅਸਟਮੋਧਿਯਾਇ॥੮॥ ॥ਸੁਭਿਭੁਵਤੇ॥ਸਮਾ
ਪਤੇਬਾਲਕਾਂਡਾ॥ ੧॥ਸ਼੍ਰੀਰਾਮੋਜਯਾਤਿ॥ ॥ਪ੍ਰਥਮਕਾਢ
ਸਮਾਪਤੀ॥

ਹਰੀਗਣ

49

ਉਲ
ਤ
ਕੀ
ਤ
ਜ
ਲ
ਕਿ
ਲ
ਸੀ
ਮ

ਦੁਤੀ ਕਾਤਾ।

੫੯

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਟੈਯਾ॥

॥

ਤਜਿਰਾਜ
ਯੋਬਨਬ
ਕੁਦਾਕਮ
ਨਾਬਨਜ
ਮਨਾਇਰੇ
ਬਿਖੇਮਨ
ਨਾਭਵਭਾ
ਯਨਮਭੁ
ਰਨਹੋਦਤ

ਬਿਭੂਤਿਲ
ਸਸੁਤਾਤ
ਖਡਿਤਕੀ
ਇਸੁਭੁਤ
ਨਹਿਰਜ
ਰੇਚਕਦੀ
ਰਮਿਦੇਜਿ
ਜੇਭਵਭੇ
ਬਿਧਨਜੀ

ਨਾਬਹੁਬੀਦਨਵੈਰਘਨਾਇਕਕੋਮਿਨਕੋਜਸੁਪੁਰਰਹਯੋਪੁਰਤੀਨੇ

॥ १ ॥ **ਚੋਪਈ॥ ਸੀਮਾ ਦੇਵਉ ਦੁਆ॥** ਏਕ ਸਮੇ ਸੁਖ ਬੈਠੇ ਰਾਮਾ॥ ਰ
 ਤਨ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਨਿਜ ਦੁਰਧਾਮਾ॥ ਸੂਬ ਸੁਭੁ ਖਨ ਤਨ ਮੇਧਾਰੇ॥ ਨੀ
 ਲਕ ਮਲ ਤਨ ਪ੍ਰਭਾ ਅਪਾਰੇ॥ २ ॥ ਕੋਸਤ ਕੁੰਕਠ ਬਿਖੇ ਅਤਿ ਜੋਰੇ
 ॥ ਮੁਕਤ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁਰ ਮੇਰੇ॥ ਰਤਨ ਦੇ ਰੂਚਾ ਮਰ ਸੁਖ ਕਾਹੀ॥ ਸੀ
 ਸਾਫਿ ਰਾਵੇ ਜਨ ਕਕੁ ਮਾਰੀ॥ ३ ॥ ਕਰੇ ਬਿਨੈ ਦਤ ਬੁਲ ਸੁਖਾਵੇ॥
 ਹੋਰ ਪਰਸ ਪਰ ਅਤਿ ਮੁਸਕਾਵੇ॥ ਦਸ ਰਥ ਗਹਲ ਖਹਾਰਿ ਅਵ
 ਤਾਰਾ॥ ਨਾਰਦ ਅਭਿਰਿਖ ਹਉ ਦਾਰਾ॥ ४ ॥ ਭੁਗਵਾਨ ਰੂਪੁ ਤ
 ਮ ਦੇਖਨ ਕਾਜੇ॥ ਸੁਫਟ ਕਮਣੀ ਸਮ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਮਨਿ ਸਰ
 ਤ ਚੰਦਨ ਤਨ ਧਾਰੇ॥ ਰਿਖ ਦੁਰ ਅਭਿਰ ਪਰ ਮਉ ਦਾਰੇ॥ ५ ॥ ਅ
 ਤਰ ਕਤ ਅਬਿਰ ਪਬਿ ਸੁਆਏ॥ ਨਾਰਦ ਦਿਬ ਗਿਅਨ ਸੁਖ ਦਾਏ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖੁ ਉਮਾਰ ਘਨ ਥਾ॥ ਸੀਪੁ ਉਠੇ ਜੋਗ ਨਿਜ ਹਾਥਾ॥ ६ ॥ ਸੀ

ਤਾਸਹਿਤ ਸੁਦੰਰ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ਮੁਨਿ ਕੋ ਕਰੀ ਭਵਨੀ ਰਾਮਾ ਨਰਦ ਪ੍ਰ
 ਤਿਪੁਨਿ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਰਘੁ ਦਰਤ ਨਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੀਸ
 ਰੀਜਨ ਕੋ ਹੋ ਮੁਨਿ ਦੁਖਾਲਾ ॥ ਦੁਰਲਭ ਤੇਰੇ ਦਰਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹਮ
 ਜੇ ਹੋ ਬਿਖਿਅਨ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਦਰਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਅਥਵਾ ਮੇ ਪੁਰਬ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਗਾ ॥ ਭੁਏ ਸੁਮੁਨਿ ਦੁਰਮਾਜ ਸੁਜਾਗਾ ॥
 ਸੀਸਾਰਾ ਅਵਸਥਾ ਮਾਹਿ ਸੁਘੋਰਾ ॥ ਮੁਨਿ ਦੁਰਪਾਇ ਓਦਰਸਨ ਤੇ
 ਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਨਿ ਤੇ ਦਰਸਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਸੁਭਏ ਕ੍ਰਿਤ
 ਰਥਾ ॥ ਕਾਰਯ ਕੋ ਨ ਸੁਕਰੋ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਭਾਖੇ ਮੈ ਸੇਵਕ ਥਾਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਪੁਨਿ ਨਰਦ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰੇ ਰਘੁ ਦਰਜਾਨੇ ॥
 ਲੋਕਨ ਜਿਉ ਹਰਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਿਉ ਮੋਹੈ ਮੋਕੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਸੀਸਾਰੀ ਰਾਮ ਬਖਾਨੇ ਜੇਈ ॥ ਸਤੰਤੁ ਮਾਰਾ ਵਚਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ਸ

ਭੁਜਗਤ ਨਜੈਹੈ ਆਇ ॥ ਗਹਣੀ ਤੁਮਰੀ ਸੀ ਯਾ ਅਨਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਤਵ ਸਬਿਧ ਕਰ ਰਾਮ ਭਿਦਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸੁਤ ਜਨੇ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਰਘੁ ਵਰਜੇਈ ॥ ਤਵ ਆਸ਼ੈ ਨਿਤ ਭਾਸੇ ਸੇਈ ॥ ੧੩ ॥
 ਸੁਕਲਾਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਲੇ ਹਿਤ ਰੂਪਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਜਾ ਜਨੇ ਅਨੁਪਾ ॥
 ॥ ਲੋਕ ਤੀਨ ਮਯਾ ਮਹਲ ਸੁਮੰਦਗ ॥ ਰਾਮ ਗਹ ਸਬੁ ਤੁਮ ਤਿਨ ਕੇ ॥
 ਅੰਦਗ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਸਨ ਮਹੇ ਸੁਰਤੁ ਮਰਘੁ ਰਾਮਾ ॥ ਪਦ ਮਥਿ ਮਾਂਜ
 ਨ ਕਜਾਨਾ ਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹੀ ਜਾਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗਵਿ ਤੁਮ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰਭ
 ਵਖਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਰੋਹਣੀ ਸੀ ਯਾ ਸੁਜਾਨ ਯੇਤੁ ਮਸ ਸੀ ਕਰਘੁ
 ਨਾਥਾ ॥ ਆਤਿ ਪਲੇ ਮੀ ਜਾਨ ਕੀ ਸਕੁ ਤੁਮ ਰਘੁ ਨਾਥਾ ॥ ੧੬ ॥ **ਚੈ ਪਈ** ॥
 ਤੁਮ ਅਗਨੀ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰਾਨਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ਯਮਨੀ ਸੀ ਯਾ ਮਹਤੁ ਮਾਮਾ
 ਹਾ ॥ ਨਿਹਰਿ ਤੁਮ ਜਗਨਾਥ ਸੁਰਾਮਾ ॥ ਤੁਮ ਸੀਹੈ ਸੀਤਾ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਵਰਣਰਾਮਤੁ ਮਜਗ ਮੇਪਯੋ। ਭਾਰਗਵੀ ਸੀਪ ਜਨਕਹਯੋ। ਵ
 ਯੁਤੁ ਮਸੀਤਾ ਹੋਗਤੀ। ਕੁਬੇਰਗਾਮ ਸਿਪਤਿ ਸੀਪ ਮਤੀ॥ ੧੮॥ ਏ
 ੨੦॥ ਰੁਦਾਣੀ ਸੀਪਾ ਬਖਾਨਯੋ ਸਭਗੁਣ ਸੀਲ ਪਧਾਨਾ। ਲੋਕ ਬਿਨ
 ਸਕਰੁਦਤੁ ਮਭੁਵੁ ਭੀ ਜਨ ਭਗਵਾਨ॥ ੧੯॥ ਇਸਤੀਵਾਚਕ ਲੋਕ
 ਮੇਸਭੀ ਜਾਨਕੀ ਆਹਿ। ਪੁਰਖ ਨਾਮ ਜੋ ਜਗਤ ਮੇਰਾ ਮਤੁ ਮੇਬਿਨੁ
 ਨਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਤਾਤੇ ਲੋਕਤੀ ਨਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਸੀਪਾ ਬਿਨੁ ਅ
 ਰਸੁ ਨਾਹੀ। ਤੁਮਰੇ ਭਾਸਯੁ ਕਤਿ ਅਗਯਾਨਾ। ਅਬਾਕਿਤ ਸੁਆਹਿ
 ਪਧਾਨਾ॥ ੨੧॥ ਤਾਂਤੇ ਭੁਇਓ ਮਹਤੰਤੁ ਚੁਦਾਰਾ। ਸੁਭੁ ਭੁਇਓ ਸੁਜਾਹਿ ਬਿ
 ਕਾਰਾ। ਅਹੰਕਾਰ ਬੁਧਿ ਪੁਨਿ ਪਾਂਚੇ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਦਸਾਂਦੈ ਦੇ ਜਗ ਕਰੇ ਬਖਾਨ
 ॥ ੨੨॥ ਪਾਕੋ ਲੋਗ ਸਰੀਰ ਭੁਨੀਜੇ। ਜਨ ਮੁਮਿਤੁ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕਹੀਜੇ
 ॥ ਸੋਈ ਜਗ ਮੇਜੀ ਵਕਹਾਵੇ। ਨਨਰੁ ਪਜਗਤ ਦਿਖਲਾਵੇ॥ ੨੩॥

ਅਵਾਚਾਮਨਾਵਿਅਵਿਵਾਜੋਈ॥ ਕਾਰਣਉਪਾਧਿਕਹੀਜੇਸੋਈ
 ॥ ਸਬਲਸੁਸੁਖਮਕਾਰਣਨਾਮਾ॥ ਤੀਨਉਪਾਧਿਪਰਮਚਿਤਧਾਮਾ॥ ੨
 ੪॥ ਇਨਵਾਸਿਸੁਚਿਤਿਜੀਵਬਖਾਨੇ॥ ਇਨਵਿਮੁਕਤਿਪਰਮੇਸੁ
 ਰਭੁਨੇ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਿਨਾਮਾ॥ ਤੀਨਅਵਸ਼ਾਸਿਸਿਤ
 ਧਾਮਾ॥ ੨੫॥ ਤੁਹਿਵਿਲਖਣਸਾਖੀਜੋਈ॥ ਰਾਮਰਘੁਤਮਵੈਤੁਮ
 ਜੋਈ॥ ਤੁਮਤੇਭਇਓਜਗਤੁਪਹਸਾਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਨਿਖਲਜਗਤ
 ਅਧਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਤੁਮਰੇਬਿਖੇਲੀਨਪੁਨਿਹੋਈ॥ ਰਾਮਸਰਬਕਾਰਣ
 ਤੁਮਸੋਈ॥ ਰਜਮਾਹਿਜਿਉਸੁਪਸੁਮਾਨਾ॥ ਹੋਵੇਲੋਕਮਹਾਭਵਿਮ
 ਨਾ॥ ੨੭॥ ਤਿਉਅਗਯਾਨਕਰਜੀਵਸੁਹੋਵੇ॥ ਅਪੁਭੁਲਾਇਮਹਾਂਦੁਖ
 ਜੋਵੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾਪੁਜਾਨਹੈਜਬਹੀ॥ ਭਾਇਦਖੰਤੋਛੂਟੇਤਬਹੀ
 ॥ ੨੮॥ ਚਿਨਮਾਤ੍ਰਜੋਤਿਰਾਮਜੋਈ॥ ਸਭਤਨਬੁਧਿਪ੍ਰਕਾਸਕਸੋਈ॥

ਤੁਮ

ਤਤੇਤਮਸੁਬਾਮਾਤਮਹਯੋ॥ਤੁਮਾਬਿਨਮੋਰਨਕੋਈਪਯੋ॥੨੯॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਰਜਮਾਹਿਭੁਜੀਗਾਜਿਓਤਿਓਯਹਸਭਸੀਸਾਗ॥ਭਾਇਓਸੁ
 ਤਵਅਗਯਾਨਤੇਨਿਖਲਸੁਤਵਅਧਾਗ॥੩੦॥ਤਵਜਾਨੇਜਾਤੇਮਿ
 ਏਤਾਤੇਤੇਰੋਗਿਆਨਾ॥ਸੇਵੈਨੀਤਸੁਜੇਚਹੇਯਾਭਵਬਿਧਨਤਾਨਾ॥੩
 ੧॥ਚੈਪਈ॥ਤਵਪਦਭਗਾਤਿਯੁਗਤਜਨਜੇਈ॥ਗਯਾਨਲਹੇਕੁ
 ਮਕਰਜਨਤੇਈ॥ਤਾਂਤੇਜੇਤਵਭਗਾਤਿਸੁਯੁਗਤਾ॥ਤੇਈਹੈਭਵਬਿਧ
 ਨਮੁਕਤਾ॥੩੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਤਵਭਗਤਨਕੇਭਗਤਜੇਪੁਨਿਤਿਨਭਰ
 ਤਸੁਨਾਥ॥ਤਾਕਿਕਰਨਾਰਦਸਦਾਜਾਨੇਸੀਰਘਨਾਥ॥੩੩॥ਚੈਪ
 ਈ॥ਸੇਪੈਕਰੋਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਮਾ॥ਮੋਹਨਕੇਨਹਿਸੇਮਹਿਕਾਮਾ॥ਤੇਨਾ
 ਭਿਕਮਲਕਮਲਾਸਨਭਏ॥ਜਿਨਤੇਨਾਥਮੋਹਭਵਲਏ॥੩੪॥
 ਯਾਤੇਤਵਨਾਤੀਜਨਨਾਰਦਾਰਥਯਾਕਰੋਸੁਮੋਹਬਿਸਾਰਦਾਯੋ

ਨਾਰਦਬਤੁਭਾਖਭੁਵਨੀ॥ਦੇਤੁਪੁਣਾਮਸੁਸਾਨਿਟਠਾਨੀ॥੩੫॥
 ਪੁਨਿਨਾਰਦਇਤਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੇਤੋਜਨਕਹਮਾਰੇ॥ਤਿ
 ਨਕੇਸੁਨੇਸਿਦੇਸੇਰਾਮਾ॥ਕਰੋਜਨਨਕੇਪੁਰਦਕਾਮਾ॥੩੬॥ਗਾਵੁਟ
 ਬਧਹਿਤਨਰਤਨਧਾਰੇ॥ਭੁਮਬਿਖੇਰਘੁਬੀਰਉਦਾਰੇ॥ਅਬਤੁਦ
 ਪਿਤਾਰਾਜਕੇਕਾਜਾ॥ਕੀਨੋਤੁਦਅਭਿਖੇਕਸੁਸਾਜਾ॥੩੭॥ਜੇਤੁਮ
 ਰਾਜਬਿਖੇਮਨੁਧਾਰੇ॥ਗਾਵੁਟਕੇਰਘੁਦਰਨਹਿਮਾਰੇ॥ਖੀਰਨਿਧੀ
 ਹਰਿਬਚਨਤਿਹਾਰੇ॥ਭੁਕੇਭਾਰਹਰੇਰੋਸਾਰੇ॥੩੮॥ਤਾਕੇਕਰੋਸੰਤ
 ਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਿਧਤੁਮਅਲਖਾਮਭੇਦਾ॥ਸੁਨਿਯਾਬਿਧਨਾਰਦਕੀ
 ਬਾਨੀ॥ਹਸਿਬੈਲੇਪੁਨਿਰਾਮਭੁਵਨੀ॥੩੯॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਸੁਨਿਨਾਰਦ
 ਯਾਏਕਮੇਮੋਪੁਤਿਕਛੁਅਗਯਾਨਾ॥ਤੁਦਜਾਨਯੋਉਗਯਾਪਨੇਮੇਜ
 ਨਉਬਿਖਾਤਾ॥੪੦॥ **ਚੋਪਈ**॥ਖੀਰਨਿਧੀਮੇਭਾਖੀਜੇਈ॥ਸੰਤਕ

ਰੇਪਰਤੰਗਸੋਈ॥ਹੁਇਕੇਨਾਰਦਸਮੇਅਨੁਸਾਗ॥ਨਿਖਲਨਿ
 ਵਰੇਬੁਕੋਭਾਗ॥੪੧॥ਕਰਮਕਰਮਾਰੋਖਸਸਾਗੇ॥ਜੇਜਗਹੋਧ
 ਰਣੀਕੋਭਾਗੇ॥ਨਾਰਦਮਾਰਦਹੋਤਦਸਾਨਨਾ॥ਪ੍ਰਤਿਜਾਂਓਮੈਦੇਰ
 ਕਕਾਨਨਾ॥੪੨॥ਚੋਦਬਰਖਬਾਸਬਨਕਰੇ॥ਫਲਭਖਲਤਨ
 ਬਲਕਰਧਰੇ॥ਕੁਲਸਮੇਤਗਾਵੁਲਹੋਜੋਈ॥ਸੀਤਾਮਿਸਕਰਤ
 ਨੇਸੁਸੋਈ॥੪੩॥ਯਾਬਿਧਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜਬਹੀ॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਸਿਨ
 ਸੇਨਾਰਦਤਬਹੀ॥ਤੀਨਪ੍ਰਦਛਨਕਰੀਭਵਾਨੀ॥ਦੇਰਪ੍ਰਦਾਮਰਾਮ
 ਪ੍ਰਤਿਠਾਨੀ॥੪੪॥ਰਾਮਦਈਤਿਨਆਗਿਆਜਬਹੀ॥ਗਯੋਸੁਦ
 ਰਗਲੋਕਮੁਨਿਤਬਹੀ॥ਨਾਰਦਰਾਮਸਿਬਾਦਸੁਜੋਈ॥ਤਾਹਿਪਛੇ
 ਜਗਮੈਨਰਕੋਈ॥੪੫॥ਅਥਵਾਸੁਨੇਸਿਮਰਨਮਨਕਰੇ॥ਸ੍ਰੀਰ
 ਮਭਗਤਿਉਰਭੀਤਰਭੁਗੇ॥ਦੁਰਲਭਪਦਵੀਮੋਖਸੁਜੋਈ॥ਕਰ

ਵੇਰਾ ਗਲ ਹੇਨ ਰਸੇਈ॥੪੬॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਧਯਾਤੁਮਰਾਮਾਇ**
ਵੇਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸੀ ਬਾਵੇਅਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇਪ੍ਰਥਮੋਧਿਅਾਇ॥੧॥ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਾਵੇਵੇ **ਵਧ**॥ਸ **ਵੈਯਾ**॥ਅਜਨੇਦਨਭੁਪਸੁਏਕਸਮੇਕੁਲਚਾ
 ਰਯਆਪੁਵਸਿਸ੍ਰੁਲਾਏ॥ਮੁਨਿਰਾਮਸੰਰਾਹਕਰੇਸਭੁਹੀਪੁਰ
 ਲੋਕਾਇਹੈਗੁਰਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ਨੇਗਮਾਥਿਧਾਮਮਾਤਸਭੇਗੁਨਗਾ
 ਵਤਭੁਪਵਿਸੇਖਜਨਾਏ॥ਅਬਰਾਜਦਯੋਸੁਤਰਾਮਮਹੀਗੁਣਪੁ
 ਜਸਭੀਇਨਭੀਤੁਰਾਮਾਏ॥੧॥ਚਿ **ਪਈ**॥ਥਿਧਭਯੋਮੁਨਿਦੇਵਤ
 ਮਾਰਾਕਮਲਨੇਨਸੁਤਰਾਮਓਦਾਰਾ॥ਤਾਂਤੇਤਕੋਤਿਲਕੁਸੁਦੀਜੇ
 ॥ਮੰਗਲਕਾਰਯਬੇਰਨਕੀਜੇ॥੨॥ਸਤ੍ਰਘਨਸਹਿਤਭੁਰਬੇਜੇ
 ਏਈ॥ਮਾਤੁਲਦੇਖਨਗਯੋਸੁਸੇਈ॥ਮੇਅਭਿਖੇਕਸੁਕਰੇਸਕਾਰੇ
 ॥ਮੁਨਿਅਨੁਸੇਦਨਚਹੋਬਾਰੇ॥੩॥ਸਿਭੁਰਕਰਾਇਕਤੁਸਾਰੇ॥ਜਾ

ਇਨਿਮ ਤਿੰਗ ਮਪਿਅਗੇ ॥ ਨਨਾ ਵਰਣ ਪਤਾ ਕਾ ਜੇਤੀ ॥ ਕਰੇਉ ਥਾ
 ਪਨ ਸਗਲੀ ਤੇਤੀ ॥ ੪ ॥ ਬਿਰਵਰ ਸਦਾਰੇ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਦਰਣ ਮੁਕ
 ਤਾ ਮਯ ਸੁਬਦੁ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਭੁਪਦੁ ਸਿਸਟ ਮਲਾਏ ॥ ਮਤਿ ਬਿ
 ਹਰ ਸੁਮਤਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ੫ ॥ ਆਗਿ ਆ ਕਰੇ ਮੁਨੀ ਵਰ ਜੇਈ ॥ ਲਿਖ
 ਵੇਦ ਸਤ ਸਗਲ ਤੁਮ ਜੇਈ ॥ ਯੇ ਵਰ ਜਮੇਰਾ ਮਸੁਦੀ ਕੋ ॥ ਪਾਤਿਕ
 ਰੇ ਮਤਿ ਮੇਨੀ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਿ ਮਤਿ ਭੁਪਤਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪੁਲਕਤ ਭਯੋ
 ਸੁਬਤਿ ਨਗਾਤਾ ॥ ਭਾਖੇ ਮਤਿ ਦੇ ਕਰ ਜੇਰੇ ॥ ਆਗਿ ਆ ਕਰੇ ਮੁਨੀ ਵ
 ਰ ਜੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤੁਬਦੁ ਸਿਸਟ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇਗਿ ਆਨੀ ॥ ਆਗਿ ਆ ਯਾ ਬਿ
 ਧ ਕਰੀ ਭਵਨੀ ॥ ਕਿਨ ਯਾ ਸੁਦਰਣ ਮਤਿ ਨ ਜਿਨ ਗਤਾ ॥ ਮਧ ਕੰਥ
 ਠਾਢੀ ਕਰ ਪਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਦਰਣ ਰਤੁ ਨ ਜਿਨ ਕੇਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਖੇਤੁ ਸੁਲੀ
 ਆਵੇ ਗਜ ਹਉਦਾਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਤਿਕੀ ਕਲ ਮੇਜਾਏ ॥ ਚਤੁਰਦਿ ਤਜਿਨ

ਤੁਹੁ ਸੁਹਾਏ॥ ੯॥ ਨਾਨਾ ਤੀਰਥ ਕੇ ਜਲ ਜੇ ਤੇ॥ ਸੁਵਰਣ ਕੁੰਭ ਭਾ
 ਨੀ ਜੇ ਤੇ॥ ਬਹੁਤ ਸਹਸਰ ਕੁੰਭ ਲਿਆਵੇ॥ ਕਰੋ ਸਥਾਪਨ ਬੇਰ
 ਨ ਲਾਵੇ॥ ੧੦॥ **ਸੀਕਰਛੰਦਾ॥** ਤੀਨ ਬਿਆਘਰ ਮਮਤੀਆਨੀ
 ਯੇ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਸੁਭ ਸ੍ਵੇਤ ਛਤ੍ਰ ਰਤਨ ਦੇਰੁ ਮੇਤੀ ਮਣੀ ਸੁਖ ਦਇ
 ॥ ਦਿਬ ਮਾਲ ਸੁਮਾਨ ਯੇ ਪੁਨਿ ਦਿਬ ਪਾਛਮ ਪਾਗਾ ਬਿਬਿਧਿ ਰੁਖ
 ਨ ਆਨਿ ਯੇ ਪੁਨਿ ਜਾਹਿ ਕਾਂਤਿ ਉਦਾਗ॥ ੧੧॥ ਮੁਨਿ ਹੋਹਿ ਠਹੈ ਤ
 ਹਾ ਸਾਵਰ ਲੈ ਕੁਸਾਨਿ ਜਪਾਨਿ॥ ਦੁਰ ਮੁਖ ਯਾਨਿ ਰਤ ਕੀ ਪੁਨਿ
 ਗਾਇਕਾ ਕਰਗਾਨਿ॥ ਨਾਨਾ ਦੁਰਿਤ ਕੁਸਲ ਜੇ ਸੁਵਜਾਹਿ ਨਿਪਾਮ
 ਗਾਗਾ ਗੰਜਾ ਮੰਸੁ ਰਥ ਪਾਇ॥ ਤਿਸਾ ਪੁਧਰ ਹੋ ਬਾਤਰ ਦਾਗ॥ ੧੨॥ ਨ
 ਗਰ ਮੇਜੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ਮਾਇ ਤੁਨਾਨਿ॥ ਕਰੋ ਪੁਜਾਤਾਹਿ ਕੀਦੈ
 ਬਲੀ ਬਹੁ ਸਾਨਿ ਮਾਨਿ॥ ਬਿਗਰਾ ਜਾਮਾ ਦੁਹੈ ਪੁਨਿ ਲੈ ਉਪਾਇਨ

ਹਾਥਾ ਦੇਉ ਮਾਇ ਹੁਤਾ ਤਿ ਮਾਇ ਸੁਦਾ ਸਿ ਸੁਜੇ ਮੁਨਿ ਨਾਥਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬੈ
 ਠ ਰਬ ਭੁਗਾਵਾਨ ਮੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਰਾਮ ਮਗਾਗਾ ਤੀਨ ਕੰਧ ਖਾਲਾਂ
 ਘ ਕੈ ਪੁਨਿ ਭੁਇਓ ਮੁਨਿ ਪਦ ਚਾਗਾ ਰਾਮ ਗੁਰ ਮੁਨਿ ਜਾਨਿ ਕੈ ਨਹਿ
 ਕੀਨ ਦੁਆਰ ਪਦਾਗਾ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਮਾਪ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਪੁਨਿ ਗਏ ਭੋਨ
 ਮਸ਼ਾਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਏ ਗੁਰੂ ਉਰ ਜਾਨ ਕੈ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਜੋ ਰਸੁ ਤਾਥਾ ਜਾ
 ਇਸਨ ਮੁਖ ਦੇ ਰੂਢ ਤਪੁ ਲਾਮ ਕੈ ਰਘੁ ਨਾਥਾ ਕਰ ਭਗਾਤਿ ਦੇਰ ਤਨ
 ਸਨੇ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਗੁਰ ਬੈਠਾਇ ॥ ਸੁਦਰ ਲਪਾਤਿ ਨੀਰ ਕੋ ਕਰ ਜਨ ਕੀ
 ਮਾਨਿ ਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੀਤਾ ਸਿਧੂ ਕਤਿ ਸੁਧੈ ਇਪਦ ਜਲ ਸੀ ਸੁਰਾ
 ਵਰਧਾਗਾ ਮੈਧੀ ਨਿਰਾਮ ਬਖਾਨ ਯੋ ਮੁਨਿ ਪਾਇ ਤੇ ਪਦਾਗਾ ਰਾਮ
 ਕੋ ਯਹ ਬਚਨ ਮੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕੀਨ ਮਾਪ ਬਖਾਨਾ ਤੇ ਪਦ ਬੁਜ ਸਾਠਿ
 ਲਧਰ ਗਿਰ ਜਾਪਤੀ ਭੁਗਾਵਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਧੀਨਿ ਹੋਇ ਓਲੈ ਕਮੇ ਬਹਮ

ਜਿਤਾਤਹਮਾਗਾਤੇਪਾਦਤੀਰਥਸਲੀਲਕਰਤਿਨਕਰੇਕਿਲ
 ਵਿਖਤਾਗਾਮਬਬਖਾਨੇਰਾਮਜੇਦੁਹਕਰੇਜਨਭਿਪਦੇਸਾਹਿਪਰ
 ਤਮਰਾਮਤੁਪੁਨਿਭੁਗਤਿਹਰਨਕਲੇਸਾ॥੧੨॥ਦੇਵਕਾਰਯਸਿਧ
 ਹਿਤਪੁਨਿਭੁਗਤੁਭੁਗਤਿਕਮਾਹਿ॥ਗਦੁਲਬਧਾਰਥਤੁਭਇਓ
 ਮੇਜਾਨਿਯੇਭਿਰਮਾਹਿ॥ਤਦਪਿਨਦੇਵਸੁਭਾਖਹੋਯਹਰੋਪਾਮ
 ਮਰਸੁਕਾਜਾ॥ਜੈਸੇਤੁਮਾਬਿਸਤਾਰਯੋਯਹਨਿਖਲਮਾਇਮਾਸਾ
 ਜਾ॥੧੩॥ਜੇਕਰੇਤੁਰੰਘੁਨਾਥਪੂਰਬਮੈਕਰੇਪੁਨਿਸੋਇ॥ਤ੍ਰਿਸਿਖਮੇ
 ਗੁਰਹੋਇਓਨਹਿਕਰੇਮਾਲਮਕੋਇ॥ਗੁਰਨਕੋਗੁਰਦੇਵਤੁਪੁਨਿ
 ਪਿਤਾਕੋਪਿਤਾਮਾਹਿ॥ਜਗਦੁਤ੍ਰਿਵਹਕੋਪੁਨਿਰਾਮਤੁਮਾਬਿਨਨਾ
 ਹਿ॥੧੪॥ਸੁਪਸਾਤਿਕਦੇਹਤੁਪੁਨਿਧਾਰਨਿਜਾਮਪੀਨਾ॥ਨਿਜਸਾਕ
 ਤਨਰਜਿਭਿਕਾਸਿਹੈਨਹਿਸਕੇਕੋਤਦਚੀਨਾਹੋਨੋਪੁਰੋਹਿਤਜਗਤ

ਮੇਯਹਆਹਿਨਿਦਮਤਾਨਿ॥ਇਖਵਾਕਕਲਪਰਮਾਤਮਾਹਰਿ
 ਉਪਜਹੈਭੁਗਵਨਾ॥੨੦॥ਚੈਪਈ॥ਯਹਬਿਧਿਗਮਪ੍ਰਥਮਮੇਜ
 ਨੀ॥ਬ੍ਰਹਮਮੋਪ੍ਰਤਿਮਾਪਬਖਾਨੀ॥ਨਿਦਤਿਕਰਮਪੁਰੋਹਿਤਜੇ
 ਈ॥ਤੁਵਗੁਰਮਾਸਕਰਯੇਮੇਜੇਈ॥੨੧॥ਤਾਤੇਭਾਇਓਮੇਨਰਥ
 ਮੇਰਾ॥ਭਾਇਓਮਚਾਰਯਜਗਮੇਤੇਰਾ॥ਸਭਲੋਕਨਕੇਮੇਹਨਤ
 ਰੀ॥ਮਾਇਆਸਕਤਿਜੇਆਹਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੨॥ਯਥਾਨਮੋਹੈਮੋਕ
 ਰਾਮਾ॥ਕਰਤਥਾਬਿਧਪੁਰਣਕਾਮਾਗੁਰਨਿਸਕ੍ਰਿਤਇਛਾਜੇਤੇਰੀ
 ॥ਯਹੀਦਛੁਟਾਦੀਜੇਮੇਰੀ॥੨੩॥ਪ੍ਰਸੰਗਕਤੇਹਬਖਾਨੀਬਾਤਾਅੰ
 ਰੈਰਨਹਿਭੁਖੇਤਾਤਾ॥ਰਾਜਾਦਸਰਥਮੇਹਪਠਾਇਓ॥ਰਾਮਨਿਮੰ
 ਤਨਤੇਕੋਆਇਓ॥੨੪॥ਕਾਲਸਵੇਰੇਤੇਕੋਰਾਜਾ॥ਦੇਵੇਗਦਸਰਥ
 ਸਿਰਤਾਜਾ॥ਅਬਤੁਸੀਯਸਹਿਤਭੁਸਾਈ॥ਕਰਓਪਵਾਸਰਹੋਰਘ

ਰਾਈ॥੨੫॥ਸੁਚਿਪੁਨਿਇੰਦ੍ਰੇਜੀਤੋਰਾਮਾਮੇਜਾਵੈਦਸਰਬਾਨਿਪ
 ਧਾਮਾਮਗਿਲਤੋਸੀਕਾਲਸਕਾਰੇ॥ਤੁਵੁਆਵੈਗਰਾਮਪਿਅਾਰੇ
 ॥੨੬॥ਗਜਗਰੁਇਹਭਾਤਿਬਖਾਨਾ॥ਸਿੰਦਨਬੈਠਗਯੇਭੁਗਵਨ
 ॥ਉਮਾਰੇਰਲਖਮਲਨਿਜਬੀਗ॥ਹਸਬੈਠੇਪੁਨਿਸ਼ੀਰਘਬੀਗ॥
 ੨੭॥ਲਖਮਲਸੁਨੇਹਮਾਰੀਬਾਤ॥ਯੇਵਰਾਜਹੋਸੀਖੁਹਿਪਾਤ॥ਨਿ
 ਮਿਤਮਾਰੁਹੈਨਾਮਹਮਾਰੇ॥ਕਰਨੇਕਾਮਨਿਖਲਤੋਥਾਰੇ॥੨੮॥ਮੇਰੇ
 ਬਹੁਪਾਲਤੁਆਹਿ॥ਸਿਸਾਯਾਮੇਰੇਚਕਨਾਹਿ॥ਯਾਬਿਧਿਲਖਮ
 ਲਪੁਤਿਹਰਿਭੁਨਯੋ॥ਬਹੁਰਕਰਯੋਜੇਮੁਨਹਿਬਖਾਨਯੋ॥੨੯॥ਸੀ
 ਅਸਮੇਤਿਭਏਭੁਸਾਈ॥ਮਨੋਘਰੇਮੁਨਿਰੀਤਿਬਨਈ॥ਬਾਸਿਸੁ
 ਗਏਪੁਨਿਨਿਪਵੈਰਪਾਸਾ॥ਕਹੀਰੀਤਸੈਕਹੀਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੩੦॥ਵੈਰਾ॥
 ਰਾਮਾਤਿਲਕਜਬਭਾਖਯੋਨਿਪਵਰਮੁਨਿਵਰਪਾਸਾ॥ਸੁਨਿਕੋਇਕਜ

ਨਮਾਇਓਰਾਜਭਵਨਧਰਾਮਾਸਾ॥੩੧॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਕੋਸਲਾਯਾਮੋ
 ਰਸੁਮਿਤ੍ਰਾਸ੍ਰਿਦਗਾਰਾਮਲਖਨਮਾਤਾਨਿਪਮਦਿਗਾਤਿਨਕੋਪਾਸ
 ਬਖਾਨੀਬਾਤਾ॥ ਸੁਨਿਹਰਖਾਨੀਪੁਲਕਤਗਾਤਾ॥੩੨॥ ਜਨਕੋਓ
 ਤਮਹੋਮਸੁਦਯੋ॥ ਕੋਸਲਾਯਾਬਹੁਤਹਰਖਉਰਭਯੋ॥ ਲਖਮੀ
 ਕੀਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰੀ॥ ਰਾਮਰਾਜਉਰਾਮਤਿਰਧਾਰੀ॥੩੩॥ ਸਿਤਵਕ
 ਦਸਰਥਦਰਰਾਜਾ॥ ਕਰਸੀਸੰਤੁਕਹਯੋਮੁਖਕਾਜਾ॥ ਕੋਕਈਦੁ
 ਸਨਿਪਕਾਮਕਸੋਇ॥ ਕਿਯਾਕਰਹੈਨਹਿਜਾਨੇਕੋਇ॥੩੪॥ ਯਾਬਿ
 ਧਾਬਿ॥ ਮਾਕੁਲਾਚਿਤਸੁਭਈ॥ ਪੁਨਿਦੁਰਗਾਪੂਜਾਨਿਰਮਈ॥ ਯਾ
 ਅਤਿਰਪਾਨਿਅਮਰਭਵਨੀ॥ ਮਿਲਬਾਣੀਪ੍ਰਤਿਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥੩
 ੫॥ ਭੂਮੰਡਲਬਾਣੀਤੁਮਜਾਵੋ॥ ਅੰਧਪੂਰੀਮੈਨਿਜਪਦਪਾਵੋ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਵਾਕਉਰਾਮਤਿਰਧਾਰੀ॥ ਰਾਮਤਿਲਕਵਿਧੁਸਨਕਰੋ॥੩੬॥ ਪੁਸ਼

ਮਮੀਥਰਾਕਰੇਪਰਵੇਸਾ। ਬਹੁਰਕੈਕਟੀਹਰੇਕਲੇਸਾ। ਹੋਵੇਬਿਘਨ
 ਤਿਲਕਮੋਜਬਹੀ। ਅਵੇਸੁਰਗਲੇਕਪੁਨਿਤਬਹੀ॥੩੧॥ ਯਾਬਿ
 ਧਿਦੇਵਨਕੀਨਉਚਾਗ। ਬਾਣੀਕਰਉਗਮਗੀਕਾਰਾ। ਕਰਯੋਪ੍ਰਵੇ
 ਸਮੀਥਰਾਮਾਹੀ। ਭੁਇਓਹੁਲਾਸਕੁਬਜਮਨਮਾਹੀ॥੩੨॥ ਕੁਬ
 ਜਾਚੜੀਮਹਲਪੁਨਿਦੋਗੇ। ਅਲੀਕ੍ਰਿਤਨਗਰਹੇਰਚਤ੍ਰਿਓਗੇ। ਨ
 ਨਤੋਰਣਜਾਮੋਧਰੀ। ਬਹੁਤਪਤਕਾਕੀਨੀਖਰੀ॥੩੩॥ ਸਭਉਤ
 ਸਵਕੈਨਗਰਸੁਹਾਇਓ। ਕੁਬਜਮਨਹਿਅਚੇਕੁਆਇਓ। ਓਤ
 ਰੀਬੇਗਮਹਲਤੇਧਾਇ। ਧਾੜੀਕੋਪੁਨਿਪੁਛਯੋਜਾਇ॥੩੪॥ ਮਾਤੁਨ
 ਗਰਮਲੀਕ੍ਰਿਤਸਾਰੇ। ਕਾਹਿਨਿਮਿਤਭਯੋਸੁਉਚਾਰੇ। ਨਨਉਤਸੁਦ
 ਹਰਖਅਪਾਰੀ। ਕਰੇਕੋਸਲਯਾਰਾਮਮਹਿਤਾਰੀ॥੩੫॥ ਬਹੁਮਣਕੇ
 ਦੇਵੇਬਹੁਦਨਾ। ਰਤੁਨਪਟੇਬਰਹੇਮਸੁਨਨਾ। ਧਾੜੀਹਰਖਕਹੀਤੁਬ

ਬਾਤਾ॥ ਰਾਮਤਿਲਕਹੋਵੇਗੋਪ੍ਰਾਤਾ॥੪੧॥ ਯਾਤੇਨਗਰਾਮਲਿਕਿਤ
 ਕਰਯੋ॥ ਭੁਪਤਿਆਪਸੁਬਚਨਓਚਰਯੋ॥ ਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਮਿਥ
 ਰਾਬੈਰੀ॥ ਕੋਕਈਫਿਗਆਈਸੋਦੋਰੀ॥੪੨॥ ਸੇਜਕਕੋਈਸੋਈਪ
 ਰੀ॥ ਨੈਨਜਾਹਿਮਿਗਫਿਗਮਦਹਰੀ॥ ਤਾਂਪ੍ਰਤਿਕਬਰੀਕੀਯੋਬਖਾਨ
 ॥ ਕਿਸੇਵੇਮੁਢੇਸੁਖਮਾਨ॥੪੩॥ ਦੁਰਕੁਗੇਭਇਆਇਓਭਗੀ॥ ਨ
 ਜਾਨੈਤਨੁਰੁਪਖੁਮਾਰੀ॥ ਰਾਮਰਾਜਕੋਤਿਲਕਓਦਾਗੇ॥ ਭੁਪਮਨੁ
 ਗਹਹੋਇਸਕਾਗੇ॥੪੪॥ ਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਕਕੋਈਰਾਨੀ॥ ਬੇਗਓ
 ਠੀਓਰਮੇਹਰਖਾਨੀ॥ ਰਤਨਜਵੀਨੁਪਰਪਦਤਾਗਾ॥ ਦਈਮਿਥਰਾਹ
 ਰਖਾਅਪਾਗ॥੪੫॥ ਬਹੁਰਕੋਕਈਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਤਮਨੀਕੇਵਹੁਸੁ
 ਨੇਭਵਾਨੀ॥ ਹਰਖਾਮਸਥਾਨਬਡੇਯਹਿਆਇਓ॥ ਤੈਮੋਕੋਕਿਓਭਇ
 ਦਿਖਲਾਇਓ॥੪੬॥ ਭਗਤਹੁੰਤੇਮਹਿਆਧਿਕਸੁਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰੇਇਵਾਦੀਮ

ਹਿਕਰੇ ਸੁਕਾਮਾ ਮੋਹ ਕੋ ਸਲਾਖਾ ਸਮਝਿ ਰਪੇਖਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
 ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੪੮ ॥ ਮੁਨ ਮਥਿ ਰਾਖੇ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਕਹਾ ਭਾਇ ਦੀਨੋ ਤੋ
 ਹਿ ਸੁਨੀ ਬਾਤਿ ਯਹਿ ਕਬਰੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਭਾਇ ਓਵਿਖਾ ਧਮਨ ਭੀ
 ਤਰਤ ਬੀ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਨੀ ਯਹ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਯਾਤੇ ਭਾਇਖ
 ਹਿ ਭਾਇ ਓਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੇਇਖਾ ਤਾਤੁ ਦੁਕਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕਮਰ ਥਾਮਾ
 ਪਨੇਗਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਕੋ ਬਾਤਿ ਨ ਮਾਹਿ ਸੀਤੋਖੋ ॥ ਕਾਰਖ ਕੋ ਸਲਾਖੇ
 ਪੇਖੋ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਮਨ ਭੀ ਤਰਮਾਇ ॥ ਤਿਪੇ ਕੇ ਤਵ ਭਰਤ ਪਠਾਇ ॥ ੫੧ ॥
 ਅਨੁਜਤਾ ਹਿ ਕੇ ਸਾਥ ਲਵਾਇ ॥ ਮਾਤੁ ਲਕੁਲ ਮੰਬੇਗ ਪਠਾਇ ॥ ਮਾ
 ਜੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਲਖ ਮਣ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਰਾਮ ਲਖ ਮਨ ਲਖ ਰਾਜ ਸੁਸਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਹੋਇਗੋ ਪੁਤੁ ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਕੈ
 ਦੇਵੇ ਗੋ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਤੇ ਭਾਰੇ ਮਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਤਿਦਾ ਸੀਕੋ ਸ

ਲਾਕੇਗੀ॥ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਜਿਉਐਰ ਸੁਚੇਗੀ॥ ਸੈਕਨ ਕਰੇ ਪਹਾਭੁ ਦੁਬਾਰਾ
 ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਲੈ ਸੁਮਰਣੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ੫੪॥ **ਗੀਖਾਮਾਲ ਤੀਛ ਦਾ॥** ਕਰਖ
 ਤਨ ਭਾਮਨਿ ਬੇਗਤਿ ਜਿਉ ਭੁਰਤ ਰਾਜ ਸੁਹੋਵਈ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਬਰਖ
 ਸੁਬਾਸ ਬਨ ਮੇਰਾ ਮਨੀ ਕੇ ਜੋਵਈ॥ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤ ਰੂਢੁ ਸੁਹੋਇ ਗੋਵ
 ਹੁ ਰਾਜ ਪਾਲੇ ਭੁਜ ਬਲਾ॥ ਓਪਾਇ ਤੋ ਕੋ ਭਾਖਹੋ ਮਨ ਮੋਧ ਰਾਜੇ ਮੇਭੁਲ
 ॥ ੫੫॥ **ਬੋਧਈ॥** ਪੂਰਬ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਭੁਇਓ ਅਪਾਰ ਸੁਭੈ
 ਰਵਨਾਮਾ॥ ਸੁਰ ਪਤਿ ਭੁਪਤਿ ਯਾਚੁ ਯੋਆਇ॥ ਦਸਰਥ ਭੁਇਓ ਤਾ
 ਹਿ ਸਹਾਇ॥ ੫੬॥ ਲੈ ਕਰਧਨ ਖਚਰੁ ਯੋਰਥ ਭਾਰੇ॥ ਸੈਨ ਸਹਿਤ
 ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ॥ ਤਿਤਾ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸੀਰਾ ਸਿਧਾਨੀ॥ ਸਭ ਹੋਮਾਹਿ ਮਨੋਹ
 ਰ ਰਾਨੀ॥ ੫੭॥ ਰਣੋਂ ਮਾਸਕਤਿ ਭੁਯੋਨਿ ਪਜ ਬੀ॥ ਅੰਖ ਕੀਲਟੁ
 ਟਿਯੋਤਿ ਨਤ ਬਹੀ॥ ਰਾਜੇ ਕੀਲਨ ਜਾਨ ਯੋਵਟਾ॥ ਲੈ ਕਰਧਨ ਖਅਸੁ

ਰਸੀਗਜੁਟਾ॥੫੮॥ਤਿਰਦਮੇਅਤਿਧੀਰਜਕਰਯੋ॥ਕੀਲਛਕਮੇ
 ਨਿਜਕਰਧਰਿਯੋ॥ਨੀਲਕਮਲਨੈਨੀਤੈਪਿਆਰੀ॥ਪਤਿਪ੍ਰਾ
 ਨਨਰਛਾਉਰਧਾਰੀ॥੫੯॥ਅਸੁਰਸਿੰਘਾਨਿਪਰਦਮੇਮਾਰਯੋ॥
 ਬਹੁਰਮਾਰੰਦਮਤੋਹਿਨਿਹਾਰਯੋ॥ਅਚਰਖਤੋਹਿਪੋਖਨਿਪਾਅ
 ਇਯੋ॥ਪ੍ਰੇਮਭਰੇਤੋਕੋਗਲਿਲਾਇਓ॥੬੦॥ਦੁਰਮਾਰੋਮੇਤੋਤੁਮ
 ਦੇਈ॥ਜੇਤੋਰੇਮਨਭੀਤਰਹੋਈ॥ਯਾਬਿਧਿਭੁਪਤਿਕੀਸੁਨਿਬਾਨੀ
 ॥ਤੈਭੁਮਾਨਿਪੁਨਿਮਾਪਬਖਾਨੀ॥੬੧॥ਭੁਪਤਿਤੋਦਰਦਇਬਖ
 ਨਾ॥ਮੇਹਦਏਸੁਸਭੈਸੁਰਜਾਨੇ॥ਸੇਮੇਰੀਅਮਾਨਤੁਹੋਈ॥ਤੋਮੇਰਹੇ
 ਚਿਰਿਬਰਦੇਈ॥੬੨॥ਅਮਦਸਰਹੋਇਹਮਾਰੋਜਬਹੀ॥ਮਾਂਗੇਗੀਦੇਵੇ
 ਦੁਰਤਬਹੀ॥ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਤੁਥਾਬਖਾਨੀ॥ਚਲਮਾਇਓਅਪਨੀਰ
 ਜਧਾਨੀ॥੬੩॥ਯਹਮੈਕਥਾਕਹੀਤੁਦਜੇਈ॥ਤੁਮਤੇਸੁਨੀਪ੍ਰਥਮਮੇ

ਸੇਈ॥ ਸਿਮਰਣੁ ਭਯੋ ਆਜੁ ਦੁਹ ਮੋਕੋ॥ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ਕਹੋ ਜੋ ਤੋ ਕੋ॥
 ੬੪॥ ਕ੍ਰੋਧਾਗਾਰ ਬੈਰਾਤੁ ਮਜਾਵੋ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਭੀਤਰ ਰੋਖ ਬਢਾਵੋ॥
 ਤਿਆਗੋ ਤਨ ਕੇ ਭੁਖਨ ਸਾਗੇ॥ ਚਾਰੇ ਓਰ ਸੁਦੇਹੁ ਖਿਲਾਗੇ॥ ੬੫॥ ਭੂ
 ਮ ਸੈਨ ਮੁਖ ਮੈਨ ਗੰਧੀ ਜੋ॥ ਪੁਛੇ ਭੁਖਨ ਉਤ੍ਰ ਦੀ ਜੋ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ
 ਜੋ ਲੋਗ ਜਾ॥ ਸੰਤ ਕਰੇ ਗੋਵਾਛੁ ਤਕਾ ਜਾ॥ ੬੬॥ ਤੋ ਪਾਛੇ ਪੁਨਿ ਬੋਲ
 ਕ ਕੇਈ॥ ਮੇਰੀ ਸਿਛਾ ਜਾਨ ਸੁਏਈ॥ ਗਿਰਜਾ ਸੁਨਿ ਯਹਿ ਕੁਬਰੀ
 ਬਾਨੀ॥ ਸੰਤ ਕਰੇਈ ਓਰ ਮੇਮਾਨੀ॥ ੬੭॥ ਖੋਟਨ ਸਿਗਤਿ ਜਿਉ ਭਰ
 ਮਾਏ॥ ਤਿਉ ਕਰੇਈ ਲਯੋ ਭੁਲਾਏ॥ ਪੁਨਿ ਕਰੇਈ ਬਚਨ ਉਚਾਗੇ॥ ਯ
 ਹਿ ਮਤਿ ਕਹਤੇ ਭਈ ਤੁਮਾਗੇ॥ ੬੮॥ ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ਨ ਮੋਹ ਪਛਾਨੀ॥ ਤਿਹੈ
 ਕੁਬਰੀ ਪਰਮਾ ਸਿਆਨੀ॥ ਭਰਤ ਹੋਇ ਗਰਾਜਾ ਜਬ ਹੀ॥ ਸੈ ਪਾਨੈ
 ਗਾਉਦ ਯੇਤ ਦੁਤ ਬਹੀ॥ ੬੯॥ ਤਿਮੇਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੀ॥ ਯਹ ਤੋ ਕੋ

ਮੇਸੰਤਉ ਚਾਰੀ॥ ਆਬਿਧਤ ਕੇ ਭਾਖ ਭਵਾਨੀ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਗਾਰਧ ਸੀਰ
 ਖਮਾਨੀ॥ ੨੦॥ ਭੁਖ ਨਤ ਨ ਕੇ ਸਭ ਪਰਹਰੇ॥ ਚਾਰੇ ਓਰ ਵਿਕੀਰਣ
 ਕਰੇ॥ ਸੋਈ ਭੂਮਿ ਮਲ ਨਤ ਨ ਅਬਿਗ॥ ਭਰਤੁ ਰਾਜਾ ਹਿਤ ਕਰਯੋ
 ਅਤ੍ਰਿਬਗ॥ ੨੧॥ ਕੁਬਜੇ ਸੁਨਯੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੁਖ
 ਨਾ ਸਿਧਾਗੇ॥ ਤੋ ਲੋਕੁ ਮਿਥਿਖੇ ਮੇਸੋਈ॥ ਨਤੁ ਰਾਮ ਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਖੰ
 ਟੇ॥ ੨੨॥ ਨਿਹਚੈ ਯੋ ਤੁੰ ਕਰਕ ਲਯਾਨੀ॥ ਤਵ ਕਲਾ ਨ ਹੋਇ ਗੋਰਾ
 ਨੀ॥ ਆਬਿਧਿ ਭਾਖ ਕੁਬਜਗ ਹਗਈ॥ ਰਾਨੀ ਦਹਾ ਬਿਧਿ ਕਰਤੁ
 ਸੁਭਈ॥ ੨੩॥ ਸੋਈ॥ ਧੀਰ ਬਹੁ ਉਰ ਮਾਹਿਦ ਯਾਗੁ ਦਾ ਮੇਰਾ ਅ
 ਚਾਰ ਸੁਨੀਤਉ ਦਾਰੀ॥ ਜੋ ਬਿਧਿ ਬਾਦ ਨ ਕੋਉ ਪਦੇ ਸਕਾ ਮੇਰਾ ਬਿਬੇ
 ਕ ਸੁਜਾਹਿ ਮਪਾਰੀ॥ ਜੇ ਦਹੁ ਖੇਟ ਨ ਸੀਗ ਕਰੇ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਬਹੁ ਜਿ
 ਨ ਮਾਹਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਸਮੁਹੇ ਦੁਤੈ ਕੁਮਕੈ ਜਗ ਮੇਰਾਰ

ਨਾਥਕੁਮਾਰੀ॥ ੨੪॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਾਮਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੰਓਮਾਮ
 ਹੇਸੁਰਸੀਬਾਦੇ ਅਯੋਧਾਕਾਂਤ੍ਰੇਦੁਤੀਯੋਧਿਮਾਇ॥ ੨॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੋ
 ਦ੍ਰਾਚਾਚੋਪਈ॥ ਬਹੁਰਭੁਵਾਨੀਦਸਰਬਰਾਈ॥ ਨਿਜਮੰਤ੍ਰੀਕੋਲ
 ਯੇਬੁਲਾਈ॥ ਬਸਿਸ੍ਵਬਖਾਨਯੇਤੁਮਕੋਜੋਈ॥ ਰਾਮਰਾਜਹਿਤ
 ਸੁਨਯੋਸੋਈ॥ ੧॥ ਸੇਵਹੁਦਸਤ੍ਰੇਬੇਰਾਲਿਮਾਯੋ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਵਰਕਫੁ
 ਢੀਲਨਲਾਯੋ॥ ਯਾਬਿਧਮੰਤ੍ਰੀਸੰਮਾਇਸੁਦਯੋ॥ ਸਾਨੰਦਭੁਪੁਪੁਨਿ
 ਨਿਜਗਹਗਯੋ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਾਵੀਮ੍ਰਿਤਾਮਧੀਨਵਹਓਮਾਚ
 ਲੇਗਹਗਇ॥ ਹੋਨੀਮੇਟਨਕੋਸਕੇਅਬਕੋਨਹਟਾਵੇਜਾਇ॥ ੩॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਭੁਪਤਿਗਏਸੁਜਬਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਦੇਖੀਨਾਂਹਿਤਹਾਨਿਜਭਾਮਾ
 ਬਿਮਾਕੁਲਮਨਭੁਪਤਿਇਹੁਮਾਈ॥ ਮਾਜਕਕੇਈਕਹਾਸਿਧਈ
 ॥ ੪॥ ਮਾਂਗੇਜੋਮਾਦੋਮੇਮਦਗਾਹਸਾਤਿਸਮਾਪਾਮਾਇਵਹਸੁਦਗਾ

ਆਜੁਨਵਤਗੁਰੁਭੀਤਰਦੇਖੀ। ਭੁਪਤਿਮਨਯਾਹਿਚਿਤਾਬਿਸੇਖੀ
 ॥੫॥ ਭੁਪਤਿਮਨਕਾਪੇਸਿਮਦਮਾਨਿ। ਦਾਸੀਭਾਖਕਹਾਤੁਮਸੁਆ
 ਮਨਿ। ਮੇਰੀਪਿਆਰੀਕਿਉਨਹਿਆਵੇ। ਪੁਰਬਜਿਉਨਹਿਬਦ
 ਨਾਦਿਖਾਵੇ। ६॥ ਦਾਸੀਬਚਨਬਖਾਨੇਆਪਾ। ਸੁਨਿਯੋਭੁਪਸੁਰ
 ਦਿਪਰਤਾਪਾ। ਕ੍ਰਿਧਗਾਰਧਸੀਰੁਖਮਾਨੇ। ਕਾਰਣਦੇਵਨਹਮਕ
 ਛੁਜਾਨੇ। ७॥ ਤੁਮਭੁਪਤਿਦਰਲੇਹੁਬਿਚਾਰਾ। ਕਾਰਣਤੁਹਾਨਿਕਦਪੁ
 ਗਧਾਰਾ। ਦਾਸੀਗਨਯੋਭੁਖਯੋਜਬਹੀ। ਤੁਸਤਿਭਾਇਓਭੁਪਤਿਦ
 ਰਤਬਹੀ। ੮॥ ਰਾਜਾਤਾਹਿਸਮੀਪਹਿਗਯੋ। ਤਾਹਿਨਿਤਾਰਦੁਖੀਅ
 ਤਿਭੁਯੋ। ਨਿਜਹਾਥਨਕਰਤਾਕੇਦੇਹਾ। ਕਰਯੋਦਿਮਰਜਨਭੁਪਸ
 ਨੇਹਾ। ੯॥ ਰਾਜਾਤਾਕੇਬਚਨਬਖਾਨੇ। ਕਿਉਸੋਈਭੁਮੇਰੁਖਮਾਨੇ। ਸੁ
 ਕਲਪਲਿਖਤੇਦੁਗਤਿਆਗੇ। ਤੇਕੋਹੋਰਮੇਹਦੁਖਲਾਗੇ। ੧॥ ਸੁਯ

ਕੁਮਾਰਿ ਕਿਸੇ ਨਹਿ ਬੋਲਤੁ ਮੇਰੁ ਸੁਭਖਨ ਕੋ ਯੋਧਰ ਭੀਤਰ ਧਾਰੇ
 ॥ ਭਾਰਿ ਕਿਪਾਟ ਪਟੈ ਬਰਤੈ ਮਲਨੈ ਬਰਕਸੇਤ ਨਭਿ ਪਰਿਧਾਰੇ ॥
 ਸਾਂਚ ਕਹੈ ਤਵ ਦਾਛਤ ਜੇਵਹੁ ਕਾਜ ਕਰੈ ਇਹਨੇ ਮਹਮਾਰੇ ॥ ਨਾਰਿ
 ਕਿਧੈ ਨਰਹੋਇ ਸੁਨੇ ਕਹੁ ਸੁਦਰਿਜਾ ਤਵ ਕਾਜ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਏ
 ਰੁਦਯੋ ਤਿਨ ਕੋਗਜਗਾ ਮਨਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਤੇ ਦਯੋ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾ
 ਪਰਤੈ ਮਾਤਿ ਕੋ ਪਕੁਈ ਵਹਿ ਪੀਨ ਪਥਿ ਧਰਦੇ ਹਦਿ ਖਾਰੇ ॥ ਜੇਦੁਰ
 ਲਿਭੈ ਮਹੇ ਜਗਕਾਰ ਯਸੇਵਹੁ ਕਾਜ ਕਰੈ ਖਿਨ ਬਾਰੇ ॥ ਚਿਦਮੁਖੀ
 ਉਰਜਾਨ ਤਿਹੈ ਯਹ ਭੂਪਤਿ ਮਾਹਿ ਮਧੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ **ਨਰਾਜ**
ਛੰਦਾ ॥ ਨਖੇਦ ਮੇਰ ਕੀ ਜਯੇ ਬਤਾਇ ਬਾਤੁ ਜੇ ਮਹੇ ॥ ਧਨੀ ਕੀ ਗਾ
 ਲ ਕੋ ਕਰੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤੇ ਕਹੇ ॥ ਜਿਨੇ ਹਨੇ ਸੁਤੈ ਹਿਕਾਜ ਹੋਇ ਜੇਧ
 ਨੀਪਨੈ ॥ ਖਿਨੇ ਕਮਾਹਿ ਤੁਹਿ ਕੋ ਸਮਸਤ ਮੰਧਨ ਹਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕ

॥ ਅਬੈ ਧਕੋ ਬਧੋ ਬਧਾ ਹਕੋ ਵਿਮੁਖ ਹੋ ॥ ਕਹਾਂ ਬਖਾਨਹੈ ਘਨੇ ਸੁਖ
 ਟੁਭੇ ਹਿ ਤੇਖ ਹੋ ॥ ਸੁਖੁ ਲਪੀਤ ਮੇ ਸੁਰਾਮ ਮੇ ਹਲੇ ਕਮੇ ਮਹੋ ॥ ਕ
 ਰੇ ਸੁਰੀ ਦਤਾ ਹਿ ਕੀ ਕਰੇ ਸੁਕਾ ਜਜੇ ਕਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬੈ ਸੁਭੁ ਪਯੋ ਕਹ
 ਯੋ ਸੁਰੀ ਦਰਾ ਮਕੀ ਕਹੀ ॥ ਤਬੈ ਦਿਮਿ ਜਨੈ ਨ ਕੋਊ ਠੀ ਮਨੈ ਲਤਾ
 ਯਹੀ ॥ ਕਹੈ ਸੁਭੁ ਮਪਾਲ ਕੇ ਸੁਨੈ ਸੁਬਾਤ ਮੇ ਰਿਯਾ ॥ ਸੁਸੰਤ ਦੁਕਭੁ
 ਪਤੈ ਸੁਰੀ ਦਰਾ ਮਕੇ ਰਿਯਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸੁਫਲ ਸੁ
 ਕੀ ਜੋ ॥ ਭੁਪਤਿ ਬੇਗ ਸੁਆਪ ਭੁਨੀ ਜੋ ॥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਮਸੁਰਾ ਮਤਿ
 ਸੀਗਰਾ ॥ ਭੁਇਓ ਭੁਪ ਭੁਦ ਮਿਠੁ ਲਮੀ ਦਗ ॥ ੧੬ ॥ ਮੈ ਚੈ ਤੁਸੁ ਬਰਖ
 ਟੁਕੀ ਨੇ ॥ ਤੇਹਤ ਸੁ ਮੇ ਦੇਵਰ ਦੀ ਨੇ ॥ ਤੇ ਦੇਨੇ ਦਰਾ ਮਹਿ ਨਿਯਾਸਾ ॥
 ਮੈ ਸਤ ਬ੍ਰਤ ਗਾਥੇ ਤੁਦ ਪਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਏਕ ਸੁਖਾ ਹਿ ਦਰ ਦੀ ਜੋ ॥
 ਗਜਾ ਪੁਤ ਹਮਾਰਾ ਕੀ ਜੋ ॥ ਯਹ ਜੋ ਕਰੇ ਇਕ ਤੁਭਾਗ ॥ ਤਾ ਕਰਟੀ ਕੋਭੁ

ਰਤਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਜੇ ਯਹ ਮਾਂਗੋ ਤੁਧੁ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਮ ਕਰੇ ਦੇਤੁ ਕ
 ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਸਿੰਦਰ ਤੈ ਮੁਨਿ ਭੁਖ ਸੁਕਰੇ ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਤਨ ਬਲਕ
 ਲਪਗੇ ॥ ੧੯ ॥ ਚੈਦਾ ਬਰਸ ਬਨ ਬਨ ਭਾਗੇ ॥ ਕਿੰਦ ਮੁਲ ਫਲਕ
 ਰਾਮ ਹਾਗੇ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਾਇ ਮਯੇ ਧਾਮਾ ਹੀ ॥ ਕੈਰ ਬਿਹੋਇ ਰਹੇ ਬਨ
 ਮਾਂਗੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਨ ਕੋ ਜਾਵੈ ਦੇ ਪਰ ਭਾਤਿ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਜਹਿਗ ਸਿੰਦਰਗਾ
 ਤਿ ॥ ਜਿ ਕਛੁ ਤਹਾਂ ਬਿਲਿ ਬਹਿ ਜੇਵੈ ॥ ਤਿਓ ਪਤਿ ਮੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖੈ ਵੈ ॥ ੨੧
 ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤੰਗਾ ਤੁੰ ਜਗਾ ਮਹੇ ॥ ਦੀਜੇ ਭੁਪ ਸੁਜੇ ਵਰਕਹੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕ
 ਈਦਾਰੁ ਲਬਾ ॥ ਈਗਾ ਭਮਿਗਿ ਗੇਨਿ ਪਹੋਇ ਮਲਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਓ
 ਤਰਗਿ ਰੇ ਬਜ੍ਜ ਮਾਂਗੇ ॥ ਤਿਓ ਭੁਪਤਿ ਨਹਰ ਹੀ ਸੀਭਾਗੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
 ਨਿਪ ਮਾਂਖ ਓਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਕੈ ਮਾਂਹਿ ਭੁਇ ਓਭੁਇ ਭਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿ
 ਵਾਦੁ ਸੁਪਨਾ ਭੁਇ ਓਭੁਨੇ ॥ ਕਿਵਾ ਚਿਤ ਸੋ ਮੋਹ ਭੁਮਾਨੇ ॥ ਯੇ ਮਨ

੬੫

ਕੇ

ਭੀ ਤਰਕੀ ਨਾ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਬਾਘ ਨਿਜਿਉ ਪੁਨਿ ਨਾਹਿ ਨਿਤਾਰੀ॥
 ੨੪॥ ਕਿਯਾ ਕਲਾ ਯਾਦੀ ਦਾ ਕਬ ਖਾਨੇ॥ ਜਾ ਕਰਹੇ ਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਮਮ
 ਹਾਨੇ॥ ਰਾਮ ਕਿ ਕੀ ਨੇਤੇ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਕਮਲਾਖਣ ਮਾਤਿ ਰਾਮ ਸੁ
 ਸਾਧੂ॥ ੨੫॥ ਤਿ ਮਮ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਬਰਾਈ॥ ਰਾਮ ਗੁਨ ਨ ਕੀਤੈ ਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਮੋਹ ਕੇ ਸਲਾਖ ਕੇ ਸਮ ਤੇਰੀ॥ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੀ
 ॥ ੨੬॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪੁਰਬ ਤਿ ਮਮ ਭਾਨੇ॥ ਅਬ ਕਹੇ ਤਿ ਬਿਬਾ ਬਖਾਨੇ
 ॥ ਰਾਜਗਹੀ ਜੇ ਸੁਤਹਿ ਤੈ ਸੁੰਦਾਰੀ॥ ਰਾਮ ਰਹੇ ਪੁਰ ਮਪਨੇ ਮੰਦਰੀ
 ॥ ੨੭॥ ਮੋਪੇ ਯਹੀ ਮਨ ਗ੍ਰਹ ਕੀਜੇ॥ ਰਾਮ ਭੀਖ ਮੇਰੇ ਕਰਦੀਜੇ॥
 ਰਾਮ ਹਿਤੇ ਨਹਿ ਤੇਰੁ ਰਹੇਈ॥ ਰਾਮ ਨਹੀ ਦਖਦਾ ਤੁਕੇਈ॥ ੨੮॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭੁਖ ਬਖਾਨਯੇ ਚਲਯੋ ਨੀਰਵਿਗ ਜਾਇ॥ ਕਰ
 ਜੋਰੇ ਮਤਿ ਦੀਨਹੋਇ ਪਰੇ ਕਰੇਈ ਪਾਇ॥ ੨੯॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਬਹੁਰਕ

ਕੇਈ ਬਚਨ ਓਚਰੇ। ਕੋਪ ਭੁਈ। ਵਿਗਲਾ ਲਸੁਕਰੇ। ਭੁਪਤਿ ਕਿ
 ਮਾਭੁਮ ਭਇਓ ਤੁਮਾਰੇ। ਤੈਵਿ ਮਰਬ ਕਿਉ ਵਕਓ ਚਾਰੇ॥ ੩੦॥ ਮਿ
 ਥਖਾ ਕਰੇ ਪੁਤਰਾ ਕਰੀ॥ ਨਰਕ ਹੋਇ ਤੋ ਕੋਨ ਰਵਰੀ॥ ਜੋ ਬਨ ਜਾਇ
 ਨਰਾਮ ਪੁਭਾਤਾ॥ ਅਜਿਨ ਚੀਰ ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਗਾਤਾ॥ ੩੧॥ ਤੇਉ ਦਬ
 ਧਨ ਮੇਤੁ ਨ ਕਰੇ॥ ਕੋ ਬਿਖਖਾਇ ਤੁਹਾਰੇ ਮਰੇ॥ ਸੰਤ ਪੁਤੰਗਾ ਮੇਜ
 ਗਰਾਜਾ॥ ਠਾਰੇ ਸੁਬ ਸਭਾ ਤੁਰਕਾ ਜਾ॥ ੩੨॥ ਕਰੀ ਸੁਰੀਦਰਾਮ
 ਸੁਤ ਕੇਰੀ॥ ਮਿਥਾ ਮਹੇ ਪੁਤੰਗਾ ਤੇਰੀ॥ ਨਰਕ ਹੋਇ ਤੋ ਕੋਨਿ ਪਭਾ
 ਰਾ॥ ਯੇ ਕੋ ਕੇਈ ਜਬੈ ਓਚਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਭੁਪਤਿ ਦੀਨ ਮਨ ਤਬ ਭਇਓ
 ॥ ਦੁਖ ਸਮੁਦਹਿ ਗੋਤਾ ਲਾਇਓ॥ ਮੂਰ ਛੁਤ ਹੋਇ ਗਿਰਯੇ ਪਰਮਾਨੀ॥
 ॥ ਮਨੇ ਪਰੇ ਸਵਸਾਸ ਸੁਨਾਹੀ॥ ੩੪॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਤੀ
 ਤਿਭਈ ਨਿਪਗਤਿ ਸੁਦੁਖ ਬਡੇ ਜਨ ਬਰਖ ਸਮਾਨੀ॥ ਪੁਨਿ ਜੈ ਪਰ

ਭਾਤਿ ਭੁਯੋ ਜਗਮੇ ਮਿਲ ਬੰਦ ਨਗਾਇਕ ਕੀ ਗਤਿ ਠਨੀ। ਸੁਨਿ
 ਕੇ ਬਹੁ ਵਾਰ ਕਾ ਬਿਤ ਨ ਕੋਊ ਰਕੋ ਪਭਈ ਨਿਪ ਕੀ ਵਹੁ ਗਨੀ। ਜ
 ਲਾਜਾ ਹੁ ਬਜਹੁ ਨ ਵਾਰ ਪਨੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਤਾ ਹਿ ਭਵਾਨੀ
 ॥ ੩੫ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਮੰਧਤ ਵੇਲੀ ਭਏ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ਠਾਢੇ ਭਏ ਸੁਜਨ ਬਿ
 ਖਿ ਮਾਤਾ ਬਾਹਮਣ ਖੜੀ ਵੈ ਸੁਸੁਧ ਨ ਵਗਾ ਰਿਖ ਕੰਮ ਆਪੁ ਨਿ
 ਛੜ ਸੁਚਾ ਮਗ। ੩੬ ॥ ਗਜਵਾਜੀ ਪੁਨਿ ਮੈਰ ਪਦਾਤੀ। ਵਾਰਵਿ
 ਲਾਸ ਨਿਪੋਰ ਜਨਾਤੀ। ਵਾਸਿ ਸੁਸੁਜਿਓ ਜਿਓ ਬਿਧਾ ਹਿ ਬਤਾਈ।
 ਮਤਿ ਤਿਓ ਤਿਓ ਸਗਲ ਬਨਾਈ। ੩੭ ॥ ਇਸਤੀ ਬਾਲਾ ਬਿਧ ਪੁਰਮ
 ਹੀ। ਗਤਿ ਸੁਨਿ ਵਾਲੀ ਨ ਕਾਹੀ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹੈ ਨਿਹਾਰੇ। ਪੀ
 ਤ ਪਟ ਬਰਤਨ ਮੇਧਾਰੇ। ੩੮ ॥ ਸੁਬਾ ਭਰਣ ਧਰੇ ਮਨ ਮੋਹੇ। ਹੋਮ
 ਕੀਟ ਕਰ ਕੇ ਕਣ ਸੋਹੇ। ਕੋਸਤ ਕੁਮਟਿ ਗਲਿ ਲਸੇ ਉਦਾਰੇ। ਸੋਮ

ਨੇਜ ਸਿੰਦਰਤੁ ਨ ਧਾਰੇ॥੩੯॥ ਰਾਜਤਿ ਲਕਸੇ ਭਾਲ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਗਜ
 ਰੂਪ ਮੁਸਕਾਵਤ ਆਵੇ॥ ਲਖ ਮਣ ਕੇ ਕਰ ਛਤ੍ਰ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਸੀਸ
 ਰਾਮ ਕੇ ਕ੍ਰਾਤੁ ਲਾਵੇ॥੪੦॥ ਸ **ਦੁਖ** ਕਦ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਸੁਖਾ ਜਗ
 ਮੇਕਾ ਬਿਆਵਤ ਰਾਮ ਸੁਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਇਮ ਗਾਤਿ ਬਿਤੀਤ ਭਈ ਸ
 ਗਲੀ ਉਤ ਕੰਠ ਤੁਹੈ ਪੁਰ ਕੇ ਜਨ ਸਾਰੇ॥ ਅਬ ਲੈ ਨਹਿ ਭੁਪ ਉਠੈ
 ਰਤੇ ਇਹ ਕਾਰਣ ਕੋਨ ਸੁਮਤਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਹਰ ਏ ਹਰ ਏ ਜਹਿ ਭੁਪ ਹੁਤੇ
 ਸੁਸੁਮਤਿ ਤੁਹੀ ਘਰ ਮਾਂਹਿ ਸਿਧਾਰੇ॥੪੧॥ ਜੈ ਸਬਦ ਉਚਾਰ ਨਿਵਾ
 ਇ ਸੁਨਾਰਿ ਸੁਭੁ ਪਤਿ ਕੋਤਿ ਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਖੰਦ ਨਿਹਾਰ ਸੁ
 ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਕਰ ਜੋਰ ਦੁਭਿ ਪੁਨਿ ਪੁਛਤਿ ਗਾਨੀ॥ ਦੇਵਿ ਕ ਕੇਈ ਸੁਨੀਤ
 ਦੁਪੈ ਤੁਮ ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਮੁਖ ਕਾਹਿ ਮਲਾਨੀ॥ ਬਾਲਿ ਮਾਂਹਿ ਚਲ ਚਲ
 ਭੁਪ ਬਲੀ ਮਾਂਹਿ ਨਿਵਾਰਿਤ ਆਜੁ ਭੁਯੋ ਮੁਹਿ ਬਾਨੀ॥੪੨॥ ਬੋਲ ਕਰੇ

ਈਸੁ ਮਤਿ ਕਹਯੋ ਨਿਪਗਤਿ ਨਨੀ ਦਕਰੀ ਵਿਗਮਾਂਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਭਾਖਤਿ
 ਪੈ ਮੁਖਤੇ ਇਕਰਾਮ ਹਿਰਾਮ ਬਕੇ ਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਗਤੁ ਗਤਿ ਰਹੈ ਸ
 ਗਲੀ॥ ਇਹ ਕਾਰਣ ਭੁਪਚਲ ਚਲਮਾਂਹੀ॥ ਭੁਪਾਪਿਖੇ ਸੁਤਰਾਮ ਭ
 ਲੇਤੁ ਮਜਾਇ ਸੁਮਤਿ ਭੀਮਾਉਇਹਾਂਹੀ॥ ੪੩॥ ਸੁਮਤਿ ਉ **ਦਰ**॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਰਾਨੀ ਭੁਪਨਭਾਖਯੋ ਕਿਹ ਬਿਧ ਜਾਵੈ ਲੈਨਾ॥ ਸੁਮਤਿ ਭੀਮਾਵੈ
 ਰਾਮ ਕੋ ਜੋ ਭੁਪਬਖਾਨੇ ਬੈਨਾ॥ ੪੪॥ ਸੁਨਿ ਮਤੀ ਕੋ ਬੋਲ ਕਉ ਬੋਲੇ ਦ
 ਸਰਬਗਾਇ॥ ਸੁਮਤਿ ਨਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਬੇਗ ਸੁਲਿਮਾਵਹੁ ਜਾਇ॥
 ੪੫॥ ਯਾ ਬਿਧ ਭੁਪਬਖਾਨੇ ਚਲੇ ਸੁਮਤਿ ਸੁਦੋਰਾ॥ ਰਾਮ ਭਵਨ ਨੀ
 ਕੇ ਗਏ ਕਿਨੇਨ ਦੁਰੇ ਪੈਗਾ॥ ੪੬॥ ਚਿ **ਪਈ**॥ ਰਾਮ ਕਿਜਾ ਵਿਗਤੇ ਕਲਮ
 ਨਾ ਬਿਗਚਲੈ ਨਿਪਗਤਿ ਕਰਪਾਨਾ॥ ਰਾਜਾਤੁ ਦੁਦੇਖਨ ਕੋ ਚਹੇ॥
 ਚਲੇ ਬੇਗ ਕਛੁ ਛੀਲਨ ਅਯੋ॥ ੪੭॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ਸੁਮਤਿ ਸੁਜਬ

ਹੀ॥ ਰਾਮ ਚਲੇ ਰਥ ਬੈਠ ਤਿਤ ਬਹੀ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੀ ਗਸੁ ਲਏ ਬੁਝਾ
 ਇ॥ ਮੰਧਰੇ ਵਢੀ ਪਹੁਤੇ ਆਇ॥ ੪੮॥ ਬਸਿ ਸੁਪਾਸਨ ਹਿਢੀ ਲਲ
 ਗਈ॥ ਦੇਖਤ ਚਲੇ ਗਏ ਰਘੁ ਗਈ॥ ਪਿਤਾ ਸਮੀਪ ਸੁਜਾਹਿ ਭਵਾ
 ਨੀ॥ ਬੇਗ ਰਾਮ ਪਦ ਬੰਦਨ ਨਾਨੀ॥ ੪੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਰਾਮ ਆਲਿ ਗਏ
 ਤਨਿ ਪਉਠੇ ਸੁਜ ਬਹੁ ਲਸਾਇ॥ ਬਾਹੁ ਪਸਾਰ ਸੁਬੀਚ ਹੀ ਗਿਰੇ ਮੁ
 ਰਛਾ ਖਾਇ॥ ੫੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਤਾਂਹ ਰਾਮ ਭਾਖ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ਬੇਗ ਭੁਪ
 ਠੀਨੇ ਅੰਗ ਮਾਹੀ॥ ਭੁਪ ਤਿਪੇਖ ਮੁਰਛਾ ਭਾਹੀ॥ ਰੋਵਨ ਲਾਗੀ ਸਰ
 ਲਤ ਹਿਨਾਗੀ॥ ੫੧॥ ਰੋਵਨ ਕੈ ਸੋਗ ਹਮ ਹਿਭੁਯੋ॥ ਸਿਕ ਬਸਿ ਸੁਤ
 ਜਾਂਪੁ ਨਿਗਯੋ॥ ਪੁਛਤ ਭਏ ਰਾਮ ਸੁਤ ਤਾਰਣਾ॥ ਕੋਨ ਭਯੋ ਭੁਪ ਤਿਦੁ
 ਖਕਾਰਣਾ॥ ੫੨॥ ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਮ ਸੁਪੁਛ ਯੋਜ ਬਹੀ॥ ਉਤ੍ਰਦ ਯੋਕ ਕੋ
 ਈਤ ਬਹੀ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੋਸਾਨ ਰਾਮਾ॥ ਤੁਢ ਅਧੀਨ ਕਛੁ ਭੁਪ ਤਿਕ

ਮ॥ ੫੩॥ ਪਿਤਾ ਦੁਖ ਰਘੁ ਦਰ ਪਰ ਹਰੇ॥ ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਦੁਹ ਕਾਰ ਯ ਕਰੇ
 ॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਰਾ ਮਤ ਵਤਾਤਾ॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਰੇ ਬਿਖ ਆਤਾ॥ ੫੪
 ॥ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਰਮੇ ਕੋ ਦੇਵੇ॥ ਸਿਤੁ ਸੁਚਿਤ ਜਬ ਮੇ ਪੁਤਿ ਭਏ॥ ਤਵ ਅਧੀ
 ਨ ਦੇ ਨੇ ਤੇ ਅਹੇ॥ ਤਵ ਭਾਖ ਤਨਿ ਪਲ ਜਾਗੇ॥ ੫੫॥ ਸਤ ਫੁਸ
 ਮੇ ਭੁਪਤਿ ਪਰੇ॥ ਗਾਮਤਿ ਮੇ ਤਿਨ ਮੇ ਚਨ ਕਰੇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੀ ਜੇ ਸਾਚੇ ਸੇ
 ਇ॥ ਪਿਤ ਪੁੰਨ ਰਕਤੇ ਗਾਖੇ ਜੋਇ॥ ੫੬॥ ਯੈ ਕੋ ਕੇਈ ਭਾਖ ਯੈ ਭੁਪਤਿ
 ਕੇ ਦੁਖ ਮੁਲਾ॥ ਸੁਨਤੁ ਰਾਮ ਦੁਖ ਉਰ ਭੁਯੇ ਮਨੇ ਹਨੇ ਕਰ ਸੁਲਾ॥ ੫੭
 ॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਦੁਖਾਤਿ ਰਾਮ ਕੋ ਕੇਈ ਭਾਨੇ॥ ਮੇ ਪੁਤਿ ਕਿਉ ਯੈ ਬਚਨ ਬਖ
 ਨੇ॥ ਪਿਤਾ ਹੋਤ ਜੀਵਨ ਪਰ ਹਰੇ॥ ਘੋਰ ਹਲਾਹਲ ਪੀਵਨ ਕਰੇ॥ ੫੮
 ਸੀ ਯਕੁ ਸਣਾ ਕਰੇ ਸੁਤਿ ਯਾਗਾ॥ ਤੁਜੇ ਰਾਜ ਨਹਿ ਕਰੇ ਸੁਰਾਗਾ॥ ਬਿ
 ਨੁਭਾਖੇ ਪਿਤ ਕਾਰ ਜਕਰੇ॥ ਓਤੁ ਮਪੁਤ ਸੁਵਹੀ ਉਚਰੇ॥ ੫੯॥ ਰੁਖੇ ਕ

ਰੇਪਿਤਕੋਕਾਰਯਾਮੰਧਮਪੁਤਕਹੇਵਹਮਾਰਯਾਭਾਖੇਕਰੇਨ
 ਕਾਰਯਜੇਇ॥ਪਿਤਾਪੁਤਮਲਭਾਖਯੇਜੇਇ॥੬੦॥ਯਾਤੇਕਰੇਸ
 ਗਲਨਿਪਕਾਰਯਾਜੇਮੋਪੁਤਿਭਾਖੇਜਗਮਾਰਯਾਸੰਤਕਰੇਗੇ
 ਸੀਕਨਮਾਨੇ॥ਰਾਮਬਚਨਨਹਿਦੋਇਬਖਾਨੇ॥੬੧॥ਏਹਰਾ॥ਯਾ
 ਬਿਧਰਾਮਪੁਤਰਾਮਸੁਨੀਕਕੇਈਕਾਨਾ॥ਉਮਾਰਖਉਠਬੈਠਕੈਲਾ
 ਗੀਕਰਨਬਖਾਨਾ॥੬੨॥ਕੈਕੇਈਵਾਚ॥ਏਹਰਾ॥ਰਾਮਸੁਤੇਗੇਤਿਲ
 ਕਹਿਤੁਕਰੇਇਕਤਭਾਗ॥ਤਿਨਹੀਕਰਾਮਬਟੀਕਯੇਭਰਤਸੁਪੁ
 ਤਹਮਾਗ॥੬੩॥ਏਕਸੁਯਹਵਰਜਾਨਯੇਦੁਜੇਸੁਨਨਿਰਧਾਗ॥ਤੁ
 ਮਬਨਜਾਵੇਬੇਗਮਬਚੀਰਬਸਨਜਟਿਧਾਗ॥੬੪॥ਪਿਤਾਮਾਇ
 ਸੁਸਿਰਪਰਧਰੇਚੈਦਹਬਰਖਸੁਆਗਿ॥ਬਨੇਵਾਸਤੁਨਪੈਧਰੇਮੁ
 ਨਿਭੋਜਨਮੁਖਖਾਗਿ॥੬੫॥ਯਹੀਕਾਜਹੈਪਿਤਾਕੋਕਰੇਰਾਮਉਰਮਾ

ਨਾ। ਰਾਜਾ ਉਰਲ ਜਾਬ ਦੀ ਕਰੇਨ ਤੇ ਹਿਥ ਖਾਨਾ। ੬੬। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ
 ਦੁ। ਭੁਰਤ ਲਏ ਸੁਰ ਰਾਜ ਕੋ ਮੇਜਾ ਦੇ ਬਨ ਮਾਹਿ। ਪਰ ਰਾਜਾ ਭਾ
 ਖੇਨ ਤੀ ਕਾਰਣ ਜਾਨੇ ਨਹਿ। ੬੭। ਸੁਨਿਤੁ ਰਾਮ ਕੋ ਬਚਨ ਕੋ ਦਸਰ
 ਬਨੈ ਨਉ ਘਾਗ। ਚਿਦ ਬਦਨ ਫਿਗ ਕੰਜ ਸੇਠਾ ਦੇਗ ਮਨਿ ਹਾਰ। ੬੮।
 ਦੁਖੀ ਸੁਦਖੰਤ ਵਚਨ ਤਬ ਭੁਪਤਿ ਕੀ ਨਬ ਖਾਨਾ। ਮੈਨ ਗੀਵ
 ਸੁਭਾਤਿ ਸੁਤ ਉਨ ਮਾਰਗ ਗਤਿ ਮਾਨਾ। ੬੯। ਸਿਖ ਲਮੇ ਪਗ ਭਾਰ
 ਕੋ ਰਾਜ ਕੋ ਪੁਰ ਮਾਹਿ। ਮੈ ਕੋ ਭੁਠ ਸੁਨ ਛੁਹੇ ਤੋ ਕੋ ਪਾਪ ਸੁਨਾਹਿ। ੭੦।
 ਯਾ ਬਿਧ ਭੁਪ ਖਾਨਾ ਯੇ ਉਰੰ ਮੇ ਦੁਖ ਸਿੰਤਾ ਪਾ। ਭੁਪ ਤਹਿ ਦੇ ਮਾਤਿ
 ਤੇ ਉਠਿ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਦਿਲਾਪਾ। ੭੧। ਚੈ **ਪਈ**। ਹਾਰਾ ਮਹਾਨ ਬਥਿ ਦ
 ਰੇ। ਹਾ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੇ। ਮੈ ਕੋ ਤਿ ਮਾਗ ਘੋਰ ਬਨ ਮਾਹਿ।
 ਜਾਵਨ ਕਿਉ ਚਾਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ। ੭੨। ਯਾ ਬਿਧ ਭੁਪ ਰਾਮ ਗਲ ਲ

ਏ॥ ਰਾਜਾ ਰੋਇ ਨੈ ਨ ਜਲ ਜਾਏ॥ ਨਿਜ ਪਾਨ ਨ ਕਰ ਰਾਮ ਉਦਾਰੇ॥
 ਰੂਪ ਤਿ ਕੋ ਵਿਗਨੀ ਰਨਿ ਦੁਾਰੇ॥ ੨੩॥ ਨੈ ਕੋ ਵਿਦ ਸੁਤ ਪੀਰ ਜਧਰ
 ਯੋ॥ ਰੂਪ ਤਿ ਕੋ ਅਸੁ ਸਨ ਕਰ ਯੋ॥ ਕਿਉ ਨਿਪਦੁ ਖਉ ਰਭੁ ਯੋ ਉ
 ਦਾਰੇ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗੇ ਅਨ ਜਹ ਮਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਪਾਲ ਬਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਮੇਅ ਵੈ ਬਹੁਰੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਜ ਕੋ ਟਿਗੁਣ ਸੁਖ ਬਨ ਮਾਹੀ
 ॥ ਰਾਜ ਨ ਹੋਇ ਸੁਮੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨੫॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤੁ ਪਾਲਨ ਤਹਿ ਕਰੇ॥
 ਦੇਵ ਕਾਜ ਸਭੁ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਰੇ॥ ਮਾਤ ਕ ਕੇਈ ਕੋ ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਹੋ
 ਬਹੁ ਗੁਣ ਪਰ ਕਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਅਬ ਹੀ ਬਨ ਜਾਨੇ ਮੇਰੇ ਹੋ॥ ਟਿਲ ਨਹੀ
 ਉਗ ਮੀਤ ਰਗ ਹੋ॥ ਤਿਲ ਕਹੇ ਤਜੇ ਮਾਨੇ ਭਾਰਾ॥ ਤਿਸ ਭਧਰੇ ਸੁਭ ਵ
 ਨ ਮਲਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਜਨ ਕੁਨੰਦ ਨ ਤਿਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕੋ ਅਸੁ
 ਸਾਤ ਵਪਦ ਪੰਕਜ ਬੀਦ ਕੈ ਮੇਜਾ ਵੈ ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ੨੮॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਯਾ

ਬਿਧਰਾਮਓਚਾਰਣਕੀਨੋ। ਭੁਪਤਿਕੋਪ੍ਰਕਰਮਾਦੀਨੋ। ਮਾਤਕੋਸ
 ਲਮਾਦੇਖਨਹੇਤ। ਆਵਤਭੁਯੋਸੁਧਰਮਾਨਿਕੇਤ। ੨੬॥ **ਸੀਕਰਛੰਦ**
ਦਾ। ਕੋਸਲਮਾਹਰਿਪੁਜਹੈਉਰਰਾਮਕਾਰਖਧਾਗ। ਧਨੁਬਾਮਨਾਬ
 ਹੁਦਾਨਦੈਪੁਨਿਤੋਮਕੀਨਾਮਪਾਗ। ਕਰਮਨਇਕਾਗਰਾਮਾਪਨੇਓ
 ਗਬਿਸਨਧਿਆਨਉਦਾਗ। ਤਿਨਨੈਨਦੇਨੇਮੀਚਕੈਮੁਖਮੋਨਲੀ
 ਨੀਧਾਗ॥ ੨੭॥ ਹੈਸੁਮਤਿਰਸੁਬਕੇਪੁਨਿਏਕਰੁਪਾਮਨੁਪਾਪਨ
 ਬਿਤਪ੍ਰਕਾਸਮਨੰਦਸਤਪੁਨਿਸੁਬਾਮਧਿਕਸੁਰੁਪਾਯਾਬਿਧਾਮ
 ਨੁਪਸਰੁਪਜੇਹਰਿਧਾਰਯੋਉਰਧਾਗ। ਨਿਨਦੇਨੇਹੈਮਿਲੇਤਿਨਲ
 ਹੋਪੇਖੇਗਾਮ॥ ੨੮॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਜਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮਾਮ**
ਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਮਯੋਧਾਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਯਾਇ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇ
ਵੇਦਾਚਾਸੀਕਰਛੰਦਾ। ਪਿਖਸੁਮਿਤਾਰਾਮਕੋਦਿਗਕਿਜਸੇਭਮਪਾ

ਗੁਕਿਸਲਮਕੋਰੁਖਯੋਪਿਖਰਾਮਖਰੋਉਦਾਗ। ਸੁਨਿਰਾਮਨਮ
 ਕੋਕੁਸਲਮਾਇਗਲਯੇਤਾਹਿਉਪਾਗ। ਬਿਸਾਲਨੈਨਸੁਰਾਮਕੋ
 ਪਿਖਰੋਦਲੀਨਬੈਠਾਗ। ੧॥ ਗਿਆਮਾਲਤੀਫਿਦਾ। ਸਿਰਚੈਮਕਿ
 ਠਲਗਾਇਕੇਸੁਤਜੇਚਹੋਸੇਲੀਜਯੋ। ਉਪਵਸਕੀਉਰਕੁਖਹੋ
 ਮਿਸਟਾਨਿਭੋਜਨਕੀਜਯੋ। ਸੁਨਿਰਾਮਅਪਬਖਾਨਯੋਨੈਹਿਕ
 ਲਭੋਜਨਕੋਅਹੋ। ਅਬਬੇਗਮਾਇਸੁਮੇਚਲੇਮੇਬਾਸਦਿਰੁਕਬ
 ਨਗਹੋ। ੨॥ ਕੈਕੇਈਕੇਦਰਦਾਨਕੈਪੁਨਿਸਤਵਾਈਭੁਪਤੀ। ਭੁਰ
 ਤਕੋਦਯੋਰਾਜਪੁਰਕੋਮਮਮਰੰਨਮਹਾਮਤੀ। ਬਰਖਚੈਦਾਬਾਸ
 ਕੈਮਾਨਿਸਿਗਨੀਕੇਜੀਜੀਯੋ। ਪੁਨਿਬੇਗਮਾਦੈਮਾਇਮੇਗੀਚਿਤ
 ਰੰਚਨਕੀਜਯੋ। ੩॥ ਸਦੈਆ। ਸੁਨਿਰਾਮਕਿਬਾਤਿਸੁਦੁਖਬਰਯੋਤ
 ਨਮੁਰਛਜਾਇਪਰੀਧਰਮਾਹੀ। ਉਠਿਫੇਰਸੁਰਾਮਹਿਬਾਤਿਕਹੀਮ

ਨਕੂ ਬਤਤਾ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਨ ਜਾਵਹੁ ਜੇਤੁ ਮਰਾ ਮਬਲੀ
 ਸੁਤੁ ਸਿਗਚ ਲੇਤਵ ਮੇ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਬਿਛਰੀ ਤੁ ਮਤੇ ਸੁਤਰਾ
 ਮਸੁਨੇ ਖਿਨ ਆਧਨ ਜੀਵਤੁ ਹੋ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਗੀ ॥ ਆਮਾ ਲਤੀ
 ੬੨ ॥ ਜਿਉਗਾਉ ਬਾਲਕ ਪੁਤੁ ਤਾ ਜਿਨ ਹਿ ਮੇਰ ਠੇਰੇ ਸੇਰ ਹੋ ॥ ਤਿਉ
 ਰਾਮ ਤੋ ਹਿਨ ਮੇ ਤੁ ਜੇਤੁ ਪੁਲਾਪਿ ਮਾਰੇ ਮੇ ਮਹੋ ॥ ਪੁਸੰਨ ਭੁਪਤਿ ਜੋ
 ਭੁਏ ਏਇ ਭਰਤੁਰਾ ॥ ਜਾਸਿ ਘਾਸਨਾ ॥ ਕਿਸਹੇਤੁ ਭੁਪਤਿ ॥ ਭਾਖਹੈ
 ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਤੁ ਵ ਬਨ ਬਾਸਨਾ ॥ ੫ ॥ ਕਕੇਈ ਕੇਵਰ ॥ ਦਾਨ ਕੈ ਸੁਬਸੁ
 ਦੇਵੇ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ਤੈ ਤੋ ਕਕੇਈ ਭੁਪ ਕੋ ਮਪਰਾਧ ਕੀ ਨੋ ਨਹਿ ਕੋ ॥ ਪਿ
 ਤਾ ਜਿਉਗਾਰ ਰਾਮ ਹੋ ਤਿਉ ਮਾ ॥ ਤਾ ਮਧਿ ਕਪਛਾਨਿ ਯੋ ॥ ਪਿਤਾ ਤੇ ਬ
 ਨ ਬਾਸ ਭਾਖਯੋ ਮੇਹਟਾ ॥ ਵੈ ਮਾਨਿ ਯੋ ॥ ੬ ॥ ਸ ੬੫ ॥ ਮਮ ਵਾਕਉ
 ਲਿਖਨ ਕੈ ਬਨ ਕੇਤੁ ਮਜਾਹੁ ਸੁਭ ਪਤਿ ਕੇ ਬਚਮਾਨੇ ॥ ਤੁ ਬਮੇ ਯਮ

ਕੇਘਰਜਾਓਮਬੈਸੁਨਿਰਾਮਕੋਰਨਿਜਪਾਨਨਹਾਨੋਲਖਮ
 ਨਸੁਨੇਇਹੱਵਕਜਬੈਓਰਕੋਪਬਦੁਯੋਜਨੁਆਗਿਸਮਾਨੋਜਨ
 ਲੋਕਸੁਤੀਨਜਲਾਵਤਹੈਇਮਪੋਖਤਬੈਤਿਨਬੈਨਬਖਾਨੋ॥੨॥
ਲਖਮਦੇਵਾਚ॥ ਹੈਓਨਮੰਤਸੁਨਾਗਿਮਧੀਨਸੁਕ੍ਰਾਤਿਮਹਾਂਓ
 ਰਭੁਪਨਿਹਾਰੋ॥ਬਾਂਧੋਤਿਨੇਘਰਰਾਖਤਿਹੈਸੁਨਿਰਾਮਬਡੀਪਗੋ
 ਸ੍ਰਿਖਲਤਾਰੋ॥ਬਿਧੁਸਮੇਤਿਸਮਾਤੁਲਮੇਭੁਰਤੇਪਥਿਆਵਤਬ
 ਨਨਮਾਰੋ॥ਦੇਖਹਿਮੇਬਲਦੇਵਸਭੇਸਭਲੋਕਨਕੋਖਿਨਭੀਤ
 ਰਜਾਰੋ॥੩॥ਗੀਆਮਾਲਤੀਛਿਦਾ॥ਰਾਮਤੰਕਰਤਿਲਕਭਾਲਸੁ
 ਬੈਠਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨੀ॥ਬਿਘਨਕਾਰੀਲੋਕਮੇਕਰਚਾਪਕਰੇਸੁ
 ਨਾਸਨੀ॥ਇਮਕਹੇਲਖਮਦਕੋਪਕੈਤਬਰਾਮੁਗਾਰੇਲਗਾਇਓ॥
 ਉਮਾਤਸਿਰਚੁਮਕੈਤਬਰਾਮਆਪਸੁਨਾਇਓ॥੪॥ **ਸ਼ੀਰਾਮੇਵਾਚ**

੨੫੬ ॥ ਰਖੁ ਸਰਦੁ ਲਭੁ ਜਾ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਸੈਹਿਤ
ਕਰੀ ॥ ਤੁਵ ਬਲ ਪੇ ਖੋ ਸੰਗ ਲਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਨੇ ਸਮੇ
ਅਬ ਨਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਵਿਸੁ ਸਰੀਰ ਰਾਜ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਜੋ ਲਖ ਮਣ ਯਹ
ਸਾਚੇ ਹੋਈ ॥ ਤੇ ਤਾ ਹੋਤ ਸੁਖ ਤਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਹੋਇ ਯਾ ਜਗਤ
ਮਝਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਘ ਨ ਮਾਹਿ ਸੁਬਿ ਜੁਲੀ ਜੈ ਸੋ ॥ ਭੋਗ ਸਭੈ ਜਗਚੈ
ਚਲ ਤੈ ਸੋ ॥ ਤਪਤ ਲੋਹ ਜਲਾ ਬਿੰਦ ਸੁਜੈ ਸੀ ॥ ਮਾਘ ਪਿਖੋ ਖਿਟ ਭੋਗ
ਰਤੈ ਸੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਉ ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਅਤਿ ਮੁਖ ਗਹੇ ॥ ਵਹਿ ਅਤਿ ਮੁਰਖ ਦੇ
ਸਨ ਚਹੇ ॥ ਕਾਲ ਸੁਪਾਤਿ ਉਲੇਹਾ ਨ ਰਾਸੇ ॥ ਮੁਰਖ ਕਰੇ ਭੋਗ ਉਰ
ਮਾਸੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾ ਕਰ ਮਨ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਤਨ ਸੁਖ ਹਿਤ ਵੈਕ
ਰ ਮਕਮਾਵੇ ॥ ਜੇ ਤਨੁ ਮਾਤ ਮਤੇ ਮਾਤੀ ਨਿਮਾਰੇ ॥ ਭੋਗ ਸੁਕਿ ਹਬਿ ਮੈ
ਹੋਇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤੁ ਭਾਈ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸਿੰਗ ਮਕਰ ਕਰੇ

ਬਿਕਾਰਾ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਿਉ ਨ ਦੀ। ਯਨ ਕਾਠ। ਤਿਉ ਖਿਣ ਚੰਚਲ
 ਸੀਗ ਮਠਾਠ। ੧੫। ਪਦ ਮਾਛਾਇ। ਯਾ ਜਿਉ ਆਤੰ ਚਲਾ। ਤੁਰੰ
 ਅਵਸਾਉ ਰਾਮ ਜਲਾ। ਸੁਪਨ ਤੁਲਾਇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਅਹੇ। ਤੁਰੰ
 ਪਿਨਰ ਆਉ ਮਾਨ ਹਿਗਹੇ। ੧੬। ਸੁਪਨ ਤੁਲਾ ਯਹ ਹੈ ਸੀਸਾਕ।
 ਸਦਾਰੋਗ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਮਸ਼ਾਰ। ਗਿਧ ਬਨ ਗਰੰਥੇ ਸਮ ਜਗਰਥੇ।
 ਖੁਰਖਤਾ ਅਨੁਦਰਤ ਨ ਕਰੇ। ੧੭। ਗਵਿਕੀ ਗਤਿ। ਮਾਗਤੀ ਅਧੀ
 ਨਾ। ਆਪੁ ਰਹੈ। ਏਨਿ ਰੇਤੁ ਰਖੀਨਾ। ਜਗ ਮਰਣ ਅਰਨ ਕੋ ਦੇਖੇ।
 ਮੁਰਖ ਅਪਨੈ ਨਹਿ ਸੁਭੇਖੇ। ੧੮। ਸੋਈ ਦਿਨੁ ਮਰੁ ਸੋਈ ਰਾਤਿ। ਮੁ
 ਢਧਰੇ ਮਨ ਮੋ ਬਿਖਿ ਮਾਤਿ। ਭੋਗ ਨ ਕੋ ਅਨੁਧਾਵ ਨ ਕਰੇ। ਕਾਠ
 ਵੇਗ ਕੀਖ ਬਰਨ ਪਰੇ। ੧੯। ਕਾਢੇ ਪਟ ਕੋ ਨਿਰਸੁਜੈ ਸੋ। ਓਮਰਜਾ
 ਇਸੁ ਖਿਣ ਖਿਣ ਤੈ ਸੋ। ਸਫਲ ਬਾਨ ਜਿਉ ਕਰੇ ਪੁਰਾਗਾ। ਤਿਉ ਤਨੁ

ਰੋਗ ਸੁਕਰੇ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਘਾ ਨਿਜਿਓ ਜਗਜਰਾ ਰੂਰਵੇ ॥ ਸਮੇ
 ਨਿਤਾਰ ਮਿਤੁ ਸੀਰਾ ਆਵੇ ॥ ਤੁਚਪਾਨਿ ਮਾਸਹਾਤੁ ਮਗਵਿਸ੍ਵਾ ॥ ਮੂਤੁ
 ਰਤਰਕਤਾ ਜਿਹ ਨਿਸਟਾ ॥ ੨੧ ॥ ਮੈਸੇਤੁ ਨ ਮੈਕਰਾ ਮਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮੈ
 ਰਾਜਾਯੋਲੇਵੇ ਮਾਨਾ ॥ ਅੰਤੁ ਸਮੇਤੁ ਨੁ ਵਿਸ੍ਵਹੋਈ ॥ ਕੈਪਾਨਿ ਭੁਸਮ
 ਕ੍ਰਿਮਾਦਿਕ ਸੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਵਿਕਾਰੀ ਸੋਰਪੁ ਦਾਮੀਜੋਈ ॥ ਆਤਮ ਦੇ
 ਹਕਦਾ ਪਿਨਹੋਈ ॥ ਲਖ ਮਣਜੋਤੁ ਨੁ ਆਤਮ ਦਾਨਾ ॥ ਲੋਕਦਹਨ
 ਕੇਚਹੋ ਭਵਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇਖਾ ਮਹੇਜਗਭੀਤਰ ਜੇਤੋ ॥ ਤਨੁ ਮਭਿਮਾਨ
 ਤੋਹਿ ਸਭਤੇਤੋ ॥ ਦੇਹੋਹਿ ਯਹ ਬੁਧਿ ਸੁਸੋਈ ॥ ਨਾਮ ਆਦਿ ਦਯਾ ਭਾਖੀ
 ਸੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਹਿ ਦੇਹ ਚਿਦਾਤਮ ਹਯੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧਕੀ ਮਤਿ ਵਿਦਿਆਕ
 ਹਯੋ ॥ ਆਦਿ ਦਯਾ ਕਰਹੋਵੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਵਿਦਯਾਤਾਹਿ ਸੁਦਏ ਨਿਵਾਰਾ ॥
 ੨੫ ॥ ਤਾਤੇਭ੍ਰਾਤ ਮੋਖਓਰਧਰੋ ॥ ਵਿਦਯਾ ਭੁਜਾਸਯਾਤਨ ਬਹੁਕਰੋ ॥ ਕ

ਮਕੋਧਾਇਕਹੈਜੇਤਾ। ਮੇਖਪੀਥਕੇਵੈਰੀਤੇਤੇ॥੨੬॥ ਸਤ੍ਰਸੁਦਨ
 ਤਾਹਿਨਿਦੁਗੇ। ਮੇਰਬਚਨਕੁਲੇਓਰਧਾਗੇ। ਤਿਨਮੈਕੋਧਮਹੇਜ
 ਗਜੇਈ। ਮੇਖਾਬਿਨਸਕਏਕੇਸੇਈ॥੨੭॥ ਕ੍ਰਿਧਸੀਗਜਗਜੇਨਰ
 ਕਰੇ। ਸੋਇਤਭਾਤਤਾਤਸੀਹਰੇ। ਕ੍ਰਿਧਮੁਲਮਨਤਾਪਪਛਾਨੇ। ਕ੍ਰਿ
 ਧਮੁਲਜਗਬੰਧਨਜਾਨੇ॥੨੮॥ ਕ੍ਰਿਧਕਰੇਨਿਜਧਰਮਾਬਿਘਤਿ
 ॥ ਤਾਂਤੇਕ੍ਰਿਧਤਜੇਮਮਭਾਤਾ। ਕ੍ਰਿਧਬੰਧਜਗਸਤ੍ਰਸੁਹਯੇ। ਦੈਤਰੁਦੈ
 ਨਦੀਸੁਤਿਸਨਾਪਯੇ॥੨੯॥ ਸਿਤੋਖਨਾਮਨਿਦਨਬਨਜਾਨੇ। ਸਾਂ
 ਤਿਸੁਕਾਮਧੇਨੁਪਹਿਚਾਨੇ। ਤਾਤੇਸਾਂਤਿਕੁਯੇਓਰਮਾਂਹੀ। ਸਤ੍ਰਤੇ
 ਰੋਕੋਇਕਨਾਹੀ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਗਮਾਤਨੁਮਨਾਇਦੇਪ੍ਰਾਨਾ। ਆਤਮਾਇ
 ਨਤੇਭ੍ਰਿਨਪਛਾਨਾ। ਸੁਖਜੋਤਿਅਤਿਸੁਧਸੁਆਹਿ। ਵਿਕਾਰਹੀਨ
 ਆਇਤਕਛੁਨਾਹਿ॥੩੧॥ ਤਨੁਇਦੇਪ੍ਰਾਨਿਪ੍ਰਾਨਨਿਅਗੇ। ਜੇਠੈ

ਨਹਿ ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰੇ। ਤਿਓ ਏ ਪਵੇ ਦੁਖ ਅਪਾਰਾ। ਮਾਹਿ ਸੇਸਾ
 ਰਮ ਰੇ ਬਹੁ ਬਾਰਾ। ੩੨। ਤੁੰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਾਇ ਕੰ ਤੇ ਨਿਮਾਰੇ। ਲਖ ਮਣ
 ਊਰਾ ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰੇ। ਬਾਹਰ ਕਰੇ ਸੁਸੁਭਾ ਬਿਵਹਾਰੇ। ਖੇਦ ਨ
 ਹੋਇ ਸੁਰੰਚ ਰਤੁ ਮਾਰੇ। ੩੩। ਪ੍ਰਾਰਭਾ ਧਿਸੁ ਭੁਭੋਰੋ ਕ੍ਰਾਤਾ। ਸੁਖ ਦੁ
 ਖ ਜੋ ਜਗ ਮੇ ਬਿਖਿਆਤਾ। ਕਾਰ ਯ ਕਰੇ ਮਹੇ ਜਗ ਜੋਈ। ਲੇਖ ਨ
 ਤੇ ਕੋਰੰਚ ਕਹੇਈ। ੩੪। ਬਾਹਰਿ ਕਰ ਕਰਤ ਤੁ ਵਿਕਾਰਾ। ਅਤਿ ਰਿ
 ਸੁਧ ਸੁਭਾਵ ਨਿਹਾਰਾ। ਕਰਮ ਮਹੇ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਜੋਈ। ਤੇ ਮਹਿ ਓ
 ਪ ਕਰੇ ਨਹਿ ਤੇਈ। ੩੫। ਮੇਰੇ ਕਰ ਯੋਗ ਯਾਨ ਯਹ ਸਾਰਾ। ਤੇ ਲਖ
 ਮਣ ਊਰਾ ਅੰਤਰਧਾਰਾ। ਸਿਸਾਰ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਜੋਈ। ਤੇ ਮਾਹਿ ਨਹਿ
 ਕਦਾ ਚਿਤ ਹੋਈ। ੩੬। **ਵੇਰਾ**। ਗਿਰਜਾ ਜਾ ਬਿਧਰਾ ਮਜੀ ਕਯੋ ਭੂ
 ਤ ਪ੍ਰਤਿਗ ਯਾਨ। ਪੁਨਿ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਧਿਯੋ ਸੁਨੇ ਸਗਲ ਦੈਕਾਨ। ੩੭

ਚੁਪਈ॥ ਮਾਤਾ ਯਹ ਮੇਭਾਖਯੋਜੋਈ॥ ਤੁਮਊਰਮਤਿਰਿਧਾਰੇਸੇ
 ਈ॥ ਮਮਮਾਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਨਕਰੋ॥ ਦੁਖਸਗਲਊਰਕੇਪਰਹ
 ਠੇ॥ ੩੮॥ ਕਰਮਪਥਿਮੇਮਾਏਜੋਈ॥ ਸਦਾਇਕਭਰਹੋਨਤੇਈ॥ ਨ
 ਦੀਪ੍ਰਵਾਹਯਥਾਸਰਭੁਗੇ॥ ਕਬੀਮਿਲੇਕਬਿਜਾਹਿਨਿਆਗੇ॥ ੩੯
 ॥ ਚੋਦਹਬਰਖਕਾਲਹੋਜੋਤੋ॥ ਆਧੇਖਿਲਾਸਿਓਜਾਵੇਤੋਤੋ॥ ਦੁਖ
 ਸਗਲਊਰਕੇਪਰਹਰੋ॥ ਮਾਇਮੋਹਮਨੁਮੋਦਨਧਰੋ॥ ੪੦॥ ਦੋ
 ਹਰ॥ ਯਾਬਿਧਕਰੋਸੁਮਾਤਮਬਸੇਪਰਕਰਣਾਧਾਗ॥ ਤੋਬਨਬਾ
 ਸਸੁਮੋਹਕੋਹੋਵੇਗੋਸੁਖਕਾਗ॥ ੪੧॥ ਸਦ੍ਵੈਆ॥ ਇਮਰਾਮਊਚਾਰ
 ਊਮਾਮੁਖਤੇਤਬਦੰਡਪ੍ਰਣਾਮਕਰੀਧਰਮਾਂਹੀ॥ ਚਿਰਕਾਲਪਰੋਪ
 ਰਊਪਰਵੈਅਰੁਮਾਤਕਿਪਾਦਗਹੇਕਰਮਾਂਹੀ॥ ਤਬਮਾਇਊਠਇ
 ਸੁਰੋਦਲਾਏਸਿਰਚੰਮਤਨੀਰਬਹੇਇਗਮਾਂਹੀ॥ ਬਨਰਾਮਚ

ਏਪਿਖਮਾਤੁਤਬੈਸੁਅਸੀਸਕਹੇਅਪਨੇਮੁਖਮਾਹੀ॥੪੨॥ਸੁ
 ਰਸਾਧਕਹੇਜਿਨਕੋਜਗਮੇਅਰੁਹੈਪ੍ਰਿਤਰਾਭਵਮੇਬਿਖਿਆਤਾ॥
 ਪੁਨਿਐਰਮਤਾਰਿਖਪੁਖਕੁਰੋਯਮਾਮੰਦਰੁਣਾਪੁਨਿਜੇਵਸੁਧਾ
 ਤਾ॥ਦਿਸਮਿਤੁਆਦਿਤੁਪਿਖਾਦਿਨੁਸੰਬਤਮਾਸਸਮੇਤਿਸੁਰੁ
 ਬਿਧਾਤਾ॥ਸੁਤਤੇਬਨਮੇਕਾਇਯਾਨਕਰੇਇਮਗੁਖਤਹੈਰਘੁਬੀ
 ਰਕੀਮਾਤਾ॥੪੩॥ਬਿਤਰਾਸੁਰਮਾਰਨਕੋਜਬਹੀਗਜਗਜਚਣੇ
 ਸੁਰਗਜਪਧਾਗੇ॥ਸੁਰਮੰਗਲਜੇਹਿਤੁਤਾਹਿਕਰੇਵਹਮੰਗਲ
 ਹੋਸੁਤਹੋਇਤੁਮਾਗੇ॥ਅਮੀਰਸਫੈਨਚਲੈਬਿਨਤਾਸੁਤਸੀਸਜ
 ਬੈਬਿਨਤਾਪੰਗਧਾਗੇ॥ਬਿਨਤਾਤੁਬਮੰਗਲਜੇਇਕਰੇਵਹਮੰਗ
 ਲਤੇਰਘੁਬੀਗਪਿਮਾਗੇ॥੪੪॥ਪ੍ਰਿਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਸੁਦਿਦਾ
 ਸਭੈਪੁਨਿਬੇਦਨਕੋਰਿਖਮੰਗਊਚਾਗੇ॥ਰਿਖਦੇਵਸੁਮਤਿਅਥਰ

ਬਣਜੁ ਸਭੁ ਹੀ ਯਹ ਰੱਖ ਕਹੋ ਹਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਿਖ ਸਾਤੁ ਸਨਾਰਦ
 ਸਿੰਧ ਮੰਗਾ ਸੁਰਚਾਰ ਯਸੁ ਕੁਸੁ ਸੇ ਮਠਿ ਦਾਰੇ ॥ ਗਹ ਮੰਗ ਨਿਖਤੁ
 ਸੁਦੇਵ ਸਭੈ ਬਨ ਮੈ ਸੁਤ ਪਾਲ ਕਹੋ ਹਿਤਿ ਤਾਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਮਹਾਂ ਬਿ
 ਖਨਾਗ ਪਿਸਾਚ ਬੂਟੇ ਪੁਨਿ ਗਖ ਸਖ ਖਬੁ ਯਾਨਿ ਕਸਾਰੇ ॥ ਗਜ
 ਸਿੰਘਾ ਬਿਮਾਘ ਰਕੋਲ ਬੂਟੇ ਪੁਨਿ ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਸੁਗੰਧ ਚਾਰੇ ॥
 ਤਰਖਾਰਿ ਛੁਦੈ ਸਮਗਾਂ ਬਿਛੁਆ ਅਤਿ ਕੁਰ ਸੁਭਾਵਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹ
 ਰੇ ॥ ਸਭ ਕੁਰ ਸੁਭਾਵਤ ਜੇ ਬਨ ਮੈ ਸੁਤ ਤੋਂ ਹਿਤ ਸੇ ਮਸੁਭਾਵ ਸਵਾਰੇ
 ॥ ੪੬ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਅਤਿ ਰਿਖ ਦਾਸੀ ਹੋਗੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਕਲ ਯਾਨ ਕਰੇ
 ਸੁਤ ਤੇ ਤੇ ॥ ਭੁਤਲ ਮੈ ਰਪਤਾ ਲਾਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਸੁਮਸਤਿ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕੇ
 ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੪੭ ॥ ਚੈ **ਹਰ** ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਜੇ ਦੇਵਨ ਮੈ ਪ
 ਰਧਾਨਾ ॥ ਸੇਏ ਬੈਠੇ ਪਥਿ ਚਲੇ ਤੇਰੀ ਕਰੇ ਕਾਇਆਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਨਰਾਜ

ਛੰਦ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਬਨੇ ਨ ਪੁਤ ਦੁਖ ਕੋ ਲਹੋ ॥ ਅਗਾਤਿ ਪੁਜਿ
 ਜੀਤ ਕੈ ਬਿਭਾਤਿ ਤੇਜ ਕੋ ਗਹੋ ॥ ਸਕੋਤ ਸਿਖ ਵੀ ਦੁਖੀ ਬਜਾਇ ਫੇਰ
 ਕੈ ਬਰੋ ॥ ਸੁਮਾਂਤ ਤਾਤ ਦਾ ਸਕੇ ਕਲੇਸ ਪੁਜਿ ਕੋ ਹਰੋ ॥ ੪੯ ॥ **ਸਵੈਯੰ**
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਸੀ ਸਦਾਈ ਜਨ ਨੀਤ ਬਰਾਮ ਚਲੇ ਬਨ ਸੀ ਸਨਿ ਵ
 ਏ ॥ ਤਬ ਰੋਇ ਸੁਮਾਤੁ ਲਏ ਗਲ ਮੇ ਸਿਰ ਚੁ ਮਸਾ ਅੰਛਤ ਭੁਲ ਲ
 ਗਾਏ ॥ ਇਹ ਰਾਮ ਅਸੀ ਸਪਰੇ ਨ ਰਜੇ ਓਠ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸਮੇ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢ
 ਏ ॥ ਕਾਦਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੇਤੁ ਨ ਅਤਿ ਸਮੇ ਹਰਿ ਕੇ ਪੁਰ
 ਜਾਏ ॥ ੫੦ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਲਖ ਮਣ ਤਾਹਿ ਸਮੇ ਰਖੁ ਨ ਥੋ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾ
 ਮ ਜੇ ਰਨਿ ਜਹਾ ਥੋ ॥ ਹਰਖ ਨੈਨ ਜਲ ਗਦ ਗਦ ਬਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਪੁਤਿ ਕਹ ਯੋ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ੫੧ ॥ ਰਾਮ ਸੇਹ ਓਰ ਸਿਸਾ ਜੋਈ ॥ ਤੈ ਕਰ
 ਦਾ ਕਰ ਕਾਟਿ ਓਸੇਈ ॥ ਮੇਸੇ ਦਾਹਿਤ ਚਾਲੈ ਸਾਥਾ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਇ ਜੇ

ਸਮਮਰਘਨਾਥ॥ ੫੨॥ **ਦਿਹਰਾ** ਮੇਹਅਨਗਹਕੀਜਯੇਸੀਗਚਲੇ
 ਵਰੁਭਾਗਾ॥ ਨਾਤਰਾਮਪਨੇਪ੍ਰਾਣਜੇਦੇਵੇਸਨਮੁਖਤਿਆਗਾ॥ ੫੩॥
 ਲਖਮਣਕੋਹਠਪੇਖਕੈਰਾਮਕਹਯੇਚਲਬੀਗਾ॥ ਸੀਤਾਕੇਸਮਧਾਨ
 ਕੋਬਹੁਰਗਏਰਘੁਬੀਗਾ॥ ੫੪॥ ਭੁਜੰਗ **ਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ**॥ ਜਬੇਰਾਮਾਮਾ
 ਏਤਬੇਸੀਯਜਾਨੇ॥ ਲਯੇਹੇਮਭਾਰੂਜਲੀਆਪਤਨੇ॥ ਭੁਲੇਪਾਦਧੇ
 ਏਪੁਨਬੈਠਆਗੇ॥ ਪੁਛੇਸੀਯਬਾਤੇਬਰੂਭਾਗਜਾਗੇ॥ ੫੫॥ ਕਹਾ
 ਨਾਥਸੈਨਾਬਿਨਾਸੈਨਾਆਏ॥ ਸਸੀਸੇਤਛਤ੍ਰੰਨਹੀਸੀਸਛਾਏ॥ ਨ
 ਹੀਦਾਦਬਾਜੇਭੁਯੇਕੋਨਹੇਤੁ॥ ਨਹੀਕੀਟਸੀਸੀਕਹਾਧਰਮਕੇਤੁ॥ ਬ
 ਰੋਰਾਜਪਾਯੇਭੁਯੇਹਰਖਤੋਕੋ॥ ਚਲੇਬੇਗਾਮਾਏਕਹੇਸੂਬਮੋਕੋ॥ ੫
 ੬॥ ਹਸੇਰਾਮਬੋਲੇਕਹੇਸੀਯਤੋਕੋ॥ ਦਯੇਦੇਰੁਕਾਰੇਦਕੋਰਾਜਮੋਕੋ॥
 ਮਹਾਂਸਤਦਾਦੀਸੁਰਾਜਾਦਯਾਲੀ॥ ਦਯੇਰਾਜਜੇਈਕਰੋਜਾਇਪਾਲੀ॥

੫॥ ਅਬੈ ਬੇਗ ਜਾਓ ਬਨਿ ਸੀਯਾਪਿ ਮਾਰੀ॥ ਕਹੀ ਬਾਤਿ ਸਾਚੀ ਨ
 ਸੁਣੀ ਹਮਾਰੀ॥ ਜਹਾਂ ਮਾਤੁ ਮੇਰੀ ਰਹੇ ਤੁਰਾਜਾ॥ ਤੁਹਾਂ ਨੀਤਿ ਠਾਵੀ
 ਰੰਗੀ ਸੇਵਕਾ ਜਾ॥ ੫੫॥ ਸਿਰਫ ਦ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਯਹ ਬਾਤੁ ਸੀ
 ਤੁਭਈ ਉਰ ਮੈ ਭੀਤਾ॥ ਬਖਾਨਯੋ ਤਬ ਮਾਪਸੀ ਤਾ ਬਿਮਾ ਕਲਾਮ
 ਤਿਚੀਤਿ॥ ਕਿਹਹੇ ਤੁਥੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਭੁਪਤਿ ਦਯੋ ਮਾਪ ਉਦਾਂਗ॥ ਏਹ
 ਰਾਮ ਮੋਹ ਬਖਾਨਿਯੋ ਮਨੁ ਤੁਧੁ ਭੁਯੋ ਹਮਾਰਾ॥ ੫੬॥ ਤੁਬ ਰਾਮ ਮਾ
 ਪ ਬਖਾਨਯੋ ਸੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀ ਦੇ ਕਾਨਾ॥ ਸੀਤੁ ਸੁਭੁ ਪਤਿ ਕੰਕੇਈ ਕੋ ਵਰ
 ਦੇਨ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਭੁਰਤ ਕੇ ਦਯੋ ਰਾਜ ਭੁਪਤਿ ਮੋਹ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸ
 ॥ ਬਰਖਚੈ ਦਹਿ ਮੈ ਬਸੈ ਬਨ ਸੁਖ ਸੈ ਮੁਨਿ ਪਾਸਾ॥ ੬੦॥ ਕੰਕੇਈ ਨੇ
 ਵਰ ਮਾਂਗਯੋ ਦਯੋ ਸਤੁ ਵਾਈ ਭੁਪਾ॥ ਮੰਜਾਓ ਬੇਗ ਸੁਭਾ ਮਿਨੀਨ
 ਹਿ ਬਿਘਨ ਕਰੋ ਅਨੁਪਾ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਯਹ ਵਾਕ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬ

ਸੁਹੇਇ। ਮੇਜਾਓਆਗੇਗਾਮਜੀਤੁਮਆਹੁਪਾਛੇਸੋਇ। ੬੧॥ ਜੋ
 ਗਨਾਥਨਜਾਵਨੋਤਵਮੋਬਿਨਾਸੁਨਿਰਾਮਾ। ਪੁਸ਼ਨਸੁਨਿਰਾਪੁਨ
 ਥਸੀਤਾਕਹੇਕਰੁਲਾਧਾਮ। ਕੇਸੋਲਿਜਾਵੈਤਵਬਨਸੁਨਿਜਾਨ
 ਕੀਦੈਕਾਨ। ਬਹੁਬਿਆਲਜਾਬਨਮਾਂਹਿਫਕੇਮਿਗਾਬਿਯਾਕੁਲ
 ਜਾਨ। ੬੨॥ ਅਤਿਘੋਰਗਾਖਸਜਾਹੁਮੇਪੁੰਨਿਖਾਂਹਿਮਾਨਸਨੀ
 ਤਿ। ਸਿੰਘਬਿਆਪਰਸੁਕਰਾਬਹੁਫਿਰੇਅਤਿਨਿਰਭੀਤਿ। ਕਟ
 ਅਮਲਮੁਲਫਲਾਦਿਕਾਂਤਹਿਬਨੇਭੋਜਨਕਾਜ। ਅਪੁਪਬਿਜ
 ਨਨਾਮਿਲੋਜੋਦੇਖਿਯੇਪਰਸਾਜ। ੬੩॥ ਮਿਲੇਕਬਹੁਨਾਮਿਲੇਫ
 ਲਮੁਲਭਾਖੇਜੋਇ। ਅਤਿਘੋਰਬਨਭੁਇਦਾਇਕੇਨਾਂਹਿਗਾਹੁਪੇ
 ਥੇਕੋਇ। ਸੁਰਕਰਾਪੁਨਿਕੰਟਕਾਖਗਦੰਡਸੁਜਾਹਿਘਨੇਗ। ਗਿਰ
 ਹਗਹਵਰਹੈਘਨੀਸਮਰਾਂਤਿਜਾਹਿਅਧੇਗ। ੬੪॥ ਇਹਭਾਂਤਿਹੋਰ

ਹਿੰਦੁਖਨਾਜਹਿੰਦੁਕਾਬਨਨਾਮਾਪਾਦਕੋਤਹਿਜਾਵਨੇਤਨਸੀ
 ਤਾਸਿਰਮੇਘਾਮਾਗਾਖਸਾਕੋਹੇਰਕੇਤੁਤਜੇਸੀਤੇਪਾਨਾ।ਪਰਬੀ
 ਚਰਤੁਤੁਭਾਮਨੀਓਰਕਹਯੇਮੇਰੋਮਾਨਾ।੬੫।ਮੇਬੇਗਾਮਾਵੇਸੁੰਦ
 ਗੀਓਰਸੰਕਰੰਚਨਧਾਗ।ਪੁਨਿਬੇਗਪੇਖੇਮੋਹਕੋਇਮਕੀਨਰਾਮਭੁ
 ਚਾਗ।ਸੁਨਿਰਾਮਕੀਪਹਿਬਾਤਸੀਤਾਭਇਓਦੁਖਓਰਮਾਂਗਿ।ਕਫੁ
 ਕੋਪਕੈਮੁਖਤਾਫਰੋਪੁਨਿਕਹੇਸੀਤਾਨਾਹਿ।੬੬।ਕਿਓਰਾਮਮੋਕੋਤਿ
 ਅਗਹੋਮੇਧਰੰਮਪਤਨੀਦੇਵਾ।ਪਤਿਬ੍ਰਤਾਨਿਰਦੇਖਮੇਮਨਨਕਰਤੀ
 ਸੇਵਾ।ਧਰੰਮਗਤਿਜਗਭਾਖਿਯੇਪੁਨਿਦਯਾਤੋਹਿਅਪ੍ਰਾਗ।ਸਮੀਪਤੇ
 ਰੋਮੇਰਹੋਬਨਕੋਕਰੇਅਪਕਾਰਾ।੬੭।ਫਲਮੂਲਜੇਭੁਜਨਬਨੇਤੁ
 ਵਖਾਇਛੋਰੇਜੇਇ।ਤਿਹਖਾਇਕੇਬਿਚਰੇਸੁਖੀਪੁਨਿਮੇਸੁਧਾਸਮਸੇ
 ਇ।ਤਵਸਾਥਬਿਚਰੇਰਾਮਮੇਕੁਸਕਾਸਕੰਟਕਜੇਇ।ਸਮਫੁਲਕੇ

ਬਿਛਾਵਨੇ ਮਮ ਹੋਇ ਗੋਬਨ ਸੋਇ ॥ ੬੮ ॥ ਸੁਣੈ ॥ ਰਾਮ ਕਲੇਸ
ਨ ਤੋਹ ਦਯੋ ਤੁਫਕਾਰ ਯਮੇ ਕਰਹੈ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅੰਰ ਸੁਨੇ ਜਬ ਬ
ਲਹੁਤੀ ਇਕ ਜੋਤੀ ਕਿਆਇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਕਹੈ ਮਮ
ਪੇਖਾਤਿ ਨੀਪਾਤਿ ਸੰਗਾਦੁ ਸੇਕ ਬਹੀ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਵਾਕ ਸੁਬਾ ਮਨਹੋ
ਇਤ ਬੈਤਵ ਸੰਗਾਦੁ ਲੇਜ ਬਮੇ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਕਛੁ ਅੰਰ ਕਹੈ ਮ
ਮ ਸੰਗਾਲ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮਨ ਭੀਤਰ ਆਇ ਜਬੀ ॥ ਸੁਰੰ ਮਾਇਣ ਜੋ
ਬਹੁ ਬਾਰ ਸੁਨੇ ਤਿਨ ਬਾਮਨ ਕੋਤੁ ਮਪੁਛੁ ਅਬੀ ॥ ਦਿਜ ਰਾਜ ਕਹੈ ਪੁ
ਰਾਜੈ ਧਰੁ ਤੇ ਬਨ ਰਾਮ ਗਏ ਬਿਨ ਸੀਖ ਕਬੀ ॥ ਦਿਜ ਰਾਜ ਬਖਾਨਤੁ
ਜੋ ਮੁਖ ਤੇਤੁ ਮਰਾਮਾਤਿ ਆਗਹੁ ਮੋਹਤ ਬੀ ॥ ੭੦ ॥ ਤਵ ਸੰਗਾਦੁ ਲੇਸੁ
ਨਿਰਾਮ ਅਬੈ ਤਵ ਕਾਰ ਯਕੀ ਬਨ ਨੀਤ ਸਹਾਈ ॥ ਜਬ ਮੋਤ ਜਰਾ
ਮਸੁ ਜਾਹੁ ਚਲੇ ਤਬ ਪ੍ਰਾਣ ਦਯੋ ਖਿਣ ਮਾਹਿ ਬਹਾਈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਹੋ

ਓਰਸੀ ਯਜਬੈਤ ਬਜਾਨ ਲਯੋ ਮਨ ਮੇਰ ਪੁਰਾਣੀ। ਮਮਸੀ ਗਚ
 ਲੈਤ ਬਰਾਮ ਕਹਯੋ ਮਬਕਾਜ ਬਨੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਲਗਾਈ॥ ੧॥
 ਚੈ **ਪਈ**॥ ਹਾਰ ਅਭੁਰਣ ਅਹੇਤ ਦੁਜੇਤੇ। ਬੇਗਾ ਅਰੰਧਤੀ ਦੀ ਜੇਤੇ
 ਤੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਦੋਧ ਨਹਿ ਮਪਾਰਾ। ਹਮ ਚਾਏ ਮਬਾਦਿ ਪੁਨਿ
 ਮਜ਼ਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਲਖ ਮਣਤੁ ਮਾਮਬ ਬੇਗਾ ਸੁਜਾਵੈ। ਭੁਗਤਿ ਸਹਿ
 ਤੁਤੁ ਮਦਿ ਜਵਗ ਲਿਆਵੈ। ਮਪੁਨੇ ਧਨੁ ਮਬ ਦੇਵੇ ਤਾਹਿ। ਹਮ
 ਸੇਚ ਲੇ ਮਬੀ ਬਨ ਮਾਂਹਿ॥ ੧੩॥ ਚੈ **ਹਰ**॥ ਆਬਿਧ ਰਾਮ ਹਿਜੈ ਕਹਯੋ
 ਤੇ ਲਖ ਮਣਤਿ ਹਕਾਲਾ। ਭੁਗਤਿ ਸਮੇਤਿ ਬਲਾਇ ਕੇ ਮਾਨੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਬਿਸਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਗੋਸੇ ਬਿੰਦੁ ਪਨ ਬੰਹੁ ਮਬਿ ਗਾਇ ਬਾਮਭ
 ਰਣਹੁ ਤੇ ਜੇ ਮਦਿ ਗਾ ਕੁਟੀ ਬੀਸੀ ਲਵੈ ਤਦਿ ਜਜੇਤੁ। ਤਿਨ ਕੋ ਦਯੋ ਸੁ
 ਰਪੁ ਕੁਲ ਕੇਤੁ॥ ੧੫॥ ਮੁਖ ਅਭੁਰਣ ਮਾਹਿਤਿ ਨ ਜੇਈ। ਦਏ ਮਰੰ

ਥਤੀਸੀਤਾਤੇਈ। ਰਾਮਮਾਤਸੇਵਕਜੇਆਹਿ। ਰਾਮਦਯੋਧਨੁਬ
 ਹੁਬਿਧਤਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਸੀ **ਕਰਛੰਦਾ**॥ ॥ ਮਾਪਨੇਪੁਨਿਸੇਵਕਾਧਨੁ
 ਦਯੋਰਾਮਮਾਪਾਗ। ਪੁਰਬਾਸਿਸੇਪੁਨਿਦੇਸਕੇਜੇਹੁਤੇਬੰਪੁਹਜਾ
 ਗ। ਦਯੋਤਾਹਿਕੋਧਨਬਹੁਬਿਧਾਓਰਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਓਦਾਸਾ। ਪੁਰ
 ਰਾਮਰਾਮਤਿਆਗਿਕੋਪੁਨਿਲਯੋਤਦੈਬਨਬਾਸਾ॥ ੧੭॥ ਲਖਮ
 ਨਤਬੈਨਿਜਮਾਤਕੋਕੋਸਲਆਦਿਗਆਇ। ਸਮਰਪਮਾਤਾ
 ਤਾਹਿਕੋਪੁਨਿਚਾਪਲੈਨਿਜਪਾਇ। ਆਇਰਾਮਸੁਸਨਮੁਖਪੁ
 ਨਿਰਯੋਭਵਹੋਇ। ਰਾਮਸੀਤਾਲਖਮਲੈਨਿਪਧਾਮਚਾਏਸੋ
 ਇ॥ ੧੮॥ ਛਪੈ **ਛੰਦ**॥ ਸਾਨੁਜਰਾਮਸਸੀਯਚਲੈਨਿਪਪਥਿਮੇ
 ਸੇਹੈ। ਸਰਲੈਕਨਕਓਓਰਰਾਮਪੁਨਿਸਾਨੰਦਜੇਹੈ। ਸਾਮਦਰ
 ਨਤਨਕਾਮਕੋਦਰਤਿਮਤਸੁਖਦਾਈ। ਦਿਸਹਰੇਅਧੋਰੋਛੰਤਿ

ਗਤਿ ਮੰਦ ਸੁਹਾਈ॥ ਸੁਪਾਦਨਿ ਯਾਸ ਜਗ ਪਾਵਨੇ ਪਦ ਪਦ ਮੇਰ
 ਪਾਵਰ ਕਰੇ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਭੁਟਾਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਚਲਤਿ ਪਿਤ ਮੰਦਰ ਮੇ
 ਬਰੇ॥ ੮੦॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਮਧਾਤਮ ਗਾਮਾਇ ਦੇ** ਓ ਮਾਮ ਹੇ ਸਰ
 ਸਿਬਾ ਦੇ ਅਯੋਧਾ ਕਾਂਤ ਚਤੁਰ ਥਾਧਿ ਮਾਇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੁ
 ਚਾ ਦੇ **ਹਰ**॥ ਸੰਨ ਜਸੀ ਪਸੰਮੇਤੁ ਹਰਿ ਮਾਵਤੁ ਪਿਖ ਮਗਮਾਹਿ॥
 ਬੇਲੇ ਨਗਰ ਪ੍ਰਸਪਰ ਮਨ ਮੇ ਮਤਿ ਬਿਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਕੈ ਕੇਈ ਕੋਵ
 ਰਦਾਨ ਸੁਨਿ ਭੁਏ ਦੁਖਤਿ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਸੰਤ ਸੀਧਿ ਭੁਪਤਿ ਭੁਨੇ ਯਾਜ
 ਗ ਮੇ ਸਭ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੇਤੁਤਿ ਮਾਗਿ ਮੇ ਜਨਿ ਪਿਅਰੇ ਕੋ
 ਗਾ ਸੰਤ ਸੀਧਿ ਭੁਪਤਿ ਨਹੀ ਭੁਯੋ ਕਾਮਵ ਸਬੰਗ॥ ੩॥ ਕਥਿ ਕੇਈ ਦੁ
 ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਦਯੋ ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ਕੁਰਕਰ ਮਮਤਿ ਮੁਖੀ ਕਰੇ ਸਗਲ
 ਸੁਖ ਨਾਸਾ॥ ਹੇ ਜਨ ਈਹ ਨਹਿ ਬਸੇ ਚਲੇ ਮਬੀ ਬਨ ਮਾਹਿ॥ ਰਾਮ ਸੁ

ਸੀਤਾਸਾਨੁ ਜੋ ਜਹਾ ਜਾਨਿ ਕੋ ਚਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਦੇਖਹੁ ਸੀਤ
 ਚਲੇ ਪਦ ਸੋ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਲੈਗਨ ਜੋ ਇਨਿ ਹਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਚਲੇ ਪ
 ਦ ਸੋ ਪਥ ਮੇ ਅਜਨਾ ਗਜ ਦੂਜਿ ਨ ਕੀ ॥ ਮਸਦੁ ਗੀ ॥ ਜਵਤੁ ਗ
 ਮਪਿ ਖੋਵਿਗ ਕੈ ਤਨ ਕੋਟ ਮੇ ਜਨ ਕੀ ਛ ਬਿਵਰੀ ॥ ਜਾਇਨ
 ਕੋ ਬਨ ਬਾਸਦ ਯੇ ਦਹਿ ਹੋ ਜਗ ਕੁਰਮ ਹਾਨਿ ਪਨਰੀ ॥ ੬ ॥ ਚੋ **ਪਈ**
 ਕੈ ਕਈ ਨ ਮਰਾਖ ਸੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਬ ਬਿਨਸ ਕੀ ਯੋ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ॥
 ਸੀਤਾ ਪਦ ਸੋ ਚਲੇ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਪੇਖ ਹੋ ਸੀ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਬ
 ਲਦਾਨ ਬਿਧ ਹੋ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯਤ ਨ ਕੋ ਬਲ ਕਛੁ ਨਹੀ
 ॥ ੮ ॥ ਬਿਧ ਦੁਖ ਬਿਮਾ ਕੁਲ ਜਨ ਕੁਏ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵਤ ਬੈਨ ਅਲ
 ਏ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਲਖ ਮਣੁ ਪਥਿ ਪੇਖਾ ॥ ਮਤੁ ਤਮ ਸੋ ਚਿਕਰੇ ਸੁ
 ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਰਾਮ ਪਿਥੇ ਤੁਮ ਪਥ ਮੇ ਜੋਈ ॥ ਮਾਇਨ ਰਾਇ ਦਾ ਬਿਸੁ

ਸੁਜੇਈ॥ ੮॥ ਇਹ ਜਨ ਕਨਿ ਦਨੀ ਲਖ ਮੀਆਹਿ॥ ਜੋਗ ਮਾਯ
 ਰਾਖੇ ਰਿਖਤਾਹਿ॥ ਸੀਪਤਿ ਕੋ ਅਨੁਗਾਮੀ ਜੇਈ॥ ਸੇਸ ਪਛਾਨੇ
 ਲਖ ਮਣ ਸੇਈ॥ ੧੦॥ ਰਾਮ ਸੁਮਾਇਆ ਗੁਣ ਅਨੁਸਾਰਾ ਭਾ
 ਸਤ ਹੈ ਨਾਮ ਕਾਰਾ॥ ਰਜ ਗੁਣ ਪ੍ਰਕਤਿ ਰਾਮਾ ਬਿਧ ਭੁਏ॥ ਨਿ
 ਖਲ ਜਗਤ ਪੁਨਿ ਜਾਨਿ ਰਮਏ॥ ੧੧॥ ਸਤ ਗੁਣ ਸਹਿਤ ਬਿਸਨੁ
 ਤਨੁ ਧਾਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਭੁਜ ਬਲ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਸਿਧ ਗਤਿ ਰੁ
 ਵਦ ਪ੍ਰਧਾਰੇ॥ ਅਤਿ ਸਮੇਂ ਸਭ ਜਗ ਸੀਹਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਸ **ਟੋਯਾ**॥ ਮਨੁ ਸੁ
 ਰਖਿ ਕੋ ਸੁਤ ਸੇਵਕ ਥਤਿ ਨਾਮਾ ਪਦ ਪੇਖ ਸੁਮੀਨ ਭੁਏ॥ ਤਿਨ ਪਾਲੇ
 ਨਰਾਮ ਸੁਕੀਨ ਤਬੀ ਪੁਲੈ ਜਲ ਨਾ ਵਿਚ ਦਾਇਲਏ॥ ਸੁਰਨੀਰਧ
 ਪੁਰਬ ਜੋ ਮਥਏ ਗਿਰ ਮਦਰ ਰੂਬ ਪਤਾਲ ਗਏ॥ ਗਿਰ ਪੀਠ ਸੁਧਾ
 ਰਲ ਯੇਤ ਬਹੀ ਇਨ ਕੁਰਮ ਰੂਪ ਤਬੈ ਸੁਕਏ॥ ੧੩॥ ਧਰਣੀ ਜਬ

ਰੂਬਪਤਾਲਗਈਇਨਸੁਕਰਰੂਪਸੁਰਾਮਸਵਗੇ। ਰਘੁਨੰਦ
 ਨਤੋਲਨਕੀਨਤਬੀਧਰਣੀਪੁੰਨਿ ਰੋਪਸਦਾਫੁਕਨਗੇ। ਨਰ
 ਸਿੰਘਭਏਭਵਪੁਰਬਏਪ੍ਰਹਿਲਾਦਦਏਦਰਕੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇ। ਸਭ
 ਲੋਕਹਕਿਟਕਰਾਖਸਜੇਜਗਰਾਮਦਹੀਨਖਸਾਬਬਿਦਾਗੇ। ੧੪
 ॥ ਸੁਤਰਾਜਹਰੇਪਿਖਆਦਿਤਿਜੇਅਤਿਦੀਨਭਈਹਰਿਆਚ
 ਨਕੀਨੋ। ਬਨਬਾਮਨਰਾਜਲਏਬਲਤੇਤਿਨਕੇਸੁਤਕੋਇਨਏ
 ਰਿਸਦੀਨੋ। ਜਬਬਾਹੁਜਨੀਚਭਏਜਗਮੇਧਰਣੀਪਰਭਾਰਕਰ
 ਯੇਤਿਨਪੀਨੋ। ਭ੍ਰਿਗੁਵਿਸਬਿਖੇਤਬਰਾਮਜਏਧਰਬਾਹੁਜਭਾਰ
 ਕਰਯੇਸਭਛੀਨੋ। ੧੫॥ ਸਿਕਰਦੇ ॥ ਦੁਹੀਈਸੁਰਰਾਮਜੀਅ
 ਬਭਏਨਰਾਮਦੁਤਾਗਾਰਾਦੁਲਾਦਿਸੁਕੋਟਿਰਾਖਸਹਨੇਰੋਕਲ
 ਧਾਰਾ। ਮਾਨੁਖਕੋਮਰਣਾਤਿਸੇਬਿਧਾਮਾਪਾਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਯਤੇ

ਕੁਏਹਰਿਅਪਮਨੁਖਨਾਸਮਰਬੁਸੁਮਾਨ॥੧੬॥ਭੁਪਦਸਰਬ
 ਕੀਨਤਪਸਾਰਾਧਯੋਹਰਿਰਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਕੀਇਛਾਕਰੀ॥ਹਰਿਭੁਯੋ
 ਪੁਤ੍ਰਸੁਮਾਇ॥ਸੋਇਬਿਸਨਸੁਰਾਮਜੀਦਸਕਿਧਕੇਬਧਕਾਜ॥
 ਸੰਗਲਖਮਣਜਾਹਿਰੋਬਨਲੋਕਪੇਖੇਆਜ॥੧੭॥ਬਿਸਨ
 ਮਾਇਆਜਾਨਕੀਕਰਪਾਲਬਹੁਰਸੀਹਗਾਰਾਜਾਕਕੇਈਕਾਰ
 ਏਬਨਨਾਹਿਕੀਨਬਿਚਾਰਾਕਾਲਪੁਰਬਨਰਦੇਕਹਿਰਾਯੋਮਾ
 ਪਬਿਚਾਰਾਬਨਜਾਇਕੇਅਬਰਾਮਜੀਤੁਮਹਰੇਧਰਣੀਭਾਗਾ
 ੧੮॥ਰਾਮਅਪਬਖਾਨਯੋਬਨਜਾਉਪ੍ਰਾਤੁਸੁਕਾਲਾਰਾਮਹਿਤੁ
 ਚੈਤਾਤਜੇਤੁਮਸਨੇਲੋਕਸੁਬਾਲਾਰਾਮਰਾਮਸੁਜੇਜਪੇਪੁਨਿਲੋ
 ਕਯਾਜਗਮਾਂਗੋ॥ਤਿਨੇਮ੍ਰਿਤੁਭਯਾਦਿਕਾਜਗਕਦੇਹੋਵੇਨਾਹਿ॥
 ੧੯॥ਕੈਸੇਪਰਾਤਮਰਾਮਕੋਪੁਨਿਦੁਖਸੀਕਹੋਇ॥ਰਾਮਨਮਸੁਮ

ਕਤਿ ਦੇਵੇ ਮੈਰ ਕਲੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਗਇਆ ਮਨੁ ਖਸਰੁ ਪਕੈ ਬਿਚ
 ਰੈ ਸੁਲੈ ਕਲੁ ਮਾਗਿ ॥ ਬਿਰੁ ਬਹੈ ਸਭ ਲੈ ਕਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨਿ ਤੈ ਕੋਤਾ
 ਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਤੁ ਕੋ ਕੇ ਭੁਜਨੁ ਹਿਤੁ ਦਸਕਿ ਧਕੇ ਬਧਕਾ ਜਾ ॥ ਭੁਪ
 ਦੁਛਤ ਦੇ ਨਹਿ ਤੁਇ ਨ ਲਯੋ ਮਾਣਖ ਸਾਜਾ ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਭੁਖ
 ਸੁਮੈ ਨ ਲੀਨੀ ਦੁਖ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਸਾ ॥ ਸੁਨਿ ਬਿਪਕੇ ਮੁਖ ਕਥਾ ਲੈ
 ਕਨ ਰਾਮ ਜਾਨਯੋ ਈਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਲੋਗਨ ਸੀਸਾ ਗਯੋ
 ਚਿਤ ਦੇਉ ਰਹ ਰਿਰਾਮਾ ॥ ਤਬੈ ਮੁਨੀ ਦੁਰ ਮੈਰ ਕਛੁ ਭਾਖੈ ਕਰਣਾ
 ਧਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਹਸਾ ਸੁਸੀਤ ਰਾਮ ਕੋ ਜੋ ਚਿਤ ਦੇ ਨਰ ਕੋਇ ॥ ਰਾ
 ਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦਾ ਗਿਅਨ ਸਾਹਿਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਮ
 ਰਾਖ ਦੁਕੈ ਪਿਆਰਯੋ ਪਰਮ ਗੋਪਯ ਹਜਾਨਾ ॥ ਰਾਖੋ ਪਰਮ ਦੁਰ
 ਇਕੈ ਕੀਜੋ ਨਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਹਾ ਬਖਾਨ ਕੋ ਗਏ

ਭੁਏਹਰਿਅਪਮਨਖਨਸਮਰਬੁਸੁਆਨ॥੧੬॥ਭੁਪਦਸਰਬ
 ਰੀਨਤਪਸਾਰਾਧਯੋਹਰਿਰਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਕੀਇਛਾਕਰੀ॥ਹਰਿਭੁਯੋ
 ਪੁਤ੍ਰਸੁਆਇ॥ਸੋਇਬਿਸਨਸੁਰਾਮਜੀਦਸਕਿਧਕੇਬਧਕਾਜ॥
 ਸੈਗਲਖਮਣਜਾਹਿਰੋਬਨਲੋਕਪੇਖੋਆਜ॥੧੭॥ਬਿਸਨ
 ਮਾਇਆਜਾਨਕੀਕਰਪਾਲਬਹੁਰਸੀਹਾਰਾ॥ਰਾਜਾਕਕੇਈਕਾਰ
 ਏਬਨਨਹਿਕੀਨਬਿਚਾਰਾ॥ਕਾਲਪੁਰਬਨਰਦੇਕਹਿਰਾਯੋਮ
 ਪਬਿਚਾਰਾ॥ਬਨਜਾਇਕੋਮਬਰਾਮਜੀਤੁਮਹਰੇਧਰਣੀਭਾਗਾ
 ੧੮॥ਰਾਮਅਪਬਖਾਨਯੋਬਨਜਾਉਪੁਤ੍ਰਸੁਕਾਲਾ॥ਰਾਮਹਿਤ
 ਚੀਤਾਤਜੇਤੁਮਸੁਨੋਲੋਕਸੁਬਾਲਾ॥ਰਾਮਰਾਮਸੁਜੇਜਪੋਪੁਨਿਲੋ
 ਕਯਾਜਗਮੰਗੈ॥ਤਿਨੇਮ੍ਹਿਤੁਭਯਾਦਿਕਾਜਗਕਦੇਹੋਵੇਨਹਿ॥
 ੧੯॥ਕੈਸੇਪਰਾਤਮਰਾਮਕੋਪੁਨਿਦਖਸੀਕਹੋਇ॥ਰਾਮਨਮਸੁਮ

ਕਾਤਿ ਦੇਵੇ ਮੋਰ ਕਲੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁਖ ਸਰੂਪ ਕੋ ਬਿਚ
 ਰੈ ਸੁਲੈ ਕਲ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਬੈ ਬਹੈ ਸਭ ਲੋਕ ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨਿ ਤੈ ਕੋ ਤਾ
 ਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਤੁ ਕੋ ਕੇਭੁ ਜਨੁ ਹਿਤੁ ਦਸ ਕੰਧ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜਾ ॥ ਭੁਪ
 ਦਾ ਛਤ ਦੈ ਨਹਿ ਤੁਇ ਨ ਲਯੋ ਮਾਣਖ ਸਾਜਾ ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਭੁਖ
 ਸੁਮੋਨ ਲੀਨੀ ਦੁਖ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਸਾ ॥ ਸੁਨਿ ਬਿਪ ਕੇ ਮੁਖ ਕਥਾ ਲੋ
 ਕ ਨਰਾਮ ਜਾਨੁ ਯੋਈ ਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਜਬ ਲੋਗਨ ਸੀਸਾ ਗਯੋ
 ਚਿਤ ਦੇਉ ਰਹ ਰਿਗ ਮਾ ॥ ਤਥੈ ਮੁਨੀ ਦੁਰ ਮੋਰ ਕਛੁ ਭਾਖੈ ਕਰਣਾ
 ਧਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਹ ਸੁਖ ਸੁਸੀਤ ਰਾਮ ਕੋ ਜੋ ਚਿਤ ਦੇ ਨਰ ਕੋਇ ॥ ਰਾ
 ਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸਾਹਿਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਮ
 ਰਾਖ ਦੁਕੈ ਪਿਆਰ ਯੋ ਪਰਮ ਗੋਪ ਯਹ ਜਾਨਾ ॥ ਰਾਖਿ ਪਰਮ ਦਰ
 ਇਕੋ ਕੀਜੋ ਨਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਹਾ ਬਖਾਨ ਕੋ ਗੋਇ

ਮੁਨੀ ਸੁਰਧਾਮਾ ਲੋਕ ਨੇ ਪੁਨਿ ਤਾ ਸਮੇਲ ਖੇਪਰਾਤ ਮਗਮਾ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਗਏ ਪਿਤ ਕੋ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਨਾਹਿ ਤਹਾਂ ਕਿਨ ਜਾਤਿ
 ਹਟਾਏ ॥ ਵਹੁ ਸਾਨੁ ਜਸੀ ਯਸ ਮੇਤਿ ਤਹਾਂ ਵਿਗ ਜਾਇ ਕੋ ਕੋਇ ਸੁਖੈ ਨਿ
 ਅਲਾਏ ॥ ਬਨ ਬਾਸ ਕਹ ਯੋਹ ਮਕੋ ਜਨ ਨੀਤ ਹਜਾ ਵਨ ਕੋ ਹਿਤ ਹੋਹ
 ਮਆਏ ॥ ਅਬ ਭੁਪ ਕਹੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੋਹ ਮਜਾਹਿ ਸਿਤਾ ਬਨ ਢੀਲ
 ਸੁਹਾਏ ॥ ੨੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਿਰ ਜਾਯਾ ਬਿਧਰਾ ਮਜੀ ਜਬੈ ਸੁਕੀ ਨਬ
 ਖਾਨਾ ॥ ਤਬੈ ਕੋਈ ਬੇਗ ਕੋਊ ਠੀਹ ਰਖ ਊਰ ਮਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸਾ
 ਜਨੁ ਰਾਮ ਸੁਚੀਰ ਦਏ ਤਿਨ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਪੁਨਿ ਚੀਰ ਫਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪ
 ਟੈ ਬਰਤਾਰ ਤਬੈ ਬਨ ਚੀਰ ਭੁਲੀ ਬਿਧ ਸੋਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਕ੍ਰਾਤ ਕਰੀਲ
 ਪੁਰੀ ਤਿਵਹੋਂ ਨਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ਤਿਰੀ ਤਿ ਸੁਕਾਏ ॥ ਰਾਮ ਮੁਖੰ ਬੁ
 ਜਾ ਪਿਖੇ ਕਰ ਚੀਰ ਮਹਾਂ ਊਰ ਮਾਹਿਲ ਜਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮ ਲਾਏ ਕਰ ਚੀ

ਰਵਹੀਧਰਜਾਨਕੀਅੰਗਨਆਪਮੁਰਾਰੀ॥ਵੇਖਸੁਚੀਰਧਰੇਤਿ
 ਨਕੋਪੁਨਿਰੋਇਉਠੀਸਗਲੀਨਿਪਨਾਰੀ॥ਵੈਸੁਨਿਆਪਵਸਿ
 ਸੁਤਥੈਪੁਨਿਕੋਕਈਸੋਰਖਵਾਕਉਚਾਰੀ॥ਦੁਸਟੇਬਨਬਾਸੁਮੁਰਾ
 ਮਦਏਕਿਉਸੀਯਕੁਦੇਵਤਚੀਰਸੁਬਾਰੀ॥੨੯॥ਪ੍ਰਤਿਬੁਤਸੀਯਚ
 ਲੇਪਤਿਸੰਗਸੁਆਪਬੁਝੇਜਬਪ੍ਰਮਬਢਾਏ॥ਤਬਧਾਗਿਦਿਰੀਬਰ
 ਭੂਖਨਸੋਅਤਿਭੂਖਤਹੀਬਨਭੀਤਰਜਾਏ॥ਪਤਿਸੰਗਿਫਿਰੋਬਨ
 ਭੀਤਰਏਰਮਕਾਨਨਕੇਸਭਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ਇਮਭਾਖਵਾਸਿਸੁਸੁ
 ਮੇਨਗਹੀਨਿਪਆਪਤਥੈਸੁਸੁਮਤਿਬੁਲਾਏ॥੩੦॥ਰਥਾਮਨਸੁਮੰ
 ਤਸੁਰੋਇਕਹੀਚਫਜਾਹਿਬਨੇਬਨਜੀਵਨਪਿਆਗੇ॥ਇਹਭਾਂਤਿਉ
 ਚਾਰਸੁਰਾਮਪਿਖੇਪੁਨਿਸੀਯਸੁਮਿਤ੍ਰਜਥੰਗਨਿਹਾਰੇ॥ਇਗਨੀਰਬ
 ਹੋਅਤਿਰੋਵਤਹੈਦੁਖਭਾਰਭਯੋਸੁਗਿਰੇਧਰਭਾਰੇ॥ਰਥਸੀਯਚਢੀ

ਪਤਿਗਮਾਪਿਖੇਕਾਰਿਜੋਰਿਸੁਭੁਪਹਿਸੀਪਜੁਹਾਰੇ॥੩੧॥ਸਿਰ
 ਛੰਦ॥ਰਾਮਕਰਪਰਦਖਣਾਬੁਪਤਿਚਫੇਰਬਮਾਹਿ॥ਲਖਮਣਦੇ
 ਉਧਨੁਖਰਗਤੁਦੀਧਾਰਨਿਜਰੁਜਮਾਹਿ॥ਰਬਬੈਠਕੇਪੁਨਿਬੋਲ
 ਯੋਸੁਨਿਸਾਰਥੀਮਨਮਾਹਿ॥ਬੇਗਰਬਕੋਕਹਾਂਕਯੋਮਬਢੀ
 ਲਕੀਜੇਨਾਹਿ॥੩੨॥ਸਰੋਪ॥ਰਬਠਾਂਫਕੋਰਬਠਾਂਫਕੋਇਮ
 ਰੂਪਤਿਮਾਪਸੁਮੰਤੁਉਚਾਰੇ॥ਸੁਚਲਾਇਚਲਾਇਸੁਰਾਮਕਹੀਰ
 ਬਤਾਂਹਿਹਕੇਮਾਤਿਸੈਹਠਧਾਰੇ॥ਕਛੁਦਰਗਏਹਰਿਜੋਪੁਰਤੇਨਿਪ
 ਖਾਇਤਦਾਰਗਿਰੇਭੁਵਤਾਰੇ॥ਪੁਰਬਾਲਕਬਿਧਜੁਵਾਦਿਜਸੰਤ
 ਮਦੈਰਬਕੋਪੁਨਿਸਿਗਾਸਿਧਾਰੇ॥੩੩॥ਗੀਯਾਮਾਲਤੀਛੰਦਾ॥ਤਿਸ
 ਰਤਿਸਟਸੁਰਾਮਜੀਮੁਖਭਾਖਤੇਜਨਜਾਵਤੀ॥ਰਬਬੇਗਰਾਮਚ
 ਲਾਇਯੋਨਹਿਤਾਹਿਸਿਗਾਤਿਪਾਟਹੀ॥ਰਾਜਾਸਬਹਚਿਰਗੇਇਕੇਪੁ

ਨਿਸੇਵਕਾਕੋਯੋਕਹੀ। ਰਾਮਮਾਤ੍ਰਕੁਸਲਾਪਰਲੇਚਲੇਮੁਕੋ
 ਸਹੀ॥ ੩੪॥ ਕਛਕਾਲਮੇਰੋਜੀਵਨੋਤਹਿਹੋਇਪ੍ਰਾਣਉਭਾਨਿਯੋ॥
 ਅਬਨਜੀਓਚਿਰਕਾਲਮੇਥਿਨੁਰਾਮਾਜਗਜਾਨਿਯੋ॥ ਜਬਬ
 ਰੇਭੁਪਤਿਮੰਦਰੇਧਰਗਿਰੇਬਿਆਕੁਲਹੋਸਹੀ॥ ਚਿਰਕਾਲਸੰਗ
 ਅਪਾਇਕੋਬੈਠੇਮਹੀਬੋਲੇਨਹੀ॥ ੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਯਾਬਿਧਰੁਪਤਿ
 ਧਰਪਰੇਬਿਆਕੁਲਉਰਪਛੁਤਾਹੀ॥ ਰਾਮਕਥਾਗਿਰਜਾ ਸੁਨੇ
 ਸੁਨਤਿਕਾਪਮਿਟਿਜਾਹੀ॥ ੩੬॥ ਸਦੋਖਾ॥ ਤਬਰਾਮਗਏਤਮਸਾਤੁ
 ਟਮੇਸੁਖਸੰਗਵਸੇਤਰਕੀਪਰਛੁਹੀ॥ ਜਲਪਾਨਕਰੇਨਹਿਨਜਗ
 ਹੋਧਰਸੋਇਰਹੇਹਰਿਸੀਖਸਮਾਹੀ॥ ਲਘੁਕ੍ਰਾਤਸੁਮਤਿਸਮੇਤਤੁ
 ਹਾਂਨਿਸਪਾਲਕਗੀਧਨੁਲੋਕਰਮਾਹੀ॥ ਪੁਰੋਲੋਕਸਭੈਦੋਗਰਾਮ
 ਹਿਕੀਨਿਸਬਾਸਕੀਯੋਪੁਨਿਜਾਇਤਹਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਰਾਮਲਿਜਾਵ

ਹਿਗਪੁਰਮੇਨਹਿਜਾਇਤਬੈਹਮਹੰਬਨਜਾਵੈ। ਲੋਕਨਕੀਮਾਤਿਮੇ
 ਲਖਕੋਰਘੁਬੀਰਮਹਾਂਉਰਮੇਬਿਸੰਮਾਵੈ। ਨਾਹਿਚਲੋਜਬਮੇਪੁਰ
 ਮੇਤਬਲੋਕਸਭੈਉਰਮੇਦੁਖਪਾਵੈ। ਰਾਮਸੁਮਤਿਬੁਲਾਇਕਰੀਰਬ
 ਆਨਸੁਮਤਿਮਬੰਬਨਜਾਵੈ॥੩੮॥ **ਦਿਹਰਾ**। ਸੋਇਜਨਹੇਰਕੋਰਾਮ
 ਸੁਆਇਸੁਦੀਨਾ। ਜੇਤੁਯੋਤਬੈਤੁਰੇਗਾਸਿਉਰਬਸੁਮਤਿਅਤਿਦੀ
 ਨਾ॥੩੯॥ ਰਾਮਸੀਯਾਲਖਮਣਚਲੇਬੇਗਚਲਾਯੋਸੋਇ। ਲੋਗ
 ਨਛਲਬਨਕੋਗਏਅਯੋਧਯਾਪੁਤਿਕਛੁਹੋਇ॥੪੦॥ ਪ੍ਰਾਤੁਉਠੇਜ
 ਨਦੁਖਉਰਰਾਮਨਿਹਾਰੇਨਾਹਿ। ਰਬਨੇਮੀਮਾਰਗਾਪਿਖਤੁਗਏਸੁ
 ਪੁਰਕੋਮਾਹਿ॥੪੧॥ **ਜਦੈਯਾ**॥ ਇਤਲੋਕਚਿਤਾਰਤਰਾਮਾਸਿਯਾਉ
 ਤਾਸੀਦਨਬੇਗਸੁਮਤਿਚਲਾਵੈ। ਬਰੁਦੇਸਨਿਹਾਰਤਰਾਮਾਸਿਯਾ
 ਬਾਲਿਜਾਇਕਵੀਤਟਰੀਗਸੁਆਵੈ। ਜਗਪਾਵਨਗੀਗਾਨਿਹਾਰ

ਤਹੀਹਰਿਰਾਮਸੀਪਾਨਿਜਸੀਸਨਿਦਾਏ। ਮਨਸਨਿਦਤੀਗਨਿ
 ਵਾਸਕਰੇਜਲਪਾਵਨਕੈਸਗਲੇਪੁਨਿਨਏ॥੪੨॥ **ਵੇਹਰਾ** ਗਿਗ
 ਕੇਤੁਟਸਿੰਸਪਾਤਰੁਤਲਕੀਨਸੁਦਾਸਾ। ਰਾਮਲਖਮਣਸੀਤਾਭੁਲੇ
 ਸਿੰਗਵੇਰਕੇਪਾਸਾ॥੪੩॥ **ਆਇਰਾਮ** ਸੁਗਾਹਸੁਨੇਲੋਕਨਕਹਯੇਸੁ
 ਜਾਇ। ਸਖਾਸੁਆਮੀਜਾਨਿਕੋਵਿਗਆਇਓਗੁਪਾਇ॥੪੪॥
ਚੋਪਈ॥ ਭੁਗਾਤਿਸਹਿਤਉਰਮੇਉਮਗਾਇਓ। ਫਲਮਧਮੁਲਉਪ
 ਏਨਾਲਿਮਾਇਓ। ਆਗੇਮਾਨਧਰੀਗੁਹਰਾਮਾ। ਬਹੁਰਕਰੀਤਿ
 ਨਦੀਰੂਪੁਦਾਮਾ॥੪੫॥ **ਗੀਪਾਮਾ** **ਲਤੀਛਿਦ**॥ ਉਠਾਇਰਾਮਸੁ
 ਬੇਗਹੀਕਰਪ੍ਰੇਮਨਿਜਗਲਿਲਾਇਯੋ। ਰਾਮਕੁਸਲਸੁਪੁਛਿਯੋ
 ਗੁਹਗਾਥਜੋਰਸੁਨਾਇਯੋ। ਮੇਧੀਨਿਮੇਰੇਜਨਮਆਜਨਿਖੁਦਲੋ
 ਕਸੁਪਾਵਨੋ। ਭੁਇਯੋਪਰਮਨਿਦਤੇਰੇਮੰਗਿਸਿੰਗਸੁਹਾਵਨੋ॥੪੬॥

ਨਿਖਾਦਰਾਜਸੁਰਾਮਜੀਤਦੁਦਾਸਕੋਊਰਜਾਨਿਯੋ॥ਇਹਮਾਹਿਤੇ
 ਭੋਰਾਮਜੀਹਮਪਾਲਬਾਤਿਸੁਮਾਨਿਯੋ॥ਨਗਰਮੇਚਲਦੇਵਤੁੰਕਰ
 ਦਾਸਕੋਗੁਪਾਵਨੀ॥ਫੁਲਫੁਲਲੀਜੋਰਾਮਜੀਤਦੁਮਹਬਰਾਖੇ
 ਭਾਵਨੀ॥੪੧॥ਮੇਦਾਸਤੇਰੋਰਾਮਜੀਭਗਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜਿਯੋ॥ਇ
 ਹਠੋਰਕਰੋਸੁਬਾਸਨੀਕੇਨੀਰਪਾਵਨਪੀਜਿਯੋ॥ਰਾਮਤਾਕੋਭਾਖਿ
 ਯੋਮਮਸਖੇਬਚਨਸੁਨੀਜਿਯੋ॥ਪ੍ਰਸੰਨਮਾਤਿਸੈਮੇਭੁਇਓਕਫੁ
 ਕਰੋਬਾਤਿਸੁਕੀਜਿਯੋ॥੪੨॥ਸੀ**ਕਰਛੰਦ**॥ਗੁਰਨਗਰਮਾਹਿਨ
 ਮੇਬਰੋਸੁਬਰਖਚੋਦਹਜਾਨਿ॥ਫੁਲਫੁਲਖਾਵੇਨਕਦੀਜੋਮੋਰਦੇ
 ਵੇਮਾਨਿ॥ਮਾਤਿਸਖਾਤੁੰਮਮਬਲਭੋਤਦਰਾਜਮਾਹਿਸੁਜੋਇ॥
 ਦੁਹਸਗਲਮੇਰੋਮੇਪੁਖੋਨਹਿਮਾਹਿਮਤਿਰਿਕੋਇ॥੪੩॥ਬਟ
 ਖੀਰਲਿਮਾਵੇਜਾਇਕੋਇਮਭੁਖਯੋਰਪੁਗਾਇ॥ਬਟਖੀਰਸੁੰਦ

ਰਸੈ ਪੁਟੇ ਤਿਨ ਲਏ ਤੁਰਤ ਮਗਾਇ ॥ ਬਟ ਖੀਰ ਕੇ ਕਚ ਕੇ ਚਿਤਾ ਕੀ
 ਜਟਾ ਲੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਗਮ ਲਖ ਮਣ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਨੇ ਤਿਹ ਹੋਰ ਗਹ ਬਿਸ
 ਮਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਜਲ ਪਾਨ ਕੇ ਸਹਿ ਸੀਤ ਯਾ ਤਿਨ ਕ੍ਰਮ ਪਾਤਿ ਬਿਛੁਏ
 ॥ ਰਚ ਸੇ ਜਲ ਖਮਣ ਨੇ ਦਈ ਤਹਿ ਸੇਰ ਹੋਰ ਘੁਰਾਇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁ ਸੇ ਦੇ
 ਬੇਨ ਗਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮਹ ਲਊ ਦਾਗ ਤਿਸੇ ਸੁ ਸੇ ਦੇ ਸੀ ਯਸੇ ਤਹਿ ਜਾਇ
 ਕਾਵਿ ਬਾਲਿਹਾਰ ॥ ੫੧ ॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਲਖ ਮਣ ਤ ਬੈਧਨ ਲੈ ਕਰ ਮੇਰ
 ਰਬਾਨ ਨਿਖਿਗ ਕਸੇ ਕਟਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ਫਿਗ ਚਾਰ ਨਿਹਾਰ ਤੁਚਾਰ ਦਿਸਾ
 ਰਘੁ ਬੀਰ ਸੁਪਾਲ ਕਰੀ ਨਿਸ ਮਾਂਹੀ ॥ ਗੁਹ ਸੀਗ ਭਏ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਸ
 ਮੈ ਪੁਨਿ ਮਾਪ ਸਰਾਸਨ ਲੈ ਕਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਿਧ ਖੀਰ ਸਦੇ ਅਹਿ ਉਪਰਿ
 ਜੇ ਸੁਰ ਕਾਜ ਪਰੇਗਿ ਰਜਾ ਧਰਮ ਹੀ ॥ ੫੨ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤ**
ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਬਾਰੇ ਅਯੋਧਾ ਕਾਂਤ੍ਰੇ ਪਚਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥

੫॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਦੇਵੇ **ਦੁਬ** ॥ ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਗਿਰਜਾ ਗਮਨਿ ਹਰ ਕੋ ਗੁਰੁ ਨੇ
 ਜਲ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੋਤ ਬ ਬੋਲ ਯੋ ਪਰਮ ਸੁਨਿ ਮਰਭਾਇ ॥ ੧
 ॥ ਸਿ **ਕਰ ਛੰਦ** ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਦੇਖੋ ਗਮ ਕੋ ਸਹਿ ਸੀਖ ਸੁੰਦਰ ਸਾਮਾ ॥ ਧਰ ਕੁ
 ਸਾਪ ਲਵ ਸੇਜ ਮੈ ਮਬਰ ਹੋ ਸੋਇ ਸੁਰਾਮਾ ॥ ਜ ਸੋਵ ਤੇ ਪ੍ਰਯਕਿ ਹੋ ਮ
 ਸੁਭ ਵਨ ਪਾਟ ਬਿਛਾਇ ॥ ਕੈ ਕਈ ਕਾਰਣ ਦੁਖ ਕੋ ਬਿਧ ਦਈ ਗਮ
 ਬਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰਥਰਾ ਮਤਿ ਮਾਨ ਕੋ ਕੈ ਕਈ ਪਾਪ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਓ ਮਾਸੁ
 ਨਿਗੁਹ ਕੋ ਮਤੋ ਲਖ ਮਣ ਪ੍ਰਾਪ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸਖੇ ਮੇਰੇ ਦੁਕ ਕੋ
 ਗੁਹ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਜਗਤ ਮੈ ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ
 ਈਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨਿਜ ਕਰਮ ਪੁਰਬ ਜੇ ਕਰੇ ਨਰਲਾਇਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਹੋਇ ਸੇਜ ਗਧਾਰ ਮਨ ਮੈ ਮੀਤਿ ॥ ਮੇ ਕਰੇ ਮਭਿ ਮਾ
 ਨ ਸੁਭ ਜਨੇ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਯਹਿ ਹੈ ਕੁਬੁ

ਧਿਆਪਾਗ॥੪॥ਸੁਕਰਮਸੁਤਮੇਫਸੇਇਹਜੇਤਜਗਮੇਆਪਾਸੁ
 ਹਿਰਦਮੀਤਉਦਾਸਬੈਰੀਲਏਆਪਸੁਥਾਪਾਜੇਕਰਮਕਰੇਸੁਜਗ
 ਤਮੇਫਲਭੋਗਹੈਪੁਨਿਜੇਇ॥ਯਹਨੇਮਨੀਤਿਪਛਾਨਿਯੋਨਹਿਅ
 ਨਥਾਅਹਿਹੋਇ॥੫॥ਚੈਪਈ॥ਸਖਦੁਖਯਾਜਗਭੀਤਰਜੇਈ॥ਕ
 ਰਮਅਧੀਨਸਦਾਨਰਹੋਈ॥ਜੇਜੇਫਲਅਦੇਜਗਮਾਹੀ॥ਭੋਗਤੰ
 ਹਿਸੁਅਸਥਮਨਮਾਂਹੀ॥੬॥ਭੋਗਆਗਮਨਵਿਦਰਜਨਜੇਈ॥ਚ
 ਹੇਨਾਮਨਭੀਤਰਹੋਈ॥ਆਗਛੁਤਗਛੁਤਵਸੇਈ॥ਭੋਗਵਸਜ
 ਗਮੇਨਹਿਹੋਈ॥੭॥ਦੇਸਕਾਲਕੀਸੀਗਤਿਪਾਇ॥ਯਾਬਿਧਕੇਨਰ
 ਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸੁਭਾਸੁਭਤੰਫਲਭੋਗਜੇਈ॥ਨਹਿਕਦਾਚਿਤਭੀ
 ਲਟੋਹੋਈ॥੮॥ਭੁਲੇਬੁਰੇਫਲਜੇਕਛੁਹੋਈ॥ਹਰਖਵਿਖਾਦਕਰੇਨ
 ਹਿਕੋਈ॥ਬਿਧਾਤਾਨੇਰਚਦੀਨੋਜੇਈ॥ਸੋਅਲੰਖਸੁਗਸੁਰਹੋਈ॥

੬॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਭਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹੋਹਿ ਨਰ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੰ
 ਨਿਪਾਪ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਹ ॥ ਸੇਹੈ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕੋਰੇ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਖ ਅ
 ਨੰਤਰ ਹੋਵੇ ਦੁਖ ॥ ਦੁਖ ਅਨੰਤਰ ਹੋਇ ਸੁਖ ॥ ਦੋਨ ਅਲਿਖ ਸੁਖ
 ਕੋ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ਜਿਉ ਨਰ ਉਰਗ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਖ ਕੇ ਬੀਚਰੇ
 ਦੁਖ ਮੀਤਾ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਬੀਚ ਸੁਖ ਧਰ ਚੀਤਾ ॥ ਦੇਉ ਪਰ ਜਪ ਗਮਿ ਲੇਸੁ
 ਅੰਸੇ ॥ ਜਲ ਅਰੁ ਪਕਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੈਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਰ ਪੈਰ
 ਘਉਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਇਸਟਿ ਅਨਿਸਟਿ ਪਾਇ ਜਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਠਰਖਾ ਵਿਖ
 ਦਨ ਤਾ ਮੇਕਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਖ ਸੁਖੈ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋ **ਰ** ॥ ਗੁਹਲ
 ਖਮਣਾਇ ਮਭਾਖ ਤੇ ਭਯੋ ਸੁਦਿ ਮਲ ਅਕਾਸ ॥ ਰਾਮ ਸੁਨੀਰ ਸਪ
 ਰਸ ਕੈ ਭਯੋ ਸੁਚੇਤਿ ਉਦਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਵਿਦੁ ਨਦ
 ਅਬੇ ਗੁਹ ਜਾਇ ਲਿਅ ਦਸੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਾਵਹ ਬੇਗਸੁ ਪ੍ਰਤੁ ਭਯੋ

੨੬
 ਚਫਨਾਵਭੁਲੀਬਿਧਗਿਗਸੁਪਾਗੇ।ਸੁਨਿਗਮਕੇਵਕਨਿਖਦਪ
 ਤੀਚਲਾਮਾਪਗਏਨਲਗੀਕਫਬਾਗੇ।ਸੁਭਲਖਦਿਨਾਵਸੁਬੀ
 ਨਲਈਤਹਿਲੇਪਹੁਤੇਜਹਿਰਾਮੰਮੁਗਾਗੇ॥੧੫॥ਮਮਨਾਥਸੁਸਾਨੁ
 ਜਸੀਖਸਮਾਬਾਲਿਨਵਚਰੇਇਹਨਾਵਸੁਆਈ॥ਅਬਮਾਪਚ
 ਲਾਵਤਮੇਬਿਧਸੇਪੁਨਿਅੰਰਚਲਾਵਹਿਗੇਮਮਭਾਈ॥ਗਾਹਰਾਮ
 ਤੁਥੇਤਿਬਖਾਨਤਬੀਭੁਜਬੀਭੁਸੁਜਾਨਕੀਆਪਚਵਾਈ॥ਗਾਹਰਾ
 ਥਾਮਲਿਬਨਕੋਗਿਰਜਾਪੁਨਿਅਚਤਿਨਵਚਰੇਰਘੁਗਾਈ॥੧੬॥
 ਸਭਾਮਾਯੁਧਲੈਅਪੁਨੇਕਰਮੇਪੁਨਿਨਾਵਚਰੇਰਘੁਬੀਰਕੋਭਾਈ॥
 ਗਾਹਜਾਤਿਸਮੇਤਿਸੁਨਾਵਵਤੀਅਤਿਪਾਵਨਨੀਰਮੇਆਪੁਚਲਾਈ
 ॥ਕਰਜੇਰਿਕਰੀਬਿਨਤੀਤਬਸੀਅਧਬੀਚਜਬੈਜਲਨਾਵਸੁਆ
 ਈ॥ਅਭਿਬੀਦਨਤੇਪਦਪਕਿਜਕੇਸੁਨਿਗਿਗਭਲੋਬਿਨਤੀਮਮਮਾ

ਈ॥੧੮॥**ਦੇਹਰਾ**॥ ਬਨੇ ਬਾਸਤੇ ਮੇਜ ਬੀਆਵੇ ਗੀਘਰ ਮਾਹਿ॥ ਰਾ
 ਮਲਖ ਮਨ ਕੇ ਸੀਰੀ ਪੁਨਿ ਪੁਜੈ ਗੀਤੁ ਪਾਇ॥੧੯॥ ਸੁਗਮਾਸ
 ਉਪਹਾਰ ਕੈ ਨਾਨਾ ਬਲੀ ਮਪਾਗਾ ਪੁਜੈ ਗੀਤੇ ਗੀਤੁ ਪਰਮ ਸੁਆ
 ਦ ਰਧਾਗ॥੨੦॥ ਯਾ ਬਿਧ ਭਾਖ ਯੋ ਜਾਨ ਕੀ ਗਏ ਸੁਪਰਤੁ ਮਾਹਿ॥
 ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਸੁਭ ਮਿਪਦ ਸਨੇ ਸਨੇ ਪਾਥਿ ਜਾਹਿ॥੨੧॥ ਗੁਹਰ ਖੁਪਾਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖ ਯੋ ਸੰਗ ਚਲੈ ਸੀਰਾ ਮਾਮਾਗਿ ਮਾਮੇ ਕੋ ਦੀਜੀ ਯੋ ਗਾਜੇ
 ਰਘੁ ਰਾਮਾ॥੨੨॥ ਦੇਹੁ ਨ ਆਇ ਸੁਗਮ ਸਬਤੁ ਜੇ ਪਾਵਨ ਸੁਖ ਦੇਨਾ॥ ਸੁ
 ਨਿਨਿਖਾਵ ਕੇ ਬਚਨ ਯਹਿ ਬੋਲੇ ਕਰੁਣਾ ਮੇਨਾ॥੨੩॥ ਸ**ਦੇਹਾ**॥ ਘਰ
 ਬੀਚਰਹੈ ਸੁਨਿਖਾਵ ਪਤੀ ਮਮਾਵਨ ਪਥਿ ਸੁਨੀਤਿ ਨਿਹੰਗਾਵ
 ਸਚਾਰ ਸਮਾਥ ਸਦੰ ਰੁਕਮੇ ਪੁਨਿ ਆਵਤੁ ਬੇਗ ਸੁਮੇਉ ਰਮਾਹਿ ਬਿਚ
 ਰੇ॥ ਨਹਿਗਮ ਸੁਸੁਠ ਬਖਨਤੁ ਹੈ ਯਹ ਸਤੁ ਭਲੇਉ ਰਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ॥

ਮਭਾਖਸੁਗਾਮਮਿਲੇਗਾਲਿਮੇਧਰਧੀਰਸਖੇਨਹਿਫੇਰਉਚਾਰੋ॥੨
 ੩॥ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਹਟਾਇਦਏਗੁਹਸੇਦੁਖਸੇਘਰਮਾਹਿਗਏ
 ॥ਤਹਿਠੋਰਬਿਖੇਮਿਗਪਾਵਨਏਕਸੁਗਾਮਸਗਾਸਨਤਾਨਹਏ॥
 ਬਨਪਾਵਕਮਾਂਹਿਪਕਾਇਤਿਨੇਪੁਨਿਦੇਵਨਕੇਹਿਤਹੋਮਕਏ॥ਕਰ
 ਭੇਜਨਸੇਖਸੁਤੀਨਜਨੇਤਰੁਮੂਲਸੁਖੀਨਿਸਕਾਲਨਏ॥੨੪॥
 ਹਰ॥ਲਖਮਣਗਾਮਸੁਜਾਨਕੀਪਰਮਾਰੂਪਕੀਰਾਸਾ॥ਭਾਰਦੁਆ
 ਜਾਸਮਗਏਬਾਹਰਖਰੇਸੁਪਾਸਾ॥੨੫॥ਤਹਿਇਕਬਟੁਨਿਹਾਰਕੈ
 ਗਾਮਕਹਯੋਬਟੁਬਾਲਾ॥ਦਾਸਰਬੀਇਕਗਾਮਹੈਸੀਤਾਲਖਮਣ
 ਨਾਲਾ॥੨੬॥ਬਾਹਰਬਨਕੇਹੈਖਰੇਜਾਇਕਹੈਮੁਨਿਪਾਸਾ॥ਸੁਨਿਰਘ
 ਵਰਕੀਬਾਤਕੇਬਦਉਰਭਯੋਉਲਾਸਾ॥੨੭॥ਬੇਗਗਯੋਮੁਨਿਪਾਸਵ
 ਹੁਪ੍ਰਦਬੰਦੇਅਭਿਰਾਮਾ॥ਸੁਆਮਿਨਬਾਹਰਹੈਖਰੇਲਖਮਨਸੀਤਭ

ਮ॥ ੨੮॥ ਸੋ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨ ਯੋ ਹੋ ਬਟੁ ਬੇਗ ਸੁਜਾਇ॥ ਭੁਰਦੁਆ
 ਜਮੁਨਿ ਪਾਸ ਤੰ ਮਮਾ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਸੁਨਾਇ॥ ੨੯॥ ਸ **ਦੁਆ** ਮਸਨਿ ਕੈ ਸ
 ਹ ਬਾਤ ਮੁਨੀ ਸੰਗੁ ਲੀਓ ਠਾਮਾ ਸਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਢਿਗਾ ਮਾਏ॥ ਮੁਨਿ
 ਰਾਮ ਨਿਤਾਰ ਸੁਪੁਜਨ ਕੈ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਅਲਾਏ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਵਨ ਪਰਲ ਕੁਟੀਰ ਲਕੇ ਵਿਗਾਵਾਰ ਜਪਾਇ ਨ ਕੀਰ ਜਲਾਏ॥ ਇ
 ਮ ਭਾਖ ਮੁਨੀ ਸੁਰਗਾਮ ਸੀ ਯਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਤਸਮਾ ਪਰਬੀਤ ਗਲਿਅ
 ਏ॥ ੩੦॥ ਚਿ **ਪਈ**॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਪੁਨ ਪੁਜਨ ਕਰ ਯੋ॥ ਕੀਯੋ ਮਾਤਿ ਬ
 ਹਰਖ ਉਰ ਭਰ ਯੋ॥ ਤੁਵ ਸੰਗਤ ਤੇਗਾ ਮਓ ਦਾਗਾ॥ ਮਾਜੁ ਲਹ ਯੋ ਮੇਤ
 ਮਕੋ ਪਾਗ॥ ੩੧॥ ਤੇਰੇ ਮਾਹਿ ਉਦੈਤ ਸੁਜੇਈ॥ ਪੁਰਬ ਭਯੋ ਬਹੁਰਕ
 ਛੁਹੇਈ॥ ਸੋ ਮੇਜਾਨ ਯੋ ਸਗਲੇ ਰਾਮਾ॥ ਤੁਮ ਪਰਮਾਤਮ ਪੁਰਣਧਾ
 ਮ॥ ੩੨॥ ਮਾਇਆ ਕਰ ਜਗਮਨੁ ਜਾਮਕੰਗਾ॥ ਜਾਹਿਤ ਤੇ ਰਹੈ ਮਦ

ਤਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੀ ਸੁਬਿਨਤੀ ਥਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮਾਇਯੇ ਭੁਮਿ ਮੁਰਾਰੀ
 ॥੩੩॥ ਜਾਹਿ ਤੁਝੇ ਲੀਨੇ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਉਰ ਭੁਯੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਮਾ
 ਗੇ ਕਰੇ ਰਾਮ ਤੁਮ ਜੋਈ ॥ ਮੇ ਜਾਨੇ ਸਗਲੇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥੩੪॥ ਤੇਰੀ
 ਕਰੀ ਉਪਾਸਨ ਜਾਤੇ ॥ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਤਾਤੇ ॥ ਇਤ
 ਪਰੰ ਕੇ ਭੁਨੇ ਮਹਾਰਥਾ ॥ ਮਾਜੁ ਭੁਯੇ ਮੇਰਾ ਮਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ ॥੩੫॥ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤ ਪਰੇਤੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਭੁਯੇ ਮਮ ਨੈਨ ਨਭਾਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿ
 ਧਮੁ ਨਿਵਰੰ ਭੁਖ ਯੇ ਜਬਹੀ ॥ ਬੈਲਤੁ ਭੁਯੇ ਰਾਮ ਪੁਨਿ ਤਬਹੀ ॥੩੬॥
 ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣ ਸਿਧੁ ਤਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੀ ਮੁਨਿ ਪਦ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥
 ਕਰੁਣਾ ਭਾਜਨ ਹੋ ਮੁਨਿ ਥਾਗੇ ॥ ਹਮ ਹੋ ਖੜੀ ਬੀ ਸੁਬਿਚਾਰੇ ॥੩੭॥ **ਸ**
ਕਰਛੀਦਾ ॥ ਇਸ ਭਾਖੁ ਮੁਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸ ਪਰਮੁਨਿ ਪਾਸ ਰਾਮ ਨਿਵ
 ਸਾ ॥ ਨਿਸਮਾਰਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਾਤੁ ਉਠੇ ਭੁਯੇ ਮਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਮੁਨਿ ਸਿਖਰੀ

ਨਪਲਵਾਰਾਮਸੁਗਏਪਮੁਨਾਪਾਰਾਮੁਨਿਵਿਸ੍ਵਮਾਰਗਾਰਾਮ
 ਜੀਗਏਚਿਤ੍ਰਕੁਟਪਤਾਰਾ॥੩੯॥ਬਾਲਮੀਕਮੁਨੀਸਕੋਜਹਿਮ
 ਓਪਰਮਸਥਾਨਾਵਹਆਹਿਆਸੁਮਸੁੰਦਰਘਨਰਹੇਮੁਨੀਮ
 ਹਨਾਸਰਕਮਲਫੁਲੇਮਾਲਤੀਮਿਗਾਮੀਵਿਤੰਗਹਜਾਗਾਫੁਲ
 ਪੁਸਪਜਾਮੈਨੀਤਹੈਮਨਹਰਦਉਜਲਵਾਰਾ॥੩੯॥ਤਹਿਪੇਖਬੈਠੇ
 ਰਾਮਜੀਪੁਨਿਬਾਲਮੀਕਬਿਸਾਲਾਸਿਰਸੋਕਰੀਅਤਿਬੰਦਨਾ
 ਸੀਕ੍ਰਾਤਲਖਮਣਨਾਲਾਰਮਾਨਥਸੁਰਾਮਜੀ੩੩ਈਲੋਕਸੁੰਦ
 ਰਰੂਪਾਜਾਨਕੀਲਖਮਣਮਿਲੇਸਿਰਜਟਾਮੁਕਟਅਨੁਪਾ॥੪੦
 ॥ਕੰਦੁਪਸੁੰਦਰਵੈਤਨੁਵਿਗਕਮਲਸੋਭਾਪਾਰਾਤਿਹਪੇਖਮੁਮਿ
 ਸਹਿਸਾਉਠੇਉਰਬਿਸਮਨੈਨਉਘਾਰਾਗਾਲਿਲਾਇਪਰਮਾਨੰ
 ਦਰਾਮਸੁਹਰਖਵਿਗਜਲਜਾਇਆਮਰਘਾਵਿਪੁਜਨਭੁਗਤਿਕੇ

ਮੁਨਿਕਰੇਰਾਮਬਨਾਇ॥੪੧॥ਲਾਲਨਕੀਯੋਬਹੁਭਾਂਤਿਮੁਨਿਫ
 ਲਮੁਲਮਿਸੁਖਦਾਇ॥ਤਬਰਾਮਨਿਜਕਰਜੋਰਕੋਮੁਨਿਕਹਯੋਆ
 ਪੁਸੁਨਾਇ॥ਦੰਡਕਾਬਨਹਮਆਏਪਿਤੁਆਗਿਆਉਰਮਾਨਾ॥ਤੁਮ
 ਜਾਨਹੋਮੁਨਿਆਪਕਾਰਵਕਿਅਕਰੋਬਖਾਨਾ॥੪੨॥ਸੁਖੈਆਕੈ
 ਚਤੁਕਾਲਸੁਸੀਯਸਮੇਤਿਜਹਾਂਸੁਖਦਾਸਸਮੇਮੁਨਿਹੋਈ॥ਆ
 ਪਬਿਚਾਰਕਹੋਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਦਮੋਪ੍ਰਤਿਸੁਦਰਠੈਰਸੁਸੋਈ॥ਸੁਨਿਕੋ
 ਯਹਿਬਾਤਿਹਸੇਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਦਉਤਮਠੈਰਸੁਨੇਅਬਜੇਈ॥ਤੁਮਹੀ
 ਸਭਲੋਕਾਨਿਦਾਸਜਗਾਜਗਭੀਤਰਮੈਰਨਭਾਸਤਕੋਈ॥੪੩॥
 ਚੋਖਈ॥ਜੀਵਅਹੇਜਗਭੀਤਰਜੇਤੇ॥ਸਦਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਸੁਤੇਤੇ
 ਯਹਿਅਸਥਾਨਸਧਾਰਦਜੇਈ॥ਰਘੁਨੰਦਨਮੈਭੁਖਯੋਸੋਈ॥
 ੪੪॥ਸੀਤਾਂਸਹਿਤਜਹਾਂਸੁਖਹੋਈ॥ਰਾਮਦਿਸੇਖਸੁਪੁਛਯੋਜੇਈ

ਸੋਅਬਤੋਹਬਖਾਨੇਰਾਮਾ। ਸੀਤਾਸਹਿਤਸੋਜੋਤਵਧਾਮ॥੪੫॥
 ਸਮਾਵੇਸਟੀਉਰਸਾਂਤਿਉਦਾਗੇ। ਜੀਵਨਮਾਹਿਸੁਦ੍ਵੈਖਨਧਾਗੇ॥ਤਿ
 ਕੋਭੁਜਾਹਿਨਿਰੰਤਰਨੀਤਾ। ਰਾਮਤਮਾਰਗਹਤਿਨਚੀਤਾ॥੪੬॥
 ਧਰਮਾਧਰਮਦੋਭੀਜਿਨਤਿਆਗੇ॥ ਤੇਰੇਭੁਜਨਬਿਖੇਨਿਤੁਲਾਗੇ
 ॥ਸੀਤਾਸਹਿਤਰਾਮਤਿਨਚੀਤਾ। ਤੇਰੇਮਦਿਰਾਮਤੇਸੁਨੀਤਾ॥੪੭॥
 ਤੇਰੇਮਤਿਜਪੇਸੁਜੇਈ॥ ਤੇਰੀਸਰਦਸਦਾਉਰਹੋਈ॥ ਨਿਰਦੇਦੀ
 ਨਿਰਬਾਸਉਦਾਗਾ। ਤੁਕੋਰਿਦੇਸੁਤੇਹਿਮਗਾਰਾ॥੪੮॥ **ਨਰਾਜਛੰਦ**
॥ ਅਤੀਅਭੁਮਾਨਨਾਜਿਨੇਸੁਸਾਂਤਿਚੀਤਜੇਧਾਗੇ। ਅਕਾਮਲੋਕ
 ਸਨਬਮੇਨਦ੍ਵੈਖਰੰਚਜੇਕਰੇ॥ ਟਿਲਾਸਿਲੀਸੁਕਾਂਚਨੀਨਿਹਾਰਹੋ
 ਬਰੇਬਰੇ॥ ਸੁਮੀਤਿਸੀਪਰਾਮਤੇਰਿਦੇਸੁਤਾਹਿਕੋਘਰੇ॥੪੯॥ ਸੁ
 ਬੁਧਿਅੰਮਨਸਦਾਜੁਤੇਹਿਮੇਲਗਾਇਯੋ॥ ਸੁਤੇਹਿਧਿਮਾਨਧਾਰਕੇ

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪਾਇਓ। ਸਮਸਤ ਕਰਮ ਤੇ ਹਿਤ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨ
 ॥ ਗਹਿ ਸੁਤੇ ਨਿਹਾਰੇ ਸਸੀ ਯਗਮ ਤਾਮਨਿ ॥ ੫੦ ॥ ਅਨਿਸਟ
 ਦੁਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ ਦੁਖ ਜੇ ਕਦੇ ਕਰੇ ॥ ਸੁਇ ਸਟ ਦੁਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ
 ਹਰਖਾ ਚੈਤ ਮੇਧਰੇ ॥ ਸੁਮਾਇਆ ਸਮਤ ਹੋਰ ਤੇਭ ਜੇ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥
 ਬਸੇ ਸੁਰਾਮ ਚੰਦ ਤੁਸਤੁ ਜਨੇ ਮਨੇ ਤਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਵਿਕਾਰ ਸੁਬ ਦੇਹ
 ਮੈਨ ਅਤੁ ਮਾਥਿ ਖੋਪਿ ਖੋ ॥ ਖੁਧਾ ਰਿਖਾ ਸੁਖ ਭਿਅੰਸੁ ਪ੍ਰਣ ਬੁਧਿ
 ਮੇਲ ਖੋ ॥ ਵਿਸੁਕਤਿ ਜੋ ਜਗਤ ਤੇ ਸਦਾ ਅਸਿਗ ਜੇ ਰਹੇ ॥ ਗਹਿ
 ਸੁਰਾਮ ਤਾਮਨਿ ਸੁਬੇਦਾ ਮਾਪ ਤੇ ਕਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਪਿਖੇ ਜਿ ਸੁਬ ਕੁਤ ਕੇ
 ਗੁਹਾ ਸਯਮਿ ਚੇਤਨੇ ॥ ਅਲੇਪ ਕੀ ਅਨੰਤ ਸਤ ਸੁਬ ਰੇ ਸੁਏ ਕੈਨ
 ॥ ਇਸੇ ਜਿ ਕੁਤ ਬਾਰਯਾ ਸੁਤਾਰਿ ਦੇ ਬੁਜੇ ਰਹੇ ॥ ਸਸੀਤ ਯਾ ਬਸੇ
 ਸਦਾ ਬਿਸਾਲ ਮੀਰਿ ਮਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਵਿਦੁਤ ਮਾਸ ਦਾਭਿ ਯਾਸ ਜੇ

ਕਰੋਨਿ ਰੰਤਰੀ॥ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਹਿ ਸੇਵ ਹੋ ਕਰੇ ਨਰੇ ਦਾ ਮੰਤਰੀ॥ ਸੁਤੇ
 ਹਿ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪੇ ਮਿਟੇ ਸੁਪਾ ਪਜਾ ਹਿ ਕੇ॥ ਸੁਖੀ ਵਸੇ ਸਸੀ ਯਰਾ
 ਮਨੀ ਤਿ, ਚੰਤੁ ਤਾ ਹਿ ਕੇ॥ ੫੪॥ ਦੇ **ਹਰ**॥ ਗਾਮਤੁ ਮਾਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮ
 ਹਿ ਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾ ਵਤੈ ਮੇਰਿ ਖੀ ਭੁਯੇ ਗਾਮ ਸੁਖ ਦਾ
 ਇ॥ ੫੫॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੇਸੁ ਕਿਰਾਤੁ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਕਿਰਾਤੁ ਨ ਸੀ
 ਗਾਬ ਧਯੇ ਜਗ ਮਾਂਹੀ॥ ਜਨਮ ਮਾਤੁ ਮੇਦਿ ਜਤੇ ਭਯੋ॥ ਮੇਰਾ ਮ
 ਚਾਰ ਸੁਦ ਕੋਲ ਯੋ॥ ੫੬॥ ਬਹੁ ਸੁਤ ਸੁਦੀ ਮੇਊ ਪਜਾਏ॥ ਚੇਰਨ
 ਮਿਲ ਪਰ ਵਬ ਚੁਗਾਏ॥ ਧਨੁ ਖਬਾਣ ਕਰ ਭੀ ਤਰ ਧਰੇ॥ ਜੀਵਨ
 ਕੋ ਮਤਿ ਕਸਮ ਹਰੇ॥ ੫੭॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੁਨਿ ਸਪਤ ਉਦਾਰੇ॥ ਕਲ
 ਨ ਮਾਹਿ ਸੁਮੇ ਹਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਤੁਤਗਿ ਮਾਨੀ ਦੀ ਪਤਿ ਮਾਨਾ॥ ਅਗਨਿ
 ਅਰਕ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਮਹਾਨਿ॥ ੫੮॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਛੈ ਮੇਊ ਠਿਧਾਇਓ॥

ਲੋਕੁ ਬੰਦੂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਇਓ। ਤਾਂ ਕੇ ਬੇਤੰਨ ਬਸਤ ਸੁਜੇਤੇ। ਉਰ
 ਮੇਚਹੈ ਉਤਾਰੇਤੇਤੇ। ੫੬। ਤਿਸ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਕਰਿ ਜਾਹ ਸੁਭਾਗੇ। ਮੇਕੋ ਪਿ
 ਖਮੁਨਿ ਪੁਛੁ ਨ ਲਾਗੇ। ਦਿਜਾਇ ਮਤ੍ਰਿ ਕਿਉ ਆਵੈ ਧਾਇ। ਤਬ ਮੇਤਿ
 ਨ ਪ੍ਰਤਦ ਯੋਸੁ ਨਾਇ। ੫੭। ਮੁਨਿ ਸਤ ਮਕਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਲੇਵੈ। ਸੁਤ
 ਦਾਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਗਾ ਹਿਵੇਵੈ। ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਦਾਗੇ। ਭੁਖੇ ਕਰੇ ਸੁ
 ਭਵੁ ਨ ਪੁਕਾਰਾ। ੫੮। ਤਿਨ ਕੀ ਰਛਾ ਧਰ ਭੰਗ ਮਾਹੀ। ਬਿਚਰੇ ਮੁ
 ਨਿ ਮੇਕਾਨ ਨ ਮਾਹੀ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵੈ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ। ਸਾਵਿਧਾਨ
 ਨਾਹਿ ਅਤਿ ਰਿਝੇਲੇ। ੫੯। ਜਾਇ ਕੁਟਿਬ ਪੁਛੈ ਤੁਮ ਨੀਚਾ ਜੇ ਜੋ ਪ
 ਖ ਕਰੇ ਦਿਨ ਬੀਚਾ। ਤੁਮ ਤਿਨ ਭਾਗੀ ਹੋਹੁ ਕਿਨ ਹੀ। ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪੁ
 ਛੈ ਤੁਘ ਰਮਾਹੀ। ੬੦। ਹਮ ਨਹਿ ਯਾਹਿ ਠੰਰ ਤੇ ਜਾਵੈ। ਜਬ ਲਗ
 ਤੁਨ ਹਿਘਰ ਤੇ ਆਵੈ। ਤਬ ਮੇਕ ਯੋਤ ਬਾਮੁਨਿ ਜਾਵੈ। ਪੁਛੁ ਸਭੁ ਨ

ਕੋਘਰਤੇਆਵੇ॥੬੪॥ਸੁਤਦਗਮੇਪੁਛੇਜਬਹੀ॥ਮੇਪ੍ਰਤਿਕਤਯੋਰ
 ਮਤਿਨਤਬਹੀ॥ਪਾਪਸੁਬਤੇਰੋਹੈਮਾਹੀ॥ਫਲਭਾਗੀਹਮਹੈਜਗ
 ਮਾਹੀ॥੬੫॥ਸੋਸੁਨਿ ਮੇਉਰਬਯੋਵਿਰਾਗਾ॥ਜਾਗਯੋਕੋਪੁਰਬ
 ਕ੍ਰਿਤਭਾਗਾ॥ਕਰਬਿਚਾਰਮਨਤਹਿਚਲਮਾਇਓ॥ਜਹਿਤੇਮੇ
 ਕੇਮੁਨਿਨਪਠਾਇਓ॥੬੬॥ਕਰੁਣਾਪੁਰਣਮਨਮੁਨਿਸਾਰੇ॥
 ਤਹਿਠੰਦੇਪੁਨਿਮੋਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਨਿਕੰਦਰਸਨਪਾਇਓਜਬਹੀ
 ॥ਸੁਧਭਯੋਮੇਰੋਮਨਤਬਹੀ॥੬੭॥ਕਰਤੇਤਿਆਗੇਮੇਧਨੁਬਾਨ
 ॥ਮੁਨਿਪਦਪਰਯੋਦੰਡਸਮਾਨਾ॥ਨਰਕਸਮੁੰਦਗਿਰੋਮੇਭਾਗੀ॥
 ਹੋਮੁਨਿਲੀਜੇਮੋਹਉਬਾਗੀ॥੬੮॥ਮਾਗੇਗਿਰਯੋਦੋਖਿਮੁਨਿਦਯਾ
 ਲਾ॥ਮੇਪ੍ਰਤਿਬੈਲੇਬਚਨਰਸਾਲਾ॥ਉਠੋਉਠੋਤੇਰੀਕਲਯਾਨਾ॥ਸ
 ਫਲਭਯੋਸਤਸੰਗਮਹਾਨਾ॥੬੯॥ਕਛੁਤੋਕੋਹਮਮਤ੍ਰਿਬਤਾਵੇ॥ਤਾ

ਹੀਕਰਤੰ ਮੁਕਤ ਸੁਪਾਵੇ॥ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਪਰਸਪਰੰ ਸੁਨਿਹਾਰਾ॥ ਮਮ
 ਦੁਗਥਿ ਤਦਿ ਜਾਧ ਮਧਾਗ॥ ੧੦॥ ਉਪੇਖਯਾ ਜੋਗ ਅਤੇ ਯਾਹਿ ਨੀਚ
 ॥ ਏਕ ਸਭਾਖੇ ਯੋ ਮੁਖ ਬੀਚਾ॥ ਅਪਰ ਕਹੇ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਇਓ॥
 ਮੇਖ ਪੰਥ ਕਹੇ ਬਨੇ ਛਤ੍ਰਾਇਓ॥ ੧੧॥ ਯਾ ਬਿਧ ਭਾਖ ਪਰਸਪਰਾ
 ਮਾਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੁਨੀ ਨਿਤ ਕਾਮਾ॥ ਤੇਰੇ ਗਾਮਨ ਮਹੰ ਜੋਈ॥ ਬਿਅ
 ਸਤ ਦਰਣ ਕਰ ਭਾਖ ਯੋ ਸੋਈ॥ ੧੨॥ ਯਹੀ ਠੋਰ ਮਨ ਕਰੋ ਇਕਾਗ
 ਹਾ॥ ਮਰਾਮਰਾਯੋ ਜਪੇ ਸੁਸਾਰਗਾ॥ ਬਹੁਰੰ ਹਮ ਆਵੇ ਗੋ ਜੋਲੀ॥ ਜਪੇ
 ਨਿਰੰਤਰ ਯਹ ਤੁਮ ਤੋਲੀ॥ ੧੩॥ ਦਿਬ ਗਯਾਨੀ ਦੈ ਮੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਯੋ
 ਮਮ ਭਾਖ ਗਇ ਪੁਨਿ ਤੋਈ॥ ਤਿਨ ਕੀਯੋ ਉਪਦੇਸ ਸੁਜੈ ਸੋ॥ ਜਪੇ ਨਿ
 ਰੰਤਰ ਮੈ ਪੁਨਿ ਤੋ ਸੋ॥ ੧੪॥ ਜਪ ਤੇ ਕਾਰਾ ਗਮੇ ਮਨ ਭਯੋ॥ ਬਾਹਰ
 ਗਾਨ ਭੂਲ ਸਭ ਗਯੋ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਾਲ ਬਹੁਤ ਬਿਤਰਾਇ॥ ਮੇਰੇ ਤਨ

ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਕੁਏ॥ ੧੫॥ ਜਨ ਸਿਗਤਿ ਮੇਰੀ ਮਿਟ ਗਈ॥ ਬਾ
 ਲ ਮੀਕ ਮਮ ਉਪਰਿ ਭਈ॥ ਯੁਗ ਹਜਾਰ ਸੁਬੀਤੁ ਯੇਤੁ ਬਤੀ॥
 ਮਾਇ ਮੁਨਿ ਕਰੰਟਾ ਕਰਤ ਬਤੀ॥ ੧੬॥ ਨਿਕ ਜੋਯੋ ਮੁਨਿ ਭਾਖਯੋ
 ਜਬਤੀ॥ ਸੁਨਿ ਕੇ ਬੇਗਉ ਠਿਯੋ ਮੇਤੁ ਬਤੀ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਤੇ ਨਿਕਿ
 ਸਿਓ ਐਸੇ॥ ਫੇਰ ਕਹੀ ਰਤੁ ਰੁਣ ਗਦਿ ਜੋਸੇ॥ ੧੭॥ ਮੋਕੋ ਪੇਖ ਬਤੁ
 ਰ ਮੁਨਿ ਭਾਖਯੋ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਮਮ ਨਾਉ ਸੁਰਾਖਯੋ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ
 ਤੇ ਨਿਕ ਜਯੋ ਜਾਤੇ॥ ਦਸ ਰਜਨ ਮਭਯੋ ਭਵਤਾਤੇ॥ ੧੮॥ ਯੋ ਮਮ
 ਭਾਖ ਗਏ ਸੁਰ ਲੋਕਾ॥ ਰੰਘੁ ਦੇਸੇ ਤੁਮ ਮੁਨੀ॥ ਮਸੋਕਾ ਮੇਤੁ ਗਮਨਾ
 ਮਾਇ ਕਲਯੋ॥ ਜਾਪੁ ਭਾਵਤੇ ਐਸੋ ਕੁਯੋ॥ ੧੯॥ ਮਬ ਸਖਾਤ ਨਿ
 ਹਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਸਾਨੁ ਜਸੀਯ ਸਮੀਖਯਾਮਾ॥ ਦਾਰਜਨੈਨ ਮੁਕਤ ਮੇਰੁ
 ਯੋ॥ ਯਾਹਿ ਬਿਖੇਨ ਹਿਸਿ ਸਾਰਯੋ॥ ੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯੋ ਪਰਮਾਰਥ ਭੁ

ਖਕੈ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ ਪੁਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਰੁਗਤਾ ਹਿਤਾ ਰਬਨ ਰਭਏ ਪੁਛੁ ਉਠੈ
 ਰਾਮ ਕਾ ਮਾ ॥ ੮੧ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਅਮਾਵੈ ਰਾਮਾ ਦੇਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨੀਕੀ ਠੀਰ
 ਅਹੇ ਪੁਨਿ ਜੋਇ ॥ ਨੀਕੇ ਜਹਾਵਾ ਸਤੁ ਮਹੋਈ ॥ ਨਿਜ ਨੈਨੋ ਕਰਹੋ ਰੋ
 ਸੋਈ ॥ ੮੨ ॥ ਸੀ **ਕਰਛੰਦ** ॥ ਇਮ ਭਾਖ ਮੁਨਿ ਵਰਜਾਇ ਕੈ ਪੁਨਿ ਬੀ
 ਚਪਰਬਤ ਰੇਗਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਲਖ ਭ੍ਰਾਤ ਸੇ ਪੁਨਿ ਸਿਖ ਲੀਨੇ ਸੇਗਾ ॥
 ਸਾਲਾ ਬਡੀ ਇਕਤਾ ਹਿਕਰੀ ਰਿਖ ਅਤ ਸੈਭੁ ਮਸਦਾਗਾ ॥ ਮੀਰ ਬ
 ਨਾਏ ਦੇਇਤਾ ਹਿ ਸੇਭਾ ਸੁਜਾਹਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ੮੩ ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਕੋ ਪੁਰਬ ਕ
 ਰੇ ਪਛਮਾ ਦੇਸਾ ਕਰ ਪੀਠਾ ॥ ਦੋਖਣੀ ਪਛਮ ਦੁਰਥਿ ਤਰੇ ਮੁਖ ਮਾਨਕੀ
 ਨ ਸੁਨੀਠਾ ॥ ਸਸੀ ਯਲਖ ਮਣ ਸੋ ਮਿਠੇ ਤਹਿ ਬਾਸ ਕੀਨ ਸੁਗਾਮਾ ॥
 ਸਮ ਦੇਵਤਾ ਵੈਤੀ ਨਹੈ ਪੁਨਿ ਬਨੇ ਸੁੰਦਰ ਧਾਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ
 ਸਪੁਜ ਤੇਰਾ ਧਨ ਧਰਣ ਕਲੇਸਾ ॥ ਸਸੀ ਯਨਿ ਕੇਤਹਿ ਬਸੇ ਸਿਰ

ਜਟਾਮੁਨਿਵਰਭੇਸਾ। ਦੇਵਮੁਨਿਗਣਪੁਜਤੋਸੁਰਲੋਕਸਿੰਦਰਦੇਸ
 ॥ ਪੁਲੋਮਵਾਕੇਸੀਗਮਿਲਾਜਿਉਬਸੇਆਪਸੁਰੇਸਾ॥ ੮੫॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੇਬਾਦੇਅਯੋਧਾ
 ਕਾਂਬੇਖਸਟਮੋਧਿਅਾਇ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇ ਵ੍ਯੋਮਾਦੇਹਰਾ॥ ਇਤਿ
 ਸੁਮੰਤਸਾਇਯਸਿਮੇਬਰੇਅਯੋਧਿਅਾਮਾਹਿ॥ ਮੁਖਬਸਤਕਰਫਾ
 ਪਯੋਨੀਰਬਹੇਵਿਗਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ਰਬਬਾਹਰਬਾਪਸੁਮਤਿ
 ਤਬੇਨਿਪਭੈਨਗਾਏਨਹਿਬੇਰਲਗਾਈ॥ ਜਯਭਾਖਮੁਖੇਨਿਪਕੀ
 ਰਤਕੋਪਰਦਾਮਕਰੀਨਿਪਕੋਵਿਗਜਾਈ॥ ਅਜਨੇਦਨਤਾਂਅਭਿ
 ਬੰਦਤਕੋਮਨਬਾਕੁਲਾਏਕਸੁਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ ਕਿਹਿਠੇਰਸੁਮੰ
 ਤਰਹੇਰਘਬੀਰਸੁਜਾਨਕੀਭ੍ਰਾਤਸੁਜਾਹਿਸਹਾਈ॥ ੨॥ ਗੀਯਾਮ
 ਲਤੀ ਛੰਦ ॥ ਕਿਹਿਠੇਰਫੋਰੇਗਮਤੁਮਕਿਅਕਹੇਥੇਮਮਪਾਪਨਿ

॥ ਕਿਯਾ ਕਹੇ ਥੀ ਮਮ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਸੁਮਤਿ ਦੁਖ ਉਪਤਾਪਿਨੀ ॥ ਨਿ
 ਰਦਈ ਮਮ ਅਪਵਿਤ ਕੋ ਲਖ ਮਣ ਬਖਾਨ ਯੋ ਕਿਯਾ ਕਹੇ ॥ ਇਮ
 ਭਾਖ ਭੂਪਤਿ ਰੋਦਈ ਕਿਹ ਠੇਰ ਸੀਰ ਘੁਟਰ ਰਹੇ ॥ ੩ ॥ **ਸੰਕਰ ਛੰਦ**
 ॥ ਹਰਾਮ ਹਾਗੁਣ ਸਾਗਰੋ ਹਾਸੀ ਯਾ ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਤੋਗ ॥ ਦੁਖ ਸਿਧੂ
 ਬਯੋ ਮੇ ਮਰੋ ਕਿਉ ਨਾਪਿ ਖੋ ਮਮ ਥੰਗ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਭੁਪ ਬਿਲਾਪ ਕੋ
 ਦੁਖ ਸਿਧੂ ਮੇ ਗਲਿ ਤਾਨੀ ॥ ਪਿਖਤਾ ਸੁਮਤਿ ਸੁਭਪਤਿ ਕਰ ਜੇਰ ਕੀਨ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ੪ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਸੀਤ ਰਾਮ ਸੁਲਖ ਮਣ ਭਾਈ ॥ ਮੈ ਤੀਨੋ ਤੇ
 ਰਬੇ ਚਢਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਵੇਰ ਨਗਰ ਕੋ ਢਿਗ ਲੇ ਗਯੋ ॥ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਉ
 ਤਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ੫ ॥ ਫਲ ਮੁਲਾਦਿ ਕਗੁਹ ਲੇ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਗਹੇ ਨਹੀ
 ਪਾਇ ਛੁਹਾਏ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਮ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਫਲ ਮੁਲਾਦਿ ਦਿਸ
 ਰਜਨ ਕਏ ॥ ੬ ॥ ਬਟਖੀਰ ਗੁਹਾ ਥਮ ਗਯੋ ॥ ਜਿ... ਟਰਘ

ਨਾਥਬਨਾਯੋ। ਬਹੁਰਕਤੀਸੁਮਤਿਸੁਜਾਵੈ। ਰਾਜਾਪ੍ਰਤਿਮਮਕੁ
 ਸਲਬਤੁਵੈ। ੧੨। ਮਮਾਨਿਮਿਤਨਹਿਜੇਕਕਰੀਜੋ। ਮਮਬਿਦਨਕ
 ਰਭੁਪਕਤੀਜੋ। ਮੈਧਿਪੁਰੀਤੇਮਮਮਨਮੰਹੀ। ਸੁਖਹੈਅਧਿਕਵੈ
 ਪੁਨਿਕੇਮਾਹੀ। ੧੩। ਮਮਮਾਤੁਕੇਕਤੀਜਿਦੇਸਾ। ਮਮਨਿਮਿਤਨ
 ਹਿਕਰੋਕਲੇਸਾ। ਰਾਜਾਬਿਧਸੇਕਨਿਧਿਪਰੋ। ਤੁਕੇਤੁਮਅਸ੍ਰੁਸ
 ਨਿਕਰੋ। ੧੪। ਸੀਤਾਨੈਨਕੁਰੀਬਹੁਬਾਰਾ। ਨਿਪਸੰਤਮਤਿਨਮੋ
 ਹਉਚਾਰਾ। ਦੁਖਸੇਬਾਣੀਗਦਗਦਭਈ। ਰਾਮਓਗਕਿਚਿਤੁਨਿ
 ਰਖਈ। ੧੫। ਸਾਸੁਸਸੁਰਪਦਕਮਲਮਸ਼ਾਰਾ। ਕਹੀਸੁਮਤਿਪ੍ਰ
 ਣਾਮਹਮਾਰਾ। ਯਾਬਿਧਭੁਖਭੁਦਤਿਅਤਿਭਈ। ਕਿਚਿਤਪੀਥਿ
 ਅਧੋਮੁਖਗਈ। ੧੬। ਤੀਨੈਨੈਨਕੁਰੇਜਲਧਾਰਾ। ਭੁਪਚਰ੍ਵੇਵੈਨ
 ਦਮਸ਼ਾਰਾਜੇਲੋਰੀਗਾਪਾਰਸੁਗਈ। ਤਿਲੋਭੁਪਤਿਮੇਨਿਰਖਈ

॥੧੨॥ ਫੈਤੀ ਨੋ ਬਨ ਪਬ ਪਧਾਰੇ ॥ ਮੇਦੁਖ ਸੋ ਪੁਰਿ ਮਾਯੋ ਬਾਰੇ ॥
 ਸੁਨਿ ਰੋਈ ਕੋ ਸਲਯਾਗਾਨੀ ॥ ਭੁਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿ ਕਹੈ ਭੁਵਾਨੀ ॥
 ॥੧੩॥ ਨਿਪੁਕੈ ਕੇਈ ਪਿਮਾਰੀ ਰਾਨੀ ॥ ਤੈ ਪ੍ਰਸਨ ਦੁਰਕੀ ਨ ਬਖਾ
 ਜੀ ॥ ਤੋ ਦੋਨੋ ਬੋਗਾਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਮਪੁਤ ਕਿਓ ਬਨੇ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧
 ॥ ਨਿਖਲੁ ਕਰਮ ਯਹ ਕੀਨੋ ਤੋਈ ॥ ਅਬਾ ਕਿਓ ਰੋਇ ਸੁਨਾਵਤ
 ਮੇਈ ॥ ਕੋ ਸਲਯਾ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਤਦੁ ਖਭੁ ਯੋ ॥ ਮਨੋ ਘਾਵੁ ਮੈ ਪਦ
 ਕਦਯੋ ॥ ੧੪ ॥ **ਦਸਰਬੋਦਾਗਾ ਚੋਪਈ ॥** ਕਿਯਾ ਤੋ ਭਾਖੇ ਮਮ ਕਲ
 ਯਾਨੀ ॥ ਹੋਵਨ ਹਾਰਨ ਕਿਨੇ ਮਿਟਾਨੀ ॥ ਮੇਅਤਿ ਦੁਖਤਿ ਭੁਯੋ ਸੁਨੀ
 ਰਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਜੋਗਨ ਏਹ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਕੋਇ ਕਪਾਪ ਸੁਮੋਹਕ
 ਮਾਯੋ ॥ ਜਾਂ ਕਰਿਯਹਿ ਸਿਤਾਪ ਸੁਪਾਯੋ ॥ ਸੋ ਕਨੀਰਾ ਦਿਗ ਪੂਰਣ
 ਭੁਏ ॥ ਕੋ ਸਲਯਾ ਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿ ਭੁਪ ਅਲਏ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਖ ਕਰਮ ਰਣ

ਰੁਯੋ ਅਬ ਮੇਰੋ। ਤੇ ਮਮ ਦੁਖ ਨ ਦੇਹ ਘਨੇਰੋ। ਪੁਨਿ ਕੋ ਸਲਯਾ ਭੁ
 ਪਤਿ ਭੁਨੇ। ਕਾਰਣ ਦੁਖ ਕੋ ਪੁਗਮ ਸੁਗਨੇ॥੧੮॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੋਈ
 ਦੇਨੇ ਹੋਤਾ। ਤੁਕਰ ਮਮ ਸੁਤ ਬਨੇ ਨਿਕੇਤਾ। ਸੁਨਿ ਭੁਪਤਿ ਕੋ ਸ
 ਲਯਾ ਬਾਨੀ॥ ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਯਹਿ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨੀ॥੧੯॥ ਅਬ ਨਿ
 ਕਸੇਗੇ ਪ੍ਰਣਹਮਾਰੇ। ਸੁਣਿ ਦੇਵੀ ਮੇਰੇ ਤੁਬਿ ਚਾਗੇ। ਪੁਰਬ ਪੁਨਿ
 ਮਮ ਸੁਪਹਿ ਦਯੋ। ਤੁਕਰ ਮਰਣਹਮਾਰਾ ਭੁਯੋ॥੨੦॥ ਪੁਰਬ ਮੇ
 ਜੇ ਬਨ ਬਲਮਾਹੀ। ਬਾਨ ਸਗਾ ਸਨ ਲੈ ਕਰਮਾਹੀ। ਮਿਰਗ ਮਾਰ
 ਨਹਿ ਤਨ ਦੀ ਕਨਾਰੇ। ਬਿਚਰੇ ਨਿਸਮੇ ਬਿਪਨ ਮਝਾਰੇ॥੨੧॥ ਅ
 ਧੀਰਾਤਿ ਸਮੇ ਇਕ ਬਾਰਾ। ਤਿਖਾਵੈ ਤੁਇ ਕਮੁਨੀ ਕਮਾਰਾ। ਮਾਤ
 ਪਿਤਾ ਤਿਨ ਪਰਮ ਤਿਸਏ। ਤੁਹਿ ਤਵੈ ਜਲ ਲੇਨੇ ਮਾਏ॥੨੨॥ ਜ
 ਲਮੇ ਕੰਭੁ ਰੂਥਾ ਯੋਜ ਬਹੀ। ਸਬ ਦੁਖ ਯੇ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਨਿ ਤਬਹੀ। ਮੇਜਾ

ਜਾਨਿਓਗਜਪੀਵਤਪਾਨੀ। ਬਾਨਦਯੋਮੁਖਮਾਹਿਕਮਾਨੀ॥੨
 ੩॥ ਸਬਦਬੋਧਿਦੁਹਬਾਨਓਦਾਰਾ। ਮੋਹਚਲਾਇਓਨਿਸਾਮਯ
 ਰਾ। ਹਮੇਮੁਇਓਸਬਦਤੋਹਿਭਯੋ। ਮਾਨੁਖਲਖਣਸੁਚਨਕ
 ਯੋ॥੨੪॥ **ਗੀਯਮਾਲਤੀਛੰਦਾ॥** ਮੇਨਾਕੀਯੋਮਪਰਾਧਕਤੁਮਾ
 ਰਿਓਬਿਧਿਕਿਓਕਿਨੇ। ਪਤਮਾਤੁਮੇਰੀਬਾਟਦੇਖੇਨੀਰਦੇਵੇਕੋਤਿ
 ਨੇ। ਸੁਨਿਸਬਦਮਾਨੁਖਸੁਚਕੇਭਯਭੀਤਹੋਇਓਮੇਮਨੇ। ਕੋਸ
 ਲਾਤਿਹਠੇਰਮੇਨਿਸਮੇਸੁਸਨੇਸਨੇ॥੨੫॥ ਸੁਆਮਿਦਸਰ
 ਥਭੁਪਮੇਦਿਗਜਾਇਤਾਬਿਅਕਲਕਹੀ। ਅਜਾਨਮੇਅਪਰਾਧ
 ਕੀਨੇਤਾਹਿਮੋਕੇਮੁਨਿਸਹੀ। ਇਮਭਾਖਤਪਦਮੇਗਿਰਯੋਮੁਖਬੇ
 ਲਗਦਗਦਹੈਤੁਮਾ। ਪੁਨਿਤਾਹਿਮੋਪ੍ਰਤਿਭਾਖਯੋਮਤੁਰੋਭੁਪਤਿ
 ਸੰਤਮਾ॥੨੬॥ ਸਿਕਰ **ਛੰਦਾ॥** ਤਦਬ੍ਰਹਮਹਤਾਨਾਛੁਹੇਮੇਵ

ਸਤਪਮੋਆਹਿ। ਪਿਤਮਾਤਤੇਰੇਤਰਸਦੇਤਿਖਭੁਖਤਾਤਨਮਾਹਿ
 ॥ ਤਜਿਚਿਤਬੇਗਸੁਜਾਇਕੈਤੀਨੀਗਤਿਨਕਦੇਹਾ। ਨਹਿਦੇਹਿਮੇ
 ਪਿਤਕੋਪਕੈਤਨੁਕਰੇਤੇਰੇਖੇਹਾ॥ ੨੧॥ ਜਲਤਾਂਹਿਦੈਪਦਬਿਦਕੈਨਿ
 ਜਕਰਮਕਰੀਬਖਾਨਾ। ਸਰਕਾਫਮੇਰੀਦੇਹਤੇਤਨੁਪੀੜਾਤਿਆ
 ਗੋਪਾਨਾ। ਇਹਭਾਤਿਮੇਮੁਨਿਜੇਕਹਿਓਮੇਕੀਨਬਾਨਓਧਾਗਾਪੁ
 ਨਿਗਯੋਜਹਿਦੁਹਦੈਪਤੀਲੈਕੈਭਭੀਤਰਵਾਗਾ॥ ੨੨॥ ਸਾਂਤਿਬਿ
 ਧਸੁਅਧਿਭੁਖੇਨੀਰਕੀਤਨੁਦਾਹਿ। ਕੋਭਯੋਕਾਰਣਨੀਰਲੈਅਬ
 ਪੁਤਮਾਇਓਨਾਹਿ। ਅਨਨਭਗਾਤਿਹਮਾਬਿਧਹੈਤਨਤਿਖਾਪੀ
 ਹੁਅਪਾਗਾ। ਕਿੰਦਾਓਪੇਖਯਾਤਿਨਕਰੀਨਤਿਭਗਾਤਿਦਾਨਹਮਾ
 ਗਾ॥ ੨੩॥ ਇਹਭਾਂਤਿਚੈਤੁਥੇਕਰੇਮਮਪਾਦਪੁਨਿਸੁਨਿਲੀਨਾ। ਸੁ
 ਨਿਤਾਪਿਤਾਪੁਨਿਭਾਖਯੋਸੁਤਕਿਓਬਿਲਿਬਸੁਕੀਨਾ। ਦੇਹਪੁਤਸੁ

ਨੀਰਹ ਮਕੋਆਪਾਨੀਕੇਪੀਦਾ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਤਾਂ ਹਿ ਬਿਲਾਪ ਸੁਨਿ
 ਅਤਿ ਕੰਪ ਜੋ ਮਮ ਜੀਵਾ। ੩੦॥ ਦਿਗਜ ਪਦ ਬੀਦਿ ਕੋਪੁ
 ਨਿਮੁਖੋ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਮੇਨ ਹਿਤ ਦੁਸੁਤ ਮੋਧਿ ਕੋਪਤਿ ਭੁਪਦ ਸਰ
 ਬਮਾਨਾ। ਮੇਗਤਿ ਮਿਗਾਦਿ ਹਿ ਸਕੋ ਬਹੁ ਕਰੋ ਪਾਪ ਅਪਾਗ। ਜਲ
 ਪਾਟ ਦਰੇ ਬੋਖ ਰੋਧੁ ਨਿਭਈ ਭੀਤਰ ਦੁਹਾ। ੩੧॥ ਗਜ ਜਾਨਿ ਮੇਸ
 ਰਛੇ ਰੂਪੋ ਤਨ ਮਾਹਿ ਗਾਰੂਯੇ ਜਾਇ। ਮੇਮੁ ਇਥਿ ਮਾਨੁ ਖਸ ਬਦ ਸੁ
 ਨਿ ਮੇਰੁ ਰਤਾ ਮਾਇਯੋ ਧਾਇ। ਸਿਰਜਣਾਏ ਲੀਕਿਰਣ ਸੀਪਿ ਖਖ
 ਰੇ ਮੁਨੀ ਕੁਮਾਰਾ। ਮਨ ਭੀਤ ਮੇਪਦ ਤਾਂ ਗਹੇ ਮੁਖ ਰੰਖ ਰੰਖ ਚਿਚਾਰਾ। ੩
 ੨॥ ਮਤੁ ਰੂਹੇ ਇਉਂ ਮਮ ਰੂਪ ਜੋ ਮੁਨਿ ਪਰ ਮਕਰਣਾਧਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਹਤਾ ਭੂਏ ਨਹੀਤ ਦਕਹ ਜੋ ਮਾਨੁ ਮਾਗ। ਮਮ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਸੁਨੀਰ
 ਦੈ ਕਰ ਜੋਰਤਾ ਪਦ ਬੀਦਾ। ਨਦਨੁ ਤਨੇ ਯਹਿ ਦੇਹ ਕੋਲੋ ਜੀਵਨ ਤੁਮੈ

ਗ॥੩੩॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਯਾਥਿਧਿਤਿਨਮੁਨਮੋਹਬਤਾਇਓ॥ਮੁਨਿਰਿ
 ਸਕਮੇਤੁਮਪਾਹਿਅਇਓ॥ਦਯਾਜਗਤਿਤਮਪਰਮਉਦਕਾਸ
 ਰਣਾਗਾਂਤਿਮਮਲੇਤਉਬਾਰ॥੩੪॥ਯਾਥਿਧਿਸੁਨਿਓਸੁਮੇਤੇਜ
 ਬਹੀ॥ਦੁਖਾਰਤਿਸੋਚਤਭਏਤਬਹੀ॥ਧਰਿਓਜਹਾਂਸੁਨਿਪੁਤਹ
 ਮਰੋ॥ਤਹਿਲੇਚਲੋਬਿਲਿਬਨਧਾਰੋ॥੩੫॥ਤਬਲੇਗਯੋਜਹਾਂ
 ਸੁਤਿਅਹੀ॥ਬਿਧਦੇਪਤੀਦੁਖਮਨਅਹੀ॥ਸੁਤਕੋਛਹਿਨਿਜ
 ਹਾਥਨਿਸੀਗਾ॥ਬਹੁਬਿਲਾਪਕਰਬਿਅਕੁਲਅੰਗਾਂ॥੩੬॥ਹ
 ਹਾਰਦਨਕਰੇਤੇਭਾਰੀ॥ਪੁਤਪੁਤਮੁਖਅਹਿਉਚਰੀ॥ਜਲਦੀ
 ਜੇਹਮਕੋਸੁਤਸੋਇ॥ਨਹਿਦੇਵਾਂਮਬਕਾਰਦਕੋਇ॥ਪੁਨਿਸੋਪੁ
 ਤਿਤਿਨਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਚਿਤਰਚੋਨਿਪਬੇਗਸਦਾਗਾਮੇਤਬਹੀ
 ਤਹਿਚਿਤਾਬਨਈ॥ਦਹਤੀਨੇਤਹਿਦਏਬੈਠਈ॥੩੭॥ਸਿਕਰਛੇ

ਦਾ ਪੁਨਿ ਅਗਨਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਮੇਦਈ ਤਹਾ ਲਗਾਇ। ਦਿਵਿ
 ਲੋਕ ਤੀਨੇ ਵੈਗਏ ਤਨ ਭੁਮਿ ਮਾਹਿ ਜਲਾਇ। ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ ਅਵ
 ਸਰਤਾਂ ਪਿਤਾ ਮਮਦਯੇ ਹੁਸਰਾ ਪਾਮ ਮਬਚਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਕਕੈਤੁ
 ਮਰੇ ਰੋਨਿ ਪਆਪ॥ ੩੯॥ ਦੁਹਸਾ ਪਾਮਦੁ ਸਰਮਾਇ ਰਿਮਮਦੁ
 ਰਹੈ ਨਹਿ ਕੋਇ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਭਾਖ ਬਿਲਾਪ ਕੀਨੇ ਸੋ ਕਾਬਿਆ ਕੁ
 ਲਹੈ। ਹਾਰਾ ਮਸੁਤ ਹਾਜਾਨ ਕੀ ਹਾਲ ਖਮਦਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
 ਦਿਖੈ ਗਥਾਰੇ ਮੇ ਮਰੇ ਕੈ ਕੋਈ ਕਾਢੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ੪੦॥ ਇਸਦੁ ਚਨ ਭੂਪ
 ਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਿ ਪੁਨਿ ਗਏ ਸੁਰਪਤਿ ਲੋਕ। ਰਾਮ ਲਖਮਣ ਮਾਤੰਗ
 ਨਿਪਨਾਰਿ ਕਰੇ ਸੁਸੇਕ। ਕਰਤਾ ਰੁਛਾਤੀ ਰੋਵਹੀ ਮੁਖ ਭੂਪ ਕੇਗੁ
 ਲਗਾਇ। ਅੰਧਿ ਮੀਮ੍ਰਤ ਕੇ ਭੁਮੇ ਬਿਧਦਈ ਹਲਾਹਲ ਪਾਇ॥ ੪
 ੧॥ ਬਸਿਸਟ ਲੈ ਸਭ ਮਤਿ ਤਹਿ ਪੁਤ ਪੁਤ੍ਰੇ ਜਾਇ। ਤੈਲਵੇਈ ਭੂ

ਪਧਰਸਭਦੁਤਲਏਬੁਲਾਇ। ਯੁਧਾਜਿਤਕੇਨਗਰਪੁਤਿਤਸ
 ਦੁਤਬੇਗਸੁਜਾਗੁ। ਘੋਰਯੋਪਰਿਜਾਯੋਤਹਿਭਰਤਸਾਨੁਜਲਿਅ
 ਗੁ। ੪੨। ਤੇਹਕਹੋਮੇਰੇਬਚਨਤੇਗੁਰਬੇਗਆਇਸੁਕੀਨ। ਨਿ
 ਜਨਗਰਆਵੇਬੇਗਤੁਮਜਗਭਰਤਬੁਧਿਪਰਬੀਨ। ਅੰਧਿਰ
 ਸਰਥਰਾਜਕੋਲਿਜਮਾਤੁਪੇਖੋਆਇ। ਬਾਸਿਸੁਕੇਯਹਿਬਾਕਸੁ
 ਨਿਪੁਨਿਗਏਦੁਤਸੁਧਾਇ। ੪੩। ਯੁਧਾਜਿਤਪੁਨਿਭਰਤਕੋਪੁ
 ਟਾਮਕੀਨੋਜਾਇ। ਰਾਜਨਬਾਸਿਸੁਬੁਲਾਇਓਪਰਭਰਤਅੰਤਿ
 ਨਭਾਇ। ਆਵੇਸੁਪੁਰੀਅਯੋਧਾਨਹਿਕਰੇਰੰਚਬਿਚਾਰੁ। ਯ
 ਹਿਦਾਕਸੁਨਿਰੋਮਾਚਭਰਤਭੁਯੋਭਾਇਉਰਭਾਰਾ। ੪੪। ਗੁਰਬ
 ਚਨਸਾਨੁਜਸਿਗਦੁਤਨਭਰਤਚਾਲੇਦੇਸਾ। ਭੁਪਾਮੇਰਪੁਨਾਥ
 ਕੋਕਛਭੁਯੋਨਗਰਕਲੇਸਾ। ਇਹਭਾਤਿਚਿਤੁਦੁਤਮਾਰਗਪੁਨਿ

ਨਗਰਪਹੁਤੁਆਇ। ਜਨਭੀਰਨਾਕਛੁ ਨਗਰਮੇਸਭਪੁਭਾਗ
 ਈਬਿਲਾਇ। ੪੫। ਉਤਸਵਨਹੀਨਗਰਮੇਪਿਖਬੁਰਤਾਚੈਤ
 ਅਪਾਗ। ਪੁਨਿਗਯੋਨਿਪਕੇਭੁਟਨਮੇਨਹਿਲਖਮੀਨਿਪਦੁਆ
 ਗਦੇਖੀਕਕੇਈਏਕਣੀਬੈਠੀਸੁਪਲਿਘਾਬਿਛਾਇ। ਸਿਰਜੋਪੁਣ
 ਮਸੁਸਾਤਕੇਪੁਨਿਭੁਰਤਕੀਨੋਪਾਇ। ੪੬। ਆਇਯੋਨਿਹਾਰਸੁ
 ਭੁਰਤਕੋਕੇਈਆਦਰਕੀਨਾ। ਓਠਾਇਭੁਰਤਲਗਾਇਗਾਰਪੁਨਿ
 ਗਾਇਭੀਤਰਲੀਨਾ। ਸਿਰਚੈਮਕੋਨਿਜਟੈਸਕੈਪੁਨਿਕੁਸਲਪੁਛੁ
 ਯੋਤਾਗਿ। ਪਿਤਾਭ੍ਰਾਤਾਮਾਤਮੇਸਭਕੁਸਲਹੈਪੁਰਮਾਗਿ। ੪੭। ਆ
 ਜਮਮਾਅਨੰਦਸੁਤਤਵਕੁਸਲਡੀਲਨਿਹਾਗ। ਇਹਭਾਂਤਿਤਾਹਿ
 ਸੁਪੁਛੁਯੋਨਿਜਪੇਵਕੋਪਰਵਾਗ। ਕਹਭੁਰਤਬਿਅਕਲਾਚੈਤਮ
 ਤਿਮਨਕੋਪਪੁਛੀਮਾਇ। ਮਾਤਤੁਮਾਬਿਨੁਮੇਪਿਤਾਕਿਹਠੈਰਆਹਿਬ

ਤਾਇ॥੪੮॥ ਤੁਮਬਿਨਾਨਹਿਮੇਪਿਤਾਇਕਿਤਬੈਠੇਜੋਇ॥ਅ
 ਬਨਾਦਿਖਾਈਦੇਤੁਪੈਕਹੁਭਯੋਕਾਰਣਕੋਇ॥ਤੁਤਕੇਅਦੇਖੋਨੇ
 ਮਮਦਖਭਯਮਾਤਿਮਾਹਿ॥ਕਿਦਖਸੋਅਪਾਪਸੁਤਕੈਕੋਈਭੁ
 ਖੇਤਾਹਿ॥੪੯॥ਧਰਮਸੀਲੀਜੋਗਤੀਕਿਤਅਸ੍ਰਮੇਧੀਪਾਹਿ॥
 ਤਾਂਗਤੀਕੋਤਾਤਤੇਰੋਗਯੋਯਾਜਗਮਾਹਿ॥ਇਹਭਾਂਤਿਸੁਨਿਭੂ
 ਭਰਤਗਿਰਯੋਸੋਕਬਿਅਕੁਲਹੋਇ॥ਤਾਤਕਹਿਤੁਮਗਏ
 ਮਕੋਦਖਸਮੁੰਦੈਛੋਇ॥੫੦॥ਨਸਮਰਪਯੋਮਮਰਾਮਰਾਜੋਅ
 ਪਗਏਸਿਧਾਇ॥ਇਹਭਾਂਤਿਭਰਤਬਿਲਾਪਕਰਸਿਰਕੋਸਦੀਨ
 ਖਿਲਾਇ॥ਉਠਾਇਕੈਕੋਈਤਾਕੋਨਿਜਪਾਟਕੋਵਿਗਪੋਚਾ॥ਸਮਾ
 ਧਾਨਸੁਤਾਕਰੇਸੁਤਾਕਿਉਕਰੇਤੁਜੋਚਾ॥੫੧॥ਕਲਯਾਣਤੇਰੀਪੁ
 ਤਮੇਸਭਸਿਧਕੀਨਕਾਜਾ॥ਕਰਤਬਤੋਕੋਨਕਛੁਸੁਤਰਹੋਸੇਖ

ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਤੁ ਤਕੇ ਭਾਖਯੋ ਪੁਨਿ ਮਾਰਣਾ ਮਦੁ ਸਰਸਾਹਿ ॥
 ਮਮਾਪਿਤਾ ਭੁਪਸਿਰੋ ਮਣੀ ਪੁਨਿ ਕਿਯਾ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਿਆ ਕਹਯੋ ਜੇ ਦੁਹ ਨਿਖਲ ਭਾਖੇ ਮੋਹਿ ॥ ਕੈ ਕੋਈ
 ਨਿਰਭੈ ਤਾ ਕਹੇ ਸੁਤ ਸੁਨੇ ਭਾਖੇ ਤੋਹਿ ॥ ਹਾਰਾ ਮਸੀਤੇ ਲਖ ਮਣੀ
 ਹਭਾਂਤਿ ਬਾਰਿਬਾਰਾ ॥ ਬਿਲਾਪ ਚਿਰਕਰਤਿ ॥ ਆਗਤੁ ਨ ਕੋਗਯੋ ਸੁ
 ਰਗ ਮਸ਼ਾਗ ॥ ੫੩ ॥ **ਦੇ ਹਰਾ** ॥ ਭਰਤ ਬਖਾਨੇ ਤਾਹਿ ਕੋ ਰਾਮ ਲਖ ਮ
 ਣ ਸੀ ਯਮਾਤਾ ॥ ਨਹਿ ਸਮੀਪਤ ਬਕਹਿ ਗਏ ਜੋ ਬਿਲਾਪੇ ਮਮਤਾ
 ਤਾ ॥ **੫੪ ॥ ਕੈ ਕੋਈ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਕਰ ਛੰਦਾ** ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਯਦੁ ਰਾਜਹਿ ਤਤ
 ਵਤਾ ਤਉ ਦਮਕੀਨਾ ॥ ਤਦੁ ਰਾਜ ਕੇਹਿ ਤਪੁਤ ਮੇਤਿ ਹਮਾਹਿ ਦਿਘਨ
 ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਕਬੀ ਦਰਦੇ ਨ ਮੋ ਕੋ ਦੁਰਦ ਭੁਪਤਿ ਮੇਦਏ ॥ ਸੋਹਦ
 ਦੇ ਨਹੀ ਮੋ ਮੀਗਾ ਨਿਪਤੇ ਲਏ ॥ ਏਕ ਕੰਭੁ ਦੁਰਾਜ ਦੁਸਰ ਰਾਮ ਕੋ ਬ

ਨਬਾਸਾ॥ ਸਤਵਾਦੀਭੁਪਤੇਤਵਰਾਜਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਰਾਮਕੋਬ
 ਨਭੇਜਯੋਤਵਪਿਤਾਧਰਮਭੁਦਰਾ॥ ਰਾਮਪਾਛੇਸੀਗਈਜਗ
 ਪਤਬਤਸੁਧਾਰਾ॥ ੫੬॥ ਸੁਭਾਤਭਾਵਦਿਖਾਵਨੇਹਿਤਗਯੋਲ
 ਖਮਣਾਆਪਾ॥ ਬਨਗਵੇਸਰਬਸੁਯਾਥਿਧੀਪੁਨਿਭੁਪਕੀਨਬੀ
 ਲਾਪਾ॥ ਰਾਮਰਾਮਸੁਭਾਖਤੇਮੁਖਮੁਯੋਭੁਪਤਿਸੋਇੰ॥ ਗਿਰਜ
 ਸੁਨੋਇਹਭਾਂਤਿਮਰਦੇਭਾਗਾਬਿਨੁਨਹਿਹੋਇ॥ ੫੭॥ ਇਹਭਾ
 ਤਿਮਾਤਬਚਨਸੁਨਿਸੁਤਗਿਰਯੋਭੁਮਮਸ਼ਾਗਾਵਜ੍ਯਹਤਿਦੁਮ
 ਜਿਉਗਿਰੇਕਛਰਹੀਨਾਹਿਸਿਭਾਗਾ॥ ਪਿਖਤਾਕਕੇਈਦੁਖੀਹੋਈ
 ਬਹੁਰਕੀਨਭਿਚੰਗਾ॥ ਕਿਉਜੋਕਮੇਰੇਸੁਤਕਰੇਮਜੁਭੁਯੋਰਾਜ
 ਤਿਹਗਾ॥ ੫੮॥ ਦੁਖਾਮਦਸਰਨਕਛਇਹਭਾਂਤਿਭਾਖਯੋਮਾਇ
 ਕੋਪਕਰਤਾਬਿਲੋਕਤਾਪ੍ਰਤਿਮਨੋਦੇਤਿਜਲਾਇ॥ ਅਸਿਖਭਾਖਹੋ

ਤ੍ਰਿਪਾਪਨੀ ਤਵ ਕੀ ਨਭ ਰਤਾ ਘਾਤਿ ॥ ਦਰਭਾਗ ਤੇ ਮੇਜਨ ਮ
 ਣੀ ਨੇ ਮਘੀ ਮੋਬਿਖ ਘਾਤਿ ॥ ੪੮ ॥ ਅਗਨਿ ਮੇ ਮੇਜ ਰੋਗ ਕੋ ਮ
 ਰੋਗ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਖਰਗ ਸੇਤ ਨ ਕਾਟ ਮਪ ਨੇ ਜਾਉ ਯਾ ਮ ਪੁਰਿਧ
 ਇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਘਾਤਿ ਨੀ ਦਸੁ ਤੇ ਰੋਕੈ ਭੀ ਪਾਕ ਸਰੋਨਾ ॥ ਕੈ ਕੋਈ ਕੋ
 ਯੋਗੁ ਟਕੈ ਪੁਨਿਗ ਯੋਕੁ ਸਲ ਜਾਭੁ ਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸੋਚਿ ਭੁਰਤ ਨਿਹ
 ਰ ਰੁਨੀ ਉਚ ਕੰਠ ਪੁਕਾਰ ॥ ਭੁਰਤ ਤੈ ਸੇਰੋ ਵਈ ਤਿ ਨ ਪਾਦ ਮਸਤ
 ਕਿਧਾਰਾ ॥ ਮਾਇਗ ਭੁਰਤੁ ਧਰਮ ਸੀਲਾ ਗਮ ਮਾਤੁ ਸੁਗਾਇ ॥ ਫਿ
 ਸਦੀ ਨ ਬਦਨਾ ਭਾਖਈ ਬਹੁ ਨੈਨ ਤੇ ਜਲ ਜਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਗਏ ਦਰ
 ਤੇ ਰੋਪੁ ਤਯੋ ਸਭੁ ਗਯੋ ਕਾਰਣ ਹੋਇ ॥ ਸਭੁ ਸੁਨਿਯੋ ਮਾਤੁ ਬੁੱਖਾ
 ਨ ਯੋਤੁ ਵਮਾਤੁ ਕੀਨੋ ਜੋਇ ॥ ਸਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਹਿ ਲਖ ਮਣੇ ਸੁਤ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਾਗਾ ਦੁਖਾ ਸਿਧੁ ਮਗਨ ਮੇਰਹੀ ਬਨ ਗਏ ਚੀਰਸੁ

ਧਾਰਾ॥੬੨॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਹਾਰਮਰਘਵੈ ਸਸੁਨਾਇਕਾਤਿ ਪਰਮਾਤ
 ਮਸਭੁਟੁਰਦਾਇਕਾਯਦਪਿਤੰਮਮਓਦਰਸੁਭਯੋਤਿਦਪਿਨ
 ਹਿਦਖਮਰੋਗਯੋ॥੬੩॥ਤੁਤੇ ਬਿਧਿਹੋਬਹੁਬਲਦਾਨਾਯਹਮੋ
 ਕੋਓਰਭਯੋਸੁਭਾਨਾਯੋਬਿਲਾਪਕੋਸਲਯਾਕੀਨਾਤਾਪਿਖ
 ਭਰਤਭਯੋਮਤਿਦੀਨਾ॥੬੪॥ਪਾਰਗਹੋਕਰਭਾਖੇਏਹਾਮਾਤਾ
 ਬਚਨਸਮੇਸੁਨਿਛੇਹਾਗਮਰਜਾਮਭਿਖੇਖਨਬੀਚਾਕੈਕੋ
 ਈਕਰਮਕਰਯੋਜਨੀਚਾ॥੬੫॥ਅਨੰਤਵਾਤਿਨਕੀਨਸੁਜੋਈ
 ਭਰਤਸੁਜੋਓਰਜਾਨਤਿਹੋਈ॥ਅਥਵਾਮੈਪ੍ਰੀਜੋਸੋਇਤਿ
 ਮੈਕੋਯਾਬਿਧਅਘਹੋਇ॥੬੬॥ਬ੍ਰਹਮਵਸੇਮਾਰੇਤੇਜੋਸੋਮੈਕੋ
 ਹੋਇਪਾਪਪੁਨਿਤੈਸੋਸਮਾਅਰੰਧਤੀਗਰਕੋਮਾਗੁਜੋਹੋਵੇਪੁਨਿ
 ਖਾਧਾਮਪਾਗ॥੬੭॥ਮੈਜੋਜਾਨਤਥੇਪੁਨਿਸੋਈਤਿਮੈਕੋਵਹੁਸ

ਗਲੇ ਹੋਈ ॥ ਆਬਿਧ ਭੁਰਤ ਸਪਤ ਬਤੁ ਭਾਖਾ ॥ ਗੋਇਓ ਮਾਤਰ
 ਰਣਾ ਸਿਰਗਾਖਾ ॥ ੬੮ ॥ **ਵੇਹਰਾ** ॥ ਉਮਾ ਕੋ ਸਲਾ ਯਾਤਾ ਹਿਕੋ ਲੀਨੋ
 ਕੀਠ ਲਗਾਇ ॥ ਸੁਤ ਜਾਨੇ ਮੇ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਮਤੁ ਸੋਚੇ ਸੁਖ ਦਾਇ
 ॥ ੬੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰੇ **ਵਓ ਵਧ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਭਰਤਾਰਾ
 ਮਕੋ ਸੁਨਿ ਮਾਪ ਬਾਸਿ ਸੁਤ ਹਾਚਲਾ ਮਾਏ ॥ ਨਿਪ ਮੰਦਰ ਮੇ ਵਹ
 ਰਾਜ ਗੁਰੂ ਸਹਿ ਮੀਤਿ ਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਪਿਖਰੇ ਵਤ ਰਾਜ
 ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਂਤਿ ਹਸਾ ਵਰਾ ਮਾਪ ਬਾਸਿ ਸਟਾ ਮਲਾਏ ॥ ਵਹ ਭੂਪਤਿ ਬੇ
 ਅਤਿ ਤੰਗ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਸੰਤ ਪਰ ਕੁਮ ਬੇਜ ਰਠਾਏ ॥ ੭੦ ॥ ਮਾਨ ਵਕੋ ਸੁ
 ਖ ਭੋਗ ਸਭੇ ਅਸੁ ਮੇਧਨ ਲੈ ਬਹੁ ਯਾਗ ਕਰਾਏ ॥ ਬਹੁ ਦਖਣ ਤਾਮ
 ਖ ਮਾਂਹਿ ਦਈ ਹਰਿਗਾਮ ਮਹਾਂ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਜਾਏ ॥ ਅਤਿ ਗਏ ਸੁਰ
 ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਸੁਰ ਨਾਇਕ ਕੋ ਅਰਧਾ ਸਨ ਪਾਏ ॥ ਮੋਖ ਕਿਭਾਂ ਜਨ ਦੇ

ਨਿਪਥੇ ਸੁਬਿਥਾਤੁ ਮਸੋਚ ਨ ਨੀਰਬ ਹਏ ॥੧੧॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਅਮਾਤ
 ਮਨਿਤਾ ਮਨਾ ਸੀ ਜਾਨੇ ॥ ਜਨ ਮਨਾ ਸਨ ਹਿਤਾ ਮੇ ਮਾਨੇ ॥ ਤਨੁ ਜਤ
 ਅਤਿ ਅਪਾਵਿਤੁ ਅਹੇ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਵਿਨਾ ਸਸੁ ਛਿਣਾ ਛਿਣ ਗਹੇ ॥੧੨॥
 ॥ ਕੁਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਾਰ ਸੁਕਰੇ ॥ ਸੋ ਕਠੋਰ ਕਹਿਨ ਦਰਨ ਪਰੇ ॥ ਪਿਤ
 ਤਨੇ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਮਰੇ ॥ ਮੂਰਖ ਸੋਚੇ ਉਰ ਪਰਤਰੇ ॥੧੩॥ **ਸਿਕਰਣ**
ਦਾ ॥ ਅਸਾਰ ਖਲ ਸਿਸਾਰ ਮੇ ਵਿਜੋਗ ਜਥੈ ਸੁਹੇਇ ॥ ਤਾਂਗ ਕੋ ਵੈਰ
 ਗਮੈ ਸੁਤ ਸਾਂਤਿ ਦੇਵੇ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਮਦਾਨ ਸੁਜੇ ਅਹੇ ਤਿਹ ਮਿਤੁ ਚਾ
 ਲੇ ਸਿਰਾ ॥ ਪਰਹਾਰ ਨਹਿ ਕਰ ਕੇ ਸਕੇ ਯਹ ਜਨ ਮਾਮਰ ਦਪੁ ਸੀਗ
 ॥੧੪॥ ਸਕਰ ਮਕੇ ਅਧੀਨ ਜੇਤੁ ਜਨ ਮਮਰ ਦਸੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਨਿ
 ਕੈ ਵਿਵੇਕ ਜਨ ਕਿਉ ਸੋਚੈ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਕੇ ਜਨ ਸਟਹ
 ਏਗਈ ਸਿਸੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸੁਕੇ ਸੁਸਾਗਰ ਨੀਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ਸਥਾਤੁ ਨ ਪਾ

ਗ॥ ੧੫॥ ਚਲਤ ਪਤੁ ਲਗਨ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਬ ਭੰਗੁ ਰਹੋਇ॥ ਤਿਉ
 ਆਖੁ ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਕੀਤਵੁ ਭਯੋ ਨਿਸਚੈ ਕੋਇ॥ ਜੀਵੁ ਪੁਰਬ ਕਰਮ
 ਕਰ ਜਿਉ ਲਈ ਦੇਹ ਸੁਏਹ॥ ਤਿਉ ਦਰਤ ਮਾਨ ਸੁਕਰ ਮਕਰ ਪੁਨਿ
 ਮੋਰ ਲੇਵੇ ਦੇਹ॥ ੧੬॥ ਜਿਉ ਤਜੇ ਜੀਰਣ ਪਾਟ ਕੋ ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨੂਤਨ
 ਚੀਗ॥ ਤਿਉ ਤਜੇ ਜੀਰਣ ਦੇਹ ਕੋ ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨ ਯੋ ਸਰੀਗ॥ ਸੋਕ ਅ
 ਵਸ ਰਹੈ ਕਹਾਇ ਹਭਾਂਤਿ ਤਨੁ ਸਦਹੋਇ॥ ਨਹਿ ਮਰੇ ਮਾਤ ਮਨ ਜ
 ਮੇ ਪੁਨਿ ਦਰਧਹੈ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ੧੭॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਖਟ ਭਾਵੁ ਵਿਕਾਰਨ
 ਕੋਈ॥ ਸਾਂਤੁ ਗਿਆਨ ਵਿਰਾਹੁ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬੁਧਿ ਕੋ
 ਸਾਖੀ॥ ਲਾਯਾ ਬਿਹੀਨ ਇਕ ਸੁਤਿ ਸੁਸਾਖੀ॥ ੧੮॥ ਅੰਤੁ ਮਪਰੋ
 ਅਦੁਤੀਯ ਅਨੂਪ॥ ਸਮਾਇ ਸਥਿਤਿ ਹੈ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਆ
 ਤਮਾ ਵਿਦੁ ਉਰਧੰਗੋ॥ ਸੋਕ ਤਜੇ ਸੁਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਕਰੋ॥ ੧੯॥ ਤੈਲ ਦੇ

ਵਮੇਪਿਤੁਤਨੁਪਰੋ॥ ਲੈਸਭੁਸਚਵਉਧਰਣਸੁਕਰੋ॥ ਹਮਸੋ
 ਮਿਲਿਰੰਘੁਨੰਦਨਬੀਰ॥ ਯਥਾਨਿਯਾਇਕ੍ਰਿਤਕਰੋਸੁਧੀਰ॥ ੮
 ੧॥ **ਵੋਹਰਾ**॥ ਦਿਨਅਠਤਾਲੀਹੈਭਏਮਰਣਅਨੰਤਰਭੁਪਾ॥ ਯਾਏ
 ਧਿਉਮਾਜਨਾਯੋਰੁਰਤਬਸਿਸਟਅਨੁਪਾ॥ ੯੧॥ ਤਜਮੰਗਿਆ
 ਨਜਸੋਕਕੋਬਿਧਵਤਕ੍ਰਿਯਾਸੁਕੀਨਾ॥ ਆਹਿਤਮਗਿਨੀਕੀਬਿ
 ਧੀਜੋਗੁਰਾਮਾਇਸੁਦੀਨਾ॥ ੯੨॥ ਸਿਸਕਾਰਵਿਧਿਵਤਕਰੇਦੀਨੀ
 ਆਗਲਗਾਇ॥ ਦਿਨਏਕਾਦਸਭਏਲੀਨੇਬਿਪਬਲਾਇ॥ ੯੩
 ॥ ਪਿਤਉਦੇਸਕਰਤਾਹਿਕੋਭੋਜਨਦਏਅਪਾਰਾ॥ ਦਿਧਿਵਤਿਬਹੁ
 ਮਣਜੇਦਹੀਸੀਸੇਕਈਹਜਾਰ॥ ੯੪॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਧਨਬਹੁਦਏ
 ਗਊਆਕਈਹਜਾਰ॥ ਰਤਨਪਟਬਰਬਹੁਦਏਗ੍ਰਾਮਸੁਦਏਉ
 ਦਾਰਾ॥ ੯੫॥ ਸ**ਵੈਯ**॥ ਇਹਗੁੰਤਿਕ੍ਰਿਯਾਕਰਕੋਸਗਲੀਪਿਤਕੋਰਿ

ਏਥੇ ਵਹੁਤਾ ਹਿਉ ਤਰੇ ॥ ਮਿਲ ਸੰਗ ਪੁਰੇ ਹਿਤ ਸਾਨੁ ਜਵੈ ਪੁਨਿ ਕੇਕ
 ਈਨਿ ਦੁਨ ਮਾਇ ਮਗਾਰੇ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸ ਕੀ ਯੋਘ ਰਭੀ ਤਰਤਾ ਉਰ
 ਭੀ ਤਰ ਰਾਮ ਹਿਰਾ ਮਚਿਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਭੂਤਾ ਮਮਾਤੁ ਸਭੈ ਫਿਗ ਹੋਸੁ
 ਮਨੋ ਨਿਸ ਮੇਸਾ ਸਿਹੈ ਪਾਰਿਦਾਰੇ ॥ ੮੬ ॥ ਸੁਖ ਨਾਂਹਿ ਲਹਿਯੋ ਉਰਭੀ
 ਰਤਾਇ ਗਚੈ ਤਬ ਫੀਤਿ ਨ ਕੇਉ ਰਮਾਹੀ ॥ ਮਿਲ ਜਾਨ ਕੀ ਐਲਛ
 ਮਨ ਸਮਰਿ ਘੁਨਾ ਬਗਾਏ ਸੁਬ ਤੇ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਮਾਤੁ ਸੁਰਾਖ ਸਿ
 ਚੀਤ ਦਹੇ ਮੁਖ ਪੇਖ ਨ ਤੇ ਸੁਪਰੇਖਿ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਨ ਜਾਉ ਮਥੈ ਮਤਿ
 ਏਹੁ ਕਹੀ ਤਜ ਰਾਜ ਸਭੈ ਨਿਪ ਕੇਘ ਰਮਾਹੀ ॥ ੮੭ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਮਦਿਤਾ
 ਸਮੁਖ ਸੁੰਦਰੇ ਸੀਯ ਸਮਸ਼ੀਰਾ ਮਾਤਾ ਪਦ ਪਕਜ ਸੇਵ ਸੀਭਰਤ
 ਸੁਮਾਠ ਜਾਮਾ ॥ ੮੮ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਮਧਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ** ਉਮਾਮ
 ਹੇ ਸੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਮਯੋਧਾ ਕਾਂਤੈ ਸਪਤ ਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਦੇਵ**

ਉਦਾਚਾ। ਸਵੈ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਬਾਸਿ ਸ੍ਵਸਭੈ ਮੁਨਿ ਸਿਗਿਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭੈ ਪੁਰ
 ਦੁਸਬੁਲਾਏ। ਰਾਜਸਭਾ ਜਨ ਦੇਵ ਸਭਾਤਿ ਹਮਾਹਿ ਦਾਸਿ ਸ੍ਵਮੁਨਿ
 ਚਲਾਮਾਏ। ਮਧਸਿੰਘਾ ਸਨਕੇ ਮੁਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਹੈ ਚਤੁਰਾਨ ਨਜੁ ਸੁ
 ਖਦਾਏ। ਮਾਨਸੁ ਭੁਪਤਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਪੁਨਿ ਸਾਨੁ ਜਤਾਹਿ ਕਿਥੀ ਚੰਬ
 ਠਾਏ॥ १॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਦੇਸਕਾਲ ਕੋ ਜੋਗ ਸੁਜੋਇ। ਮੁਨਿ ਦਰਬਚ
 ਨ ਬਖਾਨ ਜੋ ਸੋਇ। ਭਰਤ ਮਹੈ ਤਵ ਪਿਤਾ ਮਨੁ ਸਾਸਨਾ। ਤਿਲ
 ਕਦੇਹਿ ਹਮ ਬਹੋ ਸਿੰਘਾ ਸਨਾ॥ ੨॥ ਕੈ ਕੇਈ ਯਾਚਨ ਰਾਜਨ ਸੁਕੀਨੇ
 ॥ ਭਰਤ ਸੁਤ ਦਹਿਤੁ ਅੰਭਿਰ ਚੀਨੋ। ਸੰਤ ਸਿੰਧ ਦਸਰਥ ਦਰਗਾਈ॥
 ਰਾਜਦਯੋਤਿਨ ਮੁਖੇ ਮਲਾਈ॥ ੩॥ ਅਬ ਦੇਵੇਤ ਦੁਤਿਲ ਕਬਨ
 ਇ। ਮੁਨਿ ਦਰਮੰਤ੍ਰ ਬੇਦ ਮੁਖਗਾਇ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਭਰਤ ਸੁਯਾ ਬਿਧ
 ਬਾਨੀ। ਮਮਨਹਿ ਰਾਜ ਸੁਤਾਹਿ ਬਖਾਨੀ॥ ੪॥ ਰਾਜਾਰਾਮ ਸੁਮਹੈ ਭੈ

ਦਾਗੇ॥ ਹਮਤਿ ਨ ਕੇਹੈ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਸਮੇ ਮੁਨਿ ਵਰਮੇ
 ਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨ ਗਾਗਲਿ ਮਾਇ॥ ੫॥ ਤੁਮ ਸਭ ਮਾਤ ਹਮਾਰੀ
 ਜੇਤੀ॥ ਬਿਨੁ ਕੈ ਕੇਈ ਚਲੇ ਸੁਤੇ ਤੀ॥ ਮਾਤਿ ਗੰਧਨੀ ਨਾਮ ਕੇ ਕੇਈ॥
 ਮਥਹੀ ਹੋਨੇ ਮਾਇ ਮਨ ਏਈ॥ ੬॥ ਪਰਮੇ ਕੋ ਰਖੁ ਵਰਨ ਹਿ ਦੇਖੇ॥
 ਇਸਤੀ ਬਧ ਹਕ ਲਿਕ ਸੁਪੇਖੇ॥ ਪਾਦ ਚਾਰ ਦੇ ਰੁਕ ਬਨ ਜਾਇ॥ ਕਾ
 ਲ ਪਾਤ ਨ ਹਿ ਬਿਲ ਮਲ ਗਾਇ॥ ੭॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ **ਛੰਦ** ॥ ਸੰਤੁਖ
 ਨ ਸਾਹਿਤ ਸੁਮੇ ਚਲੇ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਭਾਵੇ ਮਤੁ ਚਲੋ॥ ਰਾਮ ਜਿਉ ਬਨ ਮੇ
 ਗਯੋ ਤਿਉ ਧਾਰ ਮੇ ਤਨ ਬਲ ਕਲੋ॥ ਫਲ ਮੂਲ ਭੋਜਨ ਮੇ ਕਰੋ ਸਤੁ
 ਘਨ ਨੀਕੋ ਲਿਆਵਈ॥ ਸਿਰਜਣਾ ਅਵੈ ਨੀ ਮੇ ਸਦੇ ਨ ਹਿਰਾ ਮੇ
 ਲੋਆਵਈ॥ ੮॥ ਸੀ **ਕਰਛੰਦ** ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਭਰਤ ਸੁਧਾਰ ਮਨ ਮੇ
 ਮੰਨ ਲੀਨੀ ਧਾਰਾ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਭਰਤ ਸਰਾਹਈ॥ ਮੁਖ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਚ

ਗਾਧਰਮਸੀਲਪ੍ਰਭਾਤਬਨਪ੍ਰਤਿਭਰਤਕੀਨਪਯਾਨਾਸੁਮੰ
 ਤਸਭੇਬੁਲਾਇਸੇਨਿਕਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨ॥੮॥ਚਤੁਰੰਗਾਣੀ
 ਸਭਸੇਨਿਜੇਤੀਭਰਤਕੇਅਨੁਗਾਮਾਅਸੁਕੰਜਰਰਬਪਦਾ
 ਤੀਰਹੇਅਠੰਜਾਮਾਕੋਸਲਪਾਲੈਰਾਜਦਾਰਬਸਿਸੁਲੈਦਿਜ
 ਰਾਜਾਭਰਤਕੇਸੰਗਸ੍ਰਬਚਾਲੇਰਾਮਦੇਖਨਕਾਜ॥੯॥**ਦੋਹਰਾ**
 ਗੰਗਾਤੀਰਾਸ੍ਰਿੰਗਬੇਰਪੁਰਸੈਨਾਕੀਨਨਿਦਾਸਾਸਤ੍ਰਪਨਬਖਾਨ
 ਯੇਸ੍ਰਬਕੀਇਹਾਂਕਰੋਨਿਜਬਾਸਾ॥੧੦॥**ਸਏਯਾ**॥ਸੁਨਿਕੋਭਰਤਾ
 ਗਮਕੋਮਨਮੇਅਤਿਸੰਕਭਈਗੁਹਏਹੁਬਿਚਾਰੇ॥ਬਹੁਸੈਨਸਮੇਤ
 ਸੁਕੇਕਈਨਿਦਨਾਮਾਇਪਰੋਯਹਗੰਗਕਨਾਰੇ॥ਨਹਿਜਾਨਪੁਰੇਸੀ
 ਗਸੈਨਲਈਯਹਰਾਮਪਰਾਤਮਕੋਨਹਿਮਾਰੇ॥ਸਭਲੋਕਨਕੋਇ
 ਹਬਾਤਕਹੀਚਲਸਾਯਯਾਮਨੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰੇ॥੧੧॥ਸੈਮਨਭੀ

ਤਰਸੁ ਧਾਮ ਹੋਤ ਬਲੇ ਮਮਨਾਵਨ ਸੈਨ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜੋ ਮਨ ਭੀ ਤਰ
 ਪਾਪ ਕਛੁ ਤਬ ਨਾਵਨ ਖੋਚ ਸੁਲਾਹੁ ਕਰਨਾਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਭੁਈ ਮਮਸੀ
 ਗਚੁ ਲੇਖਹ ਮਾਯਾ ਧਾਮੈ ਦਿਸ ਚਾਰਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨ
 ਸੁਣੈ ਗਨ ਕੋ ਗੁਹਤੁੰਦ ਕ ਸੇਕਰ ਮੇਧਨੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ
 ਓਪਾਇ ਨ ਤਾਹਿ ਲਈ ਪੁਨਿ ਸਿਰ ਗਲਏ ਬਹੁ ਸਾਧੁ ਧਰੀ ਗਾਭ
 ਰੰਤਿ ਪਿਖਤਾਹਿ ਉਪਾਇ ਨ ਲੈ ਗੁਹ ਮਾਨ ਧਰੀ ਲਖ ਰਾਮ ਸੁਬੀਰ
 ॥ ਪਿਖ ਮੀਤਿ ਸਮੁਪੁਨਿ ਸਾਨੁ ਜਤਾ ਸਿਰ ਮੇਜ ਦਹੈ ਤਨ ਮੇ ਬਨ ਚੀ
 ਰਾ ॥ ਓਰ ਭੀ ਤਰ ਰਾਮ ਕੀ ਸੋਚ ਕਰੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਭਨੇ ਵਿਗਸਾਵੁ ਤਿ
 ਨੀਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਭਿ ਬੰਦਨ ਕੇ ਸੁਨਿ ਖਾਦ ਪਤੀ ਗੁਹ ਤੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ
 ਸੁਣੈ ਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤਬ ਕੇ ਕਈ ਨਿਦਨ ਬੇਗ ਓਠਾਇ ਸੁਸਾਦਰ ਵੇਗਣਿ
 ਮਾਹਿ ਲਗਾਨੇ ॥ ਕਲਾ ਜਾਨ ਪੁਛੀ ਗੁਹ ਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਪਿਖ ਭੂਤ ਸਖਾਮ

ਨਮੋ ਬਿਗਸਨੇ ॥ ਯਹ ਰਾਮ ਸਖਾ ਪੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਨਿਦਨ ਲੋਗਨ
 ਕੇ ਮੁਖ ਆਪੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਕਤੋ **ਵਾਰ** ॥ ਸੈ **ਯਾ** ॥ ਭੁਤਤੁ ਮੇਰਾ
 ਨਾਥ ਕਿਸੇ ਗਸੁ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਇਹੋ ਠੇਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਰਾਮ ਪਰਾਤਮ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗੋ ਬਿਗਸੇਤੁ ਮਰੋਗਾ ਲਿਮਾਹਿਲ ਗਾਈ ॥ ਧੀਨਿ ਭਯੋ ਕਿ
 ਤਕਿਤ ਭਯੋ ਤਵ ਰਾਖ ਦਸੋ ਮੁਖ ਬਾਤ ਮਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਸਿਯਾਲ
 ਛਮੰਨ ਸਮੀਜਿ ਹੋਠ ਗਪਿ ਖੇਦੁ ਹੋਰੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਅਬ ਸੁਨ
 ਤਲੇ ਚਲ ਸੋਹਤੁ ਹਾਂਜਹਿ ਸੈਨ ਕੀ ਯਾਸੀਯ ਸੋ ਮਮ ਬੀਰਾ ॥ ਤੁਤ ਸੇ
 ਵਕਰਾ ਮਕਿ ਪੀਤਿ ਸਖਾਤੁ ਵਭਾਗ ਮਹਾਜਗਾ ਮਹਿ ਗਹੀਰਾ ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਤਿ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤੁ ਰਤੁ ਹੀ ॥ ਇਗ ਕੇ ਕਈ ਨਿਦਨ ਜਾਵਤਿ ਨੀਰਾ ॥
 ਗੁਹ ਸੰਗਾ ਮਿਲੇਤੁ ਹਿਠੋਰ ਗਏ ਜਹਿ ਰਾਮ ਦਸੇ ਨਿਸਿਰੀ ਗਸਤੀ
 ਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਸੈਨਾ ਮਸਥਾਨ ਪਿਖੇ ਤਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਹ ਸੋਏ

ਥੇਕੁ ਸਾਬਿਛਾਈ॥ ਸੀਤਾ ਭਰਣ ਬਿਦਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ॥ ਅਗਚਿ
 ਤੁਭੁ ਮਿਭਈ ਗੁਣ ਮੰਦਰਿ॥ ੧੯॥ ਦੁਖ ਸੀਤ ਪਤਰਿ ਦੇ ਅਤਿ ਹੋਇ
 ਯੋ॥ ਭਰਤ ਬਿਅਕੁਲ ਉਰਾ ਅਤਿ ਰੋਇ॥ ਯੋ॥ ਅਹੋ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀਤ ਨ
 ਮਾ॥ ਜਨ ਕਨਿ ਦਨੀ ਗੁਣ ਕੀਧਾ ਮਾ॥ ੧੯॥ ਰਤਨ ਪਲਿਘ ਪੁਨਿ
 ਮਹਾ ਲਿਓ ਦਾਗੇ॥ ਕਿ ਮਲ ਉਪਾਰਿ ਪਾਦ ਸਵਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਸਹਿਤ ਸੇ
 ਵਤ ਬੀਤੈ ਸੇ॥ ਸੋ ਕੁਸਵਿ ਸ੍ਰੁਤ ਸੇਈ ਕੈ ਸੇ॥ ੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸੀਤਾਰਾ
 ਮਸੁ ਦੁਖ ਭਰੇ ਬਨ ਕੁਸ ਪਾਤਨ ਮਾਹਿ॥ ਮੇਰੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਮੇਰ ਸੁ
 ਕਾਰਣ ਨਹਿ॥ ੨੧॥ **ਸਿ ਕਰ ਛੇਦ**॥ ਧਿਰ ਮੋਹ ਪਾਪ ਕਕੇਈ ਕੈ ਮੇ
 ਜਨ ਮਯੇ ਉਰ ਮਾਹਿ॥ ਮਮ ਨਿਮਿਤ ਕਲੇਸ ਬਨ ਮੇਰਾ ਮਸੀਤਾ ਪ
 ਹਿ॥ ਧੀਨਿ ਲਖ ਮਣ ਜਨ ਮਹੈ ਸੁਗਰਾਮ ਕੇ ਸਿਰਾ ਜੋਇ॥ ਬਨਗ
 ਯੇਹ ਰਖ ਉਦਾਰ ਉਰ ਨਹਿ ਰਹਯੋ ਪਰ ਮੇਰੇ ਸੋਇ॥ ੨੨॥ ਗੀ॥ ਆਮ

ਲਤੀਛੰਦਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਦਾਸਨ ਦਸ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਬੀ॥
 ਤਬ ਜਨਮ ਮੇਰੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇ ਸੀਕਨਾ ਹਿਕਰੈ ਕਬੀ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਜਹਿਰ
 ਘਨਾ ਬਹੈਵਹਿ ਠੇਰ ਜਾਨਤ ਹੈ ਜਬੀ॥ ਕਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਮਨੈ ਨ ਕੋਹਿ
 ਤਬੇਗ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਬੀ॥ ੩੨॥ **ਸਵੈਯਾ॥** ਗੁਰ ਪੇਖਤਿ ਨੇਮ ਤਿਸੁ
 ਧਮਾ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗੇਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਧੀਨਿ ਭੁਏ ਜਗਮ
 ਹਿਸੁ ਨੇਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਬਿਖੇਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਲ
 ਖਮਨਿ ਬਿਖੇਮਾਤਿ ਮਾਹਿਸਨੇ ਹਸੁ ਤੇ ਹਿਉ ਦਾਰੀ॥ ਗਿਰਚਿ ਤਸੁ
 ਕੂਟਵਿਰਾਜਤ ਹੈ ਜਹਿ ਹੈ ਕਦਲੀ ਪਨ ਸਾਫਲ ਦਾਰੀ॥ ੩੪॥ **ਨਰ**
ਜਛੰਦਾ॥ ਕਿਨੀ ਸਮੀਪ ਗਾਮ ਸੀਖ ਸਾਨੁ ਜੋਰਹੇ॥ ਮਨਿ ਦਕਦਖੁ
 ਹੋਵੇ ਮਪਾਰ ਸੁਖ ਹੂਲਹੇ॥ ਤਹਾ ਚੁਲੇ ਸਮਸਤ ਹੁੰਸੈ ਨਰੀ ਗਕ
 ਤਰੇ॥ ਨਿਖਾਵਰਾ ਜਕੁ ਖਖੈ ਕਹਾਯੋ ਦਿਲ ਬਨ ਕਰੇ॥ ੩੫॥ ਮਨ

ਇਨਾਵਪਚਿਸੇਮਹਾਨਦੀਤਰਾਵਨੀ॥ ਸੁਆਪਰਾਜਨਵਕੇਸੁਲਿ
 ਆਇਓਸੁਹਾਵਨੀ॥ ਚਢਾਇਰਾਮਮਾਤਭ੍ਰਾਤਸਾਨੁਜੇਉਦਰਧੀ॥
 ਵਸਿਸ੍ਵਕੋਚਢਾਇਯੋਨਿਖਾਦਰਾਜਸੀਲਧੀ॥ ੧੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਕੋ
 ਕੇਈਐਰਜੋਖਤਾਜੇਤੀ॥ ਐਰਨਨਾਵਚਢਾਇਸੁਤੇਤੀ॥ ਯਾਬਿਧ
 ਗੀਗਾਉਤਰੇਪਾਗ॥ ਭਰਤਨਿਖਾਦਪਤੀਸਉਦਰਾ॥ ੧੭॥ ਭਾਰਦੁਮ
 ਜਕੋਆਸੁਮਜਹਾ॥ ਬੇਗਗਏਵਹਸਗਲੇਤਹਾ॥ ਸੈਨਾਦੁਰਸੁਥਾ
 ਪਪਛਾਰੀ॥ ਸਾਨੁਜਭਰਤਸੁਗਯੋਅਗਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਆਸੁਮਮਾਹਿ
 ਸੁਮੁਨੀਬਿਰਾਜੇ॥ ਤਪੋਕਾਤਿਪਿਖਪਾਵਤਲਾਸੋ॥ ਪੇਖਭਰਤਹਿ
 ਖਭਗਾਤਿਉਦਾਰੀ॥ ਸਾਸ੍ਰੀਗਪਦਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਦਸਰਥਕੋ
 ਸੁਤਜਾਨਮੁਨੀਸਗ॥ ਪੁਜਨਕੀਯੋਤਾਹਿਯੁਗੀਸੁਗ॥ ਸੀਸਜਟਾਤ
 ਨਕਲਧਾਰੀ॥ ਭਰਤਪੇਖਰਿਖਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਕੁਸਲਛੋਮਤੁ

ਮਭਰਤ ਕੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਜਪਾਇ ਕਿਉ ਬਲ ਕਲਪਾਰੇ॥ ਕਾਹਿ ਨਿਮਿ
 ਤ ਦਿਪੁ ਨਿਤੁ ਮਾਏ॥ ਮੁਨਿਆ ਸੁਮਾਸਿਰਜਣਾ ਬਢਾਏ॥ ੩੧॥ ਭੁ
 ਰਦਾ ਮਾਜਵਚਨ ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ॥ ਭਰਤ ਨੈਨ ਭੀਤਰ ਜਲਾਮਾ
 ਇਯੋ॥ ਭਗਵਨ ਸਭ ਭੁਤ ਨ ਉਰ ਜੋਈ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਗਲ
 ਸੋਈ॥ ੩੨॥ ਤਦ ਪਿਤੁ ਮੰਪੁ ਛਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋਇ॥ ਭਯੋ ਮਨੁ ਰਹ ਸੋ
 ਪਰਸੋਇ॥ ਤੁਮ ਸੁਬਗ ਸਭੋ ਬਿਧਿ ਅਹੀ॥ ਭਾਖਨ ਤੇ ਜਨ ਕੇ ਅਘ
 ਦਹੀ॥ ੩੩॥ ਸੀ **ਕਰਛੀ**॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਦਿਖਾਤੁ ਲੋਕੈ ਕੇਈ ਕੀਨੋ ਜੋਇ
 ॥ ਬਨ ਬਾਸੁ ਪੁਨਿ ਸੀਯ ਕੈ ਮੈਨਾਹਿ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਤਦ ਪਾਦ ਜਗਲ
 ਸੁਗੰਦ ਮੋ ਕੋਹੋ ਮੁਨੀ ਦਰਸਾਹਿ॥ ਇਸ ਭਾਖ ਭਰਤ ਸੁਖਾਦ ਪਾਕਰੇ
 ਭਯੋ ਦੁਖ ਉਰਸਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਣ ਜੋਗ ਹੋਹੋ ਮੁ
 ਨਿ ਪਰਮ ਦਯਾਲਾ॥ ਸੁਧਾ ਮਸੁਧ ਸੁਮੇ ਮਨੇ ਤੁਮ ਹੋਰ ਮਾਨ ਬਿਸਾ

ਲਾ॥ ੩੫॥ ਸਦੈ॥ ਮਮਗਜਸੁ ਨਾਹਿ ਪਰੋਜਨਹੈ ਰਖਨਾ ਬਸ
 ਦਾਜਗਰਾਜਨਰਾਈ॥ ਹਮਾਕੀਕਹੈ ਮੁਨਿ ਪੁਗਟੁ ਜੁ ਰਖੁ ਨਾ ਬਬ
 ਲੀਪਦਕੋ ਸਿਵਕਾਈ॥ ਇਹ ਤੇ ਹਮ ਜਾਵਤਹੈ ਬਨਮੈ ਮੁਨਿ ਗਾਮਪ
 ਦੰਬੁ ਜਕੀ ਸਰਨਾਈ॥ ਤਹਿਰਾਜ ਸੀਰਾ ਰਨਿ ਦਾਦ ਸੁਭਲੈ ਹਮਲੈ
 ਆਵਹਿਰਾਮ ਸੁਪਾਦਮਨਈ॥ ੩੬॥ ਸੀਕਰਵੈ॥ ਬਸਿਸੁ ਸੰਪੁ
 ਰਿਵਾਸ ਸੰਪੁ ਨਿਦੇਸਲੈ ਕਾਮਪਾਗ॥ ਮਿਲਕੈ ਸਭੈ ਹਮਰਾਮਕੈ
 ਦੈ ਭੁਲਤਿ ਲਕਸ਼ਵਾਰਾ॥ ਸੰਧਨ ਗਰੀਲੇ ਚਲੇ ਪਦਸੇਵਹੈ ਪੁਰਿ
 ਮਾਹਿ॥ ਇਹ ਭੁਗਤਿ ਬਾਨੀ ਭਰਤ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਹਰਖਯੋ ਓਰਮਾਹਿ॥
 ੩੭॥ ਗਰਲਾਇ ਭਰਤ ਸੁਚੈ ਮਮਸਤ ਕਪੁਨਿ ਬਡਾਈ ਕੀਨਾ ਮੇਜਾ
 ਨਯੋ ਭਵਿਖ ਪੁਰਬ ਕਿਯੋ ਭੁਯੋ ਮਨਦੀਨਾ॥ ਤੰ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤਤੇ ਹੋਰਾਮ
 ਭਗਤ ਓਦਗ॥ ਅਤਿ ਬਕੀਨੈ ਮੇਚਹੈ ਸਹਿ ਸੰਨਸਹਿ ਪੁਰਵਾਰ॥ ੩

੮॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਸੈਨ ਸਹਿਤ ਸੁਨਿ ਭਰਤ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਅਬ ਤਬ ਭੋਜਨ ਕ
 ਰੇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਾਤਿ ਬਸੈ ਤੁਮਾਇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਜੁ ਜਾਹੁ ਸ
 ਕਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਮੁਨਿ ਦਰਜੇ ਉਮਾਇ ਸੁਹੈ ਬਾਰੇ ॥ ਤਿਉ ਕਰਹੈ ਹਮ ਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਭਾਰਦੁਆਰਾ ਸੁਨਿ ਭਰਤ ਸੁਬਾਨੀ ॥ ਜਾਇ ਛੁਹ ਜੈ ਪਰਭੀ
 ਤਰਪਾਨੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸੈਨ ਗਹੀ ਪਰਭੀ ਤਰਬ ਹਯੋ ॥ ਕਾਮ ਧੈਨੁ ਕੋਧਿ
 ਅਨ ਸੁਧਰਯੋ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਯੋ ਸੁਮੁਨਿ ਦਰਜ ਬਹੀ ॥ ਆਈ ਕਾਮ
 ਧੈਨ ਤਹਿਤ ਬਹੀ ॥ ੪੧ ॥ ਅਲੋਕਿ ਕਸਬ ਕਾਮ ਬੇਜੇਈ ॥ ਧੈਨੁ ਰਚੇ
 ਤਹਿ ਠੋਰ ਸੁਤੇਈ ॥ ਸੈਨ ਸਹਿਤ ਭਰਤ ਕੋ ਜੋਜੋ ॥ ਵਾਛੁ ਤਿਥੋ ਰਚਯੋ ਤਿ
 ਨ ਜੋਸੋ ॥ ੪੨ ॥ ਬੈਜਨ ਗੀਤ ਨਿਤ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਮਾਨੇ ਸੁਦਰਗਾ ਵਸੇ ਤਿ
 ਤਰਾਤੀ ॥ ਭੁਪਤਿ ਸੁਤ ਪੁਨਿ ਸੈਨਿ ਕਜੇਈ ॥ ਤਿਪਤਿ ਭਏ ਮੁਨਿ ਆਸ
 ਮਤੇਈ ॥ ੪੩ ॥ **ਵੇਹਰ** ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਸਿ ਸੁਪੁਜ ਕੋ ਮੁਨਿ ਦਰ ਭਾਰਦੁ

ਮਾਜਾ ਸੈਨ ਸਹਿਤ ਸੁਭਰਤ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪੁਜ ਯੋ ਮੁਨਿ ਰਾਜਾ ॥੪੪॥ ਸਿ
 ਫੈਯਾ ॥ ਮੁਨਿ ਮਾਸੁ ਮਨ ਕ ਸਮਾਨ ਬਿਖੈ ਦਿਨ ਗਤਿ ਸੁਖੀ ਇਹ ਭਾਂ
 ਭਿ ਬਿਤਾਈ ॥ ਅਭਿ ਬੰਦ ਪਦੈ ਬੁਝ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇ ਸਚ ਲੇ ਸਗ ਲੇ ਮੁਨਿ ਮ
 ਇ ਸੁਪਾਈ ॥ ਗਿਗਿਚਿ ਤੁ ਸੁਕੁਟ ਗਏ ਸਗ ਲੇ ਤਹਿ ਸੈਨ ਸੁਭਾ ਕੁਛ
 ਦੁਰਠ ਗਈ ॥ ਗੁਹ ਮੋਰ ਸੁਮੰਤਿ ਸੁਭਾਤ ਦੁਥੈ ਸੁਮਗਾਰੀ ਗਏ ਬੰਨ
 ਭੂ ਮਸੁਹਾਈ ॥੪੫॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਮੁਨਿ ਮਿਠੁ ਲੈ ਪਿਖ ਰਾਮ ਓਦਾਰੀ ॥ ਦੁ
 ਵੇ ਰਾਮ ਤੁਹਾ ਦੁਹ ਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਭੁਵਨ ਨਹਿਨ ਦਰ ਸੁਪਹ ਯੋ ॥ ਮੁ
 ਨਿ ਮਿਠੁ ਲਕੋ ਪੁਛ ਨ ਕਰਯੋ ॥੪੬॥ ਹੇ ਮੁਨਿ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਸੁਰਾਮਾ ਲ
 ਖ ਮਣ ਸਿਗਵ ਸੇਕਿ ਹਧਾ ਮਾ ॥ ਤੁਬ ਬੋਲੇ ਮੁਨਿ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ਗਿਗ
 ਕੋ ਉਤਰਤ ਟਮਾਂਹੀ ॥੪੭॥ ਰਾਮ ਭੁਵਨ ਸੁਇ ਕੇਤ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸੁਦਰਕਾ
 ਨਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਛਾਏ ॥ ਕਦਲੀ ਕਟਲ ਸੁਫਲ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਭੁਮਾ ਦਿਖੇ

ਟਕੋਜਿਨਬਾਰੇ॥ ਚੰਪਕਕੋਵਿਦਾਰਫਲਵਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਗਲਕਲਚ
 ਹੁਦਿਸਪਰਵਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਯਾਬਿਧੰਮੁਨਿਗਣਜਬੈਦਿਖਾਏ॥ ਭਰ
 ਤਮਗਾਹੀਗਏਸੁਧਾਏ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸਹਿਤਮਨੁਜਪੁਨਿਸੀਗਾ॥ ਭਰ
 ਤਭਏਅਤਿਪੁਲਕਤਅੰਗਾ॥ ੪੯॥ ਸ **ਵੈਖਾ**॥ ਮਾਸੁਮਸ਼ੀਦਰਗਾ
 ਘਟਕੋਅਤਿਸੇਵਤਤਾਹਿਮਹਾਂਮੁਨਿਗਿਅਲੀ॥ ਰੂਪਨਮੋਬੁਨਬੀ
 ਰਸੁਕੋਮਿਗਚਾਲਭੁਲੇਤਰੁਸੇਲਟਕਾਨੀ॥ ਫਲਲਤਾਤਰੁਸੇਲ
 ਪਟੀਜਨੁਹੈਪਤਿਸੇਪਤਨੀਲਪਟਾਨੀ॥ ਕੋਕੇ **ਟੀ**ਨਿਦਨਸਾਨੁਜ
 ਵੈਅਤਿਦਰਤੇਹੋਰਲਏਸੁਭਵਾਨੀ॥ ੫੦॥ **ਵੈਰ**॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜ
 ਕੋਭੁਜੇਮੁਨਿਗਣਮੈਸਨਕਾਵੀ॥ ਵੈਸੇਤਰੁਤਰਵਿਖੇਭਾਤਪਲੇਟੇ
 ਪਾਵੀ॥ ੫੧॥ **ਇਤਿਸ਼ੀਮਤੁਅਧਯਾਤਮ** ਰਮਾਇਣੇਓਮਾਂਮਹੇਸੁਰ
 ਸਿਬਾਵੇਅਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇਅਸੁਮੋਧਿਅਾਇ॥ ੮॥ ਸ਼ੀਮਹਾਵੈਟੇ **ਵਾਚਾ**॥

ਸਵੈਯ ॥ ਰਾਮਕੋਆਸੁਮਕੀਢਿਗਜਾਇਕੇਕੇਕਈਨਿਦਨਰਾਮਾਪਿ
 ਆਗੇ॥ ਵੰਜੁਧਜਾਂਕੁਸੀਦਾਰਜਸੇਪਦਾਰਿਨਭੁਲੇਧਰਮਾਂਹਿਨਿਹ
 ਗੇ॥ ਸਾਨੁਜਤਾਰਜਲੋਟਿਪਰੇਸੁਮਹੋਹਮਧੀਨਿਸੁਆਪਓਚਾਰੇ॥ ਰ
 ਮਪਦਿਬੁਜਾਚੈਨਤਜੇਵਹਭੂਤਲਯਾਬਨਮਾਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾ
 ਪਦਪਕਿਜਕੀਰਜਕੋਚਤਰਾਂਨਨਲੋਸੁਰਢੁਢਤਿਸਾਰੇ॥ ਬੇਦਬਿ
 ਚਾਰਤਨੀਤਿਫਿਰੇਪੁਨਿਢੁਢਤਦੈਸਨਕਾਦੈਕਚਾਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਰੇਇਹ
 ਭਾਂਤਿਉਮਾਂਅਤਿਕੇਕਈਨਿਦਨਰਾਮਾਪਿਆਗੇ॥ ਜਾਤਭਏਢਿਗਮ
 ਸੁਮਕੀਓਰਾਮਾਨਿਦਨੀਰਕੇਜਾਹਿਪਨਾਰੇ॥ ੨॥ ਤਹਿਪੇਖਰਮਾਪਤਿ
 ਰਾਮਬਲੀਤਨਸੁਮਭੁਲੇਇਗਦਾਰਜਸੇ॥ ਸੁਭਸੀਸਜਟਾਤਰਛ
 ਲਨਈਤਨੁਅੰਬਰਾਮੇਮੁਖਦਾਰਜਸੇ॥ ਤਰੁਣਾਰੁਣਸੀਦੁਤਿਸੇਭ
 ਤਹੈਮਰਦੇਪਦਸੀਖਸੁਦਾਰਜਸੇ॥ ਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਦਿਨੇਦਕਰੇ

ਸੁਖਿਰੇ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਦਾਰਜ ਸੋ ॥ ੩ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੇਵਤ ਜ
 ਪਦ ਦਾਰਜ ॥ ਰੁਰਤੁ ਹੋਰਤਿ ਹੋਰੇ ਮਾਰਜ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਚਖੁ ਗਪ
 ਦਤਿ ਨ ਮਾਇਯੋ ॥ ਰਾਮ ਪਦ ਬੁਜ ਮੇਲ ਪਟਾਇਯੋ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਬੁਜ
 ਗਹਿ ਕੀਨ ਓਧਾਰ ॥ ਗਰਲਾ ਏਵਿ ਗਜਾ ਦੇਵਾਰ ॥ ਅੰਕ ਬੀਚ ਪੁਨਿ
 ਰੁਰਤ ਬਿਠਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗਮ ਗਰੇ ਨਿਜ ਲਾਏ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰਰ
 ਮਕੀ ਮਾਤਾ ਜੇਤੀ ॥ ਜਾਇ ਪਰਤੀ ਬੇਗ ਸੁਤੇਤੀ ॥ ਤਿਖਵਿਤ ਗਓ ਮ
 ਜਗ ਜੈ ਸੋ ॥ ਰਾਮ ਪਿਖ ਨਹਿਤ ਗਈ ਸੁਤੈ ਸੋ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਸੁਮਾਤੁ ਨਿ
 ਹਾਰੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਓਠ ਬੀਰੇਤਿ ਨ ਚਰਣ ਸੁਤ ਬਹੀ ॥ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਕੋ ਕੇਠ
 ਲਗਾਏ ॥ ਕੀਨ ਦਿਲਾ ਪੁਰਿ ਗਨ ਜਲ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਇਤ੍ਰਿ ਸੁਮਾਤ
 ਮਾਤ ਇਤਿ ਨ ਮਾ ॥ ਸੀਖ ਸਹਿਤ ਤਿਨ ਕੀਨ ਪੁਣਾ ਮਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬ ਸਿ
 ਸੁਤ ਹਾਂ ਚਲਿ ਮਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪੇਖ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਖਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸਾਸੀ

ਗਪਦਕਰਪ੍ਰਣਾਮਾਮਾਜੁਪਿਨਿਹਮਭੁਨੇਸੁਗਮਾਯਥਾਜੋਗ
 ਮਾਸਨਬੈਠਾਏ॥ਪੁਨਿਰਘ੍ਰਦਰਇਹਬੈਨਮਲਾਏ॥੮॥ਸਵੈਯਾ
 ਐਮਮਤਾਤਮਹਾਂਕ੍ਰਸਲੀਅਤਿਦੁਖਤਿਕਿਪੁਨਿਮੋਹਬਖਾਨੇ॥ਰਾ
 ਮਕੀਬਾਤਿਸੁਨੀਜਬਹੀਤਬਾਮਾਪਬਾਸਿਸੁਸੁਦਕਮਲਾਨੇ॥
 ਵਿਰਹੇਤਵਰਾਮਸੁਭੁਪਤਪੇਤਵਚਿਤਸੁਸਿਧਭਏਗਲਤਨੇ
 ॥ਰਾਮਾਸਿਯਾਲਖਮਨਭੁਨੇਮੁਖਭੁਪਕਿਪ੍ਰਾਨਭਏਪੁਰਹਾਨੇ॥੧੦॥
 ॥ਸੁਨਿਕੈਗੁਰਦਾਕਸੁਗਮਬਲੀਜਨੁਕਾਨੁਤਿਸੁਲਲਰੋਮ
 ਤਿਭਾਰੀ॥ਅਤਿਰੋਇਪਰੇਮੁਖਗਾਇਕਹਯੋਧਰਮਾਹਿਗਿਰੋਅਤਿਖ
 ਇਤਦਾਰੀ॥ਤਬਰਾਮਬਿਹਾਲਸੁਪੇਖਤਹੀਸਭਰੋਤਭਈਨਿਪ
 ਕੀਤਹਿਨਾਰੀ॥ਪੁਨਿਗਮਬਖਾਨਸੁਹਾਮੁਖਤੇਕਹਤਾਤੁਗਾਏਤਜੈ
 ਮੇਘ੍ਰਣਕਾਰੀ॥੧੧॥ਤਾਤਮਨਬਾਕਿਯੋਹਮਕੋਮਬਕੋਧਰਗੋਦ

ਸੁਮੇਂਹਲਭਾਵੇ। ਸੀਖਸੁਮਿਤ੍ਰਜੋਗੇਇਉਠੇਤਨਾਬਿਅਕੁਲਮੇ
 ਵਿਗਤੇਜਲਜਾਵੇ। ਤਬਅਪਬਾਸਿਸੁਸੁਸਾਂਤਿਕਰੇਮੁਖਸਾਂਤਿ
 ਹਿਕੇਬਹੁਦਾਕਸੁਨਾਵੇ। ਸੁਨਿਤੁਤਕੀਮ੍ਹਤਿਸੁਪੁਤਬਲੀਧਰਧੈ
 ਰਖਤਾਹਿਕੀਕ੍ਰਿਤਕਰਾਵੇ॥੧੨॥ ਚਿਪਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਵਪਨਕਰਾਏਪੁ
 ਤਾਬਹੁਰਦਸਾਹਕਰਮਕੇਸੁਤਾ। ਤਿਲੇਦਕਦਾਨਕਰੇਹਿਤਲਾਵੇ
 ॥ ਦਸਗਾੜਪੁਨਿਪੁਤਕਰਾਵੇ॥੧੩॥ ਯਾਬਿਧਿਕਰਮਕਰੇਇਹਜਿ
 ਓਜਿਉ। ਪਰਲੇਕਕਦੇਹਹੋਤਤਿਹਤਿਉਤਿਉ॥ ਦਿਨਾਦਿਨਪਿਤ੍ਰਦਾਨ
 ਏਕਕਰੇ। ਪ੍ਰੇਤਿਸੁਧਾਮੁਖਮੰਤ੍ਰਉਚਰੇ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਰਤਕਰਾ
 ਈਕ੍ਰਿਅਸਭਨਹਿਸਾਪਿਤ੍ਰੀਕੀਨਾ। ਅਨੁਜਕਹੀਭੀਪੁਨਿਕਰੇਸਾਪਿ
 ਤ੍ਰੀਤਮਪਰਬੀਨਾ॥੧੫॥ ਚਿਪਈ॥ ਯਾਬਿਧਿਮੁਨਿਵਰਭਾਖਯੋਜ
 ਬਹੀ। ਗਾਏਮੰਦਾਕਿਨੀਹਰਿਪੁਨਿਤਬਹੀ। ਕਰਾਇਸਨਨਸਭਕਲ

ਮਖਟਾਰੇ। ਰਾਮ ਲਯੋ ਕਰਭੀ ਤਰਵਾਰੇ॥੧੬॥ ਜਲ ਕਾ ਖੀਰਾ ਜਾ
 ਥੇ ਜੋਈ। ਗਦਯੋਗ ਮਤ ਕੋ ਜਲ ਸੋਈ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਹਿਤ ਰਾਮ ਬਲ
 ਧਾਰੀ॥ ਪਿਤ੍ਰਿਬਨਾਏ ਮਾਪ ਸਦਾਰੀ॥੧੭॥ ਇੰਗੁਰ ਫਲ ਪੀਨਿ ਪਾਕ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਮਧੁਧਾਰਾ ਮਤਿ ਸੈ ਸਿਚਰੇ॥ ਹਮਰੋ ਮਨਿ ਮਹੇ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਪਿ
 ਰਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਭਾਖਯੋ ਜੋਈ॥੧੮॥ ਪਾਬਿਧ ਦਖਨੀ ਗਵਿਗ ਜਾਏ॥ ਕ
 ਗਇ ਸਨਾਨ ਬਹਰਗਾਹਿ ਮਾਏ॥ ਚਿਰਿ ਰੋਇ ਸਭ ਮਾਏ ਤੁਹਾਂ॥ ਰਾਮ
 ਚੰਦ ਕੋ ਮਾਸੁ ਮੰਜਹਾਂ॥੧੯॥ ਤੁਹਾਨਿ ਮੇਕੀ ਨੋ ਉਪਦਾਸਾ॥ ਅਗ ਮਾਇ
 ਨੁ ਸੁਗਏ ਜਲ ਪਾਸਾ॥ ਮਦਿਗਿ ਨਿਕੇਉ ਜਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ॥ ਨਾਇ ਰਾਮ
 ਬੈਠੇ ਤੁਟ ਮਾਹੀ॥੨੦॥ ਭਰਤੁ ਸਮੀਪ ਰਾਮ ਕੇ ਗਏ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਯਹੁ ਬ
 ਚਨ ਮਲਏ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੋ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪਾਰੀ॥ ਰਾਜ ਤਿਲ ਕਤੁ ਮਗਹੋ
 ਮੁਰਾਰੀ॥੨੦॥ ਤੁਤ ਰਾਜ ਯਹਿ ਮਾਹਿਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਸੁਜਿਓ ਪਤਾਹ

ਮਾਠੇ॥ਖਤਿਨਕੋਯਹਿਧਰਮਕਹੀਜੇ॥ਜੇਨਿਜਪ੍ਰਜਾਪਾਲਨਕੀ
 ਜੇ॥੨੨॥ਸਿ **ਕਰਛੰਦ** ॥ਬਹੁਭਾਂਤਿਯਾਗਸੁਤਮਕਰੋਪੁਨਿਪੁਤਨਿ
 ਜਥਿਪਜਾਹੁ॥ਰਾਜਮੇਸੁਤਬਾਪਕੈਪੁਨਿਰਾਮੰਤੁਮਬਨਜਾਹੁ॥ਬੁਨ
 ਬਾਸਕੋਮਬਕਾਲਨਹੀਗਾਮਹੋਹੁਦਯਾਲਾ॥ਮਮਮਾਤ੍ਰਦਾਕ੍ਰਿਤਜੇ
 ਕਰੋਮਨਮਾਂਹਿਨਾਹਿਸਮਾਲਾ॥੨੩॥ਇਹਭਾਂਤਿਭਰਤਬਖਾਨਕੋਸਿ
 ਰਗਮਚਰਨਨਦੀਨਾ॥ਕਰਜੇਰਸਭੁਕੇਪੇਖਤੇ॥ਮਸ੍ਰਾਂਗਬਿਦਨਕੀ
 ਨਾ॥ਤਬਗਮਤਾਹਿਉਠਾਇਕੈਨਿਜਗਦਲੀਨਬੈਠਾਗਿ॥ਪੁਨਿਰਾਮ
 ਭਰਤਬਖਾਨਕੋਇਗਾਬਹੋਪ੍ਰੇਮਸੁਦਾਗਿ॥੨੪॥ਚੈ **ਪਈ** ॥ਸੁਨੇਵਤ
 ਸਾਮਬਤੇਹਬਖਾਨੇ॥ਜੇਤੁਕਹੇਸਾਚਮੇਜਾਨੇ॥ਕ੍ਰਿਤੁਤਾਤਮੁਹਿਮਾ
 ਪਬਖਾਨੀ॥ਚੈਦਾਬਰਖ ਅਵਧਿਉਰਠਨੀ॥੨੫॥ਸਿ **ਕਰਛੰਦ**॥
 ਦ੍ਰਿਤਕਾਬਨਬਾਸਕਰਤਮਾਮਹੁਪਾਛੇਗਾਮਾ॥ਭਰਤਕੇਦਯੋਰਾਜ

ਸਗਲੇ ਜੋ ਅਹੇ ਧਨ ਧਾਮਾ ॥ ਇਸਾ ਮਾਪ ਭੂਪ ਬਖਾਨ ਯੋਤ ਦਰਾਜ
 ਹੋਇ ਓਸੇ ਇਹਾ ਦੇ ਰਿਕਾ ਬਨ ਸੇ ਦੁਯੋਯ ਹਿਜਾਨਿ ਹੋ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੨੬
 ॥ ਨ **ਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਸੁਤਾਤ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਕੋ ਅਲਿਖ ਭਾਤ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਕਹਯੋ
 ਕਰੇ ਸੁਤਾਤ ਕੋ ਹਠਿ ਨ ਭਾਤ ਣਿਯੋ ॥ ਸੁਤਾਤ ਦਾ ਕਲਿਖ ਕੋ ਸੁਤਿ ਤਰੇ
 ਕਰੇ ਸੁਜੋ ॥ ਸੁਜੀ ਵਡੇ ਮਿਤਿ ਭਯੋ ਮੁਯੋ ਨ ਰਕ ਪਾਇਸੋ ॥ ੨੭ ॥ ਚੈ **ਪਈ**
 ਤਾਤੇ ਗਜ ਕੋਰਤੁ ਮਭਾਈ ॥ ਹਮਦੰਤ ਕਬਨ ਪਾਲੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਹੁਰ
 ਮਪ੍ਰਤਿ ਭਰਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੋਤੁ ਮਨੀ ਕੋ ਸੁਨੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਾਤ ਮੂੜ
 ਮਾਤਿ ਕਾ ਮਕਾਮਾਹਿ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੀਤਿ ਭ੍ਰਾਤਿ ਉਰਤਾਹਿ ॥ ਓਨ ਮਾਂਤਿ ਤਾ
 ਤ ਭਾਖੇ ਜਗਜੋਇ ॥ ਸੰਤ ਗਹੀ ਜੇ ਨ ਉਰਸੇਈ ॥ ੨੯ ॥ ਚੈ **ਹਰ** ॥ ਭ੍ਰਾਤ
 ਦਾ ਕਜਿ ਉਨ ਗਹੇ ਲੈ ਕਬਿਖੇ ਧੀਮਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਦਾ ਕਾਹਿ
 ਮਕੋ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ **ਵਢ** ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਤਾਂਤਿ ਨਾ

ਰਿਜੀਤਿਯੋਨਕ੍ਰਾਤਿਹੋਇਤਾਂਕਹੀ॥ ਨਕਾਮਕੋਨਮੁਦਧੀਸੁਪੂਰਬੀਪਿ
 ਤਾਕਹੀ॥ ਸੁਸਤਦਾਕਭੁਪਤੀਵਰਸੁਦੇਨਤਾਦਯੋ॥ ਅਸੰਤੋਤਰੁਰੇਬ
 ਭੂਨਰਕਤੇਅਧੱਕਯੋ॥ ੩੧॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਕਰੇਸੰਤਯੋਮੋਹਉਚਾਰੀ॥ ਭੂ
 ਪਤਿਸੁਨਿਤਸੁਭਵਨਮਜ਼ਾਰੀ॥ ਮੇਰਘੁਵੇਸਬਿਖੇਜਗਜਯੋ॥ ਬਨੇ
 ਅਸੰਤਨਦਾਕਸੁਕਯੋ॥ ੩੨॥ ਯਾਬਿਧਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜਬਹੀ॥ ਬੈ
 ਲਤੁਭਏਭਰਤਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ ਜੋਬਨਬਾਸਾਮਵਸੋਕਅਹੋ॥ ਤੋਤੁਮ
 ਸੁਨੇਭਰਤੁਜੋਕਹੋ॥ ੩੩॥ ਮੇਬਨਜਾਉਚੀਰਤੁਨਧਰੋ॥ ਚੈਦਾਬਰਖ
 ਬਾਸਬਨਕਰੋ॥ ਤੁਮਪੁਰਰਾਜਕਰੇਸੁਖਜਾਈ॥ ਸੁਨਿਬੈਲੇਗਿਰਜ
 ਰਘੁਰਾਈ॥ ੩੪॥ ਸ੍ਰੀਗਮੇ **ਦੁਚ** ॥ ਪਿਤਾਰਾਜਤੋਕੋਹੈਦਯੋ॥ ਬਨੇਬਾ
 ਸਤਿਨਮੋਹਅਲਾਯੋ॥ ਉਲਟੇਕਰਯੋਬਨੇਅਬਨਹੀ॥ ਹੋਇਅਸਤ
 ਦੁਚਨਪੁਨਿਤਾਂਹੀ॥ ੩੫॥ ਭੁ **ਰਤੋਦੁਚ** ॥ ਮੈਭੀਚਲੈਸਿਗਬਨਬਾ

ਸਾਸੇਵੈ ਲਖ ਮਨ ਜਿਉ ਤਵ ਪਾਸਾ ਸੀ ਗਲੈ ਚਲੈ ਨ ਜੋਗ ਪੁਰਾਈ
 ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਜੋ ਕਲੇਵਰ ਭਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਯੈ ਉਰ ਭੀ ਤਰ ਭਰਤ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਲੈ ਕਰ ਕੁਸਾ ਸੁਧ ਗਇ ਖਿਲਾਰੀ ॥ ਮਰਣੇ ਅਪਨੇ ਉਰ ਮੇਧਰਯੋ ॥
 ਬੈਠ ਕੁਸਾ ਪੁਰਬ ਮੁਖ ਕਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਹੇਰਾ ਅਠ ਲੈ ਭਰਤ ਕੇ
 ਰਾਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਨੇਤੀ ਤਾ ਸੈ ਨ ਨ ਕਰੀ ਗੁਰ ਬਾਸਿ ਸੁਪ੍ਰਤਿ ਪਾਦਾ ॥
 ੩੮ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਬਾਸਿ ਸੁਮਹੇ ਜੇ ਮੁਨਿ ਦੁਰਗਿ ਮਾਨੀ ॥ ਇਕੈ ਤਿਭਰ
 ਤਪ੍ਰਤਿ ਤਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਬ ਜਾਂਸਨ ਜੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੇਤੁ ਮਸੁਨਿ
 ਉਰਾ ਮਤਿ ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਕਮਲਾ ਜਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਵ ਸਹੈ
 ਯਹ ਰਾਮ ਨ ਗਇਣ ਭੂਤ ਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧ ਕਾ ਜਜੈ
 ਅਜਨੇ ਦਨ ਕੇ ਸੁਤਰਾ ਮਕਹਾਏ ॥ ਸੁਦਿ ਦੇਹ ਸੁਤਾ ਯਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਜੇ ਸਭ
 ਲੋਕ ਨ ਕੀ ਜਨ ਨੀ ਯਹ ਮਾਏ ॥ ਦਿਗਰਾ ਮਕੀ ਜੇ ਲਾਪੁ ਭੂਤ ਮਹੈਯ

॥ ४० ॥ ਰਾਵ ਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾ ਜ ਚਲੇ ਬ
 ਨ ਕੇ ਕਈ ਕੋ ਅਪਰਾਧੁ ਨ ਹੀ ॥ ਜੇ ਦੁਰ ਯਾ ਚ ਨ ਤਾ ਹਿ ਕਰੇ ਕਛੁ ਨਿੰਠ
 ਰ ਬਾਤਿ ਜੁ ਤਾ ਹਿ ਕਹੀ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤੁ ਆਹਿ ਸਭੋ ਨ ਹਿ ਰਾਮ ਕੁਭਾ
 ਖਤ ਏਵੁ ਵਹੀ ॥ ਰਾਮ ਹਟਾਵੁ ਨ ਕੋ ਹਠ ਜੇ ਤੁ ਮਦਰ ਤ ਜੇ ਉਰ ਮਾਨ ਕਹੀ
 ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਲ ਸੰਗ ਸੁਰਾਵੁ ਨ ਆਹਿ ਰਣੇ ਯਹਿ ਬੰਗਾ ਸੁ ਆਵੁ ਹਿ ਗੋਪੁ
 ਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਗੁਰੁ ਵਾਕੁ ਸੁ ਕੇ ਕਈ ਨਿਦ ਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬਿਸ ਮੇ ਉਰ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਫਿਗ ਰਾਮ ਕੀ ਜਾਇ ਸੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਉਰ ਮਾਨਿ ਦਨੈ ਨ ਖਿਰੇ ਉਰ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਿਜ ਪਾਦ ਕਦੇ ਹਿ ਸੁਗਮ ਬਲੀਵੁ ਤੁ ਪੁਜ ਨ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ ਸਨ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਹਿ ਸੇਵੁ ਨ ਨੀਤਿ ਕਰੇ ਉਰ ਕਾਲ ਪਿਥੇ ਤਵ ਆਵੁ
 ਨ ਕੋ ॥ ਇਹੁ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰ ਸੁ ਪਾਦ ਕਦੈ ਤਿਨ ਜੋ ਰਦੀ ਪਦ ਪਾਵੁ ਨ ਕੋ ॥
 ਪਦ ਰਾਮ ਉਤਾਰ ਸੁ ਆਪਦੀ ਮਾਤਿ ਸੁ ਦਰਿ ਤੁ ਮਨ ਭਾਵੁ ਨ ਕੋ ॥ ਗਹਿ

ਕੇਕਈ ਨਿਦਨ ਪਾਦ ਕੁਟੈ ਊਰ ਮਾਸ ਕਰੀ ਪੁਰਜਾਵਨ ਕੇ ॥੪੩॥ ਕਰ
 ਰਾਮ ਪੁਦੰਖ ਦਬੰਦਨ ਜੁਪੁਨਿ ਕੇਕਈ ਨਿਦਨ ਦੇਹੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ਊਰ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰੇ ਵਿਗਦਾਰਿ ਦਹੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਭਈ ਸੁਗਦਾਰ ਗਦ ਬਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਅੰਧੀ
 ਸਮਾਪਤਿ ਮਾਹਿ ਦਿਨ ਨਹਿ ਮਾਵਹੁ ਜੇ ਮਨ ਕੀਰਜ ਧਾਨੀ ॥ ਮੁਖ ਸਾ
 ਚਕਹੇ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਬਲੀ ਜਰ ਪਾਵ ਕਰੇਹ ਕਰੋ ਨਿਜ ਹਾਨੀ ॥੪੪॥ ਮੁਖ
 ਨੇਮ ਕਰੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਲੀ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਲੇ ਲਘੁ ਬੀਰ ਹਟਾਏ ॥ ਸਹ ਸੈ
 ਨ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੁ ਸੁਕ੍ਰਾਤ ਸਮੀ ਬਿਨ ਕੇਕਈ ਮੈਰ ਸਭੈ ਤਿਨ ਮਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਮੈ
 ਰਾਮ ਮਾਤੁ ਦਜੀਰ ਬਡੇ ਪੁਰਿ ਜਾਵੁ ਨਿਕੇ ਹਿਤੁ ਤਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਵਿਗ
 ਨੀਰ ਬੀਅ ਕੁਲ ਜੇਰ ਦੁਊ ਕਰ ਕੇਕਈ ਰਾਮ ਇਕੋ ਤਸੁ ਜਾਏ ॥੪੫॥ ਕੈ
 ਕਈ ਦਾਚ ॥ ਸਵੈ ॥ ਤਵ ਰਾਜ ਵਿਗਾਤਿ ਨ ਰਾਮ ਕੀ ਯੋ ਮਮਦੁ ਸ੍ਰੁ ਮਤੀ
 ਤਵ ਮੋਹਤ ਮਾਯਾ ॥ ਖਿਮ ਮੇਅ ਪਰਾਧ ਸੁਰਾਮ ਬਲੀ ਸੁਖਿ ਮਾਗੁ ਦ

ਤੇ ਜਗ ਸਾਧਨ ਗਾਯਾ ਤਵ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨ ਤਨ ਬੇਦ ਕਹੇ ਨਹਿ ਬਾਪ ਨਹੀ
 ਤਵ ਰਾਮ ਸੁਮਾਯਾ ਧਰਮਾਨੁ ਖਰੁ ਪਸੁਮਾਇ ਕਏ ਹਰਿ ਮੇਹ ਤਹੈ ਇਹ
 ਲੋਕ ਸਬਾਯਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਮ ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਰਾਮ ਸੁਤੁ ਜਗ ਮੇਤਿ ਮਲੋਕ ਸੁ
 ਭਾਸੁ ਭਨੀਠ ਕਮਾਏ ॥ ਤਵ ਨੀਤਿ ਅਧੀਨ ਸੁਵਿਸੁ ਅਹੇ ਯਾਹਿ ਨਾਹਿ
 ਸੁਤਿ ਤਰਹੈ ਨ ਸੁਪਾਏ ॥ ਫਿਤ ਕੰਚਨੀ ਜਿਉ ਜਗ ਨ ਚਕਰੇ ਕਪਟੀ ਜਿ
 ਹਭਾਤਿ ਸੁਤਾਹਿ ਨ ਚਾਏ ॥ ਤਵ ਲੋਕ ਓਪਾਵਨ ਕੀ ਸਕਤੀ ਤਿਮ ਨ ਚ
 ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੁਪ ਦਿਖਾਏ ॥ ੪੭ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇਹਿ ਤੁਕਾ ਜਤੁ ਮੇਮ ਮਪ੍ਰੇਰਇ ਹੈ
 ਮੁਖ ਬਾਤ ਕਹਾਈ ॥ ਮੇਮ ਨ ਪਾਪ ਨ ਪ੍ਰਾਪ ਕੀਯੈ ਦੁਰਮਾਂਗਲਈ ਸਿਰ
 ਮੇ ਬੁਰਮਾਈ ॥ ਦੇਵ ਨ ਪੇਖ ਸਕੇ ਤੁਮ ਕੇ ਮਜ ਮੇਓ ਰਮੇ ਪਰਤੀਤਿ ਸੁਮ
 ਈ ॥ ਪਾਹਿ ਨ ਰਾਇਣ ਤੁ ਜਗ ਮੇ ਜਗ ਨ ਬਨ ਮੇਮ ਮਤੇ ਸਰਨਈ ॥ ੪੮
 ॥ ਕਟਿ ਮੇਹ ਸਨੇਹ ਸੁਫਾ ਸਮਾਂ ਸੁਤੁ ਮੇਗ ਹਰੈ ਚਰਜੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੪੯

ਵਗਮਾਨ ਅਸੀ ਅਤਿ ਉਜਲ ਕੋਰ ਘੁਨਾ ਬਗੀਤ ਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ॥
 ਸੁਨਿ ਕੋ ਕਈ ਕੀ ਯਾਹਿ ਬਾਤ ਤਈ ਗਿਰਜਾ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰ ਰਾਮ ਅਲਾਈ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ਕਹੀ ਨਹਿ ਸੂਠਾ ਅਹੈ ਇਹ ਗੀਤਿ ਸਭਾ ਜਗ ਮੇਹ ਬਨਾਈ ॥
 ॥ ੪੬ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਜਗ ਮੇਸੁ ਨ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਇਹ
 ਭਾਤੀ ॥ ਹਿਤ ਦੇਵ ਨ ਕੋਇ ਹਕਾ ਜਕਰੇ ਇਨ ਭੀ ਤਰ ਦੇਖ ਨਹੀ ਤਵ ਜ
 ਤੀ ॥ ਘਰ ਜਾਹਿ ਰਿਦੇ ਮਮ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਉਰ ਭਾਵੁ ਨ ਮੇਹ ਕਰੇ ਇਨ
 ਰਾਤੀ ॥ ਸਭ ਠੋਰ ਸਨੇਹੀ ਮਿਟੇ ਤੁਮ ਰੇ ਮੁਕਤੀ ਤੁਮ ਹੋਵਹੀ ਸੁਖਿ ਦ
 ਤੀ ॥ ੫੦ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਮੇਸੁ ਮਾਏ ਸੁਸਬ ਮੇਅੰਗੋ ਏਖੀ ਪਿਆਰੇ ਕੋ
 ਮਮ ਨਹੀ ਕਲਪਤੁ ਜਿਉ ਮੇਰੀ ਗੀਤੀ ॥ ਜਿਉ ਮਮ ਭਜੇ ਭਜੇ ਤਿਉ
 ਚੀਤੀ ॥ ੫੧ ॥ ਮਮ ਮਾਏ ਮਾ ਕਰ ਮੇਹ ਤਗਿਆਨਾ ਮਨੁ ਜਾਇ ਤੁਮ
 ਹਿਲੇ ਹਿਸੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਮਨ ਸਾਰੀ ਜਾਨੇ ॥ ਤੋਨਹਿ ਮੇਰੇ ਤੋਤ

ਪਛਾਨੇ॥ ੫੨॥ ਰੁਲਾਉਇਆ ਮਰੋਚਰਗਿਆਨਾ॥ ਤੇਹਰੁਇਓਰੁ
 ਵਬੰਧਨਤਾਨਾ॥ ਗਹਮੇਰੁਜੇਸੁਪਾਦਹਮਾਰੇ॥ ਕਰਮਛੁਹੇਗਨਹਿਤੁਮਾ
 ਗੇ॥ ੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਯੋਗਮਜੀਓਮਾਕੇਕਈਪਾਸ
 ਮੁਖਪਕਜਤਾਕੇਖਿਰੇਭਯੋਜੁਮਨਹਿਰੁਲਾਸਾ॥ ੫੪॥ ਕੈਕੇਈਵਾਰ
 ਚੋਪਈ॥ ਸੁਧਬੁਧਪਰਮਾਤਮਰਾਮਾ॥ ਮੇਰੀਤੈਤੇਪਦਪੁਣਾਮਾਸੁਬੰ
 ਗਰਾਮਤੈਆਹਿਮਾਨਿਤਾ॥ ਤੈਨਿਰਗੁਣਤੁਸੁਬਨਿਪਤਿ॥ ੫੫॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਬਡਾਈਤਾਕਰੀਕਰਪੁਦਖਣਗਾਮਾਸਿਬੰਦਨਭੁਮੇ
 ਕਰੀਮਾਦਿਤਗਈਨਿਜਧਾਮਾ॥ ੫੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਭਰਤੁਸੁਮੈਨਸਾਹਿਤ
 ਬਜੀਗਾਭ੍ਰਾਤਸਮੇਤਿਸਹਿਤਗੁਰਧੀਗਾਸੀਪ੍ਰਗਯੋਮਯੋਧਾਮਾ
 ਹੀ॥ ਰਾਖਵਰਕੋਚਿਤਦੇਉਰਮਾਹੀ॥ ੫੭॥ ਪੁਰਕੇਲੈਕਸੀਗਬੇਜੇਤੇ॥
 ਪੁਰੀਅਯਧਾਥਾਪੇਤੇਤੇ॥ ਨਿਦਗਾਉਮੇਗਏਸੁਆਪਾਪਾਦੁਕਧਰੀ

ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਾਪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਭਗਤਿ ਸਮੇਤਿ ਸੁਪ੍ਰਜੇ ਨੀਤਿ ॥ ਰਾਮ ਬਰੋ
 ਬਰਤਾਂ ਮੇਰੀਤਿ ॥ ਅਛੰਤ ਰੀਧ ਸੁਫਲ ਚਢਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਉਪਚਾਰ ਸੁਤਾਂ
 ਦੁਗਲਿ ਆਵੈ ॥ ੫ ॥ **ਸਦੈ ਪਾ** ॥ ਫਲ ਫਲ ਮਹਾਰ ਕਰੇ ਨਿਸਕੋ
 ਮਨ ਦਾਤਿ ਜਟਾ ਸੁਭ ਸੀਸ ਬਨਾਈ ॥ ਬਰ ਬਿਤ ਧਰੀਤ ਹਭਾਤ ਸਮੰ
 ਪੁਨਿ ਆਪੁ ਭਯੋ ਧਰ ਭੀਤ ਰਸਾਈ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਲਗ ਜਕੇ ਕਾਰਜ ਯੋ
 ਬਿਨ ਪਾਦ ਕਬਾਤਿ ਕਰੇ ਨਹਿ ਕਾਈ ॥ ਜਗਦੀਤ੍ਰਿ ਨਾਮ ਸੁਹੇਇ ਜਿ
 ਤੇਰ ਘੁਬੀਰ ਕੀ ਪਾਦ ਕਮਾਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ੬੦ ॥ **ਚੈ ਪਈ** ॥ ਰਾਮ ਮਾਰਾਮ
 ਨਾਮ ਸੁਭਿ ਰਮਾਂਹੀ ॥ ਗਨੇ ਭਰਤ ਦਿਨ ਨਿਜ ਮਾਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਬਿਖੇ
 ਮਨ ਤਕੋ ਜੁਟੈ ॥ ਮਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨਿ ਮਾਨ ਨ ਛੁਟੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਸਦੈ ਪਾ** ॥ ਇਤਿ
 ਕੇ ਕਈ ਨਿਦਨ ਆਇ ਭੁਲੇ ਨੇ ਦਗਾਂਠਿ ਬਿਖੇ ਮੁਨਿ ਰੀਤਿ ਬਨਾਈ ॥ ਉਤ
 ਰਾਮ ਬਣੀ ॥ ਗਿਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਖੇ ਮੁਨਿ ਸੋਮਿ ਲਿਬਾਸ ਕੀਯੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸੁ

ਭਸੀਪਸੁਭਾਤਸਮੇਤਿਬਸੇਸਰੁਲੇਕਨਬਾਤਇਹੈਸੁਨਪਈਅ
 ਬਨਰਾਮਨਿਹਾਰਨਕੇਹਿਤਜੁਲਗੀਤਹਿਅਵਨਨੀਤਿਲੁਕਾਈ
 ॥੬੨॥ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਭੀਰਤੰਹਾਉਰਧਾਰਿਬਡੇਮਨਏਹੁਬਿਚਾਰੀ
 ॥ਰਾਮਤਜੇਗਿਰਚਿਤਤਬੈਬਨਦੇਤ੍ਰਿਕਕੀਮਨਭੀਤਰਧਾਰੀਅਮ
 ਤਿਮੁਨੀਸਰਾਅਸੁਮਮੇਚਲਆਪਗਏਸੁਮੁਕਿਦਮੁਰਾਰੀਭੀਰ
 ਨਹੀਜਨਕੀਸੁਜਹਾਫਲਫੁਲਜਰੀਲਟਕੀਤਰੁਡਾਰੀ॥੬੩॥ਤੋ
ਕਛਿਦ ॥ਫਿਰਜਾਇਪਿਖੇਮੁੰਨਿਰਾਮਤਪੀਸੁਤਪੇਬਨਮੇਜਨੁਕੇਟਿ
 ਪਪੀਅਭਿਬੈਦਨਰਾਮਸੁਜਾਇਕਹੀਅਮਰਾਮਇਹੈਮੁਖਮਾਹਿ
 ਕਹੀ॥੬੪॥ਸੀਰਾ **ਮੋਦਚ** ॥ਤੋਟ **ਕਛਿਦ** ॥ਸੁਨਿਦੇਵਕਹੈਕਰਮੇਹਿਮ
 ਏ॥ਪਿਤੁਮਾਇਸੁਲੈਬਨਮਾਹਿਅਏਬਨਦੇਤ੍ਰਿਕਬਾਸਸੁਮੇਹਰਾ
 ਹੀਅਮਜਧੀਨਿਭਯੋਤੁਦਦਰਸੁਲਹੇ॥੬੫॥**ਦੋਹਰਾ** ॥ਰਾਮਦਾਕਮੁ

ਨਿਸੁਨਿਤੁ ਹੀਉ ਮਾਸੁ ਉਰਹ ਰਖਾਨਾ ਜਾਨੇ ਰਾਮ ਪਗਤ ਮਾਭੁ ਵਭੈ
 ਜਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥੬੬॥ ਅਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ਸਿਕਰ ਫੰਦ ॥ ਰਾਮਤੁ ਜਗਪੁ
 ਜਿਹੈ ਅਨਿਦ ਕਾਰਿ ਕਮਾਹਿ ॥ ਮਮਪੁ ਨਿਮਾਸੁ ਮਕਰਨ ਹਿਤੁ ਤੁਮ
 ਇਓ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹੁ ਭਾਤਿ ਤਾਮੁ ਨਿਭਾਖ ਕੇ ਲੈ ਪੀਠ ਰਾਮ ਬੈਠਾਇ
 ॥ ਕਰਾਮ ਰਾਘ ਪੁਜਾਗਾ ਮਕੀ ਬਨ ਮੀਠ ਫਲ ਹਖਵਾਇ ॥੬੭॥ ਸੀ
 ਯਲਖ ਮਣਕੇ ਦਏ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕੀਨ ਜਨੇਗਾ ॥ ਸਿਤਸੁ ਮੁਨਿ ਦਰਹੋਇ
 ਕੈ ਮੁਖ ਭਾਖ ਜੋ ਪੁਨਿ ਦੇਗ ॥ ਭਾਰਯਾ ਮੇ ਬਿਧਾ ਮਤਿ ਮਨੁ ਸੁਯਾਇਹੁ
 ਨਾਮਾ ਧਰਮ ਵੇਤੀ ਕੀਨ ਤਪ ਇਹੁ ਕੇਟ ਗਾਰਿ ਰਕਾਮ ॥੬੮॥ ਅਤਿ ਰ
 ਹੇਤਿ ਹਜਨਿ ਕਜਾ ਪੇਖੇ ਸੁਮਿਦ ਰਮਾਹਿ ॥ ਕਿਜਨੈ ਨ ਰਾਮ ਜੀ ਭਾਖ ਜੋ
 ਤ ਬੈਸੀ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਦਕਰੀ ਪਦ ਜਾਇ ਕੈ ਪੁਨਿ ਬੇਗਾ ਮਾਇ ਸੁਠੈ ਗਤਿ
 ਬੇਤਿ ਰਾਮ ਬਖਾਨ ਜੀਤ ਗਈ ਤਾਢਿ ਗਦੇਗ ॥੬੯॥ ਦਿਤਿ ਵਤ ਬਿਦ

ਨਕਰੀਅਨੁਸੁਆਮੀਚੀਨਾਗਹਿਲਾਇਸੀਉਰਹਰਖਕੈਮੁਖ
 ਬੋਲਾਮਾਦਰਕੀਨਾ। ਵਿਬਕੁੰਤੁਲਵੇਦਏਜੋਵਿਸੁਕਰਮਾਕੀਨ
 ॥ ਵਿਬਦੇਨਪਟਬਗਤਿਨਦਏਆਪਨਵੀਨ॥ ੨੦॥ ਅੰਗਰਾਗ
 ਲਗਾਇਓਸੀਅੰਗਨੀਠਸਦਾਗਾਨਹਿਕੁਤਤੇਤਨਕੇਤਜੇਕ
 ਮਲਾਨਨਬਾਲਿਹਾਰਾ। ਪਤਿਬ੍ਰਤਸੁਧਾਰਕੈਚਰਗਮਕੇਅਨੁਸਾ
 ਹਾਤੁਵਸਿਗਕੁਸਲੀਗਮਜੀਪੁਨਿਜਾਉਨਗਰਮਸ਼ਾਗ॥ ੨੧॥
 ਦੋਹਰ॥ ਲੈਅਸੀਸਮੁਨਿਨਾਰਿਤੇਸੀਤਾਬਾਹਰਿਆਇ। ਬੈਠੀਰ
 ਮਸਮੀਪਮੇਸੋਭਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੨੨॥ ਲਖਮਦਸੀਤਾਗਮਕੋਬ
 ਹਰਿਸੁਫਲਹਿਖਵਾਇ। ਬੋਲੇਮੁਨਿਕਰਜੇਰਕੈਪਰਮਹਰਖਭੀਰ
 ਆਇ॥ ੨੩॥ ਸਵੈ॥ ਰਾਮਤੁਮੇਭੁਵਨਨਿਰਚੇਤਿਨਰਖਣਕੋਹਿ
 ਤਦੇਹਧਰੇ। ਵਾਮਨਤੁਸੁਰਮਾਹਿਕੁਯੋਨਰਗਮਾਇਹੈਸੁਦਰਾਹਕਰੇ

॥ ਤੇ ਹਨ ਹੀ ਗੁਣ ਲੇਖ ਕਛੁ ਮਹਿ ਮਾਇਸਦਾ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਭਗਾ ਅਤਿ
 ਮੁਨੀ ਵਰਜੈ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਪੁੰਨਿ ਕਥਾ ਬਨ ਮੇ ਬਿਥਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਵਿ
 ॥ ਸ **ਦੁਆ** ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤੇ ਸਨ ਕਾ ਦਿਕਸੈ ਮੁਖ ਮੇ ਚਤੁ
 ਰਾਨ ਨ ਗਾਵੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਾਰਦ ਬੀਨ ਲੇਸਿ ਵਪਾਰ ਬਤੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਨੀਤਿ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਸੁਓ ਚਾਰ ਤੇ ਸੇ ਸਹਜਾਰ ਮੁਖਾਨ ਹਿ ਅਤਿ ਕਬੀਜ
 ਗਭੀਤ ਰਪਾਵੇ ॥ ਕਾਵਿ ਸਿਘ ਗੁਲਾਬ ਸੁਤਾਰ ਘੁਨੈ ਦਨ ਪੁੰਨਿ ਕਥਾ
 ਸੁਨਿ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਯੁਗ ਭੂਤ ਬਸੇ ਨੈਦ ਗਾਉ ਸੁ
 ਏਕ ਭਏ ਨਿਤ ਸਿਰਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨ ਰਾਜਾ ਬਿਭੁਤਿ ਤਜੀ ਛਿਨ
 ਮੇਤ ਨ ਭੀਤ ਰਵੈ ਮੁਨਿ ਰੀਤਿ ਬਨਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਅਤਿ ਗੋਪ ਕਥਾ
 ਜਗ ਮੇ ਸਿਵ ਮੋਰਿਖ ਮੰਡਲ ਲੇਕ ਜਨਈ ॥ ਕਾਵਿ ਸਿਘ ਗੁਲਾ
 ਬ ਸੁਤਾਰ ਘੁਨੈ ਦਨ ਮੀਧਿ ਕਥਾ ਜਨ ਭਾਖ ਸੁਨਈ ॥ ੧੬ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ**

ਦੁਤੀਕਾ ਨੂਸਾਪਤੀ।

ਮਤਿ ਮਧਮਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਰਿ ਮਾਮਹੇਸਰਸਿਬਾਦੇ ਮਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇ
 ਨਵਮੇਧਿ
 ॥ ਇਤਿਦੁ
 ਸਮਾਪਤਿ
 ਰਾਮੋਜਾਪ
 ॥ ਭਸਤਿਗੁਰ
 ॥ ਸੁੰਯਾ ॥
 ਕਜਾਹਰਿ
 ਮੁਨਿਮੰਡਲ
 ਖਮਿਟਾਏ। ਕਰਿਤਾਨਿਕਮਾਨਿਵਿਰਾਧਹਨੇਖਰਦੁਖਲਮੇਸੁਖਾ

ਮਾਇ। ੨
 ਤੀਯਕਾਂਡੁ
 ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਤਿ। ੧ ॥
 ॥ ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ।
 ਬਨਦੇਵਿ
 ਬਾਸਕਰੇ
 ਕੇਸਰਦੁ

ਪਤੀ।

ਨੇਅਰਿਘਾਏ॥ਜਿਹਬ੍ਰਹਮਸਨਤਨਬੇਦਭਨੇਜਿਵਐਚਤੁਰਾ
 ਨਨਕੀਰਤਿਗਾਏ॥ਪਦਪਾਵਨਵੈਮਨਭਾਵਨਕੀਰਮਬਾਲਕਹੁ
 ਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥੧॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਭੁਵਨ ॥ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ॥ਪਰਮਾਤਮ
 ਮਸ੍ਤਿਦਰਤਾਰਿਖਮਦਿਰਿਗਤਿਬਜੇਪਰਭਾਤਿਭੁਏ॥ਹਰਿਪਾਵਨਪ
 ਵਨਨੀਰਦਿਖੇਭਰਮਜਿਲਿਮੈਇਸਨਨਕਏ॥ਕਰਜੇਰਭਲੇਮ
 ਨਭਾਵਭਰੇਮੁਨਿਪ੍ਰਗਵਕੀਢਿਗਗਮਗਏ॥ਬਨਦੇਤ੍ਰਿਕਜੇਮੁ
 ਨਿਮਤ੍ਰਿਤਹੈਮੁਨਿਪ੍ਰਗਵਜੁਹਮਚਹਿਜਏ॥ਤੁਮਾਅਇਸੁਦੇਹਮ
 ਹਾਮੁਨਿਜਪਾਥਿਦੇਖਨਕੇਹਿਤਏਹਸੁਕੀਜੇ॥ਪਥਿਜਾਨਤਜੇਤਵ
 ਸਿੱਖਭੁਲੇਕਰਿਅਇਸੁਦੇਹਮਸੀਗਸੁਦੀਜੇ॥ਸੁਨਿਰਾਮੁਕਿਵਾਕ
 ਸੁਮਤਿਮੁਨੀਹਸਿਬਾਤਿਕਹੀਸੁਓਮਾਸੁਨਿਲੀਜੇ॥ਸੁਭਕੇਤਮਪੰ
 ਥਿਦਿਖਾਵਤਹੇਤੁਮਗੇਹਿਤਮੈਰਸੁਕੋਨਕਹੀਜੇ॥੩॥ਨਰਾਜਭੁਵਨ ॥੩॥

੧੨੪

ਸ੍ਰੀਵੈਯਾ

ਥਾਪਿਰਾਮ ਲੋਕ ਕੇ ਨਸਾਰਤੁ ਭਯੋਤ ਬੈ॥ ਦਿਖਾਹਿ ਤੇਹਿ ਪੀਥਿ ਕੇ
 ਮੁਗਾਰਿ ਸਿਖ ਮੇਅ ਬੈ॥ ਬੁਲਾਇ ਸਿਖ ਦੇ ਮੁਨੀ ਸੁਆਪ ਸਿਗਤੁ
 ਭਏ॥ ਸੁਗਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਰਿ ਯੋ ਮੁਨੀ ਸਭੈ ਨ ਕੋ ਗਏ॥ ੪॥ ਸੁਕੋ ਸਰਾ
 ਮਜੋ ਗਏ ਪਿਖੀ ਤਹਾਂ ਮਹਾਂ ਨਦੀ॥ ਮੁਨੀ ਸਾਸਿਖ ਰਾਮ ਜੀ ਬਖਾਨ
 ਯੋ ਸੁਜੋਤ ਬੀ॥ ਉਪਾਇ ਪਾਰਜਨ ਕੋ ਕੁਝੋ ਕੁਮਾਰਿ ਮਾਹਿ ਕੋ॥ ਨਦੀ
 ਤਰੇ ਸੁਕਾਹਿ ਸੋ ਪਿਖੇ ਉਪਾਇ ਨਾਹਿ ਕੋ॥ ੫॥ ਮੁਨੀ ਸਾਸਿਖ ਯੋ ਕਹੀ
 ਸੁਨਾਵਏ ਕਹੈ ਭੁਲੀ॥ ਤੁਗਾਹਿ ਗਾਖਿ ਦੇ ਕਮੇ ਸੁਨੇ ਸੁਗਾਮ ਜੂ ਬੁਲੀ
 ॥ ਚਢਾਇ ਰਾਮ ਜੀ ਯਕ੍ਰਾਤੁ ਨਾਵਹੈ ਕੁਮਾਰਿ ਕਾ॥ ਚਢੇ ਰਨਾਵ ਕੇਲ
 ਗਬਨਾਇ ਨੀਠ ਤਾਰਿ ਕਾ॥ ੬॥ ਸੁਣੈ ॥ ਜਿਹਨਾ ਮਓ ਚਾਰਤਰੇ
 ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਨਾਹਿ ਲਗੇ ਕਛਰੀ ਚਿਕ ਬਾਰੇ॥ ਜਿਹਨਾ ਮਸੁਨੇ ਭੁ
 ਵਟਿ ਧਿਟਟੇ ਸੁਮਿਟੇ ਭੁਵ ਭੀ ਤਰਕੇ ਅਘ ਭੁਗੇ॥ ਅਬ ਚੇਤਨ ਬ

ਤਕਹ ਕਹੀ ਯੇ ਸੁਜ ਲੇਗਿ ਰਜਾਗਿ ਰਜਾਹ ਰਿਤਾਗੇ। ਰਘੁਨਾਥ
 ਬਲੀ ਸੁਨਿ ਪਾਰਬਤੀ ਮੁਨਿ ਦਾਰਕ ਦੇਖਿਣ ਮਾਹਿਉ ਤਾਗੇ॥੧੧॥ ਅ
 ਰਿਨਿ ਦਨ ਕੈ ਰਘੁਨਾਥ ਬਲੀ ਮੁਨਿ ਦਾਰਕ ਦੇਖਿਣ ਮਾਪਹਟਾਏ
 ॥ ਮੁਨਿ ਮਾਸੁ ਮਦੈ ਮੁਨਿ ਬਾਲਗਾਏ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਬਲੀ ਬਨ ਪੀਥਿ
 ਸਿਧਾਏ॥ ਬਨ ਘੋਰ ਮਹਾਂਜਨ ਕਾਰਿ ਤਜੀਲ ਸੁਭੀਲ ਬਡੇ ਮ੍ਰਿਗ
 ਪੁਜਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਇਤਿ ਸਿੰਘਾ ਬਿਮਾਘਰ ਕੋਲ ਬਡੇ ਇਤਿ ਰਾਖ ਸਹੈ
 ਤਪਸੀ ਜਿਨ ਖਾਏ॥ ੮॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੀ ਯੇ ਬਨ ਭਾਗੀ॥ ੯॥
 ਖਮਣ ਪੁਤਿ ਯੇ ਕਹ ਯੇ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਾਧੁ ਪਾਨ ਮਬ ਚਾਲੇ
 ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਲੇ॥ ੧੦॥ ਧਨੁ ਖਮਾਂਹਿ ਗੁਣ ਲੇਹ ਚਢਾ
 ਈ॥ ਕਰ ਭੀ ਤਰ ਸਰਲੇ ਦੇ ਭਾਈ॥ ਮਾਗੇ ਚਾਲੇ ਮੈ ਪਥ ਮਾਂਹੀ॥ ੧੧॥
 ਛੇਤੁ ਧਨੁ ਲੈ ਕਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੧੨॥ ਦੋਨੋ ਮੇਸੀ ਚਾਲੇ ਮੈ ਸੋਗ ਜੀਵਈ

ਸਮੇਮਾਯਾਜੈਸੋ॥ ਵਿਸ੍ਵਪਸਾਰੇਚਾਰੇਓਗਾ॥ ਬਨਮੇਰਾਖਸਕੋਭ
 ਯਥੇਗਾ॥ ੧੧॥ ਮੇਸੁਨਯੋਪੁਰਬਹੀਭਾਈ॥ ਤੇਹਿਅਰਿੰਦਮਦ
 ਯੇਸੁਨਈ॥ ਯਾਬਿਧਭਾਖਤਦੋਨੋਭਾਈ॥ ਯੇਜਨਭੇਦਗਏਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਦੈ॥ ਤਹਿਏਕਤਲਾਵਸੁਰਾਮਪਿਖੇਬਹੁਫਲਰ
 ਹੋਜਹਿਤਾਮਰਸਾ॥ ਬਹੁਭਾਂਤਿਬਿੰਗਸੁਰੀਜਤਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰ
 ਹੋਯੁਗਸਾਰਸਸਾ॥ ਅਤਿਗੁੰਜਤਭ੍ਰਿੰਗਚਫੇਰਤਿਸੇਜਲਸੀਤਿ
 ਲਮੈਮਧੁਜਾਹਿਰਸਾ॥ ਸਰਤੀਰਗਾਏਅਚਨੀਰਭੁਲੇਤਰਛਾਹ
 ਬਿਖੇਰਘਬੀਰਬਸਾ॥ ੧੩॥ ਪੁਨਿਅਵਤਰਾਮਪਿਖੇਇਕਰਾਖਸ
 ਈਰਘਦੇਹਭਯਾਨਕਭਾਰੀ॥ ਮੁਖਦਾਰੂਕਰਾਲਸੁਰਾਜਤਹੈਜਿ
 ਹਪੇਖਸਧੈਸੁਰੂਰੇਨਰਨਰੀ॥ ਜਹਿਮਾਨਖਮਾਹਿਅਨੇਕਗਸੇ
 ਅਥਵਾਮਸਕੈਧਤਿਸੁਲਸੁਕਾਰੀ॥ ਮਹਿਖਾਗਜਬਿਮਾਘਰ

ਖਾਵਤ ਹੈ ਤਿਨ ਪੇਖ ਸੁਰਾਮ ਕਮਾਨ ਸਿਭਾਗੀ ॥੧੪॥ ਗਮ ਅਰੋਪ ਕੁ
 ਵੀਰੁ ਗੁਣੇ ਲਘੁ ਰਾਤੁ ਹਕੋਇ ਹਥਾਤੁ ਚਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਾਤਿ ਪਿਥੇ ਜਹਿ
 ਰਾਖ ਸੁਆਵਤੁ ਏਰ ਘੁਪੀ ਨ ਜਿ ਸੇਤੁ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਸਾਮਨੇ ਆਵਤੁ
 ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਜਗ ਭੀਰੁ ਕੋ ਭੁਯ ਦੇਵਤ ਭਾਗੀ ॥ ਲੇਹ ਅਰੋਪ ਕੁ ਵੀਰੁ
 ਗੁਣੇ ਭੁਯ ਦੁਰਤ ਜੇ ਸੁਦਿ ਦੇਹ ਕੁਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਇਸ ਰਾਮ ਬਖਾਨ
 ਲਏ ਸਰਪਾਨ ਸੁਆਪ ਖਰੇ ਗਿਰਜਾ ਗਿਰਜੇ ॥ ਪਿਖ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ
 ਤਿ ਕ੍ਰਾਤਿ ਸਿਯਾ ਗਿਰਜਾ ਵਹ ਗਾਖ ਸਘੋਰ ਹਸੇ ॥ ਭੈ ਦੇਵ ਨ ਕੇਹਿ ਤੁ
 ਬੋਲ ਉਠੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨਾਮ ਹੋ ਕਟਿ ਤੁਣ ਕਸੇ ॥ ਸੁਭ ਸੀ ਸਜਣਾਤੁ ਰੁਛ
 ਲਨਈ ਮੁਨਿ ਭੇਸ ਧਰੇ ਬਨ ਮਾਹਿਧ ਸੇ ॥੧੬॥ ਤੁਮ ਨ ਰਿਜੁ ਹਈ
 ਮਹਾਂ ਮਦ ਸੁੰਦਰ ਮੇਮੁ ਖੁਭੀ ਤਰਾ ਆਇ ਪਗੇ ॥ ਮਮ ਰਾਜ ਮਨੇ ਬਿ
 ਧਨੀ ਠਰ ਚੋਕਿ ਹੋਤ ਕਹ ਬਨ ਮਾਹਿ ਬਗੇ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਖ ਸਵ ਕਉਮ

ਹਰਿਜੀਮੁ ਸਕਾਵਤੁ ਹੀ ਇਹ ਦੁਕ ਕਰੇਗਾ। ਮਮਰਾਮਾ ਅਯਮਾ ਮਕੂਤ
 ਪਿਖੇਲਖਮੀਨ ਕਰੇ ਬਲਰੂਪ ਦਰੇ। ੧੧॥ ਇਹ ਸੀਯਾ ਅਹੇ ਮਮ
 ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਿਯਾ ਪਿਤਾ ਅਇਸੁ ਲੈ ਬਨ ਭੀਤਰ ਆਏ। ਤੁਮ ਸੇਖਲਰ
 ਖਸ ਘੋਰ ਬਡੇ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਛ ਨ ਰਥਤਾਤ ਪਠਾਏ। ਸੁਨਿ ਕੈਯ ਹਿਰਾ
 ਘਟ ਦੁਕਉ ਮਾਖਲ ਹਾਸਉ ਠੇ ਮਨ ਮੇਹ ਰਖਾਏ। ਕਰਧਾਰ ਬਿਸੁਲ
 ਪਸਾਰ ਮੁਖੀ ਪੁਨਿ ਰਾਘਟ ਕੈਯ ਹਿਦੁਕ ਮਲਾਏ॥ ੧੨॥ ਮੇਹ ਨ ਜਾਨ
 ਤਿਰਾਮ ਤੁਮੇ ਸੁਬਿਰਾਧ ਬਲੀ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਨਾਏ। ਰਾਜਗਏ ਮੁਨਿ
 ਮੇਰੁ ਰਤੇ ਬਨਿ ਤਿਅਗ ਸੁਨੇ ਮਬਲੈ ਨਹਿ ਆਏ। ਜਿਮਨ ਜੀਵਨ
 ਆਸਤੁ ਮੇਇ ਹਛੇਤੁ ਸਿਯਾ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਪਲਾਏ। ਨਹਿ ਤੁਰਾਮ ਕਰੇਤੁ
 ਮਭੰਛਨ ਦੰਛਨ ਦੇਸ ਕਹੈ ਕਿਮ ਆਏ॥ ੧੩॥ ਰਾਖਸ ਯਾ ਬਿਧਿਭਾ
 ਖਉ ਮਾਪੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀ ਲੇਵਨ ਕੇਹਿਤ ਧਾਏ। ਕਾਟਦਟੀ ਭੁਜਦੇ ਤਿਨ

ਕੀਹ ਸਰਾਮ ਬਲੀ ਸਰਏ ਕਚਲਾਏ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੇ ਪੁਨਿ ਗਾਖ ਸਦੈ ਸੁ
 ਪ ਸਾਰ ਮੁਖੀ ਹਰਿ ਕੀ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਗਾਮ ਦਏ ਸਰਤਾ ਨਿਤਿ ਨੇ ਕਟਿ
 ਪਾਦ ਦੁਭੈ ਅਤਿ ਦੁਰਬ ਗਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਨ ਅਚਿਤੁ ਸੁਗਾਖ ਸਦੈ ਅਹਿ
 ਸੇ ਮੁਖ ਸੋਹ ਰਿਖਾਵੁ ਨ ਆਏ ॥ ਗਾਘਟ ਤਾਕ ਸੁਮੁਤਿ ਨੇ ਪੁਨਿ
 ਆਧ ਸਸੀ ਸਰਏ ਕਚਲਾਏ ॥ ਸ੍ਰੋਤ ਤਿਧਾਰ ਅਕਾਸ ਗਈ ਸਿਰ
 ਗਾਖ ਸਰਾਮ ਸੁਕਾਟ ਬਗਾਏ ॥ ਸੀਖ ਸਰਾਹ ਕਰੇ ਤਬ ਗਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰੀ ਸੁਭਿ ਮਾਗਾ ਲਿਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਦੰਦ ਭਰੇ ਦੁਨ ਕੇ ਸੁਬ ਜੇਨ
 ਭਿਕੋਟਿ ਅਪਛਗਿਤਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਊਰ ਆਨਿ ਦਮੈ ਊਤ ਸਾਹ ਭਰੇ
 ਗਣਗਿ ਪ੍ਰਬਾਕਿ ਨਰ ਬਾਜ ਬਜਾਏ ॥ ਸੁਬਿ ਰਾਧ ਹਕੇ ਤਨ ਤੇ ਇਕ ਸੁ
 ਦਰ ਅੰਰ ਭੁਏ ਅਤਿ ਰੂਪ ਸੁਹਾਏ ॥ ਵਿਮਲ ਬਰਕਾਂ ਚਨ ਭੂਖਨ ਹੋ ਸੁ
 ਮਨੋ ਰਵਿ ਅੰਰ ਭੁਯੋਇ ਮਾਏ ॥ ੨੨ ॥ **ਵਿਦਾਧਰੇ ਦਾਰ ॥ ਸਦੈ ਪਾ**

ਅਭਿਬੰਦਨਬੰਦਿਤਅਰਤੁਹਾਂਭਵਫੇਧਨਹਾਅਤਿਦੀਨਦਾਲਾ
 ॥ ਅਭਿਬੰਦਨਦੇਰਿਸਮੀਸਰਣਾਗਤੁਹਾਂਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਲਾ॥ ਜਦ
 ਜਾਇਤਨੈਨਜੁਰਾਮਬਲੀਵਿਦਿਆਪਰਹੰਸਪ੍ਰਕਾਸਾਬਿਸਾਲਾ॥
 ਦਰਬਾਸਸਕਾਰਣਕ੍ਰੇਪਭਰੇਮੁਹਿਸ੍ਰਾਪਦਯੋਅਤਿਸੈਜੁਕਰਾਲਾ॥
 ੨੩॥ ਤੇਪਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨੀਤਿਰਹੇਭਵਫੇਧਨਜੇਜਗਭੀਤਰਿਟਾਰੇ
 ॥ ਨਾਮਕਥਾਤੁਮਗੀਮਮਦਾਕਕਹੇਸੁਨਿਹੈਪੁਨਿਕਾਨਹਮਾਰੇ॥ ਦੋ
 ਕਰਤੇਪਦਸੇਵਕਰੇਸਿਰਤੇਪਦਪ੍ਰਕਾਸਬੰਦਨਧਾਰੇ॥ ਮੇਭਗਵਾਨ
 ਨਮੋਤੁਮਕੇਜਗਾਮਾਨਦਜੋਯਹਿਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਅਤੁਮਾਰਾ
 ਮਸਿਯਾਰਮਦੇਜਗਕਾਰਣਮੇਸਰਣਾਗਤਿਆਇਯੋ॥ ਮੇਭਵਸੰ
 ਧਸੁਲਹਿਬਹੋਅਬਤੋਹਿਬਨੇਹਰਿਲੇਹੁਛੁਡਾਇਯੋ॥ ਆਇਸੁਦੇਹ
 ਸੁਮੇਹਰਿਜੀਓਰਚਾਹਤਹੇਸੁਰਲੋਕਸੁਜਾਇਯੋ॥ ਰਾਮਾਇਹੈਦੁਰਮੇ

ਹਇਜੇਮਮਬੋਧਹਰੇਨਹਿਤੇਪ੍ਰਭਮਾਇਯੋ॥੨੫॥ **ਦਿਹਰਾ** ॥ ਇਹ
 ਗੁੰਤਿਉਮਾਦਰਮਾਂਗਯੋਦਯੋਗਮਪੁਨਿਸੋਇ॥ ਵਿਦਯਾਧਰਕੇਵਕ
 ਸੁਨਿਪਰਮਪਰਸੰਨਹਰਿਸੋਇ॥੨੬॥ **ਸ਼ੀਰਾਮੋਦਰਾਚੰਪਈ॥** ਦਰ
 ਮਾਂਗਉਰਚਾਹੋਜੋਈ॥ ਤੁਵਕਲਾਨਦੇਉਮੇਸੋਈ॥ **ਵਿਦਯਾਧਰੇਵਾ**
ਚਾ॥ ਦੀਜੈਭਗਤਿਨਿਰੰਤਰਗਮਾ॥ ਆਨਦਰਨਸੇਨਹੀਕਾਮਾ॥੨੭॥
 ਸ਼ੀਰਾਮੋ**ਦਰਾ**॥ ਸ**ਵੈਯਾ**॥ ਵਿਦਯਾਧਰਜਾਹਿਸੁਦੇਵਪੁਰੀਨਹਿਮਾਇ
 ਕਤੇਗੁਣਲੇਪਕਗੇ॥ ਮਮਪੇਖਨਤੇਤਵਮੇਖਭਈਤੁਮਹੋਸਭਤੇਗ
 ਨਮਾਹਿਦਗੇ॥ ਜਗਮੇਖਪਰਦਾਇਕਮੇਭਗਤੀ॥ ਸੁਮਹੋਬਿਰਲੀ
 ਜਨਕੋਇਕਗੇ॥ ਅਬਤੁਮਮਸੇਵਸਪੀਨਿਭਯੋਮਮਮਾਇਸੁਤੇਸ
 ਭਬਿਧਹਗੇ॥੨੮॥ ਰਾਖੰਸਰਾਮਹਨੇਬਨਮੇਪੁਨਿਸ੍ਰਪਦਿਮੁਕਤਿਕਰੇ
 ਖਿਨਮਾਹੀ॥ ਰਾਮਦੇਵਰੁਤਾਹਿਪੁਨਾਵਿਦਯਾਧਰਹੋਇਗਯੋਨਕੁਮ

ਹੀ। ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਲਏ ਅਖ ਲਾਰਥ ਪਾਵੁ ਤਹੈ ਜਨਮ ਜਗਮਾ
 ਹੀ। ਕਿਉ ਨਾ ਭਜੈ ਗੈਰ ਜਾਵੁ ਹਿਰਾਮੁ ਸੁਕੋ ਵਿਦ ਜੇ ਭਵ ਮੰਡਲਮਾ
 ਹੀ॥ ੨੬॥ **ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ** ਮਾਮਹੇ ਸੁਰਸੀ ਬਾਂ
 ਏਅਰਿਣ ਕਾਂਰੇ ਪ੍ਰਥਮੋਧਿ ਆਇ॥ ੧॥ **ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉਦਾਚਾ ਚੋਪਈ**
 ਗਏ ਵਿਰਾਧ ਸੁਰਗ ਮੇਜ ਬਹੀ। ਰਾਮ ਸੀ ਯਾਲਖ ਮਣ ਪੁਨਿਤ ਬ
 ਹੀ। ਸਰਭ ਗਾਰਿਖੀ ਆਸੁ ਮਾਹਿ ਗਏ। ਸੁਬ ਸੁਖ ਜਹਿ ਭੀਤਰ
 ਨਏ॥ ੧॥ ਆਵੁਤ ਸੀਤਾ ਲਖ ਮਣੁ ਰਾਮਾ ਪੇਖ ਓਠੇ ਮੁਨਿਤ ਪਕੇਧ
 ਮਾ। ਪੁਜਨ ਕੀਨੇ ਸੁਨ ਮੁਖ ਜਾਏ। ਉਤਮ ਆਸਨ ਮਾਹਿ ਬਿਠਾਏ॥ ੨॥
 ਕੰਦ ਮੁਲ ਫਲ ਭੋਜਨ ਦੀਨੇ। ਤ੍ਰਾਹਿ ਅਤਿ ਥਭੁਣੀ ਬਿਧ ਕੀਨੇ।
 ਸਰਭ ਗਾਰਿਖੀ ਸੁਰਭੁਗਤਿ ਪਰਾਇਨ। ਬੋਲੇ ਰਘੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿਤ
 ਪਆਇਨ॥ ੩॥ ਤੁਪ ਕੀਨਿ ਹਚੈ ਮੇਊ ਰਧਾਰੀ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਵ

ਸਾਮ੍ਹਗਰੀ॥ ਤਵਦਰਸਨਕੀਇਛਾਗਾ॥ ਤੁਪਰਮੇਸਰਪੁਰਣਧ
 ਮਾ॥੪॥ ਤੁਪੇਸਿਧਬਹੁਪੁਨਿਸੁਕੀਨੋ॥ ਸੈਸਭਰਾਮਤੇਹਮਮਦੀਨੋ
 ॥ ਮੇਅਬਮੁਕਤਭਯੋਤਵਹੇਰਯੋ॥ ਯਾਬਿਧਿਭਿਮਾਰਿਖੀਸੁਰਟੇਰ
 ਯੋ॥ ਪਾਸ **ਏਯਾ**॥ ਸਭਪੁਨਿਦਏਰਘਬੀਰਬਲੀਸਰਭਿਗਭਯੋ
 ਫਲਮਾਰਿਅਸਿਗਾ॥ ਸੁਬਨਾਇਚਿਤਾਤਿਹਮਾਰਿਚਫੁਰਘਨਾਥੁ
 ਪੁਲਾਮਕਰੀਸਰਭਿਗਾ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਕੋਧਿਆਨਧਰਯੋਭਰਮੇਤਨੁ
 ਸਾਮਮਹਾਂਦਿਗਕੰਜਭਿਤੇਗਾ॥ ਤਨੁਚੀਰਧਰੇਸੁਭਸੀਸਜਦਾਸੁ
 ਸਗਸਨਮੇਕਟਿਮਾਰਿਨਿਖੰਗਾ॥੬॥ ਕੋਨਦਯਾਲਸੁਗਮਾਬਿਨ
 ਯਾਹਿਕਾਮਗਭਿਜਗਮਾਰਿਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਹਭਜੇਦਿਨੁਗਤਿਸਦਾਮਿ
 ਤੁਪੇਖਸੁਮੇਹਾਰਿਆਪਧਾਰੇ॥ ਜਾਰਤਨੁਬਿਧਲੇਕਜਭਿਅਬਦਾ
 ਸਰਥੀਰਘਬੀਰਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਧਪਤੀਯਾਰਿਰਾਘਵਜੇਸਹਿਸੀ

ਅਬਸੇਉਰਮਾਂਹਿਹਮਾਰੇ॥੧॥ਚੈਪਈ॥ਾਵਮਾਮੀਕਿਜਿਨਸੀਅਸੁ
 ਾਈ॥ਮਨੇਮੇਘਸਹਿਤਹਿਤਾਮਾਈ॥ਯਾਬਿਧਧਿਮਾਨਚਿਰੀਤਿਨ
 ਧਾਰੇ॥ਸਨਮੁਖਖਵੇਸੁਰਮਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਬਹੁਰੇਅਗਨਿਸੁਚਿਤ
 ਲਗਾਈ॥ਪਾਚਭੁਤਤੁਨਦਯੋਜਲਾਈ॥ਦਿਬਦੇਹਧਰਗਿਖਤਪ
 ਧਾਰੇ॥ਲੋਕਪਤੀਕੇਲੋਕਧਾਰੇ॥੩॥ਦਿਬਾਦਿਮਾਨਚਫੇਰਿਖਐ
 ਸੇ॥ਕ੍ਰਾਜਮਾਨਦਸਰਗਦਿਜੈਸੇ॥ਦਿਬਨਾਰਿਨਰਚਾਮਰਕਰੇ॥
 ਬੀਜਨਚਾਰਥਰੰਤੇਫਿਰੇ॥੪॥ਬਿਸਦੁਤਚੈਤਰਫੀਜਾਵੇ॥ਦਿ
 ਦਾਧਰਮਾਗੇਜਸੁਗਾਵੇ॥ਦਿਬਫੁਲਮਾਲਗਾਲਿਸੇਹੇ॥ਤੇਜਤ
 ਪਸਾਸਭੁਜਗਮੇਹੇ॥੫॥ਸਰ ਭੰਗਗਏਪਿਖਮੈਨਭੁਮਾਂਹੀ॥
 ਭਵੇਸੁਦਿਸਮੇਰਿਖਮਨਮਾਂਹੀ॥ਦਿਤ੍ਰਿਕਵਾਸੀਰਿਖਗਣਸਾਰੇ॥ਸ
 ਰਕ੍ਰਿਗਨਿਵੇਸਨਬਹੁਰਿਸਿਧਾਰੇ॥੬॥ਅਏਪੇਖਰਿਖੀਸੁਰਸਾਰੇ

ਰਾਮਸੀਯਾਲਖਮਣਸੁਖਕਾਰੋ॥ਗਿਰਜਾਬੰਦਨਤੀਨੋਕੀਨੋ॥ਮਝਿ
 ਅਕਰਮਾਨਵਤਨੁਲੀਨੋ॥੧੩॥ਦੇਹਮਸੀਸਹਿਖੀਸੁਰਸਾਰੋ॥ਰ
 ਮਬਸੇਸਭਰਿਦੇਮਝਾਰੋ॥ਹਾਥਜੇਰਹਿਖਰਾਮਬਖਾਨੋ॥ਧਨਨਿਖੰ
 ਗਜਾਕੇਕਰਬਾਣੋ॥੧੪॥**ਵਿਹਰਾ**॥ਕੁਮਭਾਰਕੇਹਰਣਹਿਤਤੁਮਉਪ
 ਜੇਰਘਨਾਥਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੂਬਿਨਤੀਕਰੀਜੇਰਦੁਊਨਿਜਗਾਥਾ॥੧੫॥ਚੈ
ਪਈ॥ਹਮਜਾਨੇਤੁਮਾਬਿਸੁਸੁਰੇਸਾ॥ਸੀਕਮਲਾਲਖਮਣਪਹਿਸੇ
 ਸਾਦਿਸਾਮਵਤਾਰਭਰਤਉਰਜਾਨੋ॥ਚੰਕਕੇਸਤੁਘਨਪਛਾਨੋ॥੧
 ੬॥ਰਾਮਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਭਏਹੁਸੁਦੀਜੋ॥ਰਿਖਗਣਕੋਦੁਖਦੁਰਸੁਕੀਜੋ॥
 ਅਹੁਰਘੁਤਮਾਮਾਪਨਿਹਾਰੋ॥ਮੁਨਿਸੇਵਤਬਨਮੈਪੰਗਧਾਰੋ॥੧੭
 ॥ਲਖਮਣਸੀਸਹਿਚਾਲੈਜਬਹੀ॥ਦੁਖਾਹੋਇਗੀਹਮਪਰਤਬਹੀ
 ॥ਯਾਬਿਧਿਮੁਨਿਗਣਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਜੇਰੇਗਾਥਰਾਮਤਬਹੀ॥੧੮

॥ ਜਾਤਿ ਭੁਏ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕੇ ਸਿਗਾ ॥ ਲੈ ਕਰ ਧਨੁ ਕਟਿ ਕਸੇ ਨਿਖੰਗਾ ॥
 ਪਏ ਹਾਡਿ ਸਿਰ ਘਨੇ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਯੋ ਮੁਖ ਏਹੁ ਚੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਈਕਿ
 ਨ ਕੇ ਹਾਡੁ ਪਰੇ ਕਿਹ ਕਾਰਨਾ ॥ ਕਿਨ ਕਾਟੇ ਮੁਨਿ ਕਰੇ ਚੰਚਾਰਨਾ ॥ ਤਬ ਰੇ
 ਖਗਨ ਇਹ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹੈ ਰਿਖ ਹਾਡੁ ਸੁਨੇ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਹ
 ਰਿਧਿ ਮਾਨ ਪਰਮੰਤ ਹਿ ਭੁਏ ॥ ਰਾਖ ਸਤਾ ਸਿਰ ਕਾਟ ਸੁਗਏ ॥ ਦੇਖਤੁ
 ਫਿਰੇ ਸੁਬਨ ਮੇ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ ਰਾਖ ਸਹੈ ਨੀਚ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ
 ਵਾਕ ਸਭ ਯਾ ਅਤਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਤਬੈ ਸੁਪਾਤਿ ਗੰਯਾ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਖ ਸਜੇ
 ਭਵ ਮੰਡਲ ਮਾਹੀ ॥ ਸਭ ਮਾਰੇ ਮੁਨਿ ਭੁਰੇ ਸੁਨਾਂਤੀ ॥ ੨੨ ॥ **ਸ਼ੀਰਾ ਮੇ ਵਾਰ**
ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਮਮ ਸੁਨੈ ਰਿਖੀ ਸੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸਕੁਲ ਕਰੇ ਸਭ ਰਾਖ
 ਸਤਾਨੀ ॥ ਅਬ ਰਿਖ ਦੰਡੁ ਕਜਾਹਿ ਅਵਾਸ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਹਿ ਦੁਖ ਹੋਇ ਸੁ
 ਨਾਸ ॥ ੨੩ ॥ ਯਾਹਿ ਤਮੈ ਅਵਤਾਰ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਹਿ ਪਰਾਰਥਨ

ਕੀਨੋ॥ ਜਨਕ ਨੇਦ ਨੀ ਸੀਤਾ ਨਾਮਾ॥ ਯਹਿ ਮਮ ਮਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁ
 ਕਾਮਾ॥ ੨੪॥ ਇਨ ਲਖ ਮਣਿ ਮਿਲ ਮੇ ਸਬ ਬਾਗੇ॥ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਸੁ
 ਰਾਖ ਸਮਾਗੇ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭਾਖ ਮੁਨਿ ਨ ਸਿਗਰਾਮਾ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਾਲ ਦੁ
 ਸੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ॥ ੨੫॥ ਪੁਜਨ ਕਰੇ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਸਾਗੇ॥ ਬਨ ਦੇ ਰਿਕਹੇ
 ਜਾਹਿ ਅਗਾਰੇ॥ ਲਖ ਮਣ ਰਾਮ ਜਨਕ ਜਾਰਾਨੀ॥ ਕਿਤ ਕਿ ਬਰਸ
 ਤਹਿ ਬਸੇ ਭਵਾਨੀ॥ ੨੬॥ ਦੇਖਤ ਵੈ ਰਿਖਾ ਅਸੁ ਮਸਾਗੇ॥ ਕੁਮਹੀ
 ਕੁਮ ਬਨ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੁਤੀ ਖਣ ਰਿਖ ਕੇ ਅਸੁ ਮਾਏ॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਤਰਿਖੀ ਜਾਮਾਹਿ ਸੁਹਾਏ॥ ੨੭॥ ਸਭ ਰਿਤੁ ਕੇ ਫਲ ਜਾਂ ਕੇ ਮਾਂਗੀ॥ ਚੈ
 ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਬ ਰਿਤ ਮਾਂਗੀ॥ ਰਾਮ ਅਗ ਮਨ ਜੁਨ ਯੋਤਿ ਨ ਜਬ
 ਹੀ॥ ਅਗ ਸਤ ਸਿਖ ਸੁਤੀ ਖਣ ਤਬ ਹੀ॥ ੨੮॥ ਅਸਨ ਤੇ ਉਠਿ ਲੇਵ
 ਨਾਮਾਏ॥ ਰਾਮ ਮਤਿ ਜਿਹ ਉਰੇ ਸਮਾਏ॥ ਬਿਧ ਦੁਤਿ ਪੁਜਨ ਰਾਮ ਹਿਕ

ਗੋ। ਭਗਤਿ ਉਤ ਕੰਠ ਦੁਭਿ ਗਾਖਿ ਗੇ॥ ੨੮॥ ਸੁਤੀਖਣੇ **ਵੁੜ** ॥ ਚੋ
ਖਈ॥ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਗਾਮਾ। ਤੇ ਹਜ ਪੈ ਮੇਅ ਠੇ ਜਾਮਾ ਸਿ
 ਵੁਬਿਰਚਤ ਵਪਾਵ ਲਗਾਨੇ। ਸਿਸਾਰ ਸਿਧ ਪੋਤ ਮੇਜਾਨੇ॥ ੩੦॥ ਆ
 ਤੇ ਪਰੇ ਸੁਤੇ ਪਦ ਮਾਹੀ। ਰਾਮ ਦਾਸ ਮੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਜੀ
 ਵਨ ਦੇਖ ਨਹਾਗੇ। ਕੁਟਿ ਬਕੁ ਪਮੁਹਿ ਪਰੇ ਨਿਹਾਗੇ॥ ੩੧॥ ਮਲ ਮੇਤ
 ਨ ਮੁਹਿ ਬਧੋ ਨਿਹਾਗੇ। ਤੁਮ ਮੇਖਣਹਿ ਤਾ ਆਏ ਮੁਰਗੇ। ਤਿਸ ਭੁਭੁਤ
 ਨ ਮੇਸਾਮਾ ਅਹੇ। ਤਾਹਿ ਵਿਮੁਖਤ ਵਮਾਇਆ ਗਾਹੇ॥ ੩੨॥ ਤਿਵ ਮੈਤ
 ਸਾਧਨ ਪਰਜੇਈ। ਤਵ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਤੇਈ। ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਦੇ
 ਹੁ ਮੁਰਗੀ। ਤੁਮ ਹੋ ਕਲਪਤੁ ਰੁਨ ਕੀ ਬਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਅਨੰਗ ਸੇਖਰ
ਛੰਦ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਭਿ ਪਾਇ ਕੈਖ ਪਾਇ ਹੋ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਮਾਯਾ ਬਿਰਚਈ ਸ
 ਨਾਮ ਤੋਹਿ ਜਾਨੀਯੇ। ਸੁਨੀਰ ਕੁੰਭ ਜਿਓ ਰਵੀ ਸੁਭਿ ਨ ਤੋਹਿ ਮਾਨਿਹੈ ਵੇ

ਨਸ੍ਰਤਾਮਤੀਭਈਸੁਰਾਮਯੋਪਛਾਨੀਯੋ। ਪੁਤਖਾਮਖਗੋਚਰੋਪਿ
 ਥੋਸਤੇਪਦਿਬੁਜੇਸੁਮਧਕਾਰਤੇਪਰੇਪਦਿਸੁਬਖਾਨੀਯੋ। ਗਿਅਮ
 ਰੂਪਤੁਸਦਾਮਸਿਤਤੇਹਿਨਪਿਖੇਸੁਸਿਤਮਤਿਪੁਜਜੇਸਦਾਰਿਦੇਸੁ
 ਠਨੀਯੋ। ੩੪। ਤੁਹੀਤੁਅਰੁਪਗਮਰੂਪੁਤੇਹਿਮੇਪਿਖੇਮਨੁਖਦੇ
 ਸਹੈਕਰੇਅਚੇਭਏਹਧਾਰੀਯੋ। ਦਯਾਸੁਨੈਨਭੀਨਯਾਮੁਖਾਰਬਿ
 ਦਸਿਦਰਿਸੁਚਾਪਬਾਲਹੈਧਰੇਮਨੋਜਕੋਟੈਦੁਗੀਯੋ। ਸੁਜਾਨਕੀਸ
 ਮੋਤਿਛਾਲਇਣਕੀਤਨਲਏਸੁਭਾਤਪਾਦਸੇਵਹੈਰਿਖੀਸਦੁਖਟਾ
 ਗੀਯੋ। ਗਣਿਅਨਿਤਸਾਮਸਾਤਿਭਾਗਦੇਯਤੇਹਿਕੇਸੁਜੇਹਿਕੈਕਰਿ
 ਦੁਥੀਸੁਬੰਦਨਹਮਾਰੀਯੋ। ੩੫। ਸਦੁਆਰਿਗਦੇਸਸੁਕਾਲਓ
 ਪਾਧੀਬਿਨਾਰਿਖਜਾਨਤਿਕੋਚਿਤਰੂਪਤੁਮਾਗੇ। ਘਨਚੇਤਨਪੁਰਣ
 ਬ੍ਰਹਮਕਹੈਨਿਗਮਾਗਣਗਾਟੁਤ ਹੈਗਾਣਥਾਰੇ। ੩੬। ਹਮਅੰਗਨ

ਯੀ ਕਛੁ ਚਾਹਤੋ ਬਨਮਾਹਿ ਪਿਖੇ ਯਹਿ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਕੁਚ ਕੁਚਿ ਤਸੀ
 ਸਕਲਾ ਪਜਟਾਇ ਹਰੁ ਪਬ ਸੇ ਉਰਮਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਏਹੁ ਭੁੰਤਿ
 ਕਹੀ ਰਿਖ ਪੁੰਗਵ ਜੇਹ ਸਰਾਮ ਤੁਥੈ ਯਹਿ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮਮਤੋਹਿ
 ਉਪਾਸਨ ਨੀਠ ਕਰੀ ਉਰ ਉਜਲ ਤੋਹਿ ਭਯੋ ਮਮ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਹੈ ਤਵ
 ਪੇਖਨ ਹੇਤ ਅਏ ਮਮ ਸੇਵਕ ਸਾਧਨ ਜਾਨਤਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸਰਨ
 ਗਤਿ ਮੇ ਮਮ ਮਤਿ ਜਪੇ ਨਿਰਪੇਖਨ ਕੇਹ ਮਹੇਵ ਤੁਭਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਚੋ **ਪ**
ਈ ॥ ਤੇਹਿ ਕਰਯੋ ਸਤੋ ਤੁਝੇਈ ॥ ਯਾਹਿ ਪਦੇ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਕੇਈ ॥ ਮੇਰੀ
 ਭਗਤਿ ਲਏ ਜਨ ਸੇਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਯਾਨ ਤਾਹਿ ਉਰ ਹੋਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਤੁਮ ਮਸੇਵਨ ਤੇ ਭਯੋ ਮੁਕਤ ਸੁਯਾ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਦੇਹਿ ਮੰ
 ਤਿ ਮਮ ਰੂਪੁ ਕੋ ਪਾਵੇ ਸਿਧੋ ਨਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਸ **ਦੁਆ** ॥ ਤੇਹੁ ਰਜੇ ਸੁ ਅਗ
 ਸਤ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਨਾਇਕ ਪੇਖਨ ਕੀ ਮਨ ਮਾਈ ਕਛੁ ਕਾਲ ਤੁਹ ਮਮ

ਬਾਸਕਰੋਵਹਿਠੈਰਸੁਨੀਅਤਿਸੈਸੁਖਦਾਈ॥ਗਿਰਜਾਸੁਨਿਕੋਯ
 ਹਿਰਾਮਮਤੇਸੁਸੁਤੀਖਣਨੇਇਹਬਾਤਅਲਾਈ॥ਤੁਮਪ੍ਰਤਚਲੇਹ
 ਮਸਿਗਚਲੇਚੇਰਕਾਲਪਿਖੇਹਮਹੁੰਮੁਨਿਗਈ॥੪੦॥ਗਿਰਜਾ
 ਪਰਭਾਤਿਭੁਏਹਰਿਜੀਮੁਨਿਸਿਗਿਚਲੇਪਥਿਪੁਛਤਜਾਵੇ॥ਸੁਮ
 ਗੋਸਤਸਸਿਭਾਖਣਕੋਹਿਤਵੈਰਘਬੀਰਬਲੀਮਨਮੇਹਲਸਾਵੇ॥
 ਗਤਿਮੰਦਚਲੇਪਥਿਪਾਵਨਮੇਘਨਬਿੰਜਲਸੁਰਸਸੀਛਬਿਪਾਵੇ
 ॥ਸੁਮਗਸਤਕਿਆਨੁਜਮੀਦਿਰਕੋਵਹਜਾਤਿਭੁਏਮੁਖਬਾਤਅਲਾ
 ਵੇ॥੪॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤੁਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮ** ਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਵੇ
 ਅਰਿਣਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥ **ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਦਰਸ਼ਾਦਿਹਰਾ**॥ ਅਗ
 ਸਤਅਨੁਜਰਿਖਤਾਪਸੀਅਗਨਿਜਿਹਬਾਤਿਹਨਾਮ॥ਸੁਤੀਖਣ
 ਸੀਤਾਲਖਣੇਗਏਤਿਨਾਸੁਮਰਾਮ॥੧॥ **ਬੋਧਈ** ॥ਅਗਸਤਅਨੁ

ਜੋ ਕੋ ਜੋ ਅਸਥਾਨ ॥ ਤਿਹ ਪਹੁ ਚੇਤੇ ਦਿਨ ਮਧਾਨਾ ॥ ਬਿਧਿ ਸੇਤਾਹਿ
 ਖਪੁ ਜਨ ਕੀਨੋ ॥ ਮੁਲ ਫਲਾਦਿ ਕਭੇ ਜਨ ਦੀਨੋ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਂਤੁ ਭੁਏ ਅ
 ਗਲੇ ਦਿਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਨਾਤੁ ਰਭੁ ਏ ਪਾਵੁ ਨ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅਗਸਤੁ ਅ
 ਸਥਾਨ ਜਾਤੁ ਭੁਏ ਸਾਰੇ ॥ ਸਰੁ ਰਿਤੁ ਕੇ ਫਲ ਜਾਂਹਿ ਮਝਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਦਰਮਿ ਗਚੁ ਫੇਰੇ ਚਰੇ ॥ ਦੈਰ ਭਾਵੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੇ ॥ ਪ੍ਰੀਖੀ ਨਾਦ ਕਰੇ
 ਚਹਥਰਾ ॥ ਮੋਰਨ ਕੀ ਜਾਮੇ ਘਨ ਘੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਦਨ ਬਨ ਜਿਹ ਪੇ
 ਖਲਾ ਜਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਖੀ ਘਨ ਜਹਾ ਸਹਾਏ ॥ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਗਣ ਭੁਖ
 ਤੁਭਯੋ ॥ ਮਨੋ ਬਿਧਾਤਾ ਲੋਕ ਸੁਨਯੋ ॥ ੫ ॥ ਗਮ ਸੁਬਹਰਾ ਮਸਮਖ
 ਗੇ ॥ ਮਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਹਿ ਬਚਨ ਓਚਰੇ ॥ ਸੁਤੀਖਣੁ ਮਾਮ ਬਬੇ ਗਸੁ
 ਜਾਵੈ ॥ ਮਮਾਗਮ ਨ ਸੁਗਰਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀਤਲਖ ਮਣਸੀ
 ਗਸਰਾਮ ॥ ਬਾਹਰ ਖਰੇ ਨਿਵੇ ਦੇਧਾਮ ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਤੀਖਣੁ ਭੁਖ

॥ ਗਯੋ ਸੁਗਰਹਿ ਗਪਦ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਿਖ ਸਮੁਹ ਜਾਹਿ ਠੋਰ
 ਸੁਗਏ ॥ ਬੈਠੇ ਸਨ ਮੁਖ ਕੁਸਾ ਬਿਛਾਏ ॥ ਗਾਮ ਭਗਤ ਬੈਠੇ ਕਰ ਜੇ
 ਗੇ ॥ ਅਗਸਤ ਬਖਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਮ ਮਤਿ ਕੋ ਅਰਥ ਸੁਨ
 ਵੇ ॥ ਸਿਖਨ ਕੇ ਸੇਵੇ ਹਮਿ ਟਾਵੇ ॥ ਪੇਖਾ ਅਗਸਤ ਮੁਨੀ ਵਰਾ ਮਾਸਨ
 ਦੇ ਤਿਪੁਲਾ ਮਕਰੀ ਪਦ ਪਾਸਨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਤੀ ਖਣ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਭਵਾਨੀ
 ॥ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰ ਯਹਿ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੀਤਾ ਲਖ ਮਣਗਮ
 ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇ ਖਰੇਤੁ ਦੁਧਾਮ ॥ ੪ ॥ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਹਿਤ ਦੁਹ ਮਾਏ
 ॥ ਬਾਹਰਿ ਖਰੇਸਾ ਮਜਿ ਲਕਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਅਗਸਤ ਮਨ ਮੇਹਰ ਖਾਨੇ
 ॥ ਸੁਤੀ ਖਣ ਪ੍ਰਤਿ ਯਹ ਦਾ ਕਬ ਖਾਨੇ ॥ ੫ ॥ ਅਗਸਤ ਦਾਗਾ ਚੋ ਪਈ
 ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਲਿ ਮਾਵਤੁ ਮੇਕ ਲਖਾਨਾ ॥ ਗਾਮ ਵਸੇ ਮਮ ਰਿਦੇ ਮਸ ਬਾਨਾ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਿਅਨ ਸੁਮੇਨਿ ਤੁਕਰੇ ॥ ਪੇਖਨ ਕੀ ਓਰ ਮਾਸ ਸੁਧਰੇ ॥ ੬ ॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਯਾਹਿਬਾਤਬਖਾਨਸੁਆਪਉਠੇਰਿਖਸਿਗਲਏਨਹਿ
 ਬਾਰਲਗਾਈ॥ਉਰਭਾਵਭਰੇਤਹਿਠੇਰਅਏਜਹਆਪਖਵੇਗਿ
 ਰਜਾਰਪੁਰਾਈ॥ਕਿਲਾਯਾਨਤੁਮੇਗਹਰਾਮਚਲੇਸਭਾਮਾਜੁਭੁਜੇ
 ਮੁਖਏਤਾਮਲਾਈ॥ਮਮਪ੍ਰੀਤਮਾਜਾਮਤਿਬਾਮਏਸਫਲਾਵਿ
 ਨੁਆਜਭੁਜੇਸੁਖਦਾਈ॥੧੩॥ਰਾਮਨਿਤਾਰਉਮਾਮੁਨਿਕੋਮਨਭੀ
 ਤਰਵੈਅਤਿਸੈਹਰਖਏ॥ਸੀਯਸੁਕ੍ਰਾਤਸਮੋਤਿਭਲੇਧਰਦੇਰੂਪ
 ਰਣਾਮਕਰੀਰਿਖਪਾਏ॥ਬੇਗਓਠਾਇਉਮਾਮੁਨਿਰਾਜਸੁਰਾਮਪਰ
 ਤਮਜੁਗਾਭਿਲਾਏ॥ਰਾਮਕਿਸਿਗਤਿਪਾਇਮੁਨੀਸਰਾਮਨਿਦਕੋਜ
 ਲਾਨੈਨਨਜਾਏ॥੧੪॥ਕਰਸੋਕਰਰਾਮਗਹੇਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਦਜਾਤਿਭ
 ਏਨਿਜਮਦਿਰਮਾਹੀ॥ਬਹੁਪੁਜਨਤਾਰਿਖਰਾਜਕਰੇਪੁਨਿਰਾਮਾਬਿ
 ਠਾਇਸੁਆਸਨਮਾਹੀ॥ਫਲਮੂਲਖਵਾਇਸੁਭੇਜਨਜੁਸੁਭਿਜੋਨਿ

ਪਜੇਅਪੁਨੇਬਨਮਾਹੀ॥ਸਿਸਿਆਨਨਰਾਮਇਕੇਤਜਥੈਪੁਨਿ
 ਬੈਠਰਹੇਸੁਖਆਸਨਮਾਹੀ॥੧੫॥ਕਰਜੇਗਰਿਖੀਸੁਰਏਹੁਕਹੀਤ
 ਵੁਅਵੁਨਕੀਨਿਤਬਾਟਨਿਹਾਰੋ॥ਚੁਤਰਾਨਨਖੀਰਨਿਧੀਬਿਨ
 ਤੀ॥ਦਿਨਜਾਂਹਿਕਰੀਵੁਹਨੀਤਿਚੇਤਾਰੋ॥ਧਰਭੁਗਨਿਵਾਗਨਿਕੇ
 ਊਰਮੇਪੁਨਿਰਾਵੁਨਕੇਬਧਨੀਤਬਿਚਾਰੋ॥ਇਹਕਾਜਦੁਭੈਰਗਿਆ
 ਵਹਿਗੇਮਨਮਾਸਇਹੈਤਿਹਰੁਪਾਨਿਹਾਰੋ॥੧੬॥ਚੈਪਈ॥ਮੇਤ
 ਪਇਹਾਂਸਕੀਯੋਨਿਰੇਤੁਗਾ॥ਮੁਨਿਸਮੇਤਨਹਿਪਾਯੋਅੰਤੁਗਾ॥ਤੋਰੋ
 ਚੈਤਨਮੇਊਰਕੀਨੋ॥ਤਵਕਰੁਣਾਕਰਦਰਸਨਦੀਨੋ॥੧੭॥ਸ੍ਰਿਸ
 ਟਪ੍ਰਕੁੰਤਹੈਇਕਮਾਹੀ॥ਨਿਰਵਿਕਲਪਉਪਾਧਿਸਨਹੀ॥ਮਾਯਾ
 ਸਕਤਿਸੁਤੇਹਿਕਹੀਜੋ॥ਤਵੁਆਸੈਪੁਨਿਤੋਹਿਵਿਖੀਜੋ॥੧੮॥ਤੁੰ
 ਨਿਰਗੁਣਤੋਕੇਸੁਅਵਰੋ॥ਯਦਾਸਕਤਿਤਬਨਾਮਸੁਪ੍ਰਗੋਕੇ

ਚਿਤ ਅਬ ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਖੁਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮੋਰ ਪੁਨਿ ਠਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ਕੇ ਚਿਤ ਕਹੈ ਸੁਮਾਇ ਮਾਨ ਮਾਗੇ ਸਿ ਸ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬਿਧ ਨ ਧਾਮ ॥ ਯਾ
 ਬਿਧ ਬਹੁ ਤੇ ਨ ਮਬ ਖਾਨੇ ॥ ਬਿਨ ਬਿਬੇ ਕਨ ਹੋਇ ਸੁਭਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁ
 ਯੀ ਕਰੇ ਸਿਖੋ ਭੁਨ ਜਬ ਹੀ ॥ ਮਹਤੰਤ ਉਪਾਵੇ ਮਾਯਾ ਤੁਬ ਹੀ ॥ ਤੁ ਤੇ ਜ
 ਨੇ ਸੁਪੁਨਿ ਤਿ ਕਾਗ ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਕਰੇ ਉਚਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਸ **ਦੈ ਯਾ** ॥ ਸ
 ਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾ ਮਸ ਮੋ ਜਗ ਭੀ ਤਰਵੈ ਪੁਨਿ ਨਾ ਮਕਹਾਏ ॥ ਤੁ ਮਸ
 ਤੇ ਤੁ ਨ ਮਾਤੁ ਰਾਮੋ ਤੁ ਨ ਮਾਤੁ ਰਤੇ ਮਹਤੰਤ ਉਪਾਵੇ ॥ ਰਾਜ ਸਤੇ ਸਭ
 ਇਦੈ ਰਚੇ ਪੁਨਿ ਸਾਭੁ ਕਤੇ ਸਭ ਦੇਵ ਬਨਾਏ ॥ ਲਿੰਗ ਮਈ ਤਨੁ ਸ੍ਰੁ
 ਕਹੇ ਤਿਨ ਮੇਲਨ ਤੇ ਪੁਨਿ ਏਹ ਬਨਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਚਿ **ਪਈ** ॥ ਅਸ ਥੁਲ ਭੂ
 ਤ ਤੇ ਭਯੋ ਵਿਗਾਟਾ ॥ ਤੁ ਤੇ ਥਾਵਰ ਜੇਗ ਮਠਾਟਾ ॥ ਦੇਵ ਤ੍ਰਿਪਕ ਪੁਨਿ
 ਮਾਨੁਖ ਕਰੇ ॥ ਕਾਲ ਕਰ ਮਕੇਹੁ ਇਮਨ ਸਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਰ ਜਗੁ ਲਤੇ

ਬ੍ਰਹਮਾਭਯੋ ਨਿਖਲਜਗਤਪੁਨਿਜਾਨਿਰਮਯੋ ਸਾਤਕਭਿਤ
 ਮਾਥਿਸਨਕਹੀਜੋ ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਪਾਲਨਕੀਜੋ ॥੨੪॥ ਰੁਦ੍ਰ
 ਤੁਹੀਜੋਤੁਮਾਮਨੁਸਾਗ ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਕਰੇਸਿਤਾਗਾਜਾਗਤ
 ਸੁਪਨਸਖੋਪਤਿਜੇਤੀ ਬ੍ਰਹਿਬਿਤਗੁਣਕੀਨੀਤੇਤੀ ॥੨੫॥ ਤਾਂਤੁ
 ਵਿਲਖਣਤੁੰਜਗਸਾਖੀ ਗਿਤਿਮਾਥਿਨਸੀਬੇਦਸੁਸਾਖੀ ਭਿਰ
 ਮੇਸਿਸਟਕਰਯੋਜਬਚਹੀ ਤਿਰਘਨਿਦਨਮਾਯਾਗਹੀ ॥੨੬॥ ਗਣ
 ਦਾਨਇਵਤਬਤੁੰਭਾਸੇਸਿਮਰਨਤੇਜਨਕੇਮਾਘਨਸੇ ਦੇਬਿਧਿ
 ਕੀਮਾਯਾਵਤੁ ਭਾਗਾਵਿਦਾਵਿਦਾਤਾਹਿਵਿਭਾਗਾ ॥੨੭॥ ਪਾਵਿ
 ਰਤਪਥਿਮੇਵਰਤੇਜੇਈ ਗੁਣੇਮਾਵਿਦਾਵਸਪੁਨਿਤੇਈ ਨਿਵਿਰ
 ਤਿਪਥਕੇਜੇਅਨੁਸਗੇ ਅਰਥਬੇਦਾਤਿਬਿਚਾਰਣਕਰੇ ॥੨੮॥ ਤਿਹੀ
 ਭੁਗਤਿਨਿਰਤਿਜਨਜੇਈ ਵਿਦਿਆਮਾਯਾਭਾਖੇਪੁਨਿਤੇਈ ਵਿਦ

ਯਾਕੇਜੇਈਅਨੁਸਾਰੀ॥ਤੇਈਹੋਭਵਮੇਸਿਸਾਰੀ॥੨੯॥ਵਿਦਿਆਭਿ
 ਯਾਸਕਰੇਜਨਜੇਈ॥ਮੁਕਤਿਭਵੇਭਵਭੀਤਰਤੇਈ॥ਤੇਰੇਭਗ
 ਤਿਸੁਜੇਜਗਮੁਤਿਗ॥ਜਪੇਨਿਰੰਤਰਤੇਰੇਮੁਤਿਗ॥੩੦॥ਵਿਦਿਆ
 ਪ੍ਰਗਟਸੁਤਿਨਕੋਤੇਈ॥ਇਤਰਕਦਾਂਚਿਤਲਏਨਕੋਈ॥ਤਾਤੇਜਿ
 ਨਤਵਭੁਗਤਿਸੁਗਹੀ॥ਮੁਕਤਿਤਿਨੇਭਵਭੀਤਰਲਤੀ॥੩੧॥
 ਵੇਮੁਖਜੇਤਵਭੁਗਤਿਰਸਾਇਨਾ॥ਤਿਨਕੇਮੁਕਤਿਨਕਰਣਾਮ
 ਇਨਾ॥ਗਮਬਹੁਤਮਬਕਾਹਿਬਖਾਨੇ॥ਕਿਚਤਸਾਰਕਰੇਮਬਭ
 ਨੇ॥੩੨॥ਸਿਤਨਕੀਸੀਗਤਿਤੇਜੇਈ॥ਮੁਕਤਹੋਤਭਵਭਾਖੀਸੇਈ
 ॥ਸਮਾਵਿਸੁਨਿਰਬਾਸੀਜੇਈ॥ਸਿਤਕਹੀਜੇਯਾਭਵਤੇਈ॥੩੩॥
 ਸਾਂਤਦਾਂਤਤਵਭੁਗਤਸੁਧਾਗੇ॥ਓਰਕੀਕਾਮਨਸਕਲਨਿਦ੍ਵਰੇ
 ॥ਇਸੁਮਨਿਸੁਪਾਇਜਗਮਾਂਹੀ॥ਹਰਖਦਿਖਾਵਭੁਜੇਓਰਨਤੀ॥

॥੩੪॥ ਸਭ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰ ਸਿਨਿ ਆਸਾ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਭਿ ਆਸਾ ਸਮਦ ਮਾਦਿ ਗੁਣ ਉਰ ਮੇਧ ਗੈ ਸਦਾ ਸੰਤੁ ਸ੍ਰੁਨ ਚਿ
 ਤਾ ਕਰੇ ॥੩੫॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ਸੁਹਿ ਦੇ ਜਬ ਯੀ ॥ ਕਥਾ ਸੁਦਣ ਤੇਰ ਬਿ
 ਜਨ ਤਬ ਯੀ ॥ ਉਪ ਜੇਭਗਤਿ ਸੁਥਾਰੇ ਮਾਂਝੀ ॥ ਤੂੰ ਯੀ ਸਨ ਤਨ ਯਾਜ
 ਗਮਾਂਝੀ ॥੩੬॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵੀ ਤਿਜਨ ਜੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਪੁ ਲ
 ਪਾਵੇ ਪੁਨਿ ਤੇਈ ॥ ਮੋਖ ਪਥ ਯਾਹਿ ਮਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾ ਕੇ ਦਿਦੁ ਭਜੇਨ
 ਪਾਵੇ ਮਤਿਗ ॥੩੭॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਮਭਗਤਿ ਯਾਹਿ ਥਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਣ
 ਮੋਹਿ ਮੁਗੀ ॥ ਹੋਹਿ ਸਦਾ ਤਵ ਭਗਤਨ ਸਿਗਾ ॥ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋ
 ਭਵ ਭੋਗਾ ॥੩੮॥ ਮਾਜ ਜਨ ਮਮੇ ਸਫਲ ਸੁਰਾਮਾ ਤੋਹਿ ਪਖੋਹ
 ਰਿਪੁ ਰਣਧਾਮਾ ॥ ਮਾਜ ਸਫਲ ਮਮ ਭਏ ਸੁਯਾਗਾ ॥ ਤੋਹ ਪੇਖਹ
 ਰਿਮੈ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ॥੩੯॥ ਵੀਰ ਘਕਾਲ ਸੁਮੇਤ ਪਕੀਨੋ ॥ ਤੋਹਿ ਬਿਖੇ

ਮਨਮਾਨਨਦੀਨੋ॥ ਤਾਂਕੇਫਲਮੇਮਾਜਸੁਪਾਏ॥ ਤੇਪਦਪਕਿਜ
 ਵਾਰਿਚੁਢਾਏ॥ ੪੦॥ ਰਾਖਵਸੀਖਸਮੇਤਿਦਯਾਲਾਗਮੇਓਰਮੰ
 ਦਰਬਜੋਬਿਸਾਲਾ॥ ਊਠਤਿਬੈਠਤਿਚਲੇਨਿਰੇਤੁਗ॥ ਤੇਸਿਮਿ
 ਤਿਮਮਪਰੇਨਮਤਿਗ॥ ੪੧॥ ਮਦਰ **ਫੇਰ** ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਉਮਾਸੁ
 ਅਗਸਤਮੁਨੀਮੁਖਰਾਖਵਕੀਮਤਿਭਾਖਬਭਾਈ॥ ਚੰਪਨਿ
 ਖੰਗਦਯੋਹਰਿਕੋਘਰਭੀਤੁਗਨਿਮਾਸਪਰੇਸੁਰਗਾਈ॥ ਰਾਮਜ
 ਰਾਉਸੁਖੰਗਦਯੋਭੁਭਾਰਹਨੇਤੁਮਰਾਖਸਗਾਈ॥ ਜਾਹਿਤਤੇਅਵ
 ਤਾਰਲਾਏਮਨਜਾਕਿਤਕੀਤਵਦੇਹਬਨਈ॥ ੪੨॥ ਸ **ਫੇਰ** ॥ ਜੋਜ
 ਨਵੇਇਤਤੇਸੁਨਿਗਮਸੁਪਾਵਨਕਾਨਨਜਾਹਿਮਸ਼ਾਹੀ॥ ਹੋਇਕਪੰ
 ਚਬਟੀਅਸਥਾਨਸੁਗੋਤਮਿਕੇਤੁਟਮਾਹਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਮਾਸੁਮਤਾਤੁ
 ਮਬਾਸਕਰੋਸਹਿਭਾਤਸਮੇਤਿਵਿਦੇਹਕੁਮਾਰੀ॥ ਦੇਵਨਕੇਸੁਭਕਾ

ਜਤਹਾਂ ਬਸਾਅਪਕਰੇਤੁ ਮਰਾਮ ਉਦਾਗੀ ॥੪੩॥ ਨ **ਗਜਛਿਦਾ** ॥ ਅ
 ਗਸਤਭਾਖਤਿ ਵਚੇ ਸੁਨੇ ਸੁਤੋਤੁ ਉਤਮਾ ਮੁਨੀ ਸਭਾਖਕੈ ਚਲਿਉ
 ਮਾਸੁ ਫੈਰਘੁਤਮਾ ਅਗੋਸਤ ਪੰਥ ਜੇ ਕਹੇ ਸੁਜਾਹਿ ਤਾਹਿ ਮੇਚ ਲੋ ॥ ਸ
 ਮਸਤ ਪੰਥ ਮਾਪਹੀ ਸੁਜਾਨਿ ਹੋਉ ਮਾਭਲੇ ॥੪੪॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾਮ**
ਧਨਾਤਮ ਰਾਮ ਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇ ਸੁਰ ਸੇਬਾ ਦੇ ਮਾਰਿਣ ਕਾਂਡੇ ਤਿ ਤੀਯੋ
 ਧਿਅਮਾਇ ॥੩॥ **ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚਾ** ॥ ਅਨਿਗਸੇਖਰ ਛਿਦਾ ॥ ਸੁਜਾਹਿ
 ਰਾਮ ਪੰਥ ਮੇਸੁ ਸੈਲਾ ਸਿੰਗਕੇ ਸਮਜਿਣਾ ਯੁਪੰਥ ਰਾਟਕੇ ਸੁਗਾਮ ਜੀ
 ਨਿਹਾਰਕੈ ॥ ਕਿਅਹਿ ਚੇਰੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕੁਟਿਤਾ ਮਨ ਭਾਤ ਜੂਸੁ ਰਾਖ ਸੇਨੇ
 ਹਾਰਯੋ ਕਹਯੋ ਹਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਇਸੇ ਬਖਾਨ ਲਖ ਮਣਿ ਕਹਯੋ
 ਨੇ ਸੁਆਹਿ ਕੋਰਖੀ ਸਦੀ ਤ੍ਰਿਕਾ ਬਨੇ ਭੁਖੇ ਇਨੇ ਸੁਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਸੁਨੇ ਜਟ
 ਯੁਕਾਨ ਮੇਸੁ ਗਾਮ ਫਾਕਯੋ ਕਹੇ ਭੁਯੋ ਸੁਭੀ ਤਚੀ ਤਮੇ ਕਹੇ ਸੁਤ ਉਚਰਿ

ਕੈ॥੧॥ਸੁਰਾਮਮੇਹਨਹਨੇਸਖਾਸੁਤੇਹਿਤਾਤਕੇਜਟਾਯੁਨਾਮਮੇਕ
 ਹੇਸੁਰੀਸੁਮੇਪਛਾਨਿਏ॥ਬਸੇਗਪੰਚਬਟਕਾਕਰੇਸੁਕਾਜਥਾਰਿ
 ਮਾਕਮਾਨਿਬਾਨਿਕਿਉਧਰੇਕਰੇਨਪ੍ਰਾਨਹਾਨਿਯੋ॥ਸਿਕਾਰਕੇਸੁ
 ਜਾਹਜੇਕਬੀਸਮੇਤਿਲਖਮਣੇਸਸੀਯਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਾਣਲੇਸਰੰਛਮੇਹ
 ਠਾਨਿਯੋ॥ਉਮਾਸੁਰੀਸੁਦਾਕਕੇਸੁਨੇਰਘੁਤਮਾਜਬੈਸੁਨੇਹਦੁਕ
 ਯੋਕਹੇਕਹੇਸੁਰੀਸੁਮਾਨਿਯੋ॥੨॥ਸਦੇਖ॥ਇਹਬਾਸਕਰੇਸੁਜਟ
 ਖੁਭਲੇਬਨਭੀਤਰਤੁਹਮਰੇਨਿਕਟਾਈ॥ਇਮਭੁਖਗਏਪ੍ਰਾਨਿਪੰਚ
 ਬਟੀਸੁਭੰਮਗਾਲਿਮਾਹਿਜਟਾਪਲਗਾਈ॥ਸਾਹਿਸੀਯਸੁਭਾਤਸ
 ਮੇਤਿਗਏਰਘਦੇਸਮਲੀਗਿਰਜਾਰਘੁਰਾਈ॥ਸੁਭਪੰਚਬਟੀਸੁਰਾ
 ਦਾਵਰਿਤੀਰਕਰੇਨਿਜਮੰਦਰਵਾਸੁਬਨਈ॥੩॥ਚੋਪਈ॥ਤੁਹਿਨਦੀ
 ਉਤਰਤਟਮਾਂਹੀ॥ਤੀਨੇਟਸਤਕੁਏਬਨਮਾਹੀ॥ਜਾਂਹਿਸੀਪਿਖਨੰਦਾ

ਲਾਜੋ। ਰਾਮ ਰਾਮ ਪਤਿ ਤਹਾ ਬਿਰਾਜੇ॥੪॥ ਤੇ **ਕਛੇਰ**॥ ਘਨ ਛਾਹਿਕੰ
 ਦੇ ਬਸੁ ਜਾਹਿ ਘਨੇ॥ ਪਨ ਸਾਕਦ ਲੀਸਫ ਲਾਹਿ ਬਨੇ॥ ਘਨ ਮਾਂਬ
 ਸਮਾਕੁਲ ਦੇਸੁ ਭਏ॥ ਸਬ ਕਾਲੁ ਕੇਫ ਲਾਜਾਹਿ ਨਏ॥੫॥ ਅਤਿਅ
 ਹਿਇਕੰਤ ਸੁਰੇਗ ਨਹੀ॥ ਜਨ ਕਾਤੁ ਮਜਾ ਲਖ ਮਣ ਸਹੀ॥ ਤਹਿਰਾ
 ਮਸੁਦਾ ਸਸੁਖੇ ਨਕਰੇ॥ ਸੁਰਲੇਕ ਸੁਰੇਸੁ ਸਮਾਨ ਦਰੇ॥੬॥ ਫਲ ਮੁ
 ਲਾਲਿ ਮਾਦੁ ਤਭਾਤ ਬਨੀ॥ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸੀਯਾ ਪਦ ਸੇਵਿ ਮਨੀ॥ ਧਰ
 ਬਾਣ ਨਖੰਗ ਸੁਧਾਰ ਦਰੇ॥ ਨਿਸਮਾਹਿ ਕਰੇ ਅਤਿ ਜਾਗਰਣੀ॥੭॥
 ਨਿਤ ਨਾਇ ਗੁਦਾ ਦਰਿ ਨੀਰ ਭਏ॥ ਪਾਥਿ ਦੇ ਨਹੁ ਬੀਰ ਸੁਸੀਯ ਚਲੇ
 ॥ ਲਘੁ ਭ੍ਰਾਤੁ ਗੁਦਾ ਦਰਿ ਨੀਰ ਮਨੇ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਸੇਵ ਤਪਾ ਦਤਿ ਨੇ॥
 ੮॥ ਜੈ **ਪਈ**॥ ਏਕ ਸਮੇਸੀ ਲਖ ਮਣ ਨਾਮਾ॥ ਜਾਇ ਇਕੰਤੁ ਜਹਾ ਸੀ
 ਰਾਮਾ॥ ਦਿਨੈ ਦ੍ਰਿਤੁ ਜੇਰੇ ਨਿਜ ਹਾਥਾ॥ ਪੁਛਤਿ ਭਯੋ ਭੀਮਾਰਘੁ ਨਾਥਾ॥੯॥

ਭੁਗਵਨ ਮੇਖਗਤੀ ਹੈ ਜੇਈ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਨ ਯੇ ਚਹੇ ਮੇ ਸੇਈ॥ ਕਮਲ
 ਨੈਨ ਤੁਮ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਜੇਈ ਵਿਗਿਆਨਾ॥ ੧੦॥
 ਭੁਗਾ ਤੇ ਸਹਿਤ ਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਦ੍ਰੈਰਾਗਾ॥ ਮੋ ਪ੍ਰਤਿਕਰੋ ਸੁਤੁ ਮਦ੍ਰੁ ਭੁਗ
 ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਵਕਤਾ ਮੋਰ ਜਹੇਈ॥ ਭੁਤ ਲਮਾਹਿ ਪਿੱਥੋਂ ਨਹਿ ਸੇਈ
 ॥ ੧੧॥ ਰਾਮੋ **ਦੁਰ**॥ ਕਰੋ ਭ੍ਰਾਤਨੀ ਕੇ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ॥ ਗੋਪਨ ਤੇ ਮਤਿ ਗੋ
 ਪਕਹੀ ਜੋ॥ ਜਾਹਿ ਗਿਆਨ ਕੋ ਨਰ ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਕਰੋ ਸਗਲ ਨਿਜ ਬੀ
 ਦਨ ਹਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰੋ ਸੁਮਾਯਾਰੂਪਾ॥ ਬਹੁਰਗ ਯਾਨ ਕੇ ਹੇਤੁ ਮ
 ਨੂਪਾ॥ ਬਹੁਰੇ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਵਿਗਿਆਨਾ॥ ਬਹੁਰ ਪਗਤੁ ਮ ਕਰੋ ਬ
 ਖਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਜਾ ਕੋ ਜਾਨਿ ਮਿਟੇ ਭੁਖ ਭਾਰੋ॥ ਯਹਿ ਲਖ ਮਣੁ ਉਗਮਤਿ
 ਰਾਮ ਧਾਰੋ॥ ਮਨਾਤੁ ਮਤੁ ਨ ਮੇਆਤੁ ਮਗ ਯਾਨਾ॥ ਯਹੀ ਸੁਮਾਯਾ ਕਰੀ
 ਬਖਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਤੁਹੀ ਕਰਹੋ ਦੋ ਸਿਸਾਗਾ॥ ਤੁਕੋ ਰੂਪ ਸੁਦ੍ਰਿਉ ਭਰ ਧਾਰਾ॥ ਦਿ

ਖੇਪਾਵਰਣਦੇਨਪਹਿਚਾਨਾ॥ਵਿਖੇਪਸੁਕਲਪੇਜਗਤਮਹਾਨ॥੧
 ੫॥ਲਿੰਗਾਇਕਜਗਤਮੇਜੇਤੋ॥ਸੁਖਮਥੁਲਰਚਯੋਤਿਨਤੇਤੋ॥
 ਦੂਸਰਗਿਆਨਰੂਪਮਾਵਰਯੋ॥ਆਤਮਮਾਹਿਸੁਬੰਧਨਕਰਯੋ
 ॥੧੬॥ਰਜਭੁਜੇਗੰਭੀਤਕਰਜੈਸੇ॥ਕੀਏਬਿਚਾਰਰਹੇਨਹਿਤੈਸੇ॥
 ਕਾਨਨੈਨਮਨਕਰਜਗਭਾਸੇ॥ਸੁਬਾਅਸਤਸੁਪਨਜਿਉਨਸੇ॥੧੭॥
 ਸਿਸਾਰਬਿਖਕੀਜਤ੍ਰਮਗਆਨਾ॥ਤਾਹੀਕਰਹੈਤਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥
 ਤਾਤਮੂਲਬੰਧਨਸੁਤਦਾਗਾ॥ਆਤਮਮਾਹਿਸੁਭਯੋਵਿਕਾਰਾ॥੧੮॥
 ਤਨਅੰਸਥੁਲਭੂਤਤਨਮਾਤਿ॥ਭੁਯੋਭੂਤਲਖਮਣਬਖਾਤਿ॥
 ਯਾਬਿਧਤਨਅੰਸਥੁਲਓਪਾਇਓ॥ਜਾਮੈਆਤਮਅਤਦਖਪਾਇਓ॥
 ੧੯॥ਅਹੰਕਾਰਬਾਧੈਇਵੈਦਸਪ੍ਰਣਾ॥ਚਿਦਾਭਾਸਮਨਮਾਯਾਜਣ
 ॥ਯਹਖੇਤਤਨਕੋਟਿਦਭਾਨੇ॥ਇਨੇਵਿਲਖਣਅਤਮਜਾਨੇ॥੨੦॥

ਅਹੀ ਪਰਾਤ ਮਜਾਨੇ ਬੀਗਾ ਸਾਧਨ ਤਾਹਿ ਸੁਨੇ ਅਬ ਧੀਗਾ ਜੀਵ
 ਪਰਾਤ ਮਹੈ ਪਰਯਾਇ। ਕੀਏ ਬਿਚਾਰ ਭੁਦਨ ਹਿ ਪਾਇ॥ ੨੧॥ ਮਾ
 ਨ ਭਾਵਦੈ ਭੁਨਹਿ ਕੀਜੇ। ਹੀਸਾ ਮਾਹਿ ਨਹੀ ਮਨ ਦੀਜੇ। ਪਰਖੇ ਪਾ
 ਦਿਕਸ ਹੋ ਨਿਰੰਤਰ। ਵਕਤ ਭਾਗਤਿ ਕਰੇ ਨ ਅੰਤਰ॥ ੨੨॥ ਮਨਿ ਬਾ
 ਣੀ ਪੁਨਿ ਤਿਤੀ ਯਸਰੀਗ। ਕਰੇ ਭੁਗਤਿ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਧੀਗ। ਬਾਹਰ ਭੀ
 ਤਰਓ ਜਲ ਰਹੇ। ਭੁਲੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਮਹਿ ਬਿਰਤਾਗਹੇ॥ ੨੩॥ ਮਨੇ ਦ੍ਰੁ
 ਕ ਕਾਇਆ ਪਰਦੇ ਤਾ। ਦਿਖੇ ਦ੍ਰੁਸਨ ਕਰੇ ਸੁਖ ਭੰਗ। ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਬਿ
 ਕਾਰ ਨ ਧਾਰੇ। ਜਨ ਮਜਰਾ ਦਿਕ ਦੇਖ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਰ ਧਨ
 ਦਿਕਸਾਰੇ। ਕਰੇ ਸਨੇਹ ਨ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ। ਇਸੁ ਮਨਿ ਸੁਮਹੇ ਜ
 ਗ ਜੇਈ। ਪਾਇ ਬਿਕਾਰ ਭੁਜੇ ਨਹਿ ਕੇਈ॥ ੨੫॥ ਮਮ ਸੁਬਾਤ ਮਮ
 ਤ ਮਰਾਮ। ਬੁਧੁ ਲਗਾਇ ਤੁਜੇ ਸਬ ਕਾਮ। ਜਨ ਕੀ ਭੀਰ ਜਹਾਂ ਨਹਿ

ਤੇਈ ਸੇਵੇ ਸੁਧ ਦੇ ਸਮਾਤਿ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਾਕਿ ਤਜਨ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਜੋ
 ਈ ॥ ਕਰੇ ਕਦਾ ਚਿ ਤੁਲਨ ਸੋਈ ॥ ਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਹਿਉ ਦਮਧ
 ਗ ॥ ਬੇਦਾਂਤਿ ਨ ਕੇਅਰ ਬਾਬਿ ਚਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਇਨ ਕਰਲ ਹੇ ਸੁਮਾਤਮ
 ਗਿਆਨ ॥ ਇਨ ਵਿਪਰੀਤਿ ਸੁਹੇਅ ਗਿਆਨਾ ਬੁਧ ਪਰਾਣ ਮਨੁ
 ਤਨ ਹੰਕਾਰ ॥ ਇਨ ਵਿਲਖਣ ਮਾਤਮ ਸਾਰ ॥ ੨੮ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮ
 ਤਮਾਨਿ ਜਜਾਨੇ ॥ ਨਿਤ ਸੁਧ ਅਤਿ ਬੁਧ ਪਛਾਨੇ ॥ ਜਾਹਿ ਗਿਆਨ ਕਰ
 ਯੇ ਉਰਜਾਨੇ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਮੈ ਮਾਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਵਿਗਿਆਨ ਯਹੀ
 ਉਰ ਅਤਿ ਰਜਾਨਾ ॥ ਸਖ ਯਾਤ ਹੋਇ ਨਿਜ ਮਾਤਮ ਭਾਨਾ ॥ ਮਾਤਮ ਪੁ
 ਰਣ ਸੁਬਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਮਨਿ ਦਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੩੦ ॥ ਬੁਧ
 ਮਾਦਿ ਕਊ ਪਾਧਿ ਬਿਧੀ ਨੋ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਰ ਚਿਕਚੀਨੋ ॥ ਸੁਪ੍ਰ
 ਕਾਸਮ ਨਾ ਬ੍ਰਿਤ ਜੋਈ ॥ ਦੇਹਾਦਿ ਕਰਾਸੇ ਸੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ ਦੁਤੀ ਸਤ

ਪੁਨਿਗਿਆਨਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਮਸੀਗਸੁਜਨਾ॥੨੨॥ਸੋਤ੍ਰੀਅ
 ਮਣਗਾਏ॥ਬਿਨੁਵਿਗਿਆਨਨਜਾਨਿਯੋਜਾਏ॥੨੩॥ਸੋਤ੍ਰੀਅ
 ਹਿਅਚਾਰਯਜੋਈ॥ਕਰਉਪਦੇਸਨਿਗਮਕੋਸੋਈ॥ਏਕਗਿ
 ਆਨਤਬਉਰਮੈਭਾਸੇ॥ਜੀਵਪਗਤਮਭੇਦਬਿਨਸੇ॥੨੪॥ਤਬ
 ਹੀਮੁਲਅਵਿਦਿਅਜੋਈ॥ਲੀਨਹੋਇਅਤਮਮਹਿਸੋਈ॥ਕ
 ਰਯਕਾਰਣਹੋਹਿਸੁਹਾਨੀ॥ਯਹੀਅਵਸਥਾਮੁਕਤਿਬਖਾਨੀ॥੨੫॥
 ਰਘੁਨਿਦਨਯਹਿਮੋਖਸਰੂਪ॥ਤਿਪਤਿਭਾਖਯੋਭੂਤਮਨੁਪਾਦਿ
 ਗਿਆਨਗਿਆਨਪੁਨਿਵਿਦੁਦੇਰਗਾ॥ਮੇਪਗਤਮਕਯੋਸਭਾ
 ਗਾ॥੨੬॥ਪਰਮਮਭਗਤਿਬ੍ਰਹਿਨਸੁਜੇਤੇ॥ਯਕੋਲਹੋਕਦਾਪਿਨ
 ਤੇਤੇ॥ਯਦਪਿਨੈਨਵੰਤਨਰਹੋਈ॥ਸੰਮਕਗਤਿਨਪੇਖੋਸੋਈ॥੨੭॥
 ਜੋਈਪਕਨਿਜਕਰਮੇਗਹੇ॥ਨਿਖਲਪਦਚਥੋਸੋਨਿਸਲਹੇ॥ਯੋ

੧੧ ਜੇਮਨ ਭਗਤਿ ਸਿਖ ਕਤਾ ॥ ਲਹੇ ਪਰਤ ਮਜੇਈ ਮੁਕਤਾ ॥ ੩੧ ॥
 ॥ ਮੇਭਗਤੀ ਕੇ ਕਾਰਣ ਜੇਈ ॥ ਕੀਰਤ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਅਬ ਤੇਈ ॥ ਮੇਰੀ
 ਭਗਤਿ ਵੰਤ ਜੇ ਅਹੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਿਗਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਏਕਾ
 ਦਸੀ ਮਾਹਿ ਕਰੇ ਉਪਵਾਸਾ ॥ ਮਮਪਰਬਨ ਕੇ ਦਿਨੁ ਅਭਿਆਸਾ ॥
 ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨੈਮੀ ਦਿਨੁ ਆਵੇ ॥ ਕਰ ਉਪਵਾਸ ਮੇਹ ਮਨ ਲਾਵੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰਕਹੇ ॥ ਕਰ ਬਖਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਮਗਹੇ ॥ ਮੇਮੈਨਿ
 ਸ੍ਰਾਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਮੇਹ ਭੁਜੇ ਮੁਖ ਮੇਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ੩੪ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਰੇਨਿ
 ਰਤਿ ਰਜੇਈ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਅਖੰਡੁ ਤਹੈਈ ॥ ਤਾਤੇ ਪਰੇਨ ਸਾਧਨ ਅ
 ਨਾ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਬਡੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤ ਜ
 ਨ ਜੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਗਿਆਨ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਜੇਈ ॥ ਦਿਨੁ ਦ੍ਰੋਰਾ ਗਲ
 ਹੋ ਪੁਨਿ ਜੇਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਬੇਗਵਹੈਈ ॥ ੩੬ ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੇ ਅ

੧੪੨

ਨਸਾਰਾ ਭਾਤ ਕੀ ਯੋ ਮੈ ਸ੍ਰਬ ਚਿਤ ਗਾਯਾ ਹਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਜੋ ਜਨ
 ਲਾਵੇ ॥ ਸੋ ਖਿਣ ਭੀ ਤਰ ਬੀਧ ਮਿਦਾਵੇ ॥ ੪੩ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਿਸੁ
 ਖਿ ਮਨ ਜਾ ਕੇ ॥ ਲਖ ਮਨ ਦੇਹ ਕਹੀ ਨਹਿ ਤਾ ਕੇ ॥ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਾਨ
 ਜਨ ਜੋਇ ॥ ਕਹੀ ਬੁਲਾਇ ਤਾ ਹਿ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੪੪ ॥ ਮਮ ਓਪ ਦੇ ਸਪਦੇ
 ਜਨ ਜੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਸਹਿਤ ਸਰਧਾ ਓਰ ਹੋਈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਪਟਲ
 ਦੁਹਿ ਦਰਨਿ ਦੁਗੇ ॥ ਖਿਣ ਭੀ ਤਰ ਸ੍ਰਬ ਧਨ ਦੁਗੇ ॥ ੪੫ ॥ ਮਮ ਭੁ
 ਗਤਿ ਜੋ ਮਹੇ ਯੁਗੀ ਸੁਗਾ ॥ ਵਿਮਲ ਗਯਾਨ ਸਾਂਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਓਗਾ
 ਮੇਰੀ ਸੇਵਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕਰੇ ॥ ਵਿਮਲ ਗਿਆਨ ਓਰ ਅਤਿ ਰਧ ਗੇ ॥ ੪
 ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਗੁ ਕਰੇ ਸਦ ਜੋਈ ॥ ਓਦਮਦਿ ਤਿਸ ਦਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਮੇ
 ਰੀ ਸੇਵਾ ਮੇਧੀ ਲਾਵੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਹਿ ਕਰ ਭੀ ਤਰ ਪਾਵੇ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਮੇਧਰ ਮਾਤ ਮਰਾ ਮਜੇ ਬੈਦ ਬਖਾਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਗਯਾਨ ਕਰਸੇ

ਪਿਖੇਬਿਨਾਨਿਹਾਰੇਨਾਹਿ॥੪੮॥ਕਾਵਿਦਾਚ॥ਸਵੈਯਾ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਬੇਦਪੁਰਾਨਨਮੈਪਰਮਾਤਮਕੋਜਿਨਕੋਜਗਗਾਯੋ॥ਸ੍ਰਿਭੁਭਜੇਸਿ
 ਨਕੇਪਦਪੀਕਜਮੈਚਤੁਰਾਨਨਨਾਰਦਗਾਯੋ॥ਬਯਾਸਬਸਿਸ੍ਰਾਮ
 ਗੋਸਤਰਿਖੀਸੁਰਭਾਂਤੰਮਨੇਕਮਨੇਕਸੁਨਯੋ॥ਸੋਕਬਿਸਿਖਗੁ
 ਲਾਬਪਰਾਤਮਰਾਮਧਰੇਤੁਨੁਭੂਤਬਤਾਯੋ॥੪੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮ
 ਧ੍ਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸੰਬਾਦੇਅਰਿਣਕਾਂਡੇਚਤੁਰਥੇ
 ਧਿਆਇ॥੪॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚ॥ਸਵੈਯਾ॥ਤਿਹਕਾਣਾਬਿਖੇਰ
 ਜਨੀਚਰਨੀਇਕਡੇਲਤੁਥੀਤਹਾਕਾਨਨਮਾਂਹੀ॥ਦਿਗਪਚਬਟੀ
 ਸੁਭਤੀਰਨਦੀਸੁਨਿਦਾਸਜਿਨੇਜਨਥਾਨਨਮਾਂਹੀ॥ਕਮਲਾਕੁਸ
 ਵੰਜਧੁਜਾਹਰਿਕੋਪਦਚਿੰਨਪਿਖੇਸੁਓਮਾਂਧਰਮਾਂਹੀ॥ਪਦਸਿੰਦਰਰੇ
 ਖਨਿਹਾਰਮੁਠੀਅਤਿਕਾਮਬਦਯੋਤਿਨਕੇਉਰਮਾਂਹੀ॥੧॥ਚੈਪਈਸ

ਨੇਸਨੇਪਦਰੇਖਾਨਿਹਾਰੇ॥ਗਈਰਾਮਕੋਭੁਨਮਸ਼ਾਹੇ॥ਪੇਖਰਮਾ
 ਪਤਿਰਾਮਹਠੀਲੋ॥ਸੀਖਸਮੇਤਿਸੁਪਰਮਰਸੀਲੋ॥੧॥ਮਨੋਮ
 ਨੇਜਗਮਇਹਭਾਂਤੀ॥ਪੇਖਮਨੋਜਲਗੋਤਿਨਛੁਤੀ॥ਉਮਾਰਾਖ
 ਸੀਰਾਮਮਲਾਏ॥ਕਿਨਕੋਕੋਕਾਹਿਤਬਨਮਾਏ॥੨॥ਸੀਸਜਦ
 ਤਨੁਬਲਕਲਧਾਰੀ॥ਕਾਮਕੋਨਤੇਦਿਪੁਨਮਸ਼ਾਰੀ॥ਸੁਪਨਖਾ
 ਮੁਖਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ਰਾਖਸੀਕਾਮਰੂਪਲੀਜਾਨਾ॥੪॥ਸਦ੍ਵੈ॥ਮੈਭੁ
 ਗਨੀਬਾਲਿਗਵਣਕੀਸਬਰਾਖਸਕੋਜਗਮੈਦੁਰਗਈ॥ਕਾਨਨ
 ਮੇਖਰਭ੍ਰਾਤਸਮੇਤਿਬਸੇਬਨਭੁਪਤਿਆਪਪਠਾਈ॥ਭੋਜਨਮੇਮੁ
 ਨਿਮਾਸਕਰੋਲਿਖਭ੍ਰਾਤਦਈ॥ਬਨਕੀਠਕੁਰਾਈ॥ਸਿਰਰਤੁਕਹੁ
 ਕੋਨਮਹੇਪਦਪੇਖਤਮੈਤੁਮਗੀਦੁਗਮਾਈ॥੫॥ਤੁਬਰਾਮਕਹੋ
 ਗਿਰਜਾਮੁਖਤੇਇਤਉਤਰਕੋਸਲਦੇਸਬਖਾਨੇ॥ਇਕਮੋਧਪੁਰੀ

ਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜਤਿਤਾਪਤਿਭੂਪਸ੍ਰਗਸ੍ਰਜਾਨੇ॥ਹਮਹੋਤਿਨਕੇ
 ਸੂਤਨਾਗਿਇਹੋਜਨਕਾਤਮਜਾਸਬਲੋਕਬਖਾਨੇ॥ਲਘੁਕ੍ਰਾਤਇ
 ਹੋਲਖਮੰਦਕਹੋਅਤਿਸ੍ਰਿਦਰਪੇਖਮਨੋਜਲਜਾਨੇ॥੬॥ਹਮਸੋਕ
 ਛੁਕਾਮਅਹੋਤੁਮਰੋਅਤਿਸ੍ਰਿਦਰਤੀਮਮਦੇਹਬਤਾਈ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕੀ
 ਵਾਕਭਿਮਾਮਦਨਾਰਤਿਗਾਖਸੀਯੋਮੁਖਮਾਹਿਮਲਾਈ॥ਮਮਸੀਗ
 ਰਮੋਗਿਰਕਾਨਨਮੇਮਦਨਾਰਤਿਮੈਤੁਮਰੀਢਿਗਾਮਾਈ॥ਵਿਗਕੀ
 ਜਨਹੀਤਵਤੁਯਾਗਸਕੋਮਦਨਗਲਗੀਤੁਨਦੇਹਬੁਝਾਈ॥੭॥ਤੁ
 ਬਰਾਮਕਟਾਖਨਸੀਯਾਪਿਖੀਹਸਕੋਮੁਖਭੀਤਰਜੈਤੁਨਭਾਖੇ॥ਮ
 ਮਨਾਗਿਇਹੋਅਤਿਸ੍ਰਿਦਰਹੋਤੁਮਨਾਹਿਕਰੋਹਮਰੀਅਭਿਲਾਖੇ॥ਤੁ
 ਮਸੋਕਨਿਜੋਦਖਨੀਤਿਦਹੋਅਬਨਾਹਿਬਨੇਤੁਮਕੋਘਰਿਰਾਖੇ॥ਅਤਿ
 ਸ੍ਰਿਦਰਮੇਲਘੁਕ੍ਰਾਤਮਹੋਵਿਗਜਾਹਿਤਿਨੇਸੁਦਹੀਦੁਖਨਾਖੇ॥੮॥

ਤੁਮਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਹੈ ਭਰਤਾ ਤਿਨ ਸਿਗਰ ਮੋਰਿ ਗਰਕਾਂ ਨਨ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹਯੋ ਹਰਿ ਜੀ ਜਬ ਹੀ ਠਮ ਕਤ ਗਈ ਲਖ ਮਨਜ
 ਹਾਂਹੀ ॥ ਉਰਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਆਇ ਸੁਮਾਨ ਮਥੈ ਭੁਵ ਮੇ ਭਰਤਾ ਸੁਕਹੇ ਮੁ
 ਖਮਾਂਹੀ ॥ ਅਬ ਫੀਲ ਕਰੇ ਨਹਿ ਸਿਗਰ ਲੋਹ ਮਕੇਲ ਕਰੇ ਬਨ ਕੀ ਪ
 ਰਛਾਹੀ ॥ ਈ ਬਨ ਘੋਰ ਨਿਸਾਚ ਰਿਕਾਮ ਮੁਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਕੇ ਅਪ
 ਨੇ ਮੁਖਮਾਂਹੀ ॥ ਹਸਗਮ ਕਿਭ੍ਰਾਤ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਮਹੈ ਦਰਿ ਤੇ ਸੁਨਿ
 ਯੋ ਮਨਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਪ੍ਰਤਿ ਬ੍ਰਤ ਤੂੰ ਦਸ ਕ੍ਰਿਪਰ ਕੀ ਭੁਗਨੀ ਹਮ ਤੋਂ ਇਨ
 ਦਾ ਸਕਤਾਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਸ ਨਿ ਤੂੰ ਜਗਹੈ ਦਹਿ ਗੀ ਬਨ ਮੇ ਹਵਰੇ ਦੁਖ
 ਤੇ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕਲਾ ਯਾਨ ਤੁਮੇ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਗ ਜਾਂਹਿ ਦੁਹੀ ਜੋਗ
 ਕ੍ਰਾਂਤ ਰਰਾਜ ਨਰਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋ ਯਹਿ ਬਾਤਿ ਉਮਾ ਕਟਲਾ ਮਨ ਦੋਰਤ
 ਸੋਹ ਰਿਕੀ ਦਿਗ ਮਾਈ ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੀ ਮੁਖ ਭੁਨੇ ਕਿਮ ਮੋਹਿ ਭੁਮਾ

ਵਤਿਤੁ ਦੁਖਦਾਈ॥ ਤੁਮ ਸੈਕ ਨਿਕੋ ਮਮ ਦੁਖ ਕੋ ਤੁਮ ਹੋਰਤ ਸੀ
 ਅਸੁ ਜਾਓ ਚਬਾਈ॥ ੧੧॥ ਇਹ ਭੁੱਤਿ ਬਖਾਨੁ ਭਈ ਗਿਰ ਸੀ ਗਿਰ
 ਸਠ ਸੀ ਅਸੁ ਖਾਵਨੁ ਮਾਈ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕੀ ਮਾਇ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਜਨਾਰਿ
 ਗਹੀ ਖਗਧਾਰਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਕਟਕਾਨ ਦੁਓ ਪੁਨਿ ਨ ਕਕਟੀ ਲਾਪਾਵਿ
 ਕੁਮਪੀਠ ਸੁਲਾਤਲ ਗਾਈ॥ ਕਰਘੋਰ ਪੁਨਿ ਤਨ ਸੇਵ ਬਹੋ ਮਤਿ ਰੋ
 ਵਤ ਸੇਖਰ ਓਗ ਸਿਧਾਈ॥ ੧੨॥ ਜਾਇ ਪਰੀ ਖਰਕੇ ਪਦ ਮੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ
 ਬਕੇ ਪੁਰਖ ਖਰਬਾਣੀ॥ ਕਾਨ ਸੁਨਾ ਕਕਟੇ ਕਿਨਹੂੰ ਭਗਨੀ ਪੁਤਿ ਯੋਖ
 ਰਾਮਾ ਪਦ ਖਾਣੀ॥ ਤੇਹ ਕਰਯੋ ਜਿਨ ਯੋਜਗ ਮੇ ਅਮਕੋ ਮੁਖ ਜਾਇ ਪ
 ਰੇ ਹਮ ਜਾਣੀ॥ ਭਾਖਤਿ ਨੇਖਿਣ ਪੁਨ ਹਨੇ ਯਮ ਸੇਵ ਹੁਹੇ ਇਸੁ ਤਾਨਕ
 ਮਾਣੀ॥ ੧੩॥ ਸੁਪਨ ਖਉ **ਵਾਰ** ॥ ਸ **ਵੈ** ॥ ਲਿਖ ਜੇ ਬਨ ਭਾਂਤ ਦਏਹ
 ਮਕੋ ਮਬਤਾਬਨ ਮੈ ਸੁਨਿਗਾ ਮਸੁ ਮਾਏ॥ ਲਖ ਮੰਨਿ ਤਿਨੇ ਸੰਗ ਛਾਜਤ

ਕ੍ਰਾਂਤਸੁਸੀਯਭੁਲੀਰਤਿਸੀਛਿਥਿਪਾਏ॥ ਅਬਤੀਰਗੁਦਵਰੀਬਾ
 ਸਕਰੇਬਨਵੇਤ੍ਰਿਕਕੇਭੁਯਦਗਮਿਟਾਏ॥ ਤਿਨਕ੍ਰਾਂਤਸੁਪ੍ਰੇਰਸੁਨੇਖ
 ਰਕ੍ਰਾਂਤਸੁਯੋਹਮਰੇਨਕਕਾਂਨਕਟਾਏ॥ ੧੪॥ ਤੇਤੁਭੁਯੋਕਲਗਾਖ
 ਸਕੀਅਰੁਬੀਰਕਹਾਵਤਹੈਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਮਾਰੰਤਿਨੇਤਿਨਮਾਸਰੁ
 ਥੇਅਰੁਸ੍ਰੋਤਤਪਾਨਕਰੇਮੁਖਮਾਹੀ॥ ਨਾਤਰਪ੍ਰਾਣਤਜੋਅਬਹੀਖਰ
 ਜਾਵਤਮੇਯਮਕੇਘਗਮਾਹੀ॥ ਬੇਗਚਢੇਸੁਨਿਕੈਖਰਯੋਅਰੁਕ੍ਰੋਧ
 ਭੁਯੋਤਿਨਕੇਓਰਮਾਂਹੀ॥ ੧੫॥ ਵਸਚਾਰਹਜਾਰਸੁਰਾਖਸਕੀਬ
 ਲਕ੍ਰੋਧਭਰੇਤਿਨਪ੍ਰੇਰਚਲਾਈ॥ ਖਰਤੀਨਸਿਰਾਪੁਨਿਦੁਖਨਜੇ
 ਸਿਰਦਾਰਬਡੇਹਰਿਕੀਢਿਗਮਾਈ॥ ਧੁਨਿਬਾਜਨਕੀਘੰਨਘੋਰ
 ਭੁਈਧਰਪੁਰਉਤੀਰਵਿਮੰਡਲਛਾਈ॥ ਤਬਗਮਕੀਓਰਗਏਸ
 ਗਲੇਘਨਬਿਜੁਲਮਾਧਪਕੀਚਮਕਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੁਨੇਗਮਕੁ

ਲਾਹਲਾ ਦੇ ਤਨ ਕੋ ਲਾਖ ਮਨਿ ਇਹੈ ਮੁਖ ਬਾਤੁ ਮਲਾਈ ॥ ਧੁਨਿ ਘੋ
 ਰ ਸੁਨੈ ਬਨ ਦੇ ਤਨ ਕੀ ਯਹ ਗਾਖ ਸਕੀ ਪੁਜਿ ਨੀਚੁ ਢਿਅਾਈ ॥ ਅ
 ਬਹੈ ਇਹੁ ਸਿਗਰ ਘੋਰ ਇਹਾਂ ਮਮ ਸਿਗਾਇਹੈ ਅਰਿਕੀ ਬਲ ਮਾਈ ॥
 ਸੁਮਹਾਂ ਬਲ ਤੇਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਗਾ ਹਿਕੰਦਰ ਜਾਇਰਹੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਮੇ ਬਧ ਮਾਜ ਕਰੋ ਖਿਨ ਮੇਯ ਹਿਗਾਖ ਸਕੀ ਬਲ ਮਾਵਤੁ ਸਾ
 ਗੀ ॥ ਤਿਹ ਬਾਤਿ ਨ ਭਾਖ ਕਛੁ ਬਲਿ ਤੋਹਿ ਸੁਗੰਦ ਸੁਆਹਿ ਹਮਾਈ
 ॥ ਮਨ ਤੁਥੈ ਸਹਿ ਸੀ ਘਲਾਈ ਲਾਖ ਮਨਿ ਗਯੋ ਗਿਰਖੋ ਹਿਮ ਸਾ
 ਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਿਖੰਗ ਕਸੇ ਕਟ ਮੇਯ ਨਿਲੀ ਨ ਕੁਵੈ ਤਿਸੁ ਪਾਟਿ ਸਿਭਾਗੀ
 ॥ ੧੯ ॥ ਗਾਖ ਸਮਾਇ ਪਰੇਤ ਬਹੀ ਕਰਮ ਯੁਧ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਈ
 ॥ ਕੋਚਿਤ ਮਹਤ ਹੋਤ ਰਵਾ ਅਰਕੇ ਚਿਤ ਸੋ ਲਸੁ ਦੇਹ ਚਲਾਈ ॥ ਰ
 ਮ ਸੁਆਯੁਧ ਪਾਰ ਸਭ ਕਟਿ ਤੀਰਨ ਸਮਾਤਿ ਦੂਰ ਬਗਾਈ ॥ ਬਾਨ

ਜਾਰਲਏਕਰਮੇਸਭਰਾਖਸਸੈਨੁਸੁਮਾਰਿਗਿਰਾਈ॥੧੮॥ਖਰਦੁ
 ਖਨਿਐਪੁਨਿਤੀਨਸਿਰਾਪਹਿਰਾਧਕਮੇਸਭਨਾਇਕਮਾਰੇ॥ਤਬ
 ਲੈਲਪ੍ਰਕਾਤਾਬਿਦੇਹਸੁਤਾਪੁਨਿਆਇਤਹਾਜਹਿਮਾਪਮੁਰਾਰੇ॥ਅ
 ਰਪੀਤਬਸੀਅਸੁਰਾਘਵਕੋਹਤਰਾਖਸਪੇਖਭੁਏਬਿਸਮਾਰੇ॥ਮੁਖ
 ਕੇਜਪ੍ਰਭਾਮਵਨੀਦੁਹਿਤਾਬਿਗਸੀਮਿਲਰਾਮਪਤਿਗਨਿਹਾਰੇ॥੨
 ੦॥ਅਯਧਘਾਵਸੁਰਮਕਲੇਵਰਧੋਵਤਹੈਇਤਿਸੀਅਸੁਹੇਲੀ॥
 ਸੁਪਨਖਾਹਤਰਾਖਸਪੇਖਸੁਹੋਰਗਈਉਤਲਿਕਾਇਕੇਲੀ॥ਜਾਇ
 ਸਭਾਮਹਿਰਾਵਣਕੋਪਦਧਾਸਪਰੀਦਖਮਾਹਿਦਹੇਲੀ॥ਗਾਵਣਕੀ
 ਭੁਗਨੀਤਰਫੈਧਰਤੀਰਨਦੀਮਛਲੀ॥ਜਨੁਮੇਲੀ॥੨੧॥ਗਾਵਣਪੇ
 ਖਤਥਾਭੁਗਨੀਅਤਿਰੋਵਤਨੈਨਸੁਨੀਰਪਨਾਰੇ॥ਉਠਸੁਊਠਕਯੋ
 ਮੁਖਤੇਕਿਨਨਕਕਟੀਪੁਨਿਕਾਨਤੁਮਾਰੇ॥ਸਕੁਕਬੇਰੰਘਮੇਵਰਣਾਤੁ

ਨਖੇਹਕਰੋਤਿਨਕੀਕਟਿਨਗੇ॥ਰਾਵਨਕੀਸੁਨਿਏਬਤੀਆਤਬਸੁਪ
 ਨਖਾਮੁਖਮਾਹਿਓਚਾਗੇ॥੨੨॥ਤਿਮਤਿਮੁਖਮੁਖਮਤਿਸਦਾਮਦਪਾਨਕ
 ਰੋਕਛਸਾਹਨਪਾਵੇ॥ਨਾਗਿਅੰਧੀਨਸੁਦੀਨਭਯੋਸਠਚਾਰਨਕੋਨ
 ਹਿਦੇਸਪਠਾਵੇ॥ਤਿਚਖਚਾਗਬਿਹੀਨਸਦਾਸਠਗਜਕਹੋਕਿਹਭਾਤਿ
 ਕਮਾਵੇ॥ਮਾਰਲਾਏਤਿਸਰਾਖਰਦਖਨਤੁਪਰਭੀਤਰਸੰਗਲਗਾਵੇ॥
 ਖਿਨਅਪਿਬਿਖੇਬਲਵਿਤਬਡੇਦਸਚਾਰਜਾਰਸੁਰਾਖਸਮਾਗੇ॥ਅ
 ਸਰਾਰਿਬਡੇਜਗਰਾਮਭਏਜਨਥਾਨਬਿਖੇਮੁਨਿਕੇਤੂਰਦਾਗੇ॥ਨਹਿ
 ਜਾਨਤਿਤੁੰਇਹਬਾਡਿਕਛੁਇਨਤੇਮਤਿਮੁਖਸੁਮੋਹਓਚਾਗੇ॥ਪਿਖ
 ਲਾਜਭਈਦਸਕੀਦਰਕੋਪੁਨਿਪੁਛਤਿਰਾਵਨਅਪੁਬਿਚਾਗੇ॥੨੩॥ਕਿ
 ਨਸੁਰਾਮਹਤੇਕਿਮਰਾਖਸਕੋਨਾਨਿਮਿਤਭਯੋਬਨਮਾਹੀ॥ਭਾਖਭਯੋ
 ਤਿਨਮੇਲਹਨਅਬਕੋਪਭਯੋਹਸਰੋਓਰਮਾਹੀ॥ਬੀਰਨਮੇਜਨਥਾਨ

ਕਦਾਚਿਤਮਾਪਗਈਸੁਨਦੀਤਦਮਾਂਹੀ॥੧੫॥ਪਚਬਟੀਇਕਬਾਨਮ
 ਤੇਮੁਨਿਪੁਰਬਬਾਸਕਰਯੋਜਿਨਮਾਂਹੀ॥੧੫॥ਤਹਿਮਾਸੁਮਏਕਮ
 ਨੇਰਥਬੰਮਮਜਾਇਪਿਖੇਤਹਰਮਹਠੀਲੇ॥ਵਿਰਕਿਜਪੁਭਾਧਨ
 ਬਾਣਧਰੇਤਨੁਚੀਰਜਟਾਰਸਮਾਹਿਰਸੀਲੇ॥ਲਘੁਕ੍ਰਾਤਤਿਨੇਲ
 ਖਮੀਨਿਕਹੇਮਤਿਸੁੰਦਰਤਾਹਿਤਥਾਬਿਧੰਡੀਲੇ॥ਕਮਲਾਸਮਸੁੰ
 ਦਰਤਾਪਤਿਨੀਵਿਗਦੁਰਜਸੇਤਨੁਕਾਂਚਨਕੀਲੇ॥੧੬॥ਰਿਧੁਬ
 ਦੇਵਨਤੀਨਰਨਗਨਮਾਹਿਤਥਾਬਿਧਿਕੀਹਮਦੇਖੀ॥ਰਾਜਨਨ
 ਹਿਸਨੀਕਬਤੁਬਨਡੇਲਤਿਬੀਹਮਯਾਬਿਧਲੇਖੀ॥ਮੇਤੁਮਰੇਹਿ
 ਤਲੈਨਲਗੀ॥ਤਿਨਰਾਮਾਇਹੈਮਨਜਨਬਿਸੇਖੀ॥ਰਾਮਹਿਪ੍ਰੇਰਿ
 ਸੁਕ੍ਰਾਤਬਲੀਮਮਨਕਕਟਾਇਦਏਤੁਮਪੇਖੀ॥੧੭॥ਤਬਸੇਦਖ
 ਰੇਵਤਦੇਰਗਈਖਰਕ੍ਰਾਤਸਮੀਪਸੁਜਾਇਪੁਕਾਰੀ॥ਰਦਕੇਹਿਤਰ

ਖਸਲੈ ਬਹੁਤੇ ਤਹਿ ਵੇਰਗਏ ਜਹਿ ਰਾਮ ਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮੇਵ ਹਨਾ
 ਸਕਰੇ ਸਗਲੇ ਰਣਗ ਖਸ ਜੇ ਸੁਹੁਤੇ ਬਲ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਮਨ ਯੋ
 ਜਬ ਰਾਮ ਚਹੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ ਬਿਧ ਕੀ ਬਿਸੁ ਸਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜੀਵ
 ਨੇ ਤੇ ਸਫਲੇ ਤੁਮਹੇ ਜਬ ਹੋਵਤ ਸੀਯ ਸੁਨਾਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਓਦਮ ਤੇ
 ਤਿਹ ਭਾਂਤਿ ਕਰੋ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਮਿਲੇਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ
 ਜਪੁ ਭਾਵਿਗਨੀ ਸਭ ਅਗਿਨ ਭੀ ਤਰਸੀ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਹੁਤੇ ਨਾਹਿ
 ਅਨ ਸਕੇ ਕਛੁ ਪੇਖਤ ਨਾ ਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਛਲ ਕੇ ਰਖ
 ਬੀਰ ਹਦੁ ਰਨਏ ਤਬ ਪਾਵਹਿਗਾ ਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਯ
 ਹਿ ਬਾਤਿ ਦਯੋ ਧਨੁ ਤਾਂ ਮਰਮਾਨ ਕਯੋ ਭਗਨੀ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਕਰਕੇ ਅ
 ਸਾਸਨ ਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਨਿਆ ਪੁਗਯੋ ਨਿਜ ਭੋਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਓਰ
 ਚਿਤ ਬਢੀ ਵਿਗਨੀ ਦਨਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤੀ ਤਭਈ ਨਿਸਸਾਰੀ

॥३०॥ राभाअगेइकतापरमानुषमारदयेपरमेकिहठुंती
 ॥षेबलदेतबडेनगमेकरभापामेंतुवलातिनगाती॥कै
 नहिगामनरापिपकेसुतमेबपचाहिलगीतिनढाती॥गैर
 तुगाननकीबिनतीगरिमानुषरूपलजेममजाती॥३१॥र
 प्पुकीकुलमेहरिजीनिपुजेमुहिमारहिजेपरमातमराभा
 इहकुमहिराजतुजेधिनबुगारराजबिक्रिठलहोनिजपाम
 ॥नहिगपसराजकरेनगमेहनुरामलहंसुबुसीअसुदाम
 ॥इहठुंताधिचारकरयेपरमेधलरापसराजसुवादलन
 भा॥३२॥ **सकरहुंदा** गिरजापरतामराभकेहरिजनकीन
 दिरेया॥बिनदैरबेगानगरिमिलेतिनदेखजेठिरसेया॥कर
 बुगातिजेहरिसेदहैनहिबेगपादेसेइ॥मेबुजेतांभातिदैर

ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੇਗਰਾਜੀ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾ**
 ਇਦੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸਿਥਾ ਦੇ ਮਾਰਿਣ ਕਾਂਡੇ ਪੰਚਮੋਧੀ ਆਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮਹਾਦੇਵੁ **ਵੁਭੁ ॥ ਸਵੇਯਾ ॥** ਇਹ ਭੁਗਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਯੋ ਨਿਸਮੇ ਪਰ
 ਭਾਤਿ ਭਏ ਚਾਹਿ ਕੈਰਥ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਮਰੀ ਚਕਿ ਮਾਸੁ ਮਜਾਤਿ ਭਯੋਇ
 ਕਕਾਰ ਯਧਾਰ ਮਤੀ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸੁਮਰੀ ਚਤੁਰ ਮੁਨਿ ਸੇ ਅਤਿ
 ਰਾਜਤ ਚੀਰਧਰੇ ਜਟਿ ਹੋ ਸਿਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਗੁਣ ਭਾਸਕ ਜੇ ਗੁਣ ਹੀ ਨਸ
 ਦਾ ਪਰ ਮਾਤੁ ਮਧਾ ਦੁਤ ਹੈ ਉਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਸਮਾਧਿ ਵਗਰਾ ਮਭ
 ਈਤਿ ਨ ਕੀਤ ਬਤਾਹਿ ਪਿਖੇ ਪਰ ਗਵਣੁ ਆਇ ॥ ਤਬ ਪੁਜਨ ਤੁਹਿ
 ਕਰ ਜੋਤਿ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਦਰ ਕੋ ਗਲਿ ਮਾਹਿ ਲਗਾਇ ॥ ਅਤਿ ਬਿਕ
 ਰ ਯੋ ਸੁਖ ਮਾਸਨ ਮਾਹਿ ਬਿਠਾਇ ਮਰੀ ਚ ਸੁਬੈ ਨ ਮਲਾਇ ॥ ਇਹ ਮਾ
 ਦੁਨ ਤੋਰਥ ਬੈਠਾਇ ਕਾ ਕਿਨ ਗਵਣੁ ਨ ਮੇ ਕਛੁ ਕਾਜ ਜਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ

ਚਿਤਪਰਾਇਨਤੇਮਨਭਾਸਤਿਕਾਰਖਤੀਚਿਤਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ਅ
 ਬਮੇ ਕਹੋਦਹਿਕਾਜਕਰੋਅਭਿਰੋਪਿਨੰਦੀਜਬਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਕ
 ਛਨਿਯਾਇਅਹੇਤਬਨਾਥਕਹੋਕਛਪਾਪਨਹੋਵਤਮੇਜਗਮਾਹੀ॥
 ਸੁਨਿਕੋਇਹਭਾਂਤਿਮਰੀਚਕਥਾਤਬਰਾਵਨਬੋਲਓਠੇਮੁਖਮਾਹੀ॥
 ੩॥ਰਾ **ਵਣਵਚਾਸੈਯਾ॥** ਹੈਦਸਰਬਸਕੇਤਪਤੀਅਤਿਬੁਧਬਣੀ
 ਵਿਦਿਤਾਖਿਲਮਾਹੀ॥ਰਾਮਅਹੇਤਿਨਕੇਸੁਤਜੇਸਟਸੰਤਪਰਕ੍ਰਮ
 ਲੋਕਨਮਾਹੀ॥ਭੁਪਦਯੋਤਿਨਕੇਬਨਬਾਸਸੁਆਇਬਜੇਬਨਦੇਤੁ
 ਕਮਾਹੀ॥ਨਾਰਿਸੰਮੇਤਿਸੁਭਾਤਅਹੇਵਹਤੀਨਮਿਲੇਸੁਫਿਰੇਸੁਖ
 ਮਾਹੀ॥੪॥ਹੈਅਬਲੋਬਨਪੰਰਬਿਖੇਸੁਭਾਮਾਸੁਮਬੀਚਸੁਪੰਚਬ
 ਟੀ॥ਨਾਰਿਅਹੇਅਤਿਸੁੰਦਰੀਤਾਂਬਿਧਨਾਇਹਭਾਂਤਿਨਾਮੈ ਠਟੀ॥ਰਾ
 ਮਹਨੇਅਪਰਾਧਬਿਨਬਨਗਾਖਸਮੇਹਲਗੀਓਚਟੀ॥ਮਾਰਖਰੇ

ਸੁਖਸੈਬਿਚਰੇਭਗਨੀਗਾਹਿਮੇਤਿਨਨਾਕਕਟਾਈ॥੫॥ਨਿਰਦੇ
 ਖਨਿਸੀਲਦੁਤੀਭਗਨੀਦੁਸਟਾਤਮਤਾਰਾਹਿਕਾਨਕਟਾਈ॥ਕਛੁ
 ਮੋਹਸਹਾਇਕਰੋਬਨਮੇਅਬਮੋਹਭੁਨੇਤਿਨਨਾਰਿਲਿਆਈ॥ਬਨ
 ਤੂੰਬਨਕਾਂਚਨਕੋਮਿਗਾਵਜਬਰਾਘਵਕੇਛਲਦੁਰਲਿਜਾਈ॥ਛ
 ਖਮਨਚਲੇਤਿਨਪੀਠਪਿਛੇਤਬਗਾਵਣਜਾਨਕੀਕੋਬਨਪਾਈ॥
 ੬॥ਕਰਕੈਸੁਸਹਾਇਤਮੋਇਤਿਨੀਤੁਮਪੁਰਬਜਿਉਸੁਬਸੇਘਰਮਾਂ
 ਹੀ॥ਸੁਟਿਗਾਵਣਕੀਇਹਬਾਤਿਤਬੈਸੁਮਰੀਚਕਹੇਅਪਨੇਮੁਖਮਾਂ
 ਹੀ॥ਕਿਨਤੋਊਪਦੇਸੁਸੁਏਹੁਕਰੇਵਹਿਮੁਲਊਪਾਰਤਤੇਜਗਮਾਂਹੀ॥
 ਤੁਮਤਾਹਿਹਨਦੁਹਸਤਮਹੇਵਹਿਨਾਸਚਹੇਤਮਰੇਭਵਮਾਂਹੀ॥੭॥
 ਰਾਮਪਰਕ੍ਰਮਪਾਇਭੁਏਸੁਨਿਗਾਵਣਮੇਰੁਰਹੈਮਨਮਾਂਹੀ॥ਬਾਛਹੁ
 ਤੇਜਬਰਾਮਬਲੀਮਖਕੋਸਿਕਰਾਖਨਆਪੋਤੁਹਾਂਹੀ॥ਏਕਹਿਬਾਨ

ਸੁਬਾਹੁ ਹੁਨੇ ਪੁਨਿ ਦੁਸਰ ਮੇਇ ਹਸਾਰ ਮਾਂਤੀ ॥ ਯੈ ਜਨ ਸੇਇ ਹਸ
 ਇ ਪਰੋ ਮਨ ਬਿਆ ਕੁਲ ਮੇਤ ਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਾਤੀ ॥ ੮ ॥ ਵਹੁ ਬਾਣਚਿ
 ਤਾਰ ਚਿਤਾਰਤ ਹੀ ਮੰਮਗ ਮਾਇਖੋ ਸਬੁ ਠੋਰ ਮਸ਼ਰੀ ॥ ਬਨ ਦੇ ਡਿਕ
 ਪੁਰਬ ਦੇ ਗਚਿਤਾਰ ਸੁਰਜਨ ਫੇਰ ਗਯੇ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ਮਤਿ ਤੀਖਣ
 ਸੀ ਗਭਯੋ ਮਿਗ ਮੇਮ ਮਸੈ ਮਿਗ ਦੁਬਹੁ ਤੇ ਪਰਦਾਰੀ ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮ
 ਜਾਰ ਘੁਟੀ ਰਬ ਠੀਲਖ ਮਨਿ ਸਬੈ ਸਪਿਖੇ ਬਨ ਕਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਮਾਰਨ
 ਕੇ ਮਨ ਮੇਹ ਕਯੋ ਤੁਬਗ ਮਾ ਬਿਲੋਕ ਸੁਮੇ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮੇਉ ਰਬਾਨ ਹ
 ਨੇਰ ਘੁਨਿਦ ਨ ਸੇਦ ਤਿਜਾ ਵਤ ਮੇਮੁਖ ਮਾਂਤੀ ॥ ਮੇਰ ਗਏ ਬਨ ਭਾਰ
 ਸਭੈ ਪੁਨਿ ਮੇਗਿਰ ਯੇਇ ਹਸਾਰ ਮਾਂਤੀ ॥ ਤਾਂਦਿਨ ਤੇਇ ਹਠੋਰ ਬਸੇਮੁ
 ਨਿਭੇਖ ਧਰਯੋ ਸੁਰੂਰੇ ਓਰ ਮਾਂਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅਬਰਾਮ ਕੋ ਧਿਆਨ ਧਰੇਨਿ
 ਸਬਾ ਸੁਰਭੈ ਗਨ ਤੇ ਸੁਰੂਰੇ ਓਰ ਮਾਂਤੀ ॥ ਰਤੁ ਨ ਰਥਰਾਜ ਤਥਾ ਰਾਮਣੀ

ਇਹੁ ਕਾਨਪ ਰੇਤੁ ਰੋਥਿ ਰਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁ ਸਿਕਰਿ ਠੇਇਹ ਰਾਮ ਅਏ ਸਭ
 ਕਾਰ ਅਮੋਹਤੁ ਜੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਜਬਹੋ ਇਹੋ ਨਿਸਮਾਹਿਤ ਬੈਅਤਿ
 ਰਾਮਾਚਿਤਾਰਤੁ ਹੋਮਨਮਾਂਹੀ॥ ੧੧॥ ਸੁਪਨੇਜਬਰਾਮਾਨਿਹਾਰਤੁ
 ਸਰਤਾਨ ਰੂਗਾਇਸੁ ਮੋਹਜਗਾਏ॥ ਅਬਤੁ ਸੁਨਬਾਤਕਹੋਹਿਤਕੀ
 ਸੁਭਹੋਵਤੁ ਰਾਮਸੁ ਬੈਰਾਮਿਟਾਏ॥ ਦਸਕੰਦਰ ਰਾਖਸਕੋਕੁਲਜੇਤੁ
 ਮਪਾਲਕਰੋਬਹੁਭਾਂਤਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਤਵਹੀਤਕਹੋਥਿਰਮਾਂਨਕਹਯੋਮ
 ਤੁਰਾਮਪਰਾਤੁਮਬੈਰਬਢਾਏ॥ ੧੨॥ ਤਜਿਦੈਰਭੁਜੋਕਰਪ੍ਰੇਮਭਯੋ
 ਕਰਣਾਨਿਧਰਾਮਪਰਾਤੁਮਗਾਏ॥ ਯੁਗਾਮਾਇਬਿਖੇਮਨਿਦਾਕ
 ਨਤੋਸੁਰਿਦੈਤਿਸਬੈਰਮਹੈਸੁਨਿਪਾਏ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਰਾਮਾਹਿਪੈਬਿਨ
 ਤੀਚਤਰਾਨਨਾਪਕਰੀਛਿਗਜਾਏ॥ ਤਬਈਸਕਯੋਤਵਕਾਰ
 ਅਜੇਸੁਕਰੋਬਿਧਜਾਂਹਿਨਿਮਿਤਸੁਆਏ॥ ੧੩॥ ਚਤੁਰਾਨਨਤੋ

ਮੁਖਏਹੁਕਹੀਕਮਲਾਇਤੁਲੋਚਨਭੂਮਿਪਧਾਰੇਗਾਤੁਮਦਾਸਰਬੀ
 ਵਪੁਧਾਰਹੀਦਸਕੇਧਰਕੋਰਣਮੰਡੁਲਮਾਰੇਗਾਇਨਤੇਹਰਿਮਾਨੁ
 ਖਰਮਭਏਵਹਮਾਹਿਨਗਾਇਣਯੇਊਰਧਾਰੇਗਾਨਿਜਮਾਇਭਏਵ
 ਹਿਮਾਨੁਖਸੇਤਿਨਕੋਬਨਭੀਤਰਨਤੁਰਭਾਰੇ॥੧੪॥ **ਦੇਹਰਾ** ਭੂਮ
 ਭਾਰਮਿਟਨਹਿਤਮਨੁਜਭਏਸਗਦੀਸਾਤੁਮਸੁਖਸੇਨਿਜਪ
 ਰਬਸੇਵੈਰਤਜੇਅਵਨੀਸਾ॥੧੫॥ ਸੁਨਿਮਗੰਚਕੋਬਚਨਕੋਬੋਲੇ
 ਰਾਵਲਫੇਗਾਮਾਨੀਨਾਤਿਨਕੀਕਹੀਲੀਨੋਕਾਲਸੁਹੇਗਾ॥੧੬॥ **ਮਧ**
ਰਾਛੇਦਾ ਜੇਪਰਾਤਮਰਾਮਅਹੇਬਿਨਤੀਬਿਧਨਾਤਿਨਜਾਇਕਰੀ
 ਮਾਰਨਕੇਹਿਤਮਾਇਇਹਾਂਪੁਨਿਮਾਨਵਕੀਤਿਨਦੇਹਧਰੀਸੇਈ
 ਕਰੇਵਹਛੀਲਨਹੀਕਛਾਸਿਧਮਨੋਰਥਈਸਹਰੀਮੇਅਬਛੀਲ
 ਕੋਨਕਛੁਬਨਜਾਉਬਨੋਮੁਹਿਸੀਯਹਰੀ॥੧੭॥ **ਸਦ੍ਰੁਪਾ** ਬਧਰਾ

ਮਕਰੇਰਣਭੀਤਰਜੇਤਬਮੇਪਰਮਾਤਮਕੋਪਦਪਾਉ। ਨਹਿਰਾਮ
 ਹਨੇਰਣਭੀਤਰਜੇਤਬਜਾਨਕੀਕੋਘਰਭੀਤਰਲਿਖਾਉ। ਅਬ
 ਤੂੰਮਿਗਰੁਪਸੁਧਾਰਤਹਾਂਪੁਨਿਮੇਬਨਮੇਤਿਨਕੀਢਿਗੰਜਾਉ। ੩
 ਮਮਾਸੁਮੰਤੈਨਪਦਗਤਿਨੇਪੁਨਿਜਾਨੁਜਰਾਮਸੁਏਤਬਤਾਉ।
 ੧੮। ਪੁਨਿਪੁਰਬਜਿੰਨੋਘਰਮਾਹਿਬਜੇਇਤਨੇਪਰਤੇਕਛੁਹੇਤਨ
 ਹਾਨੇ। ਅਬਤੂੰਭਇਦਾਇਕਛੁਰਕਛੁਬਨਕੇਵਿਦਮੇਹਮਰੀਚਬ
 ਖਾਨੇ। ਤਬਤੇਸਿਰਕਾਟਦਟਕਕੋਰਮਸਿਧਾਰਹੋਤਮਹੇਤਨਪ
 ਨੇ। ਸੁਨਿਵਾਕਮਰੀਚਸੁਮੰਤਲਖੀਅਬਬਾਤਬਨੇਖੋਲਕੇਬਚ
 ਮਾਨੇ। ੧੯। ਜਬਰਾਮਹਨੇਬਨਭੀਤਰਮੇਤਬਮੇਭਟਸਾਗਰਤੇਛੁ
 ਟਿਜਾਵੈ। ਦਸਟਾਤਮਰਾਵਣਮੇਹਿਹਨੇਤਬਮੇਨਰਕਾਂਗਨੀਕੀਗੰ
 ਤਿਪਾਵੈ। ਗੰਏਭਾਤਿਬਿਚਾਰਕੀਮੇਗਿਰਜਾਉਠਬੇਗਕਰਯੋਤਮ

ਸਿਗਸਿਧਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਨਜੇਕਛੁ ਮੇਹਕਹੇਸਿਰਜੇਰਕਰੇਨਹਿਨ
 ਬਹਟਵੇ॥ ੨੦॥ ਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰਜੁਥੈਠਰਬਿਤਰਗਾਘਵਾਆ
 ਸੁਮਕੀਦਿਗਆਏ॥ ਸੁਮਕੀਚਭੁਯੋਮ੍ਰਿਗਕਾਂਚਨਕੇਸੁਭਗੰਜ
 ਤਬਿਦਸਬੀਚਜੁਹਾਏ॥ ਰਤਨਾਸਿਰਸੀਗਕਰੇਛੁਲਕੇਸੁਭਨੀ
 ਲਮਣੀਮੁਖਨੈਨਬਨਏ॥ ਦੁਤਿਦਾਮਨਿਸੀਤਨਪੈਲਸਕੇਬਨ
 ਬੀਚਫਿਰੇਸੀਯਰੁਪਦਿਖਏ॥ ੨੧॥ ਖਿਣਧਾਵਤੁਮੈਪੁਨਿਆ
 ਸੁਮਕੀਦਿਗਆਇਤਹਾਂਖਿਨਮੈਟਿਕਜਾਏ॥ ਪੁਨਿਆਇਸੁਮੀ
 ਪਰੁਰੇਉਸੁਮੇਭਯਭਾਰਭਏਕਛੁਦੁਰਪਲਾਏ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਉਯੋਮ੍ਰਿ
 ਗਾਵਾਛੁਲਕੇਪੁਨਿਸੀਯਸਮੀਪੁੰਨਪੁਨਿਆਏ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਫਿ
 ਰੇਦਿਗਆਸੁਮਕੀਉਰਚਾਹਤੁਹੈਖਲਸੀਯਲੁਭਾਏ॥ ੨੨॥ ਇਉਂ
 ਸੀਮਤਾਮਧਾਤਮਗਾਮਾਇਣੇਰਿਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿਣਕਾਂਭੇਖ

ਸਟਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਦੇਵੁ ਭਵ ॥ ਸਦੈ ॥ ਅਬਰਾ
 ਮਪਰਾਤ ਮਰਾਵਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨਿ ਲਯੋ ਸਗਲੋ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੁਨਿ
 ਰਾਮਾਇ ਕੰਤ ਕਹਯੋ ਸਿਖ ਕੇ ਸੁਨਿ ਸੀਖ ਕਹੈ ਤੁ ਮਕੋ ਕਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਏ
 ਸਕਿ ਧਰਾ ਭਿਖ ਕਰੁ ਪਧਰੇ ਤੁ ਮਰੀ ਢਿਗਾ ਮਾਵੁ ਤਗ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅ
 ਬਤੁ ਕਰਛਾਹ ਕੀ ਸੀਖ ਭੁਲੇ ਪੁਨਿ ਮਾਪਰ ਹੋ ਦਰ ਪਾਵੁ ਕਮਾਂਹੀ ॥
 ੧॥ ਮਮ ਮਾਇ ਸੁਮਾਸੁਦਾ ਮਦ ਸਤੁ ਬਸ ਪਾਵੁ ਕਮੇ ਊਰ ਮਾਨ ਕਹੀ
 ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਵੁ ਟਕੇ ਬਧਤੋ ਊਪਰਿ ਤੁ ਜੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲੇ ਇਹ ਸੁ ਭਨਹੀ ॥
 ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੇ ਵਾਕਰਚੀ ਛਲਕੀ ਸਿਖ ਸੋਹਰਿ ਕੇ ਢਿਗਾ ਮਾਇ ਬਹੀ
 ॥ ਤਬ ਮਾਪਧ ਸੀਵੁ ਪਾਵੁ ਕਮੇ ਮਾਤਿ ਲੀਨ ਭਈ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਲ
 ਹੀ ॥ ੨॥ ਛਲਕੀ ਸਿਖ ਸੋਛ ਲਕੇ ਮਿਗਵਾ ਪਿਖਹਾ ਸਭੇ ਠੀ ਮੁਪਨੇ
 ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ਢਿਗਾ ਰਾਮ ਕੀ ਜਾਇ ਅਧੀਨ ਭਈ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਕਹਯੋ ਨਿ

ਜਾਅਨਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਇਹ ਰਾਮ ਪਿਥੇ ਮ੍ਰਿਗ ਕਾਂਚਨ ਕੋਰਤਨ ਗਨ ਭੁਖ
 ਨਹੈ ਤਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਬਹੁ ਬ੍ਰਿਦ ਬਿਰਾਜਤ ਯਾਤਨ ਮੇਰੁ ਰੋਤੇ ਨਹਿ ਰਿਚੈ ਸੁ
 ਰਾਨਨ ਮਾਂਹੀ॥ ੩॥ ਅਬ ਫਾਧਤਿ ਨੇ ਮੁਹਿ ਦੇਹ ਪਤੀ ਕਰਖੇ ਲਨ ਘਾਸ
 ਚੁਗੇ ਫਲ ਵਾਹੀ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਸਰਾਸਨ ਲੈ ਕਰ ਮੇਲ ਘੁਭ੍ਰਾਤ ਸਮੀਪ
 ਸੁਏਹ ਉਚਾਰੀ॥ ਬਨ ਤੁਯ ਤਨ ਕਰ ਸੀ ਯਰਖੀ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਮਮ
 ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆਰੀ॥ ਇਹ ਹੈ ਫੁਲ ਵੇਤ ਬਡੇ ਖਲ ਰਾਖ ਸਸੀ ਮੁਗਧਾਤੁ
 ਮਗੀਰਖ ਵਾਹੀ॥ ੪॥ ਇਹ ਹੋਇ ਇਕ ਗਰਸੀ ਯਰਖੀ ਸੁਆਨਿ ਦਾਤਿ
 ਆਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਬਾਹੀ॥ ਲਖ ਮਨਿ ਕਹਯੋ ਮ੍ਰਿਗ ਪੇਖਤ ਬੇ ਮ੍ਰਿਗਨ
 ਹਿ ਸੁਨੇਤੁ ਮਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸੁਮਰੀਚ ਅਹੇਨ ਜਿ ਦੇਹ ਕਢੁ ਮ੍ਰਿਗ ਯਾ ਬਿ
 ਧਕੋਨ ਰਚੇ ਮੁਖ ਚਾਰੀ॥ ਗਿਰਜਾ ਸੁਨਿ ਭ੍ਰਾਤ ਮੁਖਾ ਬੁਜ ਤੇਤ ਬਰਾਮ
 ਰਮਾ ਪਤਿਏਹ ਉਚਾਰੀ॥ ੫॥ ਸੀਰਾਮੋ **ਵਢ**॥ ਜੁਮਰੀਚ ਅਹੇਤੋ ਹਨ

ਖਿਨਮੇਮ੍ਰਿਗਜੈਤਬਨੇਸਿਯਕੇਹਿਤਮਾਨੇ॥ਤੁਮਸੀਯਕੁਪਾਲਨਨਿ
 ਠਕਰੋਇਮਭਾਖਲਈਕਰਮਾਂਹਿਕਮਾਨੇ॥ਮ੍ਰਿਗਕੋਮਨੁਧਾਵਨ
 ਰਾਮਕੀਯੋਮਚੁਲੋਨਿਗਮਾਗਣਨੀਤਬਖਾਨੇ॥ਜਿਨਮਾਹਿਰਹੇ
 ਨਿਤਮਾਇਸਦਾਜਗਦਾਕਿਤਜਾਂਸਭਲੋਕਕੁਲਾਨੇ॥੬॥ਸੁਬਿਕ
 ਰਬਿਹੀਨਚਿਦਾਤਮਜੋਪਰਪੂਰਣਮ੍ਰਿਗਕੋਹਿਤਧਾਏ॥ਹਰਿਸੇ
 ਵਕਕੋਮਨੁਕੁਲਸਦਾਗਿਰਜਾਭੁਵਮੰਡਿਲਬੈਦਨਗਾਏ॥ਛਲ
 ਜਾਨਉਮਾਸੀਯਕੇਹਿਤੁਰਾਮਧਏਮ੍ਰਿਗਕੋਬਲਪਾਰਉਠਾਏ॥ਬਲ
 ਨਾਤਰਰਾਮਪਰਾਤਮਜੋਮ੍ਰਿਗਜਾਨਕੀਤੇਕਛੁਚਾਹਿਤਪਾਏ॥੭॥ਸੁ
 ਸਮੀਪਕਦਾਚਿਤਤ੍ਰੀਠਪਰੇਖਿਣਧਾਵਤਲੀਨਕਦਾਚਿਤਹੋਈ॥੮॥
 ਨਿਦਰਦਿਖਾਵਤਰੁਪਉਮਾਂਹਰਿਧਮਾਨਧਰੇਦ੍ਰਿਗਹੋਰਤਉਈ॥ਜਗ
 ਧੀ॥ਨਿਮਗੀਚਸੁਭੰਗਜਗੋਪਰਮਾਤਮਦੁਫਤਤਾਂਤਨੁਜੋਈ॥ਤਬ

ਰਾਮਨਿਹਾਰਉਮਾਂਮਨਮੇਹਰਿਜਾਨਲਯੋਖਲਰਾਖਸਸੇਈ॥੮॥
 ਸਰਏਕਹਨੇਮਿਗਰਪਦਹੀਧਰਪੁਰਬਰਪਗਿਰੇਧਰਮਾਂਹੀ॥ਮੁ
 ਖਮਾਹਿਮਰੀਚਕਿਸ੍ਰੋਣਬਹੇਸੁਰਹੋਰਤਬੇਸਗਲੇਨਭਮਾਂਹੀ॥ਬਿ
 ਧਗਮ੍ਰਿਤੁਮੋਹਭਈਇਨਤੇਲਖਮੰਨਰਖੋਤੁਮਮੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ਏ
 ਹਭਾਤਿਉਚਾਰਗਿਰੇਮੁਹਭਾਰਸੁਸ੍ਰੋਣਤਿਵਾਂਵਤਜਾਮੁਖਮਾਂਹੀ॥੯
 ॥ਮਰਦੇਸਿਹਨਮਚਿਤਾਰਤੁਹੰਤੁਨਿਦੇਹਿਮਿਲੇਨਰੁਰਾਮਪਿਅ
 ਰੇ॥ਅਬਕਿਉਨਮਿਲੇਦੁਹਰਾਖਸਜੇਹਰਿਹੋਰਤੁਹੰਹਰਿਹੀਤਿਨਮ
 ਰੇ॥ਤਿਨਕੇਤਨਤੇਇਕਜੋਤਿਉਠੀਸਭਕੋਪਿਖਤੋਮਿਲੀਰਾਮਮਸ਼ਾਰੇ
 ॥ਬਿਸਮੈਸੁਰਹੋਇਰਹੇਸੁਗਲੇਮਿਲਕੋਇਹਭਾਂਤੁਬਿਚਾਰਬਿਚਾਰੇ
 ॥੧੦॥ਸਾਕ੍ਰਿਤਕੋਨਕਰਯੋਇਨਰਾਖਸਕੋਲਯੋਪਦਯਜਗਮਾਂਹੀ
 ॥ਮੁਨਿਹਿਸਕਨੀਚਮਹਾਕਪਦੀਸੁਮਿਲਯੋਤੁਨਛੋਡੁਪਰਾਤਮਮਾਂਹੀ

ਮਥਵਾਇਹਰਾਮਪੁਰਾਵਾਮਹੇਕਛੁਰਾਖਸਕੀਕ੍ਰਿਤਕੋਫਲਨਾਤੀ
 ॥ ਸਰਰਾਮਸਰੀਰਹਨੇਇਨਕੇਪੁੰਨਰਾਮਚਿਤੁਰਤਬੈਓਰਮਾਂਹੀ॥
 ੧੧॥ ਤੁਰਰਾਮਕੇਛੋਰੁਦਈਸਗਲੀਗਹਕੀਕ੍ਰਿਤਰਾਮਭੁਜੇਉਰਮਾਂ
 ਹੀ॥ ਰਿਦਰਾਮਕੋਧੀਆਨਧਰੇਸਦਹੀਸਭਪਾਪਮਿਟਾਇਦਏਤਨ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਦ੍ਰਿਗਰਾਮਨਿਹਾਰਤਰਾਮਮਿਲੇਜੁਮਰੀਚਹਨੇਹਰਿਜੀਬ
 ਨਮਾਂਹੀ॥ ਦਿਜਰਾਖਸਸੁਕ੍ਰਿਤਦੁਕ੍ਰਿਤਕੀਗਨਤੀਨਹਿਹੋਹਰਿਕੇ
 ਘਰਮਾਂਹੀ॥ ੧੨॥ ਅਤਿਕਲੇਵਰਰਾਮਭੁਜੇਵਰਰਾਮਮਿਲੇਯਹਿਸਾ
 ਚੁਨਿਹਾਰੀ॥ ਆਪਸਮੋਇਮਭਾਖਸਭੈਸੁਰਆਪਗਏਸੁਰਲੋਕ
 ਮੰਝਾਰੀ॥ ਰਾਮਬਫੀਉਗਚੋਤਬਡੀਮਰਤੋਖਲਰਾਖਸਕੀਨਉਚ
 ਰੀ॥ ਹਾਲਖਮੰਨਸੁਮੋਸਮਵਾਕਕਹਯੋਇਨਰਾਖਸਤੋਰੁਮਝਾਰੀ॥
 ੧੩॥ ਸੁਨਿਮੋਸਮਵਾਕਵਿਦੇਹਸੁਤਾਬਧਕੀਉਪਜੇਤਿਨਚੀਤਮਝਾ

ਗੀ॥ਇਹਦਿਤਬਢੀਹਰਿਕੇਮਨਮੇਬਨਦੁਰਹਟੇਸੁਮੁਕੰਦਮੁ
 ਰਾਗੀ॥ਸੁਨਿਦਾਕਮਰੀਚਸੁਸੀਰੁਰਪੀਦੁਖਸਿਧੁਬਹੀਲਖਮੀ
 ਨਉਚਾਗੀ॥ਲਖਮੀਨਿਸਰਾਸਨਲੈਕਰਮੇਬਨਬੇਗਾਧਸੇਤਵ
 ਭਾਤਪੁਕਾਰੀ॥੧੪॥ਰਾਖਸਪੀਦੁਦਈਤਿਨਕੋਮੁਖਤਾਲਖਮੀ
 ਨਸੁਰਾਮਕਹੇ॥ਨਾਹਿਸੁਨੇਨਿਜਕਾਨਨਤੁਬਾਲਿਬੁਧਿਕਤਾਮ
 ਮਦੁਖਦਹੇ॥ਤਾਲਖਮੀਨਸੁਦੇਹਕਹੀ॥ਇਹਰਾਖਦੁਕਮੁਖਦੁਕ
 ਨਹੇ॥ਕੋਟਿਕਰਾਖਸਰਾਮਹਨੇਮਰਤੇਮੁਖਭੀਤਰਦੇਹਕਹੇ॥੧੫॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਕੋਧਕਰੇਜਬਰਾਮਜੀਹਨੇਤਿਲੇਕੀਦੇਕਾ॥ਸੋਕਿਮਦੀਨ
 ਸੁਬੈਲਹੈਸੁਰਪੁਜੈਧਰਦੇਕਾ॥੧੬॥ਸਦੇਖਾ॥ਕੋਧਭਰੀਲਖਮੀਨਨੇ
 ਹਾਰਸੁਸੀਵਿਗਭੀਤਰਮਾਇਸਦਾਗੀ॥ਭਾਤਕੁਨਾਸਚਹੇਉਰਮੇ
 ਦੁਰਬੁਧਿਮਹਾਲਖਮੀਨਤਿਹਰੀ॥ਕੋਕਈਨੰਦਨਤੁਪਠਯੋਮਿਤਰ

ਮਕੀਤਾਉਰਾਮਤਿਰਧਾਗੀ॥ ਜਾਨਕੀਨਾਤੁਮਹਾਥਚਰੈਪਿਖਪ੍ਰਣ
 ਤਜੇਜਗਮਾਗਿਮਜ਼ਾਰੀ॥੧੧॥ ਰਾਮਨਜਾਨਤਬੋਤੁਮਕੋਪਤਿ
 ਨੀਹਮਰੀਬਨਲੇਵਨਆਏ॥ ਰਾਮਾਬਿਨਨਹਿਮੇਪਰਸੋਤਨੁਜਾ
 ਨਕੀਯੈਮੁਖਸਾਚੁਮਲਾਏ॥ ਕੇਕਈਨਿਦਨਮੋਤੁਮਕੋਕਿਹਭਾਂ
 ਤਿਛੁਹੋਜਨਕਾਤਮਜਾਏ॥ ਯੈਮੁਖਭਾਖਸੁਬਾਹੁਹਨੇਓਰਜਾਨਕੀ
 ਨੈਨਨਨੀਰਬਹਾਏ॥੧੨॥ ਜੋਸੁਨਿਕੈਲਖਮੀਨਿਤਬੈਕਰਕੁਨ
 ਢਪੇਦੁਖਹੋਓਰਮਾਂਗੀ॥ ਮੋਪ੍ਰਤਿਯੈਮੁਖਭਾਖਤਹੋਧਿਗਪਾਵਹਿ
 ਗੀਦੁਖਤੁੰਜਗਮਾਂਗੀ॥ ਯੈਮੁਖਭਾਖਸੁਸੀਮਰਪੀਬਨਦੇਵਨਕੋ
 ਸੁਗਯੋਬਨਮਾਂਗੀ॥ ਦੁਖਲਗੇਓਰਭੀਤਰਤਾਂਹਰਿਏਹਰਿਏਬਨ
 ਰਾਮਜਹਾਂਗੀ॥੧੩॥ ਤਬਅੰਤਰਪਾਇਸੁਗਵਣਨੇਖਲਾਭਿਖਕਰ
 ਪਧਰਯੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ ਜਨਕਾਤਮਜਾਦੁਗਮਾਇਖਰੋਪੁਨਿਦੀਤ੍ਰਿ

ਕਮਤਿਲਹੈ ਕਰਮਾਂਹੀ॥ ਤਬ ਸੀਯਾ ਬਿਲੋਕ ਸੁਆਪੁ ਉਠੀ ਲਖ
 ਸੈਤਕਰਯੋ ਪੁਨਿ ਪੁਜਨ ਤੁੰਹੀ॥ ਫਲ ਮੂਲ ਦਏ ਤਿਨ ਖਾਵਨ ਕੋ ਪੁ
 ਨਿ ਸ੍ਵਾਗਤਿ ਆਪਕਹਯੋ ਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ੨੦॥ ਤੇ **ਟਕ ਛੰਦ** ਮੁਨਿ ਜੁਤੁ
 ਮਭੋ ਜਨ ਬੈਠਕੋਗੇ॥ ਸੁਖ ਠੋਰਵ ਸੇ ਦੁਖ ਦੁਰਹੋਗੇ॥ ਪਾਤਿ ਮੇ ਬਨ ਮੇ
 ਅਬ ਆਵਹਿਗੇ॥ ਤਬ ਜੇਵੁ ਵਿਸੇਖ ਕਰਾਵਹਿਗੇ॥ ੨੧॥ ਭਿਖਕੇ **ਦੁ**
੩॥ ਸਦੈ॥ ਦਾਰਜਨੈ ਨਨਕੋ ਨਤੁ ਮੇ ਅਰਕੋ ਪਾਤਿ ਹੈ ਤੁ ਮਰੇ ਜਗਮਾਂ
 ਹੀ॥ ਕਾਂਨ ਮੇ ਕਿਮ ਦਾਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰਾਖ ਸਨੀ॥ ਤਿਛਿ ਰੋਜਿਨ ਮਾਂਹੀ
 ਮੋਹਕਹੈ ਸਭ ਤੂੰ ਕਲ ਯਾਨ ਨਿਹੈ ਰਜਵੈ ਸਨਕੇ ਘਰਮਾਂਹੀ॥ ਉਨਤੁ
 ਅੰਗ ਸਭੈ ਤੁ ਮਰੇ ਰਿਖ ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਯਹ ਲਖ ਨਨਹੀ॥ ੨੨॥ ਸੀਤੋ **ਦੁ**
੩॥ ਸਦੈ॥ ਅੰਧ ਪਤੀ ਇਕ ਭੁਪ ਬਲੀ ਦਸਰਥ ਤਿਨੇ ਸਭ ਲੋਕ
 ਬਖਾਨੇ॥ ਹੋਸਤਰਾ ਮਬ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸਭ ਲਖਣ ਮੇ ਬਾਇਕੋ ਸੁਨਿਧ

ਨੇ। ਮੇਪਤਿ ਨੀਤਿ ਨਕੀ ਜਗ ਮੇ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾ ਮਹਿ ਲੋਕ ਬਖਾ
 ਨੇ। ਕ੍ਰਾਤ ਅਹੈ ਲਖ ਜੋਤਿ ਨ ਕੋਲ ਖਮੀ ਨਿਕਹੇ ਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ਸਮਾ
 ਨੇ॥੨੩॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਪਿਤੁ ਮਾਗਿ ਮਾਊਰਗ ਮਸੁਧਾਗੀ॥ ਮਾਏਦੀਤਿ
 ਕਵਿਪੁ ਨਿਮਸ਼ਾਰੀ॥ ਚੋਦਾ ਬਰਖ ਕਰੇ ਬਨ ਬਾਜਾ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਨਾਮ
 ਸੁਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੪॥ ਭਿਖ ਕੋ **ਦਾਰ**॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਪੈਲ ਸਤ ਤਨੇਰਾ
 ਵਣ ਮਹਿ ਭੁਨੇ॥ ਰਾਖ ਸਰਾਜ ਸਭੈ ਜਗ ਜਾਨੇ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਸੁਮੋਹ
 ਤਪਾਯੋ॥ ਤੋਕੇ ਲੇਵਨ ਮੇ ਬਨ ਆਯੋ॥੨੫॥ ਸ **ਦੁੱਖ**॥ ਮੁਨਿ ਭੇਖ ਧ
 ਰੇ ਬਨ ਰਾਮ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਸਿਗ ਕਹਾਂ ਸੁਖ ਤੇ ਬਨ ਬਾਗੇ॥ ਅਬ ਮੋਹ ਭ
 ਜੈ ਤਜ ਦਖ ਸਭੇ ਸਭ ਭੋਗ ਨ ਭੋਗ ਸੁਜੇ ਜਗ ਸਾਗੇ॥ ਸੁਨਿ ਸੀਦਸ
 ਕੰਧਰਵਾਂ ਕਤ ਬੈਸਨ ਭੀਤ ਭਈ ਮੁਖ ਏਹ ਉਚਾਗੇ॥ ਇਮ ਮੇਖ ਲਭ
 ਖਤ ਤੇ ਬਨ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ਬਲੀਤੁ ਮਕੋਰਣ ਮਾਗੇ॥੨੬॥ ਮਾਵਹਿਗੇ

ਅਬਸਾਨੁ ਜਗਮਜੁ ਤੁਖਿ ਨ ਭੀ ਤੁਰਠਾ ਦੁਰਹੋ। ਕੋਮਮਧਾਰਸ
 ਕੇ ਬਨ ਮੇਂ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਘੋਸਾ ਸਾਸਿ ਕਾਨਗਹਿ। ਰਾਘਵ ਬਾਣ ਦਿਓ ਭਿ
 ਜਤਨੁ ਧਰਮਾਂਹਿ ਗਿਰੇਫ ਲਬੈ ਲਲਹੋ। ਸੀਬਤਿ ਆਸੁ ਨਿਕੇਰੀ
 ਰਜਾ ਦੇਸ ਕੇ ਧਰ ਕੇ ਧਸੁ ਦੇਹ ਦੇਹੋ॥੨੧॥ ਤਾਜੇ ਭਿਖ ਕਰੁ ਪਸਰੁ ਪਰ
 ਹੇ ਗਿਰਸੇ ਤੁਨ ਹੈ ਮੁਖ ਭੀ ਤੁਰਗਾ ਜੇ। ਦਸ ਆਨ ਨ ਮੈ ਪੁਨਿ ਬੀਸ
 ਭੁਜਾ ਤੁਨ ਕੀ ਦੁਤਿ ਸੋ ਘਨ ਕੀ ਦੁਤਿ ਲਾਜੇ। ਤਿਨੁ ਹੇਰ ਰੂਰੀ ਬਨ ਦੇ
 ਵਿਸਭੈ ਮਰੁ ਭੁਤ ਦੇਸੇ ਦਿਸ ਕੇ ਭੈ ਠਕੁ ਜੇ। ਤਬ ਫੇਰ ਧਰਨ ਖਾਬੈ
 ਦਨ ਕੇ ਜਹਿ ਸੀ ਯਹੁ ਤੀ ਗਿਰਸੀ ਕਰਿ ਛਾਜੇ॥੨੨॥ ਤੋਲ ਧਰਾਰ
 ਥਾ ਯਹਿ ਧਰੀ ਅਤਿ ਬੇਗਾਚ ਲੇਨ ਭਿਮ ਭਿਲ ਮਾਂਹੀ। ਹਾਰ ਘੁਬੀਰ
 ਸੁਹਾਲ ਖਮੀਨ ਕਹੇ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਰੋਵੁ ਤਈਨ ਭਈ
 ਉਰ ਮੇਧਰ ਰੁਪ ਨਿਹਾਰ ਤਨੈ ਨਨ ਮਾਂਹੀ। ਸੀਯ ਕੁਰੁ ਦਨ ਦੀਨ ਮਾਂਹੀ॥

ਸੁਜਟਾਯੁਸੁਨਯੋਨਿਜਕਾਂਨਨਮਾਂਹੀ॥੨੬॥ਬੇਗਉਠੇਸੁਜਟਾਯੁ
 ਬਲੀਨਖਤੀਖਨਤੁਰੁਕੁਪੇਉਰਮਾਂਹੀ॥ਤਿਸੁਸੁਤਿਸੁਕਹਯੋਮੁ
 ਖਤੇਇਹਕੇਪੁਨਿਜਾਵਤਹੈਬਨਮਾਂਹੀ॥ਤੁਜਗਨਾਥਕੀਨਾਰਿਹ
 ਗੀਖਲੁਨਾਥਨੀਅੰਪਨੇਘਰਮਾਂਹੀ॥ਕੁਕਗਿਜਿਉਪੁਰਾਸਬ
 ਠੀਅਤਿਪਾਵਨਨੀਚਹਰੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥੩੦॥ਇਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰ
 ਸੁਚੈਚਚਲਾਇਸੁਤੇਰੁਦਯੋਰਥਰਾਵਟਕੋ॥ਪਦਕੇਨਖਤੀਖਨ
 ਫੇਰਦਏਖਗਤੋਰਦਯੋਧਨੁਟਾਹਨਕੋ॥ਤਜਿਸੀਯਸੁਗਾਵਨਖ
 ਗਲਏਸੁਜਟਾਯੁਜਟੇਗਾਲਿਲਾਹਨਕੋ॥ਕਰਕੇਧਕਟੇਤਿਨਪੰ
 ਬਦੁਓਸਿਰਸੇਖਰਹੇਸੁਬਤਾਵਨਕੋ॥੩੧॥ਇਤਜਾਇਜਟਾਯੁਪ
 ਰੋਧਰੰਮੇਕਛਪਾਣਰਹੇਤਿਨਕੇਤਨਮਾਂਹੀ॥ਉਤਰਾਵਨਮੇਰਚਫੇ
 ਰਥਮੇਗਹਿਸੀਯਗਏਨਕੁਮਤਿਲਮਾਂਹੀ॥ਮੁਖਗਮਹਰਾਮਸੁਸੀ

ਅਕਹੇ ਅਤਿ ਰੋਵਤ ਰੰਖ ਕਪਾਵਤ ਨਹੀ॥ ਮੁਖ ਹਾਰ ਘਬੀਰ ਪੁਕ
 ਰਤ ਹੈ ਮੁਹਿ ਗਮ ਨਿਹਾਰਤ ਨਾ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ੩੨॥ ਰਾਖ ਸਲੈ ਬਨਰ
 ਮਚਲੇ ਪਤਿ ਨੀਤੁ ਮਰੀਤ ਮਲੇ ਹੁਛੁ ਝਾਈ॥ ਹਾਲ ਖਮੀ ਨਿਸੁਭਾਗ
 ਬਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨਿਕੋਤੁ ਮਲੇ ਹੁਬ ਝਾਈ॥ ਦਾਕ ਸਲੀ ਮੁਖ ਮੋਹਤ
 ਤੇਤੁ ਮਦੇ ਦਰ ਮੋਹ ਖਿਮੋ ਅਬ ਝਾਈ॥ ਰੋਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਸੀਓ
 ਰਗ ਮਹ ਕੇਗ ਹਬੇਗ ਚਲਾਈ॥ ੩੩॥ ਬੇਗ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਜਾਤ ਭਯੋ
 ਗਹਿ ਸੀਦ ਸਕਿ ਧਰ ਸੋਨ ਭਿਮਾਂਹੀ॥ ਸੀਯ ਨਿਹਾਰ ਅਧੋ ਮੁਖ ਬਾ
 ਨਰ ਪੰਚ ਬਿਰਾਜਤਿ ਬੇਗਿ ਰਮਾਂਹੀ॥ ਭੁਖ ਨਤਾਰ ਕਛੁ ਤਨ ਤੇ ਪਦ
 ਪਾਤੁ ਸੁਬਾਧ ਦਗਾਵਤ ਹਾਂਹੀ॥ ਰਾਮ ਕਹੈ ਇਕ ਨਾਰਿ ਗਈ ਸੁਹਰੀ
 ਦਿਸਦੁ ਖਣਾ ਪਥ ਮਾਂਹੀ॥ ੩੪॥ ਤਬ ਲਿਖ ਪਯੋ ਨਿਧਿ ਲਿਕ ਗਏ
 ਦਸ ਕੰਧਰ ਸੀਯ ਧਰੀ ਪੁਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਮ ਸੋਕ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮੇ

ਸੁਭੁਤਾਲਤਮਾਲਲਗੇਜਿਨਮਾਂਹੀ॥ਤਹਿਗਖਸਿਮਾਰਖਵ
 ਰੀਕਰੇਦਸਕੰਧਰਮਾਤਪਿਖੇਉਰਮਾਂਹੀ॥ਕਿਸਦੀਨਭਈਅਤਿ
 ਮਾਰਤਿਹੈਨਹਿਬਾਲਗੇਦਵਤਹੈਸਿਰਮਾਂਹੀ॥੩੫॥**ਵੇਹਰਾਸੁ**
 ਸਕਬਦਨਅਤਿਬਿਅਕੁਲਾਹਾਰਾਮਪੁਕਾਗਿ॥ਰਾਖਸਿਮੇ
 ਸੀਤਾਬਸੇਬਿਲਪਤਿਨੈਨਨਦਾਗਿ॥੩੬॥**ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾ**
ਤਮਰਾਮ॥ਇਦੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਅਰਿੰਦਕਾਂਡੇਸਪਤਮੋਧਿ
 ਮਾਇ॥੧॥**ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੈਦਯ**॥**ਸਵੈਯਾ**॥ਇਹਗਖਸਕਾਮਕਰੂਪ
 ਧਰੇਛਲਕੋਮਿਗਵਾਬਨਰਾਘਵਮਾਗੇ॥ਤਬਗਮਹਦੇਬਨਤੇਘਰ
 ਕੇਅਤਿਦੁਰਹਤੇਲਖਕੁਤਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਖਸੁਕਰਹੇਅਤਿਦੀਨਭ
 ਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਬਨਪਬਿਸਯਾਗੇ॥ਦੁਹਜਾਨਸਭਾਬਿਧਰਾਮ
 ਬਲੀਮਨਮਾਪਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਬਿਚਾਰੇ॥੧॥ਲਖਮੀਨਿਨਜਾਨ

ਤਿਬਾਤਿਕਛੁ ਬਨਮੇਸਿਯਜੇਛੁ ਲਕੀਸੁਬਨਈ॥ਜਨਪ੍ਰਕਿਤਜੇ
 ਉਅਬਸੇਚ ਕਰੇਸੁਕਰੇਲਖਮਨਿਕੀਆਜਠਗਾਈ॥ਜਬਮੇਅ
 ਬਤੁਸਾਨਿਮੰਦਰਮੈਤਜਿਸੇਕਰਤਬਨਮੇਠਹਗਾਈ॥ਤੁਬਰਾਖ
 ਸੋਕਟਿਮਰੇਕਿਹਭਾਂਤਿਪਿਖੇਅਬਸੇਰਸੁਰੀਤਿਨਕਾਈ॥੨॥ਕਾ
 ਮਕਾਜਿਉਦੁਖਭਾਰਭੁਏਸੀਯਸੇਚਕਰੇਮਨਮੇਅਕਲਾਵੈ॥ਫੇਫ
 ਤਿਭੋਲਾਤਿਸੀਬਨਮੇਤਬਮੇਅਸੁਗਇਨਮੇਕੁਪਿਜਾਵੈ॥ਗਾਂਵਨ
 ਕੇਕੁਲਕੇਸਾਹਿਮਾਰਸੁਪਾਵਕਮੇਨਿਜਜਾਨਕੀਪਾਵੈ॥ਮੋਹਧਰੀ
 ਗਹਿਮੇਤਿਨਕੋਪੁਨਿਮੋਧਪੁਰੀਸੁਖਸੇਘਰਜਾਵੈ॥੩॥ਚਤੁਰਾਨ
 ਨਮੋਬਿਨੁਤੀਸੁਕਰੀਮਮਮਾਨੁਖਰੂਪਸੁਆਪਸਦਾਰੇ॥ਗਾਂਧਿਮਾ
 ਨੁਖਭਾਵਸੁਬਾਸਕਰੇਕਛੁਕਾਲਾਇਹਾਅਬਭੂਮਿਮਝਾਰੇ॥ਜਗ
 ਮਾਨੁਖਭਾਵਕੀਮੇਚਰਯਾਸੁਨਿਹੈਭੁਵਮੰਡਲ ਮੀਊਦਾਰੇ॥ਤੁਜਿਥੀ

ਧਨਤੇਭਵਮੋਖਲਹੇਨਸਹੇਭਵਭੀਤਰਤੇਦੁਖਭਾਗੇ॥੪॥ਯੋਮਨ
 ਮੇਠਹਗਇਭਲੇਅਬਾਮਾਵਤਰਾਮਸੁਭਾਤਨਿਹਾਗੇ॥ਕਾਹਿਤਜਾ
 ਨਕੀਤੇਹਿਤਜੀਲਾਖਮੀਨਿਕਹੋਇਮਰਾਮਓਚਾਗੇ॥ਕੈਕਿਨਗਾ
 ਖਸਸੀਪਹਰੀਪੁਨਿਕੈਜਨਕਾਤਮਜਾਗਯੋਮਾਗੇ॥ਰਾਮਕਹਯੋ
 ਜਬਯੋਮੁਖਤੇਕਰਜੋਰਸਿਯਾਬਚਭਾਤਉਚਾਗੇ॥੫॥ਹਾਲਖਮੀ
 ਨਿਕਹਯੋਮੁਖਰਾਖਸਸੋਹਰਿਜੀਹਮਹੁੰਸੁਨਿਪਾਏ॥ਤੇਬਚਸੋਸੁ
 ਨਿਜੋਅਵਨੀਦੁਹਿਤਮਮਜਾਹਸੁਏਹੁੰਮਲਾਏ॥ਰੇਇਓਠੀਤਬਮੇ
 ਹਿਕਹਯੋਬਚਰਾਖਸਕੇਤੁਮਾਕਿਉਦਖਪਾਏ॥ਰਾਮਕਹੇਨਹੀਯੋਕਬਹੀ
 ਮੁਖਸੋਭਾਨਿਤੁੰਸੁਪਿਖੋਘਰਾਏ॥੬॥ਇਹਭਾਤਿਕਹਯੋਜਬਮੇਤਿ
 ਨਕੇਤਬਫੇਰਕਹਯੋਤਿਨਯੋਮੁਖਮਾਹੀ॥ਅਬਸੋਨਹਿਦਕਬਖਾਨ
 ਸਕੇਦਹਮਾਹਿਅਵਾਰਿਸੁਤੇਫਗਮਾਹੀ॥ਕਰਸੋਮਮਕਾਨਦਬੇਤ

ਬਹੀਤੁ ਮਪੇਖਨ ਕੋ ਸੁ ਅਯੋਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਲਖਮੀ
 ਨਿਉ ਮਾਂਸੁ ਨਿਤ ਦੁਪਿਤੈ ਹਿਕੀਯੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਯੋਖਤ ਵਾਕ
 ਸੁ ਸੰਤ ਗਹੈ ਪੁਨਿ ਤਿਆਗ ਕਰਜੈ ਤਿਨ ਕੋ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅਬ ਕੈਕਿ
 ਨਰਾਖ ਸਸੀ ਯਹ ਗੀ ਪੁਨਿ ਕੈਕੋਊ ਖਾਇਗਾਯੋ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ਇਹ ਰਿ
 ਤਬ ਵੀਰ ਘੁਬੀਰ ਬਲੀਕਰ ਬੇਗਾ ਮਏ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜ
 ਨ ਕਾਤ ਮਜਾਨ ਹਿਤਾਹਿ ਪਿਖੀ ਸੁ ਬਿਲਾਪ ਕਰੇ ਦੁਖਹੈ ਉਰ ਮਾਂਹੀ ॥
 ੨ ॥ ਸਿੰਕਰ ਫੰਦ ॥ ਹਾਜਾਨ ਕੀ ਮਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹਿ ਗਈ ਆਸੁ ਮਛੋਰ
 ॥ ਕੈਲੀ ਨ ਤੇ ਬਨ ਮੈ ਭੁਈ ਮਮ ਹਾਸ ਹਿਤ ਤੁਮ ਨ ਤੇਗਾ ਇਮ ਰਾਮ
 ਦੁਏ ਜਾਨ ਕੀ ਬਨ ਮਾਂਹਿ ਪਾਵੇ ਨਹੀ ॥ ਬਨ ਦੇਵੀਯੋ ਤੁਮ ਮੈ ਕਹੈ ਕਹੈ
 ਜਾਨ ਕੀ ਮਬ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਮਿਗ ਪਾਦ ਪਾਲਿ ਵਿਤ ਗੰਮੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮੈ
 ਹਬਤਾਇ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਬਿਲਾਪ ਸੁ ਰਾਮ ਜੀ ਸੀ ਯਹੋ ਰਹੈ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੁ

ਬੰਗਸੇਰਪੁਨਿਦਨਾਪਰੁਸੀਯਪਾਵੇਨਹਿ॥ਅਨਿਦਸੇਅਨਸੇਚ
 ਹੈਅਚਲਦੇਰੇਜਾਹਿ॥੧੦॥ਚੈਪਈ॥ਨਿਰਮਮਨਿਰਹੈਕਾਰਸੁ
 ਰਾਮ॥ਅਖਰੁਅਨਿਦਸਦਾਚਿਦਧਾਮ॥ਮਮਜਾਪਸੀਤਾਯੈਕ
 ਯੋ॥ਦੁਖਸਾਗਰਕੋਅੰਤੁਨਲਹੇ॥੧੧॥ਯਾਬਿਧਿਮਾਪਾਨਰੁਤ
 ਨੁਧਾਂਗੇ॥ਫਿਰੇਰਪੁਤੰਮਦਿਪੁਨਮਯਾਗੀ॥ਜਾਪਦਪੰਕਜਭਜੇ
 ਬਿਧਾਤਾ॥ਮੁਨਿਸਨਕਾਦਿਕਾਮੈਰਿਖਸਾਤਾ॥੧੨॥ਦੈਹਰਾ॥ਹੈ
 ਅਸੀਗਸਹਸਿਗਸੇਮੁਦਪਛਾਨੇਰਾਮ॥ਤੰਤੁਗਯਾਨੀਗਾਮਕੋਲ
 ਖੇਪਰਾਤਮਧਾਮ॥੧੩॥ਚੈਪਈ॥ਯਾਬਿਧਿਸੀਹਰਿਬਨਮੇਦੋਲੇ
 ॥ਲਖਮਣਸਹਿਤਾਬਿਅਕੁਲਤੋਲੇ॥ਨਭਿਕੀਰਿਰਨਡੀਠਪਸ
 ਗੇ॥ਸੂਰਯਤੇਓਰਲਜਾਧਾਗੇ॥੧੪॥ਸਿਕਰਛੇਰ॥ਰਥਚਕੁਚਾ
 ਪਸੁਕੁਬਰੰਭੁਭਗਨਰਾਮਨਿਹਾਗੇ॥ਦੇਖਲਖਮਣਕੁਤਤੁਇਮ

ਕੀਨਰਾਮਉਚਰਾ।ਕੋਲੇਚਲੇਥੇਜਾਨਕੀ।ਤਿਹਜੀਤਿਲੀਨੀ
 ਮਾਨਾ।ਕਛੁਭੁਮਿਆਗੇਰਾਮਜੀ।ਪੁਨਿਗਏਏਹੁਬਖਾਨਾ॥੧੫
 ॥ਸੁਣੁ॥ਤੁਨਹੈਗਿਰਸੇਮੁਖਸੇਇਭੁਰੇਤਿਨਪੋਖਸੁਗਾਘਟੁ
 ਏਹਅਲਾਏ॥ਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਭਲਖਣਜੋਲਖਮਨਿਸਨੇ
 ਇਨਹੈਬਨਖਾਈ॥ਪਿਖਯਾਹਿਨਿਸਾਚਰਪ੍ਰਾਣਹਨੋਅਬਸੋਇ
 ਰਹੇਸੁਇਕੇਤਿਅਘਾਈ॥ਅਬਬਾਨਸਰਾਸਨਮੇਹਦਿਜੇਰਖੁਨਿ
 ਦਬਨੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਈ॥੧੬॥ਸੁਨਿਗਮਕੇਦੁਕਜਟਾਖੁਤੁ
 ਰੋਮਾਤਿਦੀਨਭਏਮੁਖਏਹਉਚਾਰੀ॥ਨਹਿਮਾਰਹਮੇਹਮਦੇਦੁਹਰੇ
 ਕਲਯਾਨਤੁਮੇਸੁਮੁਕੀਦਮੁਰਾਰੀ॥ਮੁਹਿਨਾਮਜਟਾਖੁਸੁਤੇਪਤਿ
 ਨੀਜਨਕਾਤੁਮਜਾਗੁਣਉਦਾਰੀ॥ਦਸਕੀਦਰਸੇਬਨਮਾਹਿਹਰੀ
 ਤਿਨਸਿਗਾਭਿਰੇਹਮਰਾਮਸੁਭਾਰੀ॥੧੭॥ਮੇਤਿਨਬਾਹਨਸਿਦਨਚਾ

ਪਸੁਕਾਟਭੁਲੇਧਰਮਾਹਿਬਗਾਏ॥ ਮਾਰਗਯੋਮਮਪਾਣਤਜੋਪਿ
 ਖਭੁਗਭੁਏਤੁਮਹੁਮਬਾਮਾਏ॥ ਯੋਸੁਨਿਰਾਮਜਟਾਪੁਕਥਾਅਤਿ
 ਦੀਨਖਗੇਸਗਲੇਅਘਾਏ॥ ਰਾਮਛੁਹੇਤਿਨਾਬਨਕੋਅਤਦੁਖਭੁ
 ਯੋਜਲਨੋਨਬਹਾਏ॥ ੧੮॥ ਮਾਹਿਸੁਭਾਨਨੁਮੇਪਤਿਨੀਬਨਕਾ
 ਹਿਹਰੀਸੁਜਟਾਪੁਸੁਟੇਰੋ॥ ਤੁਮਮਾਕਾਜਹਤੇਬਨਮੇਪ੍ਰਯਾਬਾਧ
 ਵਤੁਜਗਭੀਤਰਮੇਰੋ॥ ਰਾਮਜਟਾਪੁਕਹੇਬਤਿਅਮੁਖਮਾਹਿਸੁ
 ਸ੍ਰੇਣੀਤਜਾਇਘਨੇਰੋ॥ ਰਾਵਨਰਾਖਸਰਾਜਕਹੇਹਰਿਸੀਯਗਏ
 ਤੁਮਸੇਧਸੁਟੇਰੋ॥ ੧੯॥ ਦਿਗਦਖਣਸੀਯਗਈਤੁਮਗੀਅਬਜੋ
 ਰਨਹੀਮਮਬੋਲਨਕੋ॥ ਅਬਪਾਣਤਜੋਤੁਮਰਾਮਾਏਹਮਰੇਜ
 ਗਬੀਧਨਖੋਲਨਕੋ॥ ਤੁਮਈਸਰਤੇਪਦਕੋਜਨਕੀਇਹਰੇਣੁਕ
 ਹਾਜਗਲੋਕਨਕੋ॥ ਇਹਰੁਪਨਿਹਾਰੀਮਟੋਅਘਭੁਗਫਿਰੇਬਨਮੇ

ਸਿਯਾਟੇਲਨਕੇ॥੨੦॥ਚੋਪਈ॥ਕੁਲਾਭੁਯਾਤੁਮਰਾਮਨਿਹਾਰੇ
 ॥ਮਰਣਸਮੇਜਨਕੇਅਘਟਾਰੇ॥ਤੁਪਰਮਾਤਮਬਿਸਮਾਰੁਪਾ॥
 ਮਾਯਾਕਰਭੁਏਮਨੁਜਸਰੂਪਾ॥੨੧॥ਮਿਤਿਕਾਲਤਵਦਰਸਨਪਾ
 ਏ॥ਰਘੁਜੰਤਮਮੈਬਿਧਮਿਟਾਏ॥ਮੇਤਨਰਾਮਲਗਾਯੋਤਾਥਾਮੈ
 ਤੇਪਦਜਵੇਰਘੁਨਾਥਾ॥੨੨॥ਰਾਮਤਥਾਤਿਨਹਾਥਲਗਾਏ॥ਕੁਮਿ
 ਪਰੇਖਗਪ੍ਰਣਾਬਿਲਾਏ॥ਰਾਮਬਿਧਜਿਉਸੋਚੈਅਪਾਰੀ॥ਰੇਵੰਤ
 ਮਜਾਇਵਿਗਦਾਰੀ॥੨੩॥ਲਖਮਣਕੋਕਾਰਿਚਿਤਾਬਨਈ॥ਰਾਮ
 ਗਥਕਰਮਗਨਿਲਗਾਈ॥ਲਖਮਣਸਹਿਤਨਾਇਜਲਰਾਮ
 ॥ਦੇਹਿਜਲਿਜਲਿਲੈਖਗਨਾਮ॥੨੪॥ਬਹੁਰਮੇਧਮਿਗਰਾਮਸੁ
 ਮਾਰੇ॥ਅਮਿਖਖੰਡਸੁਆਪਸਵਾਰੇ॥ਸਾਧਰਾਮਤਿਨਕੇਤਬਕਰ
 ਯੋ॥ਜਦਾਜਦਾਤਿਲਮਾਸਸੁਧਰਯੋ॥੨੫॥ਕੁਖਣਕਰੇਸਜਾਤੀਸ

ਗੋ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿਖਗੇਸੁਰਹੋਇਉਦਰੇ॥ ਸੁਧਕਰੇਇਹਮਤ੍ਰਿਉਚਾਰੇ॥
 ॥ ਬਹੁਰਿਜਟਾਪੁਕੋਕਰੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਜਟਾਪੁਜਾਹਿਅਬਮੇਪ
 ਦਬੀਗ॥ ਮਮਸਰੂਪਪਾਵੇਤੁਮਧੀਗ॥ ਸੁਬਲੇਕਯਹਿਬਾਤਿਨਿਹ
 ਗੋ॥ ਰਾਮਚੇਦਇਹਭਾਤਿਉਚਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਸਦੈ॥ ॥ ਤਬਦਿਬਤਨੂਪ
 ਰਦੈਖਗਨਾਇਕਦਸਗੰਜਿਉਨਭਿਸੁਰਚਰੇ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਜਾਇ
 ਵਿਮਾਨਚਢੇਸਭਭੁਖਨਪੈਤਨਮਾਹਿਧਰੇ॥ ਦਰਚਕੁੰਗਦਾਮੁਕਟੇ
 ਗਦਦਾਰਜਲੇਗਨਕੇਤੁਮਦਰਕਰੇ॥ ਤੁਨਪੀਤਪਟੈਬਰਯੋਲਸ
 ਕੈਜਨਮੇਘਨਕੇਸਹਿਬਿੰਜਾਫਿਰੇ॥ ੨੮॥ ਦੈ॥ ॥ ਚਾਰਬਿਸਨ
 ਕਪਾਰਖਦਤੇਸੇਤਾਹਿਸਰੂਪਾ॥ ਪੁਜੇਸਰਬਜਟਾਪੁਕੋਰਘਦਰਹਿ
 ਪਾਅਨੂਪ॥ ੨੯॥ ਦੈ॥ ॥ ਚੈ॥ ॥ ਉਸਤਤਿਕਰੇਜਗੀ॥ ਸੁਰਸੇਗਾ॥ ਭੁਯੇ
 ਜਟਾਪੁਸਰੂਪਉਤਿਗਾ॥ ਬਹੁਰਜਟਾਪੁਜੋਗਨਿਜਹਾਥਾ॥ ਉਸਤਤਿ

ਕਰਤਿ ਕੁਏ ਰਘੁ ਨਾਥ ॥ ੩੦ ॥ ਜਣਾਏ ਦਾਗ ਚਿਪਈ ॥ ਅਗਲਤੁ
 ਅਹੋਗੁਣ ਪੁਜਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਅਪਰਮੇਯ ਤੁਮ ਬਹੁ ਮਊਦਾਰੇ ॥ ਜਗ
 ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਸਾਥਿ ਤੇ ਕੈ ਕਾਰਣਾ ॥ ਬਿਰਗਾ ਪਰਮਤੁ ਮਕਾਲ ਨਿਵ
 ਰਣਾ ॥ ੩੧ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੇਰੀ ਪਰਣਾ ਮਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਅੰਤੋ ਸੁਆਠੇ ਜਾ
 ਮਾ ॥ ਤੁਮ ਅਪਾਰ ਸੁਖ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ਰਮਾਂ ਕਟਾਖ ਸੁਕਰੇ ਬਿਸਾ
 ਲਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਰਪਾਤਿ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਦੁਖ ਜੋਈ ॥ ਤੁਮੇ ਨਿਵਰਕ ਅੰਤ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਰਦਰਤੁ ਮਕੋ ਸਦ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ਤੁਮ ਵਰਦਾਇਕ ਪਰਮ
 ਅਕਾਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਨ ਸਰਾਸਨ ਤੇ ਕਰਜੇ ਹੋ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਤਰਣੀ
 ਮਨ ਮੋਹੀ ॥ ਵਾਂਛੁ ਤਫਲ ਕੇਤੁ ਮਦਾਤਾਰੀ ॥ ਗਵਿਸਤ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਤੁ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਰਗ ਬ੍ਰਿਖ ਤਲ ਨਿਲੇਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰੀਨ ਮੇ
 ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਭਵ ਅਰਿਦ ਦਾਦਾ ਨ ਲਾਨਾ ਮਾ ॥ ਸਿੰਦੁ ਮੁਖ ਦੇਵੁ

ਜੇਤਵਨਾਮ॥੩੫॥ਦਨੁਜਪਕੋਟਹਜਾਗਵਿਨਸੀ॥ਅਮੁਨਸੀਤ
 ਵਖੁਭਾਪਰਕਾਸੀ॥ਮੇਸਰਣਾਗਤਿਤਮਗੀਦੇਵਾ॥ਤੁਮਪਰਪੂਰਣ
 ਅਲਖਅਭੇਦਾ॥੩੬॥ਗਿਰੇਸੁਜੈਜੰਗਵਿਖੇਮਜ਼ਾਰੇ॥ਤਿਨਤੁਮ
 ਦੁਰਸੁਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਵਿਖਯਨਤੇਵੇਮੁਖਜਨਜੇਈ॥ਸੁਦਾਨਿਹ
 ਰੇਤੁਮਕੋਤੇਈ॥੩੭॥ਭੁਵਸਾਗਰਤਾਰਣਪਦਨਵਾ॥ਸਰਣਗ
 ਹਿਤੁਮਰੇਅਬਪਾਵਾ॥ਸਿਵਗਿਰਜਾਮਨਕੀਨਨਿਵਾਸਾ॥ਗਿਰਵ
 ਰਧਾਰਣਤੁਮਸੁਖਰਾਜ॥੩੮॥ਸੁਰਵਰਮੈਪੁਨਿਦਾਨੁਸਿਰਦਾਰੇ॥
 ਸੇਵੇਸੁਗਲਸੁਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥ਦੇਵਨਕੇਪ੍ਰਭਵਰਦਾਤਾਰੀ॥ਰਖੁ
 ਨਾਇਕਮੇਸੁਗਣਿਤਿਹਾਰੀ॥੩੯॥ਸਵੈਆ॥ਪਰਕੇਧਨਾਮੈਪਰਨ
 ਰਿਨਤੇਜਿਨਨੀਤਵਿਰਾਗਗਹਿਓਰਮਾਹੀ॥ਪਰਕੇਗੁਣਹੋਰਪ੍ਰਸੰ
 ਨਜਦਾਪਰਕੇਹਿਤਮੇਸੁਰਮੇਓਰਮਾਹੀ॥ਸੁਵਹੀਸੁਖਸੇਵਤਹੋਤੁ

ਤੁਮਕੋਸਰਣਗਤਿਮੇਤੁਮਗੀਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮੁਖਮੰਬੁਜਮੰਦਰਪ੍ਰ
 ਸੰਨਹਸੇਸੁਚਿਤਾਰਤਮਾਇਮਿਲੇਜਗਮਾਂਹੀ॥੪੦॥ਨਵਨੀਰ
 ਦਸਾਮਸੁਕੰਜਪ੍ਰਭਾਵਿਗਸੇਭਿਤਗਮਪ੍ਰਫੁਲਤਮਾਂਹੀ॥ਗੁਰਕੇ
 ਗੁਰਈਸਰਗਮਤੁਮੇਹਰਿਬ੍ਰਹਮਸਿਦਾਦੇਕਰੂਪਤਿਹਾਂਗੇ॥ਗੁਣ
 ਤੀਨਮਈਤੁਮਗੀਸਕਤੀਪੁਨਿਤਾਕਰਹੈਤੁਮਤੈਪਹਿਧਾਂਗੇ॥ਗਵਿ
 ਜਿਉਜਲਭਾਂਜਨਿਮਾਹਿਭੁਯੋਹਮਤੈਗੁਣਗਾਇਕਰਾਮਮੁਹਾਂਗੇ॥
 ੪੧॥ਗਤਿਕੇਪਤਿਕੇਸਤਕੇਦਿਸਮਾਮਤਿਸੁਦਰਤੀਜਗਮਾਹਿਸੁ
 ਹਾਵੇ॥ਕਰਮਾਗਨਭਾਵਨਜੇਜਗਮੇਰਘਨਾਥਨਹੀਤਿਨਕੇਕਰ
 ਮਾਵੇ॥ਯਤਿਕੇਪਤਿਜੇਓਰਸਾਂਤਿਸਦਾਤਿਨਕੇਓਰਮੇਨਿਤਰੂਪਦਿ
 ਖਾਵੇ॥ਰਘਨਾਥਤੁਮੇਪਦਦਾਸਲਹੈਤੁਮਮਾਗਤਿਕੇਸਭਦੁਖਮਿ
 ਟਾਵੇ॥੪੨॥ਚੈਪਈ॥ਯੋਓਸਤਤਿਸੁਕੰਗੀਖਗਨਥਾਪ੍ਰਸੰਨਭਏ

ਤਾਪਰਰਘੁਨਾਥਾਗਰਮਕਹਯੋਤਮਕੀਕਲਾਜਾਨਾਤੁਮੇਰੋਹੈਕੁਗ
 ਤਪ੍ਰਧਾਨਾ॥੪੩॥ਮੇਹਬਿਸਕਕੋਜੈਪਦਸਾਰਾਤੁਮੇਤੁਮੰਬਬੇਗਪ
 ਧਾਰਾਤੁਹਿਕਰੀਮਮਓਸਤਤਿਜੇਈ॥ਪਾਕੋਪਵੈਲਿਖੇਦਾਕੋਈ॥
 ੪੪॥ਜੋਨਰਪਾਵੇਮੇਹਸਰੂਪਾਮੇਹਪਰਾਇਣਕੁਗਤਅਨੂਪਾ॥
 ਯਾਬਿਧਿਰਾਮਕਹਯੋਪਨਿਜਬਹੀ॥ਹਰਖਭਯੋਖਗਵਰਓਰਤ
 ਬਹੀ॥੪੫॥**ਵੇਹਰ**॥ਰਘੁਨੰਦਨਕੋਰੂਪਜੋਬਿਸਨਸਨਤਨਆ
 ਵਿ॥ਜੋਧਰਤਾਪਦਮੇਗਯੋਪੁਜੇਜਾਬ੍ਹੰਗਮਾਇ॥੪੬॥**ਇਤਿਸ਼ੀਮ**
ਤਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਅਰਿਣਕਾਂਡੇਅਸੁ
 ਮੇਧਿਮਾਇ॥੮॥ਸ਼ੀਮਹਾਂਦੇਵੇ**ਵਾਚ**॥ਸਵੈਯਾ॥ਤਬਕ੍ਰਤਸਮੇਤ
 ਸੁਰਾਮਰਮਾਪਤਿਮੰਰਬਨਤਰਮਾਂਹਿਗਏ॥ਤਹਿਸੀਪਕੁਸੇਧਨਰ
 ਮਕਰੇਮਨਾਬਿਖਾਕੁਲਾਮੇਉਰਦੁਖਨਏ॥ਬਨਗਾਖਸਰਾਮਸੁਏਕ

ਪਿਖੇਜਠਰੇਮੁਖਹੈਵਿਗਦਰਭੁਏ। ਭੁਜਯੋਜਨਲੋਤਿਨਬਾਪ
 ਰਹੀਇਹਭਾਂਤਿਕੁਰਪੁਸਰੁਪੁਭੁਏ॥੧॥ ਨਾਮਕਾਬਿਧਕਹੇਤਿਨਕੋ
 ਸਭਜੀਦਨਕੋਬਨਭੀਤਰਮਾਗੇ। ਤਾਭੁਜਭੀਤਰਮਾਇਪਰੇਲ
 ਪੁਕਾਤਉਮਾਦੁਹਰਮਮੁਰਾਗੇ। ਤਾਭੁਜਮੰਡਿਲਮਾਹਿਮਾਏਪੁਰਾ
 ਕਾਤਤਬੈਖਲਰੁਪਨਿਹਾਗੇ। ਪੇਖਹੁਕਾਤਸੁਰਾਖਸਕੋਹਸੁਰਾਮ
 ਤੇਬੈਇਹਦਾਕਉਚਾਗੇ॥੨॥ ਸਿਰਪਾਦਨਹੀਇਨਰਾਖਸਕੋਜਠ
 ਰੇਮੁਖਹੈਪੁਨਿਬਾਹੁਪਸਾਗੇ। ਭੁਜਭੀਤਰਮਾਇਪਰੇਜਨਜੇਤਿਹ
 ਖਾਇਰਹੇਬਨਪੈਰਮਜ਼ਾਗੇ। ਹਮਮਾਇਪਰੇਇਨਕੀਭੁਜਮੇਖਲ
 ਰਾਖਸਾਬਨਮੇਹਮਮਾਗੇ। ਕਹਿਪੰਥੁਨਹੀਮਬਜਾਦਨਕੋਰਪੁ
 ਨਿਦਕਰੇਕਹੁਕੋਨਬਿਚਾਗੇ॥੩॥ ਖਾਦੁਹਰਾਹਮਦੇਨਹਕੋਹਮਤੇਮ
 ਬਨਾਹਿਕਛੁਬਲਿਹੋਈ। ਯੇਸੁਨਿਕੋਲਾਖਮੰਨਿਕਹਯੇਮਬਸੈ

ਗਬਿਚਾਰਕਰੋਨਹਿਕੋਈ। ਹੋਇਇਕਾਗਰਏਕਇਕਾਹਮਕਾਟਧਰੇ
 ਇਨਕੀਭੁਜਦੇਈ। ਰਾਮਭਥਾਕਹਿਲੀਨਾਮਸੀਭੁਜਦਖਣਤਾ
 ਹਿਕਟੀਹੋਰਿਸੇਈ॥੪॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਲਖਮੀਨਿਦਮਭੁਜਾਕਟਿਤੁ
 ਗੀ। ਏਤਾਮਚੇਭਾਭਯੋਸੁਭਾਰੀ। ਤੁਮਦੇਵਨਮੇਕੋਨਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਜਿ
 ਨਮੇਗੀਭੁਜਕੀਨੀਹਾਨਾ॥੫॥ ਕਹੋਮਹੋਤੁਮਭੁਮਿਨਿਦਾਸੀ। ਕੋਰੇ
 ਵਦੇਵਸੁਤੇਜਪਰਕਾਸੀ। ਕਿਜਨਨੇਨਸੀਰਾਮਰਸੀਲੋ। ਹਸਕਰ
 ਬੋਲੇਛੋਲਛਬੀਲੋ॥੬॥ ਸਰਪ੍ਰਤੀਰਾਮਯੁਧਿਯਾਮਹੋ। ਪੁਰੀਮ
 ਨਹਰਸੁਰਨਰਕਹੋ। ਤਕੋਪਤਿਦਸਰਬਦੁਰਗਾਈ। ਸੁਰਪਾਤਿਕੀ
 ਜਿਨਕੀਨਸਹਾਈ॥੭॥ ਏ **ਹਰਾ**॥ ਮੇਤਿਨਕੋਸੁਤਪੁਰਬੋਭਾਈਯਹਿ
 ਮਮਨਲਾ। ਰਾਮਨਾਮਮੇਰੋਕਹੋਲਖਮਦਇਹੋਬਿਸਾਲਾ॥੮॥ ਮ
 ਮਪਤਿਨੀਸੁਭਜਾਨਕੀਸੀਤਾਸੁਦਰਬੁਧਾ। ਮਿਗਯਾਕੇਹਮਥੇਗ।

ਏਰਾਖਸਹਰੀਅਨੁਪ॥੯॥ਤਿਨਕੋਸੋਧਨਹਮਕਰੇਆਏਯਾ
 ਬਨਮਾਹਿ॥ਤੇਭੁਜਭੀਤਰਘੋਰਿਯਾਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇਆਹਿ॥੧੦
 ॥ਪ੍ਰਾਣਹਿਤਾਰਥਤੇਭੁਜਾਕਾਟੀਭੁਜਬਲਧਾਗ॥ਵਿਕਟਰੂਪਤਨ
 ਮੇਧਰੋਤੁਮਹੋਕੋਨਓਚਾਗ॥੧੧॥ਕਬਿਧੇ **ਵੜ** ॥ਚੋ **ਪਈ** ॥ਮੈਅਬ
 ਧਿਨਿਭੁਯੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਰਾਮਆਏਤੁਮਮੇਦਿਗਮਾਂਹੀ॥ਮੇਰੀਧ
 ਬਨਕੇਥਾਰਾਜਾ॥ਯੇਬਨਰੂਪਪਰਮਸਿਰਤਾਜਾ॥੧੨॥ਗਰਬ
 ਭੁਯੋਮੇਰੇਓਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਚਰੋਮੈਸਬਲੋਕਨਮਾਂਹੀ॥ਮੇਹਪਿਖੇ
 ਸੁਰਨਰੀਜਬਹੀ॥ਜਾਇਤਰੋਤਿਨਕੋਮਨਤਬਹੀ॥੧੩॥ਮੇਤੁ
 ਪਕਰਬਹਮਾਦਰਦੀਨੋ॥ਮੇਹਮਥੋਧਰਪ੍ਰਤਮਕੀਨੋ॥ਅਸ੍ਰ
 ਵਰ੍ਜੋਮੁਨਿਰਈ॥ਏਕਸਮੇਹੋਰਯੋਮਮਜਾਈ॥੧੪॥ਤੁਕੋਦੇ
 ਖਹਸੁਯੋਮੈਜਬਹੀ॥ਕ੍ਰਿਪਭੁਯੋਮੁਨਿਦਰਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਮੈਕੋਏਹੁ

ਬਖਾਨੀ ਬਾਨੀ॥ ਦੁਸੁ ਅਸੁ ਰਤੇ ਹੋਹੁ ਮਲਾਨੀ॥ ੧੫॥ ਮੇਪਦਬੈ
 ਦਨਤਾ ਪੁਨਿ ਕਰੀ॥ ਸੁਪ ਅਤਿ ਭੁਖਿ ਯੋ ਮੁਨਿ ਵਹੀ॥ ਤੁਪ ਕਰਦੇ
 ਤਤਾ ਤਨ ਮੇਸੇ॥ ਕੋਟਿ ਰਵੀ ਭਵ ਭੀ ਤਰ ਜੈਸੇ॥ ੧੬॥ ਤੇਤਾ ਯੁਗ
 ਦਸੁ ਰਬ ਵਰਨਾ ਮਾ॥ ਹੋਵੇ ਗੋਭੁ ਪਤਿ ਮਜਧਾ ਮਾ॥ ਅਵਿਨਾਰ
 ਇਨ ਲੈ ਅਵਤਾਰੇ॥ ਹੋ ਸੀਸੁ ਤਤਾ ਭਵਨ ਮਸਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਵੈਬਨ
 ਅਵੇਗੇ ਪੁਨਿ ਜਬ ਹੀ॥ ਕਾਟੇ ਗੇਤੁ ਮਰੀ ਭੁਜਤ ਬਹੀ॥ ਤਕਰਤੇ
 ਰੇਸਾ ਪਵਿਲਾਵੇ॥ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਬਹੁਰਤੁ ਮਪਾਵੇ॥ ੧੮॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਸੁਪ ਜਬੈ ਤਿਨ ਦਯੋ॥ ਰਾਖ ਸਤਨੁ ਮੇਪਾਵਤ ਭਯੋ॥ ਏਕ ਸਮੇਸੁਰ
 ਪਤਿ ਵਰਗਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵੇਰਾ ਮੇਰਖ ਖਾਈ॥ ੧੯॥ ਤਿਨ ਬਜਮੇ
 ਸੀਸ ਲਗਾਯੋ॥ ਰਾਮ ਸੀਸ ਮੇਕੁ ਖਿਗਿਰਾਯੋ॥ ਪਾਦਧ ਸੇਮੇਕੁ
 ਖਿਸੁ ਜਾਈ॥ ਰਾਮ ਰਹੀ ਨਹਿ ਮੇਗਾ ਤਿਕਾਈ॥ ੨੦॥ ਕਮਲਾਸਨ

ਕੇਵਰਬਹੁਯੋ। ਬੰਨਕਰਨਹਿਮੇਤੁਨੁਮੁਯੋ। ਤਬਤਿਨਸੰਗਦੇ
 ਵਥੇਜੇਈ। ਦਯਾਜੁਗਤਿਪੁਨਿਭੁਏਸੁਤੇਈ॥ ੨੧॥ ਤੋਟਕ **ਛੰਦ**
 ਅਮਰੇਸੁਰਯਾਮੁਖਨਾਹਿਅਗੇ। ਇਹਪਾਣਕਹੋਕਿਹਭਾਤਿਰ
 ਯੋ। ਤਬਮੇਸੁਰਨਾਇਕਏਹਕਹੀ। ਜਠਰੰਤਰਤੇਮੁਖਹੋਇਸਹੀ
 ॥ ੨੨॥ ਭੁਜਯੋਜਨਲੇਤੁਦੁਹੋਇਨਏ। ਇਮਭਾਖਸੁਆਪਸੁਰੇ
 ਸਗਏ। ਬਨਤਾਂਦਿਨੇਤੇਇਹਠੇਰਦੁਸੋ। ਭੁਜਆਇਦਰੇਮੁਖ
 ਮਾਹਿਗਸੋ॥ ੨੩॥ ਤੁਮਸੇਰੁਜਕਾਟਦਈਬੰਨਮੋ। ਅਬਜੀਦਨ
 ਨਾਸਮਝੈਮਨਮੋ। ਇਹਗਰਤਬਿਖੇਰੁਕਾਠਪਨੇ। ਮੁਹਿਅ
 ਗਲਗਾਇਸੁਰਾਮਬਨੇ॥ ੨੪॥ ਤੁਨਮੋਹਸੁਆਗਿਜਲਾਇਜ
 ਬੈ। ਗਾਹਿਪੁਰਬਰੁਪਸੁਨਾਬਤਬੈ। ਰੁਯੋਖਾਂਤੇਮਾਰਗਤੇਹਿਕਹੈ
 ॥ ਤੁਦਪਾਦਕ੍ਰਿਪਾਪਦਸੋਇਲਹੈ॥ ੨੫॥ ਤੁਹਰਾਮਸੁਰਾਤਸਮੇਤਿ

ਕੁਲੇ॥ ਇਕ ਖਾਤ ਕਰੇ ਸੁਭਿ ਪਾਰ ਕੁਲੇ॥ ਭੁਰ ਕਾਠ ਸੁਪਾਵ ਕਰਾਮਦ
 ਯੋ॥ ਨਿਕ ਸੇਤ ਨ ਤੇ ਇਕ ਰੁਪ ਨ ਯੋ॥ ੧੬॥ ਪਿਖ ਕੋਟ ਮਨੇ ਜਲ ਜਾ
 ਇਰ ਹੋ॥ ਸਭੁ ਰੁਪ ਨ ਹੈ ਤਨ ਮਾਂਹਿ ਗਹੇ॥ ਕਰ ਰਾਮ ਪਦ ਖਟ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
 ਗੇ॥ ਅਸੁੰਗ ਪਦ ਮਸੁਪਾਵ ਕਰੇ॥ ੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਜੇਰ ਦੁਭਿ ਕਰਾਮ ਪ
 ਨੇ ਭੋਗਾ ਤਿ ਭਰੇ ਭਰ ਭਾਗ॥ ਗਦ ਗਾਦ ਬਾਣੀ ਤਾ ਭਈ ਉਸਤ ਤਿ ਕਰੇ
 ਅਪਾਰ॥ ੧੮॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਉਸਤ ਤਿ ਕੋ ਮਨ ਭਯੋ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਹੀ
 ਤੁਦ ਗਾਣ ਕੋ ਪਾਗੇ॥ ਤੁਮ ਅਨਾਦਿ ਮਨ ਦਾ ਕਾਮ ਤੀਤਾ॥ ਭੁਜੇ ਯੋਗੀ ਸੁ
 ਰਤੁ ਮਕੋ ਚੀਤਾ॥ ੧੯॥ ਅਬ ਯਕਤ ਸੁਸੁਖ ਮਰੁਪ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਹਿੰਦੁ ਹਿੰਦੇ
 ਹਿੰਦੁ ਤੇ ਨਿਅਰੇ॥ ਦਸੁ ਰੁਪ ਤੁਮਾਰੇ ਦੋਕਾ॥ ਕਿ ਇਕ ਲਹੇ ਸੁਪਾਇ ਬਿ
 ਬੇਕਾ॥ ੨੦॥ ਅਮੋਰ ਤੁਮਾਰੇ ਦਿਸ ਮਸਰੁਪਾ॥ ਜਨ ਮਨ ਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਅਨੁ
 ਪਾ॥ ਸੁਖ ਮਤੇ ਰੋ ਰੁਪ ਸੁਜੇਈ॥ ਦੁਗਵਿਗੇ ਇਕੁ ਭੀਤ ਰਸੇਈ॥ ੨੧॥

ਚਿਦਾ ਭਾਸ ਬਾਧਿ ਪੁਨਿ ਦੇਈ॥ ਮਿਲਿ ਕਰ ਜੀਵ ਕਹਾ ਦੇ ਸੋਈ॥ ਬੁ
 ਧਿ॥ ਦਿਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਸੀਰ ਘਨਾਥ॥ ੩੨॥
 ਤੇ ਹਿ ਬਿਖੇ ਕਲਪੇ ਸੰਸਾਰ॥ ਮੁਕੁ ਮਤੀ ਤਕੋ ਨ ਬਿਚਾਰ॥ ਹਿਰਦਿ ਰ
 ਰੁ ਸੁਖ ਮਤੇ ਰੂਪਾ॥ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੇਹਾਟ ਸਰੂਪਾ॥ ੩੩॥ ਸੁਖ ਮਰੁਪ
 ਭਾਵਨ ਭਾਸੇ॥ ਮੰਗਿ ਲਾਧਿ ਮਾਨ ਦੁਖ ਸਬ ਨਾਸੇ॥ ਭੂਤ ਭੁਵਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਰਾਮ ਤੁ ਮੇ ਬਿਨ ਜਗਤੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੋ ਸ
 ਯ ਹ ਦੇਹੁ ਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਮੰਹ ਦਾਇਕ ਪਟ ਘੰਗਾ ਤਿਓ ਦਾਰੇ॥ ਸਪਤ ਗੁਣੇ
 ਤਰਜਾ ਕੋ ਰੂਪਾ॥ ਦਿਗੰਜ ਧਾਰਣਾ ਵਿਖੇ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੩੫॥ ਤੁਹੀ ਏਕ ਸਭ
 ਠੇਰੇ ਮਹੇ॥ ਲੋਕ ਮਦੈ ਵਤੁ ਮਾਰੇ ਕਹੇ॥ ਪਤਾਲਾ ਮਹੇਤੁ ਦੁਪਾਦਨ ਕੋ ਤ
 ਲਾ॥ ਪਾਸੇ ਮਾਹਿ ਸੁਲੋਕ ਮਹਾਤੁਲਾ॥ ੩੬॥ ਰਸਾਤਲ ਰਾਮ ਗੁਲਟ ਤੇ
 ਜਾਨੇ॥ ਤਲਾਤਲ ਤੇ ਪੁਨਿ ਜਾਨੁ ਬਖਾਨੇ॥ ਸੁਤਲਾ ਬਿਤਲ ਤੇ ਉਰੁ ਉਚਰੇ

॥ ਅਤੁਲਰਾਮ ਤੇ ਜੇ ਘਉ ਦਾਰੋ ॥ ੩੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਭੁ ਤੇ ਅਹੇ ਅਕਾਸ ॥
 ਗੀਵਾ ਤੇ ਮਹਾ ਲੋਕ ਕਹੀ ਜੇ ॥ ਬਦਨ ਰਾਮ ਜਨ ਲੋਕ ਭੂਨਿ ਜੇ ॥ ੩੨ ॥
 ॥ ਤਪ ਲੋਕ ਤੇ ਕੰਧੁ ਕਹਾਵੇ ॥ ਸਤ ਲੋਕ ਤੇ ਸੀਸ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਏਵਾ ਦਿ
 ਕ ਸਬ ਲੋਕ ਸੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਅਹੇ ਤਵ ਭੁਜਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦਿ
 ਸਾਕਾ ਨ ਅਸੁਨੀ ਸੁਤ ਨਾਸਾ ॥ ਤਵ ਮੁਖ ਰਾਮ ਸੁਹੇਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸ
 ਵਿਤੁ ਨੈਨ ਚੰਦ ਮਨ ਗਾਏ ॥ ਭੂ ਭੁਗਤ ਵਕਾਲ ਬਤਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਬੁਧਿ
 ਬ੍ਰਿਸਪਤਿ ਰਾਮ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰੁ ਵਹੀ ਕਿਤ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਯਮ ਦਾਣੁ ਪੁ
 ਨਿ ਬਾਨੀ ਬੋਲਾ ॥ ਮੈਰਨ ਖੜਦੰਤ ਨ ਭੋਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾਸਾ ਰਾਮ ਤੁਮਾਰੀ
 ਰੀਮਾ ਯਾ ॥ ਸਿਸਟ ਕਟਾਖ ਰਾਮ ਤਵ ਗਾਯਾ ॥ ਪੁਰਬ ਭਾਰਾ ਧਰਮ ਤੇ
 ਗਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਸੂਰਾ ਰਾਮ ਧਰਮ ਬਤਾਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਗੀਯਾ ਛੰਦ ॥ ਨਿਮੇ
 ਖਾ ਮੈ ਉਨ ਮੇਖ ਰਾਮ ਸੁਗਤਿ ਦਿਨ ਤਵ ਭਾਖਯੋ ॥ ਸਮੁਦਿ ਕੁਖਿ ਸਤੇ

ਗੀਆਨਾਨੀ ਨਦੀ ਸਭੁ ਆਖਿਯੋ ॥ ਰੋਮਾਵਲੀ ਤਰੁ ਅੰਖ ਧੀ ਪੁਨਿ ਰੇ
 ਤਬਿ ਸੁਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਮਹਿ ਮਾਤ ਮਰੀ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਹਥੁ ਲਵ ਪੁ
 ਤਵ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਇਹ ਤੇਵੁ ਪੁਜੇ ਧਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਨੀਕੋ
 ਭਾਵਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਖੇਦ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਸੇਨ ਹਿ ਮੋਰ ਬਿਤ ਕਮਾਵਣੀ ॥ ਇ
 ਹੇਤੁ ਰਾਮ ਸਥੁ ਲਤੇਵੁ ਪੁਨੀਤਿ ਹੋਊ ਰਭਾਵਣੀ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਯੋ
 ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜੈ ਰੋਮ ਸਭੁ ਪੁਲਕਾਵਣੀ ॥ ੪੩ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਮੁਕਤਿ
 ਹੋਇ ਨਰ ਯਾਜਗਤ ਬਹੀ ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਤਵ ਭੁਜੇ ਸੁਜ ਬਹੀ ॥ ਯ
 ਹਿ ਅਸਥੁ ਲਰੁਪ ਜੋ ਬਾਰੋ ॥ ਇਨ ਕੇ ਭੁਮਿ ਬਰਹੋ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੪੪ ॥ ਯ
 ਹਿ ਜੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਮੇਇਨ ਕੇਓ ਰਮਤਿ ਰਧਾਰੋ ॥ ਧਨ ਖਥਾ
 ਵਤੁਨ ਸਾਮ ਬਿਰਜੋ ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਤੁਨ ਬਲ ਕਲਛਾ ਜੋ ॥ ੪੫ ॥ ਤਰੁ
 ਵਸਾਤਿ ਬਨ ਸੀਯ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਸਦਾ ਬਸੇਓ ਰਕਰਣਾਧਾਰੋ ॥ ਸੁਬੰਗ ਸ

ਦਾਸਿਵ ਸਹਿਤ ਭਵਾਨੀ। ਭੁਜੇ ਪਾਹੀ ਤਨੁ ਨਿਜ ਰਜਧਾਨੀ॥੪੬॥
 ਕਾਸੀ ਬਿਖੇ ਮਰਣ ਜਨਕਾਲਾ। ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਹੇ ਬਿਜਾਲਾ। ਰਾਮ
 ਨਾਮ ਯਹਿ ਭਾਖੇ ਕਾਨਾ। ਤਾਰਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥੪੭॥ ਜਨ
 ਕਾਤ ਮਜਾਪਤੀ ਮੁਰਾਰੇ। ਤ੍ਰਿਪਰਮਾਤਮ ਮੰਠਿ ਰਧਾਗੇ। ਤੇਰੀ ਮਾਯਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਗੇ। ਜਾਨੇ ਨਹਿ ਤਵ ਤੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ॥੪੮॥ ਨਮਸਤੇ ਰਾਮ ਸ
 ਦਾ ਕਲਿਆਨਾ। ਤ੍ਰਿਪਰਮਾਤਮ ਤੇ ਪਦਾਧਿਆਨਾ। ਅਯੋਪਾਨਾਇਕ
 ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ। ਕ੍ਰਾਤੰ ਸਿਰਾਪਦ ਸੇਵਨ ਭਰਾ॥੪੯॥ ਰੱਖ ਰੱਖ ਜਗਨ ਬ
 ਠਿਦਾਰੇ। ਮਾਯਾ ਹਰੇ ਨਗਿ। ਮਾਨਹ ਮਾਰੇ। ਤਵ ਕਰਣਾ ਨਿਪਰਾਮ
 ਠਿਦਾਰੇ। ਭੀਨੇ ਨੈਨ ਸੁਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥੫੦॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ **ਮੋਦਰ**। ਚੈ **ਪ**
ਈ॥ ਭੁਗਤਵਾਨ ਤਵ ਕੀਨ ਬਡਾਈ। ਗਿਪੁ ਬਭੁਯੇ ਮੇਰੇ ਹਰਖ ਈ
 ॥ ਯੋਗਿ ਗਿਰੀ ਮੇ ਪਰਮ ਸਥਾਨਾ। ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਤੁੰ ਬੈਠਾ ਬਿਬਾਨਾ॥੫੧॥

ਵਾਕਕ ਬਿਧਕ ਹਯੋਤਵ ਜੋਈ॥ ਭੁਗਤਿ ਸਹਿਤ ਇਤ ਪ੍ਰੇਸੁ ਕੋਈ
 ॥ ਅਗਿਆਨ ਜਨ ਭਵ ਬਿਧਨ ਜੋਈ॥ ਖਿਨ ਭੀਤਰ ਵਹਿਤਿ ਮਾ
 ਗੋ ਜੋਈ॥ ੫੨॥ **ਵੇਹਰਾ**॥ ਅਨੁਭਵ ਕੋ ਅਨਮੇਖ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚੇਤਨ ਰੂਪ
 ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੇ ਪਠਕਾਤਿ ਮਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਤਮ ਕ੍ਰਪਾ॥ ੫੩॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ**
ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਅਰਿਣ ਕਾਂਤੋ ਨਵ
ਮੋਧਿ ਅਗਇ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਵਾਚਾ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਗ੍ਰਿਧ ਬਯੋਬਰ ਪਾਇ
 ਚਲੇਤ ਬਜਾਨ ਸਮੇਤਿ ਨਰਾਮ ਚਿੰਤਾਰੀ॥ ਤਿਪੁਰ ਭਾਗਾ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ
 ਸੁਭਾਸ਼ ਮਜਾਕ ਦਲੀਫੁ ਲਵਾਰੀ॥ ਤਿਪਦ ਪਕਿਜ ਸੇਵਕ ਹੈ ਭੁਗ
 ਤੀ ਪਥ ਮੇਤਿਨ ਬੁਧ ਉਦਾਰੀ॥ ਤਿਹ ਕਹੇਵਹਿ ਬਤਿਸੁਭਾ ਚਲਰਾਮਤ
 ਹਾਂਤੁ ਮਜਾਹੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨ ਬਿਬਾਨ ਚਢੇਹ ਰਿਕੇਪ
 ਦਜਾਵਨ ਹੋਤ ਪਧਾਰੇ॥ ਤਨ ਸੁਰਜ ਸੇਸ਼ ਮਕੈਨ ਭਮੇਕ ਬਿਗਾਮ ਪਿਖੇ

ਫਲਯੋਬਿਸਥਾਗੇ। ਰਾਮਤਜੇਬਨਘੋਰਤਬੈਜਹਿਸਿਘਬਿਅਘ
 ਰਬੈਲਤਭਾਗੇ। ਆਸਮਭੀਲਸੁਤਾਰਘੁਨਾਇਕਜਾਇਭੁਲੀਬਿਧ
 ਸੋਪਦਧਾਗੇ॥ ੨॥ ਸਦ੍ਵਰੀਤਬਰਾਮਨਿਹਾਰਤਹੀਸਹਿਭ੍ਰਾਤਭੁਲੀ
 ਛਾਬਿਆਵਤਭਾਈ। ਹਰਖੀਉਠੰਆਸਨਤੇਸਦ੍ਵਰੀਤਬਰਾਮਕਿ
 ਲੇਵਨਕੇਹਿਤਆਈ। ਹਰਿਪਾਦਪ੍ਰਣਾਮਕਰੀਸਦ੍ਵਰੀਪੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
 ਕਨੀਰਚਲਯੋਹਿਗਜਾਈ। ਬਲਿਗਾਮਾਮਏਤੁਮਾਮਨਿਦਸੋਸੁਖ
 ਆਸਨਮੇਤਿਨਲੀਨਬਿਠਾਈ॥ ੩॥ ਲਘੁਭ੍ਰਾਤਸਮੇਤਿਸੁਰਾਘਵ
 ਕੇਤਿਨਪ੍ਰੇਮਭਗੀਪਦਨੀਰਪਧਾਗੇ। ਅਰਘਾਇਕਪੁਜਨਭ੍ਰਾਤਹਿਕਰੇ
 ਹਰਿਪਾਦਨਨੀਰਸੁਤਾਸਿਰਧਾਗੇ॥ ੪॥ ॥ ੫॥ ॥ ੬॥ ॥ ੭॥ ॥ ੮॥ ॥ ੯॥ ॥ ੧੦॥ ॥
 ਨਿਦਿਬਫਲਾਇਕਭੀਲਸੁਤਾਸੁਸੁਧਾਰਸਸੇਤਿਨਆਪਾਨਕਾਰੇ
 ॥ ਹਰਿਕੇਹਿਤਜੇਤਿਨਸਿਚਿਧਰੇਦੁਹਿਮਾਨਦਏਤਿਨਰਾਮਮੁਰਾਗੇ॥

ਪੁਨਿ ਪਾਦਨ ਫੁਲ ਚਢਾਇ ਭੁਲੇਖ ਸਚਿ ਦਨ ਤਾਤਿ ਨ ਮੰਗਲ
 ਗਾਏ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਮਤਿ ਬਕਰ ਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸਾਨੁ ਜਮਾਸਨ
 ਮਾਹਿ ਬਿਠਾਏ॥ ਕਵਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਤਬੈ ਸਦ ਗੀ ਕਰ ਜੋਰ ਦੁਓ
 ਇਹ ਬੈਨ ਮਲਾਏ॥ ਇਹ ਮਾਸੁ ਮੇਗਰ ਗਾਮਰ ਹੋ ਬਹੁ ਕਾਲੈ
 ਭਲੇ ਤਪਤਾਹਿ ਕਮਾਏ॥ ੫॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਮੈਂ ਤਿਨ ਸੇਵਨ ਕਰੈ ਸੁਨੀ
 ਤਾਰਹੋ ਸਮੀਪਾਇ ਕਾਗਰ ਚੀਤਾ॥ ਬਹੁਤ ਹਜਾਰ ਬਰਖ ਯੋਭਏ॥
 ਤੇਕ ਮਲਾਸਨ ਕੇ ਪਦ ਗਾਏ॥ ੬॥ ਜਾਨ ਜਮੇ ਮੁਹਿ ਏਹ ਬਖਾਨੀ॥
 ਤੂੰ ਏਹੀ ਹੀ ਬਸੁ ਕਲਾਨੀ॥ ਦਾਸ ਰਖੀ ਹਰਿ ਗਾਮ ਹਠੀ ਲੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਨਤਨ ਪਰਮ ਰਸੀ ਲੇ॥ ੭॥ ਰਿਖ ਪਾਲਨ ਰਖ ਸਬ ਪਕਾਜਾ॥
 ਮਾਵੁ ਹਿਗੇ ਬਨ ਮੇਸਰ ਰਾਜਾ॥ ਤੁੰ ਤਿਨ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰ ਧਾਰੀ॥
 ਰਾਮਨਾਮ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੀ॥ ੮॥ ਚਿਤ੍ਰ ਕਟਗਿਰ ਮੇਅ ਬਾਮਾਏ॥

ਮੁਨਿਸਮਾਸਮਵਸੇਸੁਹਾਏ॥ ਆਵਹਿਰਾਮਇਹਸੁਨਜੋਲੋ॥ ਏ
 ਹਕਲੇਵਰਗਾਖਸੁਤੋਲੋ॥ ੯॥ ਰਾਮਹੋਰਤਨੁਅਪਨੇਵਾਹਿ॥ ਜਾਵ
 ਹਿਗੀਹਰਿਕੇਪਦਮਾਹਿ॥ ਯਾਬਿਧਿਗੁਰਮੁਹਿਭਾਖਯੋਜੈਸੇ॥ ਕਰ
 ਤਭਈਰਘੁਵਰਮੇਤੋਸੇ॥ ੧੦॥ ਤੇਰੇਧਿਆਨਬਿਖੇਮਨਦੀਨੋ॥ ਤੁ
 ਵਆਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਨਕੀਨੋ॥ ਸਫਲਭਯੋਗੁਰਮੁਖੋਚਰਾ॥
 ਰਾਮਲਯੋਮੇਦਰਸਤਮਾਰਾ॥ ੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਰਾਮਜੀ
 ਪਾਯੋਮੇਗੁਰਨਾਹਿ॥ ਯੋਖਤੁਮੂਹੀਨਮੇਅਪ੍ਰਮੇਖਤੁਮਾਮਾਹਿ॥
 ੧੨॥ ਤੁਵਦਾਸਨਕੇਦਾਸਜੇਸੇਗੁਣਭੋਤਰਕੀਨਾ॥ ਤੁਦਾਸੀਅਧਿਕ
 ਰਨਹਿਕਹਾਂਤੋਹਿਪਰਬੀਨਾ॥ ੧੩॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਮਨਬਾਣੀਕੋਅਹੋਅ
 ਗੋਚਰਾ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਭਏਸੁਮੇਵਿਗੋਗਚਰਾ॥ ਓਸਤਤਿਕਰਿਨਹਿ
 ਜਾਨੇਰਾਮਾ॥ ਹੋਹੁਪ੍ਰਸਿਨਰੁਪਕੇਧਾਮ॥ ੧੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ **ਮੋਦਾਚਾ**॥ ॥ ਨਰ

ਨਗੀਮਾਹਿਨਾਹਿਬਿਸੇਖੋ॥ਜਾਤਿਨਆਸੁਮਮੇਰੇਲੇਖੋ॥ਮੋਹਭੁ
 ਜਨਮੇਭੁਗਤਿਸੁਕਾਰਲਾ॥ਵਹੀਕਰੇਸਭੁਬਿਧਨਵਾਰਲਾ॥੧੫॥
 ਬੇਦਾਧੈਨਯੋਗਤੁਪਦਾਨਾ॥ਇਨਕਰਨਹਿਮਮਹੋਵੈਭੁਨਾ॥ਭੁਗਤਿ
 ਬਿਧੀਨਕਰੇਕ੍ਰਿਤਜੇਈ॥ਮੇਰੇਦਰਸਨਤਾਹਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ਭੁਖੇ
 ਭਾਮਨਿਭੁਗਤਿਅਗਾਧਨਿ॥ਕਰਸਿਖੇਪਭੁਗਤਿਕੇਸਾਧਨਾ॥ਸਿ
 ਨਤਕੀਸਿਗਤਿਹੋਜੇਈ॥ਪ੍ਰਥਮਸੁਸਾਧਨਭੁਖਿਯੋਜੇਈ॥੧੭॥
 ॥ਦਸਰਮੇਰੀਕਥਾਅਲਾਪਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਯਸੁਮੇਰੇਗੁਣਕੇਜਾਪਾ॥ਬਿ
 ਅਖਿਅਮਮਬਚਨਨਕੀਜੇਈ॥ਚੌਥੇਸਾਧਨਜਾਨਸੁਮੇਈ॥੧੮॥
 ॥ਮੇਰੇਰੂਪਸੁਜਾਨਆਚਾਰਯਾ॥ਸੇਵੇਨਿਸਦਿਨਜੇਜਗਆਰਯਾ॥ਕ
 ਪਟਨਹੀਮਨਭੀਤਰਠਾਨੇ॥ਪ੍ਰਚਮਸਾਧਨਏਹੁਬਖਾਨੇ॥੧੯॥ਪ੍ਰ
 ਨਿਸੀਲਯਮਨੇਮਊਦਾਰੇ॥ਮੇਰੇਪੁਜਨਮੇਮਨਧਾਰੇ॥ਖਸਟਮਸਾਧਨ

ਭਾਖਯੋਸੋਇ। ਕਿਵਿਦਕਰੇਨਿਰਿਤਰਜੇਇ॥੨੦॥ ਮਮਮਤਿਉਪਾ
 ਸਨਜੇਈ॥ ਸਪਤਮਸਾਧਪਛਾਨੇਜੇਈ॥ ਸਭਭੁਤਨਮੇਮਮਮਤਿ
 ਕਰੇ॥ ਪੁਜਾਮਮਭੁਗਤਨਬਿਸਤਰੇ॥੨੧॥ ਕਰਵੈਗਗਸੁਮਰਥ
 ਨਮਾਤੀ॥ ਸਮਦਮਧਰੇਸੁਨਿਜਮਨਮਾਂਗੀ॥ ਅਸਟਮਸਾਧਨਏਤੁ
 ਕਹੀਜੇ॥ ਨਿਮੋਤੁਤਬਿਚਾਰਭੁਨੀਜੇ॥੨੨॥ ਨਦੁਬਿਧਿਯੈਭੁਗਤੀਕੇ
 ਸਾਧਨਾ॥ ਜਕੋਹੋਇਸੁਭੁਗਤਿਅਗਾਧਨਿ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖਬਿਖ
 ਗਾਦਿਕਰੇਈ॥ ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਲਹੇਪੁਨਿਜੇਈ॥੨੩॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਖਣਾਭੁਗਤਿਜੈਭਿਖਜੇਜਨਮਨਮਾਂਗੀ॥ ਮੇਰੇਤੁਗਿਆਨਪੁਨਿ
 ਭਾਸੇਤਿਨਮਨਮਾਂਗੀ॥੨੪॥ ਚੋਖਈ॥ ਮੇਰੇਗਿਆਨਭੁਯੋਤਿਨਜਬ
 ਯੀ॥ ਜਹਾਜਨਮਮੁਕਤਿਤਿਨਤਬਹੀ॥ ਭੁਗਤਿਮੇਖਕੋਕਾਰਣਆ
 ਹਿ॥ ਤਾਬਿਨਮੇਰਸੁਕੇਈਨਹਿ॥੨੫॥ ਪੁਰਬਸਾਧਨਜਿਨਕੋਹੋਈ॥

ਕਮਕਰਸਗਲਲਹੋਪੁਨਿਸੋਈ॥ਤਾਂਤੇਕੁਗਤਸੁਨਿਸਚਿਤਹੋ
 ਈ॥ਬਿਧਨਸਗਲਨਿਦਾਰੇਸੋਈ॥੨੬॥**ਹਰ**॥ਮੇਰੀਭਗਤਿ
 ਸੁਖੁਗਤਿਤੁਭਈਜਗਤਕੇਮਾਹਿ॥ਯਾਹੀਤੇਹਮਭੂਲਨਿਆ
 ਏਤਦੁਖਗਾਮਾਹਿ॥੨੭॥ਮੇਰੇਦਰਸਨਪਾਇਕੈਭਈਮੁਕਤਤੁਆ
 ਜਾ॥ਮੇਰਨਕਾਰਣਚਾਰੀਯੇਭਏਸਗਲਤਵਕਾਜ॥੨੮॥**ਸੋਏ**
 ਤੁੰਜਬਜਾਨਤਿਸੀਕਮਲਾਵਿਗਤੁਮਮਦੇਹਿਸੁਆਜੁਬਤਾਈ॥
 ਕਾਹਿਹਰੀਕਿਤੋਠਰਾਮਹੋਮਮਪ੍ਰਣਪਿਯਾਸਸਸੀਬਦਨਈ॥ਤੁੰ
 ਸਭਜਾਨਤਿਰਾਮਸਦਾਸੁਬਰੀ॥ਇਹਭਾਂਤਿਸੁਬਾਤਿਮਲਾਈ॥ਤੁੰਸੋ
 ਰਬਗਸਨਾਤੁਨਹੈਜਗਕਾਰਣਤੇਸਬਰੀਬਲਿਜਾਈ॥੨੯॥ਤੁੰਦ
 ਪਿਤੁਹਰਿਪੁਛਤਹੈਮਮਲੋਕਨਸੋਤਨਯਾਜਗਧਾਰੀ॥ਹੈਜਿਹਠੇਰ
 ਸੁਤੇਪਾਤਿਨੀਤੁਮਭਾਖਤਹੈਸੁਨਿਰਾਮਮਰਾਗੀ॥ਗਵਨਨੇਤਵਸੀਖ

ਹਰੀਅਬਲਿਕਬਸੇਜਲਸਾਗਰਪਾਰੀ॥ਅਮਹਿਨਜੀਕਸਰੋਵਰ
 ਏਕਸੁਪੀਪਾਕਹੇਅਤਿਉਜਲਦਾਰੀ॥੩੦॥ਚੋਪਣੀ॥ਰਿਖਮੁਕਤਹੁ
 ਪਰਬਤਏਕਾਰਚੇਬਿਧਾਤਾਅਰਬਨਟੇਕਾ॥ਤਹਿਸੁਰੀਵਬਸੇਕ
 ਪਿਨਾਇਕਾ॥ਚਾਰਮਤ੍ਰੀਜਾਹਿਸੁਹਾਇਕਾ॥੩੧॥ਪਵਨਬੇਗਕਪਿ
 ਹੋਬਾਲਿਧਾਰੀ॥ਭਯੋਸੁਰੁਰਤਿਨਚੀਤਮਸ਼ਾਰੀ॥ਬਾਲੀਭਾਈਤੇਰੁ
 ਰਪਾਵੇ॥ਰਿਖਭੁਖਬਾਲੀਤਹਾਨਆਵੇ॥੩੨॥ਤਹਿਤੁਮਜਾਹੁਗਮ
 ਬਲਧਾਰੀ॥ਤਕੇਸਖਾਸੁਬਨੇਮੁਰਾਰੀ॥ਸੁਰੀਵਸੁਤਸੁਭਕਾਰ
 ਜਕਰੇ॥ਤਵਦਾਸੀਤਵਸੰਤਉਚਰੇ॥੩੩॥ਤਵਆਗੇਰਘਨਿਦਨ
 ਸਾਮਾਅਗਨਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇਮੇਰਾਮਾ॥ਜਾਰਕਲੇਵਰਤੇਪਦਜਾਵੇ
 ॥ਵੇਘਟਿਕਾਰਹੁਦਰਸਨਪਾਵੇ॥੩੪॥ਸਵੈਘਾ॥ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਨ
 ਸੁਰਾਮਬਲੀਪੁਨਿਪਾਵਕਮਾਹਿਧਸੀਤਹਿਸੇਈ॥ਖਿਦਭੀਤਰਜ

ਰਕਲੇਵਰ ਸੋਭਵ ਬੰਧਨ ਕਾਰਣ ਥੋਜਗ ਜੋਈ॥ ਬਨਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਸੁ ਮੋਖ ਲਹੀ ਸਬਗੀ ਜਿਹ ਪਾਵਤ ਕੋ ਵਿਦ ਕੋਈ॥ ਫਲ ਕੋ ਨ ਦੁ
 ਲੀਭੁ ਸੁਹੋ ਜਗ ਮੇਜ ਬਰਾਮ ਪ੍ਰਸਿਨਭਿ ਮਾਜਗ ਹੋਈ॥ ੩੫॥ ਚੈ ਪਈ
 ਅਧਮ ਜਾਤਿ ਭੀਲ ਨੀਜੋਈ॥ ਭੁਈ ਮੁਕਤਿ ਭਵ ਭੀਤਰ ਸੋਈ॥
 ਰਾਮ ਕਹਤਿ ਬਾਹਮਣ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਕਿਉ ਨਹਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁਦਹਿ ਜ
 ਗ ਹੋਈ॥ ੩੬॥ ਭੁਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਯਾਜਗ ਜੋਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਵਿਧਾਇ
 ਕ ਭਵ ਮੇਸੋਈ॥ ਕਾਮ ਧੇਨੁ ਸੀਸਾ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਕਿਉ ਨਹਿ ਕਰੇ ਭੁਗ
 ਤਿਹ ਰਿਖ ਹੀ॥ ੩੭॥ ਸ ਟੈ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਇਨ ਸੇਵਿ ਕਰੇ ਜਗ ਭੀਤਰ
 ਹੋ ਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ॥ ਗਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਮਤਿ ਬਿਚਾਰ ਸੁਦਹਤ ਜੋਭਵ
 ਭੀਤਰ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਸੁਜਾਮ ਮਹਾਤਮ ਸੰਦਰਜਾ ਹਿਭੁ ਜੋ ਸੁਭਹੀ ਅ
 ਪ੍ਰਜਾਈ॥ ਤਾਹਿ ਭੁਜੋਤੁ ਮਨੀਤਿ ਜਨ ਜਗ ਭੀਤਰ ਜੋ ਜਨ ਕੋ ਸੁਖਦ

ਈ॥੩੮॥ਮਨੀਗਸੇਖਰ **ਫੰਦ**॥ਵਿਗਾਧਿਜਾਹਿਪਦਯੋਨਿਵਾਰਿ
 ਯੋਕਲੇਸਦਾਸਬਾਸਦੇਡਿਕਾਕਰੇਮੁਨੀਸਟੇਕਯੋਮਥਾਕਦੇਨਿਖੰ
 ਗਧਾਰਯੋਓਧਾਰਯੋਜਟਾਯੁਕੇਸੁਯੋਜਨਾਇਤੋਭਜਾਕਬਿਪਦੇਹਕ
 ਮਥਾਸੁਤਾਹਿਰਾਮਚੰਦਕੀਉਦਾਰਪਾਦੁਨੀਮਹਾਂਮਪਾਰਧਾਰੀ
 ਗਸੀਮਰਿਨਕਾਂਡੁਕੀਕਥਾਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘਦਾਸਤਾਮਨੇਮਲਾ
 ਨਿਦਰਣੀਉਧਾਰਦੇਵਗਗਤੇਬਨਾਇਕੇਕਤੀਤਥਾ॥**੩੯॥ਇਤਿ**
ਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮ ਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਦੇਮਰਿਣਕਾਂਡੇਰ
 ਸਮੋਧਿਮਾਇ॥੧੦॥ਮਰਿਣਕਾਂਡੁਸਮਾਪਤਿ॥

॥ਤਿਤੀਓਕਾਡਾ॥

॥

॥

ਤਤੀਓ

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

ਚਤ੍ਰਿਬੰਕਾ।

१॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸ੍ਰੋ॥ ਮੇਥਲਕੀਦੁਹਿਤਾਪ

ਦਵੀਬਨ
ਘੁਬੀਰਨਿ
ਨਕੇਸਰ
ਨਬਾਤਿਕ
ਥਮੁਰਾਗੇ
ਸੁਤਮੀਤ
ਜਾਹਿਪੁਰੇ
ਮਾਰੇਸੇ
ਕਦਾਸਨ

ਰੂਲਤਜੇਰ
ਹਾਰੇਕਾਨ
ਕੇਸੁਤਸੀਜੇ
ਗੀਜਗਨ
ਸੁਰਖਕੇ
ਕਰੇਅਰੁ
ਦਰਕੇਸੁਤ
ਰਘੁਨਾਇ
ਕੇਸੁਭਕਾ

ਜਕਰੇਬਿਘਨਕਟਿਤਾਰੇ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਦਾਚਾਰਿਪਈ॥ ਤਬਲਾ

३।

ਖਮਣੁ ਅਰੁ ਰਾਮ ਰਸੀਲੇ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਨੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਹੀਲੇ॥ ਪੀਪਾਸ
 ਰਕੇਤ ਟਮੇਰ ਗਏ॥ ਪੇਖ ਸਰੋਵਰ ਵਿਸਮੇਭਏ॥ ੨॥ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਹੇ
 ਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਲ ਅਗਾਧਿ ਅਤਿ ਓਜਲ ਦੁਰਗਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਮਲ ਜ
 ਹਾ ਅਤਿ ਖਿਰੇ॥ ਕੁਮਦ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਭਾ ਵਿਸਤਰੇ॥ ੩॥ ਸੁੰਦਰਾ ਕੋਤਿ
 ਕਾਐ ਪੁਨਿ ਹੀ ਸਘਨੇ ਚਕਵਾਜਿ ਹੋ ਸੁਰਤ ਹੋ ਚਹੁ ਉਰਾ॥ ਕਿਕਾ ਲਿਕਾ
 ਜਲ ਕੁੰਕਟਿ ਐ ਪੁਨਿ ਕੋਚੇ ਸੁਨਾਇ ਕਰੇ ਘਨ ਘੋਰਾ॥ ਕੀਰਕ ਪੋਤਿ ਅ
 ਨੇ ਕਿਰਦੇ ਅਤਿ ਸੋਭਤ ਸਾਰ ਸਕੇ ਘਨ ਜੋਰਾ॥ ਫੁਲ ਲਤਾ ਤਰਯੋਨਿ
 ਰਖੇ ਜਨ ਨਾਗਰਨਾ ਚਿ ਚਿਤੇ ਵਿਗ ਕੋਰਾ॥ ੪॥ ਫੁਲ ਭਾਰ ਭਰੇ ਤਰਵ
 ਸਗਲੇ ਸੁਭ ਸਿਤਨ ਸੇ ਸੁਲਟੇ ਧਰਮਾ ਹੀ॥ ਜਲ ਓਜਲ ਜਿਓ ਮਨ
 ਸਿਤਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਦਾਰ ਜਗਿ ਧਰਮੀ ਤਿਨ ਮਾ ਹੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਵੈ ਸਲ
 ਪਾਨਿ ਕਰੇ ਰਘੁ ਬੀਰਤ ਹਾਤਰ ਕੀ ਪਰਛਾ ਹੀ॥ ਤਹਿ ਜਾਨੁ ਜਗਮਸੁ

ਤੁਲਕਸੇਪਥਿਸੀਤਲਮਾਹਿਚਲੇਤੁਟਜਾਂਗੀ॥੫॥ਚੈਪਈ॥ਗਿਰਿਖ
 ਮੁਕਪਰਬਤਾਦਿਗਦੇਉ॥ਜਾਤਿਕੁਏਲਖਮਟਹਰਿਸੇਉ॥ਧਨੁਖ
 ਬਾਣਕਰਭੀਤਰਧਾਰੇ॥ਸੀਸਜਟਾਬਲਕਲਾਹਿਸਦਾਰੇ॥੬॥ਨ
 ਨਾਬਿਖਨਉਗਨਿਹਾਰੇ॥ਗਿਰਕੀਸੋਭਾਬਹੁਤਉਚਾਰੇ॥ਬਾਨਰਚ
 ਰਸਾਹਿਤਸੁਗੀਫਾ॥ਤਾਂਪਰਬਤਿਸਿਰਬਸੈਸਦੀਫਾ॥੭॥ਪਿਖਲ
 ਖਮਟਾਮਰਰਮਸੁਆਏ॥ਪਰਬਤਿਸਿਖਰਚਦੁਜੋਪੁਨਿਜਾਏ॥
 ਰੂਰਸੁਗੀਫਕਯੋਹਨੁਮਨਾ॥ਮਾਵਤਕੋਨਦੁਓਬਲਦਨਾ॥੮॥
 ਜਾਇਪਿਖੋਤਮਤਿਨਉਰਭਾਈ॥ਬਟਕੀਆਕਿਤੰਦੇਹਬਨਈ॥ਗਿ
 ਯਾਅਹਿਬਾਲੀਆਪਪਠਾਏ॥ਮੇਰੇਮਾਰਣਕੋਹਿਤੁਆਏ॥੯॥ਤਿ
 ਨਜੇਜਾਇਸੁਬਾਤਿਕਰੇਤਾ॥ਤਿਨਕੋਚੀਤਸੁਗਲਲਖੁਲੇਤਾ॥ਜੇਦ
 ਹੁਦਸਟਚਿਤਲਖਪਾਵੇ॥ਕਰਸੈਨਨਕਰਮੇਸਮਸਾਵੇ॥੧੦॥ਦੇਹ

ਗਾ। ਭੁਲੇਜਾਨਤਿਨਮੇਹਿਪਿਖਤਾਸੀਦੀਤਿਨਿਕਾਗ। ਯਾਬਿਧਜ
 ਨੇਹਮਸਹੀਤਿਨਕੇਸਾਰਅਸਾਗ। ੧੧। ਚਿਪਈ। ਹਨੁਮਾਨਮੁਖ
 ਤਬਾਉਚਾਰੀ। ਈਨੋਬਟਸਰੂਪਤਹਿਧਾਰੀ। ਅਤਿਨਿਮਿਤਾਂਕੀ
 ਦੁਗਗਯੋ। ਕਰਪੁਲਾਮਪੁਨਿਪੁਛਤਭੁਯੋ। ੧੨। ਪੁਰਖਸਿੰਘਤੁ
 ਮਕੋਨਸੁਦੇਈ। ਤਰੁਣਬੀਰਬਨਮਾਏਜੇਈ। ਅਠੈਦਿਸਪਕਾਸੋ
 ਭਾਈ। ਦੋਸੁਰਯਸਮਪ੍ਰਭਾਸੁਹਾਈ। ੧੩। ਤੁਮਤਿਲੋਕਕੇਕਰਤ
 ਦੇਈ। ਮੇਰੀਮਤਿਯਾਬਿਧਕੀਹੋਈ। ਤੁਮਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਜਗਕਾਰ
 ਲਾਜਗਤਸਰੂਪਜਨਨਕੇਤਾਰਣਾ। ੧੪। ਮਾਯਾਮਾਨੁਖਭੁਏਮਕ
 ਗ। ਮੇਜਾਨਤਿਤੁਮਕੋਅਵਤਾਰਗ। ਜਗਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਹਰ
 ਲਉ। ਈਲਾਕਰੇਸੁਤਮਦੇਤਰਣਉ। ੧੫। ਅਜਬਾਵਰਜੇਗਮ
 ਜੇਜਗਹੋਗੇ। ਸੁਤੰਤ੍ਰਪੈਰਿਕਤਮਤਿਨਕੇਗੇ। ਭੁਮੀਕੋਸਭਭਾਰਸੁਹ

ਰਣੇ॥ ਨਿਜ ਭਗਤ ਨ ਕੋ ਪਾਲਨ ਕਰ ਰਣੇ॥ ੧੬॥ ਯਾਹਿ ਤੁਮ ਲੀ
 ਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ਤੁਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਖੜੀ ਅਕਾਗ॥ ਨਰਨ ਰਾਇ ਦੇ ਸੇਜ
 ਗਵੇਈ॥ ਮੇਰੀ ਸਤਿ ਯਾ ਬਿਧ ਕੀ ਹੋਈ॥ ੧੭॥ ਰਾਮ ਕੀ ਯੇਤ ਬਰੂਤ
 ਓਚਾਗਾ ਪੇਖੋ ਲਖ ਮਣ ਬਦੁ ਸੁਚਾਰਾ॥ ਸਬਦ ਸਾਸਤ ਸਗਲੇ ਹੋ
 ਜੇਈ॥ ਵਾਰ ਮਨੇ ਕਸੁ ਨ ਯੋਇ ਨ ਸੋਈ॥ ੧੮॥ ਇਨੇ ਸੁਜੇ ਜੇ ਸੁਖ ਤੇ
 ਕਹਯੋ॥ ਅਸੁਧ ਸਬਦ ਨਹਿ ਤਾ ਮੇਲ ਹਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕਹੇ
 ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ੧੯॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਰਥੀ
 ਜਗਰਾਮਾ॥ ਯਹ ਮੇ ਅਨੁਜ ਸੁਲਖ ਮਣਾ ਨਾਮਾ॥ ਸੀਤਾ ਹੁਤੀ ਸੁਨ
 ਰਿਹ ਮਾਗੀ॥ ਪਿਤਿ ਮਾਇ ਸਾਜਿ ਰਪਰਹ ਮਧਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਤੀਨੇ ਦੇ ਤ੍ਰਿਕ
 ਵਿਪਨ ਮਯਾਗਾ॥ ਹਮਾਮਾ ਦੇ ਸੁਣ ਬਹੁ ਮਕੁ ਮਾਗਾ॥ ਰਾਖ ਸਕਿ ਨੇ ਸੁ
 ਹਰੀ ਪਿਆਰੀ॥ ਮੇ ਪਤਿ ਨੀਵਹੁ ਜਨ ਕਕੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੁਕੇ

ਫੂਫੂਨਹੇਤਹਸਆਏਯਾਬਨਮਾਂਹਿ॥ ਤੁਮਬਟਰੂਪੀਕੋਨਹੇਮੇਹਿ
 ਕਹੈਮੁਖਮਾਹਿ॥ ੨੨॥ ਬਟਓਵਾਚਾਚੈਪਈ॥ ਸੁਗੀਵਨਾਮਬਾਨ
 ਰਕੋਰਜਾਹੈਮਤਿਮਾਨਬਰੂਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਚੋਰਮਤੀਸਿਗਪਿਅ
 ਗੇ॥ ਗਿਗਸਿਰਬਸੇਸੁਕਪਿਸਿਰਦਾਰੇ॥ ੨੩॥ ਟੋਰਾ॥ ਬਾਲੀਕੋ
 ਲਾਘੁਕ੍ਰਾਤਹੈਰਘੁਵਰਕਪਿਸੁਗੀਵਾ॥ ਬਾਲੀਪਾਪੀਕਾਦੁਜੇਤੁਰਤ
 ਰਹੇਤਿਨਜੀਵਾ॥ ੨੪॥ ਇਨਕੀਨਾਰਿਸੁਤਾਹਰੀਬਾਲੀਪਾਪੀਕ੍ਰਾਤਾ॥
 ਤਿਨਤੁਰਯਾਗਿਰਮੇਬਸੇਕਪਿਨਾਇਕਬਿਖਿਆਤਾ॥ ੨੫॥ ਚੈਪਈ॥
 ਸੁਗੀਵਹਕੋਮੇਅਹੇਬਜੀਗਾਵਉਪੁਤਮਮਕਹੇਸੁਧੀਗਾ॥ ਨਨੁਮਾ
 ਨਮਮਨਾਮਬਖਾਨੇ॥ ਅਜਿਨੀਮਾਤੁਸਗਲਜਗਜਾਨੇ॥ ੨੬॥ ਟੋ
 ਰਾ॥ ਸੁਗੀਵਸਾਥਸਾਖਿਤੁਕਰੋਕਹੋਰਘੁਤਮਜੇਇ॥ ਪਤਿਨੀਹਰੀ
 ਸੁਨਾਸਪ੍ਰਤਿਤੋਹਿਸੁਹਾਕਿਹੇਇ॥ ੨੭॥ ਮੇਅਬਜਾਵੇਬੇਗਤਹਿਫੀ

ਲਨਹੀਕਛੁਆਹਿ। ਚਲੇਰਘੁਤਮਬੇਗਤਮਜੋਰਚਹੈਉਰਮਾਹਿ
 ॥੨੮॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੋ **ਵਾਚ**। **ਸਵੈਖ**। ਹਮਹੁਤਿਨਕੋਸੀਗਿਹੈਨਸਖਾਂਚਲ
 ਕੇਇਹਠੇਰਸੁਨੇਅਬਆਏ। ਜਗਮੀਤਕੁਕਾਰਖਹੋਇਜਿਤੋਕਰ
 ਹੋਸਗਲੇਸਿਰਲੇਬਲਲਾਏ। ਹਨੁਮਾਨਤੁਖੈਨਿਜਰੂਪਗਹਯੋ
 ਕਰਜੋਰਦੁਊਤਿਨਰਾਮਅਲਾਏ। ਅਬਮੋਹਸਕਿਧਚੰਦੋਰਘੁਨ
 ਇਕਬੇਗਚਲੇਨਹਿਛੀਲਸੁਹਾਏ॥੨੯॥ ਤਿਹਠੇਰਚਲੇਅਬਬੇ
 ਗਸੁਨੇਜਾਹਿਸੰਗਾਮਮਾਤਬਸੇਕਪਿਗਾਈ। ਤਬਗਮਤਥਾਮੁਖ
 ਭਾਖਭਲੇਹਨੁਮਾਨਸਕਿਧਚੰਦੋਰਗਭਾਈ। ਹਨੁਮਾਨਸੁਕੁਦਚ
 ਛੇਖਿਨੁਤੇਗਿਰਸੀਸਾਬਿਖੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਈ। ਰਘੁਨਾਥਤੁਹੰ
 ਲਘੁਕੁਤਸਮਾਖਿਣਖੈਠਰਹੇਨਿਵਰੀਤਰੁਛਾਈ॥੩੦॥ ਹਨੁਮਾ
 ਨਕਪੀਸੁਰਪਾਸਗਏਕਰਜੋਰਦੁਊਇਹਬਾਤਿਅਲਾਈ। ਲਘੁਕੁ

ਤਸਮਾਰਘੁ ਬੀਰਾਮਏ ਰੁਰਦਰਤਜੇ ਸਗਲੇ ਕਪਿਰਾਈ॥ ਅਖ
 ਬੇਗਓ ਠੋਮਿ ਠਿਰਾਘਵ ਕੋ ਤਿਨ ਸੋ ਸਾਖਿ ਤਾਮਰੀ ਸੁਬਨਾਈ॥
 ਕਰਤੁ ਸਾਖਿ ਤਾਸਹਿ ਬੇਗਤਿ ਨੇ ਸੁਨਿ ਰਾਜਨ ਪਾਵਕ ਪਾਸ ਜਲਾ
 ਈ॥ ੩੧॥ ਹਰਖੇ ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਨੀ ਬਤੀ ਅੰਪੁ ਨਿਆਪਰਘੁ ਤਮ
 ਗੀਓ ਗਾਮਾਈ॥ ਤਰੁ ਕੇ ਮਲ ਸਾਖ ਸੁਛੀ ਨ ਲਈ ਕਰਗਾਮ ਕੇ ਹੇ
 ਤ ਸੁਦੀਨਾ ਬਿਛਾਈ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਦਈ ਲਖ ਮਨਿ ਤਬੈ ਲਖ ਮਨਿ ਸੁਕ
 ਦਦਈ ਕਪਿਰਾਈ॥ ਪੁਨੈ ਬੈਠ ਗਏ ਤਿਹ ਠੈਰ ਤਬੈ ਕਪਿਨਾਇਕ ਅੰ
 ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਖਾਈ॥ ੩੨॥ ਆਦਹ ਤੇਰਘੁ ਬੀਰ ਕਥਾ ਲਖ ਮਨਿ ਸਭਾ
 ਤਹਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ॥ ਰਾਮ ਦੇ ਬਨ ਬਾਸ ਪਿਤਾ ਮਰਸੀ ਯਗਈ ਬਨ
 ਮਾਹਿ ਚੁਗਈ॥ ਯੋ ਲਖ ਮਨਿ ਕਿਵਾ ਕਸੁ ਨੇ ਤਬੈ ਕਪਿਨਾਇਕ ਬਾਤਿ
 ਅਲਾਈ॥ ਸੀਯ ਕੇ ਸੋਧਨ ਮੇ ਕਰ ਹੋ ਬਲ ਬੁਧਿ ਜਹਾਪ ਹੋ ਰਘੁ

ਈ॥ ੩੩॥ ਅਰਿਘਾਤੁ ਨ ਮੇਸੁ ਸਹਾਇ ਤੁਤਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਹੋ ਬਾਲਿ ਮੇ
 ਰਣਮਾਹੀ॥ ਇਕ ਅੰਗ ਸੁਨੇ ਤੁਮਰਾ ਮਕਹੋ ਜਪਿ ਖਾਇ ਹਮੇ ਨਿਜ ਨੇ
 ਨਨਮਾਹੀ॥ ਕਪਿਚਾਰ ਸਮੇਂ ਤੁਸੁ ਏਕ ਸਮੇਂ ਏਹ ਬੈਠਹੁ ਤੇ ਗਿਰਕੇ
 ਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ ਇਕ ਨਾਰਿ ਸੁਲੇਚਨ ਰਾਖ ਸਕੇਗਹ ਜਾਵਤੁ ਬੇਨਭੁ
 ਮੰਡਲਮਾਹੀ॥ ੩੪॥ ਮੁਖਰਾਮ ਹਿਰਾਮ ਪੁਕਾਰਤੁ ਥੀ ਪੁਨਿ ਪੇਖਹੋ
 ਗਿਰਕੇ ਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ ਨਿਜ ਭੂਖਨ ਤਾਰ ਸੁਫਾਰ ਪਟ ਬਰਤਾਰ ਦਏ
 ਸੁਧਰਾ ਪਰਿਮਾਂਹੀ॥ ਅਤਿ ਰੇਵਤ ਥੀ ਦੁਗਨੀ ਰਘਨੇਗਹ ਰਾਖ ਸਤੁ
 ਹਿਗਯੋ ਨਭਮਾਂਹੀ॥ ਗਹ ਭੂਖਨ ਮੇਰ ਘਨਿ ਦੁਨ ਦੇਇਹ ਥਾਪ ਪਰੇ
 ਗਿਰਕੇ ਦਰਮਾਂਹੀ॥ ੩੫॥ ਅੰਬ ਲੇਇਹਾ ਮਾਹਿ ਪਿਖੇ ਨਿਜ ਨੇ ਨਨ ਤੇ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਨਹੀ ਸੁਬਿਚਾਰੇ॥ ਏਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰ ਸੁਮਾਨ ਦੇਏ ਕਪਿ
 ਨਾਥ ਭੁਲੇ ਰਘੁ ਨਾਥ ਦਿਖਾਗੇ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸੁਹਾਥ ਨ ਪੇਲਾ ਗਿਰਾਪਿ

ਖਰੁਖਨਹਾਮੁਖਮਾਹਿਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਿਦੁਖਨਧਾਰਸੁਰੇਤਭਏਜਨ
 ਪ੍ਰ॥ ਕ੍ਰਿਤਰੇਵਤਲੋਕਮਸ਼੍ਰਾਏ॥ ੩੬॥ ਲੰਖਮੀਨਿਦਯੋਬਹੁਪੀਰਤਏ
 ਅਰੁਦਾਕਇਹੋਸੁਕਹੋਮੁਖਮਾਹੀ॥ ਦਿਨਕੇਤਕਿਮਾਹਿਲਹੋਸਿਖ
 ਕੇਤੁਮਕਿਉਬਹੁਸੋਚਕਰੋਮਨਮਾਹੀ॥ ਕਪਿਨਾਥਸਗਇਕਹੋਹਮ
 ਰੋਹਮਮਾਰਹਰਾਵਣਕੋਰਣਮਾਹੀ॥ ਤਬਾਮਾਪਸੁਗੀਵਕਯੋਮੁਖ
 ਤੇਇਹਭਾਂਖਤਰਾਮਸੁਣੇਬਨਮਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਜੁਗੀਵਉ **ਵਢ** ॥ ਚੋ **ਪ**
ਈ॥ ਯਾਹਿਹੋਗਮਪ੍ਰਤੰਗਯਾਮੇਰੀ॥ ਬਹੁਤਕਹੇਉਰਣਾਜਪਨੇਰੀ॥
 ਰਾਵਣਕੋਰਣਭੀਤਰਮਾਰੀ॥ ਤੇਕਰਦੇਉਸੁਜਨਕਕੁਮਾਰੀ॥ ੩੮॥ ਸਿ
ਕਰਛੰਦ॥ ਹਨੁਮਾਨਪਾਵਕੁਦਾਰੁਲੈਤਹਿਜਾਲਯੋਪੁਨਿਯਾਪਾ॥ ਰਾਮ
 ਅੰਕਪਿਨਾਥਕੋਢਗਧਰੇਸਾਖੀਥਾਪਾ॥ ਤਬੁਭਏਮੀਤਸੁਪਰਜਪ
 ਰਗਾਨਿਮਿਲੇਭਜਾਪਸਾਗਾ॥ ਨਿਹਪਾਪਦੋਨੋਚੀਤਮੇਜਿਮਗੇਗਯ

ਮੁਨਾਵਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਬਰਾਮ ਕੇ ਫਿਰਾ ਬੈਠ ਕੈ ਸੁਰੀ ਵਰੀ ਨ ਉਚਾਰਿ
 ॥ ਸਖੇ ਨਿਜ ਮੇਰਾ ਲਤੈ ਕੋ ਕਹੈ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਮਨ ਲਾਇ
 ਕੈ ਮਮ ਬਾਇ ਕੀ ਨੋ ਜੋਇ ॥ ਮਾਯਾ ਵੀਨਾ ਮਸੁ ਪੁਤ ਮਯ ਕੋ ਪਰਮ
 ਦੁਰਮਤ ਜੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਇਕ ਸਮੇ ਕਿ ਸਕਿ ਧਾਮਾਇਓ ॥ ਬਾ
 ਲੀ ਕੋ ਤਿਨ ਮਾਨ ਬੁਲਾਇਓ ॥ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਤਿਨ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਾ
 ਲੀ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਯੋ ਉਰਭਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤੁਮ ਰਨੈ ਨ ਕੋ ਪਾਮਾ ਤਿਲਾ ਲੀ ॥ ਨਿਕ
 ਸੇ ਪੁਰਤੇ ਬੀਰ ਸੁਬਾਲੀ ॥ ਬਾਲੀ ਤਾਂ ਓਰ ਮੂਠ ਲਗਾਈ ॥ ਰਾਖ ਸਤੁਰ
 ਯੋ ਸੁਚਲ ਯੋ ਪਲਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਪਨੀ ਗੁਹ ਪ੍ਰਤਿਭਾਗ ਯੋ ਸਬਤੀ ॥
 ਬਾਲੀ ਪਾਛੇ ਧਾਯੋ ਤੁਬਤੀ ॥ ਮੇਤੁ ਬਸੀ ਗੰਦਗਤਿ ਨਗਯੋ ॥ ਬਾਲੀ ਕੋ
 ਅਨੁਗਤਿ ਤੁਬਭਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਗਿਰਕੇ ਦਰਮਾ ਹਿਸੇ ਪਸਗਯੋ ॥ ਬਾਲੀ
 ਮੇ ਪ੍ਰਤਿਬਚਨਾ ਮਲਯੋ ॥ ਤੁਰਤੁ ਬਾਰਹ ਮੇ ਪਸਜਾਵੈ ॥ ਰਹੀ ਤਹਾਂ ਲੋਜੋ

ਲਾਮਾਵੇ॥੪੪॥ ਯਾਬਿਧਭਾਖਗੁਹਮਹਿਗਯੋ॥ ਮਾਸਏਕਬਾ
 ਹਰਨਹਿਅਯੋ॥ ਮਾਸਉਪਰਿਤਗੁਹਕੇਦੁਆਰਾ॥ ਨਿਕਸੀਸ੍ਰੋਟਤ
 ਕੀਬਹੁਧਾਰਾ॥੪੫॥ ਤਿਨਕੋਦੇਖਤਪਤਤਨਭਯੋ॥ ਮੇਜਾਨਯੋਬਾ
 ਲੀਉਰਮੁਯੋ॥ ਗੁਹਕੇਦੁਆਰਸਿਲਾਇਕਮਾਰਾ॥ ਮੇਮਾਯੋਨਿਜਭ
 ਦੁਨਮਸ਼ਾਰਾ॥੪੬॥ ਬਾਲੀਰਾਖਸਨਿਹਚੇਮਾਰਾ॥ ਗੁਹਾਬੀਚਮੇਕੀ
 ਨਉਚਾਰਾ॥ ਸਨਿਕੋਬਾਤਿਦੁਖੀਸਭਹੋਏ॥ ਛਾਤੀਤਾਰੂਸੁਬਹੁਬਿਧ
 ਰੇਏ॥੪੭॥ ਮੇਕੋਰਾਜਤਿਲਕਸਭਭਾਖੇ॥ ਰਾਮਹੁਤੀਨਹਿਮੇਅਭਿ
 ਲਾਖੀ॥ ਬਲਾਤਕਾਰਤੇਰਾਜਸੁਦੀਨੋ॥ ਕਪਿਮੰਤ੍ਰੀਮੁਹਿਤਿਲਕਸੁਕੀ
 ਨੋ॥੪੮॥ ਸਿ**ਕਰਛੰਦ**॥ ਮੇਰਾਜਕੀਨੋਕਪਿਨਕੇਸੁਨਿਰਾਮਾਕੋਚਤਕਾ
 ਲਾ॥ ਸੀਸਛਤ੍ਰਸਮੇਫਿਰੇਯੁਗਦੁਲੈਚੇਰਬਿਜਾਲਾ॥ ਤਿਹਕਾਲਬਾਲੀ
 ਅਯੋਪਿਖਮੇਹਰੇਖਸੁਕੀਨਾ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਿਸਕਾਰਸੁਮੇਕੀਯੋਕਪਿਮੁਸਟਿ

ਛਾਤੀ ਦੀ ਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਤੁਜਿ ਮੇਸਿ ਘਾਸ ਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਭੁਯ ਭੀ ਤਭਾਗ ਯੋ
 ਰਾਮਾ ਜਗ ਲੋਕ ਸਗ ਲੋ ਮੇ ਫਿਰ ਯੋ ਨਾਹਿ ਰਾਖ ਯੋ ਕਿਨ ਸਾਮਾ ॥ ਰਿ
 ਖ ਮੁਕ ਸੁਪ ਰਬ ਤੇ ਇਹ ਰਹੇ ਮੇਰੁ ਰਗਾ ਨਾਹਿ ਮਾਇ ਬਾਲੀ ਯਾਹਿ
 ਮੇਰਿ ਖਸਾਪ ਕੋ ਭੁਯ ਭਾਗ ॥ ੪੯ ॥ ਦਿਨ ਤਾਹਿ ਤੇ ਮਮ ਭਾਰ ਯਾਵਹੁ ਮੁ
 ਰੁਭੇ ਗੇਅਪਾ ॥ ਹਿਰਤੁ ਨਾ ਰਿਸੁ ਮੇਰੀ ਮਾਵਹੁ ਦਏ ਮੇਰੀ ਰਤਾਪਾ ॥ ਅ
 ਬ ਪਾਦ ਤੇ ਲਾਹਿ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਯੋ ਯੋ ਕਹੇ ਕਪ ਬੈਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਦੁਖ ਦੁਖੀ
 ਤੇ ਏਰਾ ਮਵਾਰ ਜਨੈ ਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੁਵ ਵੈਰੀ ਕੋ ਮਾਰਿ ਹੋ ਜਾਹਿ
 ਰੀਤ ਦੁਨਾਗਿ ॥ ਯੋਰ ਘੁਪਤਿ ਜਬ ਭਾਖ ਯੋ ਕਪਿ ਪਤਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੫੧ ॥ ਰਾਜਨ ਬਾਲੀ ਮਤਿ ਬਾਲੀ ਕੇ ਸੇ ਮਾਰੇ ਤਾਹਿ ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੀ ਗਨ
 ਤੀ ਕਹਾ ਦੇਵੁ ਰੇ ਉਰ ਮਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਤੇ ਕਥਾ ਬਖ
 ਨਾ ॥ ਜਾਕਰ ਤੁਮ ਬਾਲੀ ਬਾਲਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਦਿਓ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥

ਬਤ੍ਰੇ ਦੇ ਹਰਾਖ ਸਬਲਧਾਮਾ॥ ੫੪॥ ਕਿਸਕਿਧਾ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਸਕੋਆਯੋ
 ॥ ਮਹਿਖਰੁ ਪਤਿਨ ਦੇਤ ਬਨਾਯੋ॥ ਬਾਲੀ ਕੋਰਣਹੇਤ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਸੋਸੁ
 ਨਿਬਾਣੀ ਕੋਪ ਬਢਾਯੋ॥ ੫੫॥ ਯੁਧਹੇਤ ਬਾਲੀ ਤਬਗਯੋ॥ ਮਹਿਖ
 ਸੀਗਤੇਤਾ ਗਹਲਯੋ॥ ਬਲਕਰ ਧੁਰਣੀ ਮਾਹਿਗਿਰਾਯੋ॥ ਪਾਦੇ
 ਕਤਿਹ ਦੇਹ ਦਬਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਹਾਥਨ ਜੇਤਹ ਸੀਸ ਮਰੋਗਾ॥ ਰਾਮ ਦੇਹਤੇ
 ਣੀਨੋ ਤੇਗਾ॥ ਤੇਲਨ ਕਰਤਿਨ ਦਰਬਗਾਯੋ॥ ਰਾਮ ਸੀਸ ਵਹੁਈਹ
 ਆਯੋ॥ ੫੭॥ ਜੇਜਨ ਏਕਤਹਾਂ ਤੇਅਯੋ॥ ਮਤਿਗਾਰਿਖੀਆ ਸੁਮੰਦ੍ਰੇ
 ਗਪਯੋ॥ ਰਕਤ ਬ੍ਰਿਸਟਤ ਹਿਭੁਈਅਪਾਰਾ॥ ਪੇਖ ਮੁਨੀਸੁਰਕ੍ਰੇਧਸੁ
 ਧਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਬਾਲੀਕੋ ਤਬਸਾਪਲਗਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਧ ਭੁਰੇਮੁਨਿਏਹਅ
 ਲਾਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਬਤ ਅਵੇਜਬਹੀ॥ ਭੁਗਨ ਸੀਸਤੇ ਮਰੇਸੁਤਬਹੀ॥
 ੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਤਿਗਾਰਿਖੀ ਸੁਰਸਾਪਯੋਦੀਨੋਰ ਪ੍ਰਵਰਤਾਹੀ॥ ਰਿ

ਖਮੁਕਯਾਪਰਬਤੇਬਾਲੀਆਵੇਨਾਹਿ॥੬੦॥ਜੁਏਖਾ॥ਇਹਜਨ
 ਬਸੇਇਹਠੇਰਬਿਖੇਸੁਨਿਗਮਸੁਭੇਉਰਤੇਰੂਰੂਰੀ॥ਸਿਰਦੁਦ
 ਭਿਕੋਇਹਠੇਰਪਰੇਤੁਮਗਮਚਲੇਮਬਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ॥ਜਬਤਾਹਿ
 ਚਿਖੇਪਨਤੇਸਕਤੀਤੇਬਬਾਲਿਹਨੇਤੁਮਹੋਬਲਧਾਰੀ॥ਇਹਭਾਂਤਿ
 ਬਖਾਨਦਿਖਾਤਿਭਯੋਸਿਰਬੇਦੁਰੁਧਰਸੇਅਤਿਭਾਰੀ॥੬੧॥ਪਿ
 ਖਗਮਹਸੇਮੁਖਮਾਹਿਤੁਬੈਪੁਨਿਪਾਦੁਅਗਠਨਸੀਸਚਲਾਏ॥ਦ
 ਸਯੋਜਨਜਾਇਪਰੇਤੁਬਹੀਕਪਿਨਾਇਕਚੀਤਿਅਚੰਭੁਸੁਆਏ॥
 ਸੁਗਰੀਦਕਹੇਮੁਖਸਾਬਸਸਾਬਸਮੀਤਿਸਭੇਮੁਖਏਹਅਲਾਏ॥
 ਬਲਪੇਖਨਕੀਪੁਨਿਮੇਰਕਥਾਕਪਿਨਾਇਕਰਾਖਦੁਪਾਸਸੁਨਾਏ
 ॥੬੨॥ਇਹਤਾਲਰਾਖੁਤੁਮਸਾਤਪਿਖੇਇਕਏਕਹਿਅਨਹਲਾਦੁ
 ਤਬਾਲੀ॥ਧਰਮਾਹਿਗੰਗੇਇਨਪਾਤਸੁਨੇਇਕਪਾਤਰਹੇਨਹਿਤਾਲ

ਨਗੁਈ॥ ਇਕਸਾਇਕਛਿਦਕਰੇਸਭਕੇਹਮਜਾਨਹਤੈਉਰਮਾਰ
 ਹਿਬਾਲੀ॥ ਕਹਿਰਾਮਤਥਾਧਨੁਹਾਥਲਮੇਅਰਸਾਇਕਏਕਲਯੋ
 ਬਲਸਾਲੀ॥ ੬੩॥ ਭੇਦਦਏਸਭਤਾਲਤਬੈਰਘਨਾਇਕਸਾਇਕਏ
 ਕਚਲਾਏ॥ ਫਿਰਕਿਤਾਲਨਭੂਧਰਭੂਪਨਿਸਾਇਕਰਾਮਨਿਖੰਗ
 ਹਮਾਏ॥ ਹੋਇਰਹੇਬਿਸਮੇਸੁੰਗਰੀਵਸੁਰਾਮਕਹੇਉਰਮੇਹਰਖਾਏ
 ॥ ਰਾਮਸਤੁੰਜਗਨਾਥਅਹੋਪਰਮਾਤਮਜਾਜਗਜਾਹਿਉਪਾਏ॥ ੬੪
 ॥ ਕ੍ਰਿਤਪੁੰਰਬਪ੍ਰੀਨਿਪੁਫਲਭਏਮਮਰਾਮਯਤੇਤਵਜਿਗਤਿਪਾਈ
 ॥ ਜਗਤੋਹਿਮਹਾਤਮਨੀਤਭੁਜੇਭਵਬੰਧਨਤੇਸਭਦੇਹਿਮਿਟਾਈ
 ॥ ਅਬਕੈਸਕਿਮੈਭਵਚਾਹਕਰੇਬਲਿਰਾਮਲਹੇਤਵਮੋਖਸਹਾਈ
 ॥ ਸੁਤਨਾਰਿਸੁਰਾਜਧਨਾਇਕਜੇਸਭਮਾਇਕਹੈਇਮਮੇਮਨਅਈ
 ॥ ੬੫॥ ਅਬਦੇਵਨਦੇਵਨਅੋਰਚਹੈਤਮਹੇਹੁਸੀਨਮਹਾਂਬਲਿਧ

ਗੀ। ਜਗਮਾਨੰਦ ਤੇ ਪਦਮੋਹਲ ਹੋਕਿ ਤੁਭਾਗ ਹੁਤੇ ਕਛੁ ਮੋਹਮ
 ਪਾਗੀ। ਧਨ ਹੋਤੁ ਯਥਾਨ ਰਧਾਵਤੁ ਕੋਨਿ ਧਸੋਇਲ ਹੋ ਜਗਮੇਜਿ
 ਮਸਾਰੀ। ਅਵਿਦਕ ਬਿਧਨ ਮਾਹਿ ਜਿ ਤੇਵਹਿ ਰਭੁਯੋ ਮਬਮੋਹ
 ਮੁਰਾਰੀ। ੬੬। ਚੈ **ਪਈ**। ਯੱਗਦਾਨੁ ਤੁਪਕਰੇ ਸੁਜੋਈ। ਸਿਸਾਰਬੈ
 ਧਨਹਿ ਜੀਰਣ ਹੋਈ। ਉਲਟੇ ਬਿਧਨ ਦਿਤੁ ਤਾਗੇ। ਜਾਕਰ ਜੀ
 ਵਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਲਹੇ। ੬੭। ਤੇ ਪਦੇਖਨ ਤੇ ਸੁਨਿਧੀਗ। ਬਿਧਨ ਮਿ
 ਟੈ ਸੁਸੀਘ ਬੀਗ। ਆਧੋਖਿ ਲੁਤੇ ਮੇਮਨੁ ਲਾਗੇ। ਮਾਰਿ ਮਾਨਮ
 ਨਰਥ ਮੁਲ ਸਭੁ ਭਾਗੇ। ੬੮। ਤੁਭੇ ਤੇ ਹਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਸਦਾਰ
 ਹੋਨਹਿ ਮੈਰ ਸੁਹੇਰੇ। ਰਾਮਗਮਾਜਿ ਹਥਾਣੀ ਗਾਵੇ। ਸੋਖਿ ਲਭੀਤ
 ਰਪਾਪ ਮਿਟਾਵੇ। ੬੯। ਬ੍ਰਹਮ ਹਤੁ ਯਾਮੈ ਮਦਪਾਨਾ। ਸੁਬਪਾਪ ਖਿ
 ਲਭੀਤ ਰਹਨਾ। ਰਾਮਨਹੀ ਮਰਜੀਤ ਨਚਹੇ। ਦਾਰਸੁ ਖਾਦਿਕਨ

॥ १० ॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਮਸੋਈ ॥ ਬੀਧਨ ਸਗਲ
 ਮਿਟਾਵੇ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਯਾ ਹੋ ਬਲਵੰਤਾ ॥ ਜਗਉ ਪਜਾਵੇ ਜਾਭ
 ਗਵੰਤਾ ॥ ११ ॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਯੇ ਤੋਂ ਤੁਮਰੀ ਅਬਸਾਮ
 ॥ ਨਿਜ ਪਾਦ ਨਿਕੀ ਭਗਤਿ ਸੁਦੀਜੇ ॥ ਭਵ ਸਿਕਟ ਤੇ ਰੱਖ ਨ ਕੀਜੇ
 ॥ १२ ॥ ਤੁਵ ਮਾਯਾ ਮਸਹਰੇ ਨ ਗਿਆਨਾ ॥ ਮੀਤ ਉਦਾਸੀ ਅਰਿ ਉਰ
 ਮਾਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਭਏ ਸੁਮੇਊਰ ਮਾਹੀ ॥ ਆਜਨ ਹੀ ਰਖੁ ਵਰਮਨ ਮਾਹੀ
 ॥ १३ ॥ ਅਬ ਤੇ ਪਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਉਰ ਅਏ ॥
 ਮਿਤ੍ਰ ਕਹਾਂ ਸੁਕਹਾ ਅਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੋਰੇ ॥ १४ ॥ ਤੁ
 ਵ ਮਾਇਆ ਨ ਰਗ ਹੋ ਸੁਜੇ ਲੋ ॥ ਗਣਵਿ ਸੇਖ ਹੋਵੇ ਪੁਨਿ ਤੈ ਲੋ ॥ ਜੇ
 ਲੋ ਮਾਇਆ ਬਲ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤੁਲੈ ਹੋਇ ਨਾਨ ਤ ਸੁਭਾਨਾ ॥ १५ ॥ ਅ
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਯੋਨ ਨ ਤੁ ਸੁਜੇ ਲੋ ॥ ਕਾਲ ਜੇਨ ਭਯਾ ਹੋਇ ਸੁਤੈ ਲੋ ॥

ਪਾਤੋਜੋਭੀਆਵਿਦਯਾਗਹੇ॥ ਸੋਭੀਅਧਿਰੇਤੁਮਮਹਿਬਹੇ॥ ੧੬॥
 ਮਾਇਆਮੁੱਲਾਸਗਲਸੁਵਿਕਾਰਗਾਯਾਹਮੇਰੇਸਤੁਯਹਿਮਮਦ
 ਗਾਤਾਤੋਮਾਇਆਲੇਤੁਤਈ॥ ਤੁਵਦਾਸੀਮਾਯਾਰਘਰਾਈ॥ ੧
 ੧॥ ਸੋਭੀ॥ ਤੁਵਪਾਦਬਿਖੇਮਾਤਿਮੇਹਲਗੇਤੁਵਨਮਕਥਾਮੁਖਮਾ
 ਹਿਉਚਾਰੇ॥ ਤੁਵਸੇਵਕਸੇਵਕਰੇਕਰਜੇਬਾਲਿਤੇਤੁਨਕੀਤਨਸਿ
 ਗਾਤਿਧਾਰੇ॥ ਤੁਵਸੇਵਕਮੈਗਾਰਕੇਪਦਕੋਨਿਜਨੇਨਯਾਜਗਾਨੀ
 ਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ ਜਨਮਾਇਕਤੇਮਮਕਾਨਸੁਨੇਪਦਸੇਤੁਵਮੰਦਰਮਾ
 ਹਿਪਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਖਗੇਸੁਧਜਾਧਰਤੇਪਦਧੁਰਮਿਲੇਜਗਪਾਦਨ
 ਤੀਰਥਸਾਰੇ॥ ਫਿਰਕੁਮਿਬਿਖੇਜਲਪਾਦਨਕੇਜਗਦੇਖਹੋਗਨੇ
 ਜਮੰਗਪਧਾਰੇ॥ ਸਿਰਨੀਤਿਪ੍ਰਣਾਮਕਰੇਹਮਰੇਜਗਪਾਦਨਜੇ
 ਪਦਕੇਜਤਿਹਾਰੇ॥ ਹਮਸੇਕਾਪਿਕੀਗਦਤੀਸੁਕਹਾਸਿਵਮੈਕਮਲ

ਸਨ ਬਿਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਮਧਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਓਮਾ
 ਮਹੇ ਸੁਰਸਿ ਬਾਰੇ ਕਿ ਸਕਿ ਧਾਰਾਂ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇ
 ਵੇਦਚ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯੇ ਰਘੁਵਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਕਪਿ ਨਾਇਕ ਸ
 ਭੁਪਾ ਪਮਿਟਾਏ ॥ ਭਯੋ ਵਿਰਕਤ ਪੇਖ ਕਪਿ ਰਾਮਾ ॥ ਹਜ਼ਕ ਰਬੇ ਲੇਸੁ
 ਖਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਰੀ ਜਗ ਜੇਈ ॥ ਕਾਰ ਯਾਹਿਤ ਬਿਸ
 ਤਾਰੀ ਸੋਈ ॥ ਸਖੇ ਬਖਾਨੇ ਤੁਮ ਮੰਜੇਈ ॥ ਸਤ ਅਹੇ ਸਿਸੇ ਨ ਹਿਕੋਈ
 ॥ ੨ ॥ ਪੁਰੁਸ ਭਲੇ ਕਰਹੇ ਗੋਰਾਮਾ ॥ ਕੀਨੋ ਕੋ ਸੁਗੀ ਵਹਿਕਾਮਾ ॥ ਮ
 ਗਨਿ ਸਖੇ ਧਕ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ਬਨਿ ਕੇ ਸਖਾ ਨਿਕਾਜ ਸਦਾਗੇ ॥ ੩ ॥
 ਯੇ ਅਪਵਾਦ ਕਰੇ ਗੋਮੇਰੇ ॥ ਸਖੇ ਨ ਯਾਮੇ ਸਿਸਾਹੇਰੇ ॥ ਤਾਤੇ ਜਾਹਿ
 ਭਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਕੋਰਣ ਹੇਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਹਬਾਣਤ
 ਹਿਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜਤਿ ਲਕਤ ਦਮ ਸਤ ਕਿਧਾਰੇ ॥ ਤਬ ਕਪਿ ਨਾਇਕ

ਤਬਾਬਖਾਨੀ॥ ਰਾਮਹਰੀਤਿਨਮੇਰੀਰਾਨੀ॥ ੫॥ ਸੁਰੀਦੁ ਬੇਗਕਿ
 ਸਾਕਿਧਾਗਯੋ॥ ਸਿੰਘਨਦਪ੍ਰਕੋਟਿਗਕਯੋ॥ ਬਾਲੀਕੋਰਲਹੇਤੁ
 ਬੁਲਾਯੋ॥ ਸੁਨਿਬਾਲੀਉਰਕੋਪਸੁਆਯੋ॥ ੬॥ ਤੁਮਰਨੈਨਲਾ
 ਲਾਮਤਿਭੁਏ॥ ਬੇਗਨਗਰਤੇਬਾਹਰਗਏ॥ ਸੁਰੀਦੁਜਹਾਂਬਾ
 ਨਰਬੋਖੋਗੇ॥ ਬੇਗਜਾਇਤਿਹਠੈਰੇਪੋਗੇ॥ ੭॥ ਸੁਰੀਦੁਮੁਸਟਿਤੁ
 ਉਰਮੇਮਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਬਾਲੀਨਿਜਬਲਹਿਸਿਭਾਰੀ॥ ਬਾਲੀਕੋਧ
 ਭੁਯੋਉਰਭਾਗ॥ ਸੁਰੀਦੁਦਏਬਹੁਮੁਸਟਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ ੮॥ ਸੁਰੀਦੁ
 ਬਹੁਰਬਾਲੀਕੋਮਾਰਾ॥ ਪਰਸਪਰੀਯੋਭੁਯੋਮਖਾਰਾ॥ ਏਕਰੁਪ
 ਦੇਨੋਮਤਿਲਗੇ॥ ਰਾਮਦਿਸੇਸਜਾਨਨਹੋਪੋਗੇ॥ ੯॥ ਬਾਣਨਮਾ
 ਰੇਸੁਰਿਘਰਾਈ॥ ਸੁਰੀਦੁਨਾਸਸਿਕਾਮਨੁਮਾਈ॥ ਤਬਸੁਰੀ
 ਦੁਸੁਦਿਸੁਖਜਾਏ॥ ਭੁਯਾਬਿਮਾਕੁਲਰਣਛੇਤੁਪਲਾਏ॥ ੧੦॥ ਬਾ

ਲਗਯੋਸੁਸਭਾਮਝਾਰੀ। ਸੁਗੀਵਆਏਜਿਹਰਾਮਸੁਰਾਰੀ। ੧੧। ਜੇਮਮਹ
 ਰੀਭਾਈਬਾਲੀਨਾਮਾ। ਕਿਉਮਰਦਾਏਤਾਂਤੇਰਾਮਾ। ੧੨। ਜੇਮਮਹ
 ਨਨਚਾਹਿਹਰਿਤੋਹੀ। ਨਿਜਹਾਥਨਕਰਮਾਰੋਤੋਹੀ। ਤਦਹੀਮਮ
 ਉਤਸਾਹਸੁਦੀਨੋ। ਸੰਤਸੀਧਿਤਦੁਬਚਨਸੁਕੀਨੋ। ੧੩। ਸਰਣ
 ਗਤਿਦੁਤਸਲਤਦੁਨਾਮਾ। ਕਾਹਿਤਕਰੀਉਪੇਖਯਾਰਾਮਾ। ਸੁਨਿ
 ਸੁਗੀਵਬਚਨਹਘਰਾਈ। ਨੇਨਨੀਰਚਲਯੋਬਹੁਜਾਈ। ੧੪।
 ਰਾਮਅਲੀਗਨਤਾਕੋਕਰਯੋ। ਮਤੁਭਯਕਰੇਸੁਮੁਖੋਉਚਰਯੋ
 ਏਕਰੂਪਪੇਖੋਦੋਭਾਈ। ਮਿਤੁਘਾਤਸਿਕਾਮਨਿਆਈ। ੧੫। ਯਾ
 ਤੇਬਾਣਨਮੋਹਚਲਾਏ। ਅਬਤਦੁਚਿਨਸੁਕਰੇਬਨਏ। ਜਾਤੇਕ੍ਰਮ
 ਮੋਰੇਮਿਦਜਾਇ। ਤੁਬਾਲੀਕੋਜਾਇ। ੧੬। ਪੁਨਿਵੇਰੀਕੋਮੁਯੋਨਿ
 ਹਰੇ। ਰਾਮਸੋਰੀਦਸੁਤੋਹਿਉਚਰੇ। ਤੇਅਹਿਕੋਖਿਦੁਰਮਾਰਾ। ੧੭।

ਬਿਧਗਮਾਇਲਾਸਾਧਾਗ॥੧੬॥ਲਖਮਣਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਰਾਮਬਖਾ
 ਨੀ॥ਸੁਗੀਵਗਲੇਇਕਕੋਰੇਨਿਸਾਨੀ॥ਫਲਨਿਕੀਗਲਿਮਾਲਾ
 ਪਈ॥ਬਾਲੀਪ੍ਰਤਿਇਨਦੇਹਿਪਠਾਈ॥੧੭॥ਲਖਮਣਤਾਗਲਿ
 ਮਾਲਾਤੂਰੀ॥ਜਾਹਿਜਾਹਿਯਹਿਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਬਹੁਆਦਰਕਰ
 ਤਾਹਿਪਠਾਯੋ॥ਬਾਲੀਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਬੁਲਾਯੋ॥੧੮॥ਅਦਭੁਤਸ
 ਬਦਜਾਇਤਿਨਕਯੋ॥ਬਾਲੀਸੁਨਿਕਰਦਿਸਮੇਭਯੋ॥ਕ੍ਰੋਧਭਯੋ
 ਬਾਲੀਬਲਦੁਲਾਬਾਧਕਮਰਤਿਨਕੀਯੋਪਯਾਨਾ॥੧੯॥ਜਾਵ
 ਤਬਾਲੀਕੋਗਹਤਰਾ॥ਹਾਥਜੇਰਿਤਿਨਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਅਬਨਹਿ
 ਜਾਹਨਾਬਬਲਦੁਨਾ॥ਸਿਕਾਮੇਓਰਭੁਈਮਹਾਨਾ॥੨੦॥ਅਬਹੀਭੈ
 ਰਣਮਾਂਹਿਭੁਗਾਯੋ॥ਪੁਨਿਸੁਗੀਵਬੇਗਚਲਮਾਯੋ॥ਕਿਥਲਦ
 ਨਸੁਭਯੋਸਗਾਇਕਾ॥ਸੁਨਿਬੇਲੇਬਾਲੀਕੀਪਨਾਇਕਾ॥੨੧॥ਸਭੁਸੰ

ਕਾਦੇਹਮਿਟਾਈ॥ ਮੇਕਰਤਜੇਬੈਰਘਰਜਾਈ॥ ਅਵੇਬੇਗਤਾਹਿਰ
 ਟਮਾਰੀ॥ ਸਗਾਇਕਤਾਹਿਕੋਨਬਲਕਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਜੇਕੋਆਹਿਸਹ
 ਇਕਤਾਕੋ॥ ਸਾਹਿਸੁਗੀਦਹਨੋਗੇਦਾਕੋ॥ ਮੇਬਲਕੋਸੁਰਦਰਜ
 ਗਜਾਨੇ॥ ਤੇਰੇਮੁਖਕਿਉਭਯੋਮਲਾਨੇ॥ ੨੩॥ ਸਦੈ॥ ਸੋਚਿਕਰੇ
 ਤੁਮਕਿਉਭਰਭਾਮਨਿਮਾਰਿਪੁਮਬਹੀਘਰਆਵੇ॥ ਮੋਹਿਬੁਲ
 ਵਤਸੇਰਣਮੇਇਹਜਾਨਕਹੇਘਰਕਿਉਠਹਗਾਵੇ॥ ਸੁਰਕਹਾਵ
 ਤਮੇਜਗਮੇਜਸਚੇਦਕਲਿਕਨਹੀਮਬਲਾਵੇ॥ ਸੁੰਦਰਤੁਘਰਭੀ
 ਤਰਜਾਹਿਸੁਮੇਤੁਮਕੋਘਹਜਾਚੁਮਲਾਵੇ॥ ੨੪॥ ਤਾਰਾਉਦਾਰ॥ ਫਿ
 ਯਰ॥ ਮੇਰੇਤੇਇਕਮੇਰਤੁਮਸੁਨੇਗਾਜਿਦੁਆਪਾ॥ ਜੇਗਿਹੋਇਸੁਨਿ
 ਕੈਕਰੇਤੁਮਪਤਿਗਵਿਪਰਤੁਪਾ॥ ੨੫॥ ਅਗਿਦਮ੍ਰਿਗਯਕੋਗਯੇਸੁ
 ਨਬਨਭੁਖਯੋਮੋਗਿ॥ ਸੁਨੇਕਨਦੈਸੇਅਬੈਨਾਬਬਖਾਨੇਤੇਗਿ॥ ੨੬

ਰੋਪਈ ॥ ਅੰਧਪਤੀ ਦਸਰਥ ਵਰਗ ਜਾਤਾਂ ਸੁਤਰਾ ਮਥੇ ਸਿਰਤ
 ਜਾ ਲਖ ਮਣ ਭਾਈ ਸੀਤ ਨਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਯੋ ਬਿਪੁਲ ਮ
 ਯੁਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤੁਹਿ ਰਾਵੁ ਦਸੀਤਾ ਹਰਗਯੋ ॥ ਰਾਮਾ ਬਿਹਰ ਉਰਬਿ
 ਮਾ ਕੁਲ ਭਯੋ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋਧ ਨ ਕੇਹਿ ਤੁਹੈ ਏਈ ॥ ਰਿਖ ਮੁਕ ਗਿਰਾਮਾ
 ਏਸੇ ਏਈ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਹਨੂ ਸੁਗੀਵ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਨੇ ਸੰਖਾ ਫਿਰਾਮਾ
 ਗਜ ਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਯੋ ਮੁਖ ਗਾਈ ॥ ਭਾਈ ਲਖ ਮਣ ਜਾ
 ਹਿਸਤਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਬਾਲੀ ਕੋਰਣ ਮਾਰੇ ਮੋਹੀ ॥ ਸੁਗੀਵ ਕੋਰ ਗਜ
 ਅਬ ਤੇਹੀ ॥ ਯੋ ਨਿਹਚੇ ਕਰੇ ਉਮਾਏ ॥ ਜੇ ਸੁਨਯੋ ਸੋਦਯੋ ਸੁਨਏ
 ॥ ੨੪ ॥ ਸਦ੍ਵੈ ॥ ਇਹ ਮੰਰ ਸੁਨੈ ਮਥੁਹੀ ਤਿਨ ਕੋਤੁ ਮਮਾਰ ਭਗਾਇ
 ਦਯੋਰਣ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬ ਫੇਰ ਬੁਲਾਵੁ ਤੁਜਰਣ ਮੇਕਿ ਨ ਧੀਰਦਈ ਤਿ
 ਨ ਕੇਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਫੇਰ ਤਜੇ ਤਿਨ ਸੇਉਰ ਮੇਸੁਗੀਵ ਕੁਆਨ ਭਯੋ

ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥ ਘਰਮਾਹੀ॥
 ਗੋਰੇਜਗਮਾਹੀ॥ ੩੧॥ ਬਾਣਿਅਮੰਗਦਮੋਹਿਸੁਰਾਜਰਖੇਸਭੁਬਾਨਰ
 ਕੇਸੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਇਹਭੁਤਿਬਖਾਨਪਗੋਪਦਮੇਵਿਗਸੀਜਲ
 ਤਾਹਿਸੁਜਾਵਤਦਾਰੇ॥ ਅਤਿਰੋਇਉਠੀਉਰਭੀਤਮਹੰਪਤਿਕੇਪਦ
 ਤਾਕਰਭੀਤਰਧਾਰੇ॥ ਪੁਨਿਬਾਣਿਅਮੰਗਦਮੋਹਿਸੁਰਾਜਰਖੇਸਭੁਬਾਨਰ
 ਤੁਰਤਾਂਇਹਦਾਕਉਚਾਰੇ॥ ੩੨॥ ਨਾਰਿਸੁਭਾਵਤੇਤੂਰਪੀਤੂਰਨਾਹਿ
 ਅਹੇਕਛੁਰੇਚਹਮਾਰੇ॥ ਜੀਲਖਮੰਨਿਸੁਰਾਮਾਮੋਇਦੁਰਾਮਾਮੋਸੁ
 ਮੁਕੰਦਮੁਰਾਰੇ॥ ਰਾਮਕਿਸਾਥਸਨੇਹਬਨੇਮਮਤੁਉਰਮਾਹਿਨਸੀਕ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣਹੋਜਗਮੇਤਿਨਾਮਾਪਛੰਯੋਭੁਵਮੇਅਵ
 ਤਾਰੇ॥ ੩੩॥ ਧਰਭਾਰਨਿਦਾਰਨਿਕਾਜਭਏਦਿਜਮਭਿਲਪੁਰਬਮੋ
 ਹਸੁਨਈ॥ ਨਹਿਮਾਪਨਮੈਪਰਪੰਖਿਤਿਨੇਦੁਹੋਪਰਮਾਤਮਸੀਰ

੧੮੮

ਪੁਗਈ॥ ਸਿਰਬੰਦ ਪਦੇ ਬੁਜ ਪੁਜਨ ਮੇਸੁ ਕਰੇਗੁ ਹਭੀਤ ਰਤਾਹਿ
 ਲਿਆਈ॥ ਪਦ ਸੇਵਿਕ ਕੇਵਹਿ ਸੇਵਕ ਹੋਭਗਤੀ ਹਰਿ ਸੇਰਿ ਸੁ
 ਦੇਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੩੪॥ ਜਬ ਆਪ ਅਏ ਸੁਗਰੀਵ ਇਹ ਤਬ ਮੇਤਿ
 ਨ ਕੋਰਲ ਭੀਤ ਰਮੇਗੇ॥ ਯੁਵ ਰਾਜ ਕਹੈ ਤਵ ਜੇ ਮੁਖ ਤੇਤਿ ਨ ਕੋਪੁ
 ਨਿਊਤਰ ਏਹ ਉਚਾਰੇ॥ ਵਹ ਮੋਹ ਬੁਲਾਵਤ ਹੋਰਲ ਮੈ ਅਬ ਮੇਕਿਹ
 ਭਾਤਿ ਸੁਰਾਜ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਜਗ ਮੇਸੁ ਬੁਲੇਕ ਸੁ ਸੁਰਗ ਨੇਜ ਸਚੇਦ੍ਰਿ
 ਨਾਹਿ ਕਲਿ ਕਸੁ ਪਾਰੇ॥ ੩੫॥ ਉਰਭੀਤ ਰਮਨ ਸੁਭੀਤ ਮਹਾਂਇਹ ਭੁੰ
 ਤਿ ਬਖਾਨੁ ਤਿਨਾਹਿ ਸੁਬਾਲੀ॥ ਗਜਗਾਮਿਨਿ ਨਾਉਰ ਸੇਚ ਕਰੇਘ
 ਰਮਾਹਿਰੇ ਸੁਖ ਸੇਮਿਲਿਆਈ॥ ਇਹਿ ਭੁੰਤਿ ਸਬੇ ਪਕੀਯੋਪ
 ਤਿਨੀਵਹ ਸੇਚ ਕਰੇਵਿਗਨੀ ਰਬਿਸਾਲੀ॥ ਰਵਿਕੇਸੁ ਤਕੇ ਬਧਕ
 ਜਗਯੋਚਲਾ ਆਪੁ ਜਗਰਲ ਭੂਮਿ ਕਰਾਈ॥ ੩੫॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਬਾਲੀ

ਮਾਵਤਹੋਰਯੋਜਬਹੀ। ਭੁਯੋਸੁਗਰੀਵਕੋਧਉਰਤਬਹੀ। ਗਾਠਿ
 ਮੇਛੁਲਨਮਾਲਸੁਹਾਈ। ਪਤਿਗੰਸਮਾਨਪਰਯੋਤਹਿਜਾਈ॥੩੨॥
 ਬਾਣੀਕੋਉਰਮੁਸਟਿਪਰਹਾਰਾ। ਕਰਯੋਸੁਗਰੀਵਬਾਲਪੁਨਿਮਾ
 ਰਾ। ਪੁਨਿਸੁਗਰੀਵਬਹੁਰਿਤਿਨਬਾਲੀ। ਭਿਰੋਮਤਿਗਮਨੋਬਲਸਾ
 ਲੀ॥੩੩॥ ਸਦੈ॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਪਰਹਾਰਘਨੇਸੁਗਰੀਵਕਰੋਮ
 ਰਿਕੋਉਰਮਾਹੀ। ਅਗਿਰਤਾਤਕਰੋਉਤਤੇਇਹਭਾਂਤਿਭਿਰੋਰਣਮਤਿ
 ਲਮਾਹੀ। ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਬਾਨਲੋਯਕਰਸਕਰਸਰਾਸਨਕੋਗੁਣ
 ਮਾਹੀ। ਕਨਲਉਤਾਨਕਮਾਨਰੁਪੇਹਰਿਜਾਇਖੜੇਤਰੁਕੀਪਰਛਾ
 ਹੀ॥੩੪॥ ਸਿਕਰਛੰਦ॥ ਹਰਿਗੋਇਤੁਰਕੀਓਟਮੇਪੁਨਿਹੋਰਬਾਲੀਬੀ
 ਗਾਰਿਦੇਤਾਕੋਤਾਕਕੋਰਘਨਾਬਛੋਡੁਯੋਤੀਗਾਬਿਭੇਦਛਾਤੀਤਾਂਹਿ
 ਕੀਸਰਕਰੋਸੁਣਤਿਪਾਨਾ। ਭੁਕਿਪਸਬਦਮਹਾਨਕਰਕੀਪਿਗਿਰੇਦੈ

੧੮੬

ਬਲਵਾਨ॥੪੦॥ਦੋਘਟੀਲੈਤਨੁਮੁਰਛਾਪੁਨਿਪਾਇਚੇਤਨਧੀ
 ਗਾਆਗੇਖੜੇਦ੍ਰਿਗਜੇਪਿਖੇੜਿਗਕਿੰਜਸੇਰਘੁਬੀਗਾਧਨੁਟੇਕਬਾ
 ਵੇਹਾਬਸੇਸਰਦਖਣਹਸਤਾਫਿਗਾਇ॥ਤਨੁਚੀਰਪਾਟਬਿਰਾਜਹੀ
 ਸਿਰਜਟਾਮੁਕਟਸੁਹਾਇ॥੪੧॥ਬਿਸਾਲਵਖਕਪਟਛਾਤੀਸੈਰੁ
 ਤੈਬਨਮਾਲਾਨਵਦਰਬਾਦਲਸਾਮਸ੍ਰਿਦਰਿਭੁਜਾਪਰਮਾਬਿਸਾ
 ਲਾਮੁਗਰੀਵਲਖਮਣਸੇਵਿਤੈਦੁਰੰਭਤੇਬਲਧਾਗਾਬਾਲੀ
 ਬਿਲੋਕਸੁਰਾਮਕੋਪੁਨਿਕੀਨਏਹਭੰਚਗਾ॥੪੨॥ਗੀਯਾ **ਛੰਦਾ** ਕੋ
 ਕੀਨਮੇਅਪਗਧਤੇਰੇਰਾਮਜਾਕਰਮਾਰਯੋ॥ਤਵਕੀਨਨਿਦਤਿਕ
 ਰਮਯੋਨਹਿਰਾਜਧਰਮਾਬਿਚਾਰਯੋ॥ਤੁਰਖੁਤ੍ਰਿਭਟਦੁਗਾਇਤੁਨਕੋ
 ਬੀਰਨਾਸਰਘਾਇਹੈ॥ਚਿਰਜਿਓਦੁਰਮਾਰਮੇਕੋਕੋਨਤੁੰਜਸਪਾਇ
 ਹੋ॥੪੩॥ਸਿਤਾਨਿਖੜੀਕੋਹੁਤੇਮਨੁਵੰਸਜਨਮਕਹਾਵਤੋ॥ਯੁਧ

ਮੇਰਸਨਮੁਖਕੀਨਹਤੇਰਾਮਤੋਫਲਪਾਵਤੇ। ਸੁਗਰੀਵਕਾਮ
 ਕੋਕਰੇਪੁਨਿਨਾਹਿਕੀਨਮੇਰਕੋ। ਵਸਕੇਪਨਾਰਿਸੁਤੇਹਗੀਕਿਉ
 ਮਾਰਜੇਨਹਿਤਾਹਿਕੋ॥੪੪॥ ਤਿਹਹੇਤਤੈਸੁਗੀਵਕੀਬਣਸਰਣ
 ਲੀਨੀਆਇਕੈ॥ ਮਮਲੇਕਬਨਮੇਜੇਫਿਰੇਤਿਨਕਹਥੇਮੇਰਸੁ
 ਨਾਇਕੈ॥ ਰਾਮਮੇਬਲਲੇਕਮੇਬਿਖਯਾਤਛਾਨਯੇਸੇਕਹੀ॥ ਫਿ
 ਹਦਾਹੁਛਾਤੀਕੇਦਹੇਤਵਰਾਮਜਾਨਯੇਮੇਨਹੀ॥੪੫॥ ਕੁਲਸਿੰਗ
 ਰਾਵਲਬਾਂਧਕੈਸਹਿਸੀਯਲਿਕਉਠਾਇਕੈ॥ ਜੋਚਾਹਤੈਪਾਇਦੋਨ
 ਮੇਦਿਖਲਾਵਤੇਤਵਆਇਕੈ॥ ਧਰਮਿਸੁਭਾਖੇਆਪਕੈਸਭਲੋਕ
 ਮਾਹਿਪੁਕਾਰਕੈ॥ ਕੇਧਰਮਤਵਕਪਿਬਿਅਧਿਜਿਓਰਣਮਾਰਿਕੈ
 ॥੪੬॥ ਸੁਫੈਆ॥ ਬਾਨਰਮਾਸਮਭਖਮਹਾਂਸਰਹੈਇਨਤੇਨਹਿ
 ਕਾਜਤੁਮਾਰੇ॥ ਬਾਨਪਰੀਮਿਗਮਾਰਨਕੀਦੁਰਰਾਜਨਕੇਪਥਿਦੁਰ

ਬਿਸਾਰੇ॥ ਸੀਸ ਜਟਾ ਤਨੁ ਚੀਰ ਧਰੇ ਸੁਤ ਪੋਧਨ ਕੇ ਸਭ ਭੁਖੇ ਖਸਵੇ॥
 ਗੋਪੁਤ ਪੁਰੇ ਦਰ ਯੋਜ ਲਪੇਤ ਬਰਾਮ ਬੁਲੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਭੁੰਚਾਰੇ॥ ੪
 ੧॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ**॥ ਧਰਮ ਰੋਪਤਾ ਸਦਾ ਸਲੋਕ ਮਾਹਿਮੇ ਚਰੀ॥ ਕਰੇ ਕੁ
 ਦੰਤੁ ਸਾਇਕੇ ਸਿਭਾਰਾ ਆਪਨੇ ਪਰੇ॥ ਅਧਰਮ ਕਾਰਣੇ ਹਨੇ ਸਧਰ
 ਮ ਖਾਲ ਹੋ ਸਦਾ॥ ਬਿਲਿ ਬਨਾਸ ਹੋ ਪਰੀ॥ ਅਧਰਮ ਪੇਖ ਹੋ ਯਦਾ॥
 ੪੮॥ **ਸਵੈਯ**॥ ਦਹਿਤਾ ਭੁਗਿਨੀ ਅਨੁਜਾਪਤਿ ਨੀ ਸੁਤ ਨਾਰਿਸ ਭੈ
 ਯਾਹਿ ਆਹਿ ਸਮਾਨੇ॥ ਇਨ ਮਾਹਿਰ ਮੇਮਤਿ ਮੂੜੁ ਸੁਜਵਹਿ ਪਾਤਿਕ
 ਵੇਤ ਸੁਬੇਦ ਬਖਾਨੇ॥ ਦੁਹਰੈ ਬਪਲਾਇ ਕਰਾਜਨ ਕੋ ਯਹਿ ਧਰਮ ਸਭੈ
 ਰਿਖ ਮੰਤ੍ਰ ਲਜਾਨੇ॥ ਖਲ ਤੁਲਘੁ ਕ੍ਰਾਤੁ ਕੀਨਾਰਿ ਰਮੇ ਬਲ ਕੋ ਨਹਿ
 ਧਰਮ ਸੁਰੇਚ ਪਛਾਨੇ॥ ੪੯॥ ਇਹ ਤੇ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਬਿਚਾਰ ਭ
 ਲੇ ਬਨ ਗੋਚਰ ਤੇ ਓਰ ਮੇ ਸਰਮਾਰੇ॥ ਖਲ ਤੁੰ ਕਪਿ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਨਤਿ

ਤੇ ਮੁਹਰਾਤ ਮੋਢੇ ਲਤ ਲੋਕ ਮਝਾਗੇ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪੁਨੀ ਤਿ ਕਰੇ ਫਿਰ
 ਕੇ ਨਿਜ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੁਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਬ ਤੇ ਸਿੰਗ ਫੇਰਨ ਬੈਲਤ
 ਤੇ ਇਸ ਭਾਖ ਗਈ ਹਰਿ ਮੈ ਨਿਮੁਰਾਗੇ ॥ ੫੦ ॥ ਸੇਸਾ ਨਿਕੇ ਉਰ ਭੀਤਿ
 ਭਯੋ ਕਾਪਿਰਾ ਮਨ ਗਇਣ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ਪੁਤ ਪੁਰੇ ਦਰਸੀ ਸਨਿ
 ਵਾਇ ਸੁਰਾਘ ਵਕੇ ਪੁਤਿ ਵਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਰਾਮ ਨ ਗਇਣ ਈਸ ਮਹਾਂ
 ਅਬ ਤੁਝ ਗਵੀਤ ਸੁਮੇ ਉਰ ਜਾਨੇ ॥ ਸੇਖਿ ਮਯੋ ਮਪਰਾਧ ਭਯੋ ਕਛੁ
 ਨਿਠਰ ਵਕ ਜਮੇ ਹਿਮ ਲਾਨੇ ॥ ੫੧ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਤੇ ਸਰਗ ਮਸੁਮੇ
 ਉਰ ਲਾਗੇ ॥ ਸਖਾਤ ਨਿਹਾਰੇ ਤੋ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿ ਮਾਰੇ ਪਾਣ ਭਾਗ ਮ
 ਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦਰਸਨ ਪੇਖੇ ਤੋਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਬਿਮਾਕੁ
 ਲ ਮਨ ਕਹੇ ॥ ਮਰਣ ਸਮੇ ਨਹ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹੇ ॥ ਸਿਤੁ ਮਖਰੇ ਮ
 ਜਮ ਮਾਰੇ ॥ ਭਾਗ ਭਾਲ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਜਾਗੇ ॥ ੫੩ ॥ ਰਾਮ ਪੁਰਤ

ਨਪਰਖਪਛਾਨੇ॥ ਸੀਤਾਕੋਪਦਮਾਉਰਜਾਨੇ॥ ਗਵਣਕੇਬਧ
 ਹਿਤਮਦੁਤਾਰੀ॥ ਤੇਲੀਨੋਬਿਨਤੀਮੁਖਚਾਰੀ॥ ੫੪॥ ਮਾਇਸੁ
 ਦੀਜੈਮੋਹਨਗਾਇਣਾ॥ ਗਯੋਚਹੈਤਮਰੇਖਬਾਮਾਇਣਾ॥ ਮਮੰ
 ਸਮਬਲਾਮੰਗਦਯਹਿਬਾਲਾ॥ ਤਾਂਪਰਕਰੁਣਾਕਰੋਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੫੫॥ ਤੀਰਥਿਕਾਰੇਓਰਤੇਰਾਮਾ॥ ਹਾਥਲਗਾਵੈਕਰੁਣਾਧਾਮਾ॥
 ਰਾਮਤਥਾਤਿਨਬਾਲੀਨਿਕਾਗਾ॥ ਹਾਥਲਗਾਯੋਕਰੁਣਾਧਾਗਾ॥ ੫੬॥
 ॥ ਸਦੈ॥ ॥ ਤਬਬਾਨਰਦੇਹਤਜੀਕਿਪਿਨਾਇਕਹੋਇਸੁਰੇਸਗਯੋ
 ਖਿਨਮਾਂਗੀ॥ ਸਰਗਮਹਤੋਪੁਨਿਸੀਤਲਪਾਨਛੁਹਾਇਦੇਤਿਨ
 ਕੋਤਨਮਾਂਗੀ॥ ਤਜਿਦੇਹਸਿਤਾਬਸੁਕੀਸਨਕੀਪੁੰਨਿਬੇਗਗਯੋਤ
 ਰਿਕੋਪਦਮਾਂਗੀ॥ ਪਰਮਹੰਸਲਹੋਪਦਜੇਦੁਖਕੈਵਹਮੰਗਦਤਾਤ
 ਲਾਹਯੋਪਲਮਾਂਗੀ॥ ੫੭॥ ਇਤਿਸੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮਗਾਮਾਇਣੇਓ

ਮਾਮਹੇਸਰਸਿਬਾਦੇਕਿਸਕਿਧਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੨॥ਸਿਮ
 ਹਾਦੇਦੁਭੰਦਾ॥ ॥ਵੇਹਰ॥ ਬਾਲੀਮਾਰੇਰਣਬਿਖੇਰਾਮਪਗਤਮ
 ਆਪਾ॥ਕਿਸਕਿਧਪ੍ਰਤਿਭੁਗੇਤਬਕਪਿਓਰਬਦੇਸਿਤਾਪਾ॥੧॥ਸ
 ਏ॥ਅੰਗਦਤਾਤਮੁਯੋਰਣਮੇਇਮਆਇਕਹੀਕਪਿਮਦਿਰਤਾਰਾ
 ॥ਅੰਗਦਕੇਪੁਰਪਾਲਨਕੇਹਿਤਮਾਜਕਹੇਸਭਬੋਲਸਿਰਦਾਰਾ
 ॥ਪਾਲਹਿਗਪੁਰਕੇਸਗਲੇਚਖਚਾਰਸੁਦਮਾਰਣਬਾਧਕਿਦੁ
 ਰਾ॥ਬਾਨਰਰਾਜਕਹੇਸਗਲੇਸੁਨਿਭ੍ਰਾਮੰਨਿਅੰਗਦਬਾਲਤਮਾ
 ਰਾ॥੨॥ਪਤਿਕੀਸ੍ਰਿਤੁਤਾਹਿਸੁਨੀਜਬਹੀਅਤਿਸੇਕਭਯੋਤਿਨਚੀ
 ਤਮਜਾਗੇਅਤਿਰੇਦੁਤਭਾਲਸਪਾਇਹਨੇਪੁਨਿਸੇਕਭਹੀਓਰਭੀ
 ਤਰਮਾਗੇਧਨਮਾਲਸੁਅਗਧਰਾਜਪੁਰੀਨਹਿਗਚਿਕਹੈਕਛੁ
 ਕਾਜਹਮਾਗੇਅਬਹੀਮਰਣਮਮਲੇਕਭਯੋਪਤਿਸਿਗਚਲੇਜ

ਹਿਜਾਹਿਪਿਅਰੇ॥੩॥ਇਹਭਾਤਿਉਚਾਰਸੁਰੇਵਤਹੈਕਚਖੇਲ
 ਘਨੀਤਹਿਪੁਰਰਲਾਈ॥ਜਿਹਠੈਰਪਰੇਰਣਨਾਥਕਲੇਵਰਸੇ
 ਕਭਗੀਸੁਤਹਾਚਲਾਈ॥ਤਨਸੁਦਤਪੁਰਸੁਪੁਰਰਹੇਪਤਿਪੇ
 ਖਧਰਾਸੁਧਦੇਹਭੁਲਾਈ॥ਅਤਿਰੇਵਤਨਾਥਹਨਾਥਕਹੇਮਨ
 ਬਿਅਕਲਤਾਪਦਮੇਲਪਟਾਈ॥੪॥ਇਹਭਾਤਿਬਿਲਾਪਕ
 ਰੇਪਤਿਪਾਦਨਰਾਮਖਰੇਤਿਨਪਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਤੁਮਜਾਸਰਸੇਪਤਿ
 ਮੋਹਿਹਨੇਸਰਤਾਹਿਹਨੇਮਮਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਪਤਿਚਾਹਤਿਮੋਹਿ
 ਚਲੇਪਤਿਲੋਕਸੁਆਪਗਏਜਿਹਨਾਥਹਮਾਰੇ॥ਸੁਨਿਮੋਬਿਨ
 ਨਾਰਘਨਾਥਤਿਨੇਸੁਖਹੋਵਤਹੈਸੁਰਲੋਕਮਸ਼ਰੇ॥੫॥ਚੈਪਈ
 ਨਾਗਿਵਿਯੋਗਦਖਅਤਿਭਾਗਾ॥ਰਾਮਸਗਲਤਵਾਮਾਪਨਿਤ
 ਗਾ॥ਬਾਲੀਪਤਿਅਬਮੋਹਿਪਠਵੈ॥ਪਤਿਨੀਦਾਨਰਾਮਫਲਪਾ

ਵੇ। ੬। ਸੀ **ਕਰਛਿੰਦ** ॥ ਭੁਗਰਾਜ ਸੁਗਰੀਵ ਤੁਮਿ ਲੁਰਮਾਪਿਆ
 ਗੀਨਾਗਿ। ਰਾਮਦੀਨੋ ਰਾਜਤੋ ਕੋ ਨਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਗਿ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਤਾਰਾ
 ਬਿਲਪਤੀ ਪਿਖਰਾਮ ਪਰਮਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਿਬੋਧਕੀਨੋ ਤਾਹਿ ਕੋਕ
 ਹਿਤੰਤੁਗਿ। ਮਾਨਬਿਸਾਲਾ। ॥ ੧ ॥ ਕਿਉਂ ਸੋ ਕਰੀ ਰੂਤ ਕਰੇ ਪਤਿ ਸੋ
 ਕਲਾਇ ਕਨਾਹਿ। ਕਹਿ ਸਾਚੁ ਮੇਰੇ ਕੋਭਾਮਿ ਨੀਪਾਤਿ ਜੀਵ ਕੈ ਤਨੁ
 ਆਹਿ। ਤੁਚਮਾਸਹਾਰੂ ਸੁਸੈਲਤੇ ਤਨੁ ਪਚਿਭੂਤ ਕਜੋਇ। ਕਰ
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਸੁਜੋਭਯੋ ਵਤੁ ਪਰੋ ਮਾਗਿ ਸੋਇ। ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜੀਵ ਮਾਨੇ
 ਤੂਪਤੀਵਹਿ ਰੋਗ ਬਿਨੁ ਜਗਾਹਿ। ਨਾਹਿ ਮੇਰੇ ਜਾਮੇ ਬੈਠਹੈ ਪਥ
 ਮਾਹਿ ਚਾਲੇ ਨਾਹਿ। ਨਹਿ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖ ਨਪੁਸਕੋ ਵਹਿ ਜੀਵ ਸਭ
 ਗਤਿ ਆਹਿ। ਅਦੁਤੀ ਏਕਾਮਕਾਸ ਸੋ ਨਹਿ ਲੇਪਹੈ ਕਛੁ ਤਾਹਿ
 ॥ ੩ ॥ ਦੋ **ਹਰਾ** ॥ ਨਿਤੁਗਿ ਮਾਨਮਾਯ ਸੁਧਹੈ ਜੀਵ ਸਨਾਤਨ ਰੂਪਾ॥

ਤਾਰਾ ਸੇਕਨ ਕੀ ਜਯੇ ਤੁਜੇ ਸੁਭ ਮਤ ਮਕੁ ਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਰਾ ਉਦਧ ॥ ਥਿ
 ੫੮ ॥ ਵੇਹ ਕਾਠ ਵਤ ਜੇਜ ਰਾਮਾ ਜੀ ਵਸਨਾ ਤਨ ਚੇਤਨ ਧਾਮਾ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਬ ਕਿਸ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਹੇ ਮਮ ਸੇਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਮੰਦਰ ॥ ਤਾਰਾ ਪੁਸ਼ਨ ਕਰਯੋ ਤੁਮ ਅੰਮੇ ਸੋ ॥ ਕੋਇ ਦਿਕੋਇ ਕਕ
 ਹੇ ਸੁਜੈ ਸੋ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕੋਇ ਦਸਿ ਬਧਾ ॥ ਤਨੁ ਇੰਦੁ ਯਸੋ ਭਯੋ ਭਿਸਿ
 ਧਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਲੋਹੈ ਤੋ ਲੋਸਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੁਲ ਮਾਤ ਮਾਥਿ ਕਾ
 ਰਾ ॥ ਮਿਥਯਾ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰ ਬਤਾਏ ॥ ਤਦ ਪਿਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਆਪਨ ਹਿ
 ਪਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਵਿਖੋ ਪਿਆਨ ਜਿਉ ਜਾਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਾਹਿ ਅਨ
 ਰਥਨ ਪਰੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਦਯਾ ਮਹਤਿ ਨ ਕਰਯਾ ॥ ਹਿਕਾਰਾਇ
 ਕ ਜੇ ਅਹੇ ਅਨਾਰਯਾ ॥ ੧੪ ॥ ਯਹੀ ਸੰਸਾਰ ਸੁਮਾਹਿ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰਾ
 ਗੈ ਪਕਰ ਬਿਅਕੁਲ ਭਾਰੀ ॥ ਮਨ ਹੀ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰ ਭੁਨੀ ਜੋ ॥ ਮ

ਨਹੀ ਬਿਧਨ ਰੁਪ ਕਹੀ ਜੇ ॥ ੧੫ ॥ ਆਤਮ ਮਨ ਕੇ ਹੋਇ ਸਮਾਨੇ ॥ ਬਿ
 ਧਨ ਮਾਪਨ ਮਾਹਿ ਸੁਮਾਨੇ ॥ ਜਿਉ ਸਫਟ ਕਾ ਅਤਿ ਉਜਲ ਮਹਾ ਲ
 ਲਕ ਸਮਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਲਾਲ ਦੁਰਣਾ ਤਿਨ ਭੀ ਤਰਹੋਈ
 ॥ ਦੁਸਤਾ ਵਿਚਾਰੇ ਦੁਰਣ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬੁਧਿ ਇੰਦ੍ਰਯੈ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਧਾਰੀ
 ॥ ਆਤਮ ਕੁਯੋ ਸੁਤਿਉ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਆਤਮ ਲਿੰਗ ਸਹੀਰ ਸੰਜੋ
 ਗਾ ॥ ਪਾਇ ਲਿੰਗ ਤਨੁ ਜਨੇ ਸੁਭੇਗਾ ॥ ਭੋਗ ਭੋਗ ਗੁਣ ਬਾਧ ਜੋਈ
 ॥ ਪਰਦੁ ਸਾਫਿਰੇ ਸੁਜਗਾ ਮੇਸੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਅਦਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਗੁਣ ਹਨਿ
 ਯਾਹੇ ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਬਹੁ ਕਾਮਿ ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਸਾਤ ਕਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸੁਭੇਰਾ ਪਾ
 ਇ ਜੋ ਨਿਬੁਲ ਹੋ ਸੁਖੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕਰ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ॥ ਕ੍ਰਮੇ
 ਜੀਵ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥ ਪਰ ਠੈਲੈ ਯਾ ਬਿਪਦੁ ਖੁਪਾਵੇ ॥ ਬਹੁ ਰੋਜਾ
 ਇ ਪ੍ਰਾਣਿ ਤੇ ਸਮਾਵੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਰਬ ਭਿਤਿ ਉਪਾਸਨ ਜੋਈ ॥ ਦਾਸਿ ਨ ਕਰ

ਮਮਿਲੇਪੁਨਿਦੋਈ॥ ਅਨਾਦਿਅਦਿਦੁਆਕੇਬਸਿਪਰਯੋ॥ ਸਿਸ੍ਰ
 ਕਾਲਬਹੁਰੇਨਿਹਸਰਯੋ॥ ੨੧॥ ਯਾਬਿਧਿਜੀਵੁਭੁਮੇਬਹੁਬਾਰਾ॥
 ਘਟੀਯੋਤ੍ਰਿਜਿਉਦੁਖਅਪਾਰਾ॥ ਉਦੋਹੋਹਿਜਬਪੁਨਿਕਮਾਏ॥ ਸਿਤ
 ਨਕੀਸੇਗਤਿਤਬਪਾਏ॥ ੨੨॥ ਮੇਰੇਭੁਗਤਿਸਾਂਤਿਓਰਜੇਈ॥ ਮੇਮੇ
 ਮਤਿਉਪਜਾਵੇਤੇਈ॥ ਪੁਨਿਮਮਕਥਾਸੁਵਲਰਚਿਹੋਈ॥ ਦੁਰਲਿਭ
 ਯਾਹਿਜਗਤਿਮੇਜੇਈ॥ ੨੩॥ ਬਹੁਰੇਤਤੁਸਰੂਪਗਿਆਨਾ॥ ਬਿਨਾਖੇ
 ਦੋਹੋਵੈਤਿਹੁਭਾਨਾ॥ ਦਾਕਾਮਰਥਕੋਗਿਅਨਸੁਜੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਕਰਓਪਜੇਸੇਈ॥ ੨੪॥ ਤਨੁਇਵੈਮਨੁਪਦਹੋਕਾਗਾ॥ ਇਨਤੇਭਿਨ
 ਸਰੂਪਉਦਾਗਾ॥ ਸਿਤਮਨਿਦਸੁਏਕਮਨੁਪਾ॥ ਤਾਕੋਜਾਨਸੁਆਤਮ
 ਰੂਪ॥ ੨੫॥ ਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬਾਰਨਹਿਲਾਗੇ॥ ਬਿਧਨਸਰਬਸੁਜਗਕੇ
 ਤਿਆਗੇ॥ ਮੋਹਬਖਾਨਯੋਭਾਮਨਿਜੇਈ॥ ਸਤਮਹੈਸੀਸੇਨਹਿਕੋਈ

॥੨੬॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਮੋਹ ਬਖਾਨ ਯੋ ਸਾਰਾ ਕਰੋ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਹਿ ਬਿਚਾਰ
 ਗਾਤ ਕੋ ਦੁਖ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਈ ॥ ਨਾਹਿ ਕਦਾ ਚਿਤ ਛੁਹੇ ਸੁਤੇਈ ॥੨੭॥
 ਤੁਰਾਤੁ ਪੁੰਨਿ ਏਹੁ ਨਿਰੰਤਰਾ ਮੋਹ ਕਹਯੋ ਹੋਰੋ ਭੈਰਾਮ ਤੁਗਾਨਾਹਿ ਛੁਹੇ
 ਹੋਤੇ ਕੋ ਦੁਖ ਜਾਲਾ ਕਰਮ ਬਿਧਤੇ ਮਿਟੇ ਕਰਾਲਾ ॥੨੮॥ ਸੁਕੁਤੇ ਪੂਰ
 ਬਭੁਦਮਾਹੀ ॥ ਉਤਮ ਭਗਤ ਕਰੀ ਮਮਮਾਹੀ ॥ ਤਤੇ ਮੋਹੋ ਦਰਸਨ
 ਪਾਯੋ ॥ ਅਬਤੇ ਬੰਧਨ ਸਗਲਾ ਮਿਟਾਯੋ ॥੨੯॥ ਮੋਹੋ ਰੂਪ ਧਿਆਇ
 ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਮੋਹ ਕਹਯੋ ਹੋਰੋ ਭੈਰਾਮਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਪਤਿਤ ਕਾਰਯਹੋ
 ਜੇਈ ॥ ਕਰੋ ਨਿਰੰਤਰ ਲੇਪਨ ਹੋਈ ॥੩੦॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਇਹ ਭੁੱਤਿ ਬਖ
 ਨੀ ॥ ਸੁਨਿਤਾਰਾ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਬਾਨੀ ॥ ਤਨੁ ਅਭਿਮਾਨ ਤਜ ਸੋ ਕਤਿ ਅ
 ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਪ੍ਰਵਰ ਕੇ ਪਾਇਨ ਲਾਗਾ ॥੩੧॥ ਆਤਮਾ ਮਨੁ ਭੁਵਨਾਹ
 ਰਖਾਨੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਕਤ ਭਈ ਦੁਖ ਹਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਪਰਾਤ ਮਨ ਰਾਮ ਦੁਤ

ਗ। ਤਾਕੀ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾਇ ਉਦਾਰਾ॥ ੩੨॥ ਅਨਾਦਿ ਬਿਧ ਸਭ ਦੁਗਨਿ
 ਵਾਰੇ॥ ਮੁਕਤ ਭਈ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਸਭ ਦਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਲਪੈ ਮੁ
 ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ॥ ਓਮਾ ਫਿਰੇ ਵਹ ਵਿਪਨ ਮਸਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਸੁਣੈ॥ ਸੁ
 ਨਿਕੈ ਸੁਰੀ ਵਸੁਣੈ ਬਤੀਆ ਮਖਰਾ ਮਕਹੀ ਉਰਾ ਅੰਤਰਧਾਰੀ॥
 ਸੁਮਸਤ ਭਯੋ ਉਰਭੀ ਤਰਸੈ ਨਿਖਲੇ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਸੁਦਰਨਿ
 ਵਾਰੀ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਰਜਨੈ ਨ ਸੁਰਾ ਮਭਲੇ ਸੁਰੀ ਵਬੁਲਾਇ ਸੁਣੈ ਤੁ
 ਓਚਾਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਭਾਤ ਬਰੇ ਸਵਕੀ ਕਿਤ ਜੋ ਸੁਤਤਾ ਹੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ
 ਇਸੁ ਜਾਰੀ॥ ੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸੁਮਾਨਿ ਕੈ ਕਰੋ ਸਗਲ
 ਕਿਤ ਜੋਇ॥ ਓਰਧ ਦੇਹਿ ਕੇਹੇ ਤਤੁ ਕਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨਿ ਜੋ ਜੋਇ॥ ੩੫॥
 ਸੁਣੈ॥ ਮਾਨ ਸੁਰੀ ਵਬੁਲਾਇ ਬਲੀ ਕਪਿ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੇਤ ਸੁਲੀ
 ਨਭਿ ਠਾਈ॥ ਫੁਲਨ ਕੇ ਸੁਬਿ ਬਾਨ ਬਿਖੇ ਸੁਭਨੀ ਹਨ ਵਾਇ ਉਠਾਇ

ਸੁਪਾਈ। ਰਾਜਨ ਕੇਉ ਪਚਾਰ ਬਡੇ ਸਭਤਾ ਹਿਸਮੇ ਤਿਨ ਲੀਨ ਬੁ
 ਲਾਈ। ਬਾਮਨ ਮਤਿ ਬਜੀਰ ਘਨੇ ਪੁਨਿ ਦੇ ਦਰੁ ਭੇਗ ਮਨੇ ਕਬਜ
 ਈ॥ ੩੬॥ ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਮਗਿਦ ਮੈ ਪਰਬਾਸ
 ਘਨੇ ਰੇ। ਅਗਿਦ ਮਾਤਰੁ ਮਾ ਬਿਲ ਲਾਤੁ ਚਾਤਨ ਨੈਨ ਪਤੀ ਕਰ
 ਟੇਰੇ। ਚੰਦਨ ਕਾਠ ਬੁਨਾਇ ਚਿਤਾ ਪੁਨਿ ਮਗਿਦ ਦਾਹ ਦੋ ਫੁਕਨੇ ਰੇ
 ॥ ਨੀਰ ਸੁਨਾਇ ਤਿਲੇ ਦਕਦਾਨ ਦੋ ਪੁਨਿ ਮਗਿਦ ਲੈ ਪਿਤ ਮੇਰੇ॥
 ੩੭॥ ਸੀਬਰਨਾਇ ਪਟੇ ਬਰਲੈ ਪੁਨਿ ਗਮਸ ਸੀਪ ਸਭੈ ਚਲਾ ਮਾਏ
 ॥ ਗਮਪਦਾਂ ਬੁਜ ਬੀਰਨ ਕੈ ਸੁਗੀਫਤ ਬੈਇਹ ਬੈਨ ਮਲਾਏ। ਬ
 ਨਰਗਜ ਕਰੇ ਇਹ ਗਮਸੀ ਮੁਪਬਡੀ ਸੁਪਰੇ ਹਮਪਾਏ। ਮੇਤਵਦ
 ਸਸੁਪਾਰੁ ਜੇ ਲਖ ਮੀਨਿ ਜੇ ਮੇਪਦ ਸੇਵਕ ਮਾਏ॥ ੩੮॥ ਯੋ ਸੁਗੀ
 ਵਕਹ ਜੇ ਜਬਹੀ ਤਬ ਗਮਸੇ ਮੁਖਏ ਹਬਖਨੀ। ਬੇਗ ਚਲੇ ਪੁਰ

ਭੀਤਰਤੰਮਮਾਭਾਇਸੁਲੈਤਵਪੀਤਿਸੁਜਾਨੀ॥ਬਾਨਰਰਾਜਕ
 ਰੇਸਗਲੈਮਾਭਿਖੇਕਕਰੋਮਪਨੀਰਜਧਾਨੀ॥ਮੀਤਨਮੇਪੁਰਮ
 ਹਿਥਰੇਦਸਚਾਰਸਮਾਭਿਰਮੇਇਹਠਾਨੀ॥੩੯॥ਚਾਲਹਿਗੋਪੁਰ
 ਭੀਤਰਤੇਸੁਗਰੀਦੁਸੁਨਯਹਿਭੂਤਹਮਾਗੇ॥ਅਗਿਦਕੇਯੁਵਰਾਜ
 ਇਜੇਕਹਮਾਦੁਰਮੈਕਰਯੋਪ੍ਰਤਿਪਗੇ॥ਪਦਸਕੇਦਿਨਸਾਨੁਜਮੇ
 ਗਿਰਸੀਸਬਸੇਪੁਰਤੇਸੁਕਨਾਗੇ॥ਤੁਪੁਰਮੇਬਸਕੇਸੁਨਿਯੋਸੀਖ
 ਸੋਧਨਕੋਪਠੀਯੋਹਲਕਾਗੇ॥੪੦॥ਗਿਰਮਪਦਾਂਬੁਜਬੰਦਨਕੇਸੁਗ
 ਰੀਵਚਲੇਬਰੇਮਾਇਸੁਮਾਨੀ॥ਦੇਵਕੋਹਨਿਜਦਾਸਯਥਾਂਤਿਮਜ
 ਵਤੁਹੋਕਾਪਕੀਰਜਧਾਨੀ॥ਰਾਮਕੀਆਇਸੁਮਾਨਗਏਕਪਿਨਾਇ
 ਕਮੈਲਖਮੀਨਿਸਮਾਨੀ॥ਜਾਇਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤਸੋਇਕਰੀਰਘੁਨਾਇ
 ਕਜੇਮੁਖਮਾਹਿਬਖਾਨੀ॥੪੧॥ਕੀਸਨਰਾਜਸੁਪਾਇਕਪੀਸੁਰਰਾਮ

ਕੇਕ੍ਰਾਤਕੋਪੁਜਨਕੀਨੋ॥ਗਮਕੇਕ੍ਰਾਤਤਬੇਪੁਰਤੇਚਲਰਾਮਕੇਪ੍ਰ
 ਥਾਬਿਖੇਮਨੁਦੀਨੋ॥ਪਾਦਪਦਮਕੀਯੋਹਰਿਕੇਪੁਨਿਆਇਖੋ
 ਫਿਗਰਾਮਮਧੀਨੋ॥ਪ੍ਰਵਰਖਣਕੁਧਰਕੇਸਿਰਮੈਇਕੁਪੇਖਗੁ
 ਫਾਅਤਿਰੂਪਨਦੀਨੋ॥੪੨॥ਸੁਧਸੰਫਾਟਕਸੇਵਹਕੰਦਰਦੀਪਤ
 ਵੀਤਿਪਿਖੇਗਵਿਲਾਜੋ॥ਬ੍ਰਿਦਨਾਮਾਤਪਵਾਤਨਿਵਾਰਕਮੂਲਫਲ
 ਵਿਕਹੈਵਿਗਛਾਜੋ॥ਰਾਘਵਦਾਸਕੇਹੇਤਕਰੀਰੁਚਕ੍ਰਾਤਬਲੀਲ
 ਘੁਸਿਗਾਬਿਰਾਜੋ॥ਵੈਜਗਪਾਲਕਕ੍ਰਾਤਦੁਰੀਗਿਰਜਾਨਭਜੇਨਰ
 ਤੇਨਿਰਲਾਜੋ॥੪੩॥ਸਿਕਰਛੰਦ ॥ਵਿਬੰਮੂਲਫਲਪੁਸਪਸੇਜ
 ਹਿਲਟੇਅਵਨੀਰਾਣਾ॥ਮੁਕਤਸਾਮਾਨਸਭਿਜਲੇਜਲਭਰੇਤਾਲ
 ਬਿਸਾਲਾ॥ਬਹੁਵਰਣਮਿਗਾਬਿਹੰਗਸੇਧੋ ਸੰਭੁਗਿਰਾਮਪਾਰ
 ॥ਰਾਘਕੁਲੋਤਮਰਾਮਜੀਤਹਿਬਾਸਕੀਨਮੁਗਾਰਿ॥੪੪॥ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾ ਇਤੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸਿਥਾ ਦੇ ਕਿਸ
 ਕੀ ਧਾਕਾਂ ਰੇਤਿ ਤਿਯੋ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦੇਵੋ ਵਾਰ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥
 ਪਾਵੁ ਸਕੇ ਦੇਨ ਗਾਮਤੁ ਹਾਂ ਮਾਇ ਕੇ ਦਰਮ ਦਿਰਥਾ ਸਕੀਯੋ॥ ਮੁਲਾਫ
 ਲਾ ਵਿਕਭੋ ਜਨ ਕੈ ਮਨ ਤੋ ਖਭੁ ਰੇ ਸੁਭੁ ਨੀਰ ਪੀਯੋ॥ ਵਾਤ ਚਲੇ ਜ
 ਲ ਮੇਘਾ ਫਿਰੇ ਮੁਖ ਗਾਜਤੁ ਮੈਸਹ ਬਿਜੁ ਲੀਯੋ॥ ਕਾਂਚਨ ਕਾਂਖਮ
 ਨੇ ਗਜਤੁ ਲਤ ਗਾਮ ਨਿਹਾਰਾ ਮਚੇ ਭੁਧੀਯੋ॥ ੧॥ ਪਾਵੁ ਤਮਾਵੁ ਤੇ
 ਲਾਵਿ ਤੰਗਾ ਮਗਾਮਾ ਨਿਹਾਰਤੁ ਹੀਰਖਾਵੇ॥ ਵੈਬਨ ਬਾਸ ਨਿਵਾਸ
 ਤਤਾ ਵਿਗਖੇ ਲਾਮਨੇ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ਲਗਾਵੇ॥ ਚਿਤ੍ਰਾ ਲਿਖੇ ਜਨੁ ਏ
 ਲਾਵਿ ਤੰਗਾ ਮਨਾਹਿ ਕਦਾ ਚਿਤ ਮੰਗਿ ਰੁਲਾਵੇ॥ ਜਾਨ ਪਗਤੁ ਮਗਾ
 ਮਾਫਿਰੇ ਗਿਰਾ ਸਿਧਾ ਮਿਗਾ ਖਗਾ ਸੇਵ ਕੋ ਮਾਵੇ॥ ੨॥ ਧਿਆਨ ਸਮਾਧਿ
 ਬਿਗਾਮ ਭੁਏ ਇਕ ਠੰਗ ਇਕਿ ਤਹੁ ਤੇਰਾ ਘਰਾਈ॥ ਪਿਆਰ ਭੁਰੇ ਮਨ

੭। ਇਅਧੀਨ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਜਾਮਾਪਕ ਹਯੋਤੁ ਹਿਜਾਈ। ਪੁਰਬ ਦਾਕਤੁ
 ਮਾਰੇ ਸੁਨੇਗਾ ਯੇਚੀਤ ਸੀਦੇਹ ਸੁਮੋਹ ਬਿਲਾਈ। ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਜੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਮਾਰਗ ਤੇ ਇਹ ਜਾਨਨ ਕੀਹ ਮਰੇ ਓਰ ਮਾਈ। ੩। ਚੋ **ਪਈ**
 ਜੋਗੀ ਕਿਹ ਬਿਧ ਤੋਹਿ ਮਰਾਧੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋਗ ਓਰ ਸਾਧਨ ਜਾਧੇ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਮ ਓਪਾਸਨ ਜੇਈ। ਯੋਗੀ ਕਹੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਥਿ ਜੇਈ। ੪
 ॥ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਕਮਲਾਸਨ ਸੁਖ ਯਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ॥ ਦੁਰਲਾਸ ਗਮ ਜਗ ਭੀਤਰ ਜੇਈ। ਮੁਕਤਿ ਦਿਧਾਇਕ ਤਿਨ ਕੋ
 ਏਈ। ੫। ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਦਰ ਲੋਕ ਹੋ ਜੇਤੋ। ਮੁਕਤਿ ਲਹੇ ਇਨ ਪੰਥ ਸੁ
 ਤੇਤੋ। ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਯਹਿ ਮਹੇ ਓਦਾਗ। ਰਿਖ ਗਣ ਕਰੇ ਸੁਗਾਮ ਓ
 ਚਾਗ। ੬। ਏ **ਹਰਾ** ॥ ਕ੍ਰਾਤੁਤੁ ਮਾਰੇ ਭਗਤੁ ਹੋਹੈ ਸਭ ਕੋ ਓਪਕਾਗ। ਤੁ
 ਦਸੇ ਦਨ ਸੁਖ ਸਾਧਨੇ ਤੁਮਹੀ ਕਰੇ ਓਚਾਗ। ੭। ਸ੍ਰੀਗੰਧ **ਵਾਚਾ** ਚੋ

५९॥ मेरी पुजा बतु बिसबाग। बूत नही। तिनको कहु पाग।
 ॥३॥ दपि मेरी पबतु। कर मते न सगल। सरे गमिटावे
 ॥८॥ पुरब करे सु। दितु पकाग। मपने सुत्र करे मनुजाग। पा
 ॥९॥ इजने उ। होइ दजाती। गार पद। उजे सदा। दि नराती। ॥१०॥
 ॥११॥ उते। लै मी। उ। बिय जे। मे। मे। के। उ। जे। के। उ। ग। र। जे। मे।
 ॥१२॥ द। क। म। ती। ॥१३॥ पु। जे। मे। ह। पे। म। उ। र। म। ती। ॥१४॥ पु। ति। मा। मे। के। र। दि
 ॥१५॥ के। म। ती। ॥१६॥ के। पु। नि। स। ल। र। म। के। म। ती। ॥१७॥ हो। इ। नि। र। ल। स। पु। ज
 ॥१८॥ न। के। ग। ॥१९॥ मे। र। न। म। स। द। म। उ। र। ग। ॥२०॥ पु। ष। मे। पु। ति। सु। न। दै। ली। र
 ॥२१॥ म। प। ने। करे। सु। सु। प। स। री। ग। मी। उ। प। द। क। र। मी। उ। क। ला। दै। जे
 ॥२२॥ बि। पि। घे। र। सु। प। ष। म। ब। त। दै। ॥२३॥ सी। य। जा। दि। क। जे। कर। म। ब। ध। ने
 ॥२४॥ उ। पु। नि। करे। घे। र। मी। म। बु। ने। ॥२५॥ पुर। ब। करे। मी। क। ल। प। बि। य। न। ॥२६॥ कर

ਮਾਸਿਧਿਹਿਤੁਨਰਮਤਿਮਾਨਾ॥੧੩॥ਮੇਵਪੁਜਾਨਕਰੇਗੁਰਪੁਜਾ
 ॥ਤਾਮੇਭਾਵਨਾਮਾਨੇਦੁਜਾ॥ਜਿਲਾਮਾਹਿਇਸਨਨਕਰਾਵੇ॥੧੪॥
 ਤਿਮਾਪਰਰੁਮਾਲਟਿਰਾਵੇ॥੧੪॥ਬਹੁਬਿਧਿਫੁਲਸੁਗੰਧਚਰਣ
 ਏ॥ਯਾਬਿਧਿਪੁਜਸਿਧਤਾਪਾਵੇ॥ਕਪਟਨਹੀਮਨਭੀਤਰਧਰੇ
 ॥ਪੁਜਨਕਰੇਨੇਮਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੧੫॥ਪ੍ਰਿਤਿਮਾਮੇਭੂਖਨਪਹਰਾਵੇ
 ॥ਮੇਰੇਓਰਮਨੰਦਉਪਜਾਵੇ॥ਪ੍ਰਿਤਮਾਹੁਤਪਵਕਾਮਨਸਾਗਾ
 ਸਬੰਧੁਲਮੇਗਵਿਪੁਜਨਕਰੇ॥੧੬॥ਸੁਧਾਪ੍ਰੀਤਿਦੇਇਮਮਦਾਰਿ
 ॥ਸੇਭੋਗੋਮੇਲਖਮਲਪਿਅਗਾਰਿ॥ਪਰਜੇਭਖਭੋਜਿਕਗਲਿ
 ਮਾਵੇ॥ਅਖਤਰੀਧਸੁਫੁਲਚਰਾਵੇ॥ਤਾਪਰਮੇਨਹਿਕਿਉਹਰ
 ਖਾਵੇ॥ਪ੍ਰੇਮਸਾਹਿਤੁਓਰਭੋਗਲਗਾਵੇ॥ਪੁਜਦੁਬਸੁਬਧਰਮਾ
 ਗਾ॥ਤੋਮੇਰੇਪੁਜਨਕਲਾਗੇ॥੧੭॥ਚੈਲਾਜੰਨਕਸਤਲੇਬਿਛ

ਈ॥ ਬੈਠੇ ਮੇਸਨ ਮੁਖ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਮਤਿ ਕਰ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਨਿਯਾ
 ਸਾ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਤਰ ਸੁਧ ਪਰ ਕਾਸਾ॥ ੧੯॥ ਕੇਸ ਦਾਇ ਨਿਯਾ ਸੁ
 ਪੁਨਿ ਜੇਈ॥ ਬਹੁਰ ਕਰੇ ਮਨ ਲਾਇ ਸੁਤੇਈ॥ ਤਿਤੁ ਨਿਯਾ ਸਬ ਹਰੇ
 ਵਹ ਕਰੇ॥ ਉਰ ਕੇ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਰ ਹਰੇ॥ ੨੦॥ ਮਮ ਮੁਗਤਿ
 ਪਜਿਰ ਕੇ ਨਿਯਾ ਸਾ॥ ਮਤਿ ਨਿਯਾ ਸੁ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾ
 ਵਿਕ ਮੈ ਤੈ ਜੇ ਕਰੇ॥ ਅਲਾਸ ਨ ਉਰ ਅਤਿ ਰਧੇ॥ ੨੧॥ ਸਨ ਮੁਖ
 ਬਾਵੇ ਕਲਾਸਾ ਵਿਕਾਇ॥ ਪੁਹ ਪਾਵੇ ਕਦੰਖਣ ਸੁਬਣਾਇ॥ ਅਰਘ
 ਦਾਨ ਪੁਨਿ ਪਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨਾ॥ ਮਧੁ ਪਰ ਕਾਇ ਤਬਾ ਮਚੁ ਮਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਪ
 ਤਚਾਰ ਸੁਭ ਧਰੇ ਬਨਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਭੁਲੇ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਮੇਰੀ ਕ
 ਲਾਜੀ ਦੁਜਿ ਹਨੁ ਮਾ॥ ਗਵਿਸ ਮਉ ਜਲ ਚੇਤਨ ਧਾਮਾ॥ ੨੩॥ ਦੇਹ
 ਬਿਅਪਕ ਸਾਰੇ ਜੇਈ॥ ਰਿਦੇ ਕਮਲ ਮੇਧਿ ਮਾਵੇ ਸੇਈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮ

ਇਕ ਮੈਕਰੇਅਵਾਹਨਾ। ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਦੁਖ ਬਨਾਹਨਾ॥ ੨੪॥ ਪਾ
 ਦਮ ਰਖਾ ਮਚ ਮਾਨ ਇਸਨਾਨਾ। ਪਟ ਪਾਹਿ ਗਏ ਭੁਖਨ ਨਾਨਾ॥
 ਵਤ ਸਕਤ ਕਰੇ ਉਪਚਾਰਾ। ਬਾਹਰ ਭੁਗ ਸੁਕ ਪਟ ਬਿਸਾਗ ਜੇਦੇ
 ਭੂਤ ਘਰ ਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ। ਤੇ ਪੁਜੇ ਮਮਾ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ। ਕਸਤੂਰੀ
 ਕੁੰਕਮ ਲੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ॥ ਅਗਰ ਚਢਾਵੇ ਚੰਦਨ ਜਾਤੀ॥ ੨੫॥ ਟੂ
 ਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁਫਲ ਹਮ ਪਾਰੀ। ਮੋਹ ਚਢਾਵੇ ਮਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਦ
 ਸਾ ਅਵਰਣ ਪੁਜਾ ਪੁਨਿ ਕਰੇ। ਆਗਮਾ ਜਿਹ ਬਿਧ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰੇ॥
 ੨੬॥ ਕਰੇ ਨਿਗੰਜਿ ਨਦੀ ਪਜਗਾਵੇ। ਧੁਪ ਨਿਵੇਦ ਸੁਬਹੁ ਤਚਢਾ
 ਵੇ॥ ਸਰਧਾ ਕਰਦੇ ਵੇ ਪੁਨਿ ਜੇਈ॥ ਮੇ ਭੁਗੇ ਕੁਢ ਲਪਾਨਿ ਸੇਈ॥
 ੨੭॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨੁ ਈਸੁਰਨ ਹਿਖਾਏ। ਭਾਵੇ ਭੁਗ ਸੁਲਾਖ ਲਗਾ
 ਏ॥ ਹੋ ਮਕਰੇ ਪੁਨਿ ਪਾਵ ਕਮਾਹੀ॥ ਮਤਿ ਬਿਧਾਨ ਪਛੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ॥ ੨

੨੬॥ ਅਗਸਤ ਬਖਾਨਯੋ ਮਾਰਗ ਜੈ ਸੋ ॥ ਕੰਡ ਬਨਾਏ ਧਰਮ ਤੋ
 ਸੋ ॥ ਮੂਲ ਮਤਿ ਕਰਹੋ ਮਸਕਰੇ ॥ ਕੰਪਨਿ ਪ੍ਰਸੂ ਕਾਤਿ ਉਚਰੇ ॥ ੩੦
 ॥ ਕਰੇ ਉਪਾਸਨਾ ਜਗ ਪਾਵਕਾ ॥ ਹੋ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਿਤ ਤੰਡੁਲ ਆਵ
 ਕਾ ॥ ਚਾਬੁ ਨ ਦਸਮਾ ਦਿਬ ਸਰੂਪਾ ॥ ਦਿਬ ਸੁਭੁ ਖਨ ਧਰਮ ਅਨੁਪਾ ॥
 ੩੧॥ ਹੋ ਮੰਕਾਲਾ ਮਸ ਮੇਰੇ ਧਿਆਵੇ ॥ ਪਾਵ ਕਮਾਤਿ ਮਹੁਤੀ ਪਾ
 ਵੇ ॥ ਪਾਰਖ ਦਕੋ ਬਲੀ ਮਾਵੇ ॥ ਮਾਪਤਿ ॥ ਹੋ ਮਸੇਖ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਸਮ
 ਪਤਿ ॥ ੩੨॥ ਮੋਹਿ ਧਿਆਨ ਬਹੁ ਰੇ ਜਪ ਕਰੇ ॥ ਧਾਰੈ ਮੋਨਿ ਨ ਬ੍ਰਿਥ
 ਉਚਰੇ ॥ ਮੁਖ ਬਾਸਹਿ ਤਦੇ ਤੰਡੁਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਖ ਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮੁ
 ਲਾ ॥ ੩੩॥ ਗੀਤ ਨਿਗਤਿ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੇ ॥ ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸੰ
 ਤਰੇ ॥ ਦਿਰੁ ਸਮਾਨ ਸੁਬੰਦ ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਧਿਆਵੇ ਮੇਰੁ ਸਚੀਤ ਮਸਾਰੇ ॥
 ੩੪॥ ਭਾਟਨ ਮਾਪੁ ਸਾਦਿ ਮਪਾਰੇ ॥ ਮੇਰੁ ਦਯੋ ਲੈ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾਰੇ ॥

ਕਰਮੇਧਾਰਸੁਦੇਪਦਮੇਗੇ। ਸੀਸਨਿਟਾਇਸੁਯੋਮੁਖਟੇਗੇ॥੩੫॥
 ਘੇਰਸੀਸਾਰਘਨੇਦਖਭਾਰੀ। ਤਾਤੇਰਾਖੇਮੋਹਿਮੁਰਾਰੀ। ਕਰਪਣਾ
 ਮਾਟਿਸਰਜਨਕਰੋਂ। ਪ੍ਰਤਿਕਜੇਤਿਸਿਮਾਰਿਓਰਧਰੇ॥੩੬॥ ਜਾਬਿ
 ਧਕਤਯੋਭਿਪਸਨਜੇਈ। ਕਰੇਸੁਬਿਧਟਤਿਯਾਕੋਕੋਈ। ਮੇਹਮ
 ਨਗਹਇਹਪਰਠੇਕਾ। ਪਾਇਸਿਧਿਸੋਤਿਮਾਰੇਸੇਕਾ॥੩੭॥ ਦਿਨੁ
 ਦਿਨੁਮੈਜੋਮੇਰੋਭਗਤਾ। ਪੁਜੇਯੋਮਮਪ੍ਰੇਮਪਰਸਕਤਾ। ਬਿਨੁਸੇਰੇ
 ਪਾਇਦੁਹਮੇਕੋ। ਲਖਮਣਸਾਚਬਖਾਨੇਤੋਕੋ॥੩੮॥ ਸਿਰਫਰਫਰ
 ਪਰਮਗੋਪਸੁਪਾਟਨੇਪਥੁਤੈਸਨਤਨਭਾਤਾ। ਕਰਸਿਖੇਪਬਨਾਇਕੋ
 ਮੇਭਾਖਯੋਸਖਯਾਤਾ। ਪਦਯਾਹਿਨਿਰੰਤਰੰਪੁਨਿਜੇਸੁਨੇਮਨਲਾਇ
 ॥ ਸਮਸਤਪੁਜਨਜੇਕਰੇਫਲਤਾਸਮਾਨਸੁਪਾਇ॥੩੯॥ ਚਿਪਈਇ
 ਹਿਭਾਂਤਿਪਰਾਤਮਦਯਾਲਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਯੋਗਸਕਤਯੋਬਿਸਾਲਾ। ਸੇਸਮ

ਸਪੁਛਯੋ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਲਖ ਮਣਦਿ ਖਿਖਾਤਾ ॥ ੪
 ੦ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਤਵ ਰਾਮ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਮੁਖ ਕੀ ਨਊਚਾ
 ਗਾਹਾਂ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਜੋ ਹਿਤੁ ਨਾਹਿ ਨਿਤਾਗੇ ॥ ੪੧ ॥
 ਯਾ ਬਿਧ ਬਹੁਤਾ ਬਿਲਾਪ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਉਮਭਏ ਪੁਨਿ ਨਿੰਦਾ ਲੀਨਾ ॥
 ਤਹੀ ਸਮੇਕੇ ਸਾਕੋ ਧਾਮਾਹੀ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੇਲੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕ
 ਪਿਨਾਇਕ ਸੁਗੀਵ ਏਕਾਂਤਿ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਤਿਹ ਕਹੇ ਬ੍ਰਿਤਾਤਿ ॥ ਰਾਜ
 ਨ ਸੁਨਿ ਅਬ ਤੇ ਹਿ ਬਤਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਿਤ ਤੇ ਹਿ ਸਨਾਉ ॥ ੪੩ ॥ ਸ
 ਰਾਮ ਕਰੇ ਉਪਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰੰਬ ਤੈ ਕਾਪਿ ਮੁਛ ਸੁਹੀ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਬੀਰ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਲੋਕ ਤਿਹੁ ਦੁਹ ਅੰਗ ਦਤਾ ਤਸ ਤੇ ਹਿਤ ਪਾਏ ॥ ਅੰਗ ਦਮ
 ਤਭ ਜੇ ਪਦ ਤੇ ਸਠ ਗਾਜ ਦੇਏ ਸਿਰ ਛੜ ਛਿਰਾਏ ॥ ਸੇਵ ਹਰਾਮ ਬਸਾ
 ਗਰਮੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤਬ ਲੀਤਵ ਦੀਨ ਭੁਲਾਏ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇ ਪਾਥਿ ਨੀਤਿ ਨਿਤ

ਰਤਫੈਏਕਕਾਜਬਤੋਜਿਹਤੇਅਕੁਲਾਵੇ॥ਤਕਪਿਜਾਤਿਸੁਨਾ
 ਰਿਗਮੇਮਦਪਾਨਕਰੇਕਛੁਸਾਰਨਪਾਵੇ॥ਸੋਧਨਸੀਖਕਤੋਹਿ
 ਕਹਯੋਅਬਲੈਭੁੰਦਨਹਿਸੁਬੋਲਪਠਾਵੇ॥ਜਾਨਤੋਹੋਕਪਿਬਾਲਿ
 ਜਿਵੇਅਬਤਾਂਤਿਨਤੇਨਿਜਪ੍ਰਾਣਖੁਆਵੇ॥੪੫॥ਸੁਨਿਕੈਹਨੁਮਾ
 ਨਕੀਬਾਤਿਨਕੋਕਪਿਨਾਬਤੁਰਯੋਮੁਖਏਹੁਅਲਾਈ॥ਹਨੁਮਾਨ
 ਕਹਯੋਤਵਸਾਚੁਸਹੀਤੁਰਗੁਰਸੁਮੇਹਿਤਬਾਤਿਸੁਨਾਈ॥ਅਮਮਾ
 ਇਸੁਬੋਗਦੁਯੋਇਸਕੋਦਸਸੀਸਕਪੀਅਬਦੇਹਿਪਠਾਈ॥ਕਪਿਸ
 ਤੇਦੀਪਨਮਾਹਿਜਿਤੇਸਭਲਿਅਵਹਿਬੋਗਸੁਜਾਇਬੁਲਾਈ॥੪
 ੬॥ਏਕਹਪਖਾਬਿਖੇਸਗਲੇਕਪਿਪੁੰਗਵਾਅਹਿਨਛੀਲਲਗਾਵੇ
 ॥ਅਮਾਇਸੁਮੇਟਿਸੁਜੇਕਪਿਮੁਛੁਸੁਪਖਬਧੀਕਕਛੁਦਿਨਲਾਵੇ॥
 ਸਾਚੁਕਹੈਹਨੁਮਾਨਸੁਨੇਤਿਨਪ੍ਰਾਣਹਨੇਯਹਿਦੰਤੁ ਸੁਪਾਵੇ॥ਅ

ਇਸੁ ਦੋਘਰ ਮਾਹਿਗਯੋ ਕਪਿ ਮਾਰਤਾ ਮੇਰਨ ਪਾਸ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ੪੭ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਇਸੁ ਦੋਕਾ ਪਿਰਾਜ ਕੀ ਮਿਤੀ ਵਰੁਤਨੁ ਮਾਨਾ ਬਾਨ
 ਰੀਛ ਬੁਲਾਇ ਕੈਉ ਜੇ ਦੇਸਨ ਮਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੁਦੈਘਾ ॥ ਵਾਯੁ ਸ
 ਮਾਨ ਸੁਬੋਗ ਬੁਝੇ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਨਹਿ ਸੁਜਾਤਿ ਗਿਨਾਏ ॥ ਕੁਧਰ ਕੇ
 ਸਮਝੀ ਲਬਝੇ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਵਹੀ ਕਪਿ ਦੂਤੁ ਬੁਲਾਏ ॥ ਪਤਰੁ ਏਲਿਖ
 ਤਾ ਕਰ ਮੇਕਾ ਪਿਰਾਜ ਨ ਤੇਬਹੁ ਵਬਾਦਿ ਵਾਏ ॥ ਮਾਦਰ ਮਾਨੁ ਕੀਯੋ ਬ
 ਹੁਤੇ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ਮਮਾਤੁ ਸੁਦਤੁ ਪਠਾਏ ॥ ੪੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਮਧਮਾਤ
 ਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰੰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਕਿਸਕਿ ਧਾਕਾ ਤੇਰਤੁ ਰਥਾ ਪਿ
 ਆਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਯ ॥ ਸੁਦੈਘਾ ॥ ਮਇ ਸ੍ਰਿਗ ਸੁਭਧਰ
 ਸੀਸ ਬਿਖੇਰ ਘਨਾਥ ਬਿਰਾਜਤੁ ਰਾਤੁ ਸੁਹਾਈ ॥ ਬਿਰਹੇ ਸੁਬਿ ਦੇਹ
 ਸੁਤਾ ਉਰ ਮੇਰ ਘਨਾਥ ਤਬੈ ਇਹ ਬਾਤੁ ਮਲਾਈ ॥ ਲਖ ਮੀਨਿ ਸੁਸੀ

ਯਹਗੀਕਿਨਗਾਖਸਜੀਵਤਹੈਕਿਮਗੀਬਿਖੁਖਾਈ॥ਦਿਨੁਮਾਜੁ
 ਬਿਤੀਤਿਅਨੇਕਭਏਸੁਨਿਮੈਅਬਲੈਕਛੁਸਾਰਨਪਾਈ॥੧॥ਮ
 ਮਪਾਣਪਿਯਾਜਗਜੀਵਤਹੈਇਹਭਾਂਤਿਕਹੈਜਨਕੋਇਸੁਨਈ॥
 ਸੁਨਿਤੇਤਿਤਜਾਨਕੀਜੀਵਤਕੀਕਛੁਯਾਜਗਮੇਜਬਸਾਰਸੁਪ
 ਈ॥ਸੁਨਿਭ੍ਰਾਤਹਰੇਬਲਕੈਤਹਿਤੇਸੁਪਯੋਧਿਸੁਧਾਜਿਓਹਰੀਸੁ
 ਰਰਈ॥ਕਾਬਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਭੁਜੇਪਦਕੋਹਰਿਚਾਹਤਿਕੀਗਤਿਗੀ
 ਗਬਧਾਈ॥੨॥ਚੋਪਈ॥ਲਖਮਣਸੁਣੇਪ੍ਰਤਗਯਾਭਾਈ॥ਜਨ
 ਕਾਤਮਜਾਜਾਹਿਚੁਗਈ॥ਬਲਿਬਾਹਨਸੁਤਾਮੈਕਲਸਿਗਾ॥ਭੁਸ
 ਮਕਰੋਰਣਤਾਹਿਸੁਮਗਿ॥੩॥ਚੈਦਮੁਖੀਹਸੀਤੇਪਿਅਮਾਰੀ॥ਬਸ
 ਤੀਰਾਖਸਭੈਨਮਸ਼ਾਰੀ॥ਦਖਮਾਰਤਿਮੁਹਿਨਾਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰ
 ਖਾਣਸੁਅਪਣੇਧਾਰੇ॥੪॥ਚੈਦਮੁਖੀਬਿਨਚੈਦਤਪਾਏ॥ਭੁਨਸਮਾਨ

ਉਸਨ ਦੁਖ ਦਾਏ ॥ ਚੇਦ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਛੁ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਕਿਰਣ
 ਮੋਹਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਦਇਆ ਨਹੀ ਸੁਗੀਵ ਸੁਗਾਈ ॥ ਯੋਮੇ ਦੁਖੀ
 ਨ ਪੇਖੇ ਆਈ ॥ ਨ ਹਰੈ ਟਕਰਾ ਜ ਜਗਤ ਮੇ ਪਾਯੋ ॥ ਨਾਰਿਨ ਮੈ ਬ
 ਸ ਮੋਹਿ ਭੁਲਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਕਪਿਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਭੁਯੋ ਮੁਹਿ ਭਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕੁ
 ਸ ਦਾ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨਾ ॥ ਸਰਿ ਦੁਰਿਤੁ ਆਈ ਪਿਖਰੁ ਢਾ ॥ ਸੀਸੈ ਧ
 ਨਹਿਤੁ ਆਯੋ ਨ ਮੁਢਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਬ ਮੈ ਓਪ ਕਾਰ ਸੁਕਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ
 ਕਪੀ ਸੁਰਦੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਅਬ ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਗਰੋ ਮਾਰੇ ॥ ਬਾਧ ਦੁਸ
 ਹਿਤੁ ਸਹਿਤੁ ਪੁਰਸਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਬਾਲੀ ਮਾਰਯੋ ਮੇਰਣ ਜੈਸੇ ॥ ਆਜ
 ਸੁਗੀਵ ਹਨੇ ਪੁਨਿ ਤੈਸੇ ॥ ਯਾ ਬਿਪ੍ਰਿਯ ਭੁਗੇ ਪਿਖਰਾ ॥ ਤੁਬ ਬ
 ਲੇ ਲਖ ਮਣ ਬਲ ਧਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ਸ ਵੈ ॥ ਅਬ ਆਇ ਸੁਮੋਹਿ ਦਿ
 ਜੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਤਮ ਤਾ ਕਪਿਗਾਈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰ ਸੁਤੁ

ਟਕਸੇਤਲਵਾਰਲਈਪਨਲੀਨਚਫਾਈ॥ਲਖਮਨਿਚਲੇਇਹ
 ਭਾਂਤਿਪਿਖੇਤਬਸੀਰਖੁਬੀਰਸੁਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਮਮਹੈਸੁਗੀਦ
 ਸੁਪੀਤਸਖਾਸੁਤਏਹੁਕਰੀਤਿਨਕੀਢਿਗਜਾਈ॥੧੦॥ਬਾਲਿਜਿ
 ਵੇਨਹਿਤਾਹਿਹਨੀਸੁਗਰੀਦਕੁਤੰਬਹੁਭਾਂਤਿਤੁਰਾਈ॥ਭੁਲਗਏ
 ਉਪਕਾਰਤੁਮੇਇਹੁਭਾਂਤਿਸੁਨਿਠਰਵਾਕਅਲਾਈ॥ਜੇਸੁਗਰੀ
 ਵਕਹੇਮੁਖਤੇਗਹਿਤੇਬਤਿਆਬਾਲਿਬੇਗਸੁਆਈ॥ਜੇਕਰਤਬ
 ਸੁਹੋਇਕਛੁਪੁਨਿਜੇਮਿਲਕੈਮਮਸਿਗਕਮਾਈ॥੧੧॥ਚੈਪਈ॥ਭੀ
 ਮਪਰਕੁਮਲੰਖਮਣਬਾਲਾ॥ਭਾਖਤਬਾਮੁਖਗਯੇਕਰਾਲਾ॥ਕਿ
 ਸਕੀਧਾਪ੍ਰਤਿਬੇਗਸੁਪਏ॥ਕੋਪਭੁਰੇਜਨਦੇਤਿਜਲਾਏ॥੧੨॥ਦੋ
 ॥ਕਿਸਕੀਧਾਲਖਮਣਗਏਪੁਨਿਜੇਚੇਰਖੁਬੀਗ॥ਬਿਗਹਿਬਾ
 ਕੁਲਸੀਮਕੇਕੁਏਸੁਬਿਕਲਸਗੀਗ॥੧੩॥ਚੈਪਈ॥ਦੋਸਬਗਸ

ਦਾਇਗਿਆਨਾ ਪਦਮਾਨਾਇਕ ਹੈ ਭੁਗਵਾਨਾ ਪਰਸੀਤਾ ਹੈ
 ਤਸੇ ਚੇ ਮੇਸੇ ਪਾਕਿਤਮਾਨ ਦਸੇ ਚੇ ਜੈਸੇ। ਬੁਧਿਆਇਕ ਕੇਸ
 ਖੀਸਾਰੇ। ਮਾਇਆ ਕਾਰਣ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ॥ ੧੪॥ ਰਾਗਾਇਕ ਤੇ
 ਰਹਿਤ ਉਦਾਰਾ। ਮਾਇਆ ਕੇ ਨਹਿਤਿ ਨਹਿ ਬਿਕਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰ
 ਯੇ ਬਚਨ ਜਗਜੇਈ। ਕਰਯੋ ਚਹੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੁਸੇਈ॥ ੧੫॥ ਦ
 ਸਰਬ ਪਰਲੀਨੇ ਮਦਤਾਰਾ। ਤਾਂਤ ਪਕੇ ਫਲ ਦਯੋ ਉਦਾਰਾ। ਮਾ
 ਨੁਖ ਦੇਸ ਮਾਪ ਹਰਿ ਧਾਰਾ। ਚਾਹੇ ਲੋਗ ਨ ਕੀਨ ਉਧਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਮੇ
 ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੇ ਜਨ ਜੇਈ। ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਪੁਨਿ ਤੇਈ।
 ਪਾਬਿਧਿ ਬਿਸਨ ਸੁਆਪ ਉਚਾਰੀ। ਚਾਹਤ ਹੋਨਿ ਜਕਥਾ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ
 ॥ ੧੭॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਗੀ ਗਊਦਾਰੇ। ਲੋਗ ਨ ਕੇਸ ਭੁਪਾ ਪੁਨਿ ਦੁਾਰੇ
 ॥ ਨਾਮ ਨ ਗਇਲ ਪਾਵਨ ਹੋਈ। ਯਾਹਿ ਤੁਭਏ ਮਨੁ ਜਹਰਿ ਸੇਈ॥

੧੮॥ ਕੋਧਮੋਹਪੁਨਿਕਾਮਬਿਕਾਰਾਯਾਹਿਤਕੀਨੇਅੰਗੀਕਾਰਾ॥
 ਤਤਤਤਕਾਲਾਬਿਖੇਹਰਿਕਰੇ॥ ਲੋਕਨਮਾਹਿਸੁਮੋਹਬਿਬਰੇ॥੧
 ੯॥ ਸਭਗੁਣਤੇਹੋਸਦਾਬਿਰਕਤਾ॥ ਪਰਭਾਸੇਮਾਨੋਹੋਰਕਤਾ॥ ਬਿ
 ਗਿਅਮਨਸਕਤਿਪੁਨਿਗਿਅਮਨਸਰੂਪਾ॥ ਸਾਖੀਗੁਣਕੇਸਰ
 ਲਾਮਨੁਪਾ॥੨੦॥ ਕਾਮਾਦਿਕਕੋਲੇਪੁਨਕੋਈ॥ ਨਭਜਿਉਨਿਰ
 ਮਲਪੈਹਰਿਸੇਈ॥ ਮੁਨਿਕਿੰਚਤੁਯੋਕਰੇਬਿਚਾਰਾ॥ ਕੋਜਾਨੈਤਿਹ
 ਸਨਤਕੁਮਾਰਾ॥੨੧॥ ਨਿਰਮਲਭਗਤਿਤਾਹਿਕੇਜੇਈ॥ ਜਾਨ
 ਤਿਰਾਮਨਗਇਣਤੇਈ॥ ਭਗਤਨਕੇਪੁਨਿਮਨਾਮਨੁਸਾਗਭ
 ਗਦਨਲਏਜਗਮੇਅਦੁਤਾਗ॥੨੨॥ ਆਬਿਧਰਾਮਕਥਾਮੇਭਾ
 ਖੀ॥ ਅਬਸੁਨਿਯੇਲਖਮਨਕੀਸਾਖੀ॥ ਲਖਮਣਕਿਸਕਿਧ
 ਫਿਰਾਜਾਏ॥ ਧਨੁਖਸਬਦਕਰਕਪਹਿਰੁਰਾਏ॥੨੩॥ ਤੁਕੋਪੇਖ

ਮੁਢ ਜੇਕੀਸਾਗਾਗਾਫਕੇਦੋਰਚਢੇਵਹੁਸੀਸਾਗਾਕਿਲਕਿਲਸਬ
 ਦਸੁਰੀਨਉਚਾਗੇਪਾਦਪਾਮੋਕਰਪਾਥਰਧਾਗੇ॥੨੪॥ਸਵੈਯਾਬ
 ਨਰਜਾਤਮਵਾਸਭਈਲਖਮੀਨਿਤੁਬੈਪਿਖਏਹਉਚਾਗੇਥਾਪਰ
 ਏਹਮਏਪੁਰਮੇਹਮਸੋਮਬਏਹਫੜੇਹਥਾਗੇਮੋਇਨਕੋਨਿਰ
 ਮੁਲਕੋਗੇਇਹਭਾਤਿਉਚਾਰਕੁਵੰਡੁਸਿਭਾਗੇਅਗਿਦਜਨਸੁਬਤਿ
 ਇਹੈਲਖਮੀਨਿਮਏਕਪਿਦਗਨਿਵਾਗੇ॥੨੫॥ਅਗਿਦਜਾਇਸੁ
 ਤਾਂਪਦਮੇਅਤਿਦੀਨਭੋਮਾਭਿਬੈਦਨਧਾਗੇਗਾਮਕੋਭਾਤਦਯਾ
 ਲਭੁਏਗਾਲਿਲਾਇਲਏਭੁਜਦੀਭਿਪਸਾਗੇਹਿਸੁਤਜਾਇਕਪੀ
 ਸਕੋਹਮਮਾਦੁਨਯੋਮੁਖੰਮਾਹਿਉਚਾਗੇਕਿਪਭਰੇਰਖੁਬੀਰਪ
 ਠੇਇਮਜਾਇਕੋਹਿਨਿਜਭੋਨਮਝਾਗੇ॥੨੬॥ਅਗਿਦਭਾਖਤੁਥਾਮੁ
 ਖਤੇਸੁਗਰੀਵਕੁਜਾਇਨਿਦੇਦਨਕੀਨੋਬਾਹਰਦੁਰਖਝੇਪੁਰਕੋ

ਲਖਮੀਨਿਲਏਕਰਚਾਪਨਵੀਨੋ। ਨੌਨਸੁਲਾਲਕਰਾਲਭਵੇਅ
 ਤਿਕੋਧਭਰੇਮੁਖਲਾਲਸੁਕੀਨੋ। ਬਾਨਰਰਾਜਸੁਯੇਸੁਨਿਕੋਤਨ
 ਕਾਪਤਿਅੰਸੁਭਯੇਤੁਰਜੀਨੋ॥੨੧॥ ਅਤਿਵਰੀਹਨੁਮਾਨਬੁਲਾਇ
 ਕਹਯੇਸਮਸ਼ਾਇਸੁਏਹੁਬਿਚਾਰੋ। ਅਗਿਦਕੇਸਿਗਲੈਹਨਮਾਨ
 ਸੁਤੰਅਬਜਾਹਿਭਯੇਸੁਬਿਗਾਰੋ। ਜੇਰਦਊਕਰਪਾਇਪਰੇਲਖਮੀ
 ਨਿਕੁਜਾਇਸੁਕੋਧਨਿਵਾਰੋ। ਸਾਂਤਿਕਰੋਸੁਭਬਾਤਿਨਕੋਪੁਨਿਮੀ
 ਦਿਗਮਾਨਹੁਧਾਰਪਿਆਰੋ॥੨੨॥ ਇਹਭਾਂਤਿਪਠਾਇਹਨੁਮਤਿ
 ਕੋਪੁਨਿਮਾਪਬੁਲਾਇਕਹਯੋਤਿਨਤਾਰਾ। ਗਾਜਿਗਾਮਿਨਿਤੁੰਚ
 ਲਤਾਂਪਥਮੇਲਖਮੀਨਿਕੋਕੋਧਭਯੇਅਤਿਭਾਰਾ। ਮਿਦੁਬੈਲੰਸੁ
 ਸਾਤਿਕਰੋਤਿਨਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਲਿਅਦੁਹੁਭੋਨਮਸ਼ਾਰਾ। ਸਮਪਾ
 ਵਕਕੋਧਭਯੋਤਿਨਕੋਜਿਹਭਾਂਤਿਹਰੇਨਹਿਜੀਵਹਮਾਰਾ॥੨੩॥

ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਮੋਧਹਟੇਲੀਤਾਰਾਜਾਏ ॥ ਖੜੀਭੁਈਮੁਖਤਬਾਮਲਾਏ
 ॥ ਹਨੁਮਾਨਮੰਗਦਪੁਨਿਪੀਗਾਗਏਜਹਾਂਲਖਮੁਣਹਰਿਬੀ
 ਗਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸ **ਦੋਖ** ॥ ਜਾਇਪ੍ਰਣਮਕਰੋਪਦਮੇਕਰਜੇਰਦੇਉਮੁਖ
 ਏਹਮਲਾਏ ॥ ਹੋਸੁਖਸੇਰਖੁਬੀਰਭੁਲੇਤੁਮਹੁਸੁਖਸੋਪਾਥਿਭੀ
 ਤਰਆਏ ॥ ਭਾਰਾਮਹਾਘਰਮਾਂਹਿਚਲੈਉਰਭੀਤਰਤੇਸਭਸੀਕ
 ਮਿਟਾਏ ॥ ਨਾਰਿਸਖਾਕਪਿਰਾਜਨਕੋਪਿਖਮੋਰਕਛਪ੍ਰਭਕਾਜਬ
 ਤਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਸੋਹਮਕਰੇਸੀਸਪਰਮਾਨੀ ॥ ਹਨੁਮਾਨਇ
 ਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨੀ ॥ ਲਖਮਣਕੋਪੁਨਿਕਰਫਰਲੀਨੋ ॥ ਮਾਰਤੁਨਿਦ
 ਨਪ੍ਰੇਮਸੁਕੀਨੋ ॥ ੩੨ ॥ ਲੋਆਯੋਤਿਨਕੋਪੁਰਮਾਂਹੀ ॥ ਰਾਜਭਵਨ
 ਕੋਪਾਥਿਕੇਮਾਂਹੀ ॥ ਯੁਥਪਕੇਜੇਭੋਨਉਦਾਗੇ ॥ ਮਾਟੁਤਲਖਮਣ
 ਪਥਿਨਿਹਾਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਜਭਵਨਪ੍ਰਤਿਯਾਬਿਧਗਯੋ ॥ ਸੁਰਪਤਿਭੋ

ਨਸਮਾਨਸੁਨਯੋ॥ ਤਾਰਾਮੰਧਰਵੇਲੀਛਾਜੋ॥ ਤਾਰਾਪਤਿਸਮਬਰ
 ਨਾਬਿਗਾਜੋ॥ ੩੪॥ ਸੂਬਾਭਰਣਧਰੇਤਨਜੋਹੈ॥ ਮਦਕੁਤਾਂਤਨੈਨਮ
 ਨਮੋਹੈ॥ ਲਾਖਮਣਕੋਅਭਿਬਿਦਨਧਾਗ॥ ਹਸਕਰਣੇਹੁਸੁਕੀਨਭਿ
 ਚਾਗ॥ ੩੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਦੇਵਰਤੇਕਲਪਾਨਪਾਹਿਨਿਰੰਤਰਦਾਸ
 ਕੋ॥ ਤੁੰਭਗਾਦੁਨਕੇਪ੍ਰਾਨਸਾਧੁਸੁਭਾਵਤੇਰੋਕਹੋ॥ ੩੬॥ ਸਦ੍ਵੈਆਰ
 ਜੋਦਿਸਪਤ੍ਰਪਠਾਇਦਏਭੁਵਮੰਡਿਲਕੇਕਪਿਨਾਥਬੁਲਾਏ॥ ਕ
 ਨਕਾਚਲਕੇਸਮਹੈਜਿਨਕੋਤਨਦੇਵਰਪੇਖਘਨੇਕਪਿਆਏ॥
 ਤੁਮਰੇਅਤਿਸੇਵਕਬੀਰਬਡੇਕਪਿਨਾਇਕਪੈਕਿਮਕੋਪਬਢਾਏ
 ॥ ਇਹਬਾਤਿਨਲਾਇਕਹੈਤੁਮਕੋਸੁਨਿਗਾਮਜਿਨੇਸਿਰਛੜਛਿ
 ਰਾਏ॥ ੩੭॥ ਕਾਮਿਨੀਮੋਹਣੀਛੰਦਾ॥ ਰਾਮਰਾਜੀਦੁਨੈਨਿਭਜੇਨੀਤ
 ਯੀ॥ ਬਾਤਸੀਸੇਧਕੀਰਾਖਹੈਚੀਤਹੀ॥ ਜਾਨਕੀਸੇਧਕੋਸਤਕੋਮਾ

ਰਨੇ॥ ਕਾਮਸੀਰਾਮਕੋਸੀਸਦੈਸਾਰਨੇ॥ ੩੮॥ ਸਦੈ॥ ॥ ਇਹਭੁਤਿ
 ਬਿਚਾਰਕਰੇਕਪਿਨਾਇਕਨੀਦਕਰੇਨਕਬੀਨਿਸਮਾਹੀ॥ ਜਗਜੰ
 ਦਿਨਰਾਖਵਕਾਜਸਰੇਵਿਗਨੀਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤਾਂਦਿਨਮਾਹੀ॥ ਬਹੁ
 ਕਾਲਸੁਦੁਖਭੁਰੇਤਨਪੋਇਨਮੀਤਲਹੇਅਬਹੀਜਗਮਾਹੀ॥ ਤੁ
 ਮਦੁਖਮਿਦਾਇਸੁਰਾਜੁਦਯੋਗਨਗਾਵਤਹੈਤੁਮਰੇਘਰਮਾਹੀ॥ ੩੯
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਵੀਰਘਕਾਰਯਮੇਮਨਲਾਯੋ॥ ਰਘੁਪਤਿਸੇਵਾਹਿਤ
 ਨਹਿਅਯੋ॥ ਨਨਦੇਸਨਿਦਾਸੀਜੇਈ॥ ਮਾਵਹਿਗੇਦੇਵਰਕਪਿ
 ਤੇਈ॥ ੪੦॥ ਰਘੁਸੰਤਮਪਠਏਪਲਵੰਗਮਾਦਸਹਜਾਰਚਾਰਰਿ
 ਦਮੰਗਮਾਸਭਾਦਿਗਬਾਨਗਣਿਆਵਨਿਕਾਜੇ॥ ਗਿਰਸਮਾਨ
 ਜਿਨਕੇਤਨਛੁਜੇ॥ ੪੧॥ ਸਭਾਦਿਗਬਾਨਰਸਹਿਸਿਰਦਾਰਾਕਪਿ
 ਨਾਇਕਨਾਹੀਕਛੁਬਾਰਾ॥ ਦੈਤਸਮੁਹਸਭੈਚੁਨਿਮਾਰੇ॥ ਰਾਵਦਕ

ਰਣਮਾਹਿਸਿਹਾਰੇ॥੪੨॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਤਿਰੇਸਾਥਸੁਜਾਇਗੋਮਬਹੀ
 ਕਾਪਿਸਿਰਦਾਗਭੈਨਸੁਪਦਨਕੀਜਯੇਅਤਿਹਪੁਰਿਪਗਧਾਰ
 ॥੪੩॥ਪੇਖੋਤਮਸੁਗੀਦਕੋਸੁਤਦਾਰਾਜਾਹਿਧੀਗਾਦਾਨੁਅਬੈਬਲੀ
 ਦੀਜਿਯੇਤੁਮੰਸੇਦਕਤਰਪੀਗਾ॥੪੪॥ਤਾਰਬਚਨਸੁਸੁਨਿਤਹੀਲ
 ਖਮਣਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਸੁਦਬਰਤਾਂਭਏਗਏਸਭੈਨਬਿਸਾਲ
 ॥੪੫॥**ਸਦੈਯਾ**॥ਬਾਨਰਗਜੰਜਹਾਂਸੁਗਰੀਦਸੁਗਮਕਿਭ੍ਰਾਂਤਤਹਾਂ
 ਪਗਧਾਰੇ॥ਨਾਗਿਕਿਸੀਗਬਿਨੇਦਕਰੇਕਾਪਿਮਾਹਿਪਲਿਘਭੁਜਾਗ
 ਲਿਡਾਰੇ॥ਪੇਖਅਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਊਰਭੀਤਮਹਾਂਪਰੋਕ੍ਰਦਕਨ
 ਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਭੁਯੇਲਖਮੀਨਿਤਬੈਪਿਖਤਾਇਗਥੇਮਦਸੇ
 ॥੪੬॥ਕ੍ਰਿਪਭੁਯੇਲਖਮੀਨਿਕਹੇਕਾਪਿਦਸੁਤੁਮੇਅਬਰਾਮਾਬਿਸਾ
 ਰੇ॥ਬਾਣਉਸਾਸਨਤੋਹਿਚਿਤਾਰਤਮੰਗਦਤਾਤਜਿਨੇਰਣਮਾਗੇ

ਮੇਥਾਧਿਤੋਹਿਕਰੇਅਬਹੀਪਾਥਿਬਾਲਿਕਿਜਾਹਿਸੁਬੇਗਪਧਾਰੇ॥
 ਇਹਭਾਂਤਿਅਨੇਕਕਹੈਲਖਮੀਨਿਸੁਪੇਖਿਉਮਾਹਨੁਮਾਨਉਚਾਰੇ॥
 ॥੪॥ ਹਨੁਮਾਨੇਵਾਰਾਕਬਿਤੁ॥ ਲਖਮਣਬਾਦਕੋਨਕੀਜਯੋਬਿ
 ਖਾਦਕਛੁਮੇਸੇਕਪਿਰਾਈਕੋਨਮੁਖਤੇਬਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਨਿਯੋਸੁਸੇਸ
 ਅਸਿਤੋਹਿਤੇਦਸਿਸਰਾਮਸੇਵਕਪੁਬੀਨਸੁਗਰੀਵਉਰਮਾਨਯੋ॥
 ਰਾਮਕਾਜਹੇਤੁਕਪਿਰਾਜਹੈਸੁਜਾਗਸਦਾਰਾਮਭੁਲਗਏਸੁਉਲਾ
 ਹਨੇਨਠਾਨਯੋ॥ ਬਾਨਰਨਿਹਾਰਾਏਕੋਟਿਹੁੰਤਜਾਰਪੁਨਿਆਹਿ
 ਹੋਅਨੇਕਕਛੁਫੀਲਾਨਪਛਾਨਯੋ॥੪੫॥ ਸੀਯਸੇਧਕਾਜਜਾਹਿਖ
 ਹਿਫਲਮੁਲਬਾਲਿਕਰੇਨਰਸੇਈਕਪਿਦੁਲਉਤਰਾਵਤੋ॥ ਕਰੇ
 ਗੋਕਪੇਸੁਗਮਕਾਰਯਾਅਸੇਖਤਬਜਾਨਯੋਜਿਹੁਤੇਆਹਿਜੀਵਤੋ
 ਨਜਾਵਤੋ॥ ਹਨੁਮਾਨਵਕਸੁਨਿਗੁਣਕੇਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਲਖਮਨਲਾ

ਜਭਰਰਹਯੋਸਰਮਾਵਤੋ॥ ਅਰਘਪਾਦਕੈਕਪੀਸਲਖਮਣ
 ਪਾਇਪੁਜੇਗਰੇਲਾਇਲਯੋਆਪੋਪਹਨੇਸੁਹਾਵਤੋ॥੪੬॥ ਬੋਲੋ
 ਕਪਿਗੰਢੀਰਘੁਗਾਈਕੋਸੁਦਾਸਮੈਬਾਨਰਕੋਰਾਜਦਯੋਨਾਥਮੇਓ
 ਬਾਰਕੋ॥ ਰਾਮਤੇਜਾਮਾਪਨੇਸੁਤੀਨੋਲੋਕਾਜਿਨੇਖਿਨਆਪਹੀਕੋ
 ਬੀਚਚਹੇਭੁਜਾਬਲਧਾਰਕੋ॥ ਕਰੋਗੋਸਹਾਇਰਘੁਗਾਇਕੀਨਿਦੁ
 ਇਸਿਰਬਾਨਰਮਿਲਾਇਰਣਕੋਟਿਸੁਹਜਾਰਕੋ॥ ਕਾਰਾਦਪਠਾਏਹੋ
 ਸੁਆਏਹੋਅਨੇਕਕਪਿਰਣਤੇਨਾਫਿਰੋਭੁਟਫਿਰੋਅਰਿਮਾਰਿਕੋ॥੫
 ੦॥੧॥ **ਸੋ** ॥ **ਸੋ** ॥ ਲਾਖਮੀਨਿਤਬੈਸੁਗੀਦਕਯੋਕਛਨਿਠਰ
 ਵਾਕਜਮੋਹਿਉਚਾਰੋ॥ ਅਬਸੇਖਿਮਯੋਕਪਿਬੀਰਬਲੀਤਮਸੇਜ
 ਕਹੇਕਰਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਗੋ॥ ਚਲਯੋਸੁਗਾਰੀਵਸੁਕਾਨਨਮੋਜਹਿਰਾਮ
 ਬਿਰਾਜਤਹੋਸੁਮੁਰਗੋ॥ ਇਕਲੇਬਨਸੀਯਾਦਿਯੋਗਬਡੇਰਘੁਨਾਇ

ਕਹੈ ਬਨ ਮੇਦੁਖ ਯਾਰੋ॥ ੫੧॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਤੁਬ ਸੁਗਰੀਵ ਮਾਨ ਉਰ
 ਮਾਹੀ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਾਹਿਤ ਚਢੇ ਰਬ ਮਾਹੀ॥ ਬਾਨ ਰਸ ਭੈ ਸੁਲੀਨ ਬੁ
 ਣਾਈ॥ ਚਲੇ ਕਪੋਸ ਜਹਾਰ ਪੁਰਾਈ॥ ੫੨॥ ਸ **ਦੈਯਾ**॥ ਇਤਿ ਭੇਰਿ
 ਮੁਦੇ ਗਾ ਅਪਾਰਵ ਜੈ ਇਤ ਬਾਨ ਰਰੀਛੁ ਲੰਗੂਰ ਸੁਤਾਵੇ॥ ਇਕ ਬੀ
 ਜਨ ਚਾਰ ਫਿਰਾਵੁ ਤਹੈ ਇਕ ਬੀ ਰਬਲੀ ਸਿਰਛੁ ਤ੍ਰਸੁ ਲਾਵੇ॥ ਇਤੁ
 ਅੰਗ ਦਮੋਹਨੁ ਮਾਨ ਚਲੇ ਇਤ ਓਰ ਚਲੇ ਨਲਨੀ ਲਸੁ ਜਾਵੇ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਤਿ ਰਾਇ ਕਪਿਰਾਜ ਤਹਾ ਜਿਹ ਰਾਮਾ ਬਿਰਾਜਤੁ ਕੁਪਰਛਾਵੇ॥ ੫
 ੩॥ **ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾ** ਇਦੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁ ਰਸਿ ਬਾਦੇ ਕਿ
 ਸਾਕਿ ਧਾਕ ਤੇ ਪਚਿ ਮੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੫॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ **ਉਦਭ**॥ ਸ **ਦੈਯਾ**
 ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਸੁਦਾਮਾ ਰਗੁਹਾਸੁ ਸਿਲਾਤਲ ਉਪਰਿ ਛਾਜਤੁ ਹੋ॥
 ਮਿਗਛਾਲ ਸੁਸਾਮ ਤਨੁ ਪੁਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸੀਸ ਜਟਾ ਸੁਬਿਰਾਜਤੁ ਹੋ॥

ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸਮੁਦਿ ਹਸੇ ਮੁਖ ਪੇਖ ਸਰੋਜ ਸੁਲਾਜਤ ਹੈ ॥ ਸੀਖ
 ਦਿਜੇ ਗਸੁ ਚੀਤਿ ਤਪੇ ਮਿਗ ਪੰਖ ਨਿਤਾਰ ਸੁਗਾਜਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਰਹਤੇ
 ਰਥ ਤੇ ਉਤਰੇ ਸੁਗਰੀਵ ਬਲੀਲਖ ਮੀਨਿ ਸੁਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੋ ਰਘੁ
 ਬੀਰ ਕਿਪਾਇਨ ਮਾਹਿ ਪਰੇਗਿ ਰਜਾ ਦਿਗ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕਪੀ ਸਮਿ
 ਲੇਗਾ ਲਿਮੇ ਪਾਛਿ ਛੇ ਮਲ ਯੋਹ ਰਿਪਾਸਿ ਬਿਠਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕਰ ਜੋ ਸੁ
 ਗੀਵ ਕੁਪੁਜਨ ਪਾਰਬਤੀ ਹਰਿਗੀਤਿ ਰਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋਰ ਦਊ ਕਰ ਰਾ
 ਮ ਕਿਪਾਸ ਕਹਯੋ ਸੁਗਰੀਵ ਭਲੇ ਸਿਰਨਾਈ ॥ ਦੇਵ ਪਿਥੈ ਕਰੁਣਾ
 ਕਰ ਕੈ ਯਹਿ ਬਾਨਰ ਸੈਨ ਬਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ॥ ਕੇਈ ਕੁਲਾਚਲ ਮੇਜ
 ਨ ਮੇਗਿ ਰਮੈ ਦਰ ਮੇਰ ਸੁਦੇਹ ਸੁਗਾਈ ॥ ਦੀਪ ਅਨੇਕ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ਕ
 ਹਿ ਮਾਵਤ ਹੈ ਬਿਨੁ ਬੇਰ ਲਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੇਅ ਸਤਾਚਲ ਕੇਊ ਦਿਆਚ
 ਲ ਕੇਈ ਸਰਤਾਤ ਟਮਾਂਹੀ ॥ ਕੇਕੁਸ ਦੀਪ ਭੁਏ ਰਘੁ ਨਾਇਕ ਕੇਈ ਭੁਏ

ਗਿਰਮਿਦਰਮਾਹੀ। ਭੂਪਰਕੇਸਮਦੇਹਬਰੇਫਲਹਾਰਕਰੇਕਪਿਏ
 ਬਨਮਾਂਹੀ। ਕਾਮਕਰਪਧਰੇਸਗਲੇਕਪਿਸੈਨਨਕੀਗਨਤੀਕ
 ਛੁਨਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਵਨਕੇਬਾਲਿਮੀਜਨਤੇਇਹਬਾਨਰਰਪਭੁਏਜ
 ਗਮਾਹੀ। ਹੈਕਿਨਕੋਗਜਜੇਬਲਗਮਾਬਿਸਾਰਦਹੈਸੰਭੁਸੀਗਰ
 ਮਾਂਹੀ। ਕੋਚਿਤਹੈਦਸਨਗਬਲੀਗਜਮਾਪੁਤਹੈਬਲਮੇਇਨ
 ਮਾਂਹੀ। ਲਾਖਕਰੇਰਗਜਾਨਧਰੇਬਾਲਿਹੈਕਿਨਕੇਬਾਲਿਕੀਮਿਤਿ
 ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਕੋਚਿਤਮੀਜਨਕੁਟਸਮਾਪੁਨਿਕੋਚਿਤਹੈਮਸਮਾਨਬਿ
 ਰਾਜੇ। ਕੋਚਿਤਲਾਲਮੁਖੰਬੁਜਸੇਪੁਨਿਕੋਚਿਤਦੀਰਘਦਾਲਸੁਗ
 ਜੇ। ਉਜਲਕੋਚਿਤਫਾਟਕਸੇਪੁਨਿਕੋਬੁਸਮਾਨਸੁਕੋਚਿਤਛਾਜੇ॥
 ਮਾਵਤਹੈਰਦਚਾਹੁਰੇਕਪਿਰਾਮਪਿਖੰਘਨਸੇਮੁਖਗਾਜੇ॥ ੬॥
 ੨ ਬਿਤ ॥ ਰਾਮਤੇਰੀਆਇਸੁਕੇਸਕੁਹੈਸੁਕਰਨਹਾਰਚਹਤਨਕਛੁ

ਫੁਲਮੁਲਹੀਆਹਾਰਹੈ॥ ਏਜਪਿਖੋਰਾਮਤੁਮਲਾਗਤਪਹਾਰਸੇ
 ਸੁਜਾਂਬਦਾਨਨਾਮਕੋਟਿਗਿਛਕੋਸਿਰਦਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਹਨੁਮਾਨਬ
 ਲਵਾਨਾਵਿਖਾਤਪ੍ਰਭਵਾਪੁਕੋਕੁਮਾਰਨੀਤਿਮੰਤ੍ਰਿਮੇਓਦਾਰਹੈ॥
 ਇਹੈਨਲਨੀਲਸੁਗਵਾਖਗਵੈਜਾਨਯੋਗਮਾਇਹੈਗੋਧਮਾਦਨ
 ਸੁਬਲਕੋਨਪਾਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਰਭਸੁਮੇਦਵਦਾਵਿਦਗਜਪਨਸਸੁ
 ਬਲੀਮੁਖਦਾਧਿਮੁਖਏਈਪਹਿਚਾਨਯੋ॥ ਏਸਤੁਸੁਖੇਣਾਮਹੇਤ
 ਰਨਾਮਆਹਿਕਹੈਪਿਤਾਹਨੁਮਾਨਕੋਸੁਕੇਸਰੀਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਇਹ
 ਸਿਰਦਾਰਮੇਰੇਖਾਸੁਕੀਸੁਚਲੇਲਾਰਪੁਰਕੋਨਿਦਾਸੀਹੈਪ੍ਰਧਾਨਕੋ
 ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸਭੈਹੈਓਦਾਰਤੇਜਪਜਿਕੋਅਧਾਰਰਾਮਮਾਹਿਸਿਗਾ
 ਮਕੇਸੁਰੇਸਸਮਮਾਨਿਯੋ॥ ੨॥ ਅੰਰਜੇਈਬਾਨਗਸਿਰਦਾਰਬਡੇ
 ਰਾਮਚੰਦਕੋਟਿਕੋਹਜਾਰਕਛਮੰਤ੍ਰਿਨਹੀਪਾਯੋ॥ ਦੇਵਮੰਸਸੁਤਸ

ਭੈ ਬਾਨਰਸਪੁਤਪੁਰਨਾਥਕਾਜਕਰੇਬਲਿਸੁਖਤੇਬਤਾਯੋਏ
 ਜੁਪਿਖੋਰਾਮਤੁਮਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨੇਸੁਬਾਲੀਕੋਕੁਮਾਰਨਾਮਾਮੰ
 ਗਦਸੁਨਾਯੋ।ਬਾਲੀਸੁਮਬੀਰਾਮਤਿਧੀਰਸਿਗਾਮਕਰੇਯਹੀ
 ਕੇਕੁਰੇਸੇਰਣਪੰਭਸੁਗਾਯੋ॥੯॥ਬਾਨਰਾਮਨੇਕਾਮੇਰਸੁਰਰਣ
 ਪਰੇਦੋਰਨਾਥਕਾਜਪ੍ਰਾਨਕੀਨਾਚਿਤਮਨਧਾਰਹੈ॥ਅਰਿਬੰਧਿਕਾ
 ਜਕਪਿਰਣਮੇਸੁਜਾਗਸਭਕੇਪਬੀਰਭਏਸੁਥੀਖਾਰਗਿਰਮਾਰ
 ਹੋ॥ਆਇਸੁਸੁਦੀਜਯੇਨਬੇਰਕਛੁਕੀਜਯੇਸੁਬਾਨਰਾਮਧੀਨਪੁ
 ਭੁਆਇਸੁਨਿਹਾਰਹੈ॥ਓਮਾਤਬਰਾਮਹਰਖਾਇਉਰਨੈਨਕੁਰਮਿ
 ਲਕੈਕਪੀਸਮੀਤਬਾਤਿਯੋਓਚਾਰਹੈ॥੧੦॥ਮੀਤਕਾਜਹੈਮਹਾਨ
 ਨਾਹਿਤੁਮਜਾਨਕਛੁਸੀਯਸੋਧਕਾਜਕਪਿਪਠਏਬਿਚਾਰਕੈ॥
 ਸੁਨਿਕੈਰਾਮਬਾਕਛੁਏਪੁਲਕਾਤੁਕਪਿਪਠਯੇਸੁਤੀਨਓਰਤੀਨ

੭
 ੭੫ਕਾਰਕੋ॥ ਬਲਮੋਬਿਚਖਣਪਠਾਏਦਿਗਦਖਣਗਲਾਬ
 ਸਿੰਘਨਾਮਤਹਿਕਹਿਤਉਚਾਰਕੋ॥ ਅਗਿਦਸੁਜਾਮਵੰਤਕੇਸ
 ਰੀਕਮਾਰਨਲਸਰਭਸੁਖੇਣਮੇਦਵਦਵਿਦਸੁਧਾਰਕੋ॥ ੧੧॥
 ੧ਕਹਯੋਕਪਿਗਈਸਭਓਰਸੁਬੁਲਈਸੀਯਸੋਧਕੋਪਠਾਏ
 ਘਨੇਕਾਲਨਹੀਲਾਟਨਾ॥ ਭੁਮਮਤਿਹੋਰਸੀਯਸਾਰਲੇਸਦੇ
 ਰਕਹੋਕਹਾਂਬੇਰਬੇਰਦਿਨਤੀ॥ ਸਮਾਹਿਮਾਟਨਾ॥ ਬਿਨਸੀਯਦੇ
 ਖੀਦਿਨਜਾਹਿਜਾਬਿਸੇਖੀਤਿਹਪ੍ਰਣਮਤਿਦੇਤਕਪਿਭੁਮਮੇਗਭ
 ਟਨਾ॥ ਬਾਨਰਪਠਾਇਕਪਿਗਇਸਿਰਨਿਯਾਇਹਰਿਬੈਠੇਫਿਗ
 ਮਾਇਉਮਾਲਾਗਤਸੁਹਾਟਨਾ॥ ੧੨॥ ਦੇਖਹਨੁਮਾਨਪੁਰੀਯੋ
 ਤੈਪਯਾਨਪਥਿਲੀਨੋਹੈਬੁਲਾਇਬਾਤਿਕਹੀਸਮਸ਼ਾਇਕੋ॥ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਿਹਿਤਸੁੰਦਰੀਲਿਜਾਹਿਕਪਿਮੰਦਰੀਸੁਗਮਨਮਲਿਖੇਦਈ

ਜਾਨ ਕੀ ਕੁਜਾਇ ਕੈ॥ ਕਾਮ ਹੋ ਮਹਾਨ ਯਾਮੇ ਤੁਹੀ ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਾ ਪਿ
 ਸੰਤ ਮ ਸੁਜਾਨ ਬਲਿ ਕਰੀ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ॥ ਕਹੈ ਬਲ ਜਾਨ ਤੇਰੀ
 ਪਥ ਮੈ ਕਲ ਯਾਨ ਸਦਾ ਜਾਹਿ ਬੀਰ ਬੇਗਤੁ ਗਜਾਨ ਨ ਮਨਾਇ
 ਕੈ॥ ੧੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਪਿਰਾਇ ਦਏ ਬਾਨ ਰਪ ਠਾਇ ਸੀ ਅਜੋਧ ਕਾਜ
 ਗਏ ਮੋਰ ਅੰਗ ਦ ਸੁਧਾਰਯੋ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਬਨਿ ਮਾਂਹਿ ਫਿਰੇ ਸੀ ਅਕੈਨ
 ਠੇਹ ਕਰੇ ਗਿਰ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨਏ ਕਰਾਖ ਸਨਿ ਹਾਰਯੋ॥ ਭੁੰਖ ਨ ਅਕ
 ਰ ਮਿਗਾ ਹਾਥੀ ਕੋ ਅਹਾਰ ਕਰੇ ਰਾਵੁ ਲਾਬਿ ਚਾਰ ਕਪਿ ਦਲਾ ਕਿਲਕ
 ਰਯੋ॥ ਬਾਨ ਗਸਿਰ ਦਾਰ ਕਰੇ ਮੁਸਟ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਬਲਾਖਿ ਦੁਹੀ ਕੇ ਬੀ
 ਚਤਾਹਿ ਕੇ ਪਕਰ ਮਾਰਯੋ॥ ੧੪॥ ਏਹੁ ਦਸਾਨ ਨ ਬਖਾਨ ਗਏ ਕਾਨ
 ਨ ਸੁਮੈਰ ਬਨ ਭਾਗੀ ਨ ਸੁਮਾਰ ਕਛੁ ਕੀਜਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਅਸ
 ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਤਨ ਭਾਗੀ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਤਹਿ ਵਾਗੀ ਕਾ ਪਕਹੇ ਕਾਂਹਿ ਪੀ

ਜਯੋ। ਸੁਕੇਮੁਖਕੀਠਤਾਲੁਭਵੇਹੈਬਿਹਾਲਕਪਿਮਹਾਂਬਨਕੁਮਕੋਹੈ
 ਕੋਨਭਾਂਤਿਜੀਜਯੋ। ਏਕਪਿਖੀਦਗੀਤਹਿਤਿਲਸੋਮਵਗੀਮੁਖਏਕ
 ਕਹੈ। ਯਾਹਿਮਾਂਹਿਨੀਰਪੇਖਲੀਜਿਯੋ॥੧੫॥ ਪਿਖੇਪਲਵੰਗਮਸੁ
 ਨਿਕਸੇਵਿਹੰਗਮਸੁਗੀਲੇਛੁਦਕੇਚਹੀਸਹਨੁਜੋਓਚਾਰਹੈ॥ ਏਹੈ
 ਗੁਹਾਂਦਮਾਰਬਰੇਸਭੈਸੁਬਿਚਾਰਕਹੈਸਭਨਪੁਕਾਰਯਾਹਿਭੀਤਰ
 ਸੁਦਾਰਹੈ॥ ਅੰਮੇਸੇਤੁਬਖਾਨਮਾਗੇਭਵੇਹਨੁਮਾਨਪਛੇਚਲੇਕਪਿਜ
 ਤਿਕਹੈਕਹਾਜਲਧਾਰਹੈ॥ ਆਪਸਮੇਹਾਂਥਫਰੇਜਾਹਿਚਲੇਜੀਅ
 ਭਰੇਦੇਤੁਨਦਿਖਾਈਕਛਬਡੇਅਧਿਕਾਰਹੈ॥੧੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਯਾਬਿ
 ਧਦਰਗਏਕਪਿਜਬਹੀ॥ ਪੇਖੇਨੀਰਤਲਾਵਸੁਤਬਹੀ॥ ਮਣਸ
 ਮਾਨੰਉਜਲਜਹਿਵਾਰੇ॥ ਕਲਪਦੁਮਨਿਸੇਵਮਪਰਦਾਰੇ॥੧੭॥ ਲ
 ਟਕੇਤੁਲਕੁਮਿਫਲਕੁਗੇ॥ ਮਧੁਕੇਜਹਾਂਸੁਛਾਤੇਖਗੇ॥ ਸਭਗੁਣ

ਵਨੇ। ਹੀਏ ਹਰਖ ਏਕ ਪਿਤਾ ਕੀ ਛਿਗ ਗਏ ਪੁਨਿ ਖਰੇ ਮਾਰੇ ਜੇਰ
 ਕਰ ਲਾਗਤ ਸੁਹਾਵਨੇ। ਜੇਗਿ ਨੀ ਉਦਾਰ ਜਾਹਿ ਰੂਪ ਹੋ ਮਪਾਰਵ
 ਹਰ ਕੈ ਬਿਚਾਰ ਲਗੀ ਹਨੁ ਕੋ ਬਤਾਵਨੇ॥ ੨੬॥ ਹੋ ਮਹਤੋ ਨਾਮਵ
 ਹਰ ਪਕੀਸੀ ਧਾਮ ਵਿਸੁਕਰੇ ਮਾਰੀ ਤਨੁ ਜਾਪੁ ਜਾਈ ਸਕੀ ਕਰੇ ਨਈ
 । ਤਾਂ ਹਿ ਨਿਰਤ ਕੀਨੇ ਸੁਮਹੇ ਸਮਾਨ ਲੀਨੇ ਤਿਨ ਹੋਇ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਵਿ
 ਬੰ ਪੁਰੀ ਜਗਏਦਈ। ਬਰਖ ਅਨੇਕ ਇਹ ਬਾਸ ਕੀਨੇ ਏਕ ਦੇ ਕਭੂਮ
 ਲੋਕ ਛੇਤ੍ਰ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੇਗਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਇ ਕੇ ਲੀ
 ਈਹ ਬਾਸ ਕਰੇ ਮੋਖ ਚਾਹ ਜਗੀ ਤਿਨ ਸੀਗ ਨਾਹਿ ਇਉ ਗਈ॥ ੨੭॥
 ਚੈ **ਪਈ**॥ ਮੇਬੇਟੀਗਿ ਪ੍ਰਬ ਕੀ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਭਾਮ ਮਨਾਮਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜ
 ਤੀਕ ਹਯੋਹੇ ਮਾਤੁ ਪਕੀ ਧਾਮ॥ ੨੮॥ ਕਾ **ਬਿਤ**॥ ਈਹ ਬਾਸ ਕੀ ਜੀਯੋ
 ਸੁਜੀ ਜੀਯੋ ਮਗਧ ਹਰਿ ਸੁਨ ਬਾਨ ਹੋਇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਰਹਾਇ ਹੀ॥ ੩

ਤੁਧੁਗਾਮਏਅਵਤਾਰਹਰਿਲਏਦੁਹਦਸਰਬਸੁਤਹੋਇਸੁਗਮ
 ਯੋਕਹਾਇਹੈ। ਭੁਮਭਾਰਹਾਰਕਾਜਤਜੇਗੇਸੁਤਾਤਗਾਜਚੀਰਪਟਧ
 ਰਦੁਹਬਨਮੇਸੁਆਇਹੈ। ਸੀਯਤਾਹਿਭਾਰਯਾਸੁਹਰੀਜਾਇਆਰ
 ਯਾਸੁਸੇਧਨਕੇਕਾਜਦੁਹਬਾਨਰਪਠਾਇਹੈ॥ ੨੮॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਯਾਹਿ
 ਗੁਹਾਕੇਭੀਤਰਆਵੇ। ਪੂਜੇਤੂਫਲਮੂਲਖਦਾਵੇ। ਬਹੁਗੁਫਾਤ
 ਜਜਹਿਦੁਹਿਰਾਮਾ। ਜਾਇਕਰੇਤੁਪਦਪਦਮਾ॥ ੩੦॥ ਬਹੁਗਾਬਿਸਨ
 ਕੇਭੈਨਹਿਜਾਵੇ। ਯੋਗੀਜਾਹਿਯਤਨਕਰਪਾਵੇ। ਅਬਮੇਰਾਮਨਿ
 ਹਾਰਨਜਾਵੇ। ਚਲੇਸੁਬੇਗਨਬੇਰਲਗਾਵੇ॥ ੩੧॥ ਤੁਮਅਬਨੈਨ
 ਮਿਲਾਵੇਸਾਰੇ। ਚਲੇਗੁਫਾਤੇਬਾਹਰਦਾਗੇ। ਸੁਨਿਸੁਭਬਾਨਰਨੈਨ
 ਮਿਲਾਵੇ। ਪੁਰਬਜਿਓਕਾਪਿਬਾਹਰਿਆਵੇ॥ ੩੨॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਭਾਮਨਿ
 ਭਾਮਨਿਤਿਆਗਗੁਫਾਦੁਹਿਮਪਗਈਜਹਿਰਾਮਮੁਰਗੇ। ਕ੍ਰਾਤੁਬੀ

ਗਾਜਤਪਾਸਤਿਨੇਢਿਗਏਕਸੁਬਾਨਰਕੋਸਿਰਦਾਰੇ॥ਪੇਖਪ੍ਰਦੰਢੁ
 ਟੁਤਾਹਿਕਗੀਪੁਨਿਬੀਦਨਗਾਮਪਦੇਬੁਜਧਾਰੇ॥ਰੋਮਭੁਰੇਓਤਸਾ
 ਹਓਮਾਮੁਖਮਾਹਿਗਦਾਗਦਬੈਨਉਚਾਰੇ॥੩੩॥ਸੁਖਪ੍ਰਭਾਵੁ ਸੁ
ਦੁਖ॥ਰਾਜਨਗਾਇਸੁਦੇਖਨਕੇਹਿਤਆਈਇਹਾਂਤੁਵਪਾਇਨਦਾ
 ਸੀ॥ਮੈਤੁਪਕੀਨਹਜਾਰਸਮਾਬਰਕੀਦਰਮਦਿਰਗਾਮਾਬਿਲਾਸੀ॥
 ਮਾਜੁਭਯੋਫਲਤਾਂਤੁਪਕੇਪ੍ਰਭਰੂਪਾਪਿਖੇਜਗਮੇਮਾਬਿਨਾਸੀ॥ਬਿ
 ਦਤਿਹੈਪਦਪਕਜਕੋਤੁਮਪਾਇਪਰੇਪੁਨਿਮਾਇਪਰਕਾਸੀ॥੩੪॥ਭੁਤ
 ਨਿਮਾਂਹਿਮਲੇਖਸਦਾਤੁਮਬਾਹਰਮੰਤੁਰਏਕਸੁਭਾਰੇ॥ਮਾਇਕਨੰ
 ਤਤਨੀਤੁਮਹੀਤਿਹੋਤੁਮਮਾਨੁਖਸੇਜਨਲਾਰੇ॥ਜਾਨਸਕੇਨਹਿ
 ਮੁਢਤੁਮੇਸੁਸਿਲਖਸਮਾਨਸਜੇਤੁਨਿਬਾਰੇ॥ਸੇਵਕਸੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰ
 ਦਕੇਵਹਜਾਨਤਹੈਜਗਤੇਵਹਿਜਾਗੇ॥੩੫॥ਸੇਵਕਸੇਵਬੰਤਾਵਨਕੇ

ਹਿਤਤੈ ਅਵਤਾਰ ਲਯੋ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਤਾਮਸ ਜੋ ਨਿਸੁ ਮੇਜਗ ਮੇਕਿ
 ਹਭਾਂਤਿ ਲਖੇ ਤੁਮ ਕੋ ਭਵ ਮਾਂਹੀ॥ ਤੇ ਬਾਲਿ ਤੰਤ ਸਰਪ ਭੁਲੇ ਜਨ ਕੋ ਚਿ
 ਤ ਜਾਨ ਤਲੇ ਕੰਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਰੂਪ ਇਹੈ ਜਗ ਪਾਵਨ ਜੋ ਨਿਤ ਰਾਮ ਬਸੇ
 ਹਮਰੇ ਓਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੩੬॥ ਰਾਮ ਸਤੋ ਪਦ ਮੇਹੀ ਪਖੇ ਵਹ ਮੇਖ ਸੁਆਪਹੀ
 ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਗੇ॥ ਜੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਗਾਮੁਖ ਪਾਨ ਕਰੇ ਸੁਭੇ ਮਤ ਵਾ
 ਰੇ॥ ਤੁੰਧਨੁ ਆਹਿ ਅਕਿ ਚਿਨ ਕੋ ਪਨੁ ਵੇਤ ਕਹਾਤ ਵਨਾਮ ਓਚਾਗੇ॥ ਤੁ
 ਗੁਣ ਹੀਨ ਅਕਿ ਚਿਨ ਕੋ ਬਿੰਤੁ ਸਦਾ ਅਭਿਬੈਦਨ ਆਹਿ ਹਮਾਰੇ॥ ੩੭॥
 ੧॥ **ਚੈ ਪਈ** ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਤੁਹੀ ਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਤੁੰਨਿ ਰਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਕਾਲ ਰੂਪਈ ਸੁਰਤੁ ਆਹਿ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮੈਧਿ ਤਵ ਨਾਹਿ॥ ੩੮॥ ਸ
 ਭੁਭੁਤ ਨ ਮੇਤੁ ਸਮ ਅੰਗੇ॥ ਤੁਪੁਰਖੇ ਤਮ ਮੇਓਰ ਲਾਗੇ॥ ਤੇਰੇ ਵੇਦ ਅਚ
 ਰ ਵੈ ਸੁਜੇਈ॥ ਲੋਕ ਬਿਭੂ ਬਨ ਲਖੇ ਨ ਕੋਈ॥ ੩੯॥ ਤੇਰੇ ਨਾਹਿ ਪਿ

ਆਰੋਕੋਈ। ਵੈਖਵਿਖੇਤੁ ਮਰੇਨ ਹਿਰੋਈ। ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਦੁਪੇਜੇ
 ਈ। ਤੁਮ ਕੋ ਸਮਕਲ ਖੇਨ ਤੇਈ॥੪੦॥ ਤੁਮ ਮਜਨ ਮਪੁਨਿ ਜਨ
 ਮਤੁ ਮਾਰੇ। ਦੇਵਤੁ ਯਕ ਅਰੁਨ ਰਨ ਮੁਸਾਰੇ। ਜਨ ਮਸਕਰ ਮਾਇ
 ਕਤੇ ਜੇਈ॥ ਮਾਹਿ ਮਤਿ ਅਤਿ ਵਿਰੁ ਬਨ ਤੇਈ॥੪੧॥ ਤੇਕੋ ਅਖਰ ਬੇਰ
 ਬਖਾਨੇ। ਕਲਾ ਟਕ ਬਹਿਤੁ ਜਨ ਮੁਸੁਠਾਨੇ। ਕੋ ਸਲ ਰਾਜਤਪ
 ਹਿਫਲ ਦਾਨੇ। ਕੇਚਿਤ ਜਨ ਮਸਕਰੇ ਬਖਾਨ॥੪੨॥ ਕੇਚਿਤ ਕਹੇ ਕੁ
 ਸਲਾਮਾਤਾ। ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਭੁਏ ਬਿਖਿਆਤਾ। ਰਾਖ ਸਦੁ ਸਟ ਭੁਏ
 ਭੁਭਾਗਾ। ਮਾਰਣ ਹਿਤ ਲੀਨੇ ਅਵਤਾਰਾ॥੪੩॥ ਬਿਨਤੀ ਚਤੁਰਾਨ ਨ
 ਥੀ ਕਰੀ। ਯਾਹਿਤੁ ਭੁਏ ਮਨੁ ਜਨ ਰਹਰੀ। ਕੇਚਿਤੁ ਮੇਸੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨ
 ॥ ਤੁਪਰ ਪੂਰਣ ਹੈ ਭੁਗਵਾਨ॥੪੪॥ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮਰੁ ਗਵੈ। ਤੇ
 ਰਪੁਨਿ ਦਨ ਤੇ ਪਦ ਪਾਵੈ। ਤੇਰੇ ਪਾਦ ਪੈਤੁ ਅਵਲਿਬਾ। ਪਾਇ ਤਰੇ ਭਵ

ਨਾਹਿ ਬਿਲਿਬਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤੁਵਮਾ ਯਾ ਗੁਣ ਮੇਓ ਰਬਿਧਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਭਈ ਸ
 ਮੇ ਪੁਰਮੀਧਾ ॥ ਤੁ ਗੁਣਾ ਭਿੰਨ ਸੁਗਣ ਨਾਮ ਧਾਰਾ ॥ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ਰੁਪਤੁ
 ਮਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਕੇ ਸੇ ਕਰੋ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਕੇ ਨਹਿ ਬਿਖੇ ਮੁਰਾ
 ਰੀ ॥ ਤਤੇ ਕਰੋ ਸੁਪਦ ਪੁਲਾਮਾ ॥ ਬਾਣੀ ਸਰਾਸ ਨਧਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ੪੭ ॥ ਲ
 ਖਮਣ ਸਹਿਤ ਸੁਦੇਵ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਸਹਿ ਸੁਗੀਵ ਨਿਖਲਤ ਮਭਾਜੇ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਰੀ ਬਡਾਈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਭਏ ਪਰਸਿਨ ਓਮਾ ਹਰਿਤ ਬਹੀ ॥
 ੪੮ ॥ **ਦੇ ਹਰ** ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਾਨਿ ਜੁ ਭਗਤਿ ਪਿਖ ਬੈਲੇ ਤਸੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥
 ਜੇਵਰ ਚਾਹੈ ਚੀਤ ਮੇ ਸੇ ਮਮ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਾਪੁ ਨਿਰ
 ਮਪੁਤਿ ਭਾਖੈ ਬਚਨਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸੁਰਾਪੁ ਵਦੀ ਜਯੇਤੁ ਮ
 ਭਗਤ ਪੁਦਿਆਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਮਨ ਮੋ ਕਰਮ ਵਸਤ ਹਿਤ
 ਹਿ ਭਗਤਿ ਤੁਹਾਗਿ ॥ ਤਵ ਭਗਤ ਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸਦਹੇ ਵੇ ਮੇ ਹਿ ਮਾਰਿ

੫੧॥ ਸਦੈ॥ ਮੁਢ ਨ ਕੋਨ ਹਿ ਸਿਰ ਕਰੀ ਪੁਭ ਹੋਵਤ ਮੇਯ ਹਲੇਕ
 ਮਸਾਗੇ ਜੀਭ ਕਹੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਸਦਾ ਮਨ ਰਾਮ ਸੁਜਾ ਮਲ ਰੁਪ ਚਿਤ
 ਗੇ॥ ਸੀਯ ਸੁਭਾਤ ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਸਰਾ ਮੈਰ ਸਰਾ ਸਨ ਹੈ ਕਰ ਧਾਗੇ॥ ਪੀ
 ਤ ਪਟੇ ਬਰਾਮੈ ਮੁਕਟਾ ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਦਨੁ ਪਰ ਹਾਰ ਸਦਾਗੇ॥ ੫੨॥ ਵੇ
 ਰਾ॥ ਕੋ ਸਤ ਕਮਾਇ ਗਲ ਮੇਲ ਸੇਕੈ ਭੁਲ ਕਾਨ ਸੁਹਾਗਿ॥ ਇਹੀ
 ਬਸੇ ਓਰ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਮ ਮੈਰ ਬਰਨਾਹਿ॥ ੫੩॥ ਸੀਰਾ ਮੇਵਾ ਚੌਪਈ
 ਸਾਖ ਪੁਭਾ ਮੈ ਸੇਹੀ ਹੋਈ॥ ਤੁੰ ਮਨ ਮੈ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਬਦਰੀ ਖੰਡ
 ਪਾਵਨ ਮਮਥਾਨ॥ ਤੁਹਾ ਜਾਹਿ ਦਰਸਨ ਮਲਹਾਨ॥ ੫੪॥ ਤੁਹਿ
 ਬਸ ਮੈ ਕੋ ਓਰ ਮੈ ਭੁਜੇ॥ ਬਹੁ ਰੋਯਾਹਿ ਕਲੇਵਰ ਤੁਜੇ॥ ਮੇਹ ਪਗਤ ਮ
 ਕੋਤ ਬਪਾਵੇ॥ ਬਹੁ ਰੋਭੁਵ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਅਵੇ॥ ੫੫॥ ਸੁਨਿ ਰਾਖਵ
 ਰੀਯਾ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ॥ ਉਮਾਤਾਹਿ ਮੀਮ੍ਰਤ ਸਮਮਾਨੀ॥ ਬਦੀ ਖੰਡਿ ਮ

ਸ੍ਰਮਮਾਹਿਜਾਈ॥ ਸਿਮਰਯੋਰਘਪਤਿਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ॥ ੫੬॥ ਵਿ
 ੭੮॥ ਓਮਾਕਲੇਵਰਤਿਆਗਕੋਗਈਗਮਕੇਧਾਮ॥ ਗਿਰਜਾਕ
 ਨਨਮੋਟਿਰੇਮੋਖਕਲਪਦਮਰਾਮ॥ ੫੭॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤ**
ਮਰਾਮਾਇਣੋਓਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰਸੇਬਾਦੇਕਿਸਕਿਧਾਕਾਂਡੇਖਸੁਮੇਧਿਅ
 ਇ॥ ੬॥ **ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੋਵ੍ਹਾਚ** ॥ **ਕਥਿਤ** ॥ ਤੁਰਣਕੇਮੁਰਖਰੇਬਾਨਰ
 ਲਿਗਰਸੀਯਸਾਰਨਾਹਿਆਈਭੁਈਚਿਤਸਭਕੀਸਕੇ॥ ਭੁਏਕਪ
 ਮਾਰੇਸਭਅੰਗਦਓਚਾਰੇਗਏਤੀਸਦਿਨਸਾਰੇਜਨਹੈਅਧੀਨਈਸ
 ਕੇ॥ ਦਰੀਮੇਸਭਮੋਮਾਸਸੀਯਕੀਨਭੁਈਆਸਪ੍ਰਾਣਤੇਓਦਾਸਕ
 ਜਕਰੇਨਕਪੀਸਕੇ॥ ਜਾਹਿਜਸੁਗਾਜਧਾਨੀਹੋਹਿਪ੍ਰਾਨੁਤਾਨੀਸਭ
 ਮਾਰੇਸੁਗਰੀਵਕਛੁਚਲੇਨਸੁਰੇਸਕੇ॥ ੧॥ ਬਾਬੀਹਤੇਤਾਤਬਿਖ
 ਯਾਤਜਿਨਬੈਰਕੀਨੰਤਾਕੋਸੁਤਜਾਨਮਿਸਪਾਇਮੋਹਿਮਾਰਹੈ॥

ਹਿਸੇਨ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬੈਰਾ ਅਤਿ ਚੀਤਿ ਵਿਦੁ ਮਾਰਤੇ ਸੁਤ ਬਹੀ ਜਬਰ
 ਮਨ ਉਬਾਰਹੈ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਕੀ ਨੇ ਜਾਤੇ ਸੁਖ ਹੋਤੁ ਜੀਨੋ ਇਹੋ ਸੁ
 ਗਰੀਵ ਸੁਬਹਾਨੇ ਉਰਧਾਰਹੈ ॥ ਮਾਤੁ ਕੇ ਸਮਾਤੁ ਕਹੀ ਬੇਦ ਅਪੁਰਾਨ
 ਬਰੇ ਭਾਈ ਕੀ ਸੁਨਾਰਿ ਭੁਜੇ ਪਾਪੀਨ ਬਿਚਾਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨੇ ਕਪਿਪੁ
 ਗਵਨ ਜਾਹਿ ਪੁਰ ਪੁਗਵ ਸੁਮਰੇਹ ਮਇਹਾਂ ਬਨ ਪਾਵ ਕੁਜਲਾਇ
 ਕੈ ॥ ਅੰਗਦ ਸੁਨੇ ਨ ਜਲ ਪੇਖ ਬਲਵਿ ਤ ਕਪਿ ਨਿਰਨੈ ਨ ਭਰ ਸਭ
 ਕਹਯੋ ਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਸੁਕਰੇ ਸੇ ਕਓ ਕਹੈ ਮਹਾਂਨ ਯਹਿ ਕਰੇ
 ਰੱਛ ਪਾਲਤੇ ਰੇ ਪਾਵ ਕੀ ਸੁਹਾਇ ਕੈ ॥ ਫੇਰ ਗੁਹਾ ਬਰੇ ਬਲਿ ਬਾਸਿ ਇ
 ਹਾਂ ਕਰੇ ਸਭ ਭੋਗਤੁ ਮਹਾਂਨ ਰਹੇ ਯਾਹਿ ਮੈ ਸੁਹਾਇ ਕੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣੁ ਯਾ
 ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਪਿ ਅੰਗਦ ਮਾਰਤੁ ਨਿਦਨ ਏ ਸੁਨਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਨ ਯਕੋ ਦਿਦਾ ਮਾਪ ਸੁਬਾਤਿ ਕਹੀ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਕੇ ਗਾਲਿ ਮਾ

ਹਿਲਗਾਈ॥ ਇਹਕਾਹਿਬਿਚਾਰਕਰੇਬਲਿਅੰਗਦਨੀਤਿਬੁਗੀਤੁ
 ਮਹੈਠਹਰਾਈ॥ ਤੁਮਰਜਕੁਮਾਰਓਦਾਰਬਧੈਅਤਿਬਲਭੰਤੁਬ
 ਲਿਹੈਕਾਪਿਗਾਈ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਖਮਣਤੰਤੁਮਰਾਮਕੋਪਿਆ
 ਰੋਹੋਓਰਮਾਗਿ॥ ਰਾਖਵਤੇਤੁਰਨਾਹਿਤਵਕੀਪਨਾਇਕਤੁਰਨਾਹਿ
 ॥ ੫॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਤੇਰੋਹਿਤਚਹੈਬੀਰਅੰਗਦਨਬਿਚਾਰੇਧੀਰਸਾਥਤੇ
 ਰਚਲੈਨਿਤੁਸੀਕਨਹਿਧਾਰਯੋ॥ ਏਸੁਗੁਹਾਵਾਸਕਾਪਿਕਹੈਹੈਮਣ
 ਸਸਭੁਫੁਠੋਓਰਜਾਨੇਤਵਨੀਕੇਸੁਓਚਾਰਯੋ॥ ਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਰ
 ਮਬਾਣਤੇਅਭੇਦਨਾਹਿਛਾਡਿਜਾਹਿਕਾਪਿਜਿਨਸੰਗਸੁਬਿਚਾਰਯੋ
 ॥ ਸੁਤਅਰੁਨਾਹਿਇਨਗਾਓਕੇਮਨੁਰਓਹਾਂਤਾਂਹਿਤਜਪਾਸਤਵਰ
 ਹੋਨਨਿਹਾਰਯੋ॥ ੬॥ ਗੋਪਿਇਕਬਾਤਹੈਸੁਕਰੋਬਿਖਯਾਤਿਸੁਤਸੁਨੇ
 ਮਨੁਲਾਇਪਾਛੇਓਰਮੇਸੁਮਾਨਿਯੋ॥ ਰਾਮਨਰਨਾਹਿਸੁਨਗਾਇਣ

ਪ੍ਰਗਟ ਜਗ ਸੀ ਯਮਾਇ ਰੂਪ ਉਰ ਲਖ ਸੀ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਲਖ ਮੰ
 ਟ ਸੇ ਸਧਾਰ ਜਗ ਕੋ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ ਮੇ ਸਹਿ ਸ ਸੀ ਸ
 ਭਾਨਿਯੋ ॥ ਰਾਖ ਸ ਬਿਨਾ ਸਹਿਤ ਬਿਨ ਤੀ ਪਿਤਾ ਮਾ ਕਰੀ ਮਾਇਯਾ
 ਤਨ ਪਾਗੀ ਲੋਕ ਪਾਲ ਕਬ ਖਨ ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਕੁੰਠ ਬਾਸਤਾਂ
 ਕੇ ਹਮ ਦਾਸ ਸਭੁ ਭੁਯੋ ਹਰਿ ਮਨੁ ਜਪ ਰਾਤੁ ਮਾਸੁ ਹਾਂਦ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਕੀ
 ਜੁ ਮਾਯਾ ਜਿਨ ਲੋਕ ਹੋ ਕੁ ਮਾਯਾ ਤਿਨ ਕਰੇ ਹਮ ਕਾ ਪਿਛ ਲਖੁ ਲ
 ਹੀ ਸੁਖਾਵਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਅੰਗ ਧਰਿ ਰਾਮ ਹੀ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਭੁਏ ਪਾ
 ਰਖ ਦਸੁ ਬਿਕੁੰਠ ਲਾਇ ਭਾਵਨਾ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਸੇਵ ਕਰ ਪਾਪ ਪਰਹ
 ਰ ਸਭੁ ਪਾਇ ਸੁ ਬਿਕੁੰਠ ਬਾਸ ਹਮ ਸੁਖ ਪਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਅਰਿ
 ਦ ਕੋਇ ਹੁਭਾਂਤ ਸਬੰਧ ਗਏ ਬਿੰਧ ਮਾ ਚਲ ਕੇ ਬਨ ਬੀਰਾ ॥ ਦੁਫਤ ਵੈ
 ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਸੁ ਮਹੈਵ ਗਿਰ ਗਏ ਸਾਇਰ ਤੀਰਾ ॥ ਪੇਖ ਸੁ ਮੁੰਦੁ ਅ

ਪਾਰਮਹਾਂਤੁ ਯਦਾਇਕ ਜਾਹਿ ਆਗਾਧਿ ਸੁਨੀਰਾ ਬਾਨਰ ਚੀਤ
 ਮਹਾਂਤੁ ਰਪੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਰੇ ਉਰਮਾਂਹਿ ਅਧੀਰਾ ॥੮॥ ਸਾਗਰ ਕੇਤੁ
 ਟਬੈ ਠਗਾਏ ਬਹੁ ਚੀਤ ਬਡੀ ਸਭ ਕੇ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਰਮ
 ਸਗਲੇ ਇਕ ਮਾਸ ਗਯੋ ਕੁਮਤੇ ਗਾਹ ਮਾਹੀ ॥ ਗਵਣ ਨਾਹਿ ਪਿਖੇ
 ਅਬ ਲੋਧੁ ਨਿਸੀ ਯਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਜਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤੀਖਣ ਦੀਡ ਕਪੇ
 ਸਮਹੇ ਵਹ ਪ੍ਰਾਣ ਹਨੇ ਸੁਗਾਏ ਪੁਰਮਾਹੀ ॥੧੦॥ ਸੁਗੀਵ ਹਨੇ ਇਹ
 ਤੇ ਸੁਭ ਲੋਇਹ ਠੇਰ ਮਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰ ਥੀ ਪਾਏ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਥੀ
 ਪਾਰ ਕੁਸਾਕ ਪਿਪਾਵਨ ਮਾਸ ਨ ਲੀਨ ਬਿਛਾਏ ॥ ਤਹਿ ਬੈਠ ਗਾਏ ਸ
 ਗਲੇ ਕਪਿ ਦੇਂ ਜਗ ਮਾਜੁ ਮਰੇ ਮਨ ਮੇਠ ਹਰਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਸਮੇ
 ਗਿਰ ਕੇ ਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਪਗਾਏ ਕਭੁ ਯਾਨ ਕਮਾਏ ॥੧੧॥ ਗੀਜਨ
 ਰਾਜ ਬਡੇ ਸਿਰਤਾਜ ਸੁਭੁ ਪਰਸੇ ਜਿਨ ਕੇਤੁ ਨ ਭਾਗੇ ॥ ਬਾਨਰ ਕੇਸੀ

ਰਤਾਜਬੁਤੇਕਸਮਾਸਨਮਾਹਿਸੁਤਾਂਹਿਨਿਹਾਗੇ। ਭਿਜਨਮਾਜਰ
 ਯੇਬਹੁਤੇਜਗਨਾਇਕਯੋਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ। ਏਕਹਏਕਸੁਬਾ
 ਨਰਕੋਸੁਕਰੋਦਿਨਏਕਹਿਏਕਮਹਾਰੇ॥੧੨॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਸੁਨਿਕੈਸੁ
 ਰੀਝਬਾਨੀਕੁਏਹੈਮਲਾਨੀਮੁਖਖਾਇਗੇਸੁਗੀਝਤਨਕਪਿਨ
 ਉਚਾਰਯੋ। ਸੀਯਕੋਨਸੇਧਲੀਨੋਰਮਕੋਨਕਾਜਕੀਨੋਮੈਰਕਪਿ
 ਨਾਇਕਕੋਕਾਜਨਸਦੁਰੰਯੋ॥ ਹਿਤਨਕਮਾਯੇਹਮਬਿਥਾਯਮਲੋਕ
 ਪਾਯੋਧੀਨਿਸੁਜਟਾਯਜੇਈਰਾਮਹਿਤਮਾਰਯੋ। ਯੇਗੀਕੇਦੁਰਾਧਪ
 ਦੁਪਾਯੋਹੈਜਟਾਯਖਗਡਾਰਕੈਸੁਦੇਹਹਰਿਲੋਕਮੇਧਧਾਰਿਯੋ॥੧੩॥
 ਚੈਪਈ॥ ਉਮਾਸੇਪਾਤੀਸੁਨਿਯਹਿਬਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਾਤਕਥਾਮੁਖਕਪਿਨਬ
 ਖਾਨੀ॥ ਪੁਛਯੋਬਹੁਰਭਲੇਹਿਤਲਈ॥ ਤੁਮਹੋਬਾਨਰਕੋਨਜੁਭਈ
 ॥੧੪॥ ਜਟਾਯਨਾਮਮਮਕ੍ਰਾਤਬਖਾਨਾ। ਸੁਧਾਸਮਾਨਪਰੇਮਮਕਾਨਾ॥

ਮੇਰੇ ਤੇ ਰੁਤ ਮਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਪਲਵੈ ਗਮ ਜੋ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਨ
 ਮੇ ਅੰਗ ਦੁਜੈ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਭੀ ਮਾਲਗੇ ਤਬ ਕਰਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦਸ ਰਥ ਪੂ
 ਤਰਾ ਮਜ ਸਟੀਕੋ ॥ ਲਖ ਮਣਕਾ ਤਜਾਹਿ ਕੋ ਨੀਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੀ ਯਾਤਾ
 ਰਖਾਤਾ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਾ ਸੀਗ ਮਾਏ ਬਿਪਨ ਮਸਾਰੀ ॥ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼
 ਮਹਾਂ ਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਤਾਹਿ ਹਰੀ ਵਹ ਜਨ ਕਕਮਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਮ ਚੇ ਦਮਿ
 ਗਮਾਰਣ ਗਏ ॥ ਲਖ ਮਣਕਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਪਏ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੀ ਯਕਹੀ ਪੁ
 ਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤਿ ਜਟਾਯੁ ਭੁਯੋ ਰੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਵਣ ਸਾਥ ਭਿਰਯੋ
 ਟਕਾਰੀ ॥ ਰਾਵਣ ਮਾਰਯੋ ਖਗ ਸਿਭਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਿਮਿਤ ਮੁਏ ਖਗਰ
 ਜਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਹ ਲੈ ਕਰੇ ਸੁਕਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਮ ਸੁਜਮ ਜਟਾਯੁ ਸੁਪਈ
 ॥ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਸੁਗੀ ਵਹ ਜਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ਭੁਏ ਵਹ ਮੀਤਾ ॥
 ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਗੀ ਵਕਹੀ ਸਭਰੀਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮ ਚੇ ਦਬਾਲੀ ਰਣ ਮਾਰ

ਸੁਗੀਵੁ ਭਾਲ ਰਾਜ ਕੀ ਪਧਾਰਾ ॥ ਸੁਗਰੀਵੁ ਸੁਬਾਨ ਰਾਬਿ ਦਪਠਾਏ
 ॥ ਛੰਦੁ ਸੀਯ ਜਗਤ ਮੇਜਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁ ਵੈਯ ॥ ਇਕ ਮਾਸ ਹ ਪੂਰਬ
 ਅੰ ਹੁਸ ਭੈ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰੇ ਕਰਦੰਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹ ਭੁਤਿ ਬਖਾਨ ਪਠ
 ਇਦਏ ਹਮ ਅਇ ਪਏ ਗਿਰ ਕੀਦ ਰੰਭੁ ਰੇ ॥ ਇਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਭੁਯੇ
 ਹਮ ਕੋ ਨਹਿ ਸੀਯ ਸੁਰਾਵੁ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਾਣਤ ਜੇ ਕੁਸਤੁ
 ਰਤ ਲੈ ਸਰਤਾ ਪਤਿ ਕੈ ਪਾਨ ਬੈਠ ਕਨਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋਤੁ ਮਜਾਨ ਤੁਹੇ ਖ
 ਗਰਾਜ ਨ ਸੀਯ ਕਥਾ ਮਮ ਦੇਹਿ ਸੁਨਏ ॥ ਅੰਗ ਦਬੈ ਨ ਕੋ ਸੁਨਿਕੇ
 ਹਰਖੇ ਓਰ ਮੇਖ ਗਰਾਜ ਅਠਾਏ ॥ ਬਾਨ ਰਪ੍ਰਾਣ ਸਮਾਨ ਜਟਾਯੁ ਸੁ
 ਭਾਤੁ ਹੁਤੇ ਲਪੁ ਮੇਓਰ ਭਾਏ ॥ ਬੀਤ ਹਜਾਰ ਗਏ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਭਾਤੁ
 ਓਦੈ ਤਸੁ ਮੇਅ ਬਪਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਵਾਕ ਸਹਾਇ ਕਰੈ ਤਮ ਗੀ ਸੁਨਿ ਬਾਨ
 ਰਾਮਾ ਜੁਭਏ ਦੁਖ ਭਾਰੇ ॥ ਭਾਤੁ ਕੁਨੀਰ ਸੁਦਾਨ ਦਯੋ ਅਬ ਲੈ ਚਲਾਯੋ

ਮਨੀਰਕਨਗੇ। ਦੈਜਲਫੇਰਕਹੈ ਬਤਿਅੰਸਭਕਾਰਅਜਾਂਕਰਹੈ
 ਹਿਤੁਮਾਰੇ। ਬਾਨਰਭਾਖਤੁਥਾਮੁਖਤੇਖਗਿਆਨਪਰੇਜਹਿਉਜ
 ਲਾਵੇਗੇ॥੨੪॥ ਨਾਇਜਟਾਯੁਕੁਨੀਰਦਯੋਪੁਨਿਬਾਨਰਤਾਹਿਸੁਲੀ
 ਨਉਠਾਈ। ਫੇਰਸੁਠਾਹਰਅਨਪਰੇਖਗਬਾਨਰਭਾਖਤਦੇਹਸੁਨ
 ਈ। ਬਾਨਰਕੋਹਰਖਾਵਤਹੀਤਬਸੀਅਕਥਾਖਗਰਾਜਬਤਾਈ
 ॥੧੫੮॥ ਪਾਵਨਸੀਅਕਥਾਗਿਰਜਾਵਹਭਾਖਤਹੈਸੁਨਿਯੋਮਨਲਾਈ
 ॥੨੪॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਲਿਕਾਨਾਮਪੁਰੀਮਨਮੋਹੈ। ਗਿਰਤਿਕੁਟਕੇਸਿਰ
 ਪਰਸੇਹੈ। ਤਹਾਂਅਸੇਕਬਨੀਮਹਿਸੀਤਾ। ਰਾਖਸੀਅੰਰਾਖਤਹੈਨੀ
 ਤਾ॥੨੫॥ ਸੋਜੇਜਨਪੈਡੇਇਹੁਜਾਨੇ। ਲਿਕਾਜਲਨਿਧਮਧਿਪਛੋਨੇ
 ॥ਬਿਨੁਸਿਦੇਹਲਿਕਮੇਦੇਖੈ। ਸੀਤਾਤਹਭਲੀਬਿਧਿਪੇਖੈ॥੨੬॥ ਬਾ
 ਨਰਸੰਸਾਰਗਬਿਨੀਠਾ। ਗੀਸੁਭਾਵਦੁਰਮਮਡੀਠਾ। ਸੋਯੋਜਨਸਾ

ਗਰਬਿਸਥਾਗਾਯਾਕੋਜੋਨਸੁਲਾਂਘਨਾਰਾ॥੨੮॥ਜੋਮਿਥ
 ਲੇਸਤਨੁਜਾਦੇਖੋ॥ਪੁਨਿਮਾਦੇਬਲਧਾਰਬਿਸੇਖੋ॥ਰਵਲਦੁ
 ਸ੍ਰੁਤਮਖਲਭਾਰਾ॥ਜਿਨਮੇਰੋਭੁਈਲਘੁਮਾਰਾ॥੨੯॥ਏਕਕੀਤਿ
 ਹਮਾਰੋਜਾਇ॥ਬਿਨਾਪਥਨਹਿਪਾਰਬਜਾਇ॥ਜਾਂਗਰਤਰਪੁਨਿਦੇ
 ਇਸੁਸਾਰਾ॥ਤੁਕੋਕਰੋਸੁਖਤਨਬਿਚਾਰਾ॥੩੦॥ਏਹਰਾ॥ਰਾਵਨ
 ਕੋਰਘੁਨਾਥਪੁਨਿਮਾਗਹਿਗੋਬਲਧਾਰਾ॥ਜੀਅਸੇਧਪਹੁਚਾਵਨੀਖ
 ਹਿਰੈਕਾਜਤਮਾਰਾ॥੩੧॥ਸਦੈਖ॥ਸਿਧੁਇਹਸਤੁਯੋਜਨਬੀਚਸੁ
 ਜੋਕਾਪਿਜਾਇਸਕੇਬਲਿਧਾਰੇ॥ਏਵਨਕੇਗਮਨਾਹਿਜਹਾਂਦੁਹਿਜਾਇ
 ਬਰੋਪੁਨਿਲੀਕਮਜ਼ਾਰੇ॥ਸੀਖਨਿਹਾਰਸੁਦਾਕਭਿਚਾਰਮਹਾਬਲ
 ਮਾਦਹਿਯਾਹਿਕਨਾਰੇ॥ਆਪਸਮੈਕਪਿਸੰਤੁਮਬਾਨਰਬੈਠਭਲੀ
 ਬਿਧਲੇਹੁਬਿਚਾਰੇ॥੩੨॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤੁਅਧਿਆਤਮਗਾਇਤ੍ਰੇਓਮਾਮ

ਤੇ ਸੁਰਸਿ ਬਾਏ ਕਿ ਸਾਕਿ ਧਾਕਾਂ ਤੇ ਸਪਤਮੋਧਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇ
 ਵਭੰਦਾਚ॥ ਏਹਰ॥ ਉਮਾ ਸੇਪਾਤੀ ਆਪਨੇ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਬਿਰਤਾਤ॥
 ਪੂਰਬ ਤਿਨ ਕੇ ਜੋ ਭਯੋ ਸੁਨਯੋ ਚੀਤਏ ਕਾਂਤ॥ ੧॥ ਕਬਿਤ॥ ਮੇਐਜ
 ਟਾਯੁ ਭਾਈ ਭਯੋ ਗਰਬਾਈ ਤਨ ਜੋ ਬਨ ਅਧਿਰ ਬਣਕਹ ਲੋਬ
 ਤਾਯੋ॥ ਗਵਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਲਭਿ ਰੂਨੇ ਬਲਯਾ ਹੀਤੇ ਪਛੁਨੇ ਗਯੋ ਜਨਹ
 ਜਾਰ ਪਾਰਨ ਭੁਕੇਨ ਪਾਯੋ॥ ਗਵਿ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਸੋ ਜਟਾਯੁ ਭਏ ਤਾਪਤ
 ਨ ਸੁਰਯਾ ਅਛਾਦਯਾ ਹਤਾਪ ਕੋ ਮਿਟਾਯੋ॥ ਅੰਧੇ ਸੋ ਮਨ ਧਾਰਏ ਉਪਖ
 ਨ ਪੰਸਾਰ ਗਵਿਛਾਦਯੋ ਸੋ ਮੋਹ ਜਨੁ ਗਹੁ ਸੇ ਸੁਹਾਯੋ॥ ੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁ
 ਰਯਾ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੁਭਏ ਪਰਮੇ ਗਿਰਿਯੋ ਗਿਰਕੇ ਸਿਰਮਾਹੀ॥ ਦੁਰਹ ਤੇ
 ਕਪਿ ਮੋਗਿ ਰਿਯੋ ਅਤਿ ਸੁਰਛਤਾ ਸੁਭਈ ਤਨ ਮਾਹੀ॥ ਬੀਤਿ ਗਏ
 ਦਿਨੁ ਤੀਨ ਜਬੈ ਤਬ ਪਾਣੁ ਭਏ ਸੁਕਲੇ ਦੁਰਮਾਹੀ॥ ਪੀਰ ਮਹਾਂਤਨ

ਧੀਰਗਯੋਪਖਰੀਨੰਭਯੋਸੁਧਿਨਾਮਨਮਾਂਹੀ॥੩॥ਕਥਿਤੁ॥ਕੋਨ
 ਦੇਸਕੋਨਗਿਰਕਾਨਨਸੁਕੋਨਪਰਜਾਨੋਯੋਨਜਾਇਕੁਛਕਾਂਤਿਓ
 ਤੁਹੋਇਗਯੋ॥ਤਰਏਓਪਾਰਨੈਨਬੈਨਨਉਚਾਰਸਕੋਆਸੁਮਨਿ
 ਯਾਰਸਨੇਸਨੇਫਿਗਮੰਗਯੋ॥ਚੰਦਨਾਮੁਥੰਮੁਨੀਸਨੀਤਿਉਰਈ
 ਸਭਜੇਮੋਹਪਿਖਕਾਪਿਬਿਸਮਾਦਉਰਸੇਭਯੋ॥ਕਤੁਰੇਸਿਪਤੀਉ
 ਤਪਾਤਿਯਹਕਾਹੇਤੇਸੁਛਾਦਨਬਿਯੋਨਤੇਹਿਕਹੋਕਿਨਹੈਕਯੋ॥੪॥
 ਤੁੰਤੋਹੁਤੇਬਲਦਨਪੁਰਬਪਛਾਨਮੇਰੀਜਰੇਪਕਾਹੇਤੇਸੋਕਹੋਸਮ
 ਝਾਇਕੈ॥ਭਯੋਜੇਈਸਮਾਚਾਰਕਹਯੋਬਿਸਮਾਰਸਭਸੁਨਿਕੈਮੁਨੀ
 ਸਭਿਰਰਹੋਬਿਸਮਾਇਕੈ॥ਟੇਰਮੇਮੁਨੀਸਕੋਓਚਾਰਯੋਬਿਚਰਕਰਤ
 ਜੇਯਹਦੇਹਬਨਪਾਵਕਜਲਾਇਕੈ॥ਪਖਰੀਨੰਜੀਵਨੋਸੁਖੀਨਭ
 ਯੋਮੇਰੋਮਥਸੁਨਿਕੈਮੁਨੀਸਭਿਰਦਯਾਬਸੀਆਇਕੈ॥੫॥ਬਚਨ

ਸੁਨੀਜੈ ਮੇਰਾ ਖੇਜੇ ਖਗੇ ਸੁਤਹਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਜੈ ਸੁਤਹੀ ਤਜੇ
 ਸੁਹਾਇ ਹੈ। ਦੇਹ ਮੁਲ ਦੁਖ ਜਾਨ ਕਰ ਮਦੇ ਹਕੋ ਨਿਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ
 ਕੈ ਕਰੇ ਤਬ ਜੈ ਭਿਮਾਨ ਆਇ ਹੈ। ਦੇਹ ਆਭਿਮਾਨ ਕੇ ਸੁਹੇਤੁ ਹੈ ਮਦਿ
 ਦੁਆ ਮਨਾਇ ਜਰੂ ਪਤਾ ਹਿ ਬੇਦ ਸੁਨਾਇ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਕੀ ਛਾਯਾ
 ਜਬ ਮਿਲੇ ਮਾਹਿ ਮਾਯਾ ਤਬ ਹੋਇ ਕੋ ਅਭੇਦ ਲੇਹ ਪਾਵਕ ਸੁਹਾਇ ਹੈ
 ॥੬॥ ਚੌ **ਪਈ** ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਦੇਹ ਤਦਾਤ ਮਪਾਇ। ਚੇਤਨ ਵਤ ਪੁਨਿ ਦੇ
 ਹ ਸੁਹਾਇ। ਦੇਹ ਬਿਖਰੇ ਤਾ ਮਤਿ ਜੇਈ। ਹੋਇ ਹੀ ਕਾਰ ਅਧੀਨ ਸੁਜੇਈ
 ॥੭॥ ਤਾ ਮੁਲ ਕਯਹ ਹੈ ਸੀਸਾਗ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾ ਮਾਹਿ ਮਪਾਗ। ਆਤ
 ਮ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਈ। ਮਿਥਯਾ ਭੁਯੋ ਭਿਮਾਨੀ ਜੇਈ। ॥੮॥ ਦੇਹ ਤੋ
 ਪੁਨਿ ਕਰ ਮਕਮਾਊ। ਇਨ ਕੇ ਫਲ ਮਾਗੇ ਮੈ ਪਾਊ। ਯੈ ਸਿਕਲਾ ਪਕਰੇ
 ਆਹਿ ਪਾਨੀ। ਕਰ ਮਕਰੇ ਫਲ ਮੈ ਮਾਭਿਮਾਨੀ। ਈ ਫਲ ਬਾਧਯੇ

ਅਹਿਭੁਜੇਬਿਕਾਗਾ ਅਰਧਿਭਿਰਧਿਕੁਮਬਾਰਿਬਾਰਾਪੁਨਪਾਪਕੇ
 ਹੋਇਅਧੀਨਾ ਫਲਭੋਗੇਤਰਖੰਭਿਰਚੀਨਾ ॥੧੦॥ ਮੇਜਗਪ੍ਰੀਨਿਸੁ
 ਬਹੁਤਕਮਾਏ ਯਗਦਾਨਬਹੁਭੁਤਿਕਰਾਏ ॥ ਭੋਗੇਫਲਤਿਨਕੇ
 ਸੁਰਮਾਹੀ ॥ ਯੈਸੇਕਲਪਕਰੇਮਨਮਾਹੀ ॥੧੧॥ ਭੋਗਤੁਹਾਂਬਹੁਰੇ
 ਚੇਰਕਾਲਾ ਸੁਰਗਲੋਕਮੇਭੋਗਾਬਿਸਾਲਾ ॥ ਖੀਲਪ੍ਰੀਨਿਹੋਹੇਤੁ
 ਹਿਜਬਹੀ ॥ ਗਿਰੇਅਧੋਮੁਖਤਹਿਤੇਤਬਹੀ ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇਪਰੇਸੁਚੇ
 ਦਮਸ਼ਰੋ ॥ ਪੁਨਿਹੋਦੇਯਾਹਿਰੂਪਨਿਹਾਗੇ ॥ ਬਹੁਰੇਗਿਰੇਸੁਧਰਕੇਮਾ
 ਹੀ ॥ ਪਰੇਸੁਯਦੁਬੀਰਜਕੇਮਾਂਹੀ ॥੧੩॥ ਬਸੇਸੁਬਹੁਦਿਨਨਾਜਮ
 ਸ਼ਰੋ ॥ ਬਹੁਰੇਹੋਇਸੁਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰੋ ॥ ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਨਾਮਹੈਜੋਈ ॥ ਭੋ
 ਗਪੁਰਖਜਗਤਮੇਜੋਈ ॥ ਭੋਜਨਦਾਨਦੁਪਾਅੰਬਮਾਦਿਕਾ ॥੧੪॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਰੇਤੁਹੋਇਨਰਤਨੁਬਿਖੇਨਰੀਰਕਤਿਸੁਹੋਇ ॥ ਰਿਤਦੁਤਨਾ

ਗੀਯੋਨਿ ਮੇਸੀਏ ਜੋ ਨਰ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਯੋਨਿ ਰਕਤਿ ਮੇਸੀਏ
 ਲੇਸੁ ਜਬ ਹੀ ॥ ਜਗ ਪੁਲ ਪੇਟੇ ਤਕੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ਦਿਨ ਏਕ ਹਮਾਹਿਕ
 ਲਿਲਾਸੁ ਹੋਈ ॥ ਰੂਹੁ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਂਚ ਰਾਂਤਿ ਮੇਸੀਏ
 ਦਬੁਦਾਕਾਗ ॥ ਹੋਵੈ ਵੀਰ ਯਗਰਭੁ ਮਸ਼ਾਗ ॥ ਦਸ ਨਿਜ ਹੋਵੈ ਮਾਸਾਮ
 ਕਾਗ ॥ ਲੋਹ ਭਰੇ ਸੁਪਖ ਮਸ਼ਾਗ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਂਤਿ ਪਰੀਸ ਜਾਇ ਪੁਨਿ ਜ
 ਬ ਹੀ ॥ ਅਕਿਰ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਗੀਦਾ ਸਿਰ ਪੁਨਿ ਮੇਰ ਸਕੇ
 ਧਾ ॥ ਪ੍ਰਿਸੁ ਵੈਸ ਪੁਨਿ ਉਦਰ ਕਬੀਧਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਹੋਇ ਪੁਨਿ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਪਿਛ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਗਿ ਤਹਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪਾਇ ਪਾਦ ਪਾਰ ਸਕਰਿ
 ਜਾਨਾ ॥ ਯੁਗ ਲਮਾਸ ਬੀਤੇ ਹੋਇ ਭਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤਿ ਤੀਨ ਜ
 ਬ ਮਾਸਾ ॥ ਮੰਗਿ ਨ ਸਿਧ ਸੁਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਚਾਰ ਮਾਸ ਜਬ ਜਾਹਿ ਬਿਲ
 ਈ ॥ ਤਬ ਮੰਗਿ ਲਿਉ ਪਜੇ ਖਗਰਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਾਸ ਕਰਨ ਨੈਨ ਲੈ ਜੇ

ਤੇ॥ ਪਾਰਮਾਸਮੇਤੈ ਤੇ॥ ਵਿਤ ਪਾਂਤਿ ਨ ਖਗੁ ਹਯ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਪੰ
 ਚਮਾਸਾ ਬਿਖੇ ਯਹ ਮਾਨਾ॥ ੨੧॥ ਖਟ ਪੁਨਿ ਮਾਸਾ ਬਿਤੀ ਤੇ ਜਬ ਹੀ
 ॥ ਛਿ ਵਹੋ ਹਿਖਰੇ ਸੁਰਤ ਬਹੀ॥ ਹੋਵੇ ਕਾਨ ਨ ਵਿਵਰਥਿ ਦਾਰਾ॥ ਗ
 ਦਉ ਪਸਿ ਪੁਨਿ ਨਾਭਿ ਮਕਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਸਪਤ ਮਾਸ ਰਮਾ ਵਲਕੇ
 ਸਾ॥ ਅਸੁ ਮਾਭਿ ਨ ਮਦੈ ਵਸੁ ਵੇਸਾ॥ ਵਪੈ ਗਰਭੁ ਤਨ ਭੀ ਤਰਸਈ
 ॥ ਨਵ ਮੇਮਾਸ ਚੈ ਤਨ ਸੁਹੋਈ॥ ੨੩॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਮਾਤੁ ਖਾਇ ਜਲ ਪਾ
 ਨਿ ਜੇਤ ਕੋਰ ਸਹਿ ਬਿਸਾ ਲਾ॥ ਨਾਭਿ ਨਾ ਲਿਕ ਰਿਭੇ ਗਈ॥ ਗਰਭੁ ਮਾ
 ਹਿ ਵਹ ਬਾਲਾ॥ ੨੪॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਵਪੈ ਉਰ ਮੇ ਜਠਰਾ
 ਗਨਿ ਨਾਖਗ ਬਾਲ ਮਰੇ॥ ਪੁਰਬ ਲੇਜ ਨ ਮਾ ਕਰਮਾ ਜਠਰਾ ਤਰਮਾ
 ਹਿ ਸੁਯਾਇ ਕਰੇ॥ ਯੋ ਉਰ ਮਾ ਹਿ ਸੁਬੇ ਲਕਰੇ ਜਠਰਾ ਗਨਿ ਨ ਤਨ
 ਤਹਿ ਜਰੇ॥ ਯੋ ਨਿਹ ਜਾਰ ਸੁਮੇ ਹਧਰੀ ਦੁਖ ਯੋ ਨਿਨ ਮੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ

ਭੁਗੇ॥੨੫॥ਸੁਤਦਾਰਸਬੰਧਕਰੇਰਭਏਪਸੁਬਾਂਧਵਨਾਕਛੁ
 ਜਾਤਿਗਿਨਾਏ॥ਸੁਕੁਟੇਬਭੁਰੇਨਿਸਬਾਸੁਰਮੇਕਰਨੀਤਿਅਨੀ
 ਤਸੁਦੁਬਮਿਲਾਏ॥ਕਿਤਏਹੁਕਰੀਭਵਭੀਤਰਮੇਸੁਪਨੇਸੁਨੀ
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਬਤਾਂਫਲਦੁਖਸੁਭੇਗਤਹੋਜਠਰਾਗਨਿ
 ਮੇਤਨਜੀਤਤਪਾਏ॥੨੬॥ਖਿਨਭੇਗੁਰਦੇਹਬਿਖੇਬਸਿਕੈਜਗਭੀ
 ਤਰਮੇਬਹੁਪਾਪਕਮਾਏ॥ਹਿਤਮਾਤਮਕੈਨਕਰੇਕਬਹੀਤਹਤੇਇ
 ਹਭਾਂਤਸੁਮੈਦੁਖਪਾਏ॥ਨਰਕਾਂਭਿਮਹਾਂਗਰਭਾਗਨਿਤੇਨਿਕਸੇਕ
 ਬਯੋਮੁਖਮਾਂਹਿਅਲਾਏ॥ਅਬਤੇਓਪਰੇਤਨਭੇਗਭੁਜੈਹਰਿਪੂਜ
 ਨਕੈਰਹੋਸੀਸਾਨਿਦਾਏ॥੨੭॥ਗੀਪ੍ਰਾਮਾਲਤੀ **ਛੰਦ** ॥ਇਹਭਾਂਤਿ
 ਕੀਨਕਗਰਿਤਹਿਪੁਨਿਜਨਮਮੈਸੁਰਮਾਯੋਯੋਨਿਯੇਤੁਪ੍ਰਪੀ
 ਰੂਯੇਬਹੁਭਾਂਤਿਤਹਿਦੁਖਪਾਯੋ॥ਇਹਭਾਂਤਿਦੁਖਸੁਭੇਗਨਿਕਸ

ਯੋਨਰਕ ਤੇ ਸਿਮਪਾਤਿ ਕੀ॥ ਜਨਪ੍ਰਤਿ ਬੁਣ ਤੇ ਕੀਟ ਗਿਰਯੋ ਸਾ
 ਰਨਾ ਕਛੁ ਆਪ ਕੀ॥ ੨੮॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਤਾਉ ਪਰਿ ਤਿਦੁ ਖਬਰੁ ਭਾਰੀ
 ॥ ਹੋਹਿ ਸੁਬਾਲ ਕਰੇ ਹਮ ਬਾਰੀ॥ ਯੋ ਬਾਨਿ ਮੇ ਦੁਖਾ ਮਾਹਿ ਸੁਜੇ ਤੇ॥
 ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇ ਤੇ॥ ੨੯॥ ਤੈ ਖਗਵਰ ਸਭੁ ਆਪ ਨਿ
 ਹਾਰੇ॥ ਯਾ ਤੇ ਮੈਨ ਹਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਇਹੀ ਭਾਤਿ ਤਨੁ ਮੈ ਤਿਗਾਰੇ॥ ਕ
 ਰਮ ਧਮਾ ਸਨਰ ਕਦੁ ਖਲਹੇ॥ ੩੦॥ ਗਰਭੁ ਵਾਸ ਲੇਖ ਮਸੇ ਸਾ
 ॥ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਤੇ ਹੋਹਿ ਖਗੇ ਸਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨੁ ਦੇਨੇ ਤੇ ਨਿਮਾਗੇ॥ ਮਾਤੁ
 ਮਕੋਊਰ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੇਤਿ ਨ ਕੋਊਰ ਮਾਨਾ॥ ਤਿ
 ਮਾਗੇ ਰੇਤਾ ਦਿਕਾ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਰਿ ਮਾਨਵਾਨ ਜਗ ਜੇਈ
 ॥ ਜਾਗਾਰਦਾਇਤੁ ਜੇਜਨ ਜੇਈ॥ ੩੨॥ ਸਿਤਿ ਗਿਆਨ ਪੁਨਿ ਸਧ
 ਸਰੂਪਾ॥ ਬੁਧ ਸਾਂਤਿ ਘਨ ਮਾਨਿ ਦਰੁਪਾ॥ ਚਿਤੁ ਸਰੂਪਾ ਮਾਤੁ ਮਯੋਜਾ

ਨੇ॥ ਮੇਰਾ ਅਗਿਆਨ ਹੋਇ ਸਭੁ ਹਨੇ॥ ੩੩॥ ਦੇਹ ਰਹੇ ਅਥਵਾ ਪੁਨਿ
 ਜਾਈ॥ ਯੇਗੀ ਕੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਨ ਰਾਈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਾ ਭਿਧ ਅਧੀਨ॥
 ਯੇਗੀ ਭੁਯੋ ਪਰਮੰ ਪਦ ਲੀਨ॥ ੩੪॥ ਤਾ ਤੋ ਪੁਰਾ ਭਿਧ ਹੋ ਜੋ ਲੋ॥ ਦੇ
 ਹ ਸਹਿਤ ਖਗਾਰ ਹੋ ਸੁ ਤੇ ਲੋ॥ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਧੀਰ ਜਥੇ ਰਧਾਰੇ॥ ਸਰਪ
 ਕ੍ਰਿਦ ਸਮ ਦੇਹ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੩੫॥ ਕਛੁ ਮੈਰ ਕਹੋ ਸੁ ਨਿਯੋ ਖਗ ਸੇਈ
 ॥ ਜਾ ਮੇ ਤੇ ਰੋਅ ਤਿਹਿ ਤ ਹੋਈ॥ ਤੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾ ਮੇਅ ਪਨ ਰਾਇ ਨਾ॥ ਅ
 ਵੇਗੇ ਦਸ ਰਥ ਕੇ ਮਾਇ ਨਾ॥ ੩੬॥ ਦਾਸ ਰਥੀ ਦੁਹਰਾ ਮਕਹਾਵੇ॥ ਰਾ
 ਵਨ ਕੇ ਬਧ ਹਿਤ ਬਨਿ ਮਾਵੇ॥ ਸੀਤਾ ਨਾਮ ਨਾਰਿ ਲੈ ਸਾਥ॥ ਲਖ ਮ
 ਟਕ੍ਰਾਤ ਸਹਿਤ ਰਘੁ ਨਾਥ॥ ੩੭॥ ਕ੍ਰਾਤ ਜਾਹਿ ਗੇਵਿ ਪੁਨ ਮਝਾਰੀ॥
 ਮਾਸੁ ਮਰਹ ਸੀ ਜਨ ਕਕ ਮਾਰੀ॥ ਤੁਸਕ ਰਜਿਓ ਰਾਵੁ ਲੁਤਿ ਹਠ
 ਇ॥ ਲੰਕਾ ਮੈ ਗਏ ਰੋਜਾਇ॥ ੩੮॥ ਕੀਪ ਸੁਗੀਵੁ ਕੀਮਾਇ ਸੁਮਾ

ਨੀ। ਫਿਰੇ ਗੇਤਾਂ ਕਪਿਬਲਦੁਨੀ। ਆਵਹਿਗੇਦੁਹਜਲਪਿਕਲ
 ਗੇ। ਕਾ ਰਵਦੁਸਦਹਿਮਿਲੇਤਿਹਾਰੇ। ੩੪। ਤੁਬਸੀਤਕੀਇਸਿਥਿ
 ਤਿਜੇਈ। ਤੁੰਬੁਖੀਜੇਸੇਪੁਨਿਹੋਈ। ਤਬਤੇਰਨੁਤਨਪਰਦੇਈ।
 ਪੁਨਿਉਪਜੇਸੇਸੇਨਹਿਕੋਈ। ੪੦। ਸੀਪਤੀਓ **ਵਾਚ**। ਸ **ਵੈਯ**। ਚਿ
 ਦੁਮੁਨੀਸੁਰਮੇਹਸਬੋਪਿਕਰਯੋਇਹਭਾਂਤਦਖਾਓਰਧਾਰੀ। ਕੇਮ
 ਲਮੇਪਰਦੇਹੁਨਦੀਨਭਏਤਮਬਾਨਰਲੇਹੁਨਿਹੋਈ। ਜਾਵਤਮੇ
 ਕਲਯਾਨਨਮੇਕਹੈਸਾਰਪਿਖੇਸੁਬਿਦੇਹਕੁਮਾਰੀ। ਏਠਬਿਚਾਰ
 ਕੋਸਗਲੇਜਿਹਭਾਤਪਰੰਤੁਮਸਾਗਰਪਾਰੀ। ੪੧। ਜਿਹਨਮ
 ਭਜੇਜਗਸਿਧਤਰੇਖਲੁਪਾਵਤਹੈਪਦਰਾਮਮੁਰਗੇ। ਤੁਮਤਾਜ
 ਗਨਥਕੇਦੁਤਮਏਅਤਿਸੇਵਕਰਮਕਿਨੀਤਿਪਿਅਗੇ। ਤੁਮਕਿ
 ਉਬਲਨਾਰਤਨਤਨਮੇਲਪੁਨੀਰਪਿਕੋਨਹਿਪਾਵਤਪਗੇ। ਏ

ਹੁਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨਗਏ ਨਭ ਮੇਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਸਗਲੀ ਕਹਿ ਸਾਰੇ ॥
 ੪੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ
 ਕਿਸਕਿਧਾ ਕਾਂਡੇ ਮਸੁ ਮੇਧਿ ਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵਿ ਦਫ ॥ ਖਗ
 ਰਾਜ ਗਏ ਨਭ ਮਤਿ ਲਮੇ ਹਰਖੇ ਕਪਿ ਪੁੰਗਵ ਤੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਉਤਸਾ
 ਹ ਬਢੇ ਸੀਖ ਦੇਖ ਨ ਕੋਤਟ ਨੀਰਾ ਧਿਬੇ ਲਓ ਠੇ ਮੁਖ ਮਾਂਗੀ ॥ ਜੁਖਮੀ
 ਨਤਿ ਮਿਗਿ ਲਪੁਰ ਰਹੇ ਜਿਹ ਪੇਖਤ ਜੀਵ ਰੂਪੇਤ ਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਜਨਮ
 ਹਿ ਮਕਾਸਗਿ ਭੀਰ ਬਡੇ ਕਪਿ ਪੇਠ ਸਕੇ ਨਹਿ ਕੋਤਿ ਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਪਸਮੇ ਕਪਿ ਦੇਖਤ ਬੈਕਿ ਹੁਭਾਂਤਿ ਤੁਰੇ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅੰਗਦ ਬੈ
 ਲਓ ਠੇਤ ਬਹੀ ਕਪਿ ਮਜਸੁ ਨੇਤੁ ਮਦਾ ਕਹਮਾਂਗੇ ॥ ਹੋਬਲ ਵੇਤਿ
 ਸਭੋ ਕਪਿ ਬੀਰ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਤੁ ਵਿਕ੍ਰਿਮ ਮਾਹਿਤੁ ਮਾਂਗੇ ॥ ਕਿਨ ਕਰੇ ਰਖੁ ਬੀ
 ਰ ਕੁਕਾਰ ਯਜਾਇ ਉਲੰਘ ਸੁਸਾਗ ਰਪਾਂਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿ ਕਰਛੰਦ ॥ ਸੁਗੀ

੨੨੮

ਵਾਅਇਸੁਪਾਲਕੋਇਨਬਾਨਗਾਏਪੁਨਾਮਮਭਿਠਮਗੋਹੋਇ
 ਠਾਢੇਜੋਮਹੋਬਲਵਾਨਾਬਾਨਗਕੋਪੁਣਗਖੇਰਾਮਕਪਿਸਿਰ
 ਵਾਗਾਵਹਿਹੋਇਪਾਲਕਸੁਬਕੋਨਹਿਮਾਹਿਬੀਚਬਿਚਾਰ॥੩॥
 ਇਹਭੁੰਤਿਅੰਗਦਬੋਲਸੁਨਿਕਪਿਰਹੋਮੋਨਿਸੁਹੋਇ।ਮੁਖਹੋਰ
 ਹੈਪਰਸਪਰਨਹਿਬੋਲਹੈਕਪਿਕੋਇ।ਫੇਰਾਮੰਗਦਬੋਲਯੋਏਬਾਨ
 ਰਾਸਨਮਾਨਾ।ਸੁਗਾਰੀਵਕਾਰਯਸਿਧਹਿਤੁਬਲਕਰੋਮੋਹਬਖ
 ਨਾ॥੪॥ਕੋਨਕਾਰਯਕਰੋਗੋਹਮਲੇਹਿਮਾਪਪਛਨਾ।ਪੁਵਰਾ
 ਜਕੇਯਹਵਾਕਸੁਨਿਬਲਲਗੇਕਰਨਬਖਾਨਾਦਸਬੀਸਾਮੈਪੁ
 ਨਿਤੀਸਚਾਲੀਕਹੋਏਕਪਚਾਸਾ।ਸਾਂਠਸੰਤਰਯੋਜਨਾਪੁਨਿਏਕ
 ਕਰੇਪੁਕਾਸਾ॥੫॥ਅਸੀਤੁਨਬੋਜੋਜਨਾਕਪਿਕਹਯੋਨਿਜਬਲਸ
 ਗਾਸੁਨਿਜਾਬੁਵਾਨਭੁਲੁਕਨਾਇਕਕੀਨਏਹੁਭੁਚਗਾ।ਸੈਯੋਜ

ਨਾਤੇ ਨੂਨ ਮੇ ਕਛੁ ਜਾਉ ਬਾਨ ਰਛਾ ਲਾ ॥ ਜਬ ਭਏ ਪੂਰਬ ਦਾ ਮਨ ਤਬ
 ਕਰੇ ਕਰਮਾ ਬਿਸਾ ਲਾ ॥ ੬ ॥ ਬਾਲਿ ਭੂਮਿ ਮਾਪੀ ਪਾਦ ਬੈਧਿਨ ਰਹੇ ਹਰਿ
 ਠਹਰਾਇ ॥ ਇਕੀ ਸਦਾਰ ਸਭ ਮਿਠੀ ਰਿਮੇਦਈ ਡਿਠੁ ਭਵਾਇ ॥ ਅ
 ਬ ਭਯੋ ਬੁਢੇ ਸਕਤਿ ਨਾ ਕਿ ਤੁਠੁ ਤਿਲਾ ਪੇਦਾਗ ॥ ਅਗਿਦ ਬਖਾਨ
 ਯੋ ਬਾਹੁ ਬਲ ਮੇ ਜਾਉ ਜਲਾਨਿ ਪਿਪਾਗ ॥ ੭ ॥ ਫਿਰਮਾਵਨੇ ਕੀ ਸਕ
 ਤਿ ਹੋਇ ਨ ਹੋਇ ਗਤਿ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸੁਨਿ ਬਾਤਿ ਤਾ ਕੀ ਜਾਬੁ ਦਾਨ ਸੁਆ
 ਪ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਦਾ ਪਿਸਮ ਰਥ ਸੁਤੈ ॥ ਮਹੇਤ ਵਭੇ ਜਨ ਨਹਿ ਸਾ
 ਗ ॥ ਬਾਲਿ ਦਾਨ ਸੁੰਦਰ ਬਾਲਿ ਕੋ ਸੁਤ ਸੈਨ ਕੋ ਸਿਰਦਾਰ ॥ ੮ ॥ ਅਗਿ
 ਦੇ ਹਰਾ ॥ ਸਿਕ ਰਛੈਦ ॥ ਜੋ ਭੇਜਨ ਨਹਿ ਮੇਹ ਕੋ ਪੁਨਿ ਲੇਹੁ ਦਰਭ ਦੇ
 ਛਾਇ ॥ ਨਹਿ ਕਾਜ ਕੀਨ ਸੁਗੀਵ ਜੀਵਨ ਤਜੇ ਪਾਨ ਚਛਾਇ ॥ ਜ
 ਬੁਦਾਨ ਬਖਾਨ ਯੋ ਸੁਤ ਦੇਓ ਤੇਹਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਜੋ ਕਰੇ ਕਾਰਜ ਮਾਪਨੇ

੨੨੨

ਬਾਇ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਹਿ ਪਠਾਇ॥੮॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਭਾਖ ਭਲਾ ਕਪਤਿ ਸੁਬ
 ਲਾਇਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਸੁਤਾ ਕਿਓ ਸਮੇਨੀ ਤੁੰ ਭਯੋ ਯਹ ਮਾਹਿਕਾ ਜ
 ਮਾਨਾ॥ ਅੰਗ ਜਿਉ ਨਾਹਿ ਮੇਨਿ ਧਾਰੋ ਬਲਾ ਦਿਖਾਵੇ ਮਾਪਾ ਬਲ
 ਵੀਤ ਵਾਖਾ ਕੁਮਾਰ ਤੂੰ ਪੁਨਿ ਵਾਖਾ ਸਮ ਪਰਤਾਪਾ॥੧੦॥ ਰਾਮ ਕਾਰ ਯਹੇ
 ਤੁੰ ਓਪ ਜਯੋ ਮਹਾਂਤ ਮਥੀਗਾ॥ ਜਨਮ ਕਾਲ ਨਿਹਾਰ ਯੋਗ ਦਿਉ ਦੇ
 ਜਿਉ ਮੁਖ ਕੀਗਾ॥ ਫਲ ਪੰਕਜਾਨ ਸੁਖਾਨ ਹਿਤੁ ਤੋਗਾ ਯੋਗ ਗਨ ਮਥ
 ਗਾ॥ ਅਤਿ ਬਾਲਾਯੋ ਜਨ ਪਾਚ ਸੈ ਪੁਨਿ ਗਿਰਯੋ ਤੁੰ ਧਰ ਭੁਗਾ॥੧੧॥ ਤੇ
 ਦੇਹ ਕੋ ਬਲ ਕੋ ਨ ਭਾਖੇ ਬਰਨ ਯੋਗ ਹਿ ਜਾਇ॥ ਓਠ ਰਾਮ ਕਾਰ ਯਕੀਜ
 ਯੋਗ ਮਲੇਹ ਮਾਜ ਬਚਾਇ॥ ਜਾਂਬੂ ਵੀਤ ਕੇਵਲ ਸੁਨਿ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਰਖ
 ਅਖੰਡਾ॥ ਸੰਘ ਨਾਦ ਸੁਕੀਨ ਇਸ ਜਨੁ ਫੇਰੈ ਹੋ ਬਹਮੰਡਾ॥੧੨॥ ਗਿ
 ਰਕੋ ਸਮਾਨ ਸੁਹੋਗਾਯੋ ਜਨ ਬਡੀ ਬਾਦ ਨ ਦੇਗਾ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੇ ਲੇਬਾਨ

ਰੋਤੁ ਮਸੁਨੇ ਮੇਬਚਏਗਾ ਮੇਲਿਗਜਲਨਿਧਿਪਾਰਲਿਕਾਭੁਸਮਛੁ
 ਰਉਤੁਗਇ॥ ਲੈਆਉਸੀਤਾਰਾਮਕੀਕੁਲਸਿਗਰਾਵਨਘਾਇ॥
 ੧੩॥ ਕੰਬਾਧਰਾਵਣਜੇਵਗੀਗਾਲਿਧਾਰਬਾਵੇਤਾਥਾ॥ ਗਿਰਸਹਿਤ
 ਪੁਰੀਉਠਾਇਕੈਤਹਿਧਰੇਜਹਿਰਘੁਨਾਥਾ॥ ਕੰਦੇਖਆਵੇਜਾਨਕੀ
 ਜਿਹਹੇਤਭੇਜੇਰਾਮਾ॥ ਸੁਨਿਬਾਕਬੈਲੇਕਪਪਤਿਤੁਮਕਰੇਵੇਤੀਕ
 ਮਾ॥ ੧੪॥ ਦੇਖਆਵੇਜਾਨਕੀਕਲਯਾਨਤੇਰੀਮਾਹਿ॥ ਵਹੁਜੀਵਤੀ
 ਤੈਲੇਕਮੇਕੈਜੀਵਤੀਹੀਨਾਹਿ॥ ਪੁਨਿਗਮਸੇਮਿਲਿਭੁਜਾਕੋਬਲਕੀ
 ਜਯੇਰਣਬੀਗਾ॥ ਜਾਹਿਤੇਕਲਯਾਨਖੇਮੇਬੈਗਪੁਤਸਮੀਗਾ॥ ੧੫॥
 ਰਾਮਕਾਰਯਹੇਤਜਾਤੇਵਾਯੁਪੀਛੇਹੋਇ॥ ਅਸੀਸਦੈਕਾਪਿਮੋਰਭੇਜ
 ਯੋਬਿਘਨਹੋਇਨਕੋਇ॥ ਮਹੇਦੁਗਿਰਕੇਸੀਸਚਫਕਪਿਭਯੋਮਦੁ
 ਭੁਤਰੂਪਾ॥ ਨਿੰਗੇਦੁਸੇਤਨੁਸੇਭਈਪੁਨਿਹੇਮਦਰਣਾਮਨੁਪਾ॥ ੧੬॥ ਮੁਖ

ਲਾਲਜਿਉਫ ਲਾਬਿਬਕੋਭੁਜਪਾਸੁਜਿਉਮਹਿਸੇਸਾ।ਇਹੁਭਾਂਤਿ
 ਰੁਯੇਸੁਵਾਖੁਸੁਤਤਾਹਿਪਿਖੰਭੁਤਮਸੇਸਾ।ਉਮਾਸੀਤਾਸਾਰਹਿ
 ਤਕਪਿਭੁਏਰੁਪਬਿਸਾਲਾ।ਗਿਰਜਾਭੁਏਜਸਤਿਲਕਤਾਖਿਣ
 ਅਜਿਨੀਕੇਬਾਲਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਕਿਸਕਿਧਾਕਾਂਡੁਕਥਾਬੀਜੇਈ
 ॥ਕਹੀਗਲਾਬਸਿੰਘਜਭਸੇਈ॥ਯਕੋਪਏਸੁਪ੍ਰੇਮਲਗਾਇਾਰ
 ਮਭਗਾਤਿਉਪਜੇਉਰਮਾਇ॥੧੮॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤੁਅਧਿਆਤਮ
 ਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਕਿਸਕਿਧਾਕਾਂਡੁਨਵਮੋਧਿਮਾਇ॥
 ੯॥ਸਮਾਪਤੰਯੀਕਿਸਕਿਧਾਕਾਂਡੁ॥੪॥

100-100

ਸਿਤਾਮਈ

੨੩੭

੧) ੧ ਓਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ਅਬਸਿਦਰਕਾਂਡਾ ੫

ਦੇਹਗਾ
ਲੋਕਮੇ
ਗਰਜ
ਇਸੁਨ
ਹਰਿਤਾ
ਘਗਾਇ
॥ ਮਕਰ
ਜਿਹਮ
ਤੁਯੇਜ

ਸੀਤਾਸੋਧੀ
ਰਾਵਣਨ
ਰਾਇਜਾ
ਯੋਮਾਇ
ਹਿਨਮੇਰ
॥੧॥ ਸ੍ਰੋਧਾ
ਉਰਗਾ
ਹਿਘਨੇਜ
ਨਹੋਜਿਨ

ਕੇਬਿਸਥਾਰਾ ਜਲਜਾਗਰਲਾਂਘਨਚਾਹਤਹੈਗਿਰਜਾਕਾਪਿਮਾ

ਹਿਸਦਾਯੁਕਮਾਰਾਗਪ੍ਰਬੀਰਕੋਧਿਮਾਨਧਰਯੋਭਿਰਮੇਹਨੁ
 ਮਾਨਤੁਥੈਇਹਦਾਕਭਿਚਾਰਾਸਭਬਾਨਰਨੈਨਨਾਮਾਜਪਿਥੈਨ
 ਭਭੀਤਰਬੇਗਸੁਗੋਨਹਮਾਰਾ॥੨॥ਕ**ਬਿਤੁ**॥ਅਮੋਘਬਾਨਕੇ
 ਸਮਾਨਜਾਊਮੇਗਗਨਮੇਸੁਚਾਹਿਮਨਮੈਸੀਸੀਯਾਅਥਤੀਨਿ
 ਹਾਰਯੋਹੋਵਹੁਗੋਕਿਤਾਰਥਸੋਪੇਖਪਦਸੀਯਪੁਨਿਕਰੋਕਾਜ
 ਬੇਗਨਹਿਛਾਲਸੁਬਿਚਾਰਯੋਪਾਣਅਤਿਨਮਾਇਕਬਾਰਹੀਭਿ
 ਚਾਰਜਿਨਤਰੇਨਰਨਾਰਿਭਵਸਾਗਰਾਮਪਾਰਯੋਤਿਨਹੀਕੋਦਤੁ
 ਮਮਮੁਦਗੀਭਿਤਾਰਦਈਗਮਭਿਰਧਾਰਕਿਯੁਨਤਰੇਤੁਛਵਾਰਯੋ
 ॥੩॥ਸ**ਦ੍ਰੋਯ**॥ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਤਬੇਹਨੁਮਾਨਪਸਾਰਭੁਜਾਅ
 ਤਿਪ੍ਰਛਬਛਾਈਗਿਜਕਿਧਰਤੀਠਅਕਾਸਧਰੀਪਦਾਮਾਪਸਮੈ
 ਯੁਗਲਾਂਨਮਿਲਾਈਗਿਗਦਖਣਕੁਦਮਕਾਸਚਢੇਬਲਵਾਯੁ

ਸਮਾਨ ਭਯੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਗਤਿ ਦੇਵ ਨਿਹਾਰ ਭਯੋ ਬਿਸਮੇ ਕਾਪਿ
 ਕੰਜਰ ਕੀ ਗਣਨਾ ਇਕ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਜਾਵਤ ਵਾਯੁ ਸਮਾਨ ਪਿ
 ਥੇ ਕਾਪਿ ਦੇਵ ਨ ਤੇ ਮਨ ਏਹ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮਤਿ ਯਾਹਿ ਪਰੀਖਿਣ ਮਾ
 ਜੁ ਕਰੇ ਸੁਰਮ ਭਿਲ ਯੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਚਿਚਾਰੀ ॥ ਬਲਵੰਤ ਮਹਾਂ ਕਾਪਿ
 ਜਾਵਤ ਏ ਸੁਸਦਾ ਗਤਿ ਕੇ ਸਮੁੱ ਬਲ ਕਾਰੀ ॥ ਗਾਢਿ ਲਿਕ ਪਦੇ
 ਸਕਿਲਾ ਇਕ ਹੋ ਕਿਨ ਹੀ ਇਹ ਜਾਨ ਨ ਚਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਇਹ
 ਭੁੰਤਿ ਬਿਚਾਰ ਸੁਨ ਗਾਨ ਕੀ ਜਨ ਨੀ ਸੁਰਸਾ ਜਿਹ ਭਾਖਤ ਨਾਮ
 ॥ ਸੁਰ ਕੋ ਤਿਕਵੰਤ ਕਹਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਨਿ ਮਾਤ ਕਰੇ ਤੁਮ ਏਹੁ ਕਾ
 ਮਾ ॥ ਬਿਘਨ ਕਰਯੋ ਪਾਬਿ ਜਾਇ ਅਬੈ ਕਾਪਿ ਜਾਵਤ ਏਹੁ ਹਨੁ
 ਮਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਨਿਹਾਰ ਸੁਯਾ ਕਾਪਿ ਕੀ ਫਿਰਿ ਮਾਹਤੁ
 ਰਾਕਰ ਮਾਪੁ ਨਿਧਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿ **ਕਰਛੰਦ** ॥ ਇਹ ਦੁਕਸੁ ਨਿਕੋ

ਬੇਗਦੀਰੀਬਿਘਨਹਿਤਹਨਮਾਨ। ਰੋਗਮਾਰਗਕੀਨਸਕੇਮੁਖ
 ਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨ। ਮਤਿਦ੍ਰਿਤਿਤੁਮੁਖਮਾਹਿਮੇਰੇਪਰੋਭਾਖੇਤੋਹਿ।
 ਦੇਵਤਾਰਚਭੁਖਦੀਨੋਖੁਧਾਲਾਗੀਮੋਹਿ। ॥ ੧ ॥ ਹਨੁਮਾਨਭਾਖਯੋ
 ਮਾਤਮੇਮਬਰਾਮਕਾਰਯਜਾਉ। ਜਾਨਕੀਕੀਸਾਰਮੇਗਾਢਲੀਕ
 ਤੇਪੁਨਿਲਿਅਉ। ਸਿਖਕੁਸਲਰਾਮਬਖਾਨਕੇਸਭਸਾਰਤਾ
 ਹਿਸੁਨਾਹਿ। ਪਦਬੰਦਨਾਮਬਭਾਖਹੋਵਿਰਿਪਰੋਗਮੁਖਮਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਸਾਸੁਨਿਕੰਦਾਕਯੋਪੁਨਿਕੀਨਮਾਪਬਖਾਨ। ਕਹਿਜਾ
 ਹਿਤੰਕਰਬੰਦਨਾਮਮਾਹਿਭੁਖਮਹਾਨ। ਪਰਵੇਸਕਰਮੁਖਜ
 ਹਿਤੰਨਹਿਖੰਭੀਗੀਬਲਧਾਗ। ਸੁਨਿਬੋਲਯੋਹਨੁਮਾਨਮਾਤ
 ਸੁਭੇਹਬਦਨਪਸਾਗ। ੪ ॥ ਪਰਵੇਸਮੁਖਕੇਮਾਹਿਕਰਮੇਜਾਉ
 ਕਾਮਮਹਾਨ। ਇਮਭਾਖਜੋਜਨਦੇਇਕੋਤਨਕੀਨਤਬਹਨੁਮ

ਨਾ। ਸੁਰਸਾਸੁ ਯੋਜਨ ਪੰਚਕੇ ਮੁਖ ਕੀ ਨਹਨੁ ਮਤਿ ਪੇਖਾ। ਦਸ ਯੋ
 ਜਨ ਹਨੁ ਮਾਨ ਰੂਪ ਸੁਕਰ ਯੋਆ ਪਬਿ ਸੇਖਾ॥੧੦॥ ਮੁਖ ਬੀਸ ਯੋ
 ਜਨ ਕੇ ਕਰੇ ਸੁਰਸਾਸੁ ਨਾਗਨ ਮਾਤਾ। ਤੀਸ ਯੋਜਨ ਕੇ ਭਏ ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਤਬਾ ਬਿਖਿ ਯਾਤਾ। ਪੰਚਾਸ ਯੋਜਨ ਕੇ ਤਬੈ ਸੁਰਸਾਤ ਮੁਖ ਬਿਸ
 ਥਾਗ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਤਬ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਓਮ ਗਿ ਸੁਸੋਮ ਕਾਰਾ॥੧੧॥ ਪੁ
 ਏ ਸਕਰ ਮੁਖ ਨਿਕਸ ਯੋ ਪੁਨਿ ਖੋਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ
 ਮੁਖ ਨਿਕਸ ਯੋ ਤਵ ਮਾਤ ਲਾਗੇ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਭਾਖਤ ਵਾ
 ਪੁ ਸੁਤ ਪਿਖਤਾ ਹਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ। ਜਾਹਿ ਰਾਮ ਸੁਕਾ ਜਕਰ ਤੇ ਮਾ
 ਹਿ ਬੁਧ ਉਦਾਰਾ॥੧੨॥ ਦੇਵ ਤਨੇ ਮੇ ਪਰੀਤ ਵਜੋਰ ਜਾਨ ਨ ਕਾਜਾ।
 ਜਾਹਿ ਸੀ ਯਾਨਿ ਹਾਰ ਕੈ ਪੁਨਿ ਦੇਖੈ ਰਾਖ ਰਾਜਾ। ਗਈ ਦੇਵ ਸੁਲੇ
 ਕੇ ਮੇਇ ਮਭਾਖ ਨਾਗਨ ਮਾਤਾ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਖਗੇ ਸਜਿਓ ਪੁਨਿ ਗਯੋ

ਮਾਰਗਵਤਾ॥੧੩॥ਮੇਨਕਪਰਬਤਕਾਂਚਨੇਪੁਨਿਕੀਨਜਲ
 ਧਿਉਚਾਗਾਜਾਤਿਤੈਬਲਵੰਤਏਹਸੁਪੇਖਪੈਨਕੁਮਾਰਗਾਰਮਕ
 ਰਾਜਹੋਤਜਾਵੇਕਰੋਤਾਹਿਸਹਾਇ॥ਸੰਗਰਪੁਤਨਮੈਬਧਾਯੋਨਾ
 ਮਸਾਗਰਪਾਇ॥੧੪॥ਭੁਏਤਿਨਕੇਵੰਸਮੈਆਹਿਰਾਮਦਸਰਬ
 ਪੁਤਾ॥ਤਿਨਕਾਜਹਿਤਹਨੁਮਾਨਜਾਵੈਬਲੀਜਿਉਪੁਰਹੁਤਾ॥ਅਬ
 ਬੈਗਜਲਤੇਊਠਯੋਵਿਸ਼ਾਮਕਰਿਯਹਿਜਾਇ॥ਜਲਮਧਤੇਨਗ
 ਨਿਕਸਯੋਬਹੁਸਿਖਰਰੁਪਬਨਾਇ॥੧੫॥ਮਾਟਿਸ੍ਰਿਗਸੇਭੇਤਾਤਿ
 ਕੋਪੁਨਿਅਪਧਾਰਾਮਕਾਂਗਾਮੇਨਕਤਬਹਨੁਮਾਨਕੋਮੁਖਏਹਕੀ
 ਨਊਚਾਗਾਸਮੁੰਦਮੈਕੋਭਾਖਯੋਕਪਿਤੇਵਿਸ਼ਾਮਸੁਕਾਜਾ॥ਸੁਧਾਸੇ
 ਫਲਪਾਕਿਯਾਤੁਮਖਾਇਜਾਵੇਆਜਾ॥੧੬॥ਵਿਸ਼ਾਮਖਿਏਕਸੁਕੀ
 ਜਯੋਜਾਹੁਸੁਖੀਸੁਧਾਗਾਹਨੁਮਾਨਸੁਨਿਕੈਵਕਤਾਕੋਏਹਕੀਨਊ

ਰਾਗਾਂ॥ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭੋਜਨ ਮੇਕਰੋਹ ਮਜਾ ਊਰਾ ਮਸੁਕਾ ਜਾ॥ ਵਿਸਾ ਮ
 ਕੋ ਨਹਿ ਕਾਲ ਮੇਕੋ ਬੇਗ ਜਾਵੇ॥ ਮਾਜਾ॥ ੧੨॥॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਖ ਛੁਹ, ਇ
 ਰਿਗ ਸਿਰਹਾਥ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਕਛੁ ਦੁਰਮਾਰੇ ਜੋਗ ਯੋਤਿ ਹੁਭ ਯੋ
 ਬਿਘਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਹੁ ਮਾਤਾ ਸਿੰਘ ਕਾਤਿ ਹਗਹੀ ਤਾਂ ਕੀਛਾ ਹਿ॥ ਘੇ
 ਰ ਰੂਪ ਗਾਖ ਸੀ ਜਲੁ ਮਾਂਧਵਾਂ ਸਾ॥ ਅਹਿ॥ ੧੩॥॥ ਅਕਾਸ ਗਾਮੀ ਛਾ
 ਇਗਹ ਪੁਨਿ ਲਏ ਤਾ ਕੋ ਖਾਇ॥ ਤਿਹ ਗਹੇ ਹਨ ਮਾਤਿ ਜਾਵਤੇ ਉਰ
 ਚਿਤ ਉਪਜੀਆਇ॥ ਕਿਨ ਬੇਗ ਮੇਰਾ ਰੋਕਯੋ ਯਹ ਬਿਘਨ ਕਾਰੀ ਕੋ
 ਇ॥ ਵਿਸਾ ਮਤਾ ਊਰ ਮੇਭਈ ਨਹਿ ਦੇਖਯੋ ਅਬਸੋਇ॥ ੧੪॥॥ ਇਹੁ ਬੋ
 ਤ ਕਰਹ ਨੁ ਮਾਨੁ ਨੀਚੇ ਨੀਗ ਵਿਸੁਪ ਸਾਗਾ॥ ਦੁਹਘੇ ਰਹੁ ਪੀਸਿ ਘ
 ਕਾਜਲ ਮਾਹਿ ਲਈ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਕਾਪ ਬੇਗ ਦੇਰ ਸੁਨੀਰ ਮੈਂ ਹਨ ਪਾਦ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਨਿਕਾਰਾ॥ ਵਿਗਾਦ ਖਣਿ ਪੁਨਿ ਕੁਦਕੇ ਕਾਪਿ ਗਯੋ ਗਗਨ ਮ

ਭਾਗ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਖ ਕੁਲ ਸਮੁਦ੍ਰਿਕੇ ਪੁਨਿ ਪਰੇ ਹਨੁ ਮਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁ
 ਭਾਤਿ ਪੀਖੀ ਬੋਲੀ ਦੁਮਰੀ ਪਰ ਬਤ ਛਾਇ ॥ ਫਲ ਭਾਰ ਸੇਤਰ ਭੁ
 ਮਿਲਟ ਕੇਲਤ ਫੁਲਾ ਮਪਗ ॥ ਤਿਕਟ ਗਿਰ ਕੇ ਸਿਖਰ ਮੇ ਪੁਨ ਪੇਖ
 ਨਗਰ ਉਦਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੇਭਈ ਮਾਤਿ ਨਿਮਨ ਪਰ
 ਖਾਮਾਗ ॥ ਮਾਹਿਲਿ ਕਮੇ ਕਿਹ ਭਾਤਿ ਪੈ ਠੀ ਚਿਤੁ ਯੇ ਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ਰਾ
 ਤਿ ਸੁਖ ਮਰੁਪ ਕਰ ਮੇ ਬਰੋਲਿ ਕਮ ਸ੍ਰਾਗ ॥ ਪ੍ਰਦੇਸ ਯਾ ਮੇ ਕਠਨ ਹੋਰ
 ਦੁਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਚਿਤ ਸੁਚੀਤ ਮੇਤੁ ਹਿਰ ਹਯੇ
 ਠਾਢੇ ਹੋਇ ॥ ਰਵਿ ਦੁਰੇ ਨਿਸਨਿਹਾਰ ਕੇ ਕਪਿ ਬਾਲਯੇ ਪੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਧ
 ਰੁਪ ਸੁਖ ਮਘੇ ਰਪੁਰ ਮੇ ਫਿਰੇ ਕਪਿ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਤਹਿ ਪੁਰੀ ਲਿਕਾਰ
 ਖਸੀ ਦਰਦੇ ਸਥੀ ਦਰਦਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਪੇਖਤਿ ਨ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਮਤਿ ਭਾ
 ਟਕੀ ਨ ਬਖਾਨ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਬਾਨ ਰੁਪ ਪਰ ਕਰ ਲੋਕਨੀ ਮਪਮਾਨ

ਕਿਮਾਕਰਨਕੋਊਰਚਾਹਤੇਧਸਚੇਰਜਿਉਪੁਰਗਤਿ॥ਇਮਭਾਖਨੈ
 ਨਸੁਲਾਲਕੀਨੇਹਨੀਕਪਿਕੋਲਾਤਿ॥੨੪॥ਹਨੁਮਾਨਵਜੂਸਮ
 ਨਮੁਸ੍ਰੀਵਾਮਮਾਰੀਤਾਹਿ॥ਗਿਰੀਧਰਮੇਸੇਤਤੋਪੁਨਿਵਰੇਲੇਹਮੁ
 ਖਮਾਹਿ॥ਉਠਏਕਭਾਖਯੋਤਾਹਿਕੋਹਨਵੰਤਿਕਪਿਬਾਲਿਵਾਨਾ॥
 ਨਿਸਪਾਪਲਿਕਤੋਜਿਨੀਅਬਜਾਹਿਤੇਕਲਯਾਨ॥੨੫॥ਬਿਧਿ
 ਮੋਹਿਪੂਰਬਭਾਖਯੋਪੁਗਜਾਹਿਜੋਚੈਬੀਸਾ॥ਤੋਤਾਪੁਗੇਅਜਨੰਦ
 ਨੇਘਰਗਮਵੈਜਗਦੀਸਾ॥ਜੋਗਮਾਯਾਜਾਨਕੀਵੈਜਨਕਭੈਨਮ
 ਸ਼ਾਗ॥ਬੇਨਤੀਮੈਹੈਕਰੀਵਹਲਏਗੇਅਵਤਾਰ॥੨੬॥ਭੁਭਾਰਤ
 ਰੁਣਕਾਜਹਿਤਸਹਿਭ੍ਰਾਤਮੈਸਹਿਨਾਰਿ॥ਭੁਗਤਵਤਸੰਲਾਮਾਹ
 ਗੇਵਹਗਮਬਿਪਨਮਸ਼੍ਰਗ॥ਹਗਲਿਮਾਇਗੇਦਸਕੰਧਰੋਬਨਸੀ
 ਯਕਪਟਅਨੀਤਿ॥ਪੁਨਿਰਾਮਮੈਸੁਰੀਵਹੁਇਹੈਸਖਾਨਿਰਮਲ

ਥੀਤਿ॥੨॥ਸੀਅਸੇਧਕੋਕਾਪਿਭੇਜਹੈਸੁਗੀਵਬਾਧੇਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਤਿਨ
 ਮਾਂਹਿਬਾਨਰਏਕਨਿਜਕੋਆਇਗੋਤੁਵਪਾਸਾ॥ਤੁੰਡਾਵਹੈਪੁਨਿਤੁਹਿ
 ਕੇਵਹਕਰੇਮੁਸੁਪਹਾਰਾ॥ਦੁਖਹੋਇਗੋਤੇਤਨਵਿਖੰਮੁਖਜਾਇਲੋਹੁ
 ਧਾਰਾ॥੨੮॥ਰਾਵਣਤਬੀਪੁਨਿਮਾਰਯੋਬਿਨਜਿਕਤੁਓਰਧਾਰਾ॥ਤਮ
 ਜਿਨੀਲਿਕਾਨਗਰੀਆਕਾਪਿਕਹਯੋਥੋਮੁਖਚਾਗੋਵਸਕੋਧਮੰ
 ਤਹਪੁਗਬਿਖੋਇਕਕੀਰਕਾਨਨਮਾਹਿ॥ਤਿਨਬੀਚਮਾਹਿਅਜੋ
 ਕਬਨਿਕਾਦਿਬਪਾਦਪਜਾਹਿ॥੨੯॥ਤਿਹਬੀਚਏਕਸੁਸਿਸੁਪਾ
 ਤਰਮਾਹਿਰੂਪਓਦਾਗਾ॥ਤਿਹਤਰੇਜਨਕਕਮਾਰਿਯਾਵੇਗਰਾਖ
 ਸੀਰਖਵਾਗਾ॥ਤਿਹਪੇਖਬੇਗਸੁਜਾਇਕੋਕਹਗਮਕੋਸਭਸਾਗਾ॥
 ਇਮਭਾਖਗਿਰਜਾਲਿਕਨੀਮੁਖਫੇਰਕੀਨਓਚਾਗਾ॥੩੦॥ਵੇਹਰ
 ਧੀਨਿਅਜਚਿਰਕਾਲਤੇਸਿਮਤਿਮਾਈਗਮਾਜਾਤੇਭਵਬੰਧਨ

ਮਿਟੇ ਲਹੋਰਾ ਮਕੋਧਾਮਾ ॥ ੩੧ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਗਾਮਭੁਗਤ ਕੋ ਸਿਗਾ ਮਜੇ
 ਈ ॥ ਦੁਰਲਭੁਭੁਯੋਆਜਮੁਹਿਜੇਈ ॥ ਦਾਸਰਥੀਰਘੁਦਰਸੀਰਾਮ
 ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਰਹੇਰਿਦਧਾਮਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸ **ਵੈਆ** ॥ ਤੁਟਸਾਗਰਤੇਜਬ
 ਪੈਨਕਮਾਰਸੁਕੁਦਚਲੇਨਭਮਾਹਿਭੁਦਾਨੀ ॥ ਅਵਨੀਦੁਹਿਤੁਦੁ
 ਗਵਾਮਫੁਰੇਅਰੁਗਾਵਣਵਾਮਭੁਜਾਫਰਕਾਨੀ ॥ ਰਘੁਵੈਸਸਿਰੇ
 ਮਾਇਕੀਭੁਜਦਖਨਤਾਹਿਸਮੈਫਰਕੀਤਰਖਾਨੀ ॥ ਇਹਭਾਤਿਧ
 ਸੰਗਫਲੈਕਹਨੁਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬੁਸੁਕੀਨਬਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ **ਇ**
ਤਿਸੀਮਤਅਧਆਤਮਗਾਮਾ ॥ ਇਣੇਭੁਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸੁਦਰਕਾਂ
 ਰੂਪੁਬਮੋਧਿਮਾਇ ॥ ਸੀਮਹਾਦੇਓ **ਵਾਚ** ॥ ਸੀ **ਕਰਫਿਰ** ॥ ਤਬਾਮਜ
 ਨੀਕੋਪੁਤਗਤੀਬਰੇਲੀਕਮਜਾਗਾਫਿਰਨਲਾਗੇਨਗਰਮੇਧਰਸੁ
 ਖਮੇਅਕਾਗਾਸੀਯਸੇਧਨੇਕੇਕਾਜਸੇਪੁਨਿਧਜਯੋਰੁਪਨਿਵੇਸ

॥ ਨਹਿ ਪੇਖ ਯਾਤ ਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਤਿਨ ਪਿਖੇ ਘਰ ਸਭੁ ਦੇਸਾ ॥੧॥ ਪੁਨਿ
 ਠੀਕ ਬਚਨ ਚਿਤਾਰ ਕਰ ਕੀ ਪਗ ਯੋ ਬਨ ਮਸੇਕਾ ਦੇਵਤਾ ਬਨ ਬਿ
 ਖਲਾ ਗੋਰਤ ਨ ਕੀ ਸੋ ਪਾਨਾ ਮਿਗ ਬਾਲ ਜਾ ਮੇਖੇ ਲਹੈ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਪੰ
 ਖੀ ਗਾਨਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਮੇਹੇ ਮਕੇ ਧਰ ਲਟੇ ਫਲ ਸੋ ਭਾਲਾ ॥ ਸੁਧਾ
 ਰ ਕੇਰ ਸਜਾਹਿ ਸਿਚੇ ਦੇਵਤਾ ਮਲ ਬਾਲਾ ਤਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਢੇ ਫੁਹੈ
 ਤਰਤੁਰ ਬਿਖੇ ਹਨੂ ਮਾਨਾ ਘਨ ਲੀਡੁ ਮਹਲ ਨਿਹਾਰ ਯੇਤੁ ਹਿ ਜਹਿ
 ਰੂਪ ਮਹਾਨਾ ॥੩॥ ਦੇਖਾਵਿ ਸਮੇਹੈ ਇਥ ਮਾਇ ਬਿਭੁ ਜਾਹਿ ਹਜਾਗਾ ਤਿ
 ਹ ਦੇਖ ਮਾਗੇ ਗਾਯੋ ਕਿਚਤ ਪੰਨ ਕੇ ਸੁਕ ਮਾਗਾ ਹੇ ਰਯੇਤੁਰਾ ਸਿਸੁ ਪਾ
 ਮਾਤਿ ਨਿਵਰੁ ਜਾਛ ਦਛਾ ਮਾਮਾ ਤਪਾਇ ਖਾਈ ਦੇਤਿ ਨਹਿ ਖਗ ਬ
 ਨੇਵਰ ਲਸੁਹੇ ਮਾ ॥੪॥ ਤੁਰਤੁ ਲੇਜਨ ਕਕੁ ਮਾਰਿ ਯਾਛ ਗਰਾਖ ਸੀ
 ਭੁਖ ਕਾਗਾ ਹਨੂ ਮਾਨ ਦੇਖੀ ਭੁਤ ਲੇਜਨ ਦੇਵਤਾ ਮਦੁਤਾਗਾ ਏਕ ਬੇ

ਣੀਦਬਗੀਪਟਰਹੀਮਲਨਸੁਧਾਗ।ਭੁਮਸੋਈਸੋਚਤੀਮੁਖਰਾਮ
 ਰਾਮ ਭੋਚਾਰਾ।੫।ਤੁਤਾਨਕੋਈਪਾਵਤੀਉਪਵਾਸਦੁਬਰਦੇਹ।ਪਿ
 ਖਤਾਹਿਕੋਹਨੁਮਾਨਭਾਖਯੋਜਾਨਕੀਹੋਏਹ।ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਯਾਜਗਹੇ
 ਇਓਮੇਜਾਨਕੀਪਿਖਾਮਾਜਾ।ਪਰਮਾਤਮਾਰਘਬੀਰਕੇਮੇਕਰੋਆ
 ਇਸੁਕਾਜਾ।੬।ਪੁਨਿਕਿਲਾਕਿਲਾਯਹਸਬਦਹੋਇਯੋਰਾਜਭੋਨ
 ਦੁਆਗ।ਸੁਨਿਸਬਦਚਕ੍ਰਤਲੀਨਤੁਰਛਦਭੁਏਦਾਯੁਕਮਾਗ।
 ਦਸਕਿਠਾਮਾਵਤਦੇਖਯੋਬਹੁਲੀਨਸੰਗਸੁਨਾਗਿ।ਭੁਜਬੀਸਦਸ
 ਮਖਸੋਭਈਤਨੁਸਾਮਨੀਲਪਹਾਗ।ਤਿਹਪੇਖਕਾਪਿਬਿਸਮਾਯੋ
 ਦੁਰਗਯੋਪਾਤਨਮਾਗਿ।ਗਿਰਜਾਸੁਨੇਦਸਕਿਠਰਾਵਣਯੋਚਿਤੇ
 ਮਨਮਾਗਿ।ਕਿਹਭੁੰਤਿਰਾਘਵਹਾਥਤੇਮੇਮਰੋਯਾਜਗਮਾਗਿ।ਕੋ
 ਭਯੋਕਾਰਣਰਾਮਜੀਹਿਤਸੀਯਮਾਯੋਨਾਗਿ।੭।ਇਹਭੁੰਤਿਬੀ

ਤਚਿਤਾਰਈਦਿਨਗਤਿਰਾਵਣਸੋਇ॥ਦਿਨਤਾਹਿਅੰਤਮੁਰ
 ਤਮੋਇਹਸੁਪਨਭੀਤਰਜੋਇ॥ਕਪਿਦੁਰਾਮਪਠਾਯੋਗਦੁਲੀ
 ਕਮੈਦੁਹਆਇ॥ਤਰੁਬੈਠਸੀਯਨਿਹਾਂਗਯਾਤਿਨਕਨਕਦੇਹਬ
 ਨਾਇ॥੬॥ਇਹਭਾਂਤਿਅਦਭੁਤਸੁਪਨਪਿਖਤਿਨਚਿਤਯੋਮਨ
 ਮਾਹਿ॥ਮਤੁਹੋਇਸੁਪਨੇਸਾਚੁਯਹਮਬਯੋਕਰੈਮੇਤਾਹਿ॥ਦੁਕ
 ਸਰਸੀਯਫੋਰਕੈਤਿਹਕਰੇਦੁਖੀਸਰੀਰ॥ਕਪਿਪੇਖਭਾਖੇਗਾਮਕੋ
 ਇਮਾਮਾਇਹੋਰਘੁਬੀਰ॥੧੦॥ਗਯੋਸੀਯਸਮੀਪਯਾਬਿਧਿਚੀ
 ਤਮਾਹਿਬਿਚਾਰਾਧੁਨਿਕੀਕਣੀਕੀਸੁਣੀਸੀਤਾਨਵਗੰਧਨਕਾਰ
 ॥ਲੀਨਹੋਈਸੀਯਨਿਜਤਨਭਟੀਓਰਮੇਭੀਤਾ॥ਭੁਰਨੇਨੰਨਿਚੇਮੁਖ
 ਕਰੇਅਰੁਗਾਮਅਰਪੇਚੀਤਾ॥੧੧॥ਦਸਕੰਧਸੀਤਾਹੋਰਕੈਪੁਨਿਏਹੁ
 ਕੀਨਬਖਾਨਾਮੁਹਿਪੇਖਸੁਕੁਬਿਥਾਤੁੰਕਿਓਰਈਹੋਭੁਖਮਾਨਾ॥ਸ

ਹਿਕ੍ਰਾਤੁ ਰਾਮ ਬਸੇ ਬਨੇ ਦੁਹ ਬਾਨ ਰਾ ਕੇ ਮਾਂਗਿ। ਕਿਦੀ ਕੇ ਚਿਤ ਦੇਖ
 ਹੈ ਕਬ ਨ ਜਰਿ ਮਾਵੇ ਨਾਹਿ। ੧੩। ਮੇ ਬਹੁ ਤੁਭੇ ਜੇ ਚਾਰ ਯਾ ਪੁਨਿ ਰ
 ਮ ਦੇਖ ਨ ਕਾਜਾ। ਬਹੁ ਯਤਨ ਕਰਤਿ ਨ ਹੋਰ ਯੋਨ ਹਿ ਪੇਖ ਯੋ ਜਗ
 ਮਾਜਾ। ਕੋਰਣਿ ਨਗਰਾ ਮਯੁ ਯਾ ਕੋ ਮਰੇ ਹੋ ਬਿਖੁ ਖਾਇ। ਜਾਨ ਕੀ
 ਮੇਭੇ ਜਚਾਰੇ ਲਈ ਖਬਰਿ ਮੰਗਾਇ। ੧੪। ਕਿ ਮਾ ਕਰੇ ਗੀਤੁ ਰਾ
 ਮ ਕਰਨ ਹਿ ਤੇ ਹਿ ਚਾਹੇ ਰਾਮ। ਤੁਹਿ ਸਦਾ ਦੀਨਾ ਸਾਲਿ ਗਨ ਪੁਨਿ
 ਬਸੇ ਤੇ ਰੇਧਾ ਮਾ। ਰਿਦੇ ਨਾ ਹਿ ਸਨੇਹ ਤਾ ਕੇ ਤੋ ਬਿਖੇ ਸਨਿ ਜੀ ਯਾ। ਮੇ
 ਸਾਚੁ ਭਾਖੇ ਜਾਨ ਕੀ। ਕਿਹ ਕਾ ਮਾ ਮੇ ਸੇ ਪਾ ਯਾ। ੧੫। ਤੁਧਰ ਚੇਭੋ ਗਸ
 ਭੋਗਈ ਪੁਨਿ ਜਾਨੇ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹਿ। ਕਿ ਤੁਧ ਨ ਨਿਰਗੁਣਾ ਮਧ ਸੇ
 ਨ ਹਿ ਕਰਤ ਤੇ ਮੇ ਮੇ ਹਿ। ਤੁਧ ਮਾਨ ਯੋ ਮੇ ਲਿਕ ਮੇ ਤੋ ਸੋ ਕਬਿ ਮਾ ਕ
 ਲਾ ਮਾ ਹਿ। ਮਬ ਲੇਨਾ ਮਾ ਯੋ ਰਾਮ ਸੁੰਦਰਿ ਜੇ ਰਨ ਹੀ ਤਾਹਿ। ੧੬।

ਨਿਹਸਤਨਿਰਮਮਮੁਢਮਾਨੀਕਹੋਪਤੁਆਪਾਹੈਨਰਾਸਿਮ
 ਤੇਰਤੇਬੇਮੁਖਮਾਇਨਬਾਪਾਕਿਆਕਰੇਗੀਤਿਨਸਿਗਭਾਮਨਿ
 ਰਾਮਨਗੁਨਦਾਨਾਗਲਾਬਸਿੰਘਜਤੀਨਛੰਦਰਲਾਖੇਜਸੁਭ
 ਗਦਾਨਾ॥੧੩॥ਭੁਜਮੋਹਤੋਕੋਚਾਹਤੇਮੇਰਾਖਸਾਸਿਰਦਾਰਾਦੇਵ
 ਰਾਧਪਨਾਗਕਿਨਰਪਖਕੀਬਹੁਨਾਗਸਿਰਦਾਰਤਿਨਕੀਹੋਇ
 ਗੀਜਬਭੁਜੇਮੋਹਪਿਆਗਾਸੁਨਿਦੁਰਨਰਾਵਣਜੇਕਹੇਸੀਖ
 ਭੁਯੋਕੋਧਾਅਪਾਗ॥੧੪॥ਤਿਲਓਟਕੋਮੁਖਭੁਮਸਨਮੁਖਲਗੀ
 ਕਰਨਬੁਖਨਾਖਲੁਭੇਖਲੀਨਾਅਤੀਤਕਾਤਵਰਾਮਤੇਰੁਰਮਾਸ
 ॥ਰਾਮਜੇਬਨਮੇਗਏਪੁਨਿਗਏਲਖਮਨਿਕ੍ਰਾਤਾਮਮਦੁਆਰਤੀ
 ਰੂਲਮਾਂਗਯਾਤਵਰਾਮਾਇਕੋਬਿਖਯਾਤਾ॥੧੫॥ਜਿਉਸੁਆਨਪੁਤ
 ਅਹੁਤੇਯਾਖਲੁਹਰੇਯਗਨਮਾਹਿ॥ਤਿਉਨੀਚਮੇਹਗਲਿਅਪੋ

ਅਬਪਾਇਗੋਫਲਤਾਹਿ। ਸਰਗਮਛਾਤੀਤੋਰੁਤੇਗੀਪਠੇਗਯ
 ਮਧਾਮਾ। ਜਾਨਹੈਤਬਨੀਚਰਾਵਨਆਇਤੋਸੀਰਾਮ॥੧੯॥ ਸਰ
 ਬਾਂਦਪਜਿਰਸੇਖਸਾਗਰਕ੍ਰਾਤਲਖਮਣਲਾਗਾਰਣਮਾਰਣੇਤ
 ਵਕਾਜਰਾਘਵਮਾਹਿਗੋਬਲਧਾਗ। ਗਫਸੈਨਬਾਹਨਪੁਤਸ
 ਤਤਵਮਾਰਿਕੈਸਿਰਾਮਾ। ਤਬਪੇਖਹੈਰਘਬੀਰਕੈਲੇਜਾਹਿਗ
 ਮਮਧਾਮਾ॥੨੦॥ ਸੁਨਸੀਯਵਕਕਠਰਰਾਵਣਕੈਧਲੀਨੋਧਾਰ
 ॥ ਸਿਯਮਾਰਨੇਕੈਆਯੋਖਲਖਰੁਗਤਾਬਭਿਭਾਗ। ਲਾਲਨੈਨਨਿ
 ਹਾਰਕੈਮਦਿਦਰੀਗਹਿਤਾਥਾ। ਪਤਿਭੁਲਾਚਾਹਿਨਿਵਾਰਯੋਇਹਯੋ
 ਗਨਾਹੀਤਾਥਾ॥੨੧॥ ਮਾਨੁਖੀਅਤਿਦੀਨਦੁਖਤਕ੍ਰਿਪਾਇਕ੍ਰਿਸੀ
 ਸਰੀਗ। ਛੇਰੁਯੋਪਤਿਯਾਹਿਕੋਨਹਿਮਾਰਯੋਰਣਧੀਗ। ਦਿਵਰੀ
 ਪ੍ਰਪਲਗਕੀਘਰਮਾਂਹਿਤੇਰੇਨਾਗਿ। ਮਦਮਤਿਜਾਂਹਿਦਿਲੇਚਨ

ਵਹੁਰਹੇਤਵਭਰਤਾਗ॥੨੨॥ਤਬਬੈਠਯੋਦਸਕੈਠਗਾਵਣਗਾ
 ਖਸੀਭਯਕਾਗ॥ਜਿਹਿਭਾਂਤਿਮੇਵਸਹੋਇਸੀਤਕਰੋਸੋਪਰਕਾਰ
 ॥ਤੁਰਾਹੁਬੇਗਸੁਯਾਹਿਕੋਪੁਨਿਦੇਹਆਦਰਮਾਨਾ॥ਦੇਮਾਸਹੀਕੇਬੀ
 ਚਹੀਜਬਕਰੋਮੇਸਨਮਾਨਾ॥੨੩॥ਤਬਸੁਬਸੁਖਸਮੇਤਿਲਿਕਾਰ
 ਜਭੋਗੇਸੋਇ॥ਦੇਮਾਸਜਾਹਿਬਿਤੀਤਜੋਨਹਿਮਾਨਹੈਯਹਿਕੋਇ
 ॥ਤਬਕਰੋਪਾਤਮਹਾਰਮੇਜਾਨਕੀਕੁਮਾਰਾ॥ਇਮਭਾਖਇਸਤੀ
 ਸਿਗਲੈਪੁਨਿਗਯੋਭੁਨਮਜ਼ਾਰਾ॥੨੪॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਤਬਮਾਯਾਫਿ
 ਗਜਾਨਕੀਗਾਖਸੀਯਾਭਯਕਾਗ॥ਲਾਬੇਹਾਬਨਿਕਾਰਕੈਗੁਣਤ
 ਕਰਤਉਚਾਰਾ॥੨੫॥**ਸਿਕਰਛੰਦ**॥ਇਕਕਹੇਸੀਤੇਬਿਥਾਜੇਬ
 ਨਗਯੋਤੇਹਬਿਸਾਲਾ॥ਮਿਲਿਸਿਗਰਾਵਣਸਫਲਕੀਜੇਜਾਵਣ
 ਹੋਕਾਲਾ॥ਇਕਕਹੇਮੋਰਸੁਕੋਪਕਰਕਿਉਤੇਹਲਾਈਬਾਰਾ॥ਜਾਨ

ਕੀਕੋਖੰਡੁਖੰਡੁਸੁਤਾਰਯੋਮਬਮਾਰਾ॥੨੪॥ਇਕਾਐਰਸੀਤਾਮਾਰ
 ਏਹਿਤਲੈਓਠੀਤਰਵਾਰਾ॥ਇਕਦੇਤਿਗਾਰੀਐਰਾਮਾਈਖਾਨਬ
 ਦਨਪਸਾਰਾ॥ਇਹਭਾਂਤਿਸੀਤੁਰਪਾਵੁਹੀਤਹਿਰਾਖਸੀਬਿਕਰਾਲ
 ॥ਤਿਜਟੀਤਾਂਨਿਵਾਰਕੈਪੁਨਿਕਹੇਵਾਕਬਿਸਾਲਾ॥੨੫॥ਤੁਮਸੁਨੇ
 ਦੁਸੁਸੁਰਾਖਸੀਮਮਵਾਕਤੁਮਹਿਤਕਾਮਾ॥ਭੁਖਦੇਹਨਾਹੀਜਾਨ
 ਕੀਤੁਮਕੋਰਪਦਪੁਣਾਮਾ॥ਮਬਸਪਨਾਮਯੋਮੋਹਕੋਮੈਪਿਖੇਰਾ
 ਮਮੁਗਰਿ॥ਨੈਨਪੁਕਿਜਸੇਖਿਰੇਮੈਗਵੁਤੇਅਸਵਾਰਾ॥੨੬॥ਲਖ
 ਮਣਸਮੀਪਸੁਸੇਭਈਗਾਢਿਲਿਕਦਯੋਜਲਾਇ॥ਸਿਰਾਮਰਾਵੁ
 ਨਮਾਰਯੋਬਹੁਬਾਣਛਾਤੀਘਾਇ॥ਮਰੋਪਸੀਤਾਮਗਿਬੈਠੇਰਾ
 ਮਸਿਖਰਪਹਾਰਾਗਾਵੁਣਾਰਿਗਿਬਰੇਤੇਲਾਮਲਵਹਨਾਇਗੋਬਰ
 ਤਾਰਾ॥੨੭॥ਪੁਤ੍ਰਸੁਪੋਤੇਸਿਗਲੈਨਰਬਦਨਕੀਕਰਮਾਲਾ॥ਇਹ

ਭਾਤਿਪੇਖੇਲਿਕਪਤਿਅਬਆਇਓਤਿਹਕਾਲਾ। ਬੈਠੋਵਿਭੀਖਣ
 ਰਾਮਕੀਢਿਗਹਰਖਚੀਤਬਢਾਇ। ਸੇਵਕਰੇਪਦਰਾਮਕੀਪੁਨਿ
 ਲਾਇਹਿਰਦੇਭਾਇ॥ ੨੮॥ ਕੁਲਸਿਗਰਾਵਣਮਾਰੇਵਹਰਾਮਹ
 ਰਿਅਵਤਾਰਾ। ਦੋਰਾਜਲਿਕਵਿਭੀਖਣੇਪੁਨਿਜਨਕੀਲੈਲਾਗ॥
 ਮਨੁਰਾਜਪਾਨੀਜਾਂਹਿਗੇਨਿਜਅੰਕਸੀਤਾਧਾਰਾ। ਘਨਸਾਮਨੈ
 ਨਾਕੰਜਸੇਤਨੁਮਾਧੁਰੀਅਗਾਰ॥ ੨੯॥ ਤਿਜਟੀਕੇਖਹਵਕਸਲਿ
 ਸਭਰਾਖਸੀਰੁਰਕੀਨ। ਹੋਇਚੁਪਕੀਬੈਠੀਆਪੁਨਿਭੁਟੀਨਿ
 ਦਾਲੀਨ। ਰਾਖਸੀਕਰਰੂਰੀਸੀਤਾਂਚੀਤਿਬਿਅਕੁਲਹੋਇ॥ ਮੁਰ
 ਛਾਤਨਮੇਭੁਟੀਨਹਿਪਾਇਰਾਖਕੋਇ॥ ੩੦॥ ਭੁਰਨੈਨਜਲਓਰ
 ਚਿਤਤੀਪੁਨਿਏਹਕੀਨਓਚਾਰਾ। ਪੁਭਾਤਮੇਕੋਖਹਿਗੀਯਹਰਾ
 ਖਸੀਤਨਮਾਗ। ਓਪਾਇਕੋਨਸੁਮਰਣਮੇਰਾਅਜਹਿਜਗਹੋਇ

॥ ਇਸਦੁਖਮਗੰਨਵਿਮੁਕਤਿਕਿਠਾਜਾਨਕੀਚਿਰਰੋਇ ॥ ੩੩ ॥ **ਵੈ**
ਹਰ ॥ ਤਰੁਕੀਸਾਖਮਲੇਬਕਰਮਰਣੇਧਾਰਯੋਜੀਯਾਮਰਣਉ
 ਪਾਇਸਿਕਿਦਸੁਜਾਨੇਨਹੀਸੀਯਾ ॥ ੩੪ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤੁਅਧਿਆਤ**
ਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇ ਸੁਰਸਿਬਾਰੇਸੁਦਰਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ
 ॥ ੨ ॥ **ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਮਿਕਰਛੰਦਾ** ਬਿਨਰਾਮਾਹਿਸਗੀਰ
 ਕੋਮੇਹਨੋਪਾਸੀਪਾਇਆਕਿਯਾਜੀਵਨੇਫਲਹੋਇਬੀਚਸੁਰਾਖਸਾਂ
 ਬਿਲਖਾਇਆਮੋਮਾਹਿਬੇਣੀਲਾਂਬੀਆਂਕਰਫਾਸਗਲਮੈਡੁਗਾ ॥
 ਮੇਮਰੋਯਾਬਿਧਿਜਾਨਕੀਮਤਿਲਈਊਰਮੇਧਾਗਾ ॥ ੧ ॥ **ਵੈਹਰ ॥** ਹਨੁ
 ਮਾਨਸੀਯਪੇਖਗਾਤਿਮਨਮੇਕੀਨਬਿਚਾਰਾਜਾਹਿਤਮਾਇਓਮੇਇ
 ਹਮਰੋਫਾਸਗਲਡੁਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਨੇਸਨੇਤਬਬੇਲਯੋਸੀਯਬਚਾਵਨ
 ਕਾਜਾਸੀਤਕਾਨਨਜੋਪਰੇਕਥਾਕਹੀਰਘੁਰਾਜਾ ॥ ੩ ॥ **ਹਨੁਮਾਨਦੇ**

ਗਾ ਸੁ ^{ਦੋ} ~~ਯ~~ ॥ ਇਖ ਵਾ ਕਵੈ ਸੁਭਿ ਪੁਜਯੋ ਇਕ ਭੁਪ ਦਸਰ ਬਬੀਗ ॥
 ਅਯੋਧਯਾ ਪਤਿ ਭਾਖੀ ਏਵ ਹੁ ਹੁ ਤੇਗਾ ਟੀਗਾ ਹੀਗਾ ਸਮ ਦੇਵ ਪੁਤ
 ਸੁਚਾਰਤਿ ਨ ਕੇਵਿ ਦਤ ਜਗਤ ਮਸ਼ਾਗਾ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਮਦਨ ਸੇਵ
 ਹਮਾਹਿ ਗੁਨ ਨ ਅਧਾਗ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਲਖ ਮਣ ਭੁਰਤੁ ਸੋਘ ਨ ਸ
 ਤੁਰੈ ਥੋ ਆਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਨ ਆਇ ਸਬ ਤੇਗਾ ਮਸੁ ਆਇ ਓਬਨ ਹੀ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸੀਯ ਨਾਰਿਤਾ ਹਿਸੁ ਸੀ ਗਲੀ ਨੀ ਅੰਰ ਲਖ ਮਣ ਬੀਗ ॥
 ਵੈਬ ਸੇਖ ਚਬਟੀ ਬਿਖੇ ਪੁਨ ਗਤ ਮੀ ਕੇਤੀਗ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰੀ ਜ
 ਨ ਕਕਮਾਰੀ ਯਾਤ ਹਿਦੁ ਸੁਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਥੇਬ ਨ ਮੇਗਾ ਏ ਪੁਨਿ
 ਏਕ ਲੀਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸੀਯ ਸੋਧ ਗਘ ਵਕਰ ਨ ਲਗੇ ਭੁਯੇ ਦੁਖਾ ਮਪਾ
 ਗਾ ਜਟਾ ਪੁਪੀ ਖੀਗਾ ਮਪੇਖੇ ਪਰੇਧਰਣ ਮਸ਼ਾਗ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਬੇਗਾ ਸੁ
 ਰਪੁਰ ਭੇਜ ਕੈ ਮਏ ਰਿਖ ਮੁਕਪ ਹਾਗ ॥ ਸੁਗੀਵ ਜੇ ਪੁਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤਾਹਿ

ਕਰੀਭੁਜਪਸਾਰਾ॥ ਤਿਨਨਾਰਿਹਰਤਾਮਾਰਬਲੀਗਮਕਰੀਸਹਾ
 ਇ॥ ਸੁਗਰੀਵਮੀਤਸੁਕਾਜਕੀਨੇਸੀਸਛੜਫਿਗਇ॥ ੧॥ ਕਪਿ
 ਬਲੀਸਗਲਬੁਲਾਇ॥ ਮਾਸੁਗੀਵਬਾਨਰਰਾਜਾ॥ ਦਿਸਚਾਰਤਾ
 ਹਿਪਠਾਇ॥ ਮਾਪੁਨਿਸੀਖਸੋਧਨਕਾਜਾ॥ ਤਿਨਮਾਹਿਏਕਸੁਗੀਵ
 ਮਤੀਮੇਮਾਯੋਇਹਠੇਰਾ॥ ਸੋਪਤਿਬਚਨਓਲਿਖਸਾਗਰਯੋਜਨਾ
 ਸਤਦੋਰਾ॥ ੨॥ ਬਰਲੇਕਸੀਤਾਢੁਢੁਯਾਮੇਸਗਲਪਰਨਮਜਾਰ
 ॥ ਪੁਨਿਮਾਯੋਮਸੋਕਬਨਿਕਾ॥ ਦੁਚਨਲੇਕਚਿਤਾਰਾ॥ ਸੋਸੁਪਤ
 ਰਤਰੇਦੇਖੀਬੇਟੀਆਮਿਥਲੇਸਾ॥ ਗਮਕੀਪਟਗਾਣੀਆਉਰਸੋਚ
 ਪਾਇਕਲੇਸਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਮੇਮਬਹੋਇਯੇਕਰਕਾਜਰਾਜਮੁਰਾ
 ਰਿ॥ ਇਮਭਾਖਚੁਪਕਾਹੋਇਓਕਪਿਬੁਧਿਵਿਤਉਦਾਰਾ॥ ਵਿਸਮੇਭੁ
 ਟੀਉਰਮਾਹਿਸੀਤਾਕਥਾਸੁਨਿਯਾਹਿਕਾਨਾ॥ ਕਿਯਾਮੇਹਸੁਨਯੋਬਿਯੋ

ਮਮੇਯਹਵਾਯੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ਕੇਭੁਖਾਸੁਪਨਾਮੇਹਕੋਕੈਭੁ
 ਤਿਕੋਸਤਾਆਹਿ॥ਦੁਖਨੀਦਨਹੀਸੁਪਨਕੋਜਾਨਤੀਭੁਮਨਹਿ॥
 ਕਿਨਕਰਣਮੀਮ੍ਰਿਤਭਾਰਯੋਯਹਵਚਨਮੇਹਸੁਨਾਇ॥ਪ੍ਰਿਅਵਚ
 ਨਭਾਖੀਸੁਕ੍ਰਿਤੀਮੇਪਿਖੋਆਗੇਆਇ॥੧੧॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਉਮਾਂਜਾਨਕੀ
 ਵਚਨਸੁਨਿਹਨੁਮਤਿਪੈਨਕੁਮਾਰਾ॥ਸਨੇਸਨੇਤਰੁਤੈਤਰੋਆਏ
 ਧਰਨਿਮਸ਼ਾਗ॥੧੨॥**ਸੀਕਰਛੰਦ**॥ਚਿਟ੍ਰੇਸਮਾਅਕਾਰਸੀਤਾਖਣੁ
 ਆਗੇਆਇ॥ਮੁਖਲਾਲਸ੍ਰੀਦਰਸੇਭਈਤਨਪੀਤਵਰਣਸਹਇ
 ॥ਅਭੁਬੰਦਸੀਤਾਜੇਹਦੇਕਰਖਣੁਆਗੇਆਇ॥ਇਹਾਮਹੈਗਵਦ
 ਰੂਰੀਸੀਤਾਪੇਖਓਰਸੀਕਾਇ॥੧੩॥ਮੁਹਿਮੇਹਨੇਕੋਆਯੋਬਨਕਪ
 ਟਕਾਪਿਅਕਾਰਾ॥ਇਹਾਚਿਤਨੀਚੇਮੁਖਕਰੇਸੀਮੇਨਠੀਨੀਧਾਰਾ॥ਪੁ
 ਨਬੋਲਯੋਹਨੁਮਾਨਸੀਤੇਸੀਕਨਕਰਕੇਇ॥ਮੇਨਾਹਿਹੋਇਹਭਾਂਤਿਕੋ

ਤਜਸੀਕਮੇਮੇਜੋਇ॥੧੪॥ਰਾਮਕੇਸਲਰਾਜਕੇਮੇਦਾਸਮਤਾਮਾ
 ੭॥ਬਜੀਰਹੈਸੁਗੀਦਕੇਜੇਬਾਨਰਾਂਕੇਨਹਾ॥ਦੁਖਕੇਮੇਪੁਤਹੋਜੋਆ
 ਹਿਸਭਕੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸੁਨਿਜਾਨਕੀਹਨੁਮਨੁਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਾਨਿਏਹਕੀਨਬਖ
 ਨਾ॥੧੫॥ਬਾਨਰਾਮਰਾਮਨਦਾਂਕਿਹਭਾਂਤਿਸੀਗਤਿਹੋਇ॥ਤੁਰਾਮ
 ਦਾਸਬਖਾਨਹੈਕਿਹਭਾਂਤਿਜਾਨੈਜੋਇ॥ਦਰਠੰਢੇਮਾਰਤੀਸੀਅਏਹੁ
 ਕੀਨਓਚਾਰਾ॥ਰਾਮਸਦਗੀਦਕਾਮਾਏਰਿਖੰਮੁਕਪਤਾਗਾ॥੧੬॥ਸੁ
 ਗੀਦਸੋਤਿਹਪਰਬਤੇਤਿਨਪਿਖੇਲਖਮਲਰਾਮਾ॥ਤੁਰਮੋਹਤਾਹਿਪ
 ਠਾਇਓਤਿਨੁਰਿਦੇਜਾਨਨਕਾਮਾ॥ਧਰਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਰੂਪਮੇਤੁਹਿਗ
 ਯੋਜਹਿਰਘੁਗਾਇ॥ਜਾਨਤਿਨਕੇਸੁਪਓਰਮੇਲਏਸਕੇਪਓਠਾਇ॥
 ੧੭॥ਸੁਗੀਦਕੇਦਿਗਾਮਾਨਿਕੇਮੇਸਖਾਦਏਬਨਾਇ॥ਬਾਲੀਹਰੀ
 ਸੁਗੀਦਜਾਮਾਜੈਸੁਨੀਰਘੁਗਾਇ॥ਇਕਬਾਣਬਾਲੀਮਾਰਕੈਸੁਗੀ

ਵਦੀਨੇ ਰਾਜਾ ਸੁਰੀ ਦੁਬੇਲ ਪਠਾ ਕਾਪਿਬਾਂ ਨਰਾ ਸਿਰਤਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥
 ੮॥ ਸੁਰੀ ਦਿਸਾ ਚਲੇ ਕਾਪਿਬ ਲੀਤ ਦੁਸੇਧ ਨੇ ਕੇਕਾਮਾ ਚਲਾਯੋ ਮੇ
 ਪਿਖ ਬੇਲ ਸਦਰਾ ਮਾਪ ਭੁਖ ਯੇਰਾ ਮਾਪੈ ਨਨ ਦਨ ਕਾਜ ਮੇਰੇ ਕਰੇ
 ਗਤੁ ਧੀਗਾ ਮੇਕੁ ਸਲਭਾ ਖੀਜਨ ਕੀ ਕੇਸਹਿ ਤੁਲਖ ਮਣਬੀਗ ॥
 ੧੬॥ ਮੇਛਾ ਪਸੀ ਪਰਤੀਤਿ ਹਿਤੁ ਲੇਜਾ ਹਿਦੀ ਜੇਸੀ ਯਾ ਮਮਨਾਮ
 ਅਖਰ ਪੇਖ ਕੈ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਹੈ ਜੀਯਾ ਇਸ ਭੁਖ ਰਾਮ ਉਤਾਰਾ ਮ
 ਪਨੀਦਈ ਮੇਕੇ ਛਾਪਾ ਮੇਅਤਨ ਕਰਾਮਾਨਿ ਮਾਤੁੰਦੇ ਖੋਦੇ ਵੀ ਮਾਪ
 ॥ ੨੦॥ ਇਸ ਭੁਖ ਗਿਰਜਾ ਮੁਦਰੀ ਸੀ ਯਦਈ ਪੈ ਨਕੁ ਮਾਗਾ ਕਰ
 ਜੇਰਠਾ ਢੇਹੇ ਇਓ ਪਦਬੰਦ ਨਾਤਿ ਹਧਾਗਾ ਤਨ ਪੇਖ ਸੀਤਾ ਚੀਤਿ ਹਰ
 ਖੀਰਾ ਮਨਾਮਾਨਿ ਹਾਗਾ ਮੁਦਰ ਕਾ ਸਿਰਧਰੀ ਯਾ ਵਿਗਾਜਾ ਇਸਾਨਿ
 ਦਵਾਰਾ ॥ ੨੧॥ ਸਦੈ ॥ ਕਾਪਿਤੈ ਮਮਪ੍ਰਾਨ ਨਦਾਨ ਦਏ ਮਤਿ ਮਨਬ

ਤੇਤੁਮਹੈਜਗਮਾਂਹੀ॥ਤੁਮਸੇਵਕਹੋਰਖਬੀਰਹਕੇਅਰੁਰਾਮਪ੍ਰ
 ਤੀ॥ਤਿਕਰੇਤੁਮਮਾਂਹੀ॥ਨਹਿਮੋਢਿਗਕੋਨਪਰਾਵਤਰਾਮਸੁਮਾਨਵ
 ਨਾਹਿਇਸੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਹਨੁਮਾਨਪਿਖੇਮਮਦਖਮਤਾਇਹਭਾਂਤਿ
 ਸੁਭੋਗਤੁਮੈਜਗਮਾਂਹੀ॥੨੨॥ਸਰੁਰਾਮਕਿਪਾਸਸੁਜਾਇਕਹੀਜਿ
 ਹਭਾਂਤਿਦਖਾਮਮਓਪਰਧਾਰੇ॥ਕਪਿਸੰਤਮਤੇਹਕੁਸਾਚੁਕਹੇਖੁ
 ਗਮਾਸਰਹੇਅਬਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਨਹਿਮਾਵਹਿਗੋਜਬਰਾਮਬਲੀ
 ਤਬਖਾਵਹਿਗੋਮਮਰਾਖਸਮਾਰੇ॥ਇਹਤੇਅਬਬੇਗਸੁਜਾਇਹਨੁ
 ਤੁਮਰਾਮਕਿਪਾਸਕਹੇਸਭਸਾਰੇ॥੨੩॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਬਾਨਰਨਾਇਕਸੰ
 ਗਠੈਕਪਿਕੀਸੈਨਮਿਲਾਇ॥ਰਾਮਚੰਦਰਣਮੈਭਿਰੇਓਧਮਪਰਮ
 ਮਚਾਇ॥੨੪॥ਸੂਹਪੁਤ੍ਰਸਹਸੈਨਪੁਨਿਰਾਵਣਕੋਰਣਮਾਰਾਮੋਹਿ
 ਛਤੁਏਰਾਮਜਬਤੇਜਸਹੋਇਓਦਾਰਾ॥੨੫॥**ਸਦੇਖਾ**॥ਜਿਹਭਾਂਤਿਛੁ

ਭਵਹਿ ਮੇਹਰਿ ਜੀ ਦਸ ਕੇ ਦਰ ਕੋਰਣ ਭੀ ਤਰ ਮਾਗੇ। ਸੁਤ ਸੁਕ੍ਰਿ
 ਤਵਾਰਨ ਮਾਜ ਲਈ ਅਬ ਬੇਗ ਕਰੀ ਦੁਤ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ। ਹਨੁ ਮਾ
 ਨ ਕਹ ਜੇ ਤਬ ਸੀ ਗਿਰ ਜਾਤੁ ਮਮਾਤੁ ਸੁਨੈ ਯਹ ਵਾਕ ਹਮਾਗੇ। ਮੁ
 ਹਿ ਦੇਖਤ ਰਾਮ ਸੁਭਾਤੁ ਸਮਾਚਰੁ ਮਾਵਹਿ ਗੋ ਕਰ ਮਾਪੁ ਧਧਾਰੇ
 ॥੨੬॥ ਕਪਿਨਾਇਕ ਸੀਤਿ ਨ ਸੈਨ ਲਏ ਦਸ ਕੇ ਪਰ ਕੋਰਣ ਭੀ ਤ
 ਰ ਮਾਗੇ। ਤੁਮ ਕੋਰ ਪੁਬੀਰ ਸੁਮੈ ਧਿ ਪੁਰੀ ਸੁਲਿਜਾਵਹਿ ਗੋ ਮਤ ਸੀ
 ਕ ਬਿਚਾਰੇ। ਕਹਿ ਜਾਨ ਕੀਵੈ ਕਪਿ ਸੈਨ ਨ ਲੈ ਕਿਹ ਭਾਤਿ ਤਰੇ ਸਰ
 ਤਾਪ ਤਿਵਾਰੇ। ਇਹ ਰਾਮ ਕੋ ਮਾਵਨ ਮਾਹਿ ਮਸੀਭਵ ਯੈ ਸੁਨ ਕੋਤ
 ਨੁਮਾਨ ਉਚਾਰੇ। ੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਹ ਸਕੈ ਧਨ ਮਾਹਿ ਚਫ ਲਖ ਮਦਰ
 ਮਸੁ ਮਾਹਿ। ਸੈਨ ਸਹਿਤ ਸੁਰੀ ਦੁਪੁ ਨੁਮਾਵੈ ਨ ਭੁਕੇ ਮਾਹਿ। ੨੮
 ॥ ਸਵੈ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਤਰੇ ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਰ ਮਾਰਹੇ ਗਰਦਨ

ਖਸਸਾਗੇ। ਤੁਮਹੇਤੁ ਕਰੇ ਸਿਗਰਾਮ ਬਣੀ ਮਧਾਮਾਇ ਸੁਦੈ ਚਲ
 ਤਪਥਿਭਾਗੇ। ਪਿਖਰਾਘਟ ਕੋਲ ਖਮਨਿ ਸਮਾਮ ਬਥੇਗਾ ਲਿਅ
 ਵਹੁ ਪਾਸਤੁ ਮਾਗੇ। ਜਿਹ ਭਾਤਿ ਸੁਗਾਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰੇ ਮਥਾਮਾਪਦਿ
 ਜੇ ਕਛੁ ਮੋਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ੨੯॥ ਕਮਲਾਵਿਗਸੀ ਮਥਿ ਚਾਰ ਕੀ
 ਯੋਮਾਇ ਕੇ ਸਨ ਤੇ ਤਿਨ ਮਾਪਨਿ ਕਾਰੀ। ਇਹ ਜਾਨਤ ਰਾਮ ਸੁਭ
 ਤ ਸਮਾਇ ਹੁਪੇ ਖਪਤੀ ਜਹਿਗਾਮ ਮੁਰਾਰੀ। ਗਹ ਪ੍ਰਾਣਨ ਕੇ ਸਮ
 ਪਾਲ ਕਰੀ ਮਣਹੈ ਇਹ ਰਾਘਵ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਿਆਰੀ। ਇਹ ਮੇਰ
 ਕੋਹ ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਨੇ ਸੁਸਨ ਹੁਭ ਲੋਭ ਯੇ ਬੀਚ ਪਹਾਰੀ। ੩੦॥ ਸਿਕ
 ਰਛੀਰ ॥ ਚਿਤ੍ਰਕਟ ਸੁਪਰਬ ਤੇ ਇਕ ਕਾਲ ਭੁਏ ਏਕਾਂਤਾ ਮਮਾਮਿਕ
 ਸੀਸ ਨਿਧਾਰਿ ਰਘੁਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ਨਿਤਾਂਤਾ। ਅੰਦ੍ਰਕਾਕਸੁ ਆਯੋ
 ਨਖਤ੍ਰਿਬਾਰੀ ਬਾਰਾ। ਮੇਪਦ ਮਗੁਠ ਸੁਲਾਲਾ ਪਿਖਤਿਨ ਮਾਸਜਾ

ਨਬਿਦਾਰ॥੩੧॥ਤਬਰਾਮਜਾਗੋਨਾਥਮੇਰੇਪਾਦਮੇਬਰਣਪੇਖਾ॥
 ਕਿਨਕੀਨਾਹਮਪਕਾਰਮੇਰੋਭੁਏਕੁਪਤਬਿਸੇਖਾ॥ਇਮਭਾਖ
 ਅਗੇਪੇਖਯੋਇਕਹਾਕਹੈਬਿਕਰਾਲਾ॥ਬਹੁਬਾਰਮੇਪਦਦੋਰਹੈਨ
 ਖਤੁਭੁਏਤਿਹਲਾਲਾ॥੩੨॥ਤਿਨਏਕਰਾਮਸਕੋਪਕਰਲੈਦਿੰਬ
 ਅਸਤਰਜੇਗਾਜਲਤਵੈਤਿਨਰਾਮਲੀਲਾਕਾਕਪਰਦਯੋਛੋ
 ਗਾ॥ਤਿਨਪੀਠਮਾਗੇਕਾਕਹੈਸਭਦੇਵਲੋਕਨਜਾਇ॥ਇੰਦੁਬ੍ਰਹ
 ਮਾਦਰਣਮੈਸਿਵਸਕੇਨਾਹਿਬਚਾਹਿ॥੩੩॥ਭੂਰਰਾਮਪਾਦਮੈ
 ਮਾਇਗਿਰਯੋਗਮਦਯਾਸਮੁੰਦਾ॥ਸਰਣਾਮਾਯੋਹੇਰਕੋਪਨਕ
 ਹਯੋਗਮਮੁਕੇਦਾ॥ਅਸਤੁਮਾਹਿਅਮੋਘਮੋਇਕਨੈਨਦੇਕਰਿ
 ਜਾਹਿ॥ਸਬਦੇਕਰਗਯੋਕਭਿਆਪੈਰਖੀਇਮਾਮਾਹਿ॥੩੪॥ਕਿ
 ਹੇਤੁਮੋਹਾਬਿਸਾਰਬੈਠੇਰਾਮਚੰਦਪੁਬੀਨਾ॥ਸੁਨਿਜਾਨਕੀਕੇਵ

ਕਏਹੁ ਹਨੁ ਮਾਨਉਤਰ ਦੀਨਾ ਦੇਵਿ ਜੋਤੁ ਹਿਜੀ ਵਤੀ ਇਹ ਠੰਰ ਜ
 ਨੇ ਰਾਮਾ ਜਲਾਂਹਿ ਏਕਿ ਖਿਨੇ ਕਮੇ ਹਨੁ ਰਾਖ ਸਾਸਿ ਗਾਮਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਸੀਖ ਕਹਯੋ ਰਾਖ ਸਸੀ ਗਕੋ ਸੇਲ ਰੋਗੋ ਤੁਨੁ ਏਹਾ ॥ ਅੰਬਾਨ ਰੋ
 ਇਗੋ ਤੁਨੁ ਤੁਲ ਤੇਲ ਪੁਰੇਹਾ ॥ ਸੀਅ ਕੇ ਯਹ ਵਾਕ ਸੁਨਿ ਗਿਰਜਾ
 ਤਬੈ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਦਿਖਾਯੋ ਤਿਨ ਰੂਪ ਪੁਰਬ ਆਹਿ ਪਰਮ ਮਹਾਨਾ ॥
 ੩੬ ॥ ਸ **ਦੇਖਾ** ॥ ਗਿਰਮ ਦਿਰਿ ਮੇਰੁ ਸਮਾਨ ਬਡੇ ਗਣ ਰਾਖ ਸਜਾ
 ਬਲ ਤੇ ਰੂਪ ਏਹਾ ॥ ਹਰਖੀ ਸਿਖ ਪੇਖ ਹਨੁ ਮਤ ਕੋ ਕਪਿ ਕੁੰਜ ਰਕ
 ਯਹ ਵਾਕ ਮਲਾਏ ॥ ਤੁਮਹੋ ਬਲਵੰਤ ਬਡੇ ਜਗਮੇਤੁ ਨੁਰਾਖ ਸ
 ਪੇਖਹਿ ਲੇਹਲੁ ਕਾਏ ॥ ਪਥ ਤੇ ਕਲਮਾਨ ਸਦਾ ਕਪਿ ਕੁੰਜ ਰਸਾਰ
 ਕਹੋ ਅਬਰਾਮ ਹਿਜਾਏ ॥ ੩੭ ॥ **ਗੀਆ ਮਾਲਤੀ ਛੰਦਾ** ॥ ਤਵ ਦੇਖਣੇ
 ਤੇ ਪਾਕਣਾ ਮਮਰੁ ਖਉਰ ਮੇਰਾ ਰਿਯਾ ॥ ਅਬ ਕਰੋਗੇ ਮਧੁ ਲੇਕ

ਰਿਜੋਹੋਇਆਇਸਥਾਰਿਯਾਸੀਯਕਹਯੋਮੇਰੀਵਿਸੁਗਚਰਸੁ
 ਅਲਪਫਲਕਫਲੀਜੀਏਮੇਪਰੀਹੋਇਨਬੰਦਮੇਕਫਲਾ
 ਅਖਾਰਕੀਜੀਏ॥੩੮॥ਤਬਖਾਇਕਫਲਬੰਦਸੀਤਾਂਹਨਮ
 ਨਪਧਾਰਯੋਕਫਲਦੁਗਿਆਇਉਤਾਂਹਿਤੋਮਨਬੀਚਦੇਹੁਬਿਚਾ
 ਯੋਜਗਤਦੁਤਾਂਮਾਇਯੋਕਾਜਕੇਦਹਸੁਮਿਕਾਜਮਦੁਖਦੇ
 ॥ਕਫਲਮੇਰਕਰਿਨਹਜਾਇਜੇਦਹਅਧਮਦੁਨਕੁਖਦੇ॥੩
 ੯॥ਕਫਲਮੇਰਕਗਪਿਖਗਟੁਦੇਕਫਲਬਾਤਤਾਂਸੋਕੀਸੀਯੋ॥੬
 ਰਜਾਓਰਾਖਦੁਦੇਖਦੇਹਿਤਤੋਕਫਲਜਸਲੀਜੀਯੋ॥ਇਮਧਾਰ
 ਮਨਮੋਫਰਮਾਇਓਲਗੋਬਿਖਉਪਾਰਨੇ॥ਅਸੋਕਬਨਮੇਸੋ
 ਕਡਾਰੇਚਹੋਗਾਖਸਮਾਰਨੇ॥੪੦॥ਤੁਰਸੀਯਫਾਯਾਫਿਰਿਕੋਸ
 ਫਾਮੇਰਬਨੀਉਪਾਰਿਯਾਬਨਪਾਤੁਤੋਕਪਿਦੇਖਕੋਫਿਰਮਾਇ

ਰਾਖਸਨਾਰਿਯਾਜਾਨਕੀਕੋਪੁਛਹੈਕਪਿਕੋਨਉਦਭਟਹੈਭਗੇ॥
 ਸੀਅਕਹੈਤੁਮਹੀਜਾਨਹੈਛਲਨੀਚਰਾਖਸਜੋਕਰੇ॥੪੧॥ਮੇਰੁ
 ਖਸੋਕਸਮਾਕੁਲਾਕਛਸਾਰਨਹੀਪਾਵਤੀ॥ਜੇਸਨਿਤੁਰਾਖਸ
 ਨਾਰਿਯਾਸਭੁਭਾਗੀਆਂਡਰਪਾਵਤੀ॥ਹਨੁਮਾਨਕੀਤੇਕਰਮ
 ਜੇਤਿਨਜਾਇਭਾਖਯੋਰਾਵਣੇ॥ਸੁਟਿਦੇਵਆਯੋਕੋਭੁਲੀਕਪਿ
 ਰੂਪਿਤੁਡਰਪਾਵਣੇ॥੪੨॥ਸੀਅਸਾਥਤਿਨਕਰਵਾਰਤਾਮਾਜੇ
 ਕਬਨੀਉਪਾਰਿਯਾਪੁਸਾਰਦੈਤਸੁਤੇਰਯੋਕਪਿਮਾਹਿਅਤਿ
 ਬਾਲਿਕਾਰਿਯਾਪੁਸਾਰਪਾਲਕਸਾਰਿਕੋਨਿਰਭੀਤਿਬੈਠਹੈਤੁ
 ਭਾਂਸੇਸੁਨਿਤੁਰਾਵਣਕੋਪਉਠਯੋਕਹੈਸੇਵਕਹੈਕਹਾਂ॥੪੩॥ਜਿ
 ਕਰਛੰਦ॥ਦਸਲਾਖਕਿਕਰਭੁਜਯੋਦਸਕਿਠਰਾਖਸਰਾਜਾਹ
 ਨੁਮਾਨਮਹਲਉਖਰਬੈਠੈਦੋਰਰਾਵਣਸਾਜਾ॥ਕਿਤੁਲੇਹਬੰਭੁ

ਸੁਆਯਾਤੁ ਨ ਆਹਿਗਿਰਮਾਕਾਰਾਹਲਾਇਬੈਠਲਿਗੁ
 ਲਕੇਮੁਖਲਾਲਨੈਨਪਸਾਰਾ॥੪੪॥ ਭੁਜੇਗਪ੍ਰਸਾਤਛੰਦ ॥ਜ
 ਬੈਤਾਂਹਿਦੇਖੇਘਨੇਜੰਤ੍ਰਾਏ॥ਕਰੇਸਿੰਘਨਾਦੇਹਨੁਤੁਸੁਨਾਏ॥ਉ
 ਮਾਕਿਕਰਾਦੇਖਯੋਦੁਖੁਬਾਲਾ॥ਮਨੁਸੁਰਸੇਹੇਪ੍ਰਤਾਪਿਕਰਾ
 ਲਾ॥੪੫॥ ਸਦ੍ਰੁਖਾ॥ਗਾਵੁਲਕਿਕਰਕੋਪਅਏਹਨਮਾਨਹਕੋਬ
 ਹੁਸਸਤ੍ਰਪ੍ਰਹਾਰੇ॥ਕੋਪਭੁਜੇਹਨਮਾਨੁਬਲੀਓਠਲੇਹਕਿਥਿਭੁਸੁ
 ਗਥਸਿਭੁਰੇ॥ਰਾਖਸਾਥਿਧਤਾਹਿਨੇਗਜੰਗਜਮਤੋਜਿਮਮ
 ਛਰਮਾਗੇ॥ਗਾਵੁਲਬਾਤਸੁਨੀਜਬਹੀਅਤਿਕ੍ਰੋਧਭੁਯੋਤਿਨਚੀ
 ਤਮਸ੍ਰਾਗੇ॥੪੬॥ ਪਚਿਸਿਰਦਾਰਸੁਅੰਗਪਠੇਹਨਮਾਨਵਹੀਪੁ
 ਨਿਮਾਰਗਿਰਾਏ॥ਸਾਤੁਅਮਾਤੁਨਕੇਸੁਤਗਾਵੁਲਕੋਪਭੁਰੇਓ
 ਰਮਾਨਪਠਾਏ॥ਪੁਰਬਜਿਉਹਨਮਾਨਵਹੀਰਲਭੀਤਰਕੋਪਭੁ

ਈਬਿਧਘਾਏ॥ ਮਾਰਤਨੰਦਨ ਮਾਰਸਕੁ ਮਾਰਠੇ ਹਕੁ ਬਿਭਸੁ
 ਹਾਥ ਫਿਰਾਏ॥ ੪੧॥ **ਵੈਰਾ** ॥ ਪੂਰਬ ਠੋਰਸੁ ਬੈਠੁ ਪੁਨਿ ਮੈਰਨ ਕੇ
 ਪਾਥਿ ਹੋਗਾ॥ ਅਖੈ ਕੁ ਮਾਰਸੁ ਮਾਪੈ ਜਨ ਯਮ ਮਾਨੇ ਘੋਗਾ॥ ੪੨॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਪੇਖਹ ਨੂਤਿ ਨਕੁ ਦਾਮ ਕਾ ਸਚ ਰੁਕਰ ਲੋਹ ਕਿਥਿ ਮਸਿ
 ਭਾਗੇ॥ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਨ ਭ੍ਰਿਮੰ ਰੂਲ ਤੇ ਕੁਪਰਾਵੁ ਲਕੇ ਸੁਤ ਕੋ ਸਿਰ ਮਾ
 ਰਾ॥ ਸੈਨ ਹਨੀ ਸਗਰੀਤਿ ਨ ਕੀ ਕਿੰਨ ਜਾਇ ਕਹਯੋ ਸੁ ਮਾਖੈ ਰਲਾ॥
 ਗ॥ ਰਾਖ ਸਰਾਜ ਸਕੋ ਪਭੂਰੇ ਮਗਾਵਾ ਜਿਤ ਕੋ ਯਹ ਵਾਕਉ ਚਾਗੇ॥ ੪
 ੩॥ ਸੁਤ ਮੈ ਅਬ ਜਾਉਤ ਹਾਰਣ ਮੈ ਜਿਹ ਠੋਰਾ ਮੈ ਹੋ ਜਿਨ ਮੈ ਸੁਤ ਮਾ
 ਰੇ॥ ਤਹਿ ਕੋਰਣ ਮਾਹੋ ਹਨੇ ਅਬ ਹੀਨ ਹਿਬਾਧ ਮਨੇ ਨਿਜ ਭੁਨਮ
 ਜਾਗੇ॥ ਮਘ ਵਾਜਿਤ ਬਾਪ ਕੋ ਮਾਪ ਕਹਯੋ ਉਰ ਕੇ ਸਭ ਸੋ ਕਸੁ ਦੇਹ
 ਨਿਵਾਰੇ॥ ਮਮ ਜੀਵਾ ਤਿਕਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਸੁ ਨੇਇਹ ਦੁਖ ਤਵ ਕਸੁ

ਆਪਉਚਾਰੇ॥੫੦॥**ਨਰਾਜਛੰਦ**॥ਸੁਬਹਮਪਾਸਡਾਰਬੇਗਬਾਂਧਤਾ
 ਲਿਆਇਹੋ॥ਬਖਾਨਇਦੁਜੀਤਯੋਚਲੇਨਬੇਗਲਾਇਹੋ॥ਗਯੋ
 ਸੁਦਾਖਪੁਤਕੇਸਮੀਪਕੋਪਰਾਵਣੀ॥ਨਿਹਰਤਾਂਹਨੁਸੁਬਿਭੁਲੀ
 ਨਬਾਹਿਦਾਹਿਣੀ॥੫੧॥**ਸਵੈਯ**॥ਖਗਰਾਜਸਮਾਨਤੁਬੈਹਨੁਮਾ
 ਨਸੁਕੁਦਾਮਕਾਸਚਢੇਬਲਧਾਰੇ॥ਨਭਿਬੀਚਫਿਰੇਇਹਭੁੰਤਿਹ
 ਨੁਮਾਪਦਾਜਿਤਤਾਹਿਸਿਲੀਮੁਖਮਾਰੇ॥ਸਰਪੰਚਦਏਕਪਿਕੋਸਿ
 ਰੰਮੈਪੁਨਿਆਨਭੁਲੇਰਿਦਮਾਂਹਿਪ੍ਰਯਾਗੇ॥ਖਟਪਾਦਨਮੈਇਕਪੁਛ
 ਹਨੀਮਪਦਾਜਿਤਕੇਹਰਿਜਿਓਲਲਕਾਰੇ॥੫੨॥**ਸਵੈਯ**॥ਤੁਬ
 ਕੋਪਭੁਰੇਹਨੁਮਾਨਬੁਲੀਨਭਿੰਨਿਤੁਲਮੁਸਲਹਾਥਓਭਾਰੇ॥ਮਪ
 ਦਾਜਿਤਕੋਰਥਮੋਰਤੁਰੰਗਮਸਾਰਥਿਤਾਖਿਨਭੀਤਰਮਾਰੇ॥ਪ
 ਨਨਦਬਡੀਓਰਲਾਜਭੁਈਕਪਿਅੰਰਭੁਏਰਥਮੈਅਸਦਾਗੇ॥ਤਿ

ਨਬਾਧਲਾਏਹਨੁਮਾਨਉਮਾਚਤੁਗਨਨਫਾਸਕਰੇਸਤਕਾਰੇ॥੫
 ੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਾਵਣਪਾਸਲਿਜਾਨਹਿਤਹਨੁਚਲਾਏਬਾਧਾ॥
 ਰਖੇਪੁਰਕੇਸਗਲਜਨਦਿਪਤਨਜਾਨੇਆਧਾ॥੫੪॥ **ਕਥਿਤੁ** ਜੋ
 ਹਿਨਾਮਭੁਜਜਗਬਿਧਨਕੇਲੇਕਤਜਿਕੋਟਗਵਿਭਾਸੁਰਸੁਰਾਮਪ
 ਦੁਪਾਇਹੈ॥ ਤਿਨਹੀਕੇਪਾਦਕੇਜਧਾਰਿਦਕੰਜਹਨੁਮਾਨੁਬਲਦ
 ਨਨਹਿਫਾਸਕੇਫਸਾਇਹੈ॥ ਸਮਸਤਬਿਧਹੀਨਰਾਮਸੇਵਕਪ੍ਰਬੀ
 ਨਬਲਭੁਯੋਨਹੀਛੀਨਇਹਘਾਤਮੈਨਾਆਇਹੈ॥ ਰਾਮਬਲਧਾਰੀ
 ਚਹੇਕਥਾਬਿਸਥਾਰੀਗਾਢਲੀਕਨਿਜਸੇਵਕਤੇਕੋਤਿਕਰਿਖਾਇਹੈ
 ॥੫੫॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਨਾਤਮਗਾਮਾਇਣੇਉਮਾ** ਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇਸੁ
 ਦਰਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ **ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਯੁ** ॥ **ਸਦ੍ਵੰਯਾ** ਫਾ
 ਸਪਰੀਗਲਾਮਾਦਤਹੈਹਨੁਮਾਨਮੈਨੁਰਭੋਨਨਿਹਾਰੇਖਨਮਾਦ

ਤਤਹਿ ਮਹਾਜਨ ਖੁਠਹਨੇ ਸੁਤੁਲਾ ਸਿਰਮਾਰੇ ॥ ਫਾਸਗਈ ਚਤੁਰ
 ਨਨਕੀ ਖਿਨ ਸਿਰਮਾਰੇ ॥ ਨਮਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਾਨਹਨੁ ਲਘੁ ਜੇਵਰ
 ਜਾਹਿ ਸਕਾਰ ॥ ਗੋਰਵ ਮਾਰਸਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਠੈਰ ਦਸਾਨ ਨਮੰ
 ਧਸਭਾ ਮਾਘਦਾ ਜਿਤ ਤਾਂਹਿ ਹਨੁ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ਜਿਨ ਬਾਨਰ ਰਾਖਸ
 ਮਾਰਦੇ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪਰੀ ਸਪਿ ਖੋਕਪਿਆਏ ॥ ਸੁਅਮਾਤ ਨਸਾਥ
 ਬਿਚਾਰ ਭੁਲੇ ਕਛੁ ਲਾਇ ਕਦੇ ਸੁਦੇਹ ਕਰਾਏ ॥ ਇਹ ਲੋਕਿ ਕਬਾਨਰ
 ਨਾਹਿ ਇਹੋ ਮਾਘਦਾ ਜਿਤ ਭਾਖਸੁਭੇ ॥ ਨਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨ ॥ ਫਿਰਾਮਾਹਿ
 ਬਜੀਰ ਪ੍ਰਹਸਤੁ ਬਡੇ ਤਿਨ ਪੇਖ ਸੁਗਵਦਵਾ ਕਾਮਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਹਸਤੁ
 ਛੇਤੁ ਮਯਾ ਕਪਕੇ ਕਿਹ ਠੈਰ ਕਹੇ ॥ ਇਹ ਕਿਉ ਚਲਾਮਾਏ ॥ ਇਹ ਕੋਨਹਿ
 ਕਾਜ ਕਹਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਕਿਨਹੈ ॥ ਇਨ ਕੋਇਹ ਠੈਰ ਪਠਾਏ ॥ ਬਨਕਾਹਿ ਨਿ
 ਮਿਤ ਹਨੇ ਹਮਰੇ ਪੁਨਿ ਕਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਸੁਗਾਖਸਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਬਸਾਦ

ਰੁਤਾਹਿ ਪ੍ਰਸਤ ਕਹੈ ਕਪਿਕੋ ਨਹਿ ਤੁਇ ਹਠੈ ਰਪਠਾਏ ॥ ਮੁਖਸਾ
 ਚਕਹੈ ਇਹ ਗਜਸਭਾ ਭਰਨਾਹਿ ਕਰੋਹ ਮਦੇ ਹਛੁ ਭਾਏ ॥ ਹਰਖੇ
 ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਨੀਬਤੀ ਯਾਤ ਬਰਾਵਟ ਉਰਖਰੇ ਮੁਖ ਚਾਏ ॥ ਪਿਖਰਾ
 ਵਟ ਲੈ ਕਤਿ ਕੇਟ ਕੋ ਹਨੁ ਮਾਨਤ ਬੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨਿ
 ਕਥਾਰਘੁ ਨਿਦਨ ਕੀਕਹਨੇ ਹਿਤ ਗਮਾਚਿ ਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਦੇ
 ਵਨ ਕੇ ਰਿਪਗਮ ਕਦੁਤ ਸੁਮੇਹ ਰਿਜੀ ਸਭ ਕੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
 ਪਾਤਿ ਨੀਨਿ ਜਨਾਸਨ ਮਿਤ ਸੁਤੇ ਹਰੀ ਬਨਦੰਤ ਕਮਾਹੀ ॥ ਜਿਮ
 ਪਾਵਨ ਮਾਹੁਤ ਸ੍ਵਾਨ ਹਰੇ ਕਛੁ ਅੰਤਰ ਪਾਇ ਸੁਆਗਨ ਮਾਹੀ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਸੇਰਘੁ ਨਾਥ ਸੁਗੀਵ ਕਿਸਾਥ ਮਤਿ ਗਧਰਾ ਪਰਮੀਤ ਭਏ ॥ ਬਾ
 ਲਿਨ ਮਾਰਸੁ ਏਕਹਿ ਬਾਨ ਸੁਗੀਵ ਕਿਸੀ ਸਹਿਛੁ ਤੁਦਏ ॥ ਬਾ
 ਨਰ ਗਜਬਲਾਇ ਮਹਾਕਪਿਕੋਟਿ ਪਤੀ ਇਕਠੈ ਰਕਏ ॥ ਸਾਨੁ ਜ

ਰਾਮ ਸੇਮੇਤ ਕਪੀਦਰ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਵਰਖਣ ਕੇ ਪਭੁਏ ਹੋ॥ ੬॥ ਸਿਖ
 ਸੋਧਨ ਕੇ ਕਪਿਨਾਥ ਬੁਲਾਇ ਸੁਬਾਨ ਰਦੇ ਸਨਦੇ ਸਪਠਾਏ॥
 ਤਿਨ ਮੋਇਕ ਪੋਨ ਕੁਮਾਰ ਹਨੁ ਸਿਖ ਛੁਟਤ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਪੁਰਿ ਮਝੇ
 ॥ ਮਮਦਾਰ ਜਨੈ ਨ ਸੁਸੀਲਾ ਪਿਖੀਕ ਪਿਤੋ ਬਨ ਪਾਰ ਸਭੈ ਫਲ
 ਖਾਏ॥ ਸਰਚਾਪ ਲਾਏ ਮਮਦਾਰ ਨ ਕੋਟੁ ਹਮਾਇ ਹੁਤੇ ਇਮ ਰਾਖ
 ਸਘਾਏ॥ ੧॥ ਤੁਨ ਰੰਖਨ ਕੇ ਹਿਤੁ ਦੈਤੁ ਹਨੇ ਸੁਭ ਜੀਵਨ ਕੋ ਤੁਨ ਰ
 ਜਨ ਪਿਆਰੇ॥ ਚਤੁਰਨ ਨ ਫਾਸ ਸੁਬਾਧ ਹਮੇਇ ਹਲਿ ਮਾਤੁ ਭੁਏ
 ਘਨ ਨਾਦ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਬਿਧ ਕੇ ਬਰ ਮੇਛੁ ਹਿਫਾਸ ਗਈ ਦਸ ਕੰਠ ਨਹੀ
 ਅਬ ਠੇਹਾ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਮਿਸ ਬਿਧਨ ਕੋਇ ਹੋਰ ਮਯੇ ਹਿਤੁ ਭਾਖ ਨੁਪੀ
 ਕਰਣਾਰ ਸੁਭਾਰੇ॥ ੨॥ **ਗੀਆ ਮਾਲਤੀ ਛੰਦਾ॥** ਵਿਚਾਰ ਗਵਟ ਲੋਕ
 ਗਤਿ ਪਿਖ ਰਾਖ ਸੀਮਾ ਤਿਨਾ ਗਯੋ॥ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਸੋਮੇ ਖਕਰਣੀ ਦੇਵਿਕਾ

ਤਉਰਮੇਗਹੋ॥ ਬਿਧਵਿਸਥਿਤਮਤੁਭਯੋਵਿਸੁਸ਼ਵਾਤੇਪਿਤਭਾਨਏ
 ॥ ਪੁਲਾਸਤਦਾਦਾਮਾਹਿਤੇਕੁਬੈਰਬਾਂਧਵਜਾਨਿਯੋ॥ ਈਸ^{ਦੁਖ}ਤੁ
 ਨਮਾਤਮਬੁਧਿਨਗਾਖਸਹੈਦਿਜਦੇਹਸਭੈਤੁਮਗੀਜਗਜਾਨੇ॥ ਪੁ
 ਨਮਾਤਮਬੁਧਿਨਗਾਖਸਹੈਪਨਮਾਨੰਦਤੁਇਸਬੇਦਪ੍ਰਮਾਨੇ
 ॥ ਤਨੁਬੁਧਿਸੁਖਾਦਿਕਤੇਨਹੀਸੁਬਿਕਾਗਬੰਹੀਨਹਿਬੇਦਬਖਾ
 ਨੇ॥ ਮਾਗਿਆਨਜਨੇਭਵਬਿਧਨਤੇਵਹਯੁਠਮਹੇਗੁਣਸਾਪਸ
 ਮਾਨੇ॥ ੧੨॥ ਕ^{ਬੰਤੁ} ॥ ਕਹੋਸਾਚੰਦਤਰਾਈਤੋਹਿਵਿਕ੍ਰਿਯਾਨਕਾਈ
 ਸੁਬਿਕਾਰਹੇਤਵੈਤਤਵਰਚਿਨਹੀਠਾਨਿਯੋ॥ ਸਰਬਠਰਜਿਓਮ
 ਕਾਸਲੈਪਤੇਉਦਾਸਤਨਮਾਹਿਤਿਮਸੁਖਮਸੁਆਪਕੋਪਛਾਨਿਯੋ
 ॥ ਦੇਹਨੈਨਪ੍ਰਾਨਜਨਮਾਤਮਪਛਾਨਸੰਭਭਵੈਬਿਧਵਾਨਇਹਨੀ
 ਠਉਰਿਮਾਨਿਯੋ॥ ਮਖਰਮਨੰਦਚਿਦਕੰਦਮਜਮਾਪਿਖਬਿਧ

ਨਬਿਹੀਨ ਜਨ ਬੇਦ ਕੈ ਬਖਾਨ ਯੋ॥੧੧॥ ਭੁਮ ਕੋ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਮ
 ਤਮਾਨ ਪਾਰਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਜਾ ਮਾਤਮ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਨਿਹਾਰ ਯੋ॥ ਭਿ
 ਕਾਰ ਕੇ ਵਿਕਾਰ ਮਨ ਮਾਤਮ ਨਿਹਾਰ ਨਹੀ ਬੰਧ ਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵਿਕ
 ਰ ਜਊਚਾਰ ਯੋ॥ ਮਾਤਮ ਮਨੇ ਦਘਨ ਨਹਿ ਹੋ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਦੇਹ ਤੇ
 ਬਿਲਖਨ ਸੁਨੀ ਕੇ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਯੋ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਭਿਪਾਧਿ ਬਿਨ ਮ
 ਤਮ ਕੋ ਜਾਨਿ ਮਨ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਈ ਜਗ ਬਿਪ ਕੋ ਨਿਦਾਰ ਯੋ॥੧੨॥
 ਸਾਧਨ ਸੁਬੰਧ ਹਾਨਿ ਕਰੇ ਮੈ ਬਖਾਨ ਮਬ ਸਾਦਧਾਨ ਹੋਇ ਕੈ ਸੁਰ
 ਵਲ ਸੁਨੀ ਜਿਯੋ॥ ਬੰਧ ਮਲਹਰੇ ਤੁਮ ਗਿਅਨ ਭੁਰਧਰੇ ਪੁਨਿ ਯਾ
 ਹਿ ਕੋ ਨਿਮਿਤ ਸੇਵਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ॥ ਵਿਸੁੰਧਿ ਤੈ ਤੁਗਿਅ
 ਨ ਨਿਜ ਮਾਤਮ ਪਛਾਨ ਪਦ ਪੂਰਨ ਮਹਾਨਿ ਮਬ ਪਾਇ ਬੇਗਾਣੀ
 ਜਿਯੋ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਰੇਰਾ ਮਮ ਬਭੁਜ ਯੇ ਸੁਕਾ ਮਤ ਜਿਭੁਲ ਚੁਕ ਗਏ

ਅਬਧੈਰਿਤਜਿਦੀਜਿਯੋ॥੧੩॥ਜੇਈਸਰਣਪਰੇਗਮਤਾਹਿਸੇਸ
 ਨੇਹਕਰੇਜਾਨਕੀਕੋਪੁਜਾਅਬਸੰਗਤਾਹਿਲੀਜਿਯੋ॥ਸੁਤਬਾਧਵ
 ਮਿਲਾਇਗਾਮਪਾਇਪਰੇਜਾਇਨਾਥਭੁਲਚੁਕਗਏਅਬਿਮੋਹਿਬ
 ਖਸੀਜਿਯੋ॥ਲਏਤਉਬਾਰਦੁਹੈਉਦਾਰਦਮਦਿਤਗਮਭਗ
 ਵੰਤਮਮਕਹਯੇਸੇਈਕੀਜਿਯੋ॥ਗਮਸੇਵਕਰੇਬਿਨਕਾਹੁਕੇਨ
 ਕਾਜਸਰੇਕੈਸੇਭਵਾਸਿਧਤਰੇਦੁਖਹੀਪਈਜਿਯੋ॥੧੪॥ਜੇਨਸੇ
 ਵਕਰੇਤੈਅਗਿਆਨਮਾਗਜੰਗੇਨਿਜਮਾਤਮਕੇਸਾਥਤਿਨਆ
 ਪਦੈਰੁਠਾਨਯੋ॥ਜਿਨਿਕੇਨਬੋਧਨਿਜਪਾਤਕਨਿਰੋਧਕੀਨੈਸੇਖਕੀ
 ਨਸਿਕਾਤਵਹੇਇਮਮਜਾਨਯੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਹਨਮਾਨਜੇਬ
 ਖਾਨਕਰੇਸੁਨਕੈਦਸਾਨਨਸੁਕੋਧਉਰਮਾਨਯੋ॥ਕਰੇਇਗਲਾਲ
 ਸਨਪਾਦਕਕਰਾਲਸੁਚਬਾਇਦੇਤਮਾਲਹਨਮਾਨਕੋਬਖਾਨਯੋ॥

੧੫॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕਪਿਦਸੁਮਤਿਤੇਰੀਤੈਨਲਖੀਗਤਿਮੇਰੀਕ
 ਪਿਨੀਚਸੁਮਭੀਤਮਮਕੋਸੇਕੋਬਖਾਨਹੈ॥ ਕੋਨਹੈਰੇਰਾਮਸੁਰੀ
 ਵਕੋਨਜਾਨੇਨਾਮੁਦੁਭੀਮਾਰਡਾਰੇਤਬਮੇਹਿਬਲਜਾਨਹੈ॥ ਤੇਹਕੋ
 ਸੁਮਾਰਿਪੁਨਿਜਾਨਕੀਉਤਾਰਿਸਿਰਰਾਮਲਖਮਨਹਨੇਕਾਹੁ
 ਕੀਨਕਾਨਹੈ॥ ਪੁਨਿਹਨੇਕਪਿਰਾਈਜੋਈਭਏਹੈਸਹਾਈਬਲ
 ਬਾਨਰਕੀਮਾਰੇਤਬਮੇਹਕੋਪਛਾਨਹੈ॥ ੧੬॥ ਸੁਨਕੇਲਿਕੇਸਬ
 ਨੀਕੋਪਯੋਭੁਵਾਨੀਹਨੁਮਾਨਤਾਹੀਉਪਮਾਸੁਪਵਕਕੀਦਿਜਿਯੇ
 ॥ ਗਵਨਕਰੇਰਾਮੇਰੇਜੋਰਕੇਸਮਾਨਨਾਹੀਰਾਮਚੇਦਦਾਸਮੇਸੁਇ
 ਹੀਜਾਨਿਲੀਜਿਯੇ॥ ਸੁਨਹਨੁਮਾਨਵਾਕਕੋਪਕੇਲਿਕੇਸਇਕਰਾ
 ਖਸਬੁਲਾਇਕਹਯੋਬੋਗਏਹੈਕੀਜਿਯੇ॥ ਦੈਤਿਸੁਤਿਨਰਿਸਭ
 ਲੇਹਿਯੋਨਿਹਾਰਿਅਬਯਾਹਕਪਿਕੁੰਜਰਕੇਖੰਡਖੰਡਕੀਜਿਯੇ॥

੧੧॥ ਆਇਧਉਠਾਇਪਰੇਵੈਤਇਕਧਾਇਤਿਹਿਦੇਰਾਮਪਜਾਇ
 ਸੁਵਿਭੀਖਣਾਨਿਦਾਰਿਯੋ॥ ਬਾਨਰਸੁਦਤੁਯਹਬਰੇਹੈਸਪੁਤਸੁ
 ਨਿਰਾਜਨਕੇਰਾਈਯਹਿਬਨੇਨਹੀਮਾਰਿਯੋ॥ ਰਾਮਪਾਸਬਾਤਕੋਨ
 ਕਹੈਗੋਬਿਖਆਤੁਜਬਰਾਮਕੋਪਾਛੁਨਯਹਦਤੁਹੀਬਿਦਾਰਿਯੋ॥
 ਬਧਕੇਸਮਾਨਿਕਛੁਆਨਹੀਬਿਚਾਰਕਰਯਾਹਿਕੇਸਰੀਰਪਰਚੇ
 ਨਬਨੇਧਾਰਿਯੋ॥ ੧੨॥ ਪਿਖਬਾਨਰਸਰੀਰਸੁਗੰਧਕਯੁਬੀਰਕ
 ਛੁਭੁਜਾਬਲਹੋਇਗੋਤੁਲਰੇਤਦੁਆਇਕੋ॥ ਵਿਭੀਖਣਕੀਬਾਤ
 ਠਾਈਮਾਨਬਿਖਾਤਤਿਨਰਾਖਸਾਂਕੇਰਾਈਵੈਤਭਾਖਯੋਬੁਲਾਇਕੋ
 ॥ ਬਾਨਰਕੋਮਾਨਸੁਲੰਗਲਮੇਮਹਨਸਦਾਤਾਹਿਕੇਸੁਜਾਥਦਿਜੇ
 ਤੁਲਲਪਟਾਇਕੋ॥ ਪੁਰਮੇਭੁਮਾਇਪੋਛੁਪਾਛੁਕਜਗਾਇਪਿਖੇਸਾ
 ਖਾਮਿਗਹਲਾਦਿਜੇਤਾਹਿਮੇਪਠਾਇਕੋ॥ ੧੩॥ ਪੁਰਪਾਟਸਾਟਤਾ

ਟਾਮੈਰੇਸਾਮੀਦਸਾਲੇਸਭਪੁਛਸੇਲਪਟੇਲਾਇਖਸਗੀਵਿ
 ਛਾਵਿਲੇ। ਤੇਲਸੋਭਿਗਾਇਦਏਪੁਛਲਪਟਾਇਕਛਪਾਵਕਜ
 ਗਇਲਗੈਦੈਤਬਿਗਸਾਵਲੇ। ਜੇਦਰੇਸੋਬਾਧਹਨਮਾਨਬਲਵ
 ਨਖਲਚੇਰਚੇਰਭਾਖਲਗੋਪੁਰਮੇਕੁਮਾਵਲੇ। ਪੀਠਫੇਲਕੇਬਜ
 ਹਿਇਕਈਟਕੇਚਲਾਂਹਿਸਿਰਠੀਗਾਇਕਮਾਰਲਗੋਗਾਰੀਕੁਸੁ
 ਲਾਵਲੇ। ੨੦। ਦਾਪੁਕੋਕੁਮਾਰਭਿਮਾਸਹੇਸਿਰਮਾਰਕਛਮਨਮੇ
 ਬਿਚਾਰਸੋਈਚਲੇਗੋਦਿਖਾਇਕੈ। ਗਏਚਾਦਪੋਰਧਾਏਤੰਨਬਿਧਨ
 ਛੁਡਾਏਹਨਮਾਨਤੁਨਮਾਪਨੇਸੁਸੁਖਮਬਨਾਇਕੈ। ਗਿਰਸੋਮ
 ਕਾਰਕੈਓਪਾਰਪੁਰਦਮਾਰਲਯੋਲੋਹਬਿਭਹਾਥਪਰੋਫੇਰਕਿਲਕ
 ਇਕੈ। ਜੇਈਹੁਤਰਖਵਾਰੇਹਨਮਾਨਸਭਮਾਰੋਫੇਰਮੰਜਨੀਕੁਮਾ
 ਰਗਜਭੇਨਚਫੇਧਾਇਕੈ। ੨੧। ਕ**ਬਿਤ** ॥ ਕੁਦਕੁਦਕੈਮਟਾਰੀਚ

ਫੈਹਨੁ ਮਾਨ ਜਾਗੀ ਕਿਲਕਾਰ ਪੈਛ ਪਾਵਕ ਸੁਪਰਕੋ ਪ੍ਰਜਾਰਹੈ।
 ਪੀਛੇ ਪਾਵਕ ਜਗਾਇਆ ਗੇਭੁ ਗੇਭੁ ਪਾਰਖਾਇ ਪਰਤੋ ਰਨ ਜਗਾਇ
 ਸੁਮਹਾਂ ਜਨ ਕੋ ਮਾਰਹੈ। ਹਾਇ ਸੁਤਿ ਹਾਇ ਪਤਿ ਹਾਇ ਮਾਇ ਭਾਇ
 ਬਾਪ ਗਾਖ ਸਕੀ ਨ ਗੀ ਯਾਂਹਿ ਮਾਲ ਜਾ ਪੁਕਾਰਹੈ। ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸਿਰਚ
 ਰੇਤ ਹਿ ਪਾਵਕ ਸੇਜ ਗੇਛਿ ਰਿਭੁ ਮਿਆਗ ਪਰੇ ਜਨ ਦੇਵ ਤਾ ਪਦਾਰ
 ਹੈ। ੨੨। ਮੈਰ ਪੁਰ ਜਾਗੇ ਸ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਮਾਰਯੋ ਫਿਰੀ ਖਨ ਕੋ ਜ
 ਨ ਪੁਰਏ ਕਹੀ ਉਬਾਰਯੋ। ਕੁਦ ਸਲਾ ਸਿਧ ਪਰ ਪੈਛ ਕੋ ਰੂ ਬਾਇ
 ਕਰਹੈ ਇਸਾਵ ਧਾਨ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਿਲਕਾਰਯੋ। ਪੈਨ ਮਾਂਗੀ ਮੀ
 ਤ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਸੀਤਾ ਭਏ ਪਾਵਕ ਸਸੀਤ ਨਾ ਲਿਗੁ ਲਕਪਿ
 ਜਾਰਯੋ। ਜਾਹਿ ਨ ਮਕੋ ਚਿਤਾਰ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਨ ਉਤਾਰ ਜਗਤੀ ਨਤ
 ਪਾਵਕ ਸੁਰਾਮ ਜਨ ਮਾਰਯੋ। ੨੩। **ਦੇਹਰਾ** ਤਿਨ ਰਾਖਵਰਕੇ

ਦੁਤਪਤਉਤਮਪੋਨਕੁਮਾਗਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਾਵਕਤਾਹਿਕੋਸਕੇਨ
 ਗੋਰਜਾਜਾਗਾ॥੨੪॥ ਇਤਿਸ਼ੀਮਤੁਮਾਂਧਿਯੰਤੁਮਰਾਮਾਇਣੇਉ
 ਮਾਮਹੇ ਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸੁਦਰਕਾਂਡੇਚਤੁਰਥੇਧਯਾਇ॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵ
 ਉਦਾਚਾਕਬਿਤੁ॥ਸ਼ੀਮਾਦਿਗਜਾਇਫੇਰਸੀਸਕੋਨਿਦਾਇਹਨੁ
 ਮਾਨਕਯੋਮਾਇਮੁਹਿਮਾਇਸੁਸੁਦੀਜਿਯੋ॥ਬੇਗਤਹਿਜਾਂਉ
 ਸਮਾਚਾਰਸੁਸੁਨਾਉਤਬਪਿਖੇਰਘਬੀਰਮਬਇਹਾਂਹੀਅਨੀ
 ਜਿਯੋ॥ਮੇਸੇਭਾਖੰਤੀਨਪ੍ਰਦਛਨਬਨਾਇਦਈਕਰਕੇਪ੍ਰਣਾਮ
 ਕਯੋਮਾਤੁਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ॥ਦੇਵਤੇਕਯਾਨਮਬਕੋਰੰਮੇਪਯਾ
 ਨਰਘਬੀਰਕੋਲਿਮਾਉਨਿਜਨੈਨਸੇਦਿਖੀਜਿਯੋ॥੧॥ਲਖਮ
 ਦਸਿਗਸੁਮਨੰਗਸੇਸੁਹਾਇਹਰੇਬਾਨਰਕੇਰਾਈਕਪਿਕੋਟਿਨਮਿ
 ਲਾਇਕੈ॥ਸੁਨਿਕੈਸੁਬਾਤਿਸ਼ੀਮਰਹੀਬਿਲਖਾਇਜੀਪਫੇਰਤੁ

ਨਕਹਯੋਹਨੁ ਮਾਨਕੋ ਸੁਨਾਇਕੈ॥ ਤਿਤੇ ਅਬ ਜਾਇ ਸੁਖ ਹੋਹਿ
 ਪਥਿ ਮਾਹਿਕਾ ਪਿਤੋ ਹਕੋ ਨਿਹਾਰ ਦਖੰਦਏ ਬੇਭੁਲਾਇਕੈ॥ ਯਾਤੇ
 ਉਪਗਤਾ ਅਬ ਜੀਵਨੇ ਸੁਜਾਤ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਬਾਤਿ ਸੁਨੇ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ
 ਬਿਖੁਖਾਇਕੈ॥ ੨॥ **ਫੁਲਨਾ॥** ਕਹੀ ਜਾਇਕੈ ਸੋ ਮਸੀਰਾ ਮਕੋਤੈ
 ਪੁਰੀਲੇ ਕਮੇ ਜਾਨ ਕੀਜੀਵਤੀ ਹੋ॥ ਦਿਨਾ ਬੋਹਿ ਮਾਮੇ ਤਜੇ ਪਾਨ
 ਕੋ ਸੋ ਨਹੀ ਖਾਵਤੀ ਨੀਰੁ ਨ ਪੀਵਤੀ ਹੋ॥ ਲਿਖੇ ਲੇਹ ਕਾਲਿ ਮਾਵਿਯੋ
 ਗਤੇ ਜੀਘਨੇ ਦੁਖ ਸੋ ਜੀਵ ਸਿਤਾਵਤੀ ਹੋ॥ ਬਹੀ ਜਾਤ ਹੈ ਦੁਖ ਕੋ ਸੋ
 ਧਮੇ ਜੀਧਰੇ ਧੀਰਾ ਮਾਲਿ ਬਨਾ ਪਾਵਤੀ ਹੋ॥ ੩॥ ਚਲੇ ਜਾਇਨਾਨ
 ਬਸਾ ਕੇ ਤਤੇ ਜੀਭਲੇ ਸੁਖ ਸੋ ਤੀਨ ਮਰੇ ਨ ਮਾਏ॥ ਪਿਖੇ ਹੋ ਮਕਰੁ
 ਗਮੇ ਪਾਪ ਨੀਜੀ ਕਹਾਨਾ ਬਕੋ ਮਾਨ ਲੇ ਬਾਨ ਧਾਏ॥ ਹਤੇ ਗਬਿਧੇਰੁ
 ਖਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਪਰੋਈ ਨ ਮਾਭਾਗ ਤੇ ਕਾਨ ਮੇਰੇ॥ ਪਿਛੇ ਸੋ ਮਸੇਤਾ ਹਿਕੇ

ਕ੍ਰਾਤ ਕੋਜੀ ਬੁਰਾ ਬੇਲ ਮੈ ਤੋ ਰਉ ਤਾ ਹਿਓਗੇ॥ ੪॥ ਨਤੀ ਚਾਹਿਤੀ ਹੋ॥
 ਕਰੀਗ ਕੋਜੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਨਾ ਦੇਰ ਤੇ ਨਾ ਬਮੇਗੇ॥ ਹੁਤੀ ਰਾਮ ਸਾਮੀ ਪਏ
 ਜਾਨ ਕੀਜੇ ਹੁਤੇ ਕੋਨ ਸਮਰਥ ਜੇ ਮੋਹ ਹੋਗੇ॥ ਕਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਾਥ ਸੇ
 ਮਿਤ ਸੇਤੀ ਕਹੀ ਜਾਨ ਕੀ ਤੋ ਹ ਕੋ ਨ ਕਵਾਹੀ॥ ਖਿਮ ਕੀ ਜਿਯੇ ਮੇ
 ਬੁਰੇ ਬੈਨ ਕੋਜੀ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਕੋ ਕ੍ਰਾਤ ਮੇ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ ੫॥ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਉਦਾ॥ ਸਦੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਹੋਇ ਹੁਤੀ ਸੁਨੇ ਤੁਬ ਮੇ ਹਿਸਿ ਕੰਧਨ
 ਮੈ ਚਾਹਿ ਲੀਜੇ॥ ਰਾਮ ਕਿਸਾ ਬਮਿਲਾਇ ਦਯੋ ਖਿਟ ਭੀ ਤਰ ਮਾਤੁ
 ਸੁਬੇਰਨ ਕੀਜੇ॥ ਜੋ ਰਚਿ ਹੋਇ ਚਲੇ ਮਬਹੀ ਜਬ ਰਾਮ ਰਿਸੇ ਤੁ
 ਬ ਮੋ ਬਖਸੀਜੇ॥ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਕਹੇ ਗਿਰ ਜਾਪ ਤਿਪਾਰ ਬਤੀ
 ਸਿਯਾਵਾ ਕਸਨੀਜੇ॥ ੬॥ ਸੀਤੋ ਦਾਚ॥ ਸਦੈ॥ ਰਾਮ ਸੁਕਾਇ ਸੁ
 ਸਾਗਰ ਕੋ ਪਾਨਿ ਕੋ ਸਰਪ ਜਿਹ ਸੇਤੁ ਬਨਾਵੇ॥ ਬਾਨ ਰਸੈ ਨ ਮਿਲਾਇ

ਸੁਆਇਕੈ ਗਵਟ ਕੇਰਣ ਸੀ ਸਉ ਭਾਵੈ। ਫੇਗਲਿ ਜਾਹਿ ਸੁਮੇਪੁ
 ਗੰਮੇ ਰਘੁਬੀਰ ਤਬੈ ਜਗਮੰਜ ਸੁਪਾਵੈ। ਮੈਮ ਬਪੁਟ ਰਖੇ ਹਠਕੈ
 ਤੁਮ ਬੇਗ ਚਲੇ ਪਾਥਿ ਬੇਰਨ ਲਾਵੈ। ੧। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਚਲੇ ਹਨੁ ਮਨੁ
 ਤਬੈ ਸਿਯਾ ਪਾਦਨ ਮੈਮ ਭਿਬੈ ਦਨ ਧਾਗੇ। ਗਿਰ ਕੇ ਸਿਰਕੂ ਦਚਏ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਜਾਵਨ ਹੇਤ ਮਹੋਦਧਿ ਪਾਗੇ। ਗਿਰ ਤੇ ਕਪਿਕੂ ਦਮਕ
 ਸਚਏ ਪਦ ਭਾਰ ਧਸੇ ਗਿਰ ਭੁਮਿ ਮਸ਼ਾਗੇ। ਗਿਰ ਯੋਜਨ ਤੀਸ
 ਉਚਾਨ ਹੁਤੇ ਭੁਯੋ ਭੁਮਿ ਸਮਾਨ ਹਨੁ ਪਦਮਾਗੇ। ੨। ਸੁਤ ਮਾਰੁਤ
 ਬੇਗ ਅਕਾਸ ਚਰੈ ਮੁਖ ਮੇਘ ਨ ਸੋ ਕਿਲਕਾਰੇ। ਸੁਨਿ ਕੇਉ ਤਬ
 ਨਰ ਬੋਲਾ ਉਠੇ ਨਾਭਿ ਮਾਵੁ ਤਿਹੈ ਦੁਹਵਾ ਯਕੁ ਮਾਰੇ। ਮੁਖ ਗਾਜਤ
 ਅੰਹਰਖੇ ਉਰ ਮੇਪ ਲਵੈ ਗਮ ਯਾ ਬਿਧ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ। ਕਿਲਕਾਰ
 ਨਤੇ ਹਮ ਜਾਨਤ ਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਅਏ ਕਰਕਾਰ ਜਾਗੇ। ੩। ਕ **ਬਿਤ**

ਅਜਿਨੀਕੁ ਮਾਰਯਹਿ ਆਵਤਿ ਨਿਹਾਰ ਲੇਹੁ ਅੰਸੇ ਕਪਿਕਹੇ ਹਨੁ
 ਮਾਨ ਪਹੁ ਤੇ ਆਇਕੋ। ਓ ਪਰਪਹਾਰ ਜਹਾ ਬਾਨਰ ਸ੍ਰਿਦਾਰ ਖਰੇਤੁ
 ਜੀਤਿ ਨ ਆਇਏ ਹੁਕਹੁ ਯੇਹੈ ਸੁਨਾਇਕੋ। ਜਾਨਕੀ ਨਿਹਾਰ ਸੁਖ
 ਸੋਕ ਬਨੀ ਪਾਰਸੁਤਰਾ ਵਟਕੇ ਮਾਰ ਪੁਰਲਿਕ ਮੇਜ ਗਾਇਕੋ। ਹਿੰਦੂ
 ਟੇ ਸੇਬਾਤ ਕਰਿਤਾ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ਹਰ ਫੇਰ ਕੁਦਾ ਆਯੋ ਕਛੁ ਹਾਥ ਮੇ
 ਦਿਖਾਇਕੋ॥੧੦॥ ਚਲੇ ਰਘੁ ਰਾਈ ਕਪਿ ਰਾਈ ਕੇ ਸਮੀਪ ਅਬਹੁ
 ਮਾਨ ਕਯੋ ਸਭ ਸਮਾਚਾਰ ਪਾਯੋ ਹੈ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਕੀ ਸੁਬਾਤ ਭਏ ਪੁ
 ਲਕਾਤ ਸਭ ਅਜਿਨੀਕੁ ਮਾਰ ਕੋ ਬਨਾਇ ਗਲਿ ਲਾਯੋ ਹੈ। ਚਿਬਤਿ
 ਲਿਗਲ ਕੇਈ ਫਲ ਮਨ ਨ ਚੇ ਕੇਈ ਪੁਨਿ ਭਾਖੇ ਕਛੁ ਫਲ ਮੂੰ ਲ
 ਖਾਯੋ ਹੈ। ਮਿਲ ਕੈ ਸੁਹਨੁ ਮਾਨ ਚਲੇ ਬਲਵਾਨ ਕਾ ਪਿਰਾਮ ਸੁਗ
 ਰੀਵ ਗਿਰ ਮਨ ਮੇਤ ਕਾਯੋ ਹੈ॥੧੧॥ ਪਥਿ ਸੁਗਰੀਵ ਬਨ ਪੇਖ ਲਾ

ਚਾਨੇ ਮਨ ਮੰਧੁ ਬਨ ਨਾਮ ਸਮਨਿ ਦਨ ਭੁਨੀ ਜਿਯੋ ਅੰਗਦ ਬੁਲਾਇ
 ਕੀਪ ਕਹ ਜੇ ਸਮ ਜਾਇ ਹਮ ਭੁਖ ਲਗੀ ਬਡੀ ਖਾਹਿ ਆਇ ਸੁਸੁਦੀ
 ਜਿਯੋ ਫਲ ਤੇ ਰਖਾਂਹਿ ਕੀਪ ਪੇਟ ਮੈ ਅਘਾਹਿ ਅਬ ਮੀਂਸਿ ਤ ਸਮ
 ਨ ਮਧੁ ਪਾਨ ਬਾਲਿ ਕੀ ਜਿਯੋ ਹੀਏ ਹਰਖਾਇ ਫੇਰ ਚਲੇ ਬੇਗ ਧਾਇ
 ਲਘੁ ਭੁਤ ਕੇ ਸਮੇਤ ਰਘੁ ਗਇ ਕੋ ਪਿਖੀ ਜਿਯੋ ॥੧੨॥ ਕੀਏ ਹਨੂ ਮਾ
 ਨ ਕਾਜ ਯਾਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਧੁ ਫਲ ਮੁਲਖ ਹੁਕਾ ਪਿਸੰਤ ਮਬਨੁ ਏ
 ਕੋ ਸੁਨੀਯੋ ਭੁਵਾਨੀ ਜਬ ਅੰਗਦ ਕੀ ਬਾਨੀ ਕੀ ਪਤੋਰ ਫਲ ਖਾਹਿ
 ਮਧੁ ਪੀਏ ਹਰਖਾਇ ਕੋ ਰਖਵਾਰੇ ਜੋਨਿ ਦੁਰੇਤ ਬਗਾਰੀ ਆਨਿ ਕਾਰੇ
 ਦਾਧਿ ਮੁਖ ਜੋ ਪਠਾਏ ਤਿਨ ਦਏ ਸੁਹਣਾਇ ਕੋ ਮਧੁ ਪੀਏ ਮਤਿ ਦੁਰੇ ਜੇ
 ਈਤਾਂਹਿ ਕੋ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿਨ ਮੁਠਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸਿਰਲਾਤ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਕੋ ॥
 ੧੩॥ ਦਾਧਿ ਮੁਖਿ ਕੋ ਪਕੈ ਸੁਗਯੇ ਸੁਗਰੀ ਦੁਫਿਗ ਮਾਤੁਲ ਕਪੇ ਸਕੈ

ਸੁਜਾਇ ਕੋ ਪੁਕਾਰ ਯੋ। ਲੀਨੇ ਰਖਵਾਰੇ ਸਿੰਗਟੁ ਏ। ਜਿਨ ਅੰਗ
 ਅੰਗ ਜੋਈ ਮਧੁਬਨ ਚਿਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਰ ਯੋ। ਤੁਹਿ ਬਰੇ ਕਪਿ
 ਧਾਏ ਮਧੁਪੀਏ ਫਲ ਖਾਏ ਅਬ ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੁਹ ਬਾਗ ਹੀਉ
 ਜਾਰ ਯੋ। ਸੁਨਿ ਕਪਿ ਰਾਈ ਮੁਖ ਬੋਲੇ ਹਰਖਾਈ ਜਿਯ ਦੇਖ ਹਨੁ
 ਆਏ ਹਮ ਅੰਸੇ ਨਿਰਧਾਰ ਯੋ। ੧੪। ਬਿਨਾ ਸੀਯ ਦੇਖੇ ਮਧੁਬਨ
 ਕੋ ਨਿਹਾਰੈ ਅੰਸੇ ਕੋਊ ਬਲ ਦੇਤ ਕਪਿ ਨੇਨ ਮੇਨ ਆਯੋ। ਦ੍ਰਾਖੁ ਕੋ
 ਕੁਮਾਰ ਕਰੇ ਕਾਰਜ ਮੁਗਰਿ ਸੁਸੀਦੇ ਹਨ ਹਿਰਿ ਚਤਿ ਨ ਬਾਗ ਮਮਖ
 ਯੋ। ਸੁਨਿ ਸੁਗਰੀ ਦੁਬਾਨੀ ਭੁਏ ਹਰਖਾਨੀ ਹਰਿਗਮ ਘਨ ਸਮ
 ਕਪਿ ਨਾਥ ਕੋ ਮਲਾਯੋ। ਸੀਯ ਕਥਾ ਹੋਊ ਦਾਰਪੁ ਨਿਜ ਅਹ ਕੇ ਮ
 ਸ਼ਾਰ ਕਪਿ ਰਾਜਿਨ ਸੁਮੰਸੇ ਤੁਮ ਕਿਮਾ ਸੁਮੁਖ ਗਾਯੋ। ੧੫। ਉ
 ਮਾ ਕਪਿ ਨਾਥ ਰਘੁ ਨਾਥ ਕੋ ਮਲਾਏ ਬਚ ਦੇਵ ਸੁਬਿ ਦੇਹ ਜਾਨਿਹ

ਰਕਪਿਆਏਹੈ॥ ਅਜਿਨੀਕੁਮਾਰਲਾਬਰੇਮਧਬਨਕਪਿਡਾ
 ਰਤੁਰੁਮੇਰੇਮਧਕਾਨਨਲਾਟਾਏਹੈ॥ ਰਖਦਾਰੇਬਨਮਾਰੇਤਿਨਬਾਗ
 ਤੇਨਿਕਾਰੇਮਧਕਾਨਨਉਜਾਰੇਸਕੁਤੇਰਫਲਖਾਏਹੈ॥ ਬਿਨਕਾ
 ਜਕਰੇਤੇਰੇਮਧਬਨਕੋਨਹਰੇਦੇਖਦੇਵਾਏਸੀਯਯਾਹੀਤੇਸੁਪਾ
 ਏਹੈ॥ ੧੬॥ **ਵੋਹਰਾ**॥ ਬਨਪਾਲਕਤੁਮਰੁਰੇਜਿਨਜਾਏਆਇਸੁ
 ਮਾਨ॥ ਮਮਸਮੀਪਕਪਿਲਿਆਵਤੁਮਾਮਿਗਦਮੈਹਨਮਾਨ
 ॥ ੧੭॥ **ਕਬਿਤੁ**॥ ਸੁਨਿਸੁਗੀਵਦਾਕਭੁਏਪੁਲਕਾਤਕਪਿਵਾਯੁਏ
 ਗਗਾਏਸਪਠਾਏਕਪਿਨਾਬਕੇ॥ ਅਗਿਦਉਦਾਰਪੁਨਿਵਾਯੁਕੋਕਮਾ
 ਰਚਲੇਆਇਸੁਕਪਿਸਬਲਹਾਰਜਈਯੇਗਾਹਕੇ॥ ਚਹੋਕਪਿਰ
 ਈਰਘੁਗਾਈਲਖਮੰਨਭਾਈਦਰਸਤਿਹਾਰੇਮਨਭੁਏਉਤਸਾਹ
 ਕੇ॥ ਆਇਸੁਕਪੇਸਮਾਨਚਲੇਬਲਵਾਨਕਪਿਕੁਦਕੋਅਕਾਸਪ

ਬਿਰੁਖਉ ਰਲਾਹਿ ਕੋ॥੧੫॥ ਹਨੂਮਾਨ ਮੰਗਦਾ ਮਗਾਰੀ ਤੇ ਪਛਾ
 ਗੀਰੁ ਏਰਾ ਮਸੁਗੀ ਵਕੇ ਸਮੀਪ ਗਏ ਪਾਇ ਕੋ॥ ਕਰੀ ਅਸੁੰਗਾ ਪੁ
 ਣਾ ਮਤਿ ਨ ਰਾਮ ਫਿਰ ਪਾਇ ਜਾਇ ਗਏ ਪਦਰੀ ਜ ਕਪਿ ਗਾਇ ਕੋ॥
 ਏਖੀ ਸੀ ਯਥਾ ਰੀਸੁ ਮਰੋਗ ਤਨ ਸਾਰੀ ਹਨੂਮਾਨ ਰਘੁ ਨਾਥ ਫੇਰ
 ਕਹਯੋ ਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੋ॥ ਗਜਿਨ ਕੋ ਰਾਈ ਰਘੁ ਰਾਈ ਸੀ ਯਸੋ ਚੰਦ੍ਰ
 ਤ ਕੁਸਲ ਪਠਾਯੋ ਸੁਦਿ ਦੇਹ ਜਾ ਅਲਾਇ ਕੋ॥੧੬॥ ਅਸੋ ਕਬਨ
 ਮਾਂਹੀ ਤਰੁ ਸਿਸ ਪਾ ਕੀਛਾ ਹੀ ਗਾਮ ਬੈਰੀ ਤੇ ਅਕੇਲੀ ਨ ਸਹੇਲੀ ਮ
 ਨ ਭਾਂਨੀ ਆਗੇ ਰਾਖ ਸੀ ਚਫੇਰੇ ਨਹਿਨ ਜ ਕੇ ਸੁਜਾਇ ਨੇਰੇ ਭੁ
 ਈ ਨਾਥ ਦੁਬਰੀ ਸਪੀਏ ਨਹੀ ਪਾਨੀ ਮਾਮੁਖ ਤਾਇ ਗਾਮ ਗਾਮ
 ਸੀ ਯਕਹੋ ਸਰੁ ਜਾਮ ਤਨ ਮੰਧਰਮ ਲੀਨ ਸੋ ਚਕਰੇ ਕੁਮਲਾਨੀ ਅ
 ॥ ਕੇਸਨ ਕੀਏ ਕਬੇ ਨੀ ਸੋ ਚਜਲ ਜਾਇ ਨੇ ਨੀ ਪੇਖੀ ਜਾਈ ਮੋਹਿ ਮ

ਤਪਾਣਨਾਸਠਾਨੀਆ॥੨੦॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਬਿਖਸਾਖਮੇਬੈਠਮਮਸੁ
 ਖਮਰੁਪਬਨਾਇ॥ਕੀਨੋਤਾਹਿਸਿਬੈਧਮਮਕਥਾਸੁਤੋਹਿਅਲਾਇ
 ॥੨੧॥**ਕਬਿਤ**॥ਜਨਮਬਖਾਨੇਬਾਰੇਦੇਡੁਕਪਧਾਰੇਦਸਕੇਠਸੀ
 ਅਹਰੀਸੁਕੁਰਗਰਾਮਜੋਧਏ॥ਸੁਗੀਵਕੇਸੁਮੀਤਭੁਏਬਾਲੀਤਨ
 ਪ੍ਰਾਣਹਏਸੀਅਸੋਧਕਾਜਕਾਪਿਰਾਜਦੁਤਭੇਜਏ॥ਮਹਾਬਲਵੰਤ
 ਸਭਦੇਸਮੈਨਿਹਾਰੇਸੀਅਤਿਨਮੈਸੁਏਕਹਮਲਿਕਗਢਮੈਅਏ
 ॥ਅਜਿਨੀਕੇਪੁਤਸੁਗੀਵਕੇਬਜੀਰਹਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪੁਰਾਜਕੇਸੁ
 ਦਾਸਜਗਮੈਭੁਏ॥੨੨॥ਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰੀਫੂਲੇਭੂਲਭਾਗਭਾ
 ਰੀਪਿਆਸਭਏਭਾਰੀਅਬਲਏਫਲਪਾਇਕੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨਿਬਾ
 ਨੀਹਰਿਖਾਨੀਸਾਬਿਏਹਿਜਾਚਿਤਾਰੇਚਹੂੰਓਰਹਿਗਰਹੇਬਿਗਸਾਇ
 ਕੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਸਭਅਖੰਡਮਹਾਨਕਿਨਕਾਨਮੈਹਮਾਰੇਬਚ

ਦਏ ਸੁਨਾਇ ਕੋ॥ ਜਾਚੇ ਜੇ ਬਖਾਨੇ ਦਮਾਲਾ ਹਕਾਰੀ ਜਨ ਰਾਮ
 ਦੁਤ ਦਰਸਾਇਖਾਏ ਮਮਾ ਆਇ ਕੋ॥ ੨੩॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਤੁਬ ਬਾਨਰ
 ਅਕਾਰਧਰ ਸੁਖ ਮਮੁਰਾਰਿ ਮਮਦਰਹੀ ਤੇ ਬਿਧਨਾ ਸੁਜਾਨ ਕੀਕੋ
 ਧਾਰੀਆ॥ ਜੁਰੇ ਹਾਥ ਮੋਹ ਪੇਖ ਪੁਛੁ ਯੋ ਬਿਸੇਖ ਸੀਆ ਕਹੀ ਸਮ
 ਝਾਇ ਮਮ ਰਾਖ ਕਥਾ ਬਾਗੀਆ॥ ਫੇਰਦਈ ਸੁਦਰੀ ਕੋ ਮੁੰਦਰੀ ਨਿ
 ਕਾਣ ਮਮਦਈ ਪੁਛੁ ਆਪਦੇ ਖੀਜ ਨ ਕਕੁ ਮਾਰੀਆ॥ ਪੇਖਤੁ ਮੁੰਦ
 ਰੀ ਪੁਤੀ ਤਭਈ ਸੁਦਰੀ ਸਮੋਹਿ ਪੁਤਿਰਾ ਮਤਿ ਨ ਬਾਤਿ ਤੇ ਉਚਾਰੀਆ॥
 ॥ ੨੪॥ ਸਦੈ॥ ਜਿਹ ਭਾਤਿ ਪਿਖੀ ਹਨ ਮਾਨਤੁ ਮੇ ਮਮ ਰਾਖ ਸੀ
 ਆਇ ਨ ਰਾਤਿ ਰਾਵੇ॥ ਰਘੁ ਬੀਰ ਹਿਪਾਸ ਸਭਾ ਬਿਧਤੁ ਹਨੁ ਮਾ
 ਨ ਯਥਾ ਤਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵੇ॥ ਤੁਬ ਮੋਹਿ ਕਹੇ ਰਘੁ ਬੀਰ ਸੀ॥ ਯਾਤੁ
 ਮਕੇ ਨਿਸਬਾ ਸਰਗਾ ਮਧਿ ਆਵੇ॥ ਇਹ ਆਵੁ ਨ ਕੀਇ ਮਛੀ ਲਭ

ਈਰਘੁਬੀਰਨਹੀਤਵਸਾਰਸੁਪਾਵੇ॥੨੫॥ਕਿ **ਬਿਤੁ** ॥ਅਬਜਾਓ
 ਮਾਤੁਤੇਰੀਸਾਰਿਸੁਸੁਨਓਸਭੁਸੁਨਕੈਸੁਰਾਮਤਵਸਾਰਿਹਰਖਾਏ
 ਧੀ॥ਗਾਮਕਪਗਈਲਖਮਨਤਿਨਭਾਈਕਪਸੈਨਕੋਮਿਲਾਇਸੁ
 ਸਮੀਪਤੋਹਆਇਹੈ॥ਕੁਲਕੇਸਮੇਤਸਦਸਾਨਨਕੋਮਾਰਗਇ
 ਮਠਰਜਧਾਨੀਪੁਨਿਤੋਹਿਕੋਲਿਜਾਇਓ॥ਦੀਜੇਕੋਨਿਸਾਨੀਪੁਨ
 ਏਹੁਮੇਬਖਾਨੀਜਿਨਿਰਹੇਰਘੁਬੀਰਪੁਨਿਮੇਮੇਪਤੀਆਇਓ॥੨੬॥
 ॥ਅੰਮੇਸੇਮਮਵਕਸੁਨਿਦਈ॥ਤਿਨਚੁਣਾਮਨਿਕੇਸਪਾਸਮਾਹਿਗਤੀ
 ਮੈਰਸੁਨਲੀਜਿਏ॥ਚਿਤ੍ਰੰਕੁਟਮਾਹੈਭੁਏਕਾਕਬਿਰਤਾਤਜੇਈ
 ਰਾਮਰਘੁਬੀਰਕੋਸੇਦੇਸਵਹੀਦੀਜਿਯੋ॥ਨੈਨਭਰਵਾਗਤਿਨਕੀ
 ਯੋਹੈਉਚਰਪੁਨਿਰਾਮਸਖਧਾਮਕੋਸਕਸਲਭੁਨੀਜਿਏ॥ਲਖਮੁ
 ਨੰਪਸਕਹੀਗਾਥਜੈਰਮੇਰਮਤਿਕਹੇਬਚਖੇਟੋਕੁਲਚੇਦਬਖਸੀ

ਜਿਏ॥ ੨੭॥ ਰਾਮ ਜਿਓ ਤਰਾਏ ਮਮ ਕਰਏ ਈਓ ਪਾਇ ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਿ ਤੁਮ ਕੁਲ ਪਾਰਿਧਾਨੀ॥ ਮਾਮੇ ਸੇਤੁ ਚੁੰਚਾਰਿ ਮਤਿ ਰੋਇ
 ਦ੍ਰਿਗਦਾਰਿ ਜਾਇ ਸੋਚਿ ਸਿਧੁ ਬਹੀ ਭਈ ਦੁਖ ਗਲ ਤੁਨੀ॥ ਮਾਮ ਕਰੇ
 ਮੇਸਿ ਬੈਧ ਸੀ॥ ਮਸੋਚ ਕੋਤੁ ਰੋਧ ਕਰਿ ਰਾਮ ਬਲ ਕਥਾ ਸਭ ਤਾਂਹਿ ਕੋਬ
 ਖਾਨੀ॥ ਮਾਮੇ ਰਤੁ ਪਾਠ ਯੋ ਮਾਮੇ ਰਾਮ ਤੇ ਸੁਮੀਪ ਮਬਾਮਾ ਦੁਨ ਕੇ
 ਕਾਲ ਮੇਮ ਸੋਕ ਬਨੀ ਪਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਸੋਕ ਬਨ ਪਾਰ ਰਖ ਦ੍ਰਿ
 ਮ ਕੇ ਮਾਰ ਸੁਤ ਗਾਵਣ ਬਿਦਾਰ ਬਹਾਖ ਸਬਿਦਾਰ ਕੋ॥ ਰਾਵਣ
 ਸੋਬਲ ਚਾਲਤ ਕੋਬਲ ਤੇਲ ਤਾਲ ਜਾਲ ਗਾਵਣਿ ਕਮਾਯੋ ਕਾਜ
 ਤੇ ਸਵਾਰ ਕੋ॥ ਹਨੂ ਮਾਨਵਾ ਕਸੁ ਨਿਗੁਨ ਕੇ ਨਿਧਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮ ਹ
 ਰਿਖਾਇ ਓਰ ਕਹੈ ਓਚਾਰ ਕੋ॥ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਾਜ ਤੇ ਮਹਾਂਨ ਕਰ ਮੇ
 ਸੋਜ ਗਾਵਣ ਤੇ ਹੋਇ ਨਾਹਿ ਬਡੇ ਦੁਖ ਧਾਰ ਕੋ॥ ੨੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਹ

ਕਰੇਉਪਕਾਰਜੇਤਾਹਿਬਰਬਰਜੇਇਹਨੁਮਾਨਛੰਢੋਸਦਾਪਾਵੇ
 ਨਾਹੀਸੇਇ॥ ੩੦॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਮੇਹਸਰਬੀਸੁਸੇਈ ਦੇਉਹਨੁਮਾਨ
 ਸੇਹਸੇਈਭਾਖਰਘਬੀਰਹਨੁਮਾਨਗਾਲਿਲਿਆਖੈਹੈਰਾਮ
 ਵਿਗਟਾਰਭਿਰਪ੍ਰੇਮਹੈਉਦਾਰਅਤਿਮਾਪਰਘਨਾਥਹਨੁਮਾਨ
 ਕੋਅਲਾਯੋਹੈ॥ ਮੇਹਿਪਰਰੇਭਸੁਦਲਿਭਹੈਜਗਤਮੇਖਮਾਤਮਾ
 ਕੋਅਗਿਬਿਨਸੇਵਾਕਿਨਪਾਯੋਹੈ॥ ਤੁਤੇਮਮਭਗਤਸਰਕਤਪਦਾ
 ਗਬਿੰਦਪਿਆਰੇਅਤਿਮੇਰੋਨਹਿਤੇਹਤੇਲੁਕਾਯੋਹੈ॥ ੩੧॥ **ਸ਼ੀਮਹ**
ਦੇਵੋਦਾਰ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ਜਿਨਕੇਪਦਪਕਿਜਕੋਤੁਲਸੀਦਲਪੁਜ
 ਤਹੀਜਨਤੁਪਦਪਾਏ॥ ਤਿਨਹੀਰਘਬੀਰਬਿਮਾਹਨੁਮਾਨਸੁਆ
 ਪਲਏਗਾਤਿਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ ਹਨੁਮਾਨਕਿਪੁਨਿਸੰਬੁਹਜਿਤਜਗ
 ਕੇਟਿਨਕੈਨਹਿਜਾਤਬਤਾਏ॥ ਜਗਸਿਦਰਕਾਤੁਕੀਪੁਨਕਥਕਦਿ

ਸਿੰਘਗੁਲਾਬਸਦੀਨਸੁਨਾਏ॥੩੨॥

॥ ਵਿਤਿਸੀਮ

ਤਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਦੇਸੁਦ ਰਕਾਂਡੇਪ

ਚਮੋਧਿਆਇ॥੪॥

॥ ਸਿਪੁਰਣੇਸੁਰੀਮਸਤੁ॥ਕਾਡਾ੪

॥

॥

॥

ਸਰਸਪ ਏਕੇਸ਼

੨੬੨

ਸਿ
ਪ
ਮ
ਭ
ਪ
ਸਭ
ਸ
ਸ

੭੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ਾਯਨਮ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ

ਸਾਗਰਸੇ
ਜਿਨੇਗਫ
ਤੀਰਲਮ
ਗਾਸੀਪੁਰ
ਬਾਗਿਬਿਭੀ
ਜਬਿਭੀਖ
ਜਧਾਗੇਬਾ
ਨਜਿਦਾਇ
ਮਾਗਿਦਿਮ
ਪਧਾਗੇ। ਤਾਪਰਮਾਤਮਰਾਖਵਕੋਕਰਜੇਰਦਊਮਾਭਿਬੀਦਹਮਾਏ

ਤੁਬਨਾਇ
ਲੋਕਪ
ਰੁਲਮਾ
ਦਾਰਿਉ
ਖਨਗ
ਨਕੇਰ
ਨਰਸੇ
ਦਈਰਦ
ਨਸੁਦੇਸ
ਮਾਭਿਬੀਦਹਮਾਏ

੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨੀਯਥਾਰਥਬਾਤਹਨੁਮਾ
 ਨਗਿਰਜਾਕਤੀ॥ ਰਾਮਹਰਖਬਿਖਯਾਤਫੇਰਰਾਮਤਾਸੇਕੰਠੇ॥ ੨॥
 ਸਦੇ॥ ਦੁਹਸਾਧਮਹੇਜਰਦੇਵਨਕੋਹਨੁਮਾਨਮਏਕਰਕਾਰ
 ਜਸੇਈ॥ ਜਗਤੋਬਿਨਯਾਹਿਸੁਕਾਰਯਕੋਮਨਮਾਹਿਚਿਤਾਰਸ
 ਕੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਾਤਿਜੇਜਨਭੀਮਪਯੋਨਿਧਕੋਤਰਪਾਰਪਰੇਬ
 ਲਕਾਮਹਿਹੋਈ॥ ਪੁਰਰਾਖਸਲੰਕਸੁਪਾਲਤੁਹੈਸੁਪਿਖੇਨਹਿ
 ਤਾਹਿਦਿਉਸਕਜੇਈ॥ ੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਸੇਵਕਕੇਕਾਜਕਰਮਾਯੇ
 ਹਨੁਮਾਨਸਭਸੁਨਸੁਗਰੀਵਤੁਦਕਹੋਸਮਸ੍ਰਾਇਕੋ॥ ਹਨੁਮਾਨ
 ਕੇਸਮਾਨਦੂਤਭਵਮੰਡਲਨਭਯੋਨਹਿਹੋਇਗੋਸੁਪਿਖੇਮਨਿਲਾ
 ਇਕੋ॥ ਰਾਮਰਘੁਦੇਸਲਖਮਨਸੁਗਰੀਵਸਭਕਰੇਰੰਛਪਾਲਸਾ
 ਰਿਜਾਨਕੀਕੀਲਿਮਾਇਕੋ॥ ਕਰੇਸਭਭੁਤਿਇਨਕਾਰਜਾਇਕਾਂਤ

ਮਮਜਾਨਕੀਕੀਸਾਰਘਾਹਿਲਿਅਏਭਿਨਾਇਕੈ॥੪॥ਮਨਮੇ
 ਚਿਤਾਰਧਾਰਸਾਰਗਰਕੀਤੁਰੇਖਨਨਕਰਤਿਮਿਗਿਲਸੁਮੀਨਹੈ
 ਭੁਯਾਨਕੀ॥ਯੇਜਨਅਸੀਤਬੀਸਪਾਰਪਰੋਕੈਸੇਅਰਿਮਾਰਸੇ
 ਗਰਾਮਮੇਸੁਪੇਖੋਕਬਿਜਾਨਕੀ॥ਸੁਨਿਕੈਭੁਯਾਨੀਰਘੁਨਾਥ
 ਕੀਸੁਬਾਨੀਯਹਕਹੀਕਪਿਨਾਥਬਾਤਿਲਾਇਕੈਸਿਆਨਕੀ॥
 ਮੇਕਰਤਿਮਿਗਿਲਅਪਾਰਜਾਂਹਿਧਾਰਮਾਂਹਿਲਾਂਘਜਲਾਸਿਧ
 ਹਮਜਾਂਹਿਸੁਅਚਾਨਕੀ॥੫॥ਅਬੈਲਿਕਜਾਂਹਿਗੇਸੁਘਾਹਿਗੇ
 ਦਸਾਨਨਕੈਕਾਰਜਬਿਨਸਨੀਨਾਚਿਤੁਰਧਾਰਿਯੋ॥ਬਲਹੋਅ
 ਪਾਰਭੁਜਬਾਨਰਸਿਦਾਰਅਏਮਹਾਸੁਰਬੀਰਰਾਮਨੈਨਕੈਨਿਹ
 ਰਯੋ॥ਰਾਮਤੋਹਕਾਜਪਰੇਮਾਗਮਾਂਹਿਧਾਇਕਪਿਸਾਇਰਤਰੰਨ
 ਕੇਉਪਾਇਕੋਬਿਚਾਰਯੋ॥ਲਿਕਾਕੈਨਿਹਾਰੇਦਸਕੰਠਰਣਮਾਰੇਪਿ

ਥੇ ਕਹੀ ਹੈ ਸੁਨਾਇ ਮੁਤਏ ਹੁੰਦੇ ਹਮਾਰਿ ਯੋ॥ ੬॥ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ
 ਬਲ ਮੇ ਸੋ ਕੋ ਨਿਹਾਰੇ ਨਾਂਹਿ ਗਹੇ ਧਨ ਤੇ ਰੋ ਰਹੇ ਮਾਗੇ ਠਹਰਾਇ
 ਕੈ॥ ਜੀਤ ਹੋਇ ਗੀ ਹਮਾਰੀ ਰਲ ਮਤਿ ਲਾ ਮਸ਼ਾਰੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਮਥ
 ਦੀ ਜਿਯੇ ਸਿਏ ਹੋ ਕੋ ਮਿਟਾਇ ਕੈ॥ ਸਕੁਨ ਉਦਾਰ ਜੀਤ ਕਹੇ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਰਸੁ ਗਾਹੀ ਦੁਬਚ ਕਹੇ ਸੇਵਿ ਦੀ ਰਖ ਜਨਾਇ ਕੈ॥ ਰਾਮ ਜੀ ਉਦਾਰ
 ਧਾਰ ਚੀਤ ਕੇ ਮਸ਼ਾਰ ਬਚ ਕਾਹਿ ਤਾਂ ਭੁਵਨੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਸੁਨਾਇ
 ਕੈ॥ ੧॥ ਦੋ **ਹਰਾ**॥ ਜਾਹਿ ਕਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮ ਲਾਖੇ ਜਲ ਨਿਧਾ
 ਗ॥ ਲੋਕਾ ਪੁਰੀ ਸਰੂਪ ਜੋ ਕੀਜੇ ਸੇ ਹਉਰਾਗ॥ ੨॥ ਦੁਨ ਦੁਦੇ ਦੁਮ
 ਸਾਧ ਹੋਤਾ ਸਰੂਪ ਉਰ ਜਾਨਿ॥ ਜੀਤ ਨਹੇਤ ਉਪਾਇ ਕੋ ਫੇਰ ਕਹੇ
 ਨੁਮਾਨ॥ ੩॥ ਕੋ **ਬੰਤ**॥ ਸੁਨਿ ਰਖੁ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਭਵ
 ਨੀ ਮਜਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਲਗੇ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਨਾਵਨੇ॥ ਦਿਵ ਜਿਉ ਨਿਹਾਰੀ

ਅਬਕਰੇ ਤੇ ਉਚਾਰੀ ਦਿਬ ਪੁਰੀ ਹੋ ਅਪਾਰੀ ਬਾਗ ਬਨੇ ਪਨ ਸਾਵ
 ਨੇ ॥ ਤਿਕੂਟੀ ਗਿਰ ਸੀਸ ਈਕ ਪੁਰੀ ਜਗਦੀਸ ਜਾਹਿ ਹੋ ਮਕੀ ਅਟਾ
 ਰੀ ਕੋਟਿ ॥ ਕੰਗਰੇ ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਪਾਰਿਖਾ ਅਪਾਰ ਭੁਗੀ ਉਜਲ ਸੁਦਾ
 ਨਾ ਬਾਬਿਨੁ ਪਰਵਾਨੀ ਮਾਹਿ ਪੰਯੇ ਨਹੀ ਜਾਵਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਉਪਬਨਸੇ
 ਭਾਜਾਹਿ ਮਾਹਿ ਹੋ ਅਪਾਰ ਨਾਥ ਥਾਪੀ ॥ ਮਾਹ ਜਾਰਗ ਹਚੀ ਤੇ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਜਾਂਬੂਨ ਦਥੀ ਭੁਜਾਹਿ ਮਾਨਿ ਨਖ ਚੰਤਿ ॥ ਮਾਤਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਹੋ
 ਅਪਾਰ ਮੁਖ ਕੈ ਸੇਕੈ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰ ਗਜ ਦਾਜ
 ਹ ਜਾਰਗ ਹੋ ਉਤ੍ਰ ਦੁਆਰ ਅਸਵਾਰ ਪਹਿਚਾਨਿਯੋ ॥ ਅਰਬ ਦਸੀਖਾ
 ਪਦਾਤੀ ਦਿਨ ਗਾਤੀ ਰਹੇ ਪੁਰਬ ਦੁਆਰ ਮਾਤਿ ਸਾਵਧਾਨਿ ਜਾਨਿਯੋ ॥
 ੧੧ ॥ ਰਬਕੇ ਸਵਾਰ ਰਹੇ ਦਖਣ ਦੁਆਰ ਪੁਰਾਖ ਸਹ ਜਾਰ ਭੁਜਬ
 ਲ ਮੇਬਿਸਾਲ ॥ ਗੈਰਬੀ ਮੈ ਪਦਾਤੀ ਗਜ ਦਾਜੀ ਕੇ ਸਵਾਰ ਘੋਨੇ ਮ

ਧਰੀ ਸੁਭੇ ਵਢੀ ਪਸਾਰੇ ਕਾਲ ਜਾਲ ਹੋ ॥ ਆਖੁ ਧਾਇ ਸਾਰ ਦਸੁ
 ਸਾਖਾ ਧਨਿ ਬਾਰ ਦਸੇ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਗਫਲਿ ਕਪੂਤਿ ਪਾਲ
 ਹੋ ॥ ਮੇਰੇ ਹਜਾਰ ਜਹਿ ਤੇ ਪਨ ਕੋ ਪਾਰਨਹਿ ਧੀਰਨ ਕੀ ਚੀਤ ਫਿ
 ਗਾਇ ਹੁਤੇ ਚਾਲ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਫਲਿ ਕਕੇਲਿ ਕਮੇਲ ਗ
 ਇਆ ਯੋ ਸੁਨੇ ਰਖੁ ਬੀਰਤ ਹਕਾਜ ਤੇ ਹਮਾਰ ਯਾਦ ਸਾਨ ਨ ਕੀ
 ਸੈਨ ਕੀ ਚਉਥਾਈ ਨਾਥ ਪਾਈ ਬਲ ਲਿਕ ਸੁਜਲਾਈ ਹੋ ਮਕੋਟ
 ਤਾਇ ਦਾਰਿਆ ਤੇ ਪਨ ਕੋ ਤੋਰਤਾਰ ਮੇਰੇ ਸੋਫ ਰਫਾਰ ਭਗਤਿ ਬਿ
 ਭੀਖਨ ਕੋ ਗੋਹ ਮੇਠਿ ਬਾਰਿਆ ਦੇਵ ਤੇ ਨਿਹਾਰੇ ਪਸਾਰੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ
 ਕਾ ਪਿਛੀ ਲਨ ਨਿਹਾਰੇ ਪਿਖੇ ਲਿਕ ਗਫ ਮਾਰਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕੀਜਿ
 ਯੋ ਪਯਾਨ ਬਾਤਿ ਛੋਡਿ ਏਸਿ ਯਾਨ ਨਾਥ ਬਾਨ ਰਲ ਦਾਇ ਤੇਟ ਸਾਗ
 ਰ ਕੇ ਜਾਈ ਯੋ ॥ ਸੁਨਹਨੁ ਮਾਨਵ ਕਧਨੁ ਖਚ ਦਾਇ ਹਰਿਆ ਪੁਰਖ

ਨਾਥਕਪਿਨਾਥਕੋਅਲਾਈਯੋ। ਸੁਨੁਕਪਿਗਇਸਭਸੈਨਕੁਬੁ
 ਲਾਇਮੁਖਦੇਹਿਤੁਅਲਾਇਅਬਸੈਨਿਕੋਚਲਾਈਯੋ। ਵਿਜਯਹੈ
 ਮਹੁਰਤਸੁਯਾਹੈ। ਸਮੇਚਫੁਹਮਜਾਇਗਾਫੁਲਿਕਮਾਹਿਜੀਤਰਣ
 ਘਾਈਯੋ॥੧੪॥ ਦੋ **ਹਰਾ**। ਸੰਪ੍ਰਕਾਰਦੁਰਧਰਖਜੇਲਿਕਾਰਾਖਸਧਾ
 ਮਾਜੀਤੋਯਾਹਿਮਹੁਰਤੇਗਾਫੁਲਹਨਸਿਗਾਮਾ॥੧੫॥ ਕ **ਬਿਤ**। ਜਾ
 ਨਕੀਕੋਲਿਮਾਓਗਾਫੁਲਿਕਜੀਤਪਾਓਸੁਨੁਕਪਿਨਕੋਗਾਈਭੁਜ
 ਫੁਰੇਮਮਦਾਹਨੀ॥ ਬਾਨਰਜੇਬੇਗਧਾਰੀਚਲੇਸਭਸੈਨਥਾਰੀਸੁਨੇ
 ਕਪਿਨਾਥਬਾਤਿਬਨੇਗੀਨਿਬਾਹਿਨੀ॥ ਅਗਾਰੀਸੰਪ੍ਰਫਾਰੀਕਪਿ
 ਯੋਥਪਓਦਾਰੀਪੁਨਿਮਾਸਪਾਸਪਾਲੇਚਲੀਜਾਇਮਾਹਿਦੁਹਨੀ
 ॥ ਹਨੁਮਾਨਕੋਸਦਾਰਹੋਇਮੇਅਗਾਰੀਚਲੇਅਗਿਦਕੋਭ੍ਰਾਤਮੁਮ
 ਚਲੇਤੁਮਸਹਨੀ॥੧੬॥ ਗਜਅੰਗਦਾਖਗਵਮੇਦਦਦੁ ਵਿਦਨ

ਲਨੀਲ ਅੰਸੁਖੇਣ ਜਾਂਬਦਾਨ ਬਲਪਾਰੀਆ। ਚਲੇਤੇ ਚੁਫੇਰੇ
 ਕੋਈਆਵਣੇਨ ਪਾਇਨੇ ਰੇਸ਼ੋਨਿ ਮਰਿਘਾਤਿ ਨੀਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪ
 ਰੀਆ। ਅੰਸੇਤੁ ਮਲਾਇ ਭੁਟ ਬਾਨਰ ਬਤਾਇ ਲਘੁ ਭ੍ਰਾਤ ਕੋਲਵ
 ਇਚਫੇਰਾ ਮਫੈ ਮੁਹਾਰੀਆ। ਕ੍ਰਿਪਿਨਾ ਬਕੇਸ ਮੇਤੁਰ ਘੁਨਾ ਬਸੈ
 ਨਿਬੀਚ ਭੁਏ ਬਰਨੇਨ ਜਾਇ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਭੁਈਹੈ ਮਪਾਰੀਆ॥੧੧॥ ਏ
 ਰਾ॥ ਬਾਨਰ ਗਜ ਸਮਾਨ ਸਭ ਭੁਜ ਬਲ ਜਾਹਿ ਮਪਾਗ। ਕਾਮਰੂ
 ਪਗਿਰਜਾ ਸਭੈ ਬਾਨਰ ਸੁਰ ਮਫੈ ਭਾਗ॥੧੨॥ ਸਦੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਿਨਾ
 ਇਕ ਗਾਮ ਚਫੇ ਜਬ ਹੀਗਾ ਫੁਕਾ ਚਨ ਜੀਤਨ ਕੋ ਜਗਮਾਂਹੀ। ਧ
 ਰਗਾਇ ਉਠੀ ਸਗਲੀ ਪਰਨੀਖ ਰਗਟ ਪਯੋਗ ਰਵੇਗਿਰ ਮਾਂਹੀ
 ॥੧੩॥ ਸੁਧਾਇਫੁ ਦਿੰਗ ਜਦਾਂ ਤਦਏ ਠਹਰਾਤੁ ਨਹੀ ਪਰ ਕੈਤਨੁ ਤਾਂ
 ਹੀ॥ ਬਿਧਲੈ ਰੂਮ ਰੂਲ ਉਠੇ ਸਗਲੇ ਕਪਿ ਭੁਧਰ ਸੇਓ ਚਟੇ ਧਰਮਾਂ

ਹੀ॥੧੯॥ਕਪਿਖੇਲਤਕੁਦਤਗਾਜਤਹੈਇਹਭਾਂਤਿਚਲੇਦਿਗੰਦੈ
 ਖਣਮਾਂਹੀ॥ਹਰਿਧਾਵਤੰਜਾਵਤਖਾਵਤਹੈਫਲਪਾਨਕਰੇਮਧੁਕੋ
 ਹਰਖਾਂਹੀ॥ਕਪਿਦੋਰਸੁਗਮਾਮਗਾਰੀਕਹੇਹਮਮਾਰਹਿਗਾਵਟਕੋ
 ਰਣਮਾਂਹੀ॥ਇਹਭਾਂਤਿਚਲੇਕਪਿਪੁਗਿਵਤੇਜਿਨਕੇਬਲਕੀ
 ਗਨਨਕਛੁਨਾਂਹੀ॥੨੦॥ਹਰਿਕੇਅਸਟਾਰਭਏਹਰਿਜਸੈਹਰਿਸੇ
 ਭੁਤਏਹਰਿਕੇਦਲਮਾਂਹੀ॥ਸਾਸਿਸੁਰਸੁਹਾਵਤਜਿਉਗੀਰਜਾਨ
 ਭਿਮਿਉਲਤਾਰਣਕੇਗਨਮਾਂਹੀ॥ਕਪਿਸੈਨਚਲੀਬਹੁਭੀਰਭ
 ਈਸਭਛਾਦਲਈਧਰਨੀਜਗਮਾਂਹੀ॥ਧਰਮਾਰਤਪੁੰਛਉਭਾਰ
 ਤਹੈਤਰੁਸੈਲਉਖਾਰਲਏਕਰਿਮਾਂਹੀ॥੨੧॥ਸਦੇਖ॥ਸੈਲਨਮੇ
 ਕਪਿਕੁਦਚੰਢੈਪੁਨਿਮਾਰਤਬੇਗਚਲੇਕਪਿਜਾਂਹੀ॥ਬਾਨਰਸੇਧ
 ਰਪੁਰਰਹੀਹਰਖਾਤਚਲੇਗਨਨਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ਰਾਮਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪ

ਲਚਹੁੰਦਿ ਸਮੈ ਨਗਈ ਸੁਦਿਵਾ ਨਿਸਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਂਨ ਨ ਭਾਂਤਿ ਮ
 ਨੇ ਕਪਿਖੇ ਪੁਨਿ ਸਹਯੁ ਮਲੈ ਗਿਰ ਕੇ ਪਾਥਿ ਮਾਂਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਹਯੁ
 ਮਲੈ ਗਿਰ ਲਾਗਾ ਦੁਭੈ ਦੁਭੀ ਮਪਯੋ ਨਿਧ ਕੇ ਤਟਮਾਏ॥ ਦੁਯੁ
 ਕੁਮਾਰ ਤਿਉ ਤਰਕੈ ਕਪਿਨਾਥੁ ਦੁਭੈ ਨਰਨਾਥ ਮਿਲਾਏ॥ ਨੀਰ
 ਕੀਤੀ ਰਾਜਾਇ ਭੁਲੇ ਰਘੁਨਾਥ ਕਪਿ ਸੁਰਬੈਨ ਮਲਾਏ॥ ਸਾਗ
 ਰ ਕੇ ਤਟਮਾਹਿ ਮਏ ਨਹਿ ਪਾਰ ਪਰੇ ਬਿਨ ਕੀਨ ਉਪਾਏ॥ ੨੩॥ ਇਹ
 ਠੰਗ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ਸਭ ਸੈਨ ਸੁਭਾ ਰਣਕਾਰਣ ਲੋਹਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਸੁ
 ਨਿਕੋਰਘ ਬੀਰ ਕੇਵਾਕ ਇਸੈ ਕਪਿਨਾਇਕ ਮਾਪਸ ਮੁੰਦਕ ਨਾਗੇ॥
 ॥ ਸਭ ਸੈਨ ਬਸਾਇ ਦਈ ਖਿਨ ਮੇਸਿਰ ਦਾਰਥ ਪੈਤਿਨ ਕੇ ਰਖਵਾਰੇ
 ॥ ਤਬ ਬਾਨਰ ਬੈਠ ਪਯੋ ਨਿਧ ਕੇ ਤਟ ਭੀ ਮਪਯੋ ਨਿਧ ਨੈਨ ਨਿਹ
 ਰੇ॥ ੨੪॥ ਜਿਨ ਮਾਹਿਤ ਰੰਗ ਮਪਾਰ ਉਠੈ ਪੁਨਿ ਜਕਰ ਭੀ ਮਸੁਜਾਹਿ

ਮਸ਼ਾਰੇ। ਸੁਆਗਾਧ ਬਰੇਨ ਭਿਕੇ ਸਮਧੈ। ਇਹ ਸਾਗਰ ਹੋਰ ਭਏ ਦੁ
 ਖ ਭੁਗੇ। ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਤੁਰੇ। ਇਹ ਸਾਗਰ ਕੋ ਜਲ ਨਾਇਕ ਕੋ ਪੁਰਾਮ
 ਹਿਅ ਪਾਗੇ। ਜਲ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਨਹੈ। ਇਕ ਬੀਰ ਟਰਾਵਟ ਕੋ ਅਬ
 ਭਾਰਤ ਮਾਰੇ। ੨੫।। ਇਹ ਚਿਤ ਬਿਅਕੁਲ ਹੋਇ ਸਭੈ ਕਾ ਪਿਰਾਮ ਸ
 ਮੀਪ ਸੁਬੈ ਠਰੇ। ਰਘੁ ਬੀਰ ਚਿਤਾਗ ਬਿਦੇਹ ਸੁਤਾ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਧਾ
 ਰਾਮ ਪਾਰ ਬਹੇ। ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੇਹ ਰਿਜੀ ਸੁਰਕਾਰ ਯਮ ਨ
 ਖਦੇਹ ਗਾਗੇ। ਅੰਦਰੈ ਚਿਦਾਤਮਾ ਮੋਰ ਪਰਾਤਮ ਰਾਮ ਸਨਾਤਨ ਬੇਦ
 ਕਹੇ। ੨੬।। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪਛਾਨਤ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸੁਜੇ ਜਗਮੈ ਜਨਤਤੁ
 ਬਿਚਾਰੀ। ਨਹਿਤਾ ਹਿਛੋਰੇ ਦੁਖ ਪੁਜਿ ਕਬੀ ਪੁਨਿ ਹੋਹਿ ਕਹਾਂ ਹਰਾਮ
 ਮੁਰਾਰੀ। ਦੁਖ ਅੰਰਖ ਸੀਤੁ ਰਕੇਸ ਮਹਾਮਦ ਮੋਹ ਸੁਲੇ ਭਹਿਮਾ ਲਕੁ
 ਮਾਰੀ। ਅਗਿਆਨ ਕਿਲਿਗ ਸੁਆਹਿ ਸਭੈ ਕਿਹ ਭਾਂਤ ਰਹੇ ਚਿਦਰਾਮ

ਮਸ਼ਾਰੀ॥੨॥ਤਨਕੋਮਭਿਮਾਨਸੁਦੁਖਜਨੇਪਰਮਾਤਮਮੇਤਨ
 ਪਾਪਤਨਾਂਹੀ॥ਤਨਮੇਮਭਿਮਾਨਸੁਦੁਰਭੁਏਸੁਖਰੂਪਪਿਖੇਸੁ
 ਸਖੇਪਤਮਾਹੀ॥ਬੁਧਿਮਾਧਿਕਹੋਹਿਅੰਭਾਵਜਬੈਦਖਹੋਰਤਨਾ
 ਸੁਧਮਾਤਮਮਾਹੀ॥ਦੁਖਮੇਸੁਖਹੈਸਭਬੁਧਿਬਿਖੇਪਰਮਾਤਮ
 ਮੇਕਛਪਾਪਤਨਾਂਹੀ॥੨੮॥ਸਿ**ਕਰਛੰਦ**॥ਪੁਰਖਰਾਮਪੁਰਾਤਨੇ
 ਪਰਮਾਤਮਾਹਰਿਮਾਹਿ॥ਨਿਤਉਦੈਹੈਪੁਨਿਸਦਾਸੁਖਕਛਨਾਂਹਿ
 ਤਾਕੈਚਾਹੀ॥ਤਥਾਪੁਮਾਯਾਗਣਮਿਲੇਸੁਖਿਦੁਖੀਸੇਭਗਵਾਨ
 ॥ਸੁਨਿਹੋਇਹੈਯਹਿਲੋਕਅੰਦਰਿਮੂਰਖਾਕਭਾਨ॥੨੯॥**ਇਤਿਸ੍ਰੀ**
ਮਤਮਧਯਾਤਮਗਮਾਇਣੇਓਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਵੇਪਧਕਾਂਤ੍ਰੇਪ੍ਰਥਮੇ
 ਧਿਮਾਇ॥੧॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ**ਵਾ**॥ਕ**ਬਿਤ**॥ਓਕਮਾਹਿਰਾਵ
 ਨਨਿਹਾਰਹਨੁਮਾਨਕਾਜਦੇਵਨਮਸਾਧਨਾਜਤੁਈਉਰਭਾਰੀਮਾ

॥ ਦੇਖੇ ਧਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪੁਕਾਰ ਲਏ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਬਾਤੁ ਏਹੁ ਹੈ
 ਉਚਾਰੀਆ ॥ ਲਿਖ ਉਤਪਾਤ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਿਖਯਾਤ ਕਰੇਤੁ ਮਮਾਤਿ
 ਮੀਤਿ ਸਭ ਨੈਨ ਕੈ ਨਿਹਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਿਵਾਨੀ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਕੇ ਸੁ
 ਮਾਹਿ ਬਰੇ ਦੇਖੀ ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਥ ਲੇ ਸਕੀ ਕੁਮਾਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕ **ਥਿਤੁ**
 ਰਾਖ ਸਾਬਿਦਾਰ ਸੁਮਦਿ ਦਰੀ ਕੇ ਮਾਰ ਸੁਤ ਜਾਰ ਗਏ ਲਿਕ ਗਏ ਬਾ
 ਰਿਧ ਕੇ ਪਾਰੀਆ ॥ ਤਾਹਿ ਕੀਨ ਹਾਨਿ ਭਈ ਲਿਕ ਬਾਤਿ ਭਈ ਨਈ
 ਭਾਖਤੁ ਹੋ ਸੁਰਲਾਜ ਰਹੀ ਨਤੁ ਮਾਰੀਆ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਥਿ ਸਾਰ ਦਸੁ ਕਰ
 ਨੇ ਜੁ ਕਾਰਜ ਸੁਹੇਇ ਹਿਤੁ ਮੇਰੇ ਅਬ ਲੇਹੁ ਸੁ ਬਿਚਾਰੀਆ ॥ ਰਾਵਣ
 ਕੇ ਦਾਕ ਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪਛਾਨ ਧੁਨਿ ਰਾਖ ਸਕੇ ਗਈ ਕੋ ਭਵਨੀ ਯੇ ਉਚਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਲੋਕ ਨ ਕੇਜੀ ਤੁ ਸਿਗਰਾ ਮਨਿ ਰਭੀ ਤਤੁ ਮਰਾਮ ਨ ਰਨਮ
 ਤੇ ਸੁਕਹਾ ਡਰ ਪਾਏਹੈ ॥ ਦੇਵਤ ਦੁਪੁਤ ਪੁਰਹੁਤ ਪੁਰਬਾਧ ਆਨੇ ਜੀਤ ਸੁ

ਕੁਬੈਰਕੋਵਿਮਾਨਤੁਮਪਾਵੈਹੈ॥ਜੀਤਖਮਰਾਜਜਮਧਾਨੀਤੇਭੁ
 ਗਾਇਦਏਕਾਲਦੰਡਭੀਤਭੁਪਤੋਹਿਤੋਮਿਟਾਵੈਹੈ॥ਵਰਣਾਤ੍ਰਿਕ
 ਰਸੁਨਿਮਿਲੇਗਾਲਿਭਾਰਪਟੰਜੀਤਸਭਗਾਖਸਸੁਦੰਦਭੀਬਜ
 ਵੈਹੈ॥੩॥ਮਖਜੋਮਹਾਸੁਰਸੁਮਾਨਤੁਰਤੋਹਤੇਸੁਮਾਪਨੀਤਿਨੂ
 ਜਾਤਿਨਦਈਤਵਮਾਇਕੈ॥ਅਬਲੇਮਧੀਨਬਾਤਿਮਾਨਿਤਾਤਿ
 ਹਰੀਸਭਮੈਰਜੇਮਹਾਸੁਰਸੁਗਹੇਪਾਇਧਾਇਕੈ॥ਹਨੂਮਾਨਕੀ
 ਏਕਾਜਭਏਨਸੁਜਾਗਪਦਸੁਰਨਕੋਜਾਇਬਲਕਪਿਪੋਦਿਖਾਇ
 ਕੈ॥ਮੈਸੇਹਮਜਾਨਨਹਿਮਾਰਯੋਸੁਤਾਂਹਿਬਾਨਗਾਏਕਪਨਾਥਤ
 ਵਪੁਰੀਕੋਜਲਾਇਕੈ॥੪॥ਛੁਲੇਹਨੂਮਾਨਹਮਕਰੇਮਦਪਾਨਸ
 ਭਜਾਨਿਤਿਜੁਬਾਤਿਕਪਿਜੀਵਤੁਨਜਾਇਹੈ॥ਦੀਜੀਏਸੁਮਾਇ
 ਸੁਪਿਖੀਜੀਏਸੁਨਾਥਬਲਨਰਮਰੁਕਪਿਕੋਓਜਗਨਰਹਾਇਹੈ॥

ਸਭੈ ਭੁਟ ਜਾਹਿ ਜਬ ਆਇ ਸੁਪਾਹਿ ਨਾਥ ਹਨੇ ਕਾ ਪਿਮਾਨ ਵਸੁਏ
 ਕੇ ਭੁਟ ਜਾਇ ਹੈ। ਕਹੀ ਜਾਮਾਨੁ ਬਾਤਿ ਸੁਨ ਕੈ ਗਨੇ ਸੁਮਾਤ ਕੁੰਭੁ ਕ
 ਨ ਭਾਤ ਸੁਦਸਾਨ ਨ ਅਛਾਇ ਹੈ। ੫। ਤਿਹ ਕਾ ਜਾਮੇ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾਤੇ ਸ
 ਭੁਸੁਖ ਹਰੇ ਹੋਹਿ ਤਦ ਨਾਸ ਸੁਭ ਰੋਹਿ ਤਦ ਗਨੀਆ ਬਡੇ ਭਾਗਥੇ
 ਤਿਹਾਰੇ ਤਬ ਰਾਮ ਨਾਨਿ ਹਰੇ ਜਬ ਹੋਰਤ ਸੁਰਾਮ ਕਰੇ ਪਾਨ ਤੇ ਰੇਹਾਨੀ
 ਆਰਾਮ ਨਰਨਾਹਿ ਸੁਨਾਗਾਇਨ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਰਘੁਬੀਰ ਨਾਰਿ ਸੀਯਰ
 ਮਤੇ ਹਨ ਪਛਾਨੀਆ ਰਾਖ ਸਾਬਿਨਾ ਸਕਾਜਾਨੀ ਤਦ ਸੀਯਰ
 ਜਹੋਹਿ ਦੁਖ ਭਾਰੇ ਅਬ ਜਾਇ ਰਾਜ ਧਾਨੀਆ। ੬। ਮਹਾਂ ਮੀਨ ਖਾਇ
 ਜਿਓਹ ਲਾਹੁਲ ਕੋ ਪਿਡੁ ਬਡੇ ਆਨੀ ਤਿਮ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਭਾਈ ਨਹਿ
 ਜਾਨੀਏ। ਯਦੀਪਿ ਅਕਾਜ ਕਰੇ ਓਕਰਾ ਜਗਰ ਭੁਯੋਨ ਬਿਤਾਰਿ ਬ
 ਤਿਭੁਈ ਹੈ ਅਜਾਨੀਏ। ਲੇਖ ਮੇਸਟਰਾ ਮਬ ਦੇਹਤੁ ਰੁਭੁਰ ਸੁਨਗਾ

੨੬੬
 ੦

ਖਸਕੇਗਈਉਗਚਿਤਨਹੀਠਾਨੀਏ॥ਕੁਭਕਾਨਵਕਸੁਨਕਰਤ
 ਬਖਾਨਵਹਗਵਨਕੇਪੁਤਾਇਦੁਜੀਤਕੈਬਖਾਨਏ॥੨॥ਦੇਵਪ
 ਇਸਜੁਪਾਉਮਾਰਬੇਗਾਮਬਾਮਾਉਰਘੁਨਾਬਕਪਿਨਾਬਲਖਮ
 ਨਯੇਸੁਨਾਯੇਹੈ॥ਬਿਭੀਖਣਸੇਨਾਮਮਤਿਮਾਨਭਗਵਾਨਜਨ
 ਹਾਬਜਪਮਾਲਸੁਭਵਾਨੀਤਹਿਆਯੇਹੈ॥ਬਿਦਨਉਚਾਰਬੈਠੇਰ
 ਵਣਸਸੀਪਵਹਗਮਪਾਇਪਕਿਜਬਨਾਇਧਿਆਨਿਲਾਯੇਹੈ॥ਕਿ
 ਭੁਕਾਨਲੋਨਿਹਾਰੇਭਏਮਤਿਦੁਰੇਸਭਕਰੇਬਕਬਾਦਤਿਨਪੇਖਬਿ
 ਸਮਾਯੇਹੈ॥੨॥ਕਾਮਕੇਅਧੀਨਮਤਦੁਰੇਮਤਿਦੀਨਪੇਖਰਵਣ
 ਮਲੀਨਕੇਵਿਭੀਖਣਮਲਾਇਹੈ॥ਕੁਭਕਾਨਇਦੁਜੀਤਜੀਤ
 ਹੋਨਰਾਜਾਹਮਪਾਰਸਮਹੇਦਰਸੁਹੇਰਕੈਪਲਾਇਹੈ॥ਨਿਕੁਭਮੇਰ
 ਕੁਭਮਤਿਕਾਇਨਠਹਗਾਇਰਹਗਾਮਰਣਮਾਹਿਜਬਤਾਨੁਪਨੁ

ਅਸਾਇਏ। ਜਾਨਕੀ ਸੁਨਾਮਗਾਹਮਾਹਿਬਲਵਾਨ ਅਬਤਹਿਗ
 ਰੰਸਗਏਨਹਿਬਲਕੈਛੁਡਾਇਏ। ੯੭। ਸੀਪਸਨਮਾਨਕਰਮਹ
 ਧਨਮਾਗੇਧਰਿਰਾਮਕੇਸੁਪਾਇਪਰਤਬੀਸੁਖਪਾਇਏ। ਜਬਏ
 ਨਰਾਮਬਾਨਮਾਰਤੁਕਮਾਨਤਨਲੀਕਬਿਆਪਤੀਰਸਿਰਰਾਖ
 ਸਭਿਤਾਇਏ। ਤਬਏਮਨਾਇਸੀਪਸੀਸਕੋਨਿਦਾਇਜੀਪਰਾਮ
 ਪਹੁਚਾਇਫਿਰਮੇਸੁਰਨਪਾਇਏ। ਨਖਹੋਓਦਾਰਪੁਨਿਦਾਨਸੇ
 ਫਾਰਖਾਹਿਮੇਸੇਕਪਿਆਇਪੁਨਿਲੀਕਕਿਲਕਾਇਏ। ੯੮। ਜਬ
 ਲਗਲੀਕਨਦਬਾਇਕਪਨਸਕਰੇਤਬਲਗਜਾਨਕੀਕਿਦੇਹਪ
 ਹੁਚਾਇਕੈ। ਜੀਵਤਕਰਾਮਤਵਛੇਰਤਨਧਾਮਅਬਦੈਤਕਹਾਰ
 ਖੋਸਿਦਸਕੈਨਬਚਾਇਕੈ। ਦੇਦਰਾਜਧਰਮਗਜਤੋਹਨਬਚਾਇ
 ਸਕੇਜੀਵਤੋਨਬਚੇਜੋਪਤਾਲਪਸੇਜਾਇਕੈ। ਸੁਭਹਿਤਪਾਵਨਸੁ

ਗਵਨ ਕੇ ਪਾਸ ਬਥੁ ਭਾਉ ਯੋਵਿ ਭੀ ਖਨ ਸੁੰਦਰੈ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਗਵਨ ਨ ਮਾਨੀ ਜੁਵਿ ਭੀ ਖਨ ਬਖਾਨੀ ਭੀ ਮਾ ਕਾਲ ਜਾਹਿਆ
 ਯੋ ਜਿਉ ਰਸਾਇਨੁ ਨ ਖਾਇ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਕੋ ਰਲਾ ਯੋ ਸੁਦਸਾਨ ਨਰ
 ਸਾਯੋ ਭੀ ਗਭਿ ਕਦੀ ਚਢਾਇ ਕੈਵਿ ਭੀ ਖਨ ਮਲਾਇ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਦੀ
 ਯੋ ਖਾਹਿ ਪੁਨਿ ਮੇਰੇ ਸੇਕ ਮਾਹਿ ਬੁਰੇ ਭਯੋ ਅਤਿ ਮੇਰੇ ਦਿਗ ਮੇਰੇ ਹੀ ਬ
 ਸਾਇ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿਤਿ ਕਾਰੀ ਸੁਵਿ ਭੀ ਖਨਿ ਭਿਕਾਰੀ ਭਯੋ ਮੀਤ ਭਾ
 ਦੁ ਬੈਰਿਤਾ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸੇਕ ਮਾਇ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋ **ਹਰ** ॥ ਅਨਾਰਯਾ ਯਾਹਿ
 ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਸੇ ਸਿਗਤਿ ਮੇਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੇ ਖਯ ਚਹੈ ਦੁਹੀ
 ਬਨੀ ਬਿਧਿ ਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਖਾਨੀ ਮੇਰੇ ਮਾਰੇ ਸੁ
 ਤਾਹਿ ਠੇਰੇ ਹਿ ਕੇ ਧਿਕਾਰ ਕਲਾ ਮਧ ਮਬੁਲਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ਗਵਨ ਕੇ
 ਦਾਕ ਸੁਨ ਦੇਖ ਵਿਪਰੀਤ ਧਾਨਿ ਸਭਾ ਹੁਕੀ ਬੀਚ ਤੇਵਿ ਭੀ ਖਨ ਪਲਾ

ਯੇਹੈ। ਚਾਹੁੰਦਾ ਮਾਤਿ ਸਾਥਗਾਦਾ ਕਉ ਭਾਰੇਗਾ ਬਿਜਾਇ ਕੇ ਮਾ
 ਕਾ ਸਮਾਹਿ ਬੈਨ ਕੋ ਮਲਾ ਯੇਹੈ। ਮਤ ਤੁਮ ਮਰੇ ਦਸ ਕੰਠ ਦੁਖ ਭ
 ਰੇ ਸਾਵਿਭੀਖਨ ਬਖਾਨੇ ਉਰ ਕੋ ਧਮਾਤਿ ਆਯੇਹੈ। ੧੪। ਤਾਂ ਤਕੇ
 ਸਮਾਨ ਬਡੇ ਭਾਈ ਤੁ ਬਖਾਨੇ ਜਗ ਕਰੇ ਤੂੰ ਧਿਕਾਰ ਬਾਕ ਕਹੇ ਬੈਸ
 ਨੇਹ ਕੋ। ਕਾਲਗਾ ਮਰੂ ਪੁਭੁਏ ਦਸ ਰਥ ਧਾਮ ਜਗ ਕਾਲੀ ਸੀ ਯਸ
 ਮਭਈ ਜਨ ਕਬਿ ਦੇਹ ਕੋ। ਵੇਓ ਦੁਹਾ ਮਾਏ ਸੁਮਿਟਾਏ ਚਹੇ ਭੂਮਿ
 ਭਾਰ ਕਰੇਗੇ ਸੁਨਾਸ ਦਸ ਕੰਠ ਤੂੰ ਦੇਹ ਕੋ। ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ਨਹ ਮਾ
 ਨੇ ਦਾ ਕਮੇਰੇ ਤਵ ਤੇ ਹਿਤ ਨੁ ਰੁਲੇ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ਜਨ ਗੇਹ ਕੋ। ੧੫। ਸਿ
 ਕਰ ਛੇਰ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦੁਹ ਪਰੇਹੈ ਪੁਨਿ ਗਾਮ ਪੁਰਣ ਕਾ ਮਾ ਬਹਿਰਿ
 ਤਸੇਹੇ ਸਰਬ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਜਾ ਭੁਜਨਾ ਮਾ। ਨਾ ਮਰੂ ਪਾਵਿ ਭੇਦ ਕੋ ਤਿ
 ਮਾਤਿ ਮਾਮ ਖਲਾਇ ਖਲਾਹਿ। ਜਿਮਏ ਕਾਮਨ ਲਾਬਿ ਗਾਜਈ ਸ

ਭੁਭੁਰੁਹਾਕੇਮਾਂਗਿ॥੧੬॥ਉਪਾਧਕੇਆਧੀਨਬਹੁਬਿਧੁਪਿਖੇਜ
 ਨਮੰਗਿਆਨਾਕਿਸਪਾਇਉਪਾਧਿਬਹੁਬਿਧੁਸਹੈਭੁਗਦੁਨ
 ॥ਨੀਲਪ੍ਰੀਤਸੁਖੇਗਕੈਜਿਉਫਟਿਕਬਹੁਤਮਕਾਗਾਨਿਤੰਮੁ
 ਕਤਿਸੁਮਾਯਾਤੇਗੁਣਾਬਿਬਯੋਮਕਾਗਾ॥੧੭॥ਕਾਲਕੋਪੁਰਧਾ
 ਨਪੁਰਖਾਮਦੁਖਕਤਯਾਬਿਧਚਾਰਾਪੁਧਾਨਪੁਰਖਸੁਦਨੁਮਿ
 ਲਹਰਿਰਚੇਜਗਤਬਿਕਾਰਾਕਾਲਰੂਪਸੁਹੋਇਕੈਦੁਹਿਕਰੇ
 ਜਗਤਬਿਨਾਸਾਕਾਲਰੂਪਸੁਮਾਇਯਾਹਰਿਭੁਯੋਗਮਪ੍ਰਕਾਸ
 ॥੧੮॥ਬਿਧਕਰੀਬਿਨਤੀਤਾਹਿਪੈਦਸਕੇਠਤੇਬਧਕਾਜਾਦੁਹਿ
 ਅਨਿਧਾਨਹਕਰੇਗੇਸੰਕੁਲਕੋਰਪੁਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰਬਾਹਨਸੇਨਸੈ
 ਤਦੁਮਾਰਹੈਦੁਹਰਾਮਾਸਕੇਨਾਹਿਨਿਹਾਰਤੇਰੋਨਾਸਮੇਸਿਗਾਮਾ
 ੧੯॥**ਵੇਹਰਾ**॥ਤੁਕੁਲਰਾਖਸਮਰੇਗੇਮੇਜਾਵੇਜਹਿਗਾਮਾਮੇਰੇਗ

ਏਸੁ ਪਾਇਸੁ ਖਚਿ ਰੰਗ ਮੇਤੁ ਮਧਾਮ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ **ਵੈ** ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੁ
 ਰਵਾ ਕਨ ਤੇ ਸੁਵਿਭੀ ਖਨਾ ਤੇ ਮਾਗਾ ਦੇ ਗ੍ਰਹ ਸਾਗੇ ॥ ਹੇ ਮਤੁ ਰੰਗ
 ਮਾਮੋ ਰਮਤੁ ਗਮ ਨਾਗਿ ਮਨੀ ਬਹੁ ਜਾਹਿ ਮਜ਼ਾਗੇ ॥ ਪੂਰਣੁ ਹੈ ਮ
 ਨ ਭੀ ਤਰਸੇ ਪਦਗਮ ਕੇ ਸੇਵਨੁ ਹੋਤੁ ਪਧਾਗੇ ॥ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ
 ਸੁਭਾਗ ਜਗੇ ਕੁਲਾਤਿ ਮਾਗ ਲਏ ਤਿਨ ਰਾਹ ਕਨਾਗੇ ॥ ੨੧ ॥ **ਇ**
ਤਿਸੀ ਮਤੁ ਮਧਾਤੁ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇ ਸੁਰ ਸਿਧਾ ਦੇ ਯਧਕਾਂ
 ਤੇ ਦੁਤੀ ਯੋਧਾ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉ **ਵਚ** ॥ **ਕਬਿੰਤੁ** ॥ ਵਿਭੀ
 ਖਨ ਸੁਭਾਗ ਧਾਰੀ ਲਏ ਹੈ ਮਾਮਾ ਤੁਚਾਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਮ
 ਕਾਸ ਮਾਹਿ ਮਾਯੇ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਕੰਜ ਨੈਨ ਸੁਆਮਿ ਸੁਨੀਏ ਸੁਬੈ ਨਮ
 ਮਓਚ ਸੁਰਬੈਲ ਸੁਵਿਭੀ ਖਨ ਮਲਾਯੇ ਹੈ ॥ ਲਪੁ ਰਾਵਨ ਕੇ ਭਾ
 ਈ ਜਿਨ ਦਾਰ ਤੇ ਚਗਈ ਸੁਵਿਭੀ ਖਨ ਏਨਾ ਮਮੋਰੇ ਲੋਕ ਮਾਹਿਗਾ

ਯੋਧੈ॥ ਤਿਨ ਦੁਯੋਮੇ ਨਿਕਾਰੀ ਹਿਤੁ ਥਾਤੁ ਥੀਉ ਚਾਰੀ ਅਬਰਾਮਪ
 ਦਕੰਜ ਮੇਤੋ ਤੇਰੇ ਹੀਤੁ ਕਾਯੋਧੈ॥ ੧॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਸੀਪਰਾਮ ਦੀਸੇ
 ਯੋਨ ਕੀਜੇ ਯੋਸੁਬੈਰੁ ਅਤਿ ਫੇਰ ਫੇਰ ਕਹ ਯੋਨ ਹਿਤੁ ਹਿਮਨਿਧ
 ਰਯੋ॥ ਕਾਲਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤੁ ਮਲੀਨ ਨਾਹਿ ਮੋਹਿ ਬਧਕ
 ਜਹਾਬਖਰੁ ਗਉਭਾਰਯੋ॥ ਚਾਰਲੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੇਗ ਕਰੇ ਮੇਪਯਾਨ
 ਪੁਨਿਰਾਮਪ ਦਕੰਜ ਤਹਿ ਤੇਰੇ ਮੋਚਿਤਾਰਯੋ॥ ਮੇਖਚਹ ਹੈ ਹਮਾ
 ਰੀਸਾਮਲਈਹੈ ਤਿਹਾਰੀ ਸੁਨਿਗਜਿਨ ਕੇ ਗਈ ਅਬ ਬਨੇ ਗਉ
 ਬਾਰਯੋ॥ ੨॥ ਵਿਭੀਖਨ ਕੇਵਾਕ ਸੁਨਿ ਬੇਲੇਕ ਪਿਨਾਥ ਪੁਨਿਕੀ
 ਜਿਯੋ ਬਿਸਾਹੁ ਨਾਹਿਰਾਮਪਾਹ ਖਲਕੋ॥ ਸੀਪਜਾਂਚੁ ਗਈ ਪੁਨਿ
 ਤਹੀਕੇ ਸੁਭਾਈ ਯਹ ਸਾਯੁ ਧੁਸੁ ਮਤਿ ਰੀਧਰੰਈ ਅਭੁਜ ਬਲਕੇ
 ॥ ਅਤਿ ਗੁਨਿਹਾਰੇ ਯਹ ਹਮਾਹੀਕੇ ਮਾਰੇ ਭੁਜ ਬਲੁ ਨ ਬਸਾਇ ਕਰਯੋ

ਚਹੇ ਉਰਛੁ ਲਕੋ ॥ ਅਮਾਇ ਸੁਜੁ ਦੀਜਿ ਯੇਤੁ ਯਾਹਿ ਮਾਰਲੀ ਜਿਏ
 ਸੁਢੀ ਲਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਮੇਧ ਠਾਂਢੈ ਕਪਿਦ ਲਕੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਢੈ ॥ ਇਹ
 ਭੁਗਤਿ ਪਿਖੇ ਮਨ ਭੀਤਰ ਮੇਤੁ ਮਰਾਮ ਕਹਯੋ ਮਾਤਿ ਜੇ ਠਹਰਾਈ ॥ ਸੁ
 ਨਿਕੈ ਸੁਗੀਢ ਕਿਵਾ ਕਇ ਸੇਹ ਸਿਰਾਮ ਤਬੈ ਮੁਖ ਬਾਤਿ ਮਲਾਈ
 ॥ ਪਤਿ ਲੋਕ ਨ ਕੇਸ ਮਲੋਕ ਸਭੈ ਉਰਮਾਹਿ ਚਹੇ ਜਬ ਮੇਕਾ ਪਿਰਾ
 ਈ ॥ ਨਿਮਿਖਾਧ ਬਿਖੇ ਸੁਹਨੇ ਸਗਲੇ ਨਿਮਖੇ ਕਬਿਖੇ ਪੁਨਿ ਲੇਹੁ
 ਉਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਮੋਹ ਮਭੈ ਇਨ ਕੇ ਸੁਦਏ ਤੁਮਾ ਲਿਮਾਵਹੁ ਬੇ
 ਗਾਇਨੇ ਅਬ ਜਾਏ ॥ ਇਕ ਬਾਰ ਗਹੇ ਸਰਣਾ ਗਾਤਿ ਜੇ ਮੁਖ ਮੇਤੁ ਮਰੇ
 ਇਹ ਭੁਗਤਿ ਮਲਾਏ ॥ ਬਿਤ ਮੋਹ ਧਰੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਤਿਨੇ ਡਰ ਭੁਤ ਨ ਤੇ
 ਫਿਰਹੇ ਨਨ ਪਾਏ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਘਵ ਕੇ ਇਹ ਵਾਕ ਉਮਾ ਕਪਿਨਾ ਬਤ ਬੈ
 ਮਨ ਮੇਹਰ ਖਾਏ ॥ ੫ ॥ ਅਮਾਨੁ ਭੀਖ ਨ ਕੋਤ ਬਹੀ ਕਪਿਨਾ ਬਤੁ ਲੇ

ਘੁਨਾਬਦਿਖਾਰੇ॥ ਆਇਵਿਭੀਖਨਰਾਘਵਕੋਪਦਪਕਿਜਮੇਅਭਿ
 ਬਿਦਨਧਾਰੇ॥ ਸੁਗਦਗਦਵਕਭੁਈਤਿਨਕੀਭੁਗਤੀਸੁਬਹੀਤਿਨਈ
 ਤੁਮਝਾਰੇ॥ ਘੁਨਸਾਮਬਿਸਾਲਬਹੀਅਖੀਅਮੁਖਪਕਿਜਸੇਤਿਨਰ
 ਮਨਿਹਾਰੇ॥ ੬॥ ਕਰਬਾਣਸਰਾਸਨਸਾਂਤਬਰੇਲਖਮੰਨਅਨੂਜਸੁ
 ਸਾਥਸੁਹਾਏ॥ ਸੁਵਿਭੀਖਨਜੇਰਦੁਭਿਕਰਕੇਗਿਰਜਾਰਘੁਨਿਦਨ
 ਕੀਰਤਗਾਏ॥ ਅਬਰਾਮਗਜੀਦਰਤੋਹਨਮੇਬਰਸੀਯਨਮੇਰਮ
 ਤੇਸੁਖਦਾਏ॥ ਜਗਦੇਭਕਵੇਰਨਮੇਤੁਮਕੋਭਗਤਾਂਜਨਪੇਖਨਤੇ
 ਬਿਗਸਾਏ॥ ੧੧॥ ਸਾਂਤਅਨੰਤਰਮਾਪੁਭਕੇਤਅਨੰਤਸੁਤੇਜਨਮੇ
 ਪਦਥਾਰੇ॥ ਮੀਤੁਕਪੀਸੁਨਮੇਰਘੁਨਾਇਕਤੁਜਗਕੋਭਿਪਜਾਇਨਿ
 ਵਾਰੇ॥ ਤੀਨਹੁਲੋਕਨਕੋਗੁਰਤੁਅਨਾਰਿਗਹੀਅਭਿਬਿਦਹਮਾਰੇ॥
 ਤੁਜਗਆਦਿਅਨਾਦਸਦਾਰ ਘੁਨਾਬਕਰੇਜਗਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ੧੨॥

ਸੰਕਰਛੰਦ ॥ ਸੁਛੰਦ ਚਾਰੀ ਰਾਮ ਤੁਮ ਜਗਨਾ ਸਕੇ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਚ
 ਰਾ ਚਰਕੇ ਬਾਹਰੇ ਪੁਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਭਾਨਾ ॥ ਵਿਆਪ ਵਿਆਪ ਕਰੁਪ
 ਕੈ ਤੁਮ ਜਗਤ ਮਖ ਭੁਗਵਨਾ ॥ ਨ ਸੁਤੇ ਜਨ ਜਾਨੀ ਏਕਿ ਤਮਾ ਏਤੇ
 ਮਾਗਿਆਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਏਹ ਧਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਰੇਤੁ ਅਨੇ ਕਵ
 ਰ ਭਏ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਦਸਨੀਤ ਮਾਇ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਸੀਪ ਰੂਪ ਕੈ ਸਮਾਨ
 ਹੋਇ ਜਗ ਸਾਚ ਭਾਨ ਪਾਵਤ ਨ ਗਿਆਨ ਬਤੋ ਹਨ ਗਿਧਿ ਮਾਇ ਹੈ
 ॥ ਜਿਨ ਤੋ ਹਨ ਪਛਾਨੇ ਸੁਤ ਦਾਰ ਗਲਤਾਂ ਨੇ ਮਾਤਿ ਭਈ ਤਿਨ ਹਾਨੇਗ
 ਹਫਾਸ ਮੈਫ ਸਾਇ ਹੈ ॥ ਜਗ ਭੋਗਨ ਕੇ ਸੇਵੇ ਸੁਤ ਨਾਰਿਨ ਕੋ ਦੇਵੈ ਕ
 ਰੇ ਸਾਚੁ ਰਖੁ ਰਾਈ ਦਹੁ ਮਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਸੁ ਰੇ ਸਮਾਗਮ
 ਮਰਾਖ ਸਜਲੇ ਸਦਾ ਯੁਧਨ ਦਮ ਹੇ ਸਰਾਮ ਤੀਹੀ ਤੋ ਬਖਾਨੀ ਏ ॥
 ਅਣਹੁਤੇ ਅਣਮੀ ਮਹਾਨ ਤੇ ਮਹਾਨ ਬਡੇ ਰਾਮ ਜਗਨਾ ਥਏ ਕਤੁ

ਹੀ ਤੇ ਪਛਾਨੀਏ। ਤੁਮਹੀ ਤੋ ਪਿਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਤੇ ਮਾਤਾ ਧਾਤਾ ਮਾਦ
 ਮੰਧਿ ਮੰਤ ਕਛੁ ਤੋ ਹਿਨ ਹਿਠਨੀਏ। ਪੁਰਣਾ ਮਛੁ ਤੇ ਮੀ ਮਨਾ ਸੀਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਰਾਮ ਤੋ ਰੋਹੀ ਸਰੂਪ ਮਾਹਿ ਬੇਦ ਨ ਬਖਾਨੀਏ। ੧੧। ਪਾਨ
 ਪਾਦ ਨੇ ਨ ਕਾਨ ਨਾਹਿ ਭਗਵਾਨ ਤਵ ਪਿਖ ਸੁਨਿ ਰਹੇ ਪੁਨਿ ਦੋਰ ਤੁ
 ਖਰਾਰੀਆ ਕਾਹੁ ਮੇਨ ਰਹੇ ਮਰਗੁ ਨ ਕੇਨ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ
 ਕਹੇ ਕੋ ਸਪ ਜਗਨਿ ਮਾਰੀਆ। ਵਿਕਲ ਪਨ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ
 ਸੁਭਿਦਾਰ ਮਾਤਿ ਤੁਹੀ ਜਗ ਬੀਚ ਨ ਰਨਾ ਥਤੁ ਮੁਰਾਰੀਆ ਪੁਰਖ ਪੁ
 ਰਾਤ ਨ ਸਨਾਤਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਰੇ ਤੋ ਹਮੇਨ ਪੰਝੇ ਖਦ ਭਾਵ ਜੇ ਵਿਕਾਰੀ
 ਮਾ। ੧੨। ਮਾਇਆ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗ ਮਾਨਵ ਸੀ
 ਦੇਹ ਭਵ ਮਡਿਲਾ ਦਿਖਾਇ ਹੈ। ਅਜ ਭਗਵਾਨ ਤਵ ਨਿਰਗੁਣ ਜਨ
 ਜਗ ਤੇ ਰੋਹੀ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਖ ਪਦੁ ਪਾਇ ਹੈ। ਤੇਹ ਪਦ ਜੇਵਹੀ ਸੁਪਨ

ਪਾਇਦੇਵਹਮਗਯਾਨਯੋਗਸੰਧਮੇਅਰੋਹਨੋਧਿਆਇਐ। ਸੀਖ
 ਕੋਰਮਨਹਾਰਕਰਣਾਅਕਾਰਆਰਿਹਾਵਣਜੁਹਾਰਭੁਵਾਸਿਧਮੇ
 ਤਗਾਇਐ॥੧੩॥ ਸੋ **ਰਠ** ॥ ਭੁਗਤਾਪਿਆਰੋਗਮਤਬਬੇਲੇਹਰਖ
 ਇਥਿ। ਜਿਤੇਰੋਮਨਕਾਮਲੇਹਵਹੀਵਰਦੇਤੋ॥੧੪॥ ਵਿਭੀਖਣੇ
ਵਾਚਾਕਾਬਿੰਤੂ॥ ਆਜੁਭੁਜੇਧਿਨਿਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਜਗਤਮੇਜਕਰ
 ਣੀਸੀਕ੍ਰਿਤਸਭਲਈਮੇਕਮਾਇਕੋ। ਪਿਖੇਪਦਕਜਤੇਰੋਭਾਗ
 ਸੁਬਿਸਾਲਮੇਰੋਆਜੁਰਖਬੀਰਬਿਧਦਏਐਮਿਟਾਇਕੋ। ਮੋਹਕੇ
 ਸਮਾਨਧਿਨਿਦੁਸਰੇਆਨਜਗਭੁਏਸੁਨਿਆਜੁਪਾਪਗਏਐਪ
 ਲਾਇਕੋ। ਮੋਹਕੇਸਮਾਨਜਗਆਨਨਦਿਖਾਈਦੇਤਮੁਰਤਿਤਿ
 ਹਾਰੀਪਿਖੀਰਾਮਦਿਗਆਇਕੋ॥੧੫॥ ਸੋ **ਕਰਛੰਦਾ॥** ॥ ਕਰਮ
 ਬਿਧਾਬਿਨਾਸਹਿਤਤੁਹਗਿਆਨਭੁਗਤਿਬਿਸਾਲਾ। ਤਵਧਿਆਨ

ਪਰਮਾਨੰਦਪੁਰਣਦੇਹਿਰਾਂਮਦਯਾਲਾ॥ਬਿਖੇਕੋਸੁਖਰਾਮਜੀਮੇਨ
 ਚਹੇਮਨਮਾਂਗਿ॥ਤਿਪਦਕਮਲਾਮਨਨਸੇਵਕਹੇਮੇਉਰਮਾਂਗਿ॥੧
 ੬॥ਮੁਖਤੁਥਾਂਰਾਂਮਬਖਾਨਯੋਪੁਨਿਭਾਖਯੋਹਰਿਏਗ॥ਕਲਾਯਨ
 ਗੋਪਸੁਮੇਕਹੇਮਨਲਾਇਤੁਸੁਨਲੇਗ॥ਮੇਭਗਤਯੋਗੀਸਾਂਤਜੇ
 ਜਗਰਾਗਜਾਕੋਨਾਹਿ॥ਯਹਸਾਚੁਸੀਯਸਮੇਤਮੇਨਿਤਬਸੇਤੁੰਓ
 ਰਮਾਂਗਿ॥੧੭॥ਤੁੰਸਰਬਕਾਲਸੁਸਾਂਤਉਰਪੁਨਿਪਾਪਸਗਲਾਨਿ
 ਵਾਗਾਮਮਾਧਿਮਾਇਮੁਖਸੁਪਾਇਹੈਪੁਨਿਤਰੇਭਵਨਿਧਪਾਗਾ॥
 ਤਵਕੀਨਉਸਤਤਿਜੇਪਛੇਪੁਨਿਲਿਖੇਸੁਨੇਸੁਕਾਨਾ॥ਮਮਤੁਸੁਮੇ
 ਗਪਿਅਮਾਰੀਆਮਮਰੁਪਪਾਇਗਿਆਨ॥੧੮॥ਵੇ **ਹਰਾ** ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭਾਖਵਿਭੀਖਨੇਭਵੰਭੀਜਨਭਗਵਾਨ॥ਭਗਤਪਿਆਰੇਗਮ
 ਜੀਲਾਖਮਣਕਰੇਬਖਾਨ॥੧੯॥ **ਸੁੰਘ** ॥ਮੋਹਨਿਹਾਰਨਤੇਫਲਜੇ

ਸਾਵਿਭੀਖਨਕੋਅਬਦੇਉਦਿਖਾਏ॥ ਲੀਕਵਿਭੀਖਣਗਜਥਪੇ
 ਜਲਸਾਗਰਕੋਅਬਿਲਿਮਾਉਸੁਜਾਏ॥ ਜੇਲਗਸੁਰਜਰੇਦਰ
 ਹੋਅਰਜੇਲਗਏਹੁਸੁਭਮਿਰਹਾਏ॥ ਜੇਲਗਮੇਹਕਥਜਗਮੇਪੁ
 ਨਿਤੋਲਗਏਹਸੁਰਾਜਕਮਾਏ॥ ੨੦॥ ਸ **ਦੋਹਾ** ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨ
 ਸੁਭਾਤਕੇਹਾਥਨਨੀਰਭਰੇਹਰਿਕੁਭਮਨਾਏ॥ ਗਾਢਲੀਕਵਿਭੀ
 ਖਨਰਾਜਨਿਮਿਤਸੁਰਾਮਸਭੈਸਿਰਦਾਰਬੁਲਾਏ॥ ਅਭਿਖੇਕਾਮ
 ਮਾਤਨਮੈਕਪਿਹਾਥਨਭਾਤਕੇਹਾਥਬਿਸੇਖਕਰਾਏ॥ ਮੁਖਸਾਪੁਸੁਸਾ
 ਧਬਖਾਨਸਭੈਕਪਿਕੇਦਲਰਾਪਵਕੇਜਸੁਗਾਏ॥ ੨੧॥ ਸ **ਦੋਹਾ**
 ਸੁਗਰੀਵਵਿਭੀਖਨਮਕਿਮਿਲੇਮੁਖਭੀਤਰਯਾਬਿਧਬੈਨਅਲਾ
 ਏ॥ ਸਾਵਿਭੀਖਨਹੈਹਮਦਾਸੁਸਭੈਯਹਰਾਮਪਰਾਤਮਬੇਦਨਗਾਏ
 ਤਿਨਮੈਪਰਧਾਨਵਿਭੀਖਨਤੁੰਪਿਖਸੇਵਕਰਾਮਸੁਰਾਜਦਿਵਾਏ॥ ਰ

ਟਰਾਵਟਕੇਸੁਬਿਨਾਸਾਬਿਖੇਮਨੁਲਾਇਕਰੀਰਪੁਬੀਰਸਹਾਏ॥
 ੨੨॥ **ਵਿਭੀਖਨਓਵਰ** ॥ ਸਿਕਰ **ਛੰਦ** ॥ ਜਗਤਕੇਪਤਿਰਾਮਕੀਸ
 ਹਇਤਾਰਣਮਾਹਿ॥ ਕਿਆਕਰੋਗਾਮੇਕੀਦਤੰਸੁਗਰੀਵਸੁਨੁਮ
 ਨਮਾਹਿ॥ ਕਛੁਕਰੋਗਾਮੇਦਾਸਭਾਵੁਜੋਹੋਇਆਵੈਮੋਹਿ॥ ਕਰਭਗ
 ਤਕਪਦਿਸੁਤਾਰਕੈਪਹਸਾਚੁਭਾਖਤੇਹਿ॥ ੨੩॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਗਾਵਟ
 ਕੇਭੇਜਯੋਸੁਆਯੋਤਤਹੀ॥ ਛਿਨਰਾਖਸਸਰੂਪਪਰਨਾਮਸੁਕੁ
 ਗਾਯੋਹੈ॥ ਆਇਕੇਅੰਕਾਸਬੀਚਬੋਲਯੋਸੁਨੀਚਮੁਖਬਾਨਰਕੋ
 ਗਈਦਸਕੇਠਯੋਮਲਾਯੋਹੈ॥ ਰਾਖਸਕੋਗਈਤੁਵਜਾਨਤਸੁਭਾ
 ਈਬਨਚਾਰਣਕੋਗਈਸੁਮਹਾਨਕਲਜਾਯੋਹੈ॥ ਮੇਹਭਾਈਸੋਪਿ
 ਆਰੇਕਛਕਾਜਨਬਿਗਾਰੇਤੁਵਕਹੋਕਾਪਿਗਈਤੁਮਕਹੋਚਢਾਮਾ
 ਯੋਹੈ॥ ੨੪॥ ਗਾਜਪੁਤਨਾਰਿਜਮੇਹਰੀਹੈਕਸੁਤਕਰਕਹੋਕਾਪਿਗਾਜਕ

ਜਤੇਰੇਨਬਿਗਾਰੇਹੈ॥ ਕਿਸਕਿਧਾਫਿਰਜਾਹਿਸਿਗਬਾਨਗਲਿਜਾ
 ਹਿਗਾਫਿਲਿਕਕੁਨਿਹਾਰਸਭਦੇਵਤਾਸੁਹਾਰੇਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗਫੁਭਾਰੇ
 ਨਰਬਾਨਗਅੰਸਾਰੇਤੁਮਭੁਏਮਤਦਾਰੇਕਪਿਕੋਨਿਮੇਬਿਚਾਰੇਹੈ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਂਬਖਾਨੀਕਪਿਨਾਥਕੋਭਵਾਨੀਸੁਗੀਵਰਿਸਮਾਨੀਕਹ
 ਯੋਗਦੁਣਕੇਚਾਰੇਹੈ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਪਿਨਾਇਕਕੋਕਪਿਦਰਤ
 ਬੈਨਭੁਸੀਸਗਹਯੇਮੁਖਮੁਠਲਗਾਈ॥ ਕਪਿਚਿਚਲਦਾਤਨਸੇ
 ਕਟਕੈਸੁਦਯੋਧਰਮੇਬਲਕੈਪਟਕਾਈ॥ ਜਬਕੀਸਨਤਾਤਨਫੇ
 ਰਗਹਯੇਤਬਤਾਹਿਦਈਮੁਖਰਾਮਦੁਗਾਈ॥ ਰਘੁਨਾਥਮਨੈਇਨਿ
 ਕੋਕਰਯੋਨਹਿਚਾਰਨਕੋਹਨਤੇਜਗੰਗਾਈ॥ ੨੬॥ ਬਿਧਲੈਸੁਰਜਾਂ
 ਹਿਭੁਜੇਸਦਹੀਪੁਨਿਮੈਰਭੁਜੇਰਿਖਜੇਮੁਨਿਗਿਅਨੀ॥ ਦੁਹਰਾਮ
 ਖਰੇਕਪਿਕੇਦਲਮੇਧਰਕਾਨਸੁਨੀਸੁਕਾਮਰਤਬਾਨੀ॥ ਕਪਿਨਾਹਿ

ਹਨੇਰ ਅਬੀਰ ਕਹੀ ਤਿਨ ਛੋਡਿ ਦਯੋ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜਿਹ
 ਨਾਮ ਛੁਡਾਵਤ ਹੈ ਭਵ ਮੈ ਤਿਹ ਕੇਇ ਹਨਾਹਿ ਮਚੈ ਭੁਭਵਨੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਦੇਹਰ ॥ ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਸੁਜਾਇ ਸੁਕਫੇ ਰਕਹੀ ਕਪਿਰਾਇ ॥ ਰਾਜ
 ਨ ਕਹੇ ਸੁਮੈਲਿ ਦਸ ਕਿਹ ਬਿਧ ਭਾਖੇ ਜਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਰੀ ਦਊ **ਵਾ**
ਚ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਰਾਵਣ ਕੇਇ ਮਜਾਇ ਕਹੇ ਤੁਮ ਭਾਤ ਬਡੇ ਜਗਮਹਿ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ਅੰਗਿ ਦਤਾ ਤਯ ਥਾਹ ਮਰੇ ਤਿਮ ਹੁਤੁ ਮਹੇ ਨਹਿ ਸਿਕ ਬਿਚ
 ਗੇ ॥ ਤੇਹ ਹਨੇਰਣ ਮਰਿ ਲਮੈ ਸਹ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਤਾਂ ਕਿਨਿ ਦਾਹਨ ਥਾਰੇ ॥
 ਦੂਤ ਕਹੀ ਦਸ ਕੀਧਰ ਕੋ ਕਹਿ ਜਾਹਿ ਚੁਗਾਇ ਸੁਨਾਹਿ ਮੁਗਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਸੀਰਾ **ਮਵਾਚ** ॥ **ਦੇਹਰ** ॥ ਸੁਰੀ ਦਸੁਨੈ ਮਮਦਾ ਕਤੁ ਮਥਾਧੈ ਸੁਕ
 ਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ਲੈ ਮਾਵੇ ਦਲ ਬੀਚ ਪੁਨਿ ਯਹ ਮਥਾ ਜਾਨਨ ਪਾਇ
 ॥ ੨੪ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਤਬ ਗਮ ਕੀ ਮਾਇ ਸੁਪਾਇ ਕੁਲੇ ਕਪਿਨਾਇਕ

ਵੈਸੁ ਬਧਮਗਿਐ। ਦਸਕੇਦਰਤਾਹਿਸਮੇਇਕਦੁਤਸੁਅੰਰਭੁ
 ਲਸਰਦੁਲਪਠਾਏ। ਕਪਿਕੀਧੁਜਨੀਪਿਖਰਾਵਨਕੋਸਰਦੁਲ
 ਕਹੀਸਗੱਲੀਬਿਧਜਾਏ। ਊਗਚੰਤਬਢੀਅਤਿਰਾਵਣਕੋਨਿਜ
 ਮੰਦਰਸ੍ਵਾਸਭਰੇਬਿਸਮਾਏ॥੩੧॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਰਘਬੀਰਨਿ
 ਹਾਰਮਹੋਦਧਿਕੋਉਰਕੋਪਬਢਾਯੋ। ਵਿਗਲਾਲਭੁਏਰਘੁਨਿਦੁ
 ਕੋਮੁਖਭੀਤਰਯਾਬਿਧਬੈਨਾਮਲਾਯੋ। ਲਖਮੀਨਿਪਿਖੇਦੁਸਟ
 ਤਮਨੀਗਧਿਨਾਮਬਲੈਮਮਹੋਰਨਾਮਾਯੋ। ਅਭਿਨੰਦਤਿਨਨ
 ਰਜਾਨਿਮੁਢੇਸਹਬਾਨਰਕਾਹਿਕਰੇਗਰਬਾਯੋ॥੩੨॥ਕਿ **ਬਿਤੁ** ਅ
 ਬਹੀਨਿਹਾਰਮਹਾਬਾਹੁਬਲਬਾਹੁਮੇਰੇਸਗਰਕੋਨੀਰਕੋਸੁਦੇਤਿ
 ਹੋਸੁਕਾਇਕੈ। ਬਾਨਰਾਮਪਾਰਚੁਲੋਪਾਇਨਪਧਾਰਾਮਬਸਾਗਰ
 ਕੀਧਾਰਕੇਸੀਤਾਪਕੋਮਿਦਾਇਕੈ। ਅੰਮੇਸੇਤੁਬਖਾਨਵਿਗਲਾਲਭੁ

ਗਵਾਨ ਕੁਪਿਆਪਨੇ ਹੀ ਹਾਬਧਨ ਲੀਨੋ ਹੈ ਚਢਾਇ ਕੋ॥ ਕਾਠ
 ਪਾਵਕ ਸਮਾਨ ਸੁਨਿ ਖਿਗਤੇ ਨਿਕਾਰ ਬਾਨ ਮਾਹਿਵੈ ਕਮਾਨ ਕੇਸੁ
 ਦੁਖੋ ਹੈ ਲਗਾਇ ਕੋ॥ ੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਨ ਲੋਤਾਨ ਕਮਾਨ ਕਹੈ
 ਸਰਗਮ ਪਰਾਕੁ ਮਲੋਕ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਮ ਬਹੀ ਸਰਤਾ ਪਤਿਵਾ
 ਰਿਸੁ ਕਾਇਉ ਭਾਵਤ ਭੀਤ ਰਛਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਬਖਾਨਤੁ ਯੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪ
 ਰਕਾਂ ਪਉ ਠੀਗਿ ਰਕਾਨ ਨ ਸਾਰੇ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਭੂਰਪੇ ਸਗਲੇ ਨ ਭ
 ਮੈ ਦਿਗਮਾਹਿ ਭਏ ਤੁਮ ਕਾਰੇ॥ ੩੪॥ ਖੇਰੁ ਭੁਯੋ ਜਲ ਕੇ ਨਿਧ ਕੇ
 ਇਕ ਯੋਜਨ ਬੇਲ ਤੇ ਦਰਹਟਾਏ॥ ਯੁਖ ਮਕਰ ਮੀਨ ਤਿਮਿਗਤ ਪੇ
 ਸਰਪਾਵਕ ਤੇ ਉਰ ਮੈ ਡੁਰ ਪਾਏ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਸਮੇਧ ਗਦਿ ਬਤਨੁ
 ਜਲ ਸਾਗਰ ਰਾਘਵ ਕੀ ਦਿਗਮਾਏ॥ ਦਿਗਮੀ ਭੁਲ ਕੇ ਤਮ ਦੁਰ
 ਕਰੇ ਸੁਮਹਾਤ ਨਉ ਪਰਿ ਭੁਖਨ ਛਾਏ॥ ੩੫॥ ਸੀਕਰ ਛੰਦ॥ ਦਿਬ

ਰਤਨਸੁਆਪਨੇਕਰਦੇਨਮਾਂਹਿਊਠਾਇ। ਬਹੁਭਾਂਤਿਭੇਦਸੁਆ
 ਨਗਾਖੀਗਮਕੇਤਿਨਪਾਇ। ਸਮਦੇਰਿਕੈਪਦਬੰਦਨਾਰਖਗਮ
 ਹੇਰਓਚਾਗ। ਜਗਨਾਥਗਮਤਿਲੋਕਰਖਕੜਾਹਿਤਾਹਿਮੁਰਾਰਿ
 ॥੩੬॥ ਜਤ੍ਰਮੋਹਗਮਬਨਾਇਯੋਜਗਸਗਲਤੇਹਉਪਾਇ।
 ਸੁਭਾਵਉਲਟਕੋਕਰੇਜੇਦਏਦੇਵਬਨਾਇ। ਅਸਥੁਲਪੰਚਸੂ
 ਭੂਤਕੇਸੁਭਾਵਤੇਜਤ੍ਰਜਾਨਾ। ਤਵਆਗਿਆਨਹਿਤੇਲਿਖਤੋ
 ਰਚੇਜਤ੍ਰਭੁਗਵਾਨਾ॥੩੭॥ ਤਾਮਸੀਹਿਕਾਰਤੇਹਰਿਭਏਭੂਤਮ
 ਹਾਨਾ। ਹੇਤੁਕੇਅਨੁਗਾਮਤੇਜਤ੍ਰਰੂਪਤਾਕੇਜਾਨਾ। ਨਿਰਗੁਣਅ
 ਕਾਰਬਿਹੀਨਸਾਇਆਲੇਹਿਜੇਗੁਣਧਾਗਿਦੈਰਾਟਤੇਅਕਾਰ
 ਣੀਲਾਕਰੇਰਾਮਮੁਰਾਰਿ॥੩੮॥ ਨ **ਰਾਜਛੰਦ** ॥ ਵਿਰਾਟਸੰਤਅੰ
 ਸਤੇਸੁਦੇਵਤਾਪਛਨਿਯੋ। ਰਜਸਤੇਪ੍ਰਜੇਸਰਾਮਕ੍ਰਿਪਈਸਭਾਨਿ

ਯੋ। ਸੁਮਾਇ ਅਕਨਾਤਿ ਤਨ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਖੀਕਰੀ। ਮਤੀ ਜਵਾਸੁ
 ਮੁਰਖ ਲਖੋ ਕਥਿ ਸੁਤੇ ਹਰੀ॥ ੩੯॥ ਸੁਪਥਿ ਹੇਤੁ ਮੁਰਖਾ ਸੁਦੇਹੁ ਸਿ
 ਤਗਾਇ ਹੈ॥ ਯਥਾ ਪਸੁਪ੍ਰਮਤਿ ਕੋ ਸੁਦੇਹੁ ਰਾਹਿ ਆਇ ਹੈ॥ ਸਰਨ
 ਨਾ ਬਤੇਰੀ॥ ਆਪਿ ਆਰੋਆ ਸੁਸੀਤ ਤੇ॥ ਅਭੈ ਸਮੋਹ ਦੀ ਜਏਦ
 ਦਾ ਮਿਲਿ ਕਪਿਥਿ ਤੇ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ **ਮੋਦਰ**॥ ਅਮੋਘ ਮਾਹਿ ਬਾਣ
 ਮੇ ਸੁਕੋਨ ਦੇ ਸਮਾਰਯੋ॥ ਸੁਲਖ ਗਮ ਬਾਣ ਕੋ ਸਿਤਾ ਬਮੇਦਿਖ
 ਗਯੋ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਗਮ ਦਾ ਕਯੋ ਸੁਗਥ ਬਾਨ ਹੋਰਯੋ॥ ਹਿਮਾਲਾ ਜਾ
 ਮਹੇਦ ਪੀਸੁਗਮ ਪਾਸ ਦੇਰਯੋ॥ ੪੧॥ **ਸਿਕਰਛੰਦ**॥ ਦਾਮਕਲਨ
 ਮਬਖਾਨ ਯੋਇ ਕਰਾਮ ਉਤਰ ਦੇਸ॥ ਤੁਹਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੁ ਸੁਪ੍ਰਤਕੀ
 ਮਮ ਦੇਹਿ ਬਹੁਤ ਕਲੇਸ॥ ਤੁਹਿ ਬਾਣ ਮਾਰੋਗਾ ਮਜੀ ਸਰਦੀ ਨਰ
 ਮਚਲਾਇ॥ ਖਿਲ ਮਾਹਿ ਮਾਰਾ ਮਭੀਰਾ ਮਭੂਲ ਪਰੇਤਰ ਕਸਾਮਾ

ਇ॥੪੨॥ਕਥਿਤੁ॥ਸਾਗਰਬਖਾਨੀਪੁਨਿਗਮਕੋਭਵਨੀਰਘ
 ਵੈਸਕੋਭਿਤੇਸਤੁਜੁਸੁਨੇਮਨੁਲਾਇਕੈ॥ਵਿਸੁਕਰਮਕੋਸੁਪੁ
 ਤਪੁਰਹੁਤਕੇਸਮਾਨਬਲਨਲਜਲਬੀਚਸੇਤੁਕਰੈਤੁਬਨ
 ਇਕੈ॥ਮੰਗਮਤਿਮਾਨਬਲਵਾਨਇਮਪਾਯੋਵਰਸੇਤੁਕੋਕ
 ਗੀਯਾਤੁਮਕਹੋਸੁਬੁਲਾਇਕੈ॥ਮੇਸੇਤੁਬਖਾਨੁਭਗਵਾਨਪ
 ਦਬੰਦਦੋਭੀਸਿਧਭਵੇਲੀਨਕਪਿਰਗੋਬਿਸਮਾਇਕੈ॥੪੩॥
 ਰਾਮਸੁਗੀਵਲਖਮੰਨਸੁਬੁਲਾਇਨਲਕਹਯੋਸਮਜਾਇ
 ਜਲਸੇਤੁਤੈਬਨਵਨਾਬਾਨਰਸਿਦਾਰਸੁਪਹਾਰਸੇਅਕਾਰ
 ਬਡੇਸੇਤੁਹਿਤਲਣੇਨਲਭਯੋਹਰਖਵਨਾਯੋਜਨਅਸੀਤਿ
 ਬੀਸਰਚੇਸੁਬਨਾਇਪੁਲਾਰਸੁਪਹਾਰਤੁਰਲਾਗਤਸੁਹਾ
 ਵਨਾ॥ਗਲਾਬਾਸਿਧਰਾਮਸੁਖਧਾਮਮੁਸਕਾਇਕਯੋਸੁਕੋਪਦ

ਕੀਸਕਰੇ ਲਿਕਪੈਉਠਾਵਨਾ॥੪੪॥ **ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਾਮਧਾਤਮਰ**
ਮਇ ਏਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਯੁਧਕਾਂਡੇਤਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥
 ਸ਼ੀਮਹਾਏਵਉ **ਵਾਰ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਸੇਤਮਰੰਭੁਸਮੇਰਘੁਬੀਰਰਮੇ
 ਸੁਰਨਮਤਗਾਸਿਵਥਾਪੋ॥ ਪੂਜਨਰਾਮਕਰਯੋਤਿਨਕੋਪੁਨਿਲੇ
 ਕਹਿਤਾਰਥਭਾਖਤਆਪੋ॥ ਜੋਅਭਿਬੰਦਨਸੇਤੁਕਰੋਪਿਖਿਯਾ
 ਹਿਰਮੇਸੁਰਕੇਮੁਖਜਾਪੋ॥ ਮੇਕਰੁਣਾਕਰਬਹਮਬਧਾਇਕਹੋਵਤੁ
 ਦੁਰਤਿਨੈਸਭੁਪਾਪੋ॥੧॥ **ਨਰਾਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਸੇਤੁਬਿਧਨਾਇਜੋਨਿਹ
 ਰੋਕੈਰਮੇਸੁਰੀ॥ ਸਿਕਲਪਨੇਤੁਧਾਰਜਾਇਫੇਰਕਾਸਿਕਾਪੁਰੀ॥
 ਲਿਮਾਇਨੀਰਗੀਗਕੋਰਮੇਸੁਰੇਨਵਾਇਹੈ॥ ਸਮੁਦਭਾਰਫਾਰਬ
 ਹਮਪਾਵਨਸੁਪਾਇਹੈ॥੨॥ **ਸਿਕਰਛੰਦ** ॥ ਦਸਚਾਰਯੋਜਨਮਾ
 ਦਿਵਾਸੁਰਲਏਸੇਤਬਨਾਇ॥ ਦਿਨਦੁਸਰੇਪੁਨਿਮੈਰਯੋਜਨਬੀ

ਸਦੇ ਬਢਾਇ॥ ਦਿਨੁ ਤੀਸਰੇ ਇਕੀ ਸਯੋਜਨ ਕਰੇ ਨਲ ਬਲਧ
 ਗਾਇਨ ਚਤੁਰਥੇ ਬਾਈ ਸਯੋਜਨ ਲਏ ਸੇਤੁ ਸਦਾਗ॥ ੩॥ ਦਿਨ ਪਾ
 ਚਵੇ ਤੇਈ ਸਯੋਜਨ ਕਰੇ ਸੇਤੁ ਮਹਾਨਾ ਬਿਧ ਸਾਗਰ ਸੇਤੁ ਯਾ ਬਿਧ
 ਨਲ ਕਪੀ ਬਲਵਾਨਾ॥ ਸਯੋਜਨ ਕਪਿ ਚਲੇ ਤਾ ਪਾ ਬਿਭੁਲੇ ਉਰ
 ਹਰਖਾਇ॥ ਪਲਵੰਗ ਮੁਖ ਮੈ ਗਾਜ ਹੈ ਅਬਿਜਿਨੇ ਗਾਇ ਕੋ ਜਾਇ
 ॥੪॥ ਕ **ਬਿਤੁ**॥ ਬਾਨਰ ਅਪਾਰ ਚਲੇ ਸੇਤੁ ਕੋ ਮਸ਼ਾਰ ਕਢੁ ਪਾਯਤਨ
 ਪਾਰਭੀਰ ਭੁਟੀ॥ ਅਤਿ ਭਾਰੀਆ॥ ਸੁਬੇਲਾ ਕੋ ਪਹਾਰ ਕਪਿ ਚਢੇ ਕਿ
 ਲਕਾਰ ਰਘੁ ਨਾਥ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕ੍ਰਾਤੁ॥ ਮਗਿ ਦਸਦਾਰੀਆ॥ ਗਢ ਦੇਖ
 ਨਕੇ ਕਾਜ ਰਘੁ ਜਤੁ ਪਹਾਰ ਚਢੇ ਬੈਰ ਰਘੁ ਬੀਰ ਪੁਰੀ॥ ਲਿਕਤੁ ਨੇ
 ਹਾਰੀਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸੁਜ ਲਸੇਤੁ ਅਪਾਰ ਲਗੇ ਤੋਰਣ ਦੁ
 ਆਰਜਾ ਹੋ ਮਕੀ ਅਟਾਰੀਆ॥ ੫॥ ਪਰਖਾ ਅਨਿਤ ਸੁਸੰਤਪਨੀ

ਕੋਮਤਿਨਹੀਹੋਰਗਾਏਲਕਉਰਸੁਗਬਿਸਮਾਇਏ।ਹੋਮਕੋਪੁ
 ਹਾਰਸੇਪੁਸਾਇਹੈਉਦਾਗਇਕਤਾਹੀਪਰਬੈਠੇਸੁਦਸਾਨਨਸੁਹਇ
 ਹੈ।ਬੀਰਜੇਅਮਾਤਾਫਿਗਸੇਵਤਹੈਗਾਤਸਭਸੀਸਦਸਕੀਟਜ
 ਨਸੁਗਚਿਲਕਾਇਹੈ।ਨੀਲਾਗਿਰਸਾਨੁਕੇਸਮਾਨਤਨੁਸਾਮਾਮ
 ਤਿਸਾਮਘਨਬਾਰਦਸੀਦੇਹਲਸਕਾਇਹੈ।੬।**ਦੋਹਰਾ**।ਰਤਨਦੇ
 ਰੂਸਿਤਛਤ੍ਰਸਿਰਲਸੇਸੁਬਾਰੰਬਾਰ।ਯੈਦਸਕੇਧਰਮਹਲਪਰਬੈ
 ਠੇਸਭਾਮਸ਼ਾਗ।੭।**ਸੋਝੀ**।ਤੁਹਿਸਮੇਸੁਕਮਾਇਤੁਤਾਕਪਿਮਾ
 ਰਕਰੀਰਘਬੀਰਛਤ੍ਰਏ।ਹੈਕਛਬੈਰਨਮਾਰਕਰੀਹਸਗਾਵਣ
 ਯੈਸੁਕਬੈਨਾਮਲਾਏ।ਫੇਰਕਯੈਸੁਕਸਾਗਰਉਤਰਤੀਰਗਾਏਹ
 ਮਨਾਥਪਠਾਏ।ਭਾਖਤਬੇਕਪਿਨਾਇਕਕੇਕੁੰਦਮੇਹਗਯੋਪਲਵੈ
 ਗਮਧਾਏ।ਮੂਠਹਨੀਨਖਫਾਰਦਏਤਨਕਾਟਹਿਮੇਕਪਿਰੇਖਬਢਾ

ਏ॥੮॥ ਤੁਬ ਮੋਹ ਕਹ ਯੋ ਅਬ ਰਾਮ ਰਖੇ ਰਾਖ ਪੁਗਵ ਭਾਖ ਸਮੇਂ ਹਛ
 ਰਾਯੋ॥ ਤੁਰ ਮੇਊ ਰਮਾਹਿ ਮਹਾਨ ਭਯੋ ਪਿਖ ਬਾਨ ਰਸੈ ਨ ਸੁਤੇ ਫਿਗਾਮ
 ਯੋ॥ ਬਲ ਰਾਖ ਸਮੇਂ ਕਾ ਪਿਪ੍ਰਗਵ ਕੀ ਪਿਖ ਰਾਜਨ ਯੋ ਮਨ ਭੀ ਤਰਾਮ
 ਯੋ॥ ਅਬ ਸੀਧਿਨ ਹੋਵਤ ਹੈ ਇਨ ਕੀ ਸੁਰਦਾਨ ਦੁਜਿਓ ਮਤਿ ਰੋਖ ਬ
 ਛਾਯੋ॥ ੯॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਧਾਈ ਕਾ ਪਿਸੈ ਨ ਆਈ ਲਿਕ ਮੇਚ ਛਾਈ ਭਈ
 ਛੀਲ ਨ ਨਿਹਾਰੇ ਅਬ ਬੇਗਾਏ ਕਕੀ ਜਿਯੋ॥ ਬਲ ਦੇਤਿ ਜੇਦਿਖਾਈ
 ਤੁਬ ਕੀ ਜਿਏ ਲਗਾਈ ਨ ਹਿਰਾਖ ਸਕੇਗਾਈ ਅਬ ਸੀਧ ਰਾਮ ਦੀ ਜਿ
 ਯੋ॥ ਮੋਰ ਕਹੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਚੰਦ ਮਾਥਿ ਮਲ ਮੁਖ ਕਹੀ ਦੁਤ ਗਾਵਨ ਕੋ
 ਸੇਈ ਸੁਨਿ ਲੀਜਿਯੋ॥ ਜੇਈ ਬਲ ਧਾਰਤੁ ਮਨਾਰਿ ਹੋ ਗਮਾਹੀ ਹਰੀ
 ਸੇਈ ਬਲ ਬਾਧਵ ਮਿਲਾਇ ਮੇਦਿਖੀ ਜਿਏ॥ ੧੦॥ ਕਾਲ ਪਾਤਕਾਲ
 ਦੇਖ ਲਿਕ ਕੋਹਵਾਲ ਸਭ ਤੇਰਾ ਬਿਸਾਲ ਗਹਵੁਟਿ ਮਾਨਿ ਹਾਰਿਯੋ

ਗਾਖਸਕੀਸੈਨਸਰਗੋਨਲੈਉਡਾਹਿਮਮਤੁਟਫਟਜਾਂਹਿਤਨਨਰਏ
 ਗਵਾਰਿਯੋ॥ਘੋਰਰੋਖਭੁਯੋਭਾਰੀਤੇਹਪਰੰਦੇਉਡਾਰੀਸੁਰਮਾਕਹਾ
 ਵੇਦਸਕੀਠਬਲਧਾਰਿਯੋ॥ਅੰਮੈਸੇਰਘਬੀਰਗਾਈਕਹੀਕਪਿਰਾਈ
 ਸਮਬਾਲੀਹਮਭਾਈਦਸਕੀਠਕਉਚਾਰਿਯੋ॥੧੧॥ਅੰਮੈਸੇਤੁਬਖਾ
 ਨਭਗਵਾਨਮੁਖਮੈਨਭਜੀਲੋਚਨਜਰੋਜਸੁਮਨੋਜਛਬਵਰੀਏ
 ॥ਬੁਏਇਕਠੋਰਜਹਾਚਾਰਜਿਰਮੋਰਬਲਤੇਜਮੈਬਿਸਾਲਰਣਮਾ
 ਹਿਬਲਕਾਰੀਏ॥ਗਾਮਲਖਮੀਨਿਸੁਗੀਵਸੁਵਿਭੀਖਨਜੇਲੀਕ
 ਨਾਸਕਗੋਖਨਮਾਹਿਯਹੀਚਾਰੀਏ॥ਮੁਲਤੇਉਪਾਰਧਾਰਸਾਗਰਬ
 ਗਾਇਦੇਹਿਦੇਹਿਕੋਜਗਾਇਅੰਮੈਰਹੈਕਪਿਸਾਹੀਏ॥ਤਿਨਕੀਨਿਹਾਰੀ
 ਬਲਸਭੈਬਲਵੇਤਭੁਟਰੁਪਪੁਨਿਆਪਸੁਕੈਸੇਕੈਬਖਾਨੀਏ॥ਚ
 ਰੇਈਚਏਕਹੀਨਿਚੀਤਗੰਢਮਾਰੇਤੇਰੋਤੀਨਰਹੈਨਿਆਰੇਖਰੇਅੰਮੈਸੇਉ

ਰਜਾਨੀਏ। ਸਿਖਾਬਿਹੀਨ ਕਪਿਸੈਨ ਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਆਈ ਪੁਰਰਹੀ ਚਾਰੇ
 ਦਿਸਨੈ ਨ ਪਾਥਿ ਆਨੀਏ। ਗਾਜਤ ਹੈ ਬਾਰਬਾਰ ਬਾਨਰ ਅਪਾਰ ਭਟ
 ਗਿਰਸਾ ਅਕਾਰ ਭੁਸਬੀ ਸਪਹਿਚਾਨੀਏ। ੧੩। ਆਹਿ ਕੋਨ ਮਤਿ ਮਨ
 ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੇ ਬਡੇ ਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਪਿ ਕਹੈ ਨਿਰਧਾਰੀਏ। ਇਜੇ ਪਿ
 ਖੇਲਿ ਕਓਰ ਰੇਖਾ ਦਿਗਭੁਰੇ ਅਤਿ ਮਨਿ ਮਲਿ ਭਾਰੇ ਗਫੁ ਰਾਜਨ ਨਿਹ
 ਗੀਯੋ। ਯੁਥ ਪਹ ਜਾਰ ਸਤਰਹੇ ਪਰਦਾ ਰੁਇਨ ਯਹੀ ਤੋ ਸਿਨਾਨੀ ਸੁਗੀ
 ਦੁਕੋਓ ਚਾਗੀਯੋ। ਅਗਨਿ ਕੁਮਾਰ ਭੁਜ ਬਲ ਮੇ ਅਪਾਰ ਸੁਨਿ ਨੀਲਨ
 ਮਕਹੋ ਅਹੇ ਬਡੇ ਬਲਿਕਾਰੀਯੋ। ੧੪। ਏਜੁ ਪਿਥੇ ਮੋਲਿ ਮਇ ਭੁਪਰਕੇ
 ਸ੍ਰਿਗ ਸੰਮਪਦ ਮਕਜਲ ਕੇ ਸਮਾਨ ਤਨਹੇ ਰਿਯੋ। ਕਪਯੋ ਅਪਾਰ ਪੁਨ੍
 ਸਾਗਰ ਕੀ ਧਾਰ ਬਾਰਬਾਰ ਪੈਛਿ ਹਨੇ ਮਨੈ ਕਹੇ ਲੋਕ ਮੋਰੀਯੋ ਬਾਣੀ
 ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਜਿਹ ਨੂਤਨ ਅਪਾਰ ਬਲ ਯਹੀ ਪ੍ਰਵਰਾਜਨਾ ਮਮਗਦ ਸੁਣ

ਗੀਏ॥ ਕਹੋ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀ ਜਿਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ਮਬਰਾ ਪਵਕੀ ਸੋਨ
 ਮਾਈ ਲਿਕਰਾ ਦੁਪੇਰੀਏ॥ ੧੫॥ ਸੀਯ ਜਾਂ ਨਿਹਾਰੀ ਮਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਿ
 ਮਾਰੀ ਤਵ ਮਾਰ ਸੁਤ ਨੀ ਕੇ ਪੁਨਿ ਲਿਕ ਕੇ ਜਲਾਯੋ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਕੇ ਪਹਾਰ
 ਸੋ ਮਕਾਰ ਮਤਿ ਮਾਨ ਬਡੇ ਰਾਜ ਨ ਕੇਰਾਈ ਪਿਖੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਾਯੋ ਹੈ॥
 ਬੇਗ ਸੁਰੀ ਵਾਹਿਗ ਜਾਇ ਸੁਬਤਾਇ ਕਛੁ ਫੇਰਿ ਸੈਨਿ ਓਰ ਯਹ ਪੇਖਯੇ
 ਸਿਧਾਯੋ ਹੈ॥ ਯਾਹਿ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖ ਪਾਵਕ ਸਮਾਨ ਮਤਿ ਰਾਕਸ ਕੇਰਾਈ
 ਗਛੁ ਲਿਕਦਾ ਹਿਲਾਯੋ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਸੈਲ ਸੋ ਮਕਾਰ ਲਿਕ ਪਿਖੇ ਬਲ ਪਾਰ
 ਨਤਿ ਰਿਭ ਨਾ ਮਬਲੀ ਯਹ ਲਿਕ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ ਏਜ ਪਿਖੇ ਲਿਕ ਮਨੋ ਜ
 ਰਤੇ ਨਿਸੈ ਕਨਾ ਮਸਰ ਭੁਭਨੀ ਜੇ ਕੋਟਿ ਯੁਥ ਪਸਿਰਦਾਰ ਹੈ॥ ਏਜ ਪਿਖੀ
 ਏ ਮਹਾਨ ਮਾਨੇ ਮੇਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪਨ ਸਭੁ ਨੀ ਜੇ ਬਲ ਕੋਨ ਪਾਰ ਹੈ॥ ਏਹੀ
 ਜੁਦ ਸਾਨ ਨਸਨਾਨ ਸੁਮੇਦਵ ਹੈ॥ ਦੁਵਿਦ ਸੁਏਹੀ ਬਲ ਦਾਨ ਮੇਓਦਾਰ ਤੇ

੧੨) ਸੇਤੁ ਜਾਂਬ ਨਾਯੋ ਪਖੋਏ ਹੀ ਨਲਾਮਾਯੋ ਵਿਸੁਕਰਮਾ ਕੋ ਕੁਮਾਰਪਾ
 ਰਬਲ ਕੋ ਨਪਾਯੋ। ਬਾਨਰ ਕੋ ਬਲ ਕੋ ਨਬਰ ਨੇ ਸੁਭੇ ਨਮਾਹਿ ਸਿਖਯਾ
 ਨਹੋਇ ਨਾਥ ਕੋ ਸੇਕੋ ਬਤਾਯੋ। ਸੁਰਹੋ ਮਹਾਨ ਬਲ ਦੁਨ ਯੁਧ ਚਹੇਰੀ
 ਤਲੰਕ ਚਕੁਰ ਸੁਰਾਖ ਸਬੰਗਾਏ। ਸੁਰੀਵ ਪੁਰ ਕੋ ਸਿਰਦਾਰ ਕ
 ਹੋਜੇ ਉਦਾਰ ਮਮਤਿ ਨਹੀਕੀ ਸੈਨ ਨਕੀ ਸਿਖਾ ਸੁਨਾਏ॥੧੮॥ ਇਨ ਕੋ
 ਸੁਕੋਟ ਹੋ ਜਾਰ ਨਵ ਪੰਚ ਸਤ ਸਿਖ ਤੁਹ ਜਾਰ ਪੁਨਿ ਬੀਦ ਸਤ ਮਾਨੀ
 ਯੋ। ਸੁਰੀਵ ਕੇ ਬਜੀਰ ਮਤਿ ਮਾਨ ਜੋਈ ਧੀਰ ਬਤੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਕਹੀ
 ਬਾਲਿਗ ਜਿਨ ਪਛਾਨੀਯੋ। ਅੰਰ ਨਕੀ ਸੈਨ ਨਹਿ ਸੋਹ ਤੇ ਬਖਾਨੀ ਜਾਇ
 ਰਾਜ ਨਕੇ ਗਈ ਨਹਿ ਸਿਖਾ ਸੁਜਾਨੀਯੋ। ਰਾਮ ਨਹਿ ਮਾਨ ਖਨਾਗਾਇਦ
 ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਮਾਇ ਮਾਤੇ ਅਤੀਤਿ ਯਹ ਬੇਦ ਕੋ ਬਖਾਨੀਏ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ
 ਭੁਵ ਕਰਤਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਚਿਤ ਸੀਤਾ ਜਗਤ ਸਰੂਪਾ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਨਾਯੋ

ਜਗਤਚਰਾਚਰਰੂਪਾ॥੨੦॥ਕਬਿਤ॥ਤੁਤੇਸੀਪਰਾਮਜਗਮਾਤੁਤਤ
 ਜਨਭੁਪਤਿਨਹੀਕੇਸਾਥਕਹੋਕੈਸੇਬੈਰਠਾਨਯੋ॥ਜਾਨਕੀਬਿਖਾਤਿ
 ਜਗਮਾਤਿਪਹਿਚਾਨੇਉਰਤਾਕੇਤਗਲਿਮਾਯੇਦਸਕਿਠਨਪਛਾਨਯੋ
 ॥ਖਿਣਮੇਬਿਨਸਹੋਇਮੈਸੇਜਗਜੋਇਤਿਨਮਾਹਿਖਿਣਭੰਗਰਸੁ
 ਦੇਹਕੇਬਖਾਨਯੋ॥ਪਿਛਭੁਤਦੇਹਜਤ੍ਰਗਜਨਕਲੇਸਗੋਹਪੰਚਬੀਸ
 ਤਤਯਾਹਿਮਾਹਿਪਹਿਚਾਨਯੋ॥੨੧॥ਗਰੁਮਲਮਾਂਸਦੁਰਗਪਬੁਰੀ
 ਬਾਂਸੁਪੁਨਿਮੈਸੇਤਨਬਾਸਕਰਭੁਏਗਰਬਾਦਨੇ॥ਤੰਨਮੈਨਕਰੇ
 ਆਸਕੋਵਿਦਉਦਾਸਰਹੇਜਤ੍ਰਤਨਨਿਮਾਰੇਨਿਜਾਪਕਰੇਭਾਵਨੇ
 ॥ਦੇਹਕੇਸਭੋਗਕਾਜਕਰੇਹੋਅਕਾਜਤੁਦੁਬਿੰਪਨਕੇਨਾਸਲੇਸੁਪਸੁ
 ਕਕਮਾਵਨੇ॥ਸੋਈਤੇਰੇਦੇਹਇਹਾਂਗਿਰੇਗੋਸਨੇਹਤਜਿਪ੍ਰੀਨਿਪਾਪ
 ਜੀਵਸਾਥਭੁਪਤਿਸੁਜਾਂਵਨੇ॥੨੨॥ਸੁਖਦੁਖਹੇਤੁਪ੍ਰੀਨਿਪਾਪਹੈਨਿਕੇ

ਤਧਰੇਦੇਹਜੋਗਪਾਇਪੁਨਿਆਤਮਾਨਿਹਾਰਹੈ॥ ਕਰਮਕਮਾਊਫ
 ਲਾਖਾਕੇਆਗੇਪਾਉਪੁਨਿਦੇਹਮੇਹੀਕਾਰਜੀਵਜਬਲੈਸੁਧਾਰਹੈ॥ ਅ
 ਧਿਆਸਕੇਅਧੀਨਜਨਹੋਵਤਹੈਦੀਨਪੁਨਿਜਨਮਾਬਿਨਸਲੈਸੁ
 ਤਬਲੈਬਿਕਾਰਹੈ॥ ਦੇਹਕੋਭਿਮਾਨਤਜਿਆਤਮਾਅਲੇਪਤੁਜਬੇ
 ਦਸੈਪੁਰਾਨਪੁਨਿਅੰਸੇਹੀਉਚਾਰਹੈ॥ ੨੩॥ **ਦਿਹਰਾ**॥ ਨਿਰਮਲਸੁਧ
 ਦ੍ਰਿਗਿਆਨਾਦਿਕਅਚਲਾਮਨਾਸੀਆਹਿ॥ ਆਤਮਕੇਅਗਿਆ
 ਨਤੇਜੀਵਫਸੇਭਵਮਾਹਿ॥ ੨੪॥ **ਸਦ੍ਰੁਸ਼**॥ ਸੁਧਸਨਤਨਆਤਮ
 ਜਾਨਸਦਾਭੁਜਭੂਪਤਿਤੂੰਭਰਮਾਂਤੀ॥ ਹਿਤਿਭੋਗਨਜੇਜਨਮੂਰਮੇ
 ਸੁਤਮੈਰਾਅਗਾਰਸੁਦਾਰਨਮਾਂਤੀ॥ ਨਿਰਯੋਸੁਖਤੇਪਾਰਿਪੂਰਦਤੈ
 ਤਨਛਾਰਸੁਕੁਕਰਸੁਕਰਮਾਤੀ॥ ਸੁਖਨਾਰਿਨਕੇਸਭਤੁਲਾਅਹੈਪੁ
 ਨਿਰਾਸਭਕੁਕਰਭੂਪਤਿਮਾਂਤੀ॥ ੨੫॥ ਗਿਆਨਸਹਾਇਕਦੇਹਲੋਹ

ਪੁਨਿ ਅੰਗਦਿ ਜਾਤ ਮਤੁ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਭਾਰਤੁ ਖਡ੍ਗ ਸੁਕਰ ਮਮ ਹੀ।
 ਨਿਤੋਂ ਵਿਰਲੀ ਭਵ ਮੰਡਿਲ ਮਾਂਹੀ। ਕਿਵਿਰ ਕੋਨ ਸੁਭੰਗ ਭੁਜੇ ਪੁਨਿ
 ਆਤਮ ਨਾਸ ਚਹੇ ਭਵ ਮਾਂਹੀ। ਤੁੰਦਿ ਜਹੇ ਇਸੁ ਵਿਸੁ ਸੁਦਾਸੁ ਤਮੁ
 ਨਜ ਯੋਗ ਮੇਭੋਗ ਨ ਮਾਂਹੀ। ੨੪॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਬਿਥਾਗਾਈ ਮਾਯੁ ਮ
 ਬਕੀ ਜਿਏ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੈਰ ਸਭ ਛੇਤੁ ਮਬਏ ਕਤੀ ਕਮੀ ਜੀਏ।
 ਰਾਮ ਹੈ ਪਰੇਸੁ ਉਰਧਾਰ ਯੋਲੀ ਕੇ ਸਸਦਾ ਆਪ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸੀ। ਰਾਮ
 ਹੀ ਕੋ ਦੀ ਜੀਏ। ਰਾਮ ਪਦ ਸੇਵਾ ਮਬਕੀ ਜੀਏ ਸੁਦੇਵ ਜਾਨ ਪਾਪ ਨ
 ਮਿਟਾਇ ਸੁਬਿਕੁ ਠਪਾਇ ਲੀ ਜੀਏ। ਨਾਹਿ ਜੋ ਕਮਾਹਿ ਪੁਨਿ ਅਧੋਗ
 ਤਿਜਾਹਿ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਨਹਾਨਿ ਕਛੁ ਅਪਨੇ ਹੀ ਛੀ ਜੀਏ। ੨੫॥ ਮੇ
 ਰਵਾ ਕਮਾਨੇ ਮਮਾਹਿਤ ਹੈ ਬਖਾਨੇ ਤਵ ਕੀ ਜੀਏ ਸੁਸਾਧ ਸਿਗਭੁ ਜੇਠੇ
 ਰਾਮ ਕੋ। ਸਰਨ ਜਾਮਾਹਿ ਤਿਨ ਲੇਤੇ ਹੋ ਬਚਾਇ ਉਰਾ ਘਟੁ ਧਿਆ

ਇਪੁਨਿਮੂਰਤਸਾਮਕੋ॥ਸੀਖਕੇਸਮੇਤਨਿਤਰਾਪਬਾਣਧਰੇਕਰ
 ਸੇਵਸੁਗੀਵਪਾਯੋਰਾਮਨਿਜੁਵਾਮਕੋ॥ਵਿਭੀਖਣਸੁਲਖਮਣਸੇ
 ਵਤਪਦਾਰਾਬੰਦਸਿਵਸੇਜਪਯਾਪੁਨਿਜਾਕੇਨਿਤਨਾਮਕੋ॥੨੧॥**ਇ**
ਤਿਸੀਮਤਅਧਿਆਤਮਗਾਮਾ ਇਨੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਠੇ
 ਚਤੁਰਥਾਧੀਆਇ॥੪॥ਸੀਮਹਾਦੇਵ**ਉਦਾਰ** ॥**ਤਿਟਕਛੰਦ** ॥ਸੁਸੁ
 ਨਸੁਕਕੇਮੁਖਵਾਕਕਹੇ॥ਸਮਸੁਰਮਹਾਤਮਮੇਹਦਹੇ॥ਉਰਗਾਵਣ
 ਕ੍ਰੋਧਮਹਾਂਨਭਯੋ॥ਜਨੁਦੇਤਿਜਲਾਇਸੁਬੇਲਕਹਯੋ॥੧॥**ਸਵੈਖ**
 ਸਵਕਹੈਦਰਬਾਧਿਮਹਾਂਗੁਰਕੇਸਮਮੇਉਪਦੇਸਜਨਾਵੇ॥ਮੇਸਭਲੇ
 ਕਨਕੋਉਪਦੇਸਕਤੰਮੁਹਿਭਾਖਤਨਹਿਲਜਾਵੇ॥ਮਾਰਦਯੋਅਬਹੀ
 ਤੁਮਕੋਉਪਕਾਰਸੁਪੁਰਬਤੇਮਨਾਆਵੇ॥ਤਾਕਰਗਾਖਤਹੇਤੁਮਕੋਬ
 ਧਲਾਇਕਜਾਂਹਿਨਫਰਸੁਨਵੇ॥੨॥**ਦੇਹਰਾ** ॥ਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦਸੁਭਾਖ

ਮੁਖਕਾਂਪਤਗਯੇਸੁਰੇਗਾ। ਸੁਕਰੀਕਥਾਪੁਰਾਤਨੀਸੁਨਿਯੋਧਾਰਸੁ
 ਨੇਗਾ। ੩॥ ਸਿ **ਕਰਛੇ**। ਸੁਕਤੁਤਬਹਮਣਪੁਰਬੰਧੁਨਿਬਹਮਾਵਿਤ
 ਮੁਹਨਾ। ਬਾਨਪੁਸਥਵਿਧਾਨਕਰਤਪਕੀਨਤਾਂਮਾਤਿਮਾਨਾ। ਸੁਰਬੰ
 ਧੰਕਾਜਾਬਿਨਾਸਦੈਤਨਕੀਨਯਾਗਮਪਾਗਦਿਵਪ੍ਰੇਹਤਜਾਨਦੈਤ
 ਨਕੀਨਦੁਵੈਖਸੁਭਾਗ। ੪॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਬਜਦਾਰਨਾਮਾਇਕਰਾਖ
 ਸਮਤੰਨਸੁਕਮਤਿਰਨਿਹਾਰੇਆਕੋਨੀਚਗਤਿਪਾਵਨੇ। ਇਕਸਮੇ
 ਮਾਇਸੁਮਗਸਤਜੇਪੁਸਸਤਰਿਖਸੁਕਥਨਆਸੁਮਕੀਨੋਤਿਨ
 ਪਾਵਨੇ। ਕੀਨਸੁਕਪੁਜਨਮਗਸਤਪਦਗਹੇਦੀਨਦੀਨਸੁਮਮੰ
 ਤੁਨਪੁਸਾਦਮੇਰੇਪਾਵਨੇ। **ਮਮਿ** ॥ ॥ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥ ਮਮਤਿ ਏਕੋ ਮਾਨੁ ਰਗਦਾਨ ਜੇ ॥ ਮਮਤਿ ਏਕੋ ਮਾਨੁ ਰਗਦਾਨ ਜੇ ॥ ੫ ॥ ਮਮ
 ਅਗਸਤ ਰਿਖ ਕਹ ਯੋ ਨਾਇਆ ॥ ਉਮਮਨ ਦੀ ਜਲ ਪਾਵਨੋ ॥ ੫ ॥ ਮਮ
 ਗਸਤ ਜੋ ਪਧਾਰੇਤ ਬਾਹਿਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੁਮਗਸਤ ਜੋ ਅਕਾਰਧਾਰ
 ਰਾਖਸਹੀਆ ਯੋ ਹੈ ॥ ਭੋਜਨ ਜੇ ਦੇਹੁਤ ਬਲਾਇ ਕੈ ਸਨੇਹੁ ਸੁਕਸਾਮ
 ਖਬਨਾ ਯੋ ਮੇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸੁਅਲਾਯੋ ਹੈ ॥ ਚੀਤੁ ਲਸਾਯੋ ਸੁਕਤੋਹ
 ਕੋ ਅਲਾਯੋ ਭੁਏ ਬਰਖਮਨੇ ਕਮਾਸਛਾਂਗ ਕੋ ਨਖਾਯੋ ਹੈ ॥ ਤਥਾਸੁ
 ਕਮਾਨਪੁਨਿ ਛਾਂਗਮਾਸਮਾਨਤਿਨ ਭੋਜਨ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਮਾਂਸਕੇ
 ਬਨਾਯੋ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਭੋਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਜਬ ਥੈ ਠੇ ਮੁਨਿ ਰਾਜਤ ਬਰਾਖਸ
 ਸੁਨੀਚ ਛਲਕੀਨੇ ਹੋ ਬਨਾਇਕੋ ॥ ਸੁਕਨਾਰਿ ਸਿਗਰੁ ਪਧਾਰਿ ਮੋਹ
 ਬਿਸਥਾਰਨ ਰਿਮਾਸ ਬੁਹੁ ਪਗਤਿਨ ਦੇਹ ਰਖਾਇ ਕੈ ॥ ਫੇਰਦਰ
 ਗਯੋ ਰਿਖਹੋਰ ਖੁਨਸਾਯੋ ਸੁਅਮੇਧਨ ਰਮਾਸਦਯੋ ਸੁਕਹਪਕਾਇ

ਕੋ॥ ਅਮੇਧਨਰਮਾਸਤੁਮਦਯੋਮਤਿਨਾਸਭਈਹੋਤੁਸੁਕਰਾਖਸਸੁ
 ਖਾਹਿਤੁਅਪਾਇਕੋ॥ ੧॥ **ਦੇਹਰ** ॥ ਇਹਬਿਧਦਯੋਸਰਾਪਤਿਨਸੁ
 ਕਤੁਰ ਕੁਯੋਮਹਾਨਾ॥ ਅਗਸਤਿਮੁਨੀਸੁਰਪਾਸਿਪੁਨਿਕੀਨੋਸੁਕ
 ਹਬਖਾਨਾ॥ ੨॥ ਅਬਹੀਮੇਹਬਖਾਨਯੋਮਾਂਸਸੁਦੇਹਬਿਸਾਨਾ॥ ਤੇ
 ਸੇਤੀਤੁਮਕੋਦਯੋਤੀਨੋਸੁਪਕਰਾਨਾ॥ ੩॥ ਸੁਨਿਸੁਕਵਾਕਮਹੂਰਤੁਧਾ
 ਰਯੋਤੁਹਿਧਿਮਾਨਾ॥ ਰਾਖਸਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨਸਭਕੀਨੋਸੁਕਤਬਖਾਨ
 ॥ ੧੦॥ ਅਗਸ **ਤੋਦਾਚ** ॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਤੇਰੋਅਪਕਾਰੀਕੋਈਗਾਖਸਾਬਿ
 ਕਾਰੀਦਯੋਮਾਨਸਕੋਮਾਂਸਮਮਤਾਂਹਿਛਲਕੀਨੋਹੈ॥ ਬਿਨਹੀਬਿਚ
 ਹਮੁਨਿਸਤੁਮਉਦਾਰਮਮਧਾਰਉਰਕ੍ਰੇਧਪੁਨਿਸੁਪਤਵਦੀਨੋਹੈ॥ ਵ
 ਚਨਹਮਾਰਤੁਮਸਾਦੁਹੀਨਿਹਾਰਉਰਹੋਇਤੁਨਰਾਖਸਸੁਯਹੀਊਰ
 ਚੀਨੋਹੈ॥ ਗਵਣਸਹਾਇਕਰਗਾਖਸਕੀਦੇਹਧਰਸੁਪਮਤਿਸੁਨੇਮਾ

ਆਗੇ ਜਾਨ ਲੀਨੇ ਹੋ ॥੧੧॥ ਗਾਵਣ ਬਿਨਾ ਸਹਿਤ ਅੰਗਿ ਗੇ ਸੁਰਾਮ
 ਜਬ ਲੋਕ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸਭ ਬਾਨਗ ਮਿਲਾਇ ਕੋ ॥ ਗਾਵਣ ਪਠਾਇਤੁ
 ਮਗਮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਹੋਇ ਹਲਕਾਰੇ ਸੁਕਾ ਪਿਖੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਹੋ
 ਇਸ੍ਵਾਪ ਅੰਤੁ ਭਗਵੰਤੁ ਪਦ ਪਾਹਿਤ ਬਗਾਵਣ ਕੇ ਪਾਸ ਤੰਤੁ ਗਿਆਨ
 ਤੂੰ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਯੋ ਮਗਸਤ ਕਹਯੋ ਸੁਕਾ ਬਿਪਦੁ ਖਲਹਯੋ ਪੁਨਿ ਬੇਗ
 ਭੁਯੋ ਗਾਖ ਸਸੁ ਦੇਹਿ ਪਲਟਾਇ ਕੋ ॥੧੨॥ ਗਾਵਣ ਕੇ ਪਾਇ ਭੁਯੋ ਚਰੇ
 ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਮਬਸਾਨੁ ਜਨਿ ਹਾਰੇ ਗਾਮ ਪੁਜੀ ॥ ਅਭਿਲਾਖੀ ਏ ॥ ਗਾਵ
 ਣ ਕੋ ਗਿਆਨ ਤਿਨ ਕੀਨੇ ਹੋ ਬਖਾਨ ਪੁਨਿ ਭੁਯੋ ਦਿਜ ਗਾਜ ਸੁਦੈ ਖਾ
 ਨ ਸਿਹੈ ਸਾਖੀ ਏ ॥ ਮਾਲਵਾਨ ਨਾਮ ਯੋ ਗਾਖ ਸਮਾਨ ਮਤਿ ਮਾਨ
 ਵਰਗਾਵਣ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਖੀ ਏ ॥ ਗਾਵਣ ਕੇ ਭਾਖਯੋ ਬਨਾਇ ਉਪ
 ਦੇਸਿ ਤਿਨ ਸਾਂਤੁ ਉਰ ਮਾਤੁ ਮਸੁਨੀ ਜੇਤੁ ਕੀ ਸਾਖੀ ਏ ॥੧੩॥ ਮਾਲਵ

ਨਵਾਚਾਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਸੁਨੇ ਦੋਤਰਾਜਮਸਵਾਕਹਿਤਕਾਜਪੁਨਸੁਨਿ
 ਕੋਕਮੰਖੇਜਬਮਨਮੇਸੁਆਇਹੈ॥ ਪੁਰੀਕੇਮਸ਼ਾਰੀਜਬਆਈ
 ਰਾਮੀਪਆਰੀਪੁਨਿਤਾਹੀਤੇਲਗਾਇਯੋਨਿਮਿੰਤਤੁਦਿਖਾਇਹੈ॥ ਤਿ
 ਈਮੇਬਖਾਨੇਤੁਮਧਰੋਨਿਜਕਾਨੇਤੁਨਹੀਹਿਰੇ॥ ਬਿਨਸਸਭਸੁਖ
 ਤੁਨਸਾਇਹੈ॥ ਖਰਘੋਰਤੁਪੁਕਾਰੇਮੇਘੰਗਜੇਭੀਤਕਾਰੇਪੁਨਿਲੀ
 ਕਕੇਮਸ਼ਾਰੇਸੁਣਨੀਰਦਬਸਾਇਹੈ॥ ੧੪॥ **ਕ ਬਿਤੁ** ॥ ਲਿਗਮਹਾਂ
 ਦੇਵਪੁਨਿਪਾਂਹਿਪਰਸੇਵਸੁਚਲੰਤਬਹੁਭਾਂਤਿਉਤਪਾਤਕੋਦਿਖਾਇ
 ਹੈ॥ ਕਾਲਿਕਾਸੁਸੇਤਦੇਤਹਾਂਸਤੁਨਿਕਾਰਾਮਾਗੋਗਊਮਨਕੋਮਾਹਿ
 ਸੁਤਰਾਸਭਸੁਜਾਇਹੈ॥ ਮੁਖਕਨਿਵਲਮੈਮਜਾਰਸਾਥਯੁਧਕ
 ਰੋਪੰਨਗਰਦੁਸੰਗਕੋਪਕੋਲਗਾਇਹੈ॥ ਬਿਕਟਕਰਾਲਕਾਲਪੁਰਖ
 ਬਿਸਾਲਪੁਨਿਕਾਰੇਪੀਰੇਰੂਪਗ੍ਰਹਓਰਨਿਰਖਾਇਹੈ॥ ੧੫॥ ਇਨਤੇ

ਸੁਆਦਿਭੈਨਿਮਿਤ੍ਰਤੁਮਨੇਕਹੋਹਿਕੁਲਰੰਛਪਲਾਹਿਤਸਾਂਤਮ
 ਬਕੀਜੀਏ। ਸੀਮਸਤਕਾਰਧਨਸਾਥਲੈਅਪਾਰਦਸਕੇਠਮਬ
 ਬਜੇਰਗਾਘਦੁਕੋਦੀਜੀਏ। ਰਾਮਜਲਜਾਣੀਹੈਨਗਾਇਣਸੁਜਾ
 ਨਿਭਰਕਹੋਦਸਮੇਲਸੁਤਦ੍ਵੈਖਨਾਹਕੀਜੀਏ। ਆਪਸਮੇਦੋਦਗੀ
 ਲਵਾਇਮੇਖਨਾਦਸੁਤਪਾਇਜਾਇਪਰੋਨਿਜਪਾਣਬਖਸੀਜੀਏ
 ॥੧੬॥ ਸਵੈਆ॥ ਜਿਨਿਕੇਪਦਪੰਕਜਪਾਵਤਹੀਜਨਪਾਹਿਤਰੇਭਵ
 ਨੀਰਧਪਾਗੇ। ਹੁਇਰਾਮਕੇਸੇਵਨਤੇਪਰਪਾਵਨਿਮਾਨਦੁਲਦੁਹਰਾ
 ਮਮੁਰਾਗੇ। ਭੁਜਤੰਭੁਰਭਾਵਬਛਾਵਭਲੇਦੁਹਰਾਮਬਸੇਸਭਚੀਤ
 ਮਝਾਗੇ। ਯੈਦਪਤੰਦਰਚਾਰਾਮਹੇਹਰਿਸੇਵਨਤੇਮਿਟੇਪਾਪਤੁਮਾਗੇ॥
 ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੀ ਜੇਮੇਰੇਦਾਕਕੋਰਾਜਨਕੁਲਾਹਿਤਕਾਜਾ। ਤੀਨਭ
 ਵਨਾਸਿਰਤਾਜਿਤੁਮਕੀਜੇਲੈਕਾਰਾਜਾ॥ ੧੮॥ ਮਾਲਵਨਹਿਤਦੁਕ

ਕੋਧਰੇਨਗਵਦਕਾਨਾ। ਦਸ੍ਰੁਤਮਦਸਕੰਠਵਹਿਕਾਲਰਿਮਾਬਲ
 ਦਾਨਾ। ੧੯। ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਮਾਲਦਨਉਰਕਹੇਵਾਕਸੁਕੰਠਰਖਲਾਰਾਖਸ
 ਕੋਰਾਜਦਸਕੰਠਖਨਸਾਯੇਹੈ॥ ਮਨਦਸ੍ਰਦੀਨਰਾਮਤਾਹੀਕੀਬਡਾ
 ਈਕਰੇਸੁਨੇਸਭਲੇਕਮਾਲਦਨਤੁਬੈਰਾਯੇਹੈ॥ ਬੁਨਰਾਮਧੀਨ
 ਕਹੇਬਲੀਪਰਬੀਨਰਾਮਮਹਾਮਤਿਹੀਨਤਾਤਬਨਕੋਪਠਾਯੇਹੈ॥
 ਤੇਰੀਬਾਤਪਾਈਕਛੁਰਾਮਹੈਪਠਾਈਜਰਛੋਰੁਕਲਰੀਤਪੱਖਰਾਮ
 ਕੋਮਲਾਯੇਹੈ॥ ੨੦॥ ਜਾਹਿਪਰਿਮਾਹਿਮਾਤਿਬੁਛੋਮਤਿਨਾਹਿਕਛਬੀ
 ਧਜਾਨਤੋਰੇਸਭਦਾਕਹੈਸਤਾਰਿਆ॥ ਅਬਛੋਰਨਉਚਾਰੇਹਾਬਦੇਰੁ
 ਲੈਪਧਾਰੇਯਹਤੇਰੇਦੁਰਵਾਕਕਾਨਜਾਰਤਹਮਾਰਿਆ॥ ਅੰਮੇਸੇਸੁਨ
 ਗਨਦਾਨਗਏਮਲਦਾਨਚਫੁਰਾਵਦਮਹਲਕਪਿਸੈਨਕੋਨਿਹਾ
 ਰੈ॥ ਮਾਜੇਈਪਾਸਮਾਏਸੰਗਰਾਮਕੋਪਠਾਏਸੰਗਰਾਮਜਾਇਲਾਰੇ

ਇਮਰਾਦੁਲਉਚਾਰਿਆ॥੨੧॥ਲਖਮਨਿਦਯੋਧਨੁਰਾਮਕਰ
 ਲਾਯੋਪੁਨਿਰਾਦੁਲਨਿਹਾਰਿਹਰਿਕ੍ਰੋਧਉਰਧਾਰਿਆ॥ਮਹਲਉਦ
 ਰਸਿਰਛੰਤੁਤੁਹਜਾਗਿਛਿਰੇਕ੍ਰੀਟਸਿਰਲਸੇਸੁਮਮਾਤਪੁਰਿਵਾਰਿ
 ਮਾਮਾਧੇਚੰਦਕੇਮਕਾਰਇਕਬਾਨੁਸੁਉਦਾਰਘਬੀਰਪੁਨਿਸਾ
 ਇਸੁਨਿਖੰਗਤੇਨਿਕਾਰਿਆ॥ਸਿਤਛੰਤੁਤੁਹਜਾਗਿਦਸਮੁਕਟਉ
 ਦਾਰਪੁਨਿਆਧੇਤੀਨਮੇਖਮਾਹਿਸੁਭੇਕਟਿਤਾਰਿਆ॥੨੨॥ਰਾਵ
 ਨਾਮਚੰਦਮਾਨਭਯੋਸੁਲਜਾਇਮਾਨਉਚਬਾਸਤਿਆਗਬਰੋਭੈ
 ਨਕੇਮਯਾਰਿਆ॥ਮਤਿਗੰਭੀਰਾਏਸੁਪ੍ਰਹੰਸਤਾਮਾਇਆਏਕਰੋਕ
 ਪਨਲਗਾਈਰਣਹੇਤੁਧੰਧਾਰਿਆ॥ਭੇਰੀਆਮ੍ਰਿਦਗਦਜੇਜੋਧਿ
 ਮਾਸਨਾਹਿਸਜੇਗਜੇਗਦਿਧੀਰਵਜੇਗਮੁਖਨਗਾਰਿਆ॥ਸਿਖ
 ਹੀਪਗਧੇਪਰਚਾਢਿਕੈਪਧਾਰੇਕਈਕਈਭੁਏਮਹਿਖਾਸਓਠਨਸਦੁ

ਰਿਮਾ॥ ੨੩॥ ਦੋ **ਹਰਾ**॥ ਖੜਗਾਤਿ ਸੁਲਾਸੁ ਫਾਸੁ ਧਨਿ ਯਸੂ ਤੀ
 ਤੇ ਸਰਸਾਂਗਾ॥ ਲੈਸਾ ਭਿਦੁ ਮਾਰਨ ਕੋ ਚਲੇ ਪੁਰਪਾਲਨ ਕਸਤੁੰਗਾ
 ॥ ੨੪॥ ਸ **ਦੈਯਾ**॥ ਉਤਰਾ ਮਸੁ ਪੁਰਬ ਤੀ ਸਭ ਬਾਨਰ ਸੀਗਾਰ ਕੋ ਹਿ
 ਤ ਪ੍ਰੇਰਚ ਲਾਏ॥ ਤਰਪਾਵੁ ਉਖਾਵੁ ਸੁਭ ਧਰ ਕੋ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰਿਗਾ ਪਹਾਰਨ
 ਤਾ ਬਠਿ ਠਾਏ॥ ਨਿਕਸੇ ਕਬਰਾਵੁ ਲਕੀ ਪੁੰਜ ਨੀਰ ਦਚਾ ਹਿ ਭਰੇ ਪੁਰ
 ਦਾਰਨ ਮਾਏ॥ ਕਪਿਰਾ ਘਵ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਜ ਸਭੈ ਚਢ ਲਿਕਾ ਮਦਾਸ
 ਨ ਪੋਕਿ ਲਕਾਏ॥ ੨੫॥ ਕ **ਬਿਤੁ**॥ ਦੁਮ ਮੈ ਪਹਾਰ ਪੁਨ ਸੁਭ ਨ ਉਭਾ
 ਰਿ ਕਪਿ ਯੁਥ ਸੁਹਜਾਰ ਕੋ ਟਿਯੁ ਥਾਂ ਸਿਰਦਾਰਿ ਮਾ॥ ਕੋਟ ਸਤਿ ਚਾਰ
 ਪੁਨਿ ਮੈ ਰੋਕਿ ਲਕਾਰ ਮਾਏ ਲਿਕਾਰਾਵੁ ਘੋਰ ਲੀਨੋ ਚਹੇ ਕਪਿ ਮਾਰਿ
 ਮਾ॥ ਕੁਦੇ ਬਲ ਪਾਰ ਕਪਗ ਜੋ ਕਿਲਕਾਰ ਮੁਖ ਰਾਮ ਜੀਤ ਕਹੇ ਲਖ
 ਮਨਿ ਜੀਤ ਸਾਰਿ ਮਾ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਗਰੀਵ ਕੇ ਸੁਜੀਤ ਕੇ ਨਿਸਾਨ ਬਜੇ ਹੋ

ਇਬਾਤਿਸਾਚੀਰਘੁਨਾਬਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥੨੬॥**ਵੇਹਰਾ**॥ਮੇਸੇਸੁ
 ਖਮੇਭੁਖਕਪਲਰੇਸੁਦੈਤਨਿਸਾਥ॥ਕਿਓਨਲਹੇਰਦਜੀਤਕਪਸ
 ਥਰੁਏਰਘੁਨਾਬ॥੨੭॥**ਕਬਿਤ**॥ਹਨੁਮਾਨਅਗਿਦਕੁਮੰਦਨੀਲ
 ਨਲਸਬਸਰਭਸੁਮੇਦਟੁਦੁਵਿੰਦਪਾਹਿਚਾਨੀਯੋ॥ਜਾਬਦਨਦਧ
 ਮੁਖਿਕੇਸਰੀਸੁਤਾਰਿਭਟਮੋਰਬਲਵੰਤਜੇਈਯੁਥਪਬਖਾਨੀਏ॥
 ਗਢਕੇਦੁਆਰਜਾਇਚਢੇਕਿਲਕਾਰਕਪਿਚਾਰੈਸਰੋਕੀਦਸਕੀ
 ਠਰਜਧਾਨੀਯੋ॥ਤਰਮੋਪਹਾਰਿਕੋਓਖਾਰਦਮਾਰੋਕੀਸਕਾਟੇਨ
 ਖਦੰਤਕਪਿਮਹਾਬਲਦੁਨੀਯੋ॥੨੮॥ਰਾਖਸਉਦਾਰਸਭਦੁਆਰ
 ਕੋਪਧਾਰਮਾਏਭ੍ਰਿਤਪਾਲਪਰਸਤਿਸੁਲਾਅਸਧਾਰਕੋ॥ਬਾਨਰਕੀ
 ਸੇਨਮਾਹਿਮਾਯਚਲਾਹਿਭਲੇਮਹਾਕਾਇਮਹਾਬਲਹਾਥਨਭੁਭ
 ਰਿਕੋ॥ਪੁਨਿਬਾਨਰਸੁਮਾਰੇਗਮਜੀਤਕੋਓਚਾਰੇਖਲਰਾਖਸਕੋਪਾਹਿ

ਕਪਭੁਟਿਕਿਲਕਾਰਕੈ॥ ਮਾਸਸ੍ਰੋਟਕੀਚਭਯੋਸਿਗਰਕੇਈਚਬ
 ਯਭਯੋਸਿਗਰਮਸੁਮਭੁਤੀਮਕਾਰਕੈ॥ ੨੯॥ ਸਟੁ॥ ਤੇਗਜ
 ਦਾਜਸਦਾਰਭੁਟੇਰਥਕਚਨਕੇਪੁਨਿਦੈਤਸਦਾਗੇ॥ ਰਾਖਸਾਸਿੰਘ
 ਭਿਰੇਰਲਮੇਸੁਦਸੇਦਿਸਮਾਰਹਮਾਰਪੁਕਾਗੇ॥ ਰਾਖਸਮੈਕਪਬੀ
 ਰਬਲੀਜਯਮਾਪਹਮਾਪਨਿਕੇਉਰਧਾਗੇ॥ ਰਾਖਸਕੋਕਪਬੀਰ
 ਹਨੇਕਪਿਬੀਰਨਕੇਪੁਨਰਾਖਸਮਾਗੇ॥ ੩੦॥ ਰਾਮਨਗਇਲੁਡੀਠ
 ਕਰੀਕਪਿਦੇਵਨਾਮਸਿਜਏਸੁਭਦਾਨੀ॥ ਹੋਤਭਯੋਬਲਵੰਤਸਭੈ
 ਕਪਿਤਾਹਿਕਰੇਜਨੁਮੀਮਤਿਪਾਨੀ॥ ਸੀਯਪ੍ਰਕੋਪਸੁਪਾਪਹਨੇਪੁਨਿ
 ਗਵਦਪਾਲਕਹੈਮਤਿਹਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਹਤੀਬਲਟੁਟਗਏਰਲਗਾਖਸ
 ਮਾਰਕਰੀਕਪਿਘਾਨੀ॥ ੩੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਚੋਥਾਈਮਦਸੇਖਨਿਜ
 ਸੈਨਿਤਾਬਿਸੇਖਹਨੀਹੋਰਮੇਘਨਾਦਿਮਨਿਕੇਧਬਹੁਧਾਰਯੋਗਬਿਰ

ਚੁਬਰੁਦੀਨੋਭੁਯੋਬਿਯੋਮਮਾਹਿਣੀਨੋਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਮਸਤ੍ਰਜੇਈ
 ਜੇਈਮਨਮੇਸਿਭਾਰਯੋ।ਨਨਹੂਬਿਧਨਕੇਸੁਬਾਨਲੈਕਮਾਨਤ
 ਜੇਬਾਨਰਮਨੀਕਰਣਮਾਹਿਮੰਲਤੁਰਯੋ।ਸਰਜਾਲਯੋਚਲਾ
 ਏਜਨਬਾਰਦਬਸਾਏਸੁਮਚੇਭੁਕਪਿਮਾਨਓਰਰਾਮਕੋਚਿਤਾਰਯੋ
 ॥੩੨॥**ਵਿਹਰਾ**॥ਬ੍ਰਹਮਮਸਤ੍ਰਕੇਜਾਨਓਰਰਾਮਕੀਯੋਤਿਨਮਾਨ।
 ਖਿਣਹਰਿਮੋਨਿਸੁਧਾਰੀਮਾਪੁਨਿਕੋਪੇਭੁਗਟਾਨ॥੩੩॥**ਕਿਉਰਾ**
 ਮਕੋਪਧਾਰੇਸਮਪਾਦਕਕਰਾਰੇਬਲੁਬਾਨਰਦਿਖਾਰੇਹਰਿਬੋਲੇਮੁਸ
 ਕਾਇਕੋ।ਚਾਪਕੋਲਿਮਾਇਮਬਬੰਗਭ੍ਰਾਤਪਾਇਕਰਮਾਰੋਮੇਘਨ
 ਦਬ੍ਰਹਮਮਸਤ੍ਰਸੁਚਲਾਇਕੋ।ਮੇਘਨਦਸੁਨੇਯਹਰਾਮਕੋਬਖੋ
 ਬਚਭੁਯੋਸਾਟਧਾਨਓਰਰਾਮਯੋਰੁਪਾਇਕੋ।ਮਾਇਕਸਦੈਤਖਲ
 ਕਰਤਮਨੇਕਛਲਭੁਯੋਰੁਭਾਰੀਗਾਛਲਿਕਪਸੇਧਾਇਕੋ॥੩੪॥

ਹਾਮਤੋਨਿਹਾਰੀਗਿਰੀਬਾਨਰਕੀਸੈਨਿਸਾਰੀਭਯੋਦਖਭਾਰੀਹਨੁ
 ਮਾਨਕੋਬਖਾਨੀਅੰਗਾਖੀਰਨਿਧਤੀਗਇਕਦੇਣਗਿਰਬੀਗਦਿਬ
 ਅੰਖਧੀਮਹਾਂਨਮਬਸੇਈਬਨੇਅਨੀਅੰਗਾਬੇਕਜਾਇਭਾਈਪ
 ਥਿਬੇਰਨਲਗਾਈਕਛੁਬਾਨਰਜਿਵਾਇਜਸੁਹੋਇਤੇਮਹਾਨੀਅੰ
 ॥ਵਾਯੁਕੇਕੁਮਾਰਚਲੇਬੇਗਸੁਪਧਾਰਪਾਥਿਰਾਮਚੇਦਮਾਇਸੁਸੁ
 ਸੀਸਪਾਰਿਮਾਨੀਅੰ॥੩੫॥ਵੇਣਹੀਪਹਾਰਕੇਓਖਾਰਕਪਿਅੰਨੇ
 ਸਭਬਾਨਰਜੀਵਾਇਗਿਰਿਤੁਹਾਂਪਹੁਚਾਯੋਹੈ॥ਪੁਰਬਸਮਾਨਨਾ
 ਦਭੈਰਵਮਹਾਨਕਪਿਗਜੇਬਲਵਾਨਦਸਕੰਠਸੁੰਨਿਪਾਯੋਹੈ॥ਵਿ
 ਸੰਮੇਅਪਾਰਭਯੋਗਾਵਣਮਸ਼ਾਰਓਰਪਾਇਦਖਭਾਰੀਮੁਖਵਾਕ
 ਯੋਮਲਾਯੋਹੈ॥ਰਾਘਵਮਹਾਨਮੋਰਵੈਰੀਬਲਵਾਨਜਗਦੇਵਤ
 ਬਨਯੋਗਾਢਲੀਕਚਢਮਾਯੋਹੈ॥੩੬॥ਅਮਸੈਨਿਕੇਸਿਰਦਾਰਸ

ਭੁਭਫੇ ਨਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਰਾਮ ਬਧ ਕਾ ਜਾਮ ਬਧੇ ਹੀ ਉਰ ਮਾਨੀਆ
 ॥ ਮਤਿ ਰੀਸੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਜੇਈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਭ ਸੰਗ ਰਨਿ ਮਿੱਤਿ ਜਾ
 ਹਿ ਮਾਏ ਸੁਕੋ ਮਾਨੀਆ ਜੇਈ ਨਹਿ ਜਾਹਿਰ ਦਭੁ ਮਿਤੇ ਰੁਗਾਇਉ
 ਨਿਰਹੋਂ ਪਰਮਾਹਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਤ ਠਾਨੀਆ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਮਾਰੈ ਨਿ
 ਜ ਦੇ ਸਤਿ ਨਿਕਾਰੋ ਮਾਤਿ ਭੁਈ ਤਿਨ ਹਾਨਿ ਮਮਾ ਆਇ ਸੁਨ ਮਾਨੀਆ
 ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋ ਭੁਵਾਨੀ ਸਭ ਰੂਪੇ ਦਸ ਕੰਠ ਬਾਨੀ ਕੋ ਵਿਦ ਸੁਧੀਰ
 ਰਣ ਚਲੇ ਮਾਸਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਮਤਿ ਕਾਇ ਅੰ ਪ੍ਰਸਤ ਮਹਾਨ ਸੁਮ
 ਹੋ ਦਰਹੋਂ ਗਵਣ ਕੀ ਸੇਨ ਕੇ ਜਿਭਾ ਖੀਏ ਸਿਰ ਦਾਰੀਆ ਦੇਵ ਸੰਤੋ
 ਕਪੁ ਨਿਦੁ ਸਰੋਨਿ ਕੁੰਭ ਸੁਨਿ ਤੀਸਰੇ ਸੁਰਾਤ ਕਨਕਾਤ ਕਤੋ ਚਾਰੀਆ
 ॥ ਮੇਰੇ ਜੇਈ ਬੀਰ ਬਲਵੰਤ ਰਣ ਪੀਰ ਕਪਿਲ ਰਨ ਕੋ ਹੋਤ ਚਲੇ ਸੇ
 ਕਰੇ ਹਜਾਰੀਆ ॥ ੩੨ ॥ ਬਾਨਰ ਕੀ ਸੇਨ ਪਸਰਾਖ ਸਾਮ ਪਰਬਲ ਮ

ਰੋਕਪਿਧਾਇਖਲਆਪੁਧਚਲਾਇਹੈ॥੩॥ ਸੁਲਾਭਿੰਡਪਲਬਾ
 ਨਖਰੁਗਕਰਾਲਸੁਬਿਸਾਲਭੁਜਤਾਨਤਾਨਪਰਸੁਬਗਾਇਹੈ
 ॥ਐਰਸੁਮਨੇਕਭਾਂਤਿਅਸੰਤਨਕੋਪਾਤੁਕਰੇਮਾਰਕਪਿਯੁਥ
 ਪਸੁਭੁਮਿਮੇਗਿਗਾਇਹੈ॥ਬਾਨਰਓਖਾਰਕੋਪਹਾਰਤਰੁਸਿੰਗਮ
 ਰੇਮੁਠਕੋਪਹਾਰਨਖਕਾਟਿਕਾਟਿਖਾਇਹੈ॥੩੯॥ ਸਦੇ॥ ਨਖਦੇ
 ਤਨਮੁਠਚਲਾਇਘਨੀਵਰਗਖਸਕੋਕਪਿਪ੍ਰਣਨਿਕਾਰੇ॥ਪੁਨਿ
 ਰਾਮਹਨੇਰਦਰਾਖਸਕੋਦਿਤਕੇਚਿਤਸੁਰਖਕੇਸੁਤਮਾਰੇ॥੪੦॥ ਮਾ
 ਨਹਨੇਪੁਨਿਐਰਕਪੀਸਨਰਾਖਸਕੋਸਿਰਮੇਤਰੁਨ੍ਹਾਰੇ॥ਰਾਖੁਨ
 ਏਕਤੇਜਸੁਪਾਇਭੁਲੇਕਪਿਹੋਇਬਲੀਰਦਮੇਕਿਲਕਾਰੇ॥੪
 ੦॥ ਦੋਰਾ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਭਾਵੁਬਿਹੀਨਜੇਰਾਖਸਓਮਾਮਲੀਨਾ॥ਕਪਿ
 ਸਮਕੈਸੇਹੋਇਬਲਭੁਏਸੁਸਿਗਾਰਦੀਨਾ॥੪੧॥ ਸਰਬੇਸੁਰਪੁਨਿਸ

ਰਬ ਮਾਮ ਸਰਬ ਬਿਧਾਤ ਜੋਇ ॥ ਮਾਇ ਮਾਮਾਨੁ ਖਵੇ ਸਧਰ ਕਰੇ
 ਬਿਰੇ ਬਨ ਜੋਇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਾਨੰਦ ਮਾਮ ਗਾਮ ਬਖਾਨੇ ਬੇਦ
 ॥ ਮਾਇ ਮਾਰਣ ਲੀਲਾ ਕਰੇ ਸਦਾ ਰਹੇ ਨਿਰਖੇਦ ॥ ੪੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਾਮਧਾਤਮਾ ਮਾਇ ਏਉ ਮਾਮ ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਯਧ ਕਾਂਡੇ ਪਿਰਮੇ
 ਧਿ ਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਰ ॥ ਸ ਵੈਅ ॥ ਸੁਣਿ ਕੋਰਣ ਮੰਤ੍ਰਿ
 ਸੈਨਿ ਹਨੀ ਅਤਿ ਕਾਇ ਸੁਆਇ ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਗਾਵਨ ਕੇ
 ਦੁਖ ਤਾਂ ਪਭ ਯੇਉ ਰਭੀ ਤਰੁ ਪਭ ਯੇ ਪੁਨਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਪਾਲਨ ਕੇ
 ਤੁਥਾ ਪਧਰੇ ਮਘ ਦਾਜਿ ਤਪੁਤ ਸੁਲਿਕ ਮਝਾਰੀ ॥ ਭਿਰਣੇ ਰਣ ਰਾਮ
 ਸੇਆ ਪਗਯੇ ਸਿਗਰਾਖ ਸਲੈ ਸੁਬਡੇ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸ ਵੈਅ ॥ ਸਿਮੰ
 ਦਨ ਮਾਹਿ ਮਰੂਭੁ ਯੇ ਕਰਾਮਾ ਯਾਮੈ ਸਭਾ ਮਸਤ ਸਿਭਾਰੇ ॥ ਰਾ
 ਘਵਉ ਪਰਦੈ ਰਪਰੇਦ ਸਕੀਧਰ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਭੀਮ ਭੁਜੇਗ

ਮਸੇਸਰ ਲੈਕਪਿਬੀਰਬਲੀਰਣਮਰਿਲਮਾਰੇ॥ ਅੰਰਨਕੀਗਤਿ
 ਕੋਨਗਨੇਸੁਗਰੀਵੁਗਿਰੇਰਣੁਮਿਮਸ਼ਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਾਣਿਗਦਚ
 ਨਮਾਹਿਖਰੈਸੁਵਿਭੀਖਣਗਵਣੈਨੰਨਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਦਨਵਦਾਜ
 ਦਈਸਕਤੀਸੁਵਿਭੀਖਣਉਰਹਨੀਰੁਖਭੁਗੇ॥ ਪਾਵਕਕੋਮੁਖਮ
 ਹਿਦੁਸੈਜਨੁਮਾਜਵਿਭੀਖਣਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਰੇ॥ ਰਾਮਮਭੈਇਨਕੇ
 ਜੁਦਯੋਬਾਧਿਲਾਇਕਨਲਖਮਨਿਬਿਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਿਕ **ਰਛੰਦ** ॥ ਪਿ
 ਖਮਾਵਤੀਵਹਸਕਤਿਲਖਮਣਅੰਸਿਮੁਖੇਬਖਾਨਾਧਰਧੀਰ
 ਵੀਰਖਵਿਤੁਲਖਮਣਗਥਲਈਕਮਾਨਾ॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿਵਿਭੀਖ
 ਣੈਕੇਖਰੋਮਾਰੇਜਾਇ॥ ਅਕਿਪਮੇਰੁਸਮਾਨਸੁਦਰਮੇਸਤ੍ਰੀਲਸੁ
 ਗਾਇ॥ ੪॥ ਸਾਸਕਤਿਲਖਮਣਦੇਹਮੇਅਮੋਘਪੇਠੀਧਾਇ॥ ਸ
 ਰੁਸਕਤਿਮਾਇਆਈਸਕੀਖਿਣਮਹਿਲਣੇਭੁਪਾਇ॥ ਸਭਸਕ

ਤਿਕੇਅਧਾਰਲਖਮਨਹੈਮਹਾਤਮਰੂਪਾ। ਕਿਯਾਕਪਟਸਕਤਿ
 ਸੁਕਰਸਕੇਦਹਸੇਸਹਰਿਤਨਰੂਪਾ॥੫॥ ਤਥਾਪਿਮਾਨੁਖਰੂਪਲੀ
 ਨੋਭੁਏਤਤਅਨੁਸਾਰਾ। ਤਨਭੁਏਗਿਰਜਾਮੂਰਛਾਦੁਹਿਰੇਭੂਮਿ
 ਮਝਾਗਾਦਸਕੇਠਧਾਯੇਲੇਨਕੋਨਹਿਤੋਲਯੋਕਰਜਾਇ॥ ਬਲੈਲ
 ਇਰਾਦੁਣਹਾਰਯੋਪੁਨਿਰਹਯੋਭਿਰਬਿਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਸਰਬਜਗ
 ਕੇਸਾਰਜੇਪਰਮੇਸਆਹਿਦਿਰਾਜਾ। ਕਿਹਭਾਤਿਤਕੋਤੋਲਈਲਖ
 ਰਾਖਸਾਕੋਰਾਜਾ। ਗਹੀਤਕਾਮਸੁਲਖਮਣਿਪਿਖਰਾਦਣਹਨੁਮਾ
 ਨਾ। ਕੁਪਮੁਸੁਛਾਤੀਮਾਰੀਆਦੁਹਲਗੀਦਜਸਮਨਾ॥ ੭॥ ਮੁਠ
 ਕੇਪਰਹਾਰਗਾਦਣਗਿਰੇਭੂਮਿਮਝਾਗਾ। ਮੁਖਨੋਨਕਾਨਸਜਾਏ
 ਲੇਹੁਜ਼ਰੇਮਨੋਪਹਾਰਾ। ਦਸਕੇਠਨੋਨਸੁਖਮਆਪੁਨਿਖਵੇਰ
 ਥੀਦਿਰਾਜਾਇ॥ ਹਨੁਮਨਲਖਮਣਧਾਇਕੋਢਿਗਲਏਹਾਥਭੇ

ਠਾਇ॥੮॥ ਨਗਜ **ਛੰਦ** ॥ ਸੁਰਾਮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਬਾਹੁ ਮਾਹਿ ਧਰਮਾਨਯੋ
 ॥ ਹਨੁ ਮਤਿ ਸੁਹਾਰਦ ਸੁਭ ਕਤ ਸੇ ਸਜਾਨਯੋ ॥ ਲਖੰਤੁ ਭਾਵੁ ਪਾਇਯੋ
 ਅਜੈ ਸਰੂਪ ਭਾਰਿਯਾ ॥ ਨਗਇਨਾਂ ਸਜਾਨਿ ਕੈ ਕੁਟੀ ਸੁਸਾਂਗ ਨਿਅ
 ਰਿਅਾ ॥ ੯ ॥ ਭੁਜਾ ਸੂਬੀ ਸਮੀਦਨੇ ਧਸੇ ਸੁਬੇਗ ਪਾਇਕੈ ॥ ਸਨੇ ਸੁਪ
 ਇਸਿ ਗਿਰਾਰਖੇ ਸਕੋ ਪਾਇਕੈ ॥ ਸੁਚਾ ਪਤਾਥ ਮੇਲਯੋ ਸੁਰਾਮ ਥਰ
 ਧਾਇਥਾ ॥ ਨਿਹਾਰ ਰਾਮ ਕੋ ਪਯੋਓ ਮਾਹਨੁ ਬੁਲਾਇਥਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹਨੁ ਮ
 ਤਿ ਮਰੂਢ ਰਾਮ ਸਮੀਦਨੇ ਸੁਰਾਵਲੋ ॥ ਪਰੇ ਸੁਰਾਮ ਧਾਇਕੈ ਸੁਹਾਂਹਿ
 ਮੇਖ ਸਾਵਲੋ ॥ ਟਟਿ ਤਕਾਰ ਚਾਪ ਕੋ ਸੁਰਾਮ ਹਾਥ ਲੈ ਕਰੇਗਾ ॥ ਮਨੇ ਸੁ
 ਰੇਸ ਬੰਸੀ ਧਨੰ ਮਾਕਾ ਸਹੈ ਭਰੇਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਰੀਭੀ ਰਗਮ ਬੋਲ ਕੈ ਰਖੇ ਸ
 ਕੇ ਸੁਨਾਇਯੋ ॥ ਕੁਜਾਇ ਗਾਥ ਸਾਧਮਾ ਖਿਣੇ ਕਤਿ ਠਗਾਇਯੋ ॥ ਸਮੀ
 ਨਿਹਾਰੇ ਸਦਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਨਿਸੁ ਮੇਰਿਅਾ ॥ ਕੁਜਾ ਹਿਨੀ ਚਭਾਗ ਕੈ ਕ

२८६
 ਏਸੁ ਸੀਸੁ ਤੇਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਜਾਹਿ ਬਾਣ ਸੋਹਨੇ ਸੁਗਾਖ ਸਾਖਮਾ
 ਭਾਖੇ ॥ ਗਏ ਅਨੇ ਕਵੈ ਬਣੀ ਸੁਤਾਹਿ ਮਾਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸੁਕੇ ਕਸੀ ਕਿ
 ਨਿਦਨਾ ਹੋਨੇ ਸੁਦਾਹ ਸਾਈ ਕੋ ॥ ਖਿਣੇ ਕਠਾ ਦੁਯੋਰ ਹੋਨ ਜਾਹਿ ਤੁੰ ਪਲਾ
 ਇਕੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਗਾਮ ਦਾ ਕਯੋ ਸੁਨੇ ਸੁਮਾਰਤੀ ਨਿਹਾਰ ਕੋ ॥ ਦਸਾਨੇ
 ਹਨੁ ਹੋਨੇ ਸੁਚਾਪ ਬਾਣ ਮਾਰਿ ਕੋ ॥ ਸੁਬਾਣਤੀ ਖਣੀ ਹਤੇ ਹਨੁ ਨ ਤੇਜ
 ਗਾਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ਵਿਦਰਧ ਤੇਜ ਗਾਜੀ ॥ ਮਾਸੁ ਦਾ ਯੁਕੇ ਕੁ ਮਾਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਬੈ ਸੁਹੇਰ ਮਾਰਤੀ ਭਏ ਬਣੇ ਸੁਭਾਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ਸੁਰਦ ਕੇ ਸਮਾਨ ਰਾਮ
 ਕੋ ਪਚੀਤ ਪਾਰਿ ਮਾਯਾ ॥ ਤੁਰੰਗ ਸੁਤੁ ਸਮਾਇਨੇ ਧੁਜੈ ਪਨੁ ਸੁਗਾਇ ਮਾਯਾ ॥
 ਪਤਾ ਕਛੁ ਤੁਕਾਟਿ ਰਾਮ ਬਾਣ ॥ ਕੋਬੁ ਗਾਇ ਮਾਯਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਫੇਰ ਰਾ
 ਵਣੀ ਹੋਨੇ ਸਰੇ ਕਲੈ ਸਰਾਸਨੀ ॥ ਸੁਬੰਜ ਕੈ ਮਹੀ ਧਰੀ ਹੋਨੇ ਨਿਭਿ ਪਾਕ
 ਸਾਸਨੀ ॥ ਸੁਗਾਮ ਬਾਣ ਕੋ ਹਤੇ ਚਚਾ ਲਮੋ ਹਰਾਵਣੇ ॥ ਗਿਰੋ ਸੁਚ

ਪਹਾਥਤੇਸਮੀਪਰਾਮਲਾਵਣੇ॥੧੬॥ਸੁਮਰਧਚੇਵੁਬਾਣਕੋਚ
 ਛੇਦਕੀਟਮੁਤਮੀ॥ਲਸੈਸੁਭਮਿਮੇਪਰੋਮਨੋਰਵੀਅਨੁਤਮੀ॥ਸੁਰ
 ਮਾਮਾਗਿਅਦਈਸੁਬਾਣ ਦੇਹਤੇਦਲੀ॥ਧਸੈਸੁਲਿਕਾਜਾਇਕੈਸੁ
 ਖਾਤਪੇਖਯੋਬਲੀ॥੧੭॥ਰਾਮਬਾਣਕੈਉਤੇਸੁਦਰਪਰਾਵਣਗਯੋ
 ॥ਭਾਗਲਿਕਮੈਗਯੋਲਜਾਇਮਾਨਿਸੈਭਯੋ॥ਸੁਰਾਮਭਾਤਕੋਪਿ
 ਖੋਸੁਮੁਰਛਪਰੋਧਗੇ॥ਮਨੁਖਭਾਵਪਾਇਕੈਬਿਲਾਪਰਾਮਜੀਕਰੇ
 ॥੧੮॥ਹਨੁਮਤਿਬਖਾਨਿਯੋਸੁਲਖਮਣੀਜਿਦਾਇਯੋ॥ਮਹੋਖਧੀ
 ਸੁਅਨੁਬੇਗਾਢੀਲਨਾਲਗਾਇਯੋ॥ਸੁਬਾਨਗਾਜਿਦਾਇਫੇਰਸੈ
 ਖਧੀਲਿਆਇਕੈ॥ਤਥੇਤਿਭੁਖਮਾਰਤੀਚਲੇਸੁਬੇਗਧਾਇਕੈ॥
 ੧੯॥ਕ**ਬਿਤੁ**॥ਦੁਖਦੇਗਗਯੋਜਲਸਾਗਰਕੋਪਾਰਪਯੋਯਤੀਸ
 ਮਾਚਰਹਲਕਾਰੇਲੱਖਪਾਯੋਤੈ॥ਗਾਜਿਨਕੇਰਾਈਰਪੁਬੀਰਹਿਤਭੁ

ਈ ਸੁਬੁਲਾਇ ਹਨੂ ਮਾਨ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਪਠਾਯੋ ਹੈ। ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਕੋ ਜਿਵਾ
 ਹਿ ਸੁਮਹੋ ਖਧੀ ਅਨਾਹਿਤ ਹਸੁਨੀ ਦਸਕਿਠ ਹਲਕਾਰੇ ਸੁਸੁਨਾਯੋ
 ਹੈ। ਭੁਈ ਚਿਤ ਉਰਭਾ ਹੀ ਗਯੋ ਗਤਿ ਕੇ ਮਸ਼ਰੀ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਕੋ ਅਵ
 ਸਸੁ ਉਦਾਸ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ। ੨੦। ਏਕ ਲੋਨਿ ਤਰਾਮਾਯੋ ਭੋਨ ਕੇ ਮਸ਼
 ਰਦ ਸਕਿਠ ਸਿਰਦਾਰ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਬਿਸਮਾਯੋ ਹੈ। ਜੇਰ ਕਰਦੇ ਉਪੁਨੇ
 ਤੁਰੇ ਉਰ ਸੋ ਉਕਰ ਪੂਜਾ ਅਰਘਾਵੇ ਪੁਨਿ ਮਾਰੇਯੋ ਮਲਾਯੋ ਹੈ। ਰ
 ਖਸ ਕੇ ਗਜ ਕੋਰ ਕੋਨ ਅਬ ਕਾਜ ਤੁਮਰਾ ਤਿਕੋ ਇਕੋ ਲੈ ਗਹਕਾਰੇ
 ਮਮਾਯੋ ਹੈ। ਉਰ ਦੁਖੀ ਅਤਿ ਦੀਨ ਮਨ ਰਾਵਣ ਮਲੀਨ ਸੁਬੁਲਾ
 ਇਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਕੋ ਹਿਸਾਲ ਜਾਮਲਾਯੋ ਹੈ। ੨੧। ਕਾਲ ਬਲਦਨ
 ਮਮਦੁਖ ਤੁਮਰਾ ਨਿਭਯੋ ਮਾਰਣ ਸੀ ਗਰਾਮਰਾ ਮਕਾਤੁ ਮਮਮਾਰ
 ਯੋ। ਮੱਧਾ ਬੇਗਦਨ ਲੋਨ ਮੇਖਧੀ ਮਹਾਨ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕੇ ਜਿਵਾਨਹਿ

ਤਹਨੂਹੈਪਧਾਰਯੋ॥ਬਿਘਨਜਿਓਹੋਇਤਿਨਕਰੇਕਾਜਸੋਇਤੁ
 ਮਮਹਾਮਤਿਮਾਨਕਾਜਬਨੇਗੋਸਦਾਰਯੋ॥ਮਾਇਆਮੁਨਿਭੇਸਧ
 ਰਤਨੁਮਾਨਮੋਹਕਰਕਾਲਕੋਬਿੰਤਾਇ॥ਮਾਓਮੰਦਰਮਸ਼ਾਰਯੋ॥੨
 ੨॥ਰਾਵਦਕੀਸੁਨੀਬਾਨੀਕਾਲਨੇਮੀਉਬਖਾਨੀਸੁਨੀਯੇਲਿਕੇਸ
 ਬਾਤਿਤੇਹਕੋਓਚਾਰਹੋ॥ਕਾਜਤੇਸਦਾਰਨਹਿ॥ਮਾਪਨੋਬਿਚਾਰੇਕ
 ਛੁਤੇਹਹਿਤਕਾਜਨਹਿਪ੍ਰਣਨਿਜਧਾਰਹੋ॥ਮਰੀਚਬਨਤਾਲਜੇ
 ਏਤੋਏਗੋਹਵਾਲਮਾਬਿਨਹੀਸੀਦੇਤਪਾਬਿਤਾਂਹੀਕੋਪਧਾਰਹੋ॥
 ਬੁਰੇਜਿਨਮਾਨਕਛੁਕਰਤਬਖਾਨਹਿਤਹੋਇਗੋਤੁਮਾਰੇਮਨਮੇ
 ਸੋਹੀਬਿਚਾਰਹੋ॥੨੩॥ਹਨੇਸੁਤਭਾਈਕੁਲਰਾਖਸਕੀਘਾਈਮ
 ਬਜੀਵਨਸਕਾਜਦਸਕੇਠਨਨਿਹਾਰਯੋ॥ਜਾਨਕੀਸੁਰਾਜਤੇਰੇਕ
 ਜਨਹਿਕਿਤੇਸੁਨੁਮਾਪਨੇਸਰੀਰਜਤੁਰੁਪਕੋਬਿਚਾਰਯੋ॥ਸੀਖਰ

ਮਦੀਜੀਯੋਵਿਭੀਖਣਕੋਲੀਕਰਾਜਤਪੈਬਨਬੀਚਦਸਕੋਠਜੂ
 ਪਧਾਰਯੋ। ਪ੍ਰਤਜਲਨਯੋਕ੍ਰਿਤਨੀਤਕੀਕਮੰਯੋਅਬਤੂਰਗਜ
 ਸਾਜਮੁਨਭੇਸਕੋਸਵਰਯੋ॥੨੪॥ ਸਿ **ਕਰਛੰਦ** ॥ ਏਕਾਂਤਠਰਸੁਬੈ
 ਠਨੀਕੋਅਸਨਕੁਲਧਾਗਾ। ਵਿਖੇਜੇਪ੍ਰਤਿਬੀਧਕਾਸਭਦੇਹਊਰਤੇ
 ਟਾਗ। ਰੋਕਾਇਏਂਆਪਨੇਪੁਨਿਆਨ। ਅਤਮਮਾਹਿ। ਇਹਭਾਤਿਕੀ
 ਜੋਲੀਕਪਾਤਿਸਭਪਾਪਤੋਮਿਟਜਾਹਿ॥੨੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਿਆਰੇਆ
 ਤਮਾਨਿਸਪਾਪਲੇਹਿਬਿਚਾਰਿ। ਸਿਸਾਰਥਾਦਰਜੇਗਮੇਤਨੁਬੰਧਇ
 ਏਧਾਗਾ। ਅਬਹਮਤਿਲਪ੍ਰਯਤਿਸੁਨੀਏਦੇਖਿਏਪੁਨਿਜੋਇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਮਾਯਾਭਾਖਯੋਇਹਤਾਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ। ਜਗਜਨਮਇਸਥਿਤ
 ਨਸਕਿਯਹਮਾਹਿਕਰਣੇਗਾ। ਲਾਲਕ੍ਰਿਸਨਸੁਪੈਦਪੁਰਜਾਰਥੇ
 ਬਹੁਬਿਸਤਾਰਿ। ਕਾਮਰੂਪਸੁਲੋਕਮਾਦਕਮਾਹਿਪੁਤਮਹਾਨਿ।

ਸਾਸੁਤਿ ਸਨਾਕਨ ਕਾ ਦਸਕਿਠ ਲੇਹ ਪਛਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਜ ਗੁਣ
 ਦਿਖਾਇ ਸੁਆਤਮਾ ਕੋ ਮੋਹ ਦੇਵੇ ਭਾਗ ॥ ਅਰੇ ਪਤੈ ਪੁਨਿ ਆਤਮਾ
 ਮੇਆਪਨੇ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਦਸਆਪਨੇ ਕਰਤਾ ਹਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕੀਤੈ ਮਿਲ
 ਤਾਹਿ ॥ ਸੁਧ ਆਤਮ ਜਾਮਿ ਲੈ ਦੁਖ ਪੇਖੈ ਨਿਜ ਮਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁ
 ਲਾਇਆ ਪਨਾਮਾ ਪਕੋ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਸੁਪਰੇਸਾ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਣ
 ਮੋਹ ਯੋ ਬਹੁ ਪਾਇ ਜਗਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਬ ਮਿਲੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਵਹੁਕ
 ਰੈ ਬੋਧ ਚਾਰਾ ॥ ਨਿਵਿਰਤਿ ਦਿਸੁ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਦਸਕਿਠ ਲੇਤ ਨਿਤ ਰਿ
 ॥ ੨੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਹੇਵਈ ਤਿਅਗੇ ਬਿਧਨ ਸੋਇ
 ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੇ ਗੁਣ ਭਾਖੇ ਰਹੈ ਨ ਤਾ ਮੇਕੋਇ ॥ ੩੦ ॥ **ਸਿਕਰਛੰਦ** ॥ ਦ
 ਸਕਿਠ ਤੈ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਕੋ ਦੇਵ ਲੇਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰੋਕਾਇ ਦੈਆਪਨੇ ਮ
 ਬਤ ਜੇ ਸੰਗ ਲਾਬਿਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਭ੍ਰਿਨ ਸੁਆਤਮਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ਮਨ ਲਾ

ਇਹ ਦਸ ਕੇਠ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ਹੋ ਸਭਿ ਬੀਧ ਤੇ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥੩੧॥ ਗੀ
 ਯਾ ਮਾਠਾ **ਤੀਛਰ** ॥ ਧਿਆਇ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਸ ਕੇਤ ਬਸ ਗੁਣ ਧਿ
 ਮਾਨ ਤਿਕੀ ਜਿਯੋ ॥ ਠੀਕੇ ਸਤੇ ਹਿਤ ਭਾਖ ਹੋ ॥ ਮਬ ਮਾਨ ਸੇਈ ਲੀ
 ਜਿਯੋ ॥ ਗਿਧਿ ਪਦ ਮਕੇ ਸਹੇ ਮਪੀ ਠੇ ਜਹੇ ਮਣ ਗਣ ਸੇਭੁ ਤੀ ॥ ਮਿ
 ਦੁ ਵਿਛੇ ਸੁ ਵਿਛਾਵਣੇ ਪਿਖ ਦੇਵ ਤਾ ਮਨ ਲੇ ਭੁਤੀ ॥੩੨॥ ਸਿ **ਕਰਛ**
੨ ॥ ਤੁਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਹ ਰਾਮ ਬੈਠੇ ਦਾ ਮਨੀ ਘਨ ਸਾਮਾ ॥ ਵੀਰ ਮਾਸ
 ਨ ਕੇ ਜਾਇ ਗਪਦ ਚੰਚਲਾ ॥ ਮਾਭਿ ਗਮਾ ॥ ਕੀਟ ਹਾਰ ਕਿਯੁ ਰਕੇ ਸਤ
 ਕੁਨੁ ਪਰਾਸ਼ਨ ਕਾਹਿ ॥ ਕਰਕਿ ਕਣ ਸੁੰਦਰ ਸੇਭੁ ਈ ਬਨ ਮਾਠਾ ਗ
 ਠਾ ਲਾ ਮਕਾਹਿ ॥੩੩॥ ਲਖ ਮਣ ਫੇਰ ਕਰ ਦੇਧ ਨੂਰ ਘੁਬੀਰ ਸੇਵੇ ਸੀ
 ਤਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤੁ ਗਵਣਾ ਧਿਆਇ ਤੁਪਰ ਮਾਤਮਾ ਕੋ ਚੀਤਾ ॥ ਪਗ ਭੁਗ
 ਤਿ ਸੁਕੀ ॥ ਜਿਏ ਸਭ ਬੀਧ ਤੇ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਚਰਿਤੁ ਸੁਨਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਦਸ

ਕੀਠਨਿਜਮਨੁ ਲਾਇ॥੩੪॥ਇਹਭਾਉਪੁਰਬਪਾਪਤੋਖਿਣਏ
ਕਮੇਮਿਟਜਾਹਿ॥ਅਗਨਿਮੇਜਿਮਤੰਲਰਾਸਾਪਤੀਨਠਹਿਗ
ਹਿ॥ਭਜੁਰਾਮਪੁਰਣਏਕਤਪੁਨਿਤਿਅਗਦੈਰਮਹਾਨਾਨਿਜ
ਭਗਤਿਯੁਕਤਿਸੁਰਾਮਭਜਿਏਪੁਰਖੁਜਾਇਪੁਰਾਨਾ॥੩੫॥

ਇਤਿ
ਸ਼੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤਮਗਾਮ ਇਏਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਤੁਖ
ਸਟਮੇਧਿਮਾਇ॥੬॥ਸ਼੍ਰੀ **ਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਦੋਹਰਾ**॥ਕਾਲਨੇਮਕੇ
ਦਾਕਸ਼ੁਨਿਕਤੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਰਾਵਲਕੇਦੁਖਭੁਯੋਉਰਕੇਧਭ
ਯੋਪੁਨਿਗੁਗਾ॥੧॥ਕ **ਬਿਤੁ**॥ਕਰੇਦ੍ਰਿਗਲਾਲਉਰਕੇਪਤੁਬਿਸਾਲ
ਭੁਯੋਤਾਤੋਘ੍ਰਿਤਮਾਹਿਜਨੁਸਿਬਰਸੁਭਾਰਯੋਹਨੇਅਬਤੰਹਤੁਵ
ਆਇਸੁਨਕੁਰੀਸੇਹਰਾਮਕਛੁਦਯੋਤਾਤੇਮੇਸੇਸੁਓਚਾਰਯੋਰਾਘ
ਵਕੇਦਾਸਭਯੋਮੇਹਤੇਪਲਾਇਗਯੋਕਹਯੋਕਾਲਨੇਮੀਦੇਵਕੇਧਬਨੇ

ਭਾਰਯੋਗ ਬਾਤ ਨ ਸਹਾਇ ਤੁਥ ਕਰੇ ਤੇ ਸਹਾਇ ਮੁਖ ਮੇ ਸੇਤਾ ਮਲਾ
 ਇਕਾਲ ਨੇ ਮੀਠੈ ਪਧਾਰਯੋ॥੨॥ ਗਾਵਣ ਕੇਵਾ ਕਮਾਨ ਗਿਰਜਾਪ
 ਯਾਨ ਕੀਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਿਘਨ ਸੁਕਾਲ ਨਿਜ ਕਾਯੋ॥੧॥ ਹਿਮਾਲ
 ਦਿਗਜਾਇ ਉਮਾ ਕੀਨੈ ਉਪਾਇ ਇਕ ਬੰਡੇ ਬਿਸਥਾਰ ਬਨ ਤਪਕੇ
 ਬਨਾਯੋ॥ ਮੁਨਿ ਭੇਸਧਾਰੇ ਬਹੁ ਸਿਖ ਪਰਦਾਰੇ ਕਰਲਈ ਅਖਮ
 ਲਡੀ ਮਤਾ ਮਤੇ ਸੁਤਾਯੋ॥ ਪਾਥਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ਤਿਨ ਕੀਯੋ॥ ਮਤਾਨ
 ਇਮ ਅਜਿਨੀ ਕਮਾਰ ਤਹਿ ਬੇਗ ਪੁਨਿ ਆਯੋ॥੩॥ ਦੇਖ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਇਕਾਸ ਸਮਾ ਮਹਾਨ ਬਹੁ ਚੰਤ ਗਲ ਤਾਨ ਮਨ ਏਕ ਹੋ ਬਿਚਾਰਯੋ॥ ਮੁ
 ਨਿ ਮੰਡਲ ਪ੍ਰਬੀਨਿ ਤਪ ਬਨ ਹੋਨ ਵੀਨੋ ਜਬਾ ਮਾਰੇ ਹਮਾ ਏਤੁ ਬਏ
 ਹਨਾਨਿ ਹਾਰਯੋ॥ ਮਾਰਗ ਭੁਲਾਨੇ ਕੰਤੁ ਚੀਤੁ ਕੁਮਾਨੇ ਮਮਧ ਸੇਬਨ
 ਬੀਚ ਯਹਾਸ ਮਾਮ ਪਾਰਯੋ॥ ਦੇਖ ਮੁਨਿ ਧੀਰਾ ਮਤਿ ਸੀਤਲ ਸੁਪਾਇ

ਨੀਰਹੇਣਗਿਰਜਾਉਹਨੁਮਾਨਨਿਰਧਾਰਯੋ॥੪॥ਮੈਸੇਤੁਬਖਾਨ
 ਬਰੇਬੀਚਹਨੁਮਾਨਬਨਯੋਜਨਮਹਾਨਇਕਾਮਾਸੁਮਸੁਤਾਏਯੋ॥
 ਕਦਲੀਖਜੁਰਪੁਨਿਪਨਸਗਰੁਰਫਲਪਾਕੇਅਤਿਭੁਰਤਰੁਭੁ
 ਮਿਲਟਕਾਏਯੋ॥ਤੁਪਬਲਹੇਗਮਿਗਸੇਰਸੁਚਫੇਰਚਰੇਭੁਏਮੀ
 ਤੁਭਾਰੇਦੈਰਭੁਦੁਬਿਸਰਾਏਯੋ॥ਤਾਹਿਬਨਬੀਚਕਾਲਨੇਮੀਖਲ
 ਨੀਚਇਕਾਮਾਸੁਮਬਨਾਇਗਟਨੁਤਨੇਬਸਏਯੋ॥੫॥ਏਦ੍ਰੋਗ
 ਪਧਾਰਕਰਗਮੁਖੀਮਿਸ਼ਾਗਿਸਿਦਾਇਗਹੈਉਦਾਰਤਿਹਪੁਜੇਮਨੁ
 ਲਾਇਕੈ॥ਇਤਖੀਰਸੇਨਦਾਏਇਤਕੁਸਮਚਦਾਏਇਤਲਏਫਿ
 ਗਫੇਰੀਮੁਨਿਗਾਲਿਕੋਬਜਾਏਕੈ॥ਧੁਪਕੋਚਦਾਏਮੁਖਮਤਿਤੁਅਲਾ
 ਏਫਿਰਕਰੇਸਿਦਾਧਿਆਨੁਦੁਊਨੇਨਕੋਮਿਲਾਇਕੈ॥ਹਨੁਮਾਨਪੇਖ
 ਮੁਨਿਜਾਨਯੋਬਿਸੇਖਪੁਨਿਕਰੀਅਭਿਬੀਦਨਭਵਾਨੀਫਿਗਜਾਇ

ਕੋ॥੬॥ ਭੁਗਵਨ ਰਾਮ ਕੋ ਸੁਦਤ ਪਹਿਚਾਨੇ ਮਮ ਹਨੂ ਮਾਨ ਨਾਮ ਮੇਰੇ
 ਲੋਕ ਮੇ ਬਖਾਨੀਏ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਜੋ ਮਹਾਨੇ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਸੁਜਾਨੇ ਮਮ
 ਭੁਈ ਤਿਖ ਭਾਗੀ ਕਹਿ ਪਾਯਤ ਹੈ ਪਾਨੀਏ॥ ਯਥੇ ਸੁਸੁਪਾਨ ਜਲ ਕੀ
 ਜਿਏ ਬਖਾਨ ਮੁਨਿ ਬੇਗਾਮ ਜਾਨੇ ਉਰ ਯਹੀ ਪਹਿਚਾਨੀਏ॥ ਸੁਨਿ
 ਹਨੂ ਮਾਨ ਬਨੀ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀਹੁ ਬਖਾਨੀ ਸੁਨਿਏ ਭਵਾਨੀ ਬਾਤ ਵਹੀ
 ਨਿਜ ਕਾਨੀਏ॥ ੧॥ ਕਮ ਰਿਲ ਕੁਨੀ ਰਤੁ ਮਪੀ ਵੇ ਕਾਪਿ ਧੀਰ ਯਹ ਪਾ
 ਕੇ ਫਲ ਭਾਰੇ ਅਬਨੀ ਕੇ ਮੁਖ ਦੀ ਜਿਏ॥ ਆਸੁ ਮਨਿ ਦਾ ਸਕਰੇ ਮਨ
 ਕੇ ਕਲੇ ਸੁਹਰੇ ਸੋਇ ਰਹੇ ਨੀ ਕੇ ਭਿਰ ਚਿਤ ਨਹਿ ਕੀ ਜਿਏ॥ ਭੂਤ ਮੇਰੇ
 ਵਖਤ ਪਬਲ ਕੇ ਪਛਾਨੇ ਸਭ ਭੁਈ ਬਾਤ ਲਿਕਾ ਅਬ ਸੋਈ ਸੁਨਿਏ
 ਜਿਏ॥ ਲਖ ਮਣਹੋ ਉਬਾਨੇ ਬਾਨ ਗਜਿ ਦਾਨੇ ਸਭ ਰਾਮ ਕੇ ਨਿਹਾਰੇ ਕਪਿ
 ਉਰ ਮੇ ਪਤੀ ਜਿਏ॥ ੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਾ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੁ

ਕਮਤੁ ਲਕੋ ਜਲ ਨ ਸਿਖ ਜਾਏ ॥ ਜਲ ਕੋ ਸਰ ਮੋਹ ਦਿਖਾਇ ਦਿਜੇ
 ਜਲਾਪਿ ਮਾਸ ਭੁਈ ਮੁਨਿ ਮੇਅ ਧਿਕਾਏ ॥ ਸੁਤ ਥਾ ਮੁਨਿ ਭਾਖ ਮਹਾ
 ਕਪਟੀ ਕਪਟੀ ਇਕਾ ਸਿਖ ਸੁਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਬਟਵਾ ਯੁਕੁ ਮਾਰ ਕੋ
 ਜਾਇ ਭੁਲੇ ਮਬ ਨੀਰਤ ਲਾਵੁ ਸੁਦੇਹ ਦਿਖਾਏ ॥ ਈਨੋ ਨ ਮਿਲਾਇ
 ਸੁਨੀਰਾ ਮਚੋ ਪੁਨਿ ਮਾਵੁ ਬੇਗ ਸੁਪਾਸ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਤਿ ਕਰੋ ਉਪਦੇ
 ਸਤੁ ਮੇਸੁ ਮਹੋਖ ਧੀ ਜਾਂਕਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਭਾਖਤੁ ਥਾਹਨੁ ਮਾਨਗ
 ਏਹੈ ਗਮੀਟ ਧਸੇ ਜਲ ਤਾਲ ਮਝਾਰੇ ॥ ਪੀਨ ਲਗੇ ਜਲ ਕੋ ਜਬ ਹੀ
 ਮਕਰੀ ਇਕਾ ਮਾਇਗ ਹੇ ਕਪਿ ਭਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਘੋਰ ਸੁਰੂਪ ਮਹਾਨ ਤਿਸੇ
 ਪਿਖਤੁ ਹਨੁ ਮਾਨ ਭਯੋ ਰੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਦੇਕਰ ਮਾਹਿ ਫਰੀ ਮਕਰੀ ਮੁਖ
 ਫਾਰਦਏ ਮਕਰੀ ਦੁਹ ਮਾਰੀ ॥ ਦਬਾ ਅਪੰਛ ਰੂਪ ਧਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਦੁ
 ਹੀਨ ਭੁਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹੋਨ ਭੁਤੇ ਮਬ ਹੀ ਉਤਰੀ ਜਨ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜ

ਤਤੁਗਿ ਮਪਾਰੀ॥੧੧॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ ਛੇਦਾ॥ ॥ ਧਨੁ ਮਾਲੀ
 ਸਮਤਿ ਹਨੁ ਮਨ ਕੇ ਤਿਨ ਭਾਖਯੋ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਸੁਤੁ ਯਹਿ
 ਸੁਪ ਮੇਰੇ ਨਖਯੋ॥ ਸੁਪ ਪੁਰਬ ਬੇਦਯੋ ਮੁਨਿ ਭਯੋ ਹੋਤੁ ਮਹਾਨੀ
 ਏ॥ ਇਹ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀਦੈ ਤਾਸੁ ਮਨ ਮੁਨੀ ਸਰਜਾਨੀਏ॥੧੨॥
 ਤੇਵਿ ਘਨ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ਯਾ ਕੋਲੀ ਕਨਾ ਬਪਠਾਯੋ॥ ਯਤ ਮਾਹਿਮੁ
 ਨਿਨਿ ਵਿਹਿ ਸਕੋ ਮੁਨਿ ਭੇਸੁ ਯਾਹਿ ਬਨਯੋ॥ ਹਨਿ ਦੁਸਟ ਵੇਣੁ ਸੁ
 ਰੁਧਰੇ ਕਪਿ ਜਾਇ ਸਾਚੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਮੇਜਾ ਉਬਹ ਮਸਲੇ ਕਮੇਤ
 ਵੇ ਸਿਗਾ ਪਾਪਿ ਟਾਇਆ॥੧੩॥ ਇਸ ਭਾਖ ਗਈ ਸੁ ਸੁਰਗ ਕੋਹੁ
 ਮਾਨ ਮਾਸੁ ਮਾਇਓ॥ ਮਾਇਓ ਪਿਖਤਾਹਿ ਕੋਪੁ ਨਿਕਾਲ ਨੇ ਮਾਮ
 ਲਾਇਓ॥ ਕਪਿ ਸਾਂਤ ਮਾਤੁ ਮਾਇਓ ਮੇਢਿ ਗਨਾ ਬਿਲਿ ਬਹ ਕੀਜੀਏ
 ॥ ਤਦੁ ਮੜਿ ਦੇਉ ਸੁਕਾਨ ਮੇਗੁ ਰਦਖਣਾ ਮਮਦੀ ਜੀਯੋ॥੧੪॥ ਇਹਿ

ਭਾਂਤਿ ਸੁਨਿ ਹਨੁ ਮਨ ਮਪਨੀ ਬਾਂਧ ਮੁਠ ਸੁਭਾਰੀ ਮਾਗਾਰ ਦਖ
 ਟਾਮੁ ਨਿਲੀ ਜਿਏ ਇਸ ਭਾਖਤਾ ਉਰ ਮਾਰੀ ਮਾਗੁ ਸਿਮਾਖ ਮਾਲ
 ਸੁਗੋ ਮੁਖੀ ਮੁਨਿ ਭੇਸੈ ਤਉ ਤਾਰ ਕੈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੇ ਲਰਨੇ ਲਗੇ ਬ
 ਹੁ ਮਾਇਆ ਬਿਸਤਾਰ ਕੈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਹਾ ਮਾਇਕ ਦੁਤ ਯਹ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਮਾਇਨ ਕੋ ਮਰੇ ॥ ਮਾਰ ਮੁਸ੍ਰਿਤਿ ਰਸਿ ਰਹਨੁ ਮਾਨ ਪੁਣ ਸੁਤਾ ਹਰੇ
 ॥ ਪੁਨਿ ਲਾਘ ਬੀਰ ਸਮੁੰਦ ਕੋ ਗਿਰਦੈ ਦੁਤਾ ਹਿਨਿ ਹਾਰ ਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦੈ ਉ
 ਖਾਰ ਪਹਾਰ ਕੋ ਲੈ ਕਰ ਮੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਗਾ ਪਵ ਕੀ ਫਿਗ ਮਾਏ ॥ ਮ
 ਨ ਪਹਾਰ ਪਰੇ ਫਿਗ ਮੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮੁਖੋ ਯਹਿ ਵਾਕ ਮਲਾਏ ॥ ਜੇ ਕਛ
 ਜੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਥਾ ਪਬਿਲੈ ਬੁਸੁ ਦੇਹੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ਯੇ ਸੁਨਿ ਕੋ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਗਿਰਾਰ ਪੁਨਾ ਬੁਭਲੇ ਮਨ ਮੇ ਹਰ ਖਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋ ਰਣ ॥

ਲਈ ਅੰਖਧਾ ਬੀਰ ਰਘੁਪਤਿ ਸਿਰਾਸੁ ਖੇਣਕੋ ॥ ਕਰੀ ਚਿਕਤ ਸਾਬੀ
 ਰਲਖ ਮਣ ਲਏ ਜਿਦਾਇਕੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸ **ਏਯਾ** ॥ ਸੁਪਤੋ ਬਿਤਿ ਜਿਉ
 ਲਖ ਮਨਿ ਉਠੇ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਯਾ ਬਿਧ ਬੈਨ ਮਲਾਏ ॥ ਕਹਿ ਜਾਹਿ
 ਹੋਰਣ ਠਾਢੁ ਅਬੈ ਦਸਕੰ ਮਾਰਦ ਯੋਯ ਮਲੋ ਕਪਠਾਏ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ
 ਕਹੋ ਜੇ ਲਖ ਮਨਿ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਕੋਰ ਘੁਨੇ ਦਨ ਜੁ ਹਰ ਖਾਏ ॥ ਸਿਰਚੁ ਮ
 ਉਮਾ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਰਘੁਨਾਇ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਸੁਕੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਕ **ਬਿ**
3 ॥ ਕਹੋ ਭੁਗਵਾਨ ਸੁਨੁ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਹੋ
 ਹਿਕਾਜਿ ਮੇਰਿ ਮਾ ਲਖ ਮਣ ਭਾਈ ਕੇ ਮਿਟਾਇ ਦੇਯਾਇ ਸਭ ਤੇ
 ਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾ ਜਨੀ ਦੁਤ ਨਿਹਾਰਿ ਮਾ ਮੇਸੇ ਪੁਨਿ ਭਾਖ ਰਘੁਨ
 ਥਕ ਪਿਸਾਬ ਲਏ ਅੰਰ ਕਪਿਨਾਥ ਪੁਨਿ ਸਾਥ ਹੀ ਪਧਾਰਿ ਮਾ ਚਰੇ
 ਸੰਗ ਮਸੀਰਾ ਮਤੇ ਜਧਾ ਮਪੁਨਿ ਸਾਥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣਕੇ ਸੁਮੰਤ ਬਿਰ

ਰਿਆ॥ ੨੦॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਲੈ ਪਖਾਣ ਪਾਦ ਪਾਖ ਨੇ ਬਾਨ ਰਵੈ ਰਣਧੀ
 ਗਾ ਸਮਰਭੁ ਮਿਸਨ ਮੁਖ ਚਲੇ ਮਹਾ ਬਲੀ ਭੁਟ ਬੀਗ॥ ੨੧॥ ਸ **ਦ**
ਖ॥ ਇਤਿ ਬਾਨ ਰਲੈ ਕਰਾ ਮਾਪੁ ਧਕੇ ਰਣ ਮਤਿ ਲਮੇ ਚਫ ਕੈ ਭੁਟ ਮਾ
 ਏ॥ ਉਤਰਾ ਵਣ ਰਾਖ ਵੁਬਾਨ ਹਨੇ ਗਫ ਲੀ ਕਬਿਖੇ ਸੁਮਹਾ ਦੁਖਾ
 ਏ॥ ਜਿਉ ਗਜਗਜ ਮਿਰੇ ਦਹਤੇ ਮਹਿ ਕਾਪਤਿ ਜਿਉ ਖਗਰਾਜਹ
 ਪਾਏ॥ ਤਿਉ ਦਸ ਕੇਠ ਰੇ ਰਣ ਰਾਖ ਵੁਕੇ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾ ਸਨੈ ਤੁਬ
 ਲਾਏ॥ ੨੨॥ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾ ਸਨੈ ਤੁਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਰਵਣਾ ਬਿਧਿ ਬੈਨ
 ਮਲਾਯੋ॥ ਮਨੁਖ ਕੋ ਮਰਣੇ ਹਮਰੇ ਸੁਪਿਤਾ ਮਹਾ ਪੁਰਬ ਮਾਪ ਬਤਾ
 ਯੋ॥ ਮਨੁਖ ਨਾਮ ਮਾਰੁ ਸਕੈ ਯਹਿ ਮਾਪ ਨਗਾ ਏਣੁ ਭੁਤ ਲਜਾ
 ਯੋ॥ ਮਨੁਖ ਦਾ ਸਰਬੀ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੁਮਾਰਨ ਮੇਹ ਦਿਹੈ ਚੰਦੁ ਮਾਯੋ॥
 ੨੩॥ ਮਨਰੰਨ ਮਹੀ ਪਤਿ ਸਾਪਦ ਯੋ ਮਮ ਪੁਰਬ ਸੈ ਸੁਨਿਯੋ ਮਨੁਲ

ਈ॥ ਉਪਜੇ ਮਮਦੁ ਸੁਬਿਖੇ ਪਰਮਾਤਮਨ ਬਰਨੀ ਜਿਨ ਕੀ ਛਿਬ ਜਾ
 ਈ॥ ਤਦੁ ਪਤ੍ਰ ਸੁਪੇਤ ਰਬੰਧ ਦੁਕੇ ਸਹਿ ਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਮੰਡੁਲਾ ਮਾਈ
 ॥ ਇਮ ਭੁਖ ਮਹੀ ਪਗ ਯੋ ਬਿਨ ਮੈ ਜਹਿ ਮਾਧਿ ਬਿਰਾਜ ਤਹੈ ਸੁਰਗਈ
 ॥ ੨੪॥ ਸੋ **ਰਠ** ॥ ਉਪਜੇ ਰਾਮ ਸੁਗੁਣ ਨਿਸਚੈ ਮੋ ਕੋ ਮਾਰਹੈ ਕੁੰਭ ਕਾ
 ਨ ਮਾਤਿ ਮੁਕੁ ਨਿਦਾ ਕੇਵ ਸਤੈ ਭਯੋ ॥ ੨੫॥ ਦੋ **ਰਾ** ॥ ਲਿਆਵੁ ਤੁਤਾਹਿ
 ਜਗਾਇ ਕੋ ਮੇਢਿ ਗਲਾਹੁ ਨਵੀ ਲਾ ॥ ਯੇ ਸੁਨਿ ਗਏ ਜਗਾਵੁ ਨ ਬਡੈ
 ਜਿਨ ਕੇ ਡੁੰਡੀ ਲਾ ॥ ੨੬॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਬਰੇ ਜਬ ਭੈ ਨਤ ਬਸੁ ਸਨ ਕੇ ਲਗੇ
 ਪੈਨ ਚਲੇ ਤੇਓ ਭਾਇ ਨ ਠਰਾਇ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਚਿਤ ਪਲਾਇ ਪੁਨਿ ਕ
 ਹੁਕੀ ਭਿਠਾਇ ਪਾਗ ਭਾਗ ਚਲੇ ਕੇਈ ਕੇਈ ਪਸੇਗੁ ਹਕੇਦਗੇ ॥ ਕੇਚਿਤ
 ਭਿਠਾਨ ਤਰੁ ਸੀਸ ਲਪਟਾਨੇ ਭਟਖਾਹਿ ਫੁਲਾਪ ਕੈ ਜਨੁ ਕੁਦਕੁਦ ਬੰਦ
 ਗੇ ॥ ਕੇਚਿਤ ਸੁਖੀ ਰਧ ਰਧੀ ਰਭਟ ਮਾਏ ਫਿਰ ਓਟੈ ਦੁ ਦਾਰਨ ਕੇਧ

ਸੇਜਾਇਮੀਦਗੇ॥੨੧॥ਸ **ਵੈਯਾ**॥ਸੁਸੁਮੇਰਸਮਾਨਸੁਭੋਜਨਕੇਤਿਹ
 ਮਾਨਘਨੇਦ੍ਰਿਗਪੁਜਬਨਾਏ॥ਮਿਗਮੋਮਹਿਖਾਮਤਿਸੁਰਘਨੇ
 ਤਿਹਿਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਰਾਖਸਲਿਆਏ॥ਦ੍ਰਿਗਸੇਣਤਿਕੇਬਹੁਕੀ
 ਭੁਕੁਰੇਮਧਕੇਕਲਸਾਨਹਿਜਾਤਿਗਿਨਾਏ॥ਚੰਦਨਸੋਤਨਲੀ
 ਪਤਹੈਦ੍ਰਿਗਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਧਪਜਗਾਏ॥ਘਨਸੇਦ੍ਰਿਗਰਾਖ
 ਸਗਾਜਤਹੈਪੁਨਿਹਾਥਨਸੋਤਿਨਕੋਤਨਘਾਏ॥ਘਟਕਾਨਨਕੇ
 ਪੁਨਿਕਾਨਨਮੇਬਲਵੇਤਸਭੈਪੁਨਿਸਿਖਸੁਨਏ॥ਦ੍ਰਿਗਮਾਨਮ
 ਨਕਸੁਭੇਰਰਰੇਪੁਨਿਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਦ੍ਰਿਦਬਨਾਏ॥ਇਹਭਾਂਤਿਸਮੀ
 ਪਸੁਆਇਸਭੈਸੁਜਗਾਵਨਹੇਤਮਤਬਲਲਾਏ॥੨੬॥ਖਰਭਿਠ
 ਤੁਰੰਗਮਤਰਾਕਸਾਰਾਜਾਮਿਕਸਤਾਤਨਮਾਹਿਚਲਾਏ॥ਇਕਤੰਤ੍ਰਿ
 ਤਤਾਹਿਗਦਾਗਾਹਿਕੈਇਕਕਾਸਟਦੇਡਾਮੇਨਕਲਗਾਏ॥ਇਕਸੈ

ਲਿਨਕੋਸਿਰਮਾਰਤਹੋਇਕਮਾਰਤਮੁਸਲਕੋਢਿਗਆਏ। ਇਕ
 ਖੋਚਿਤਕੋਸਨਕੋਬਲਕੋਇਕਕਾਨਨਕਾਟਤਕੋਪੁਬਢਾਏ॥੩੦॥ਇ
 ਹਭੁੰਤਿਰਹੋਪਚਿਹਾਰਸਭੈਨਹਿਜਾਗਤਸੋਊਲਟੋਅਲਸਾਏ। ਤ
 ਬਫੇਰਬਿਚਾਰਕੀਯੋਸਭਤੁੰਢਿਗਨਾਰਿਨਕੋਬਹੁੰਦੁਬੁਲਾਏ।
 ਅਹਿਰਾਖਸਦੇਵਨਕੀਦੁਹਿਤਾਨਗਕਿੰਨਰਕੀਸਗਲੀਪੁਨਿਆ
 ਏ। ਢਿਗਨਾਚਤਗਾਵਤਅਇਸਭੈਕਰਕੋਕਸਚੇਦਨਲੇਪਲ
 ਗਾਏ॥੩੧॥ਗਲਫੁਲਸੁਗਧਨਮਾਲਧਰੀਇਗਵਾਰਿਜਕੀ
 ਛਬਦਰਨਿਵਾਰੀ। ਤਨਕਾਂਚਨਸੀਦੁਤਿਛਾਜਤਿਹੋਪਦਨੁਪਰ
 ਕੀਸੁਨਿਯੋਸੁਨਕਾਰੀ। ਦਿਸੁਤੀਰਣਜੇਖਸੁਰੰਭਸਮਾਖਨਪੀ
 ਨਪਯੋਧਰੁਪਕੁਮਾਰੀ। ਅਤਿਕੀਚਤਿਹੋਅਲਿਕਾਜਿਨਕੀਪੁ
 ਨਿਨੀਲਸਰੰਗੁਹਸੋਹਤਸਾਰੀ॥੩੨॥ਤਿਨਕੋਮਲਹਾਥਸੁਗਾਤਲ

ਗੋਧੁਨਿਨੇ ਵਰਕੀਜਬਤੀਸੁਨਿਪਾਈਗਾਵਿਗਨੀਦੁਖਟੀਸੁਜਗੇ
 ਤਬਤੀਘਟਕਾਨਨਮਾਨਨਲੀਨਸੁਭਾਈਬਡੁਦਾਨਲਸੇਮੁ
 ਖਸੇਭੁਤਤੇਭੁਜਮੇਰਭੁਜੇਗਮਸੀਛਬਪਾਈਤਬਗਾਗਰਕੇਟ
 ਪਖਾਰਮਹਾਮੁਖਮਾਹਿਪਤਾਰਮਨੇਜਲਜਾਈ॥੩੩॥ਮੁਖਮਾਸਧ
 ਰੇਮਦਪਾਨਿਕਰੇਦਧਿਸੋਪੁਨਿਮੇਧਘਨੇਤਿਨਖਾਯੋਘਟਸੇਲੁਤ
 ਕੇਬਹੁਪਾਨਕਰੇਮਹਿਖਾਮਿਗਸੂਰਸੁਦਾਵਿਚਬਾਯੋਜਬਲੋਗ
 ਨਤਾਬਹੁਭਾਂਤਿਕਯੋਚਲਾਮਾਪਤਬੈਦਿਗਰਾਵਲਾਮਾਯੋਅਮੁ
 ਭਿਬਿਧਨਗਵਲਪਾਇਕਰੀਗਾਹਿਬਾਂਹਿਦਸਾਂਨਪਾਸਾਬਿਠਾਯੋ
 ॥੩੪॥ਗਵਲਦੀਨਗਿਰਾਮੁਖਬੈਲਤਭਾਤਸੁਨੇਅਬੁਤੇਤਸੁਲ
 ਊਭਦਮੰਡਲਕਸੁਭਯੋਹਮਕੇਘਟਕਾਨਨਤਾਹਿਤਤੇਤਜਗਾਓ
 ॥ਮਮਸੂਰਮਹਾਸੁਤਪੜਹਨੇਪੁਨਿਬਾਧਵਰਾਮਹਨੇਦੁਖਪਾਊਮ

ਰਵੇ ਅਬਾ ਮਾਇ ਸਮੀ ਪਭੁ ਯੋ ਸਿਰਕਾ ਲਗੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਨ ਕਮਾਓ ॥੩॥
 ਪ॥ ਦਾਸ ਰਥੀ ਯਹ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਸੁਗੀਵ ਕਿ ਸਿਰਾਸ ਮੁਦਿਤ ਰੇਤੀ ॥ ਕ
 ਟਤੁ ਮੂਲ ਬਲੀ ਹਮਰੇ ਰਣ ਮੰਡਲ ਰਾਖ ਸਪੁਜਿ ਰੇਤੀ ॥ ਬਾਨ ਰਸ
 ਸਾਪਿ ਖੋਨ ਕਬੀਰ ਟਮ੍ਹਿਲ ਗਾਜਤ ਬੀਰ ਖਰੇਤੀ ॥ ਜਾਹਿ ਤੇ ਹਜ
 ਗਾਇਲ ਯੋ ਮਰਿ ਮਾਰ ਹੁਜੇ ਗਫਲਿ ਕਭਿਰੇਤੀ ॥੩੬॥ ਏਹ **ਗ** ਕ੍ਰਾਤ
 ਨਿਮਿਤ ਸੁਕੀ ਜਿਯੇ ਦੁਸਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਅਪਾਗ ॥ ਗਫਲਿ ਕੇ ਸੁਬਿ
 ਲਾਪ ਯਹਿ ਸੁਨ ਯੋ ਕਾਨ ਮੁਝਾਗ ॥੩੭॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਪੁਰਬ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਰ
 ਰ ਕਰੇਤ ਬੀਨਿ ਪਮੋਹ ਸੁਤੇ ਹਬਤਾਏ ॥ ਪਾਪ ਬੁਰੇ ਭਵ ਮੰਡਲ ਮੋਤਿ
 ਨ ਕੇਫਲ ਰਾਵਲ ਤੈ ਅਬ ਪਾਏ ॥ ਗਮਨ ਗਾਇਲ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਣ ਮੇਦ
 ਸਕਿਠ ਸੁਤੇ ਹਜਨਾਏ ॥ ਸੀਯਾ ਮਹੇ ਸਭ ਕੀ ਜਨਨੀ ॥ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕਹਯੋ
 ਤਵ ਨਾਮਨ ਆਏ ॥੩੮॥ ਏਕ ਸਮੇਨਿ ਸਕੇ ਬਾਰਿਗੀ ਬਨ ਮੈ ਮੂਨਿਨ

ਰਦਜੁ ਸੁਨਿਹਾਰੇ। ਮੇਹਕਹਯੋ ਕਰਜੇਹਦੁਭੈ ਕਿਹਠੈ ਰਕੋਹ ਮੁਨਿ
 ਆਪਪਧਾਰੇ। ਦੇਵਨ ਮਤਿ ਕਰੇ ਮਿਲਕੈ ਤਿਹਠੈ ਰਹੁ ਤੇਇ ਮਤਾਹਿ
 ਉਚਾਰੇ। ਦੇਵਨ ਮਾਹਿ ਸਨਯੋਹ ਮਹਤਿਹਠੈ ਰਭਏ ਸੁਭੈ ਦੇਤਤੁ ਮਾਰੇ
 ॥੩੮॥ ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਤੁਮਦੈ ਨ ਪੀਰਾਦਈ ਭਏਦੁਖੀ ਸੁਰਭਾਗਾ ਬਿਸਨਸ
 ਮੀਪਸੁ ਜਾਇਕੈ ਦੇਵਨ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥੪੦॥ ਦੇ **ਹਰ** ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
 ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਦੇਵਨ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ। ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਠਕ ਬਲੀਰਾ
 ਵਣਹਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪੧॥ ਮਾਨੁਖ ਕੋ ਮਰਣਾ ਤਿਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀਨ
 ਬਖਾਨਾ। ਯਾਤੇ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪ ਧਰਹਨੇ ਤਾਹਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੪੨॥ ਸ **ਦੇਵ**
 ਬਿਸਨ ਕਹਯੋ ਸੁਰਮਤਿ ਲਕੋਤਿ ਮਹੀ ਸੁਕਰੇ ਨਾਹਿ ਫੀਲ ਲਗਾਵੇ
 ॥ ਮੇਹ ਪੁਰੁ ਪਤਿ ਕੀ ਕਲ ਮੇਠੀ ਪਜੋ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸੁਨ ਮਕਹਾਵੇ। ਗ
 ਵਣ ਕੋਰਣ ਮਾਹਿ ਹਨ ਤੁਮਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੇ। ਨਰਦਯੋ ਮ

ਮਭਾਖਗਯੋਦ ਸਕੰਠਵਹੀ ਅਬ ਤੇਹ ਸੁਨਵੇ ॥੪੩॥ ਰਾਮ ਸਨ
 ਤਨ ਬਹਮਾਪਿਖੋ ਅਬ ਬੈਰਦ ਯੋਊਰ ਤੇ ਸਭ ਭਾਗੀ ॥ ਮਾਨੁ ਖਰੁ ਪਲਾਯੇ
 ਹਰਿ ਸੁੰਦਰ ਸੋਭ ਜਿਏ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਰਾਮ ਭਜੇ ਉਰ ਭੀ ਤਿਹ ਜੇਤਿ
 ਨਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਗਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜਨੇ ਉਰ ਭੀ ਤਗਗਿਆਨ ਸੁ
 ਗਿਆਨ ਤੀਬੰਧਨ ਦੇਤਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਭੁਗਤਿ ਤੇ ਬਿਹੀ
 ਨ ਜੇਈ ਕੀਜਿਏ ਬਿਅਰਥ ਸਭ ਸੁਨੇ ਮਾਤਿ ਲਾਇ ਅਬ ਸਾਰ ਕੋਬ
 ਖਾਨਿਏ ॥ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਸਾਰਾ ਮਵਤਾਰਹੈ ਅਨੇ ਕਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇਹ ਜਾ
 ਰਪੁਨਿਏ ਕਠਿਰ ਠਾਨਿਏ ॥ ਰਾਮ ਮਵਤਾਰਪੁਨਿਏ ਕਠਿਰ ਧਾਰਾ ਮਾਹਿ
 ਤਾਹਿ ਕੇਸ ਮਾਨ ਗਿਆਨ ਸਾਤਿ ਸਿਵ ਜਾਨਿਏ ॥ ਰਾਮ ਜੇਈ ਧਿਅਮਾਹਿ
 ਤੇਈ ਜਾਹਿ ਭਵ ਸਿਧ ਪਾਰਪਾਹਿ ਪਦਹਰਿ ਕੇ ਸੁਚੀਤ ਮੇਪਛਾਨਿਏ ॥੪
 ੫॥ ਸ **ਵੈਯਾ** ॥ ਜਾਮਨ ਉਜਲਹੈ ਜਗਮੇਪੁਨਿ ਤੇ ਜਨਗਾਮ ਕਨੀਤਿ ਪਿ

ਮਾਏ। ਰਾਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਪਾਨ ਕਰੇ ਭੁਵ ਬਿਧਨ ਤੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿਮਿਟਾ
 ਦੇ। ਸੀਯ ਪਤੀ ਹਰਿਗ ਮਥ ਲੀਪਦ ਪੁਰਟੈ ਸੁਖ ਸੋਜਨ ਪਾਏ॥
 ਰਾਖਵ ਕੀ ਯਹਿ ਪੁੰਨ ਕਥਾ ਕਵਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਮੁਖ ਗਾਏ॥
 ੪੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾ ਇਟੇ ਓਮ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸਿਥਾਏ
 ਯਧ ਕਾਂਡੇ ਸਪਤ ਮੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉਦ੍ਯੁਤ॥ ਸਦੈ ਯਾ
 ਘਟ ਕਾਨਨ ਕੇ ਯਹ ਵਾਕ ਸੁਨੇ ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਕੁਟਿਲਾਦ ਸਕੰਠ ਮਲਾਏ॥
 ਗਿਰਾਮਾਸਨ ਤੇ ਜਨ ਭੂਮਿ ਪਰੇਤ ਕਿਆਇ ਤੁਤੇ ਓਤੁ ਆਪ ਹਲਾਏ
 ॥ ਮੁਹਿਰ ਯਾਨ ਜਨਾਵਨ ਕੇ ਹਿਤੁ ਨਾ ਘਟ ਕਾਨਨ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਪਾਸ ਬੁਲਾ
 ਏ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹ ਕੀਯੋ ਓਰ ਮਾਨ ਭੁਲੇ ਰਚਤੇ ਇਭਿਰੇ ਅਬ ਸਿਗਰ ਜਾਏ
 ॥ ੧॥ ਨਹਿ ਤੇ ਅਬ ਜਾਹੁ ਬਰੇ ਘਰ ਮੇਵਿ ਗਨੀਦ ਭੁਟੀ ਤੁਮ ਕੋ ਅਤਿ ਭੁ
 ਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਯਹ ਵਾਕ ਓਮਾ ਘਟ ਕਾਨਨ ਯੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚ

ਗੀ॥ ਦੁਸੁ ਅਹੰਦ ਸਮੀ ਲਿਬ ਲੀਇਹ ਜਾਨਗਯੋਰਣ ਭੁਮਿ ਮਝ
 ਗੀ॥ ਦੁਹਲਿਘ ਪ੍ਰਕਾਰਗਯੋਖਿਨ ਮੇਸੁ ਸਪਛ ਬੋਝੇ ਜਨੁ ਭੁਧਰਕਾ
 ਗੀ॥ ੨॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਤੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਲੀ ਸਭ ਬਾਨਰ ਸੈਨਿਕ ਹੋਰ ਰੂਰ
 ਏ॥ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਯੋਪੁ ਨਿਗਾਜ ਤੁਹੈ ਪੁਨ ਸੋ ਸਬ ਸਾਗਰ ਤੋਹਿ ਨਦਾ
 ਏ॥ ਕੀਪ ਪੁਜਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵ ਤਹੈ ਭੁਜ ਮਾਹਿਗਹੇ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਪਾਏ॥
 ਸਪਖ ਮਨੇ ਗਿਰਾਮਾ ਦੁਤਹੈ ਘਟ ਕਾਨਨ ਪੇਖ ਸੁਕੀ ਸਪਲਾਏ॥ ੩॥
 ਕ ਬਿਤੁ॥ ਤੁਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੀਪਿ ਰੂਰੇਹੈ ਭਵਨੀ ਲੈ ਮੁਗਦਰ ਕੇਹਾ ਬਮ
 ਨੇ ਮਾਪ ਕਾਲ ਮਾਏਹੈ॥ ਫਿਰੇ ਕਾਪਿ ਸੈਨ ਮਾਹਿਬਾਨ ਰਪੁਲਾਹਿ ਮਾਗੇ
 ਏਰਨੇ ਨਪਾਹਿ ਕੀਸਘੇਰ ਘੇਰ ਖਾਏਹੈ॥ ਮੁਗਦਰ ਸਮਾਰੇ ਕਰਮ ਇਨ
 ਸੈ ਰੂਰੇ ਮਲ ਜੀਘਨ ਕੇਤਾਨ ਕਾਪਿ ਸਾਗਰ ਪਗਾਏਹੈ॥ ਕੇਭ ਕੁਰਣ
 ਪੇਖ ਹਾਥ ਗਦਾ ਲੈ ਬਿਸੇਖ ਸੁਦਿ ਕੀਖਣ ਪੁਟਾਮ ਕਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਬੰਡਾਮ

ਏਹੈ॥੪॥ਸ **ਦੁੱਖਾ**॥ਵਿਭੀਖਣਹੋਲਪ੍ਰਭੂਤਤੁਮੈਸੁਮਹਾਮਤਿਮੋਹ
 ਦੁਖਾਮਬਕੀਜੇ॥ਮਮਰਾਵਣਕੋਬਹੁਭਾਂਤਿਕਹਯੋਤੁਮਭੂਤਸੁਮੇ
 ਮਬਦਾਕਸੁਨੀਜੇ॥ਪਹਿਰਾਮਨਗਾਇਣਹੈਜਗਮੈਸੁਨਿਜਾਨਕੀ
 ਮਾਪਤਿਸੇਪੁਨਿਦੀਜੇ॥ਸੁਨਯੈਨਕਰਲੈਤੁਰਵਾਰਬਖਾਨਤੁਖਾ
 ਹਿਕੁਪਾਣਬਧੀਜੇ॥੫॥ਨ **ਰਜਫੰਦ**॥ਸੁਫੇਰਮੋਧਿਕਾਰਕੋਬਖਾਨ
 ਯੇਸੁਨੀਜਿਯੋ॥ਸੁਜਾਇਲਿਕਤਿਮਾਗਿਕੋਪੁਰੀਨਬਾਸੁਕੀਜਿਏ
 ॥ਉਭਾਰਗਾਥਮੇਗਦਾਸੁਲਿਕਤੇਪਲਾਇਯੋ॥ਸੁਚਾਰਲੈਪ੍ਰਧਾਨ
 ਸਾਥਿਗਾਮਪਾਸਾਮਾਇਯੋ॥੬॥ਸੁਨੇਸੁਕੀਭਕਾਨਦੁਕਭੂਤਜਾਨ
 ਮਾਇਗਾ॥ਮਲਿਬਰਾਮਪਾਦਜੀਵਕੇਠਮੈਲਗਾਯੋ॥ਕਲਿਸੁਰਾ
 ਖਰਾਖਸਾਸੁਭੂਤਮੈਵਿਸਾਰਦੇ॥ਸੁਭੂਗਤਹੈਮਹਾਨਤੈਕਹਯੋਸੁ
 ਮੋਹਨਾਰਦੇ॥੭॥ਸੈ **ਦੁੱਖਾ**॥ਮਥਿਜਾਗਿਵਿਭੀਖਣਤੁਇਹਤੈਸੁਨਮੇ

ਵਿਗਨਾਹਿ ਸੁਰੰਚ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਇਹ ਹੋਮ ਅਪਨੇ ਕਿ ਅਹੇ ਪਰ ਕੋਰਣ
 ਮਾਹਿ ਭੁਏ ਮਦ ਸੋਮਤ ਦੁਗੇ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹਯੋ ਵਿਗਨੀ ਰਬ ਹੋਸੁ
 ਵਿਭੀ ਖਨ ਭ੍ਰਾਤ ਕੇ ਪਾਦ ਜੁਹਾਰੇ॥ ਵਿਗਰਾ ਮਕੀ॥ ਆਇ ਖੜੇ ਹਟ ਕੋ
 ਬਹਾ ਚਿਤ ਭਈ ਤਿਨ ਚੀਤ ਮਝਾਰੇ॥ ਯਾ ਕੀ ਸਨ ਕੋ ਕਰ ਪਾਦ ਹਨੇ ਘ
 ਟ ਕਾਨ ਭੁਯੋ ਰਣ ਮੈ ਵਿਗਰਾ ਤੋ॥ ਯੋ ਦਰ ਹੋ ਕਪਿ ਸੈ ਨਨ ਕੋ ਜਨ ਕੇ ਜ
 ਨ ਕੋ ਸੁਦਰੇ ਗਜ ਮਾਤੋ॥ ਗਾਮ ਨਿਹਾਰ ਸੁਰੇ ਧਰੀ ਯੋ ਪੁਨਿ ਅਸਤ ਸੀ
 ਭਾਰ ਲਯੋ ਤਿਨ ਦੁਤੋ॥ ਕਾਨ ਲੈਤਾਨ ਕਮਾਨ ਵਹੀ ਘਟ ਕਾਨ ਨ ਕੀ
 ਭੁਜ ਮੈ ਕਯੋ ਘਾਤੋ॥ ਯਾ ਵਿਹਰ॥ ਮੁਗਦਰ ਸਹਿਤ ਸੁਦੇ ਖੰਕਰ ਗਿਰੇ
 ਸੁਭ ਮਿਮਝਾਗਾ ਕਿ ਭੁਕਰਣ ਰਿਸ ਮਾਨ ਕੋ ਕੀਨੋ ਨਦਾ ਅਪਾਰਾ॥ ੧੦
 ॥ ਸੰਵੇਖ॥ ਕਰ ਜਾਇ ਪਰੇ ਰਣ ਮੰਡਿ ਲਮੇ ਕਪਿ ਸੈ ਰਾਮ ਨੇ ਕਤਿ ਨੇ
 ਹਨ ਭਾਰੇ॥ ਕਪਿ ਕੂਦ ਪਹਾਰਨ ਜਾਇ ਚਢੇ ਜਨ ਕੇ ਪਤੁ ਸੀਤਾ ਬੀਆ

ਗਰਿਮਾਗੇ। ਘਟਕਾਨਸੁਰਾਮਭਿਰੇਰਣਮੇਕਪਿਮੰਡੁਲਭਿਰਧਰੇ
 ਇਨਿਤਾਗੇ। ਕਰਛੀਨਭੁਯੋਘਟਕਾਨਨਕੋਤਰਸੁਲਸੁਦਸਰ
 ਹਾਥਉਭੁਗੇ॥੧੧॥ ਰਣਰਾਘਵਮਾਰਦਰੋਰਪਰੇਤੁਬਰਾਮਸੁਦਾਸ
 ਵਬਾਨਲਯੋਹੈ। ਤਰਸਾਲਸਮੇਤਿਸੁਦਾਸਕਰੋਹਰਿਬਾਣਚਲਾ
 ਇਸੁਕਾਟਦਯੋਹੈ। ਯੁਗਛੀਨਭੁਟੀਭੁਜਤਾਖਲਕੀਪੁਨਿਧਾਵੁ
 ਤਮਾਵਤਨਾਦਕਯੋਹੈ। ਸਰਮਾਧਸਸੀਯੁਗਰਾਮਬਲੀਧਨੁਤ
 ਨਦੁਭਿਪਦਮਾਹਿਦਯੋਹੈ॥੧੨॥ ਕਾਟਦਏਪਦਦੋਤਿਨਕੇਪੁਨਿਲੀਕ
 ਦਮਾਰਮੇਜਾਇਪਰੇਹੈ। ਪ੍ਰਾਦਭੁਜਾਬਿਨੁਭੀਖਣਸੇਮੁਖਆਪੁਪ
 ਸਾਰਸੁਰਾਮਦਏਹੈ। ਸੁਮਨੇਸਾਂਸਿਰਾਹੁਸੁਧਾਇਪਰੇਮੁਖਰਾਮਸਿ
 ਲੀਮੁਖਪੁਰਦਏਹੈ। ਸਰਪੁਰਤਤੁੰਡਨਿਖਿਗਭੁਯੋਅਤਿਕ੍ਰੋਸਤਿ
 ਭੀਮਸੁਨਾਦਕਏਹੈ॥੧੩॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਸੁਰੇਸੁਰਕੋਬਾਨਇਕਸੁਰ

ਜਸਮਾਨਰਾਮਕਾਢਕੋਨਿਖੰਗਦੈਸਰਾਸਨਚਢਾਯੋਠੈ॥ ਬਜਕੇ
 ਸਮਾਨਅਤਿਭਾਰੀਹੈਮਹਾਨਪਟਕਾਨਨਕੇਨਾਸਕਾਜਵਹੀਤੁਚ
 ਲਾਯੋਠੈ॥ ਭੁਧਗਵਿਖਾਨਕੇਸਮਾਨਸਿਰਭਾਰੀਅਤਿਦਾਰੂਬਡੀਲ
 ਮੀਯਗਕੇਰੂਸਤਾਯੋਠੈ॥ ਬਿਤਾਸੁਰਕੇਸੀਸਾਜਿਓਸੁਰੇਸਬਜਮਾ
 ਰਕਟੇਰਾਮਬਾਨਮਾਰਸੀਸਕਾਟਿਕੇਬਗਾਯੋਠੈ॥ ੧੪॥ **ਵੇਹਰਾ**॥ ਸੀ
 ਸਲੀਕਕੋਦਆਰਮੇਕਾਯਜਲਧਮਸ਼ਾਗ॥ ਸਿਰਰੇਕਯੋਪੁਰਿਦੁਆ
 ਰਕੋਕਾਇਹਨੇਜਲਚਾਗ॥ ੧੫॥ **ਸਵੈਯ**॥ ਦੇਵਰਖੀਸੁਰਗਾਧੁਬਾਓ
 ਪੁਨਿਸਿਧਾਵਿਹੰਗਮਪਨਿਗਆਏ॥ ਗੁੱਯਕਯਖਸਦੇਵਬਧਮਿਲ
 ਰਾਘਵਕੇਮੁਖਮੇਜਸੁਗਾਏ॥ ਮਾਹਿਅਕਾਸਾਵਿਮਾਨਾਫਿਰੇਸਰਗਾਘ
 ਦੁਹੇਰਸੁਫਲਦੁਸਾਏ॥ ਮਾਰਥਲੀਪਟਕਾਨਨਕੇਰਘੁਨਾਇਕਸਾ
 ਇਕਹਾਥਫਿਰਾਏ॥ ੧੬॥ **ਤਿਟਕਛੀਦ**॥ ਮੁਨਿਨਰਦਜਾਇਗਰਾਮਮ

ਏ॥ ਨਿਜ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਗਭਾਸ ਕਏ॥ ਪਿਖ ਰਾਮ ਸਾਨੀਲ ਸਰੋਜ ਸ
 ਮੀ॥ ਧਨੁ ਗਥ ਸਮਸਤ ਸੁਦੈ ਰਦ ਮੀ॥ ੧੧॥ ਕਛੁ ਤਾਮਰ ਨੈਨਾ ਬਿਸਾਠ
 ਲਸੇ॥ ਭੁਜ ਦੇਰੁ ਸੁਰੇ ਸੁਕੁ ਦੰਡੁ ਕਸੇ॥ ਰਿਦ ਮਾਂ ਰਿਦ ਬਾਨ ਰਕੋ ਨਿ
 ਰਖੇ॥ ਸੁਰ ਪੀੜ ਮਨੈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਖੇ॥ ੧੨॥ ਪਿਖ ਨਾਰਦ ਉਸਤਤ ਅ
 ਪਕਰੇ॥ ਸੁਗਦਾ ਗਦਦਾ ਕਕਲੇ ਸੁਹਰੀ॥ ਜਗਨਾਥ ਸੁਦੈ ਦੁਨ ਦੇਵ
 ਹਰੇ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ ਮੁਕਿ ਦਵਰੇ॥ ੧੩॥ ਸੁਨ ਗਾਇਣਾ ਵਿਸ੍ਵਾਯਾ
 ਰਬਲੀ॥ ਜਗ ਸਾਖਿ ਲਬੀਦਨ ਪਾਦ ਕਲੀ॥ ਘਨ ਗਿਆਨ ਸੁਲੋਕ
 ਨ ਪਾਲ ਕਰੇ॥ ਨਿਜ ਮਾਇਕ ਮਾਨਵ ਦੇਹ ਧਰੇ॥ ੧੪॥ ਸੁਮਨੈ ਸੁਖ ਦਖ
 ਅਕਾਰ ਗਹੇ॥ ਨਿਜ ਮਾਇਕ ਨਾਰਿ ਸੁਤਾਨ ਰਹੇ॥ ਸਭ ਕੋ ਰਿਦ ਅੰਤ
 ਰਸ ਭਰਤੁ ਹੇ॥ ਨਿਜ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਜਨਮ ਹਤੁ ਹੇ॥ ੧੫॥ ਮਲਾਤਮ ਕੋ ਰਿਦ
 ਭਾਸਤੁ ਹੇ॥ ਸਭ ਬਿਧਨ ਮੁਲਾ ਬਿਨਸਤੁ ਹੇ॥ ਨਿਜ ਨੈਨ ਉਧਾਰਤੁ ਹੇ॥

ਜਬਹੀ ॥ ੩ ॥ ਐਕਬਨਵਤਹੀ ਤਬਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸਭਕੋਤਮਮਾਹਿਸਿ
 ਹਾਰਕਰੇ ॥ ਜਬਰਾਮਸੁਨੈਨਮਿਲਾਇਧਰੇ ॥ ਜਿਨਮੇਜਗਪੁਰਣਏ
 ਹੁਰਹੇ ॥ ਸਭਲੋਕਚਰਾਚਰਜਾਹਿਕਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਨਮਾਹਿਨਕਿੰਚਤ
 ਲੇਪਕਰੇ ॥ ਅਭਿਬੀਦਨਬਹਮਸੁਤੇਹਿਹਰੇ ॥ ਪੁਰਖਪਰਧਾਨਸੁਕ
 ਲਾਮਹੇ ॥ ਤਵਬਿਅਕਤਮਾਵਿਅਕਤਿਸਰੂਪਕਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਮਜ
 ਨਤਿਜੇਮੁਨਿਬੀਦਵਰੇ ॥ ਅਭਿਬੀਦਨਤੇਰਘੁਨਾਥਹਰੇ ॥ ਤਵਸੁਧ
 ਸਰੂਪਬਿਕਾਰਨਹੇ ॥ ਘਨਗਿਆਨਸਰੂਪਸੁਬੇਦਕਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਤ
 ਵਿਸ਼੍ਵਮਕਾਰਸੁਤੇਹੁਕੁਨੇ ॥ ਤਵਭੀਤਰਨਾਹਿਦਿਰੋਧਗਨੇ ॥ ਅਹੰਦ
 ਦਿਦਿਰੋਧਨਿਹਾਰਤਜੇ ॥ ਤਵਮਾਹਿਨਹੀਨਰਭਾਖਤਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਗੀ
 ਯਾਮ **ਲਤੀਛਿੰਦ** ॥ ਬਿਨਤੇਹਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਸਚੇਲਕਦਾਚਿਤਪੇਖਯੋ ॥
 ਨਿਜਮਾਇਖੇਲੇਦੇਵਤੁੰਦਿਰੋਧਨਕਛੁਦੇਖਯੋ ॥ ਰਵਿਗਸਿਮਜਾਇ

ਬਿਚਾਰ ਬਿਨੁ ਜਿਮਨੀਰਲੇਕ ਨਿਤਾਰਹੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਕੋ ਤੇਮ
 ਰਾਮ ਤੇ ਮੇਰਾ ਤਜਗਤ ਉਚਾਰਹੀ॥ ੨੮॥ ਜਿਹ ਕੋ ਨ ਬਾਣੀ ਕਹ ਸ
 ਕੋ ਮਨੁ ਨਾਹਿ ਜਾਹਿ ਨਿਤਾਰਹੀ॥ ਅਵਿਖੇਤੋ ਰੋ ਰੂਪ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮ
 ਬੇਦ ਉਚਾਰਹੀ॥ ਇਸ ਨਾਵ ਤੁਹੇ ਵਈ ਕਿਹੁ ਭੁੱਤਿ ਤਾਹਿ ਨਿਤਾਰਹੀ॥
 ਬਿਨੁ ਪਿਖੇ ਸੇਵੇ ਤਾ ਕੀ ਬਿਨੁ ਸੇਵਨ ਨਿਰਧਾਰਹੀ॥ ੨੯॥ ਇਹ ਤੁਲੇ
 ਅਵਤਾਰ ਤੈ ਭਵ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਦਰਧਾਰਿ ਮਾਭੁ ਜੇ ਬੁਧਿ ਸਪੀਨ ਤੋ ਕੋ ਤਰੇ
 ਭੁਵਨੀ ਪਿਪਾਰਿ ਯਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁਅਹੇਤੁ ਸਕਰਸ ਦਾਚੀ ਤੁਰਗਾਇ
 ਹੀ॥ ਮਾਜਾਗ ਜੇ ਉਜਗਮੁ ਸਯਾ ਕੋ ਤਿਉ ਸਦਾ ਬਿਲਖਾਇਹੀ॥ ੩੦॥
 ਤਵਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਨ ਜੇ ਕਰੇ ਤਵ ਰੂਪ ਓਰ ਮੋਧਿ ਮਾਇਹੀ॥ ਤਵ ਕਰੇ
 ਜਾਰਾਮ ਜੇ ਪੁਨਿ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਇਹੀ॥ ਤਵ ਭੁਗਤਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮ
 ਜੇ ਜਗਨੀ ਤਿਥੀ ਤਿਕ ਮਾਇਹੀ॥ ਜਗਾ ਸੰਧ ਕੋ ਕਰੇ ਪਦਾਸੁ ਪਸੰਗ

ਤੇ ਤਰਜਾਇ ਹੈ॥ ੩੦॥ **ਦੇ ਹਰਾ** ॥ ਯਾ ਤੇ ਸਗੁਣ ਸਰੂਪ ਤੇ ਮੈ ਉਰਭ
 ਜੇ ਮਭੇਦਾ॥ ਮੁਕਤਾ ਫਿਰੇ ਸਭ ਲੋਕ ਮੈ ਪੁਜੇ ਮਮ ਸਭ ਦੇਵਾ॥ ੩੧॥ ਕਿ
ਬਿਭੁ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਕਾਜ ਰਾਮ ਕੀ ਨੇ ਹੈ ਮਹਾਨ ਤੁਫ ਮਾਰੇ ਪਾਟਿ ਕਾਨਭ
 ਰਭੁ ਮ ਕੋ ਉਤਾਰ ਯੋ॥ ਲਖ ਮਲ ਤਾਥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਤਰ ਘੁਨਾ ਬਰਣ
 ਰਾਵੈਣ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤ ਪੇਖ ਮਾਰ ਯੋ॥ ਮਰੇ ਗੋਤੁ ਰਾਮ ਤੁ ਮਾਯੀ
 ਤੇ ਮਗਾਰੀ ਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਨੁਈ ਕਪਤਿ ਸਾਚੁ ਮੈ ਉਚਾਰ ਯੋ॥ ਸਿਧ
 ਕੇ ਸਥਨ ਰਣ ਦੇਖੈ ਰਘੁਨਾਥ ਧਰਭੁ ਟੀਭਟ ਭੀਰ ਜਾਇ ਗਗਨ ਮ
 ਝਾਰ ਯੋ॥ ੩੨॥ ਦਯਾ ਮੋਹ ਕੀ ਜਿਯੋ ਸੁਗਾਮ ਚਿਰ ਜੀ ਜਿਯੋ ਸੁਦੇਵ
 ਲੋਕ ਜਾਊ ਮੁਹਿ ਆਇ ਸੁਸੁਦੀ ਜਿਯੋ॥ ਅੰਸੇ ਤੇ ਬਖਾਨ ਪੁਨਾ ਆਇ
 ਸਪੁ ਮਾਨ ਕਰ ਗਏ ਭੁਗਵਾਨ ਰਿਖ ਨਾਰਦ ਭੁਨੀ ਜਿਯੋ॥ ਚਲੇ ਪ
 ਬਿਜਾਹਿ ਦੇਵ ਪੁਜਤ ਸੁਤਾਹਿ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਬਹੁ ਮਲੋਕ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ਸ

ਭ ਛੀਜਿਏ। ਕ੍ਰਾਤਘਟਿਕਾਨ ਨਦਸਾਨਨ ਸੁਮੁਏ ਸੁਨੇ ਭੁਯੇ ਉਰ
 ਤਾਪ ਅਬ ਸੋਈ ਸੁਨਿਲੀਜਿਏ॥ ੩੩॥ ਰਾਵਣ ਕੋ ਸੋਕ ਭੁਯੇ ਸੁਖ
 ਤੁਪਲਾਇਗਯੇ ਭਈ ਤਨ ਮੁਰਛਾ ਸੁਭੁ ਮਿਮੇ ਗਿਰਾਯੇ ਹੈ। ਓਠ ਕੈ
 ਸੀਭਾਰ ਦੁਭਿਯ ਬਨ ਉਭਾਰ ਮਾਰੇ ਮੁਝ ਕੋ ਮਜ਼ਾਰ ਤਾਇਹਾਇ ਬਿਲਲ
 ਯੇ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਭੁਕਾਨ ਮੁਏ ਪੁਨਿ ਤਾਤ ਹੈ ਬਿਹਾਲ ਭੁਏ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿ ਬਾਤਿ
 ਏਵ ਜੀਤ ਮਾਪ ਮਾਯੇ ਹੈ। ਤਾਤ ਮਹਾ ਮਾਤਿ ਤਮ ਸੋਕ ਕੋ ਬਿਗਾਤਿ
 ਕਰੇ ਜੀਵਤ ਹੀ ਮੇਘ ਨਾਦ ਕਾਹੇ ਦੁਖ ਪਾਯੇ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇਨਾ ਸ
 ਕਹੇ ਤੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਜੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕੋ ਮਿਟਾਇ ਕੋ।
 ਸਾਂਤਿ ਮਨ ਕਰੇ ਸੁਭ ਦ੍ਰੈਰਨ ਕੇ ਸੀਸ ਹਰੇ ਕਰਾਮ ਬਹੇ ਮਸਾਨਿ ਕ੍ਰਿਭੁ
 ਲਾਮੇ ਜਾਇ ਕੋ। ਹੋਵੇ ਗੋ ਮਜੀ ਤੁਸੁ ਭੁਏਰਨ ਕੇ ਜੀਤ ਕੋ ਗੋ ਸਿਖਰਿ
 ਨਤੇ ਮਾਰਿ ਦਰਪਾਵ ਕਤੇ ਪਾਇ ਕੋ। ਅੰਸੇ ਤੁਬ ਖਾਨ ਸੁਭੁ ਹੋ ਮਕੇਸ

ਥਾਨਪੁਨਿਗਯੇਭੁਵਾਨੀਵਹਮੇਘਨਾਦਧਾਇਕੋ॥੩੫॥ਲਾਲ
 ਪਾਟਲਾਲਮਾਲਲਾਲਹੀਸੁਪਾਗਭਾਲਲਾਲਤਨਚੇਦਨਕੇ
 ਲੇਪਕੋਲਗਯੇਹੈ॥ਨਿਕੁੰਭਲਾਮਸ਼ਰਮੁਖਮੀਨਿਤਿਨਧਾਰਪੁ
 ਨਿਹੈਮਕੋਨਿਮਿਤਤਾਹਿਪਾਵਕਜਗਯੇਹੈ॥ਕਰੇਇੰਦ੍ਰਜੀਤਿਪੁ
 ਨਿਬੈਠਕੋਨਿਚੀਤਿਹੈਮਖਹੀਸਮਾਚਾਰਸੁਵਿਭੀਖਣਸੁਨਪਾ
 ਯੇਹੈ॥ਸਮਾਚਾਰਪਾਇਪੁਨਿਗਮਕੇਸਮੀਪਜਾਇਇੰਦ੍ਰਜੀਤਹੈ
 ਮਊਮਾਰਾਮਕੋਮਲਾਯੇਹੈ॥੩੬॥ਵਿਭੀਖਣਦੁਖਾਵੇਹਰ॥ਸੁਨੇ
 ਰਾਮਤੋਕੋਕਹੇਮੇਘਨਾਦਕੋਕਾਜਾਮਪਨੀਜੀਤਿਨਿਮਿਤਵਹੁਕ
 ਰਤਹੈਮਖਲਰਾਜਾ॥੩੭॥ਨਿਕਸੇਰੋਰਥਮਸੁਪੁਨਿਮਾਯੁਪ
 ਧੁਜਾਸੁਚੀਰਾਹੋਇਸਮਾਪਤਿਹੈਮਜਬਮੇਘਨਾਦਰਘੁਬੀਰਾ॥
 ੩੮॥ਦੇਵਦੈਤਨਹਿਜਿਤਸਕੇਫੇਰਤਿਸੇਜਗਮਾਹਿ॥ਯਾਤੋਲ

ਖਮਣਹਾਥਤਿਨਬੇਗਹੋਨਰਣਮਾਹਿ॥੩੯॥ਅਮਾਰਿਅਮੋਸੰਗ
 ਈਜਿਏਲਖਮਣਬਲਬਿਖਯਾਤਿ॥ਬਿਨੁਸਿਦੇਹਘਨਨਦਕੋਮ
 ਰੋਗੋਤਵਭੁਤਾ॥੪੦॥ਗਮੇ **ਵਾਚ** ॥ **ਵਿਹਰ** ॥ਮੇਹੀਚਾਣੋਆਪੁਤਹਿ
 ਇੰਦੁਜੀਤਿਬਲਵੰਗ॥ਪਾਵਕਮਸਤੁਸੁਮਾਰਕੋਤਾਹਿਕਰੇਸਤ
 ਖੰਡੁ॥੪੧॥ਸੁ **ਵੈਯ** ॥ਸੁਵਿਭੀਖਨਫੇਰਕਯੋਰਘੁਨਾਬਸੁਰਨਮ
 ਰਸਕੇਤਿਹਕੇਈ॥ਜਿਨਦੂਦਸਦਰਖਾਮਤਾਰਤੁਜੇਪੁਨਿਨਾਹਿਕ
 ਈਵਿਗਨੀਵਿਸੁਜੇਈ॥ਚਤੁਰਾਨਨਆਪਕਯੋਮੁਖਤੇਇਨਕੋ
 ਮਰਣਪੁਨਿਤਾਹਿਤੇਹੋਈ॥ਲਖਮਣਤੁਜੀਸਬਮੋਧਪੁਰੀਤਬ
 ਨੀਦਅਤਾਰਤਜੋਤਿਨਦੇਈ॥੪੨॥ਪਦਪਕਿਜਤੇਇਨਨੀਤਭੁਜੇਖ
 ਹਿਜਾਨਲਈਸਗਲੀਮਮਗਮਾ॥ਅਬਿਮਾਇਸੁਯਾਹਿਸੁਬੇਰ
 ਦਿਜੇਅਰਿਮਾਰਕਰੇਤੁਵਪੁਰਦਕਾਮਾ॥ਨਿਹਿਚੇਯਹਿਮਾਰਹਿਰੋ

ਤਿਨਕੇ ਸੁਧਗਧਰਸੇ ਸਮਤਾ ਬਲਧਾਮਾ ॥ ਨਹੀਂ ਦਸਕਿ ਧਰਕੇ ਸੁ
 ਤਕੇ ਸਭਰੇ ਦੁਹਿਰਾਖ ਸਕੀ ਘਾਰਿ ਦੁਆਮਾ ॥ ੪੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਗਤ ਅ
 ਧੀ ਸਸੁਰਾਮ ਤੁਮ ਨਗਾਇਣ ਭੁਟਤਾਗ ॥ ਲਖ ਮਨਿ ਸੇ ਸਭਨੀ ਸਿਏ
 ਨਿਖਲ ਧਗਤਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਧਰਨੀ ਭਾਰਨਿ ਦੁਹਿਤ ਤੁਮ ਲੀ
 ਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਜਗਨ ਹਟਕ ਸੁਤ ਕੇ ਤੁਮ ਹੋ ਧਰਣਤਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ **ਇ**
ਤਿਸੀ ਮਤ ਅਧਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇ ਸੁਰਸਿ ਬਾਏ ਯੁਧ ਕਾਂਡੇ ਮ
 ਸਟ ਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚਾ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਨਿਤਿ ਦਿ
 ਭੀਖਣ ਦੁਕ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਸੀ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਦਿਭੀਖਣ ਜਾਣੇ ਮੇਤਿ ਸੇਕ
 ਪਟੀ ਹੋ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤੁ ਦਿਤ ਸੁਰਾਮਤਿ ਮਾਯਾ ਦੀ ਬਲ
 ਵਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਤ ਬਾਲਿ ਸੁਮਤਿ ਜੋ ਤੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅ **ਕੁਲ** ॥ ਜ
 ਨੇ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪ ਸੁਨੇ ਸਨੁ ਲਾਇ ਕੀ ॥ ਮਮ ਸੇਵਕ ਪਰ ਬੀਨ ਮਹਾ ਸੁ

ਖਦਾਇਕੋ॥ ਭਾਵੀਕਾਰਯਜਾਨਿਮੈਨਿਉਰਮੇਰਹੀ॥ ਹੇਭੋਜਨਦ
 ਯੋਨਮੋਹਸੁਮਾਰੇਗੋਸਹੀ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਰਾਮਸੁਭਾਖਕ੍ਰਤਬਖਾਨਈ
 ॥ ਗਿਰਜਾਦੈਭੁਗਦਾਨਸਭਿਕਛੁਜਾਨਈ॥ ਲਖਮਨਸੀਗਸਮੈ
 ਨਬਡੀਅਬਲੀਜਿਏ॥ ਹੋਜਾਇਦਸਾਨਨਪੁਤਬੇਗਬਧਕੀਜੇ
 ਏ॥ ੪॥ ਹਨਮਤਿਸੋਸਿਰਦਾਰਸਭੈਸੀਗਲੀਜਿਏ॥ ਜਾਂਬਦਾਨਿਰਿ
 ਛੇਸਸਹਾਇਕਕੀਜਿਏ॥ ਵਿਭੀਖਨਲੈਪਰਧਾਨਸੀਗਤੁਦਜਾਇ
 ਯੈ॥ ਹੋਜਾਨਤਿਸਭੈਸੁਦੇਸਦਿਦਰਬਤਾਇਯੈ॥ ੫॥ ਰਾਮਦੁਚਨਸੁ
 ਨਿਲਖਮਣਸੀਗਾਵਿਭੀਖਣੇ॥ ਅੰਰਸਗਸਨਲਯੋਬਾਣਅਤਿ
 ਤੀਖਣੇ॥ ਰਾਮਪਦੇਬਹਾਥਸੁਸੀਸਸੁਕਾਇਕੋ॥ ਹੋਲਖਮਣਕ
 ਰਤਿਬਖਾਨਸੁਨੇਮਨੁਲਾਇਕੋ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਰਾਮਸਨਬਾਨਮੋਹਛੁ
 ਦਿਕਾਹਿਗੇ॥ ਮੇਘਨਾਦਤੁਨਛੋਰੁਪਤਾਲਧਸਾਹਿਗੇ॥ ਭਿਗਦਤੀ

ਕੋਨੀਰਭੁਲੀਬਿਧਨਾਇਕੈ॥ਹੋਪਰੇਨਿਖਗਹਿਆਇਸੁਸੁਣਮਿ
 ਟਾਇਕੈ॥੧॥ਅੰਸੀਲਖਮਣਬਾਤਿਸੁਮੁਖੇਓਚਾਰਕੈ॥ਗਮਭੂਤ
 ਕੀਤੀਨਪ੍ਰਦਖਣਧਾਰਕੈ॥ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਬਧਚਾਂਹਸੁਮਨਮੈਹੈਧਰੋ॥
 ਹੋਚਲੇਉਤਾਇਲਲਖਮਣਰਣਕੀਮਤਿਕਰੋ॥੨॥ਲਖਮਣ
 ਪਾਛੇਚਲੇਹਨਮਤਿਧਾਇਕੈ॥ਬਾਨਰਬਹੁਤਹਜਾਰਸੁਸੀਗਲਦ
 ਇਕੈ॥ਦਿਭੀਖਣਲੀਨਅਮਾਤਮਹਾਬਲਜੈਦਰੀ॥ਹੋਚਲੇਸਿ
 ਤਾਬੀਬੀਰਫੀਲਨਹਿਕਛਕਰੀ॥੩॥ਜਾਂਬੁਦਾਨਸਭਲੀਨੇਰੀਛੁ
 ਬੁਲਾਇਕੈ॥ਲਖਮਣਸੀਗਸੁਚਾਲੇਹਰਖਬਢਾਇਕੈ॥ਜਾਇਨਿ
 ਕੁੰਭੁਲਦੇਸਲਖਨਪੁਨਿਪੇਖਯੋ॥ਹੋਗਖਸਸੈਨਅਪਾਰਮਹਾ
 ਬਲਦੇਖਯੋ॥੪॥ਲਖਮਣਖੇਚਸਰਾਸਨਸਰਹਸੁਭਾਰਿਕੈ॥
 ਸਾਦਧਾਨਤਬਹੋਏਬਲਹਸਿਭਾਰਕੈ॥ਅੰਗਦਬੀਰਸਹਾਇਕ

ਲਖਮਨ ਕੇ ਭਏ। ਹੋ ਜਾਂ ਬੁਢਾਨ ਕਪਿ ਮੀ। ਇਸਿ ਗਸਭੁ ਹੀ ਲਏ। ॥੧१॥
 । ਤਬੈ ਵਿਭੀ ਖਣਾ ਮਾਪ ਸੁਬੈ ਨ ਉਚਾਰਿਆ। ਸੁਨਿ ਯੇ ਲਖਮਣ
 ਮਾਜੁ ਸੁਬਚਨ ਹਮਾਰਿਆ। ਘਨ ਸੀਰਾ ਖਸਮੈ ਨਏ ਹੁਪਿ ਖਲੀ
 ਜਿਏ। ਹੋ ਯਾ ਕੇ ਭੇਦ ਨ ਮਾਹਿ। ਯਤਨ ਬਹੁ ਕੀ ਜਿਏ। ॥੧੨॥ ਤੇ ਮਰ
 ਛੰਦ। ਅਬ ਸੈਨ ਯਾਹਨ ਭਾਗ। ਘਨ ਨਾਦ ਨੈਨ ਨਿਹਾਗ। ਅਬ ਬੇ
 ਗਕੀ ਜੈ ਸੋਇ। ਨਹਿ ਹੋ ਮਪੁਰਣ ਹੋਇ। ॥੧੩॥ ਦੋਹਰਾ। ਹੀ ਸਾਧਰਮ
 ਸੁਦੁ ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਗਵਣ ਕੇ ਸੁਤ ਬੀਗ। ਪੁਨਿ ਮਾਰੇ ਪਨੁ ਤਾਨਿ ਕੋ ਲ
 ਖਮਣ ਮਾਤਿ ਰਣ ਪੀਗ। ॥੧੪॥ ਸੁਨਿ ਤਾ ਵਿਭੀ ਖਣ ਬਾਤਿ ਕੋ ਲਖ
 ਮਣ ਕੋ ਧਾਮ ਪਾਗ। ਧਾਰ ਸਰਾਸਨ ਹਾਥ ਮੈ ਲਏ ਸੁਬਾਨ ਨਿਕਾਰ
 ॥੧੫॥ ਸਦੈ। ਮਘ ਦਾਜਿ ਤਹੋ ਮਕਰੇ ਜਿਹ ਠੇਰ ਸੁਬਾਨ ਮਨੇ ਕ
 ਤਹਾ ਤਿਨ ਮਾਗੇ। ਪੁਨਿ ਭੁਧਰ ਭੁਰਹ ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਕਪਿ ਮੁਖ ਪਵੈ ਘ

ਨਸੇਕਿਲਕਾਰੇ। ਪੁਨਿ ਦੈਤਨ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਤਰ ਮਾਰਤ ਮਾਗ ਸਿਲਾ
 ਨਖ ਸੇਤ ਨਫਾਰੇ। ਉਰ ਰਾਖ ਸਕੇ ਪਰੁ ਰੇਤ ਬਹੀ। ਅਸਿ ਬਾਨ ਸੁਤੇ
 ਮਰ ਕੀ ਸਾਬਿਦਾਰੇ॥੧੬॥ ਬਾਨ ਰਾਖੇ ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਸਕੇ ਗਿਰ ਜਾਅ
 ਤਿਭੇਰ ਭੁਯੇਤ ਹਿਭਾਰੀ। ਗਾਜ ਤਯਾ ਬਿਧ ਸੁਰ ਮਨੋ ਨਿਧੀ ਰਮ
 ਬਾਦੁ ਤਫੇਰ ਮੁਰਾਰੀ। ਰਾਵੁ ਟਕੇ ਸੁਤ ਤਾਹਿ ਸੰਮੇ ਨਿਜ ਸੇਨ ਵਲੀ
 ਰਣ ਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ। ਹੋ ਮਨਿ ਕੁੰਭ ਚਲੇ ਸਤ ਜੇ ਨਿਕ ਸੇ ਪਨਿ ਬੋਗ
 ਮਹਾ ਬਲ ਧਾਰੀ॥੧੭॥ ਸਯੰਦ ਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰੁ ਫੁਭੁ ਯੇ ਕੁਪਿਤਾਹਿ
 ਲਈ ਕਰ ਮਾਹਿ ਕਮਾਨੇ। ਦੋਰ ਮਏ ਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇ ਗਿਰ ਜਾਇਹ
 ਭੁੰਤਿ ਸਬੈ ਨ ਬਖਾਨੇ। ਹੋ ਘਨ ਨ ਦਮਏ ਰਣ ਮੇ ਲਖ ਮੰਨਿ ਨ ਛੁਟੁ
 ਸਿਆਜ ਪਲਾਨੇ। ਪਿਤ੍ਰ ਦਿਭੀ ਖਣਤਾਹਿ ਪਿਖੇ ਘਨ ਨਾਦ ਸੁਨਿ
 ਰਵਾ ਕਾਮ ਲਾਨੇ॥੧੮॥ ਨਿਪ ਜੋਇਹ ਠੋਰ ਵਧੇ ਜਾਇਹ ਸਖ ਯਾਤੁਸੁ

ਮੇਪਿਤਕੇਤੁਮਭਾਈ॥ ਰਣਐਸਰਬਿਧਤੁਜੇਅਪਨੇਪਰਕ੍ਰਿਤ
 ਭੁਯੋਹਮ ਤੇਸੁਪਲਾਈ॥ ਸੁਤਭੁਤਕਿਸਾਥਸਦ੍ਰੋਹਕਰੇਸੁਨਿਮੁ
 ਰਖਲਾਜਨਰਚਕਾਏਈ॥ ਇਹਭੁਤਿਬਖਾਨਹਨੁਮਤਿਪੀਠ
 ਪਿਖੇਲਖਮਨਿਕਮਾਨਿਚਰਾਈ॥ ੧੮॥ ਹਾਥਭਰਥਡੀਤਲ
 ਦੁਰਸਖਦਿਨਮੇਘਨਨਾਦਸੁਹਾਏ॥ ਫੇਰਲਯੋਧਨਤਾਨਤਿਨੇਜੀ
 ਹਿਹੇਰਸੁਰੇਸੁਰਚਾਪਲਜਾਏ॥ ਮਾਜਪਿਖੇਕਪਿਸ਼ੋਣਤਿਮੇਸਰ
 ਯਾਬਿਪਿਕੇਮੁਖਬੈਨਮਲਾਏ॥ ਤਾਹਿਸਮੇਲਖਮੀਨਿਮਹਾਬਲ
 ਆਪਸਰਾਸਨਮੇਸਰਲਾਏ॥ ੨੦॥ ਨ **ਰਾਜਛੰਦ** ॥ ਤੁਥੈਸੁਰਾਮਭੁ
 ਤਬਾਨਮੇਘਨਾਦਮਾਰਿਮਾ॥ ਸੁਗਹਿਸਰਪਸੇਰਪੇਤਿਨੇਸੁਕ੍ਰੋਧਧ
 ਰਿਮਾ॥ ਸੋਲਾਲਨੈਨਮੇਘਨਾਦਰਾਮਭੁਤਹੋਰਈ॥ ਸੁਬਜਕੇਸ
 ਮਾਨਬਾਨਹੈਲਗੇਨਟੇਰਈ॥ ੨੧॥ ਸ **ਛੰਦ** ॥ ਦੋਘਟਿਕਾਤਨਮੁਰ

ਛਤਮਾਪਦਾਜਿਤਫੇਰਸੁਨੈਨਉਪਾਗੇ। ਰਾਵਣਕੇਸੁਤਤਾਹਿਸਮੇ
 ਰਣਦਾਸਰਥੀਰਘੁਬੀਰਨਿਹਾਰੇ। ਫਿਗਲਾਲਭੁਏਮਾਪਦਾਜਿਤ
 ਕੇਕਰਮਾਹਿਸਰਾਸਨਤਾਹਿਸਿਭੁਗੇ। ਧਾਰਸਰਾਸਨਮੇਸਰਤੀਖ
 ਨਰਾਮਕਿਕ੍ਰਾਤਸੁਬੈਨਉਚਾਰੇ। ੨੨। ਪੁਰਬਯੁਧਬਿਖੇਹਮਰੇਜਬ
 ਨਾਹਿਪਰਾਕ੍ਰਮਨੈਨਨਿਹਾਰੇ। ਠਾਢਰਹੋਰਣਮਰਿਲਾਮੇਅਬਤੋਹ
 ਕੇਬੇਗਸੁਦੇਉਦਿਖਾਰੇ। ਅਮੇਸਿਬਖਾਨਲਾਏਸਤਬਾਨਸੁਤਾਨਕਮਾ
 ਨਅਹੇਸਰਿਮਾਰੇ। ਫੇਰਲਾਏਦਸਬਾਨਹਨੇਪੁਨਿਤਾਨਕਮਾਨਸੁਦਾ
 ਪੁਕ੍ਰਮਾਰੇ। ੨੩। ਅਮ **ਹਿਲ**। ਤੀਖੇਜਾਹਿਪਿਕਾਮਸੁਸਾਨਸੁਦਾਰਿਆ।
 ਇੰਦੁਜੀਤਿਸੇਬਨਸੁਦਹੀਨਿਕਾਰਿਆ। ਚਾਚਾਨਾਮਦਿਭੀਖਣਰਣੇ
 ਉਚਾਰਿਆ। ਹੋਕੋਪਦੁਗੁਣਬਲਧਾਰਤਾਹਿਉਰਮਾਰਿਆ। ੨੪। ਸ
ਉਨ। ਲਖਮੀਨਲਾਏਸਰਜਾਲਤਬੇਘਨਸੇਮਾਪਦਾਜਿਤਕੇਬਰਸ

ਏ॥ ਤਨੁ ਤਾਣ ਸੁਕਿ ਚਨ ਕੇਰਣ ਮੇ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤ ਕੇ ਮਾਤਿ ਸੈਲ ਸ
 ਕਾਏ॥ ਤਿਲ ਸੇਬ ਹੁਖੰਡੁ ਭੁਏ ਤਿਨ ਕੇਰ ਥਭੁ ਮਿਸ ਮੀ ਪਗਿ ਰੇਚ
 ਮਕਾਏ॥ ਜਨੁ ਲੇਹ ਫੁਲਿੰਗ ਸੁਭੁ ਮਿਗਿ ਰੇ ਸੁਮਨੇ ਪਟ ਬੀਜਨ ਤੇ
 ਮਿਲਾ ਮਾਏ॥ ੨੫॥ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤ ਬਾਨ ਹਜਾਰ ਲਾਏ ਉਰ ਕੇ ਪਭੁਰੇ
 ਲਖ ਮੀਨਿ ਪ੍ਰਤਾਗੇ॥ ਸਿਖ ਦੇਵਰ ਕੇ ਤਨੁ ਤਾਣ ਤੁਟੇ ਵਹ ਜਾਇ ਪਰੇ ਪੁ
 ਨਿਭੁ ਮਿਮਸਾਗੇ॥ ਯੁਧ ਬੀਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਘਾਤੁ ਉਮਾ ਪੁਨਿ ਮਾਪ ਸਮੇ
 ਰਣ ਘਾਤੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਰਸ ਬੀਰ ਭੁਰੇ ਰਣ ਸੁਕਾਤਿ ਯੇ ਸੁਮਨੇ ਮਾਹਿ
 ਰਾਜ ਭੁਜੇਗਾ ਮਕਾਰੇ॥ ੨੬॥ ਯੁਧ ਮਨੁ ਪੱਸਤਾ ਹਿਭੁ ਯੇ ਸਗਕਿਤ
 ਤਤਾ ਹਿਭੁ ਏ ਸਰਬੰਗਾ॥ ਸੈਣ ਤਧਾਰਾ ਮਪਾਰ ਛੁਟੇ ਤਨ ਬੀਰ ਭੁ
 ਏ ਰਣ ਮਾਹਿ ਸੁਰੰਗਾ॥ ਵੀਰ ਘਕਾਲ ਲੋਰੇ ਰਣ ਮੇ ਸਰਾ ਮਾਪ ਸ
 ਮਾਹਿ ਚਲਾਇ ਨਿਸੰਗਾ॥ ਜੀਤੁ ਭੁਯੇ ਰਣ ਮਾਹਿ ਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਨਾਹਿ ਸੰ

ਗਾਮਭਯੋਕੋਊਭੁਗਾ॥੨੧॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਅਤਿਕੋਪਭਵੇਲ
 ਖਮਨਿਸਿਲੀਮੁਖਪਾਂਚਨਿਕਾਰੇ॥ਮਘਦਾਜਿਤਸਾਥਸਮਦਿਨ
 ਮੰਧਾਜਿਕਾਟਿਤੁਰੰਗਮਦੁਗਬਿਦਾਰੇ॥ਪੁਨਿਕਾਟਿਸਰਾਸਨਬੇ
 ਗਦਯੋਕਰਕੀਫਰਤੀਰਣਮਾਂਹਿਦਿਖਾਰੇ॥ਮਘਦਾਜਿਤਮੈਰ
 ਸਰਾਸਨਕੋਗੁਣਰੋਪਲਯੋਨਲਗੀਕਛੁਬਾਰੇ॥੨੨॥ਜੇਦੁਤ
 ਚਾਪਸੁਫੇਰਕਟੇਲਖਮਿਨਬਲੀਸਰਤੀਨਚਲਾਏ॥ਫੇਰਅਨੇ
 ਕਲਏਸਰਤਾਮਘਦਾਜਿਤਕੋਊਰਭੀਤਰਲਾਏ॥ਕੋਪਭੁਗੇਮਘ
 ਦਾਜਿਤਸਿੰਘਰਭੀਮਕੁਵੰਡਸੁਮੈਰਚਫਾਏ॥ਤਾਨਕਮਾਨਦਸਾ
 ਨਨਕੇਸੁਤਬਾਨਸੁਰਾਘਵਭ੍ਰਾਤਲਗਾਏ॥੨੩॥ਦੇਹਰਾ॥ਬਾਨ
 ਗਨਿਖਲਪਤਾਕਿਨੀਹਨੀਸਰਾਸਨਤਾਨਾਦੁਖਪਾਯੋਕਪਿਯੂਥ
 ਪਾਭਯੋਸੁਬਦਨਮਲਾਨਾ॥੨੪॥ਕਥਿਤੁ॥ਇਵਕੋਬਾਨਲੀਨੋਲ

ਖਮਿਨ ਬਲਵਨ ਪੁਨਿ ਨਿਠੁ ਰਕਮਾਨ ਮਾਹਿਦ ਯੋਲੇ ਲਗਾਇਕੋ॥
 ਕਾਨਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲੈ ਸੁਤਾਨ ਕੈ ਕਮਾਨ ਤਾਹਿ ਰਾਮ ਪਾਦ ਕੰਜ ਕੋ ਚਿਤੁ
 ਰੋਯੋ ਮਲਾਇਕੋ॥ ਧਰਮ ਅਵਤਾਰ ਰਾਮ ਸਾਚ ਹੀ ਸਿਕਲ ਪਧਾਰ
 ਦਸਰਥ ਕੇ ਪੁਤ ਜਗਾ ਮੈ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਇਕੋ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਜਬਰਾ
 ਮਕੋ ਮਰਾਤ ਨਾਹਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਪੁਤ ਕੋ ਤੋਹ ਨੇ ਬਾਨ ਜਾਇਕੋ॥ ੩੧॥ ਸ
 ਏ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਬਖਾਨ ਸੁਤਾਨ ਕਮਾਨ ਸੁਬਾਨ ਤ ਬੈਲਖ ਮਨਿ ਚ
 ਲਾਯੋ॥ ਸਮੇਨ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਕਕੋਓ ਗਰੇ ਮਾਘ ਦਾ ਜਿਤੁ ਭੀਰ ਸੁਯੋ ਸਰ
 ਮਾਯੋ॥ ਸੇਰ ਤਾਣ ਸੁਕੇ ਭੁਲ ਮੈ ਕਲਗੀ ਇਹ ਭਾਤ ਭੀ ਮਾਸਿਰ
 ਤਾਹਿ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਧਰਤੀ ਸਿਰਕਾਟਿ ਧਰਾ ਧਰ ਮੈ ਸਰਚੰਦ ਮਨੇ ਨ ਭੁਭੁ
 ਮਿਰਿ ਗਾਯੋ॥ ੩੨॥ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਗਲੇ ਮੁਖ ਮੈ ਲਖ ਮਨਿ ਕੀ
 ਰਤਿ ਗਾਈ॥ ਬਾਰਹ ਬਾਰ ਸਰਾਹ ਕਰੇ ਸੁਰ ਫੂਲ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰ

ਖਾਈ॥ ਸਕ੍ਰਮਾਰਿਖਤੈ ਹਰਖੇ ਪੁਨਿ ਕੋਟਿ ਅਪਛਰਨਿ ਤਾਇਖਾ
 ਈ॥ ਮਾਹਿ ਅਕਾਸ ਮੁਨੀ ਸਗਲੇ ਮਿਲ ਦੇਵ ਸਮੁਹ ਨਦ੍ਰੁ ਦਭੁ ਟਈ
 ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਉ ਉਜਲਾ ਮੋਧਰ ਕੰਪ ਮਿਟੇਰਣ ਗਾਵਣ ਕੇ ਸੁਤ ਮਾਰਗਿ
 ਰਾਏ॥ ਸਮਦੂਰ ਭੁਏ ਲਖ ਮੰਨਿ ਉਮਾ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਜੈ ਸਭੁ ਵਾਕਾ ਮਲ
 ਏ॥ ਮੁਖ ਸੇਰ ਸਮਾਨ ਗਜੇ ਗਿਰਜਾ ਲਖ ਮੰਨਿ ਤਬੈ ਗਇ ਸਿਖ ਬਜ
 ਏ॥ ਧਨੁ ਕੋਟ ਟਕਾਰ ਕਰੇਰਣ ਮੇਸੁ ਨਿਬਾਨ ਰਸੈ ਨ ਸਭੈ ਹਰਖਾਏ
 ॥ ੩੪ ॥ ਇਤਿ ਬਾਨਰ ਕੋ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ ਫਿਗਾ ਆਵਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮੋਦ
 ਬਢਾਏ॥ ਲਖ ਮੰਨ ਸੁਆਵਤੁ ਹੈ ਤਿਨ ਬੀਚ ਸੁਚੇਦ ਮਨੋ ਘਨਮ
 ਹਿਸਹਾਏ॥ ਇਤੁ ਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨਾਵਿ ਭੀਖਨ ਜੁਸਹ ਆਵਤੁ ਹੈ ਅਤਿ
 ਨਿਮਿਰ ਭਾਏ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਏ ਲਖ ਮੰਨ ਬਲੀ ਸਿਰਗਾ ਮਾਕਿ
 ਪਾਇਨ ਮਾਹਿ ਸੁਕਾਏ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਨੇ ਮਘ ਦਾਜਿ ਤਰਮ

ਸੁਨੇਰਣਭੂਮਿਮਝਾਰੀ॥ ਯੇਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਦਾਹਛਟੇਗਾਲਿਲਾਇ
 ਲਾਏਰਘੁਸੰਥਮੁਰਾਰੀ॥ ਮੇਦਸਨੇਹਭੁਯੋਮਨਮੋਸਿਰਚੁਮਓਮ
 ਹਰਿਬਾਤਿਉਚਾਰੀ॥ ਧੀਨਅਤੇਲਾਖਮੀਨਿਤਹੀਜਗਤੇਹੱਕਰੋਮਮ
 ਕਾਰਖਭਾਰੀ॥ ੩੬॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਏਵਜੀਤਕੋਨਿਧਨਤੇਜੀਤੇਸਗਲ
 ਅਗਤਿ॥ ਲਾਖਮਣਤੇਹਸਮਾਨਪੁਨਿਭਯੋਨਦੂਹੋਭਾਤਿ॥ ੩੭॥ ਸ੍ਰੋ
 ਯਾ॥ ਤੀਨਦਿਨਨਿਸਤੀਨਬਿਖੇਸੁਕਬੀਚਿਤਤੇਹਤਨੇਬਲਧਾਰੀ॥
 ਅਜੁਨਿਰਫੈਰਕਰਯੋਹਮਕੋਅਬਿਅਾਇਸੁਰਾਵਣਬਾਤਰਵਾਰੀ॥
 ਮੇਹਨਹੋਤਿਨਕੋਰਣਮੇਓਰਪ੍ਰਤਕੋਸੋਕਭਯੋਤਿਨਭਾਰੀ॥ ਰਾਵਣ
 ਕੋਉਤਸਾਰਗਈਲਾਖਮੀਨਿਲਾਯੋਮਘਟਾਜਿਤਮਾਰੀ॥ ੩੮॥ ਸੁਨਿ
 ਰਾਵਣਭੂਮਿਗਿਰੇਤਨਮੁਰਛਫੇਰਓਠੈਨਿਜਦੇਹਸਿਭਾਰੇ॥ ਓਰਰਾ
 ਵਣਕੇ॥ ਸੁਨਿਸੋਕਭਯੋਸੁਵਿਰਲਾਪਕਰੋਕਰਮੁਤੁਨਮਾਰੇ॥ ਸੁਤਿ

ਕੋਗੁਣ ਅੰਧੁਨਿ ਕਿਤੁ ਨ ਕੋ ਮੁਖ ਰੇਵਤ ਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤਾਗੇ
 ਮਾਘਵਾਜਿਤੁ ਮਾਜੁ ਮੁਖੋ ਸੁਨਿ ਕੋ ਮਾਘਵਾਪੁਰ ਦੇਵਦ ਜਾਹਿ ਨਗਾ
 ਠੇ॥ ੩੬॥ ੧੭ ਮਾਘਾ ਸਿਕ ਬੇਰ ਸਚੀ ਪਤਿ ਲੋ ਸੁਰ ਮਾਜੁ ਮਹਾਰਿਖ ਜੁ
 ਹਰਖਾਵੇ॥ ਮਾਘਵਾਜਿਤੁ ਮਾਜੁ ਹੁਤੇ ਸੁਨਿ ਕੋ ਰੁਰੂਰ ਸੁਖੇ ਨ ਸਦੇ
 ਤਰਛਾਵੇ॥ ਸੁਤ ਰਾਖ ਸਨਾਰਿ ਸੁਰੇਵ ਤਹੇ ਅਬ ਦੇਵ ਬਧੂ ਮਿਲ ਮੰ
 ਗਲ ਗਾਵੇ॥ ਸੁਤ ਸੋਕ ਸੁਯੋ ਬਿਲ ਪੰਦ ਸਕੇ ਪਰ ਨੀਗ ਬੀ ਨਾਨੁਖ
 ਜਿਉ ਦੁਖ ਪਾਵੇ॥ ੪੦॥ ੧੮ ਨਿਕੋ ਪਭੁ ਯੋਭਿਰ ਗਵਣ ਕੇਵਹ ਰਾਖ ਸਰ
 ਜਬ ਤੇ ਬਿਲ ਖਾਨੇ॥ ਸੁਤ ਰਾਖ ਸਕੇ ਬਧ ਕਾਜਾ ਤਿਨੇ ਰਣ ਜਾਹੁਇ
 ਮੁਖਵ ਕਬ ਖਾਨੇ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਬਧ ਭਿਰਤਾ ਪਭੁ ਯੋਵਹ ਸੁਰ ਭੁਯੋ ਰੁਖ ਮੇ
 ਗਲਿ ਤੁਨੇ॥ ਅਬੀ ਸੀ ਯਕੁ ਸੀ ਸਕਟੋ ਖਿਨ ਮੇ ਤਿਨ ਰਾਵਨੁ ਯੋ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ਠਰਾਨੇ॥ ੪੧॥ ਕਰਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਸੁਰੇਰ ਗਯੋ ਪਿਖ ਸੀ ਯ

ਰੂਰੀਮਨਮੇਅਕੁਲਾਨੀ॥ ਵਹਰਾਖਸਨਾਗਿਕਿਮਾਧਿਹੁਤੀਰੂਰ
 ਸੇਕਸਮਾਹਿਭਈਗਾਲਿਤਾਨੀ॥ ਇਕਮਾਹਿਮਾਮਾਤਸੁਰਾਵੁ
 ਟਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਵਹੁਸਾਥਭਵਾਨੀ॥ ਵਹਨਾਮਸੁਪਾਰਸਪਾ
 ਸਰਹੇਦਸਕੇਧਰਕੋਤਿਨਏਹਬਖਲੀ॥ ੪੨॥ ਤੁਧਨਨਾਇਕਕੋਲ
 ਘੁਕ੍ਰਾਤਸੁਕਿਉਦਸਕੰਠਨਏਹਬਿਚਾਰੋ॥ ਬੇਦਪਛੈਬ੍ਰਤਤੋਹਕਰੇ
 ਸੁਭਕਰਮਾਨਿਮੇਜਸੁਮਾਹਿਤਿਹਾਰੋ॥ ਤੰਗਣਸਿਧੁਬਡੋਜਗਮੇ
 ਅਬਜੋਖਤਕੋਬਧਦਰਬਿਸਾਰੋ॥ ਜਗਕਰੋਹਮਸਿਗਚਲੋਤੁਮ
 ਸਾਨੁਜਗਾਘਵਕੋਰਣਮਾਰੋ॥ ੪੩॥ ਜਾਨਕੀਤੋਘਰਮਾਹਿਅੰਹੇ
 ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਨਿਵਾਰਨਕੀਨੋ॥ ਧਰਮਕਹਯੋਸੁਮਾਮਤਜ
 ਬੈਦਸਕੇਧਰਸੇਓਰਾਮਤਿਰਕੀਨੋ॥ ਸੇਘਰਮਾਹਿਗਯੋਹਟਿਕੋਮ
 ਤਿਮੁਢਮਹਾਮਾਤੈਸੇਕਸੁਜੀਨੋ॥ ਫੇਰਸਭਾਮਾਹਿਮਾਪਗਯੋਦ

ਸਕਿਧਰਸਾਥਾਮਮਾਤਪ੍ਰਬੀਨੋ॥੪੪॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤਮਰਾ
 ਮਾਇਟੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੇਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਮੇਘਨਾਦਬਧੋਨਾਮਨਵਮੇ
 ਧਿਅਮਾਇ॥੯॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ ਭਵਰ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸਭਾਕੇਮਸ਼ਗਤਿਨ
 ਕੀਨੋਹੈਬਿਚਾਰਸਭਰਾਖਸਾਮਮਾਤਲੈਸਿਗਾਮਹੇਤਸੇਗਯੋਸਿ
 ਖਜੇਨਾਥਾਮੋਗਾਖਸਕੀਜੇਸਾਥਹੁਤੇਸਰਬਕੋਲਦਾਇਤਾਹਿਤ੍ਵਿਰੂਏ
 ਕਹੈਕਯੋ॥ ਮਤੇਪਤਿਗਗਾਜਮੀਮਿਲਾਇਕੋਪਤਿਗਸਿਗਪਾਵਕਕ
 ਗਲਕੋਸੁਨਾਸਹੇਤਹੈਧਯੋ॥ ਰਾਵਣਕੇਸਿਗਜੇਈਗਾਖਸਪਤਿਗਦ
 ਲਰਾਮਸਰਪਾਵਕਜਲਾਇਸਰਬਹੀਦਯੋ॥੧॥ ਰਾਮਕੀਕਮਨਕੋ
 ਸੁਤੀਖੇਦਸਕੰਠਬਾਨਦਖੀਅਕੋਪਾਟਫੇਰਪਾਰਪਰੇਧਾਇਕੋ॥ ਭੁਏ
 ਦਸਕੰਠਪੀਰਧੀਰਜਪਲਾਇਗਏਛੋਤ੍ਰਿਰਣਭੂਮਿਲਰੇਲੀਕਮਾਹਿ
 ਜਾਇਕੋ॥ ਮਨੁਖਮੇਹੋਇਨਾਹਿਮੇਸੇਬਲਗਾਮਮਹਿਪਵਨਕਮਾਰਬ

ਲਪਿਖੇਮਨਲਾਇਕੋ। ਸੁਕਸਮੀਪਜਾਇਹਾਥਨਮਿਲਾਇਦੋਰੇ
 ਖੁਛਤਭੁਵਾਨੀਦਸਕੰਠਸਿਰਨਿਮਾਇਕੋ॥੨॥ ਭੁਗਵਾਨਰਾਮ
 ਲੰਕਕਰੀਹੈਬਿਰਾਮਸਭਰਾਖਸਸਿਰਦਾਰਮੇਰੇਬਡੇਹੀਖਪਾਏ
 ਹੋ। ਬਡੇਦੈਤਮਾਰੇਘਰਸਭਹੁਕੇਗਾਰੇਤਿਨਮੇਰੇਸੁਤਬਾਧਵਸਭੇ
 ਤਿਨਘਾਏਹੋ। ਗੁਰਹੋਰਦਾਰਤੁਮਬੇਦਨਾਬਿਚਾਰਕਰੈਤੁਰੇਫਿਰਾਹੁ
 ਤੇਮੋਹਕੇਸੇਦਖਆਏਹੋ। ਅਸੇਸੁਨਿਦੈਤਬਾਨੀਭਾਖਯੋਭੁਵਾਨੀ
 ਤਿਨਜੀਤਕਉਪਾਇਅਬਿਸੋਈਤਬਤਾਏਹੋ॥੩॥ ਸੁਕੇਵਾਚ॥ ਸੈ
 ॥ ਬੈਠਾਇਕੇਤੁਭੁਲੀਬਿਧਿਸੇਅਬਰਾਵਟਹੋਮਕਰੇਘਰਘਾਹੀ॥
 ਬਿਘਨਨਹਿਹੋਹਿਸੁਮਾਹਿਕਛੁਤਬਹੋਮਕੀਪਾਵਕਤੇਨਿਕਸਾਹੀ
 ॥ ਰਥਬਾਹਨਚਾਪਨਿਖੰਗ ਸਗਹਤਿਹੋਹਿਅਜੀਤਸੁਤੁਰਣਮਾ
 ਹੀ॥ ਅਭਿਚਾਰਕਮਤਿਲਿਜੇਹਮਤੇਚਲਹੋਮਕਿਜੇਧਰਕੰਧਰਮਾਂਹੀ

॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਕ ਹਯੋ ਜਬ ਸੁਕੁ ਗੁਰੂ ਤਬ ਰਾਵੁ ਨ ਰਾਖ ਸੁਕੁ ਖਲ ਗਈ
 ॥ ਜਾਇ ਸਮੁੰਦਰ ਮਾਹਿਓ ਮਾਂ ਸੁਗੁਣ ਸੁਪਤਾਲ ਸਮਾਨ ਬਨਈ ॥
 ਦੈਤ ਚਤੁਰਿ ਸਥਾ ਪਧਰੈ ਪੁਨਿ ਲਿਖ ਦੁਆਰ ਕਪਾਟ ਲਗਾਈ ॥ ਜੇ
 ਮਾਭਿਚਾਰ ਕਵ ਬਹੁ ਤੇ ਸਭ ਹੋਮ ਨਿਮਿਤ ਸੁਣੀ ਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਦਸ ਕੰਠ ਧਰੈ ਪੁਨਿ ਹੋਮ ਕਰੇ ਮੁਖ ਮੈਨ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਦੁਕਧੁ ਮਬ ਰੋਨਿ ਕਸਯੋ ਸੁਦਿ ਭੀਖਨ ਨੈਨ ਨ ਆਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹੋ
 ਮ ਕੋਧੁ ਮਾਨਿ ਹਾਰ ਡਰੇ ਸੁਦਿ ਭੀਖਨ ਰਾਖ ਦੁਪਾਸਾ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿ
 ਥੇ ਦਸ ਕੰਧਰ ਜੇ ਦੁਹਰੇ ਮਕਰੇ ਨਿਜ ਭੈਨ ਮਸ਼ਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਹੋਮ ਸਮਾਪ
 ਤਿ ਹੋਇ ਜਬੈ ਤਬ ਰਾਮ ਨ ਰਾਵੁ ਨ ਜੀਤ ਯੋ ਜਾਈ ॥ ਹੋਮ ਬਿਨਾ ਸਨ
 ਕਾ ਜਸਨੈ ਅਬਿਬਾਰ ਹਯੁ ਬਪ ਦੇਹ ਪਠਾਈ ॥ ਰਾਮ ਤਬਾ ਮੁਖ ਭਾਖਤ
 ਬੇਸੁਗੀ ਦੁਕਿ ਸੰਗ ਸੁਸੈਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ਅਗਿਦਾ ਮੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪਠੇ ਬ

ਲਵੈ ਤਸਭੈ ਕਪਿਸੀਗਲਵਈ॥੧॥ ਵਹਲਾਪ੍ਰਕਾਰਗਏਖਿ
 ਨਮੇਪੁਨਿਰਾਵਣਮਹਿਰਮਾਹਿਧਸਾਏ॥ ਦਸਕੋਟਿਗਏਪਲਵੰਗ
 ਮਤੇਗਹਪਾਲਕਤੇਯਮਲੋਕਪਠਾਏ॥ ਘਰਮਾਹਿਤੁਰੰਗਮਚੁਰ
 ਣਕੋਗਜਮਾਰਸਭੈਧਰਮਾਹਿਲਰਾਏ॥ ਸਰਮਾਪੁਨਿਹਾਥਨਸੋ
 ਕਪਿਹੋਮਕੀਠੋਰਸੁਦੀਤਦਿਖਾਏ॥ ੨॥ ਸੁਵਿਭੀਖਣਕੀਵਹੁਨ
 ਰਿਹੁਤੀਤਿਨਹੋਮਸਥਾਨਜਬੈਦਿਖਲਾਏ॥ ਤਬਮੰਗਦਜਾਇਗੁ
 ਹਾਨਿਰਖੀਦਰਪਾਥਰਪਾਦਨਤੇਰੁਬਗਾਏ॥ ਸਿਲਫਾਰਥਿਘਰ
 ਕਿਦਾਰਨਕੋਪੁਵਗਜਬਲੀਗੁਹਮਾਹਿਧਸਾਏ॥ ਸਪਿਖੈਦਸਕੋ
 ਧਰਜਾਇਤਿਨੇਦਿਫੁਮਾਸਨਹੋਮਤੁਨੈਨਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਮੰਗਦ
 ਮਾਇਸਪਾਇਸਭੈਕਪਿਧਾਇਬਰੇਮੁਖਮੇਕਿਲਕਾਰੇ॥ ਗਵਣਕੇ
 ਦਿਗਜਾਇਤਿਨੇਪੁਨਿਰਾਵਣਕੇਬਹੁਸੇਵਕਮਾਰੇ॥ ਕੇਭੁਠਿਠਾਇ

ਲਏ ਪ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੁਨਿ ਰੂਪ ਦਏ ਤਿਨ ਮਾਗਿ ਮਨਾਗੇ ॥ ਰਾਵਣ ਜੀ ਮੁਖ
 ਮੰਤ੍ਰ ਰੇ ਕਪਿ ਹਾਸਤ ਤਾਂ ਫਿਰਾਇ ਤਿਨਿ ਕਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਨ ਲਯੋ
 ਕਰਤੇ ਹਨ ਮਾਨ ਸੁਰਾਵਣ ਕੇ ਮੁਖ ਭੈ ਪਰਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਕਹਿ ਪਾਵ ਕਤੇ
 ਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਵਰਦੇ ਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਚਾਰਿਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਤ ਨ ਸੋ
 ਇਕ ਦਿਤ ਭਲਾ ਏ ਚਤੁਰ ਹਨੇ ਸਾਸਿ ਜਿਓ ਪਰਦਾਰਿਯੋ ॥ ਰਣ ਜੀ ਤਨ
 ਕੀ ਓਰ ਚਾਹਧਰੀ ਹਰਿ ਪਿਆਨ ਛਟੇ ਦੁਗਨੇ ਕਓ ਘਾਰਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਦਿ
 ਹਾ ॥ ਮੰਗਿ ਦਬਹੁ ਗਿਬਿ ਚਾਰ ਕਾਰਿ ਗਯੋ ਸੁਭੇ ਨ ਮਨਾਗੇ ॥ ਕੇਸਨ ਤੇ
 ਗਾਹਿ ਮਾਨੀ ਮਾਤਾ ਹਿ ਮੰਦੇ ਦਰਿ ਨਾਗਿ ॥ ੧੩ ॥ ਗੀਯਾ ਛੇਰ ॥ ਦਸ ਕੰਠ
 ਆਗੇ ਬਿਲਪਤੀ ਮਨਾ ਬਾਜਿਓ ਤਿਹ ਨ ਰੀਯਾ ॥ ਰਤਨ ਭੁਖਨ ਕੰਠ
 ਕੀ ਓਰ ਹਾਥ ਮੰਗਿ ਦਫਾਰਿਯਾ ॥ ਮੇਤੀ ਗਿਰੇ ਤਿਹ ਮਾਰੇ ਸਭ ਰਤਨ
 ਮਾਲਾ ਬਿਲਾਨੀ ਮਾ ॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਸੁਣਾਇ ਯੋ ਮੁਖ ਭਯੋ ਤਾਹਿ ਮਲਾਨੀ

ਆ॥ ੧੩॥ **ਵੇਰ** ॥ ਰਾਵਣ ਦੇਖਤ ਹੀ ਗਿਰੀ ਕਟਿ ਤੇ ਨੀਵੀ ਤਾਹਿ। ਭੁ
 ਖਨ ਸਰਬ ਸਰੀਰ ਕੇ ਗਿਰੇ ਪਰਤ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ **ਸੁਦੇ** ॥ ਗਿਰ ਪੁੰ
 ਦੇਵ ਨ ਕੀਦੁ ਹਿਤਾ ਸਗਲੀ ਕਪਿ ਕੇ ਸਨ ਤੇ ਗਾਹਿ ਮਾਨੀ॥ ਰੇਵਤ ਰ
 ਵਣ ਆਗ ਖਰੀ ਗਿਰ ਜਾਵੁ ਰਾਵਣ ਕੀ ਪਟ ਰਾਨੀ॥ ਦੀਨ ਪੁਕਾਰ
 ਕਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੋ ਤਿਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨੀ॥ ਮੇਹ ਮਨਾਥ ਨਿਜਿ
 ਉਕਾਪਿ ਮਾਰਤ ਨਾਹਿ ਛੁਡਾਵੁ ਤਿਲਾ ਜਪ ਲਾਨੀ॥ ੧੫॥ ਤੁਨਿ ਰਲ ਜ
 ਭੁਯੋ ਜਗ ਮੇਤਵੁ ਪੈਰਤ ਨਾਹਿ ਹਨੇ ਕਪਿ ਥਾਰੀ॥ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਮਰਦੇ ਸੁ
 ਭਲੇ ਜਿਨ ਪੇਖ ਤੇ ਯੋ ਬਿਲ ਪੋਜਿ ਨ ਨਾਰੀ॥ ਹਮ ਘਵਾਜਿ ਤੁਨਾਹਿ ਪਿ
 ਖੇ ਕਪਿ ਮਾਰਤ ਹੋ ਮਬ ਤੇ ਮਹਤਾਰੀ॥ ਤੇ ਜਗ ਜੀਵਤ ਯਾ ਬਿਧ ਕੇ ਦੁ
 ਖ ਪਾਵਤ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਤ ਤਿਹਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਨਾਰਿ ਕੀ ਲਾਜ ਭੁਤਾਰਤ ਜੀ
 ਨਿਜ ਜੀਵਨ ਕੀ ਉਰ ਮਤਿ ਰਧਾਰੀ॥ ਯੇ ਮਯ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਬਿਲ ਪੇਦ

ਸਕੰਠਸੁਨੀ ਵਹੁਕਾਨ ਮਸ਼ਰੀ ਮਰਿਗਦ ਛਾਡਿਕਹ ਯੋਦ ਸਕੰਧਰ
 ਉਠਖਣੇ ਕਰਖਗ ਸੰਭਾਰੀ ਕੋਪਭਰੇਦ ਸਕੰਧਰ ਦੇਰ ਸੁਮਰਿਗਦ ਕੇ
 ਕਟਭੀਤਰ ਮਾਰੀ ॥੧੭॥ ਤਬ ਬਾਨਰ ਕੁਦਗਾਏ ਸਗਲੇ ਪੁਨਿ ਹੋਮ
 ਕਰੇਤੁ ਸੁਤਾਹਿ ਬਿਰਾਗੇ ॥ ਵਹਗ ਮਸਮੰਪਿ ਸੁਜਾਇ ਖਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਭਏ ਸਗਲੇ ਹਰਖਾਰੇ ॥ ਤਬ ਗਵਣਸਾਤਿ ਕੀਯੋ ਨਿਜਭਾ ਮਨਿ ਸੁਦ
 ਰਯੋ ਕਰਿਵਾ ਕਉਚਾਰੇ ॥ ਯਹ ਦੈਵ ਮਧੀਨ ਸੁਜੀਵਨ ਹੋ ਕਲਿਆਨ
 ਨਿਕਉਨਾਹਿ ਮਾਪਨਿਤਾਰੇ ॥੧੮॥ ਦੈ **ਹਰ** ॥ ਬਿਸਾਲਾਖੀ ਤਜਿਸੇ
 ਕਕੋਰੀ ਮਾਨ ਮਲਿਬਨ ਧਾਰਾ ॥ ਮਰਿਗ ਮਾਨ ਜਨਿਤ ਸਭ ਸੇਕਹੈ
 ਰੀ ਮਾਨ ਸੁਦਏ ਨਿਵਾਰਾ ॥੧੯॥ ਦੇਹ ਮਨ ਤਮ ਮਾਹਿ ਜੋ ਅਹੰ ਬੁਧਿ
 ਨਰਹੋਇ ॥ ਮਰਿਗ ਮਾਨ ਜਨੀ ਪਹਿਚਾਨੀਏ ਹੋ ਮੰਦੋਦਰਿ ਜੋਇ ॥੨੦॥
 ਤਿਹ ਮੁਲਕ ਸੁਤਦਾਰ ਲੇਬੰਧਨ ਭਾਖੇ ਬੇਦਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇਕਭ ਯਕੁੰਧ

ਪੁਨਿ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਮਦਖੇਦੁ ॥ ੨੧ ॥ ਅਗਿਆਨ ਭਿਪਾਏ ਸਰਬ ਪਹ
 ਜਨ ਮੁਜਰਾਤੁ ਨਾਨਾ ॥ ਆਤਮ ਕੇ ਵਲ ਸੁਧ ਹੋ ਸਦਾ ਅਲੇਪ ਕਜ
 ਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸੁਗਿਆਨ ਘਨ ਭਾਵਾ ਭਾਵਾ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਨ
 ਤਿਸੁ ਯੋਗਾ ਵਿਯੋਗ ਕਛੁ ਚੇਤਨ ਸੋ ਸਤ ਚੀਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਅ
 ਤਮ ਜਾਨ ਉਰਦੀ ਜੇ ਸੋ ਕਾਨਿ ਦੁਗਾ ॥ ਅਬ ਤੀਆ ਦੇ ਬੇਗਿ ਮੇਰਾ ਮ
 ਲਖ ਮਣਕੇ ਮਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਤੁ ਰਗ ਮਸਬਜ਼ ਸਰਜ ਬਮੁਹਿਤੁ ਰ
 ਮਾਰਾ ॥ ਤੋ ਬੈਕੁ ਠਸੁ ਪਾਇ ਹੋਤਾ ਪਦ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬ ਮਮ
 ਆਇ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਖਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹਨ ਸਾਥ ਲੈ
 ਪਾਰਿਯੋ ਮਗਾਨਿ ਮਯਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਯਹ ਵਾਕ ਸੁਨਿ ਭਈ ਦੁ
 ਖਤਿ ਉਰ ਮਾਹਿ ॥ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤੁਜਨ ਨੀਬਹੁ ਰਿਕਤ ਭਵਾਨੀ ਤਾ
 ਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਗੀਤਾ ਮਾਲਤੀ ਛੰਦ ॥ ਨਥ ਮੇਰੇ ਵਾਕ ਸੁਨ ਉਰ ਸਾਚੁ ਤਿਉ

ਹੀਕੀਜਿਯੋ। ਨਹਿਰਾਮਜੀ। ਤਯੋਜਾਇਤੁਮਤੇਸਾਚੀਤਿਪਤੀਜਿ
 ਯੋ। ਪੁਨਿਮੈਰਾਮਾਦੇਕੋਟਿਤੇਸਮਰਾਮਨਾਹਿਤੋਮਾਰਿਯੋ। ਸਖਯਾ
 ਤਰਾਮਸੁਦੇਵਹੈਪਰਧਾਨਪੁਰਖਭਾਰਿਯੋ। ੨੮। ਕਲਪਪੁਰਬ
 ਮਤਸਤੁ। ਇਕਰਸੂਰਸੁਤਮਨੁਕੋਹਰੀ। ਭਗਤਵਤਸਲਪਾਲ
 ਯੋਸਭੁਆਪਦਾਤੇਨਕੀਟਗੀ। ਲਖਯੋਜਨਰੂਪਯਾਨੇਕਮਨਪੁ
 ਥਮਸਦਾਰਿਯੋ। ਸਮੁੰਦਮਥਨੇਪੀਠਮੈਇਕਕਨਕਭੂਧਰਧਾਰਿ
 ਯੋ। ੨੯। ਹਿਰਿਨਾਖਦੇਤਸੁਯਾਹਨੇਬਲਕੋਰੂਪਸਦਾਰਿਕੋ। ਜ
 ਲਹਰੀਮਦੁਨੀਮਾਨੀ। ਮਾਰਘਰਾਜੁਫੇਰਭਧਾਰਿਕੋ। ਹਿਰਨਕਸ
 ਪਦੈਤਜੇਤਿਲੋਕਕੋਟਕਭਾਰਿਯੋ। ਨਰਸਿੰਘਰੂਪਸੁਧਾਰਿਯਾਨੇਨ
 ਖਸਾਬਬਿਦਾਰਯੋ। ੩੦। ਬਲਿਰਾਜਬਾਂਧਯੋਯਾਹਿਤੋਲੋਕਤੋਪਦ
 ਥਾਪਯਾ। ਬਲਿਰਾਜਪਠਪਯਾਲਮੈਦੇਰਾਜਸੁਰਪਤਿਥਾਪਯਾਰ

ਜਨਕੇ ਅਕਾਰਧਰਣੀ ਭਾਰਗਵ ਸਜੇ ਭਏ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਸਰੂਪ
 ਧਰਇ ਨਰਾਮ ਖੜੀ ਦੇਂਦੇ ॥ ੩੧ ॥ ਜੀਤ ਅਵਨੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਸ
 ਪਰਣੀ ਹਰਿਦਾਨਾ ॥ ਰਾਘੁ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਥਿ ਸਾਲ ਮੈ ਅਬ ਜਏ ਦੇਂਦੇ ਭਗ
 ਦਾਨ ॥ ਤਦ ਮਾਰਨੇ ਕੇ ਕਾਜ ਰਾਘੁ ਦਰੂਪ ਮਨੁ ਖਧਾਰਿਆ ॥ ਤਿਹ
 ਨਾਰਿ ਸੀਤਾ ਤੈ ਹਰੀ ਸਭ ਕਛੁ ਤੈ ਹ ਬਿਰਾਗਿਆ ॥ ੩੨ ॥ ਮਮਪੁਤ
 ਮੀਨਿ ਜਨਾ ਸਹਿਤ ਤੈ ਹਰੀ ਸੀਤਾ ਰਾਨੀਆ ॥ ਅਬ ਦੇਹ ਸੀਤਾ ਰਾਮ
 ਕੋ ਲਾਭ ਬਾਤ ਮੇਰੀਆ ਨੀਆ ॥ ਏ ਲਿਕਰਾ ਜਵਿ ਭੀ ਖਟੇ ਚਲਾਆ
 ਪਬਨ ਮੇਜਾਇਯੋ ॥ ਚੀਰ ਦੁਲਕਲ ਨੀਰਾ ਮੇਫੁਲ ਖਾਇ ਹਰਿ ਜੀ ਸੀ
 ਆਇਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਮਦਿ ਦਰੀ ਕੇ ਦੁਕਸੁ ਨ ਦਸਕਿ ਠਏ ਹੁਓ ਚਾਗਿਆ ॥
 ਸੁਨਿ ਭਾਮਨੀ ਰਣ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਬਾਧ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਾਮ ਤੇ ਹਨ ਦੁ
 ਇਕੋ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨ ਮੇ ਮੇਫਿਰਾ ਬਾਨ ਰਾਮੇਰ ਕਮਾਨ ਲੈ ਸੀਰਾ ਮਰ

ਘਟ ਸੋਭਿਗੋ॥ ੩੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਬਾਣਤ ਨ ਫੇਰਹੈ ਮੇਰੇ ਸਮਰਸ
 ਸ੍ਵਾਗਾ ਬਿਸਨ ਪਰਮ ਪਦ ਮੇਲਹੈ ਉਤਰੇ ਭਵ ਨਿਧ ਪਾਗ॥ ੩੫॥ ਜਾ
 ਨੇ ਰਾਘਵ ਬਿਸਨ ਹੋ ਲਖ ਮੀਸੀ ਤਾਂ ਮਾਹਿ॥ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮੇਹਰੀ ਸੀ
 ਤਾਤਾ ਬਨ ਮਾਹਿ॥ ੩੬॥ **ਸੋਰਠ** ॥ ਪਾਵੈ ਤਾ ਪਦ ਸੇਇ ਰਾਮ ਹਾਥ ਮਰ
 ਟੇ ਲਹੇ॥ ਜਾਵੈ ਫੀਲ ਨ ਕੋਇ ਤੇ ਜਗ ਬਿਧ ਮਿਟਾਇ ਕੋ॥ ੩੭॥ ਅ
ਕਿਲਾ ॥ ਪਰਾਨੇ ਦਮ ਯਸੁ ਧਮੁ ਮੇਖੀ ਧਿਆਇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗਾਤਿ ਕੋ ਅਬਜ
 ਉਰਾ ਮਰਣ ਪਾਇ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਬਾਨ ਜਲ ਧਾਰ ਸੁਪਾ ਪਮਿਟਾਇ ਹੈ॥ ਹੋ
 ਦੁਰਲਭ ਭਾਖੇ ਮੇਖ ਬੇਗ ਮੇਪਾਇ ਹੈ॥ ੩੮॥ **ਸੋਢੀ** ॥ ਪੰਚਕਲੇਸ
 ਤਰੇ ਗਬਰੇ ਕ੍ਰਮ ਹੋਧਨ ਬਾਧਵ ਅੰਸੁ ਤਦਾਗਾ॥ ਰੇਗ ਬਡੇ ਬਡਵਾਨ
 ਲਸੇ ਅਤਿਗਾਹ ਅਨੰਤ ਸੁਯਾਹਿ ਮਜ਼ਾਰਾ॥ ਹੈ ਮਾਗਿਆਨ ਅਥਾਹ
 ਜਿਨੇ ਜਲ ਪਾਯ ਤਨਾਹਿ ਕਹੁੰਤਿ ਨ ਪਾਗਾ॥ ਬੇਗ ਤਰੇ ਜਗਾ ਸਿਧ ਅਖੈ

ਪੁਨਿਪਾਵਤਮੇਹਰਿਪਰਕਨਾਰਾ॥੩੯॥**ਦੇਹਰਾ॥**ਤੀਨਲੋਕਪ੍ਰਭ
 ਤਾਜਿਨੇਕਾਚਨਧਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘਦਸਕੰਠਵਤੁਮ
 ਬਉਰਭਏਨਿਰਾਸਾ॥੪੦॥**ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇ**
 ਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸਿੰਘਦੇਯਧਕਾਂਤ੍ਰੇਦਸਮੋਧਿਆਇ॥੧੦॥**ਸ਼੍ਰੀਮਹ**
ਦੇਵਉਵਾਚ॥ਸ਼੍ਰੀਯਾ॥ਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਮਦੋਦਾਰਿਕੋਦਸਕੰਧਰ
 ਵੇਧਭਯੋਉਰਭਾਰੇ॥ਨਿਕਸੇਰਣਰਾਘਵਸੇਲਰਣੇਅਤਿਘੋਰ
 ਬਲੀਸਹਦੈਤਪਧਾਰੇ॥ਸੁਭਚਕ੍ਰਬਿਰਾਜਤਖੰਡਸਜਾਦਿਤੁਸਮੀ
 ਦਸਮਾਹਿਭਏਅਸਦੇਗੇ॥ਧੁਜਿਓਚਪਤਾਕਲਸੇਜਿਨਪੈਦਿਓ
 ਕੂਬਰਾਮੇਰਦਰੁਥਉਦਾਰੇ॥੧॥**ਦੇਹਰਾ॥**ਪਿਸਾਚਬਦਨਬਾਹਨ
 ਲਗੇਰਾਸਾਭਘੋਰਸੁਜਾਗਿ॥ਅਸਤੁਸਸਤੁਮਨੇਕਪੁਨਿਧਰੇਸੁ
 ਤਾਰਥਮਾਹਿ॥੨॥**ਸ਼੍ਰੀਯਾ॥**ਨਿਕਸੇਇਹਭਾਂਤਿਸੁਗਵਣਜੋਅਤਿਭੀ

ਖਣਜਾਹਿ ਅਕਾਰ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਪਿਖ ਆਵਤ ਤਾਹਿ ਰੂਗਿ ਧੁਜ ਨੀਕ
 ਪਿਸਾਖੁ ਧਸੈ ਗਰਤੇ ਉਠ ਭਾਜੇ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਗਏ ਕਦਕੇ ਭਿਰਨੇ ਦ
 ਸਕੰਧ ਰਸੇ ਘਨ ਸੇ ਮੁਖ ਗਾਜੇ॥ ਮੁਸ੍ਤੁ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰੀ ਉਰ ਮੇ ਦਿਛੁ ਸ
 ਭੁਆਖੁ ਧਜਾ ਪਿਖ ਲਾਜੇ॥ ੩॥ ਜਾਨੁ ਨ ਭਾਰ ਪਰੇ ਰਥ ਮੇ ਮੁਠ ਪ੍ਰਹ
 ਰ ਲਗੇ॥ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਮੂਰਛ ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਰਾਵੁ ਫੇਰ ਉਠੇ ਤਿਨੇ
 ਹ ਸਿਭਾਗੀ॥ ਸੁਰ ਅਹੇ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਬਲੀ॥ ਦਸਕੰਧ ਕੇ ਯਾ ਬਿਧ ਬਾਤਿ
 ਉਚਾਗੀ॥ ਤੁੰਦ੍ਰ ਸਕੰਧ ਰਜੀਵੁ ਤਹੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਅਬ ਮੇ ਹਧਿਕਾ
 ਗੀ॥ ੪॥ ਤੁੰਦ੍ਰ ਸਕੰਧ ਰ ਮੁਸ੍ਤੁ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸੁਕੰਧ ਬਛਾਇ ਕੇ ਲਾਇ ਹਮਾਰੇ
 ॥ ਫੇਰ ਹੋਨੇ ਤੁਮਕੋ ਦਸਕੰਧ ਰਹੇਵੁ ਹਿਤੇ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਭਾਖਤ ਬ
 ਦਸਕੰਧ ਰਤਾ ਉਰ ਮਾਹਿ ਦਯੋ ਅਤਿ ਮੁਸ੍ਤੁ ਪ੍ਰਹਾਰੇ॥ ਘੁਰਣ ਨੇਨ ਭੁਏ ਕ
 ਪਿਕੇ ਧਰ ਮਾਹਿ ਗਿਰੇ ਤਨੁ ਨਾਹਿ ਸਿਭਾਗੇ॥ ੫॥ ਫੇਰ ਭੁਈ ਸੁਧਤ ਕਾਪਿ

ਕੰਜਰ ਕੋਪ ਭਯੋ ਉਰ ਭੀ ਤਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਾਵਣ ਮਾਰਣ ਕੇ ਹਿਤ ਤੇ ਮ
 ਤਿਉ ਦਮ ਕੀਨ ਸੁਮੁਠ ਸਿਭਾਰੀ ॥ ਗਾਖ ਸਰਾਜ ਪਲਾਇ ਗਯੋ ਦੁਹਰੇ
 ਰਤ ਜੀ ਰੁਚੀ ਤਮ ਸ਼ਾਰੀ ॥ ਅੰਗ ਦਮੋ ਹਨੁ ਮਨ ਤੁਥਾਨ ਲਨੀਲ
 ਮਿਲੇ ਰਣ ਮੇਤੁ ਹਿਚਾਰੀ ॥ ੬॥ ਤੇ **ਟਕ ਛੰਦ** ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਚਾਗ ਸਿਦਾਰ
 ॥ ਤਿਨ ਪੇਖ ਰਾਖ ਸਚਾਰੀ ॥ ਇਕ ਅਗਨਿ ਦੁਰਣ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਇਕ ਸ
 ਰਪਰੇ ਮਪਛਾਨਾ ॥ ਇਕ ਖਣੁ ਗਰੇ ਮਸੁਗਾਇ ॥ ਇਕ ਰੇ ਮਬਿਛਕਤ
 ਇਹ ॥ ਤਹਿ ਘੋਰ ਸੀਗ ਮਕੀਨਾ ॥ ਖਲ ਚਾਰ ਮਾਰ ਸੁਲੀਨਾ ॥ ੭॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਚਾਰੇ ਰਾਖ ਸਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਹਨੇ ਬਨਾਇ ॥ ਸੀਘਨ ਦੁਕ
 ਰਚਾਰ ਕਪਿ ਗਏ ਗਮ ਢਿਗ ਮਾਇ ॥ ੮॥ ਸ **ਝੰਝ** ॥ ਤਬ ਗਾਵਣ ਕੋ
 ਪਕੀਯੋ ਮਨ ਮੇਨਿ ਜਦਾਂ ਤਨੁ ਸੇਨਿ ਜਹੈ ਠਚ ਬਾਇ ॥ ਏਗ ਲਾਲ ਸੁ
 ਕੁਰ ਬਿਸਾਲ ਭਯੋ ਰਘੁ ਨਿਦਨ ਕੋ ਗਿਰਜਾ ਪਰਿਠਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ਰ

ਥਬੈਠ ਸੁਰਾਮਨਿ ਹਾਰੁ ਭੁਲੇ ਸਰਬ ਜੁ ਸਮਾਨ ਸਤਨ ਚਲਾਏ।
 ਸੁਮਨੈ ਘਨ ਸਾਵਨ ਕੇਉ ਮਠੁ ਯੋਜਨ ਧਾਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾਬਰਖਾ
 ਏ। ੯। ਗਮ ਸਮੀਪ ਖਰੇ ਕਪਿ ਜੇ ਸਰਮਾਰ ਸਭੈ ਤਿਨ ਪੀੜੁ ਤਕੀਨੇ
 ॥ ਪਾਵਕ ਸੈਚ ਮਕੋਰ ਲਮੇ ਸਰਕਾਂਚਨ ਭੁਖਤੁ ਆਹਿਨ ਦੀਨੇ। ੧੦।
 ਮਸਰਾਸਨ ਤਾਨ ਤਬੈ ਸਰਗਾਵ ਲਕੇਉ ਰਭੀ ਤਰਦੀਨੇ। ਗਾਵਟ
 ਸਮਦਿਨ ਮਾਹਿ ਪਿਖੇ ਪੁਨਿ ਭੂਧਰ ਗਮ ਸਰੇ ਸੁਰਚੀਨੇ। ੧੧। ਮਾਤਰਿ
 ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਇ ਪੁਰਿ ਦਰਏ ਹੁਕਮੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੀ। ਸਮਦਿਨ ਏ
 ਰਘੁਨੰਦਨ ਕੀ ਛੇਗ ਜਾਇ ਸਿਤਾਬੁ ਸੁਭਾ ਮਿਸ਼ਰੀ। ਕਾਜ ਕਰੇਹ
 ਮਰੇ ਭੁਵਿ ਮੰਡਲ ਰਾਘਵ ਕੋਰ ਬਮਾਹਿ ਬਿਠਾਰੀ। ਯੈ ਸੁਨਿ ਮਾਤਰਿ
 ਦੇਵ ਪਤੀ ਮੁਖ ਸੀ ਸਨਿਦਾਇ ਸੁਬੰਦਨ ਪਾਰੀ। ੧੨। ਪੁਨਿ ਸਮਦਿਨ
 ਮਾਹਿ ਤਰਗਮ ਤਾਖਿਨ ਭੀ ਤਰ ਪਾਰ ਬਤੀ ਗਹਿਲਿ ਆਏ। ਰਘੁਨੰਦ

ਨਦੁਖਾਨਿਕੇਦਨਕੋਕਰਜੋਰਦੁਭੁਪੁਨਿਤਾਹਿਮਲਾਏ। ਰਥਰਾਮ
 ਸੁਤੇਰਣਜੀਤਨਕੋਸੁਰਗਜਾਇਹੈਮਮਹਾਥਪਠਾਏ। ਮਘਵਸੁ
 ਮਕੋਨਿਜੁਚਾਪਪਠੇਯੁਗਾਏਹਨਿਖੰਗਸੁਨੁਤਨਲਿਮਾਏ। ੧੨॥
 ਤਨੁਤੁਣਾਮੁਭੇਦਸੁਏਹਪੁਠੇਤਲਵਾਰਾਇਹੈਸੁਰਗਜਪਠਾਈ॥
 ਦਸਕੰਧਰਕੋਰਣਮਾਹਿਹਨੇਰਥਭੀਤਰਬੈਠਸੁਨੇਰਘੁਗਾਈ॥ ਬ੍ਰਿ
 ਤਰਾਸੁਗਾਇਦੁਹਨੇਜਬਹੀਮਮਸਾਗਥਿਤਾਤਿਹਠੈਰਕਮਾਈ॥ ਸੁ
 ਨਿਕੋਮਾਭਿਬੰਦਨਦੈਪਰਦੁਖਣਰਾਮਚਢੇਜਿਨਿਨਿਵਿਸੁਬਨਈ॥ ੧
 ੩॥ ਦੇ **ਹਰਾ**॥ ਲੋਕਮਿਲਾਏਲਖਮੀਰਾਮਚਢੇਰਥਮਾਹਿ॥ ਗਿਰਜਾ
 ਤਹਿਸਿਗਾਮਕੋਦੇਵਪਿਖੇਨਭਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਸ **ਦੇ**॥ ਯੁਧਭਯਾਨ
 ਕਤਾਹਿਭੁਯੋਪਿਖਰੋਮਤਨੇਰਿਰਜਾਹਰਖਾਏ॥ ਪੀਮਾਤਿਰਾਵੁਣ
 ਰਾਮਮਹਾਤਮਦੇਨਲਰੇਬਲੁਬਹੁਦਿਖਾਏ॥ ਪਾਵਕਮਸਤੁਹਨੇਹ

ਨਪਾਵਕਦੇਵਨਕੇਪ੍ਰਤਿਦੇਵਚਲਾਏ॥ ਆਬਿਧਰਾਖਸਰਾਜਨ
 ਕੇਸਭਾਅਸਤ੍ਰਸਰਾਘਵਕਾਟਬਗਾਏ॥ ੧੫॥ ਤਬਕ੍ਰੋਧਭਰੇਦ
 ਸਕਿਧਰਤਾਰਣਮੇਇਕਾਅਸਤ੍ਰਸੁਮੈਰਚਲਾਏ॥ ਸੁਮਹਮਾਬਿਖ
 ਸਾਪਸਰੀਰਭੁਏਸੁਰਗਾਵਣਕੇਧਨਤੇਨਿਕਸਾਏ॥ ਸਰਕਾਰਨ
 ਪੇਖਲਸੈਜਿਨਕੀਸੁਚਹੁੰਦਿਸਰਾਘਵਭੁਪਾਰਿਆਏ॥ ਸਰਸਾ
 ਪਨਕੇਮੁਖਸੁਕਤਹੈਮੁਖਾਮਾਗਿਵਮੇਦਿਸਾਮਾਠਜਲਾਏ॥ ੧੬॥
 ਪਰਪੁਰਣਗਮਪਿਖੇਰਣਮੇਦਿਸਾਮਾਠਨਮਾਹਿਭੁਜੀਗਮਛਾ
 ਏ॥ ਤਬਕ੍ਰੋਧਭਰੇਚਘੁਨੰਦਨਜੁਗਾਰੂਸਤ੍ਰਤਾਰਣਮਾਹਿਚਲ
 ਏ॥ ਪੁਨਿਗਮਸਰਾਜਨਤੇਨਿਕਸੇਸਰਪਨਿਗਮਾਰਿਚਤੁੰਦਿ
 ਸਾਮਾਏ॥ ਰਣਮਾਹਿਜਿਤੇਮਹਿਫੋਕਤਥੇਸਭਪੰਨਗਮਾਰਿਤਿ
 ਤੇਚੁਨਿਖਾਏ॥ ਆਬਿਧਾਅਸਤ੍ਰਹਨੇਰਘੁਨੰਦਨਤਾਰਸਕਿਧਰਕੇ

ਰਣਮਾਹੀ॥ ਘੋਰਸਿਲੀਮੁਖਤਾਬਰਖੇਅਤਿਰਾਵੁਣਕੋਧਭਯੋ
 ਮਨਮਾਹੀ॥ ਫੋਰਸੁਰਾਘਵਕੇਤਨਕੋਪੁਨਿਮੋਰਦਏਤਨਮਾਤੁ
 ਓਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਟਦਈਧਜਸਘਦਿਨਕੀਵਹਕਾਂਚਨਕੀਸੁਗਿਰੀ
 ਧਰਮਾਹੀ॥ ੧੮॥ ਫੋਰਤੁਰਗਮਵਾਸਵਕੋਰਣਗਵੁਣਬਾਨਨ
 ਸਾਬਾਬਿਧਾਗੇ॥ ਰਿਧਪਦੇਵਸਭੈਪਿਤਰਾਪੁਨਿਚਾਰਣਚੀਤੁਭਏ
 ਦੁਖਯਾਗੇ॥ ਦੁਖਭਏਸੁਮਹਾਨਰਿਖੀਜਬਆਰਤਕਾਰਸੁਰਾਮ
 ਨਿਹਾਗੇ॥ ਚੀਤਵਿਭੀਖਣਦੁਖਭਏਗਿਰਜਾਬਿਲਪੇਕਾਪਿਕੇਸੀ
 ਰਦਾਗੇ॥ ੧੯॥ ਸੁਦਸਾਨਨਭੀਸਭੁਜਾਦਮਕੈਸੁਸਰਾਸਨਹਾਥੰ
 ਨਮਾਹਿਲਏਹੋ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਫਿਰੋਰਣਮਤਿਲਮੇਜਨੁਆਪਸ
 ਪਖਮਿਨਾਕਅਏਹੋ॥ ਭਿਕੁਟੀਦਿਫਰਾਮਠਟੀਰਣਮੋਦਿਗਲਾ
 ਲਕਰਾਲਸੁਕੋਧਭਏਹੋ॥ ਸੁਮਨੋਅਬਿਜਾਲਤੁਰਾਖਸਕੋਧਨੁਰ

ਮਪੁਰਿ ਦਰਹਾ ਥਲ ਏਹੋ ॥ ਬਾਨ ਨਿਕਾਰ ਸੁਰਾਮਲ ਯੋ ਪਿਖ ਕਾਲ
 ਕੀ ਪਾਂਦ ਕਜਾਹਿ ਲਜਾਈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਸੇ ਜਨੁ ਜਾ ਲਤ ਹੋ ਕੁਪਿ ਗਮ
 ਪਿਖੇ ਮਾਰਿ ਹੋ ਨਿਕਟਾਈ ॥ ਤੇਜ ਕੀ ਜੁਲ ਛੂਟੇ ਤਨ ਤੇ ਮਥਿ ਗਮ
 ਪਰਾ ਕੁਮ ਦੇਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕਾਲ ਸਰੂਪ ਪਰੇ ਮਾਰਿ ਪੇਸੁ ਪੇਖਤ
 ਮੇਘ ਨ ਥਟ ਬਨਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਤਾਨ ਕਮਲ ਲਈ ਹਰਿ ਜੀ ਪੁਨਿ ਰਾ
 ਵਣ ਕੇ ਉਰ ਮੇ ਸਰ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਘਵ ਮਤਿ ਕਸੇ ਰਣ ਸੇਭ ਤ ਪੇਖੇ
 ਭੁਏ ਕਪਿ ਤਾ ਹਰਿ ਖਾਰੇ ॥ ਧਾਵੁ ਤ ਹੋ ਮਾਰਿ ਪੇ ਹਰਿ ਪੇ ਹਰਿ ਜੀ ਜਿਨ
 ਕੋ ਪਭੁਰੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕਾਪ ਉਠੀ ਸਗਲੀ ਧਰਨੀ ਤੁਸਭੁ
 ਤ ਦਸੈ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਕਰੈ ਦਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਭੁ
 ਏ ਉਤ ਪਾਤ ਦਸੈ ਦਿਸ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਉਰ ਮਾਹਿ ਭੁਯੇ ਤੁਰ ਭੁ
 ਤੁਰੇ ਸਗਲੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਧਾ ਸਿਧ ਸਾਕਿ ਨ ਰਵੇ ਦੁਨਿਹ

ਰਤ ਬੈਠ ਬਿਬਾਨ ਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੁਲੈ ਸਮ ਸੀ ਗਰਤਾਂ ਹਿ ਭੁਯੇ ਨਗਰਿ
 ਯੇ ਭ੍ਰਮ ਸੂਰਨ ਕੇ ਮਨਿ ਮਾਂਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦ੍ਰਾਸਵ ਕੇ ਸਰਲੈ ਕਰ ਮੇਰ
 ਲਰਵ ਲਕੇ ਸਿਰਕਾਟ ਬਗਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕਰੇ ਰਣਗਵ ਲਕੇ ਸਿਰ
 ਸੇ ਲਤ ਜਾਰ ਲਮਾਹਿ ਚੁਢਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੀ ਸਗਿਰੇ ਨ ਭੁਤੇ ਫ
 ਲਾਤਾ ਲਮੇ ਨ ਮਾਤਿ ਪੈ ਨ ਝੁਲਾਈ ॥ ਨਾਦਿ ਨ ਨਾਹਿ ਨਿਸਾ ਪਿਖ ਯੇ
 ਕਛੁ ਸਾਂਝੁ ਸੁਪਾਤ ਨ ਹੀ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹ ਭੁਾਂਤਿ ਭੁਯਾਂ ਨ ਕਛੁ
 ਧਭੁ ਯੇ ਕਛੁ ਦੇਤਿ ਨ ਸਿਗਰ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬਹੁ ਕਾਲ ਭੁਯੇ ਰਣ
 ਮੇਲਾਰ ਤੇ ਬਿਸਮੇ ਪੁਨਿ ਰਾਘਵ ਕੇ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ਸੁਇ ਕੇਤਰ ਸੇ
 ਸਿਰ ਮੇਹ ਕਰੇ ਸਿਰ ਕੀ ਨਹਿ ਮਾਜੁ ਸਮਾਪਤਿ ਮਾਈ ॥ ਬਲ ਨ ਤੇ
 ਲਰੇ ਰਣ ਮੰਡੁ ਲਮੇ ਪੁਨਿ ਨਾਹਿ ਦ੍ਰਸਾਨ ਨ ਮਾਯੁ ਪਾਈ ॥ ੨੫ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਸਭਾ ਮਸਤਾਦਿ ਤਹਰੀ ਕੋ ਸਲ ਯਾਨੈ ਦਨ ਧਾਮਾ

ਅਸਤੁ ਬਹੁਤ ਸੀਭਾਰ ਕੇ ਚਿਤ ਦੁਤ ਭਏ ਸੁਗਾਮ ॥ ੨੬ ॥ ਸ ੨੬ ॥ ਜਿਨ
 ਬਾਨ ਨ ਸੋ ਬਲ ਦੇ ਤਬ ਭੇ ਬਨ ਸੀ ਗਰ ਮੇ ਮ ਮ ਦੇ ਤ ਸੁ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਤ ਬਾਨ
 ਭਏ ਦ ਸਕੰਧ ਰ ਕੇ ਬਧ ਮਾ ਹਿ ਸੁ ਨਿ ਹ ਫ ਲਾ ਮਾ ਜ ਹ ਮਾਰੇ ॥ ਇਹ ਚਿਤ
 ਬਿ ਮਾ ਕੁ ਲ ਰਾ ਮ ਭਏ ਦਿ ਗਾ ਮਾ ਹਿ ਦਿ ਭੀ ਖਣ ਨੈ ਨ ਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਚਤੁਰ
 ਨ ਨ ਯਾ ਹਿ ਦ ਯੇ ਦੁਰ ਰਾ ਮ ਸੁ ਮਾ ਜ ਸੁ ਨੇ ਤੁ ਮ ਦਾ ਕੁ ਮੁ ਰਾ ਗੇ ॥ ੨੭ ॥ ਭੁ
 ਜ ਸੀ ਸਾ ਦਿ ਛਿ ਨ ਭਏ ਤੁ ਮ ਰੇ ਉ ਪ ਜੇ ਪੁ ਨਿ ਸੀ ਘ ਰ ਤੇ ਤੁ ਮਾ ਹੀ ॥ ਏ
 ਹ ਭਾ ਤਿ ਕ ਹ ਯੇ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਸੁ ਤੁ ਮ ਰਾ ਮ ਸੁ ਨੇ ਨਿ ਜ ਕਾਨ ਨ ਮਾ ਹੀ ॥ ਅ
 ਹਿ ਕੁੰਤੁ ਲ ਕਾਰ ਸੁ ਮੀ ਮਿ ਤ ਹੈ ਦ ਸਕੰਧ ਰ ਕੇ ਪੁ ਨਿ ਨ ਭਿ ਸੁ ਮਾ ਹੀ ॥ ਦੁ
 ਪਾ ਦ ਕ ਮ ਸਤੁ ਸੁ ਕਾ ਇ ਦਿ ਜੇ ਦ ਸਕੰਠ ਮ ਰੇ ਤ ਬ ਹੀ ਰਣ ਮਾ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਸੁ ਦਿ ਭੀ ਖ ਨ ਕੇ ਯ ਹ ਦਾ ਕ ਸੁ ਨੇ ਸੁ ਪ ਰਾ ਕੁ ਮ ਦੇ ਤ ਸੁ ਗਾ ਮ ਮੁ ਰਾ ਗੇ ॥ ਸਰ
 ਪਾ ਦ ਕ ਕੇ ਦ ਸਕੰਧ ਰ ਕੇ ਪੁ ਨਿ ਰਾ ਮ ਹ ਨੇ ਤੁ ਨ ਨ ਭਿ ਮ ਸੁ ਰੇ ॥ ਪੁ ਨਿ ਰਾ ਮ

ਸੇਰਾ ਸਨ ਉਨ ਸਗੋ ਬਲਰਾਵਟ ਕੇ ਸਿਰਕਾਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਦਸਕੀਧ
 ਰਕੇ ਭੁਜ ਜਾਇ ਪਰੇਧਰ ਮਾਹਿ ਸੁਰਾਮਾ ਸਿਲੀ ਮੁਖ ਮਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਘੋਰ
 ਲਈ ਸਕਤੀ ਕਰ ਮੈ ਸੁਦਿ ਭੀਖਨ ਉਰਤ ਜੀ ਖੁਨ ਸਾਨੈ ॥ ਰਾਮ ਕਟੀ
 ਪਾਥਿ ਭੀਤਰ ਸਾਪੁ ਨਿਤੀ ਖਨ ਏਕ ਚਲਾਇ ਸੁਬਾਨੈ ॥ ਸੀ ਸਕਟੇ ਦ
 ਸਕੀਧ ਰਕੇ ਪੁਨਿ ਤੇਜ ਉਮਾ ਤਿਨ ਤੇ ਨਿਕ ਸਾਨੈ ॥ ਜਾਇ ਪਰੇਧਰ ਭੀ
 ਤਰ ਜੈ ਸਿਰ ਰਾਵਟ ਰੂਪ ਭੁਯੇ ਸੁਮ ਲਾਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ
 ਧਰਮੇ ਸਿਰ ਰਾਵਟ ਕੀ ਭੁਜ ਦੇਇ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ਫੇਰ ਕੁਪੇ ਦਸਕੀਧ ਰਸੇ ਪੁ
 ਨਿ ਬਾਨ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਨੀ ॥ ਰਾਵਟ ਰਾਘਵ ਰਾਘਵ ਰਾਵਟ
 ਮਾਰਤ ਤੀਰ ਮਹਾਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਯੁਧ ਭੁਯਾਨ ਕਤਾਹਿ ਭੁਯੇ ਸੁਮ ਨੈ ਯੁਗ
 ਘੋਰ ਘਟਾਓ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਵਿ ਦੁਰਾਸ ਵੈਯਾ ॥ ਸੁਰਨ ਕੇ ਪਦ ਕੇ
 ਭਟ ਜਾਨਤਿ ਮੇਰਨ ਜਾਨਤੁ ਭਾਟ ਭਟੇਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਸਾਨ ਨ ਬੀਰ ਬ

ਲੀਤਨਘਾਉਬਹੇਸੁਲਰੇਮੁਖਜੋਗੇ॥ਆਜੁਦਸਾਨਨਚਹਤਹੋਜ
 ਗਬਿਧਨਬਾਨਨਸੇਰਣਤੇਰੇ॥ਸੁਰਾਮਨੇਕਭਏਜਗਮੇਪੇਯਰਾਵਨ
 ਸੇਭੁਟਹੋਜਗਬੋਰੇ॥੩੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਮਾਤੁਲਿਬਹੁਰਿਸਿਮਰਾਯੋਰਾ
 ਘਟਕੋਸਮਝਾਇ॥ਰਾਵਟਕੋਬੁਧਕਾਜਮਸਤਬੁਧਮਚਲਾਇ॥
 ੩੩॥ਬਿਨਾਸਕਾਲਸੁਰਜੇਰਚੇਸੇਅਬਾਮਾਏਬੀਗਾਉਤਮਾਮੰਗ
 ਨਕਾਟਯੋਰਾਵਟਕੋਰਣਧੀਗ॥੩੪॥ਸੀਸਨਕਾਟੇਯਾਹਿਕੋਮਰਮ
 ਕਰੀਜੇਘਾਤਾ॥ਮਾਤੁਲਿਟਾਕਚਿਤਾਰਹਰਿਰਾਵਟਕੀਬਧਬਾਤਿ॥
 ੩੫॥**ਸਟੈਖ**॥ਤੁਬਰਾਮਲਯੋਕਰਮੇਸਰਦੀਪਤਪੰਨਗਜਿਉਮੁ
 ਖਮਾਹਿਸੁਕਾਏ॥ਜਿਨਕੇਪੁਨਿਪਾਸਨਪੈਨਰਹੇਗਵਿਪਾਵਕਜਾਫ
 ਲਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ਤਨਬਾਨਕੁਆਹਿਅਕਾਸਮਖਪੁਨਿਗੋਰਵ
 ਮੰਦਰਮੇਰਸੁਹਾਏ॥ਸਭੁਲੋਕਨਕੇਸੁਰਪਾਲਕਜੇਦੁਹਤਾਸੁਰਸਿ

ਧਨਮਾਹਿਬਸਾਏ॥੩੬॥ਦਮਕੈਸਰਸੁਰਯੇਰਣਮੈਸਭਲੈਕਨਕੇ
 ਰੁਮਾਜੁਮਿਟਾਏ॥ਸੁਰਮਤ੍ਰਿਪਦਯੇਰਘਨੰਦਨਜਪੁਨਿਜੇਸਰਥੇ
 ਦਨਮਾਹਿਬਤਾਏ॥ਇਹਭਾਂਤਿਮਹਾਂਸਰਲੈਕਰਮੈਪੁਨਿਗਮਸਰ
 ਸਨਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ਧਰਣੀਸਗਲੀਤੁਮਤ੍ਰੇਲਊਠੀਪੁਨਿਭੁਤਸ
 ਭੈਜਗਮਾਹਿਕੰਪਾਏ॥੩੭॥ਗਾਵਣਕੇਬਧਕਾਜਵਹੀਸਰਗਮਸ
 ਰਾਸਨਮਾਹਿਤਨਾਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਭਯੇਰਘਨੰਦਨਕੋਊਰਘਾਤਕਸੇਸਰ
 ਰਾਮਚਲਾਯੋ॥ਬਜਮਨਰਣਮਿਠਲਮੈਊਰਕੋਪਭੁਰੇਸੁਰਨਾਥਬ
 ਗਾਯੋ॥ਕਾਲਪਸਾਰਪਰੇਮੁਖਜਿਮਾਇਮਗਾਵਣਕੋਊਰਮਾਹਿਲਗਾ
 ਯੋ॥੩੮॥ਗਾਰੂਗਯੇਊਰਭੀਤਰਸੇਸਰਗਾਵਣਸੁਣਤੁਪ੍ਰਾਨਕਰੇ
 ਯੋ॥ਫਾਟਗਾਏਊਰਗਾਵਣਕੋਗਿਰਜਾਤਨਕੇਸਰਪ੍ਰਾਨਤਰੇਯੋ॥ਗਾਵ
 ਣਮਾਰਸੁਫਾਰਧਗਾਸਰਗਾਮਨਿਖੰਗਾਕਿਮਾਹਿਪਰੇਯੋ॥ਗਾਵਣਕੇਸ

ਰਚਾਪਸਭੇਗਿਰਜਾਸਹਬਾਨਸੁਭਮਿਫੁਰੇਹੈ॥੩੯॥ਪ੍ਰਣਗਏ
 ਦਸਕੰਧਰਕੇਰਣਮਾਹਿਗਿਰੇਵਹਰਾਖਸਰਾਈ॥ਰਾਵਣਭੁਮਿ
 ਗਿਰੇਲਖਕੈਹਤਸੇਖਸੁਰਾਖਸਸੈਨਪਲਾਈ॥ਭਾਗਚਲੈਸੁ
 ਦਸੇਦਿਸਕੋਅਬਭੁਪਬਿਨਾਕਰੇਕੈਨਲਰਾਈ॥ਰਾਵਣਮਾਗਜੇ
 ਨੇਰਘਨੰਦਨਬਾਨਰਯਾਬਿਧਦੈਦਭੁਦਾਈ॥੪੦॥ਜਾਯਰਾਘਵ
 ਕੀਦਸਮੀਲਿਹਨੇਸੁਰਮੰਡਿਲਯੈਨਰੁਮਾਹਿਬਖਾਨੀ॥ਨਭਮੰਡਿ
 ਲਦੇਵਨਿਸਾਨਬਜੇਹਰਿਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਨੀ॥ਮੁਨਿ
 ਸਿਧਸੁਚਾਰਣਦੇਵਸਭੈਮੁਖੰਗਾਘਵਕੇਜਸੁਗਾਹਿਭੁਦਾਨੀ॥੩
 ਬਬੀਚਅਕਾਸਸੁਮੇਦਬਢੇਪੁਨਿਅਇਅਪਛਗਾਨ੍ਹਿਤਸੁਠਨੀ
 ॥੪੧॥ਰਾਵਣਕੇਤਨਤੇਨਿਕਸੀਰਵਿਜੋਤਿਸਮਾਨਸਜੋਤਿਭੁਦਾਨੀ
 ॥ਦੇਵਨਕੇਪੁਨਿਪੇਖਤੁਹੀਵਹੁਰਾਘਵਕੇਤਨਮਾਹਿਮਿਲਾਨੀ॥

ਭਾਗ ਅਹੋਰ ਸਕਿਧਰ ਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਨਯੋ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਰਾ
 ਵਨ ਕੇ ਸਮਾਯੋ ਰਮਤਾ ਤਮ ਨਹਿ ਕਤੁ ਜਗ ਮੇਹ ਮੁਜਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥
 ॥ ਵੈ **ਰਾ** ॥ ਅਦਾ ਪਿਸਾਤ ਕਦੇਵ ਹਮ ਹੋਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁ
 ਦ ਪਿਦੁਖ ਭੁਯਾ ਬਿਅਪ ਯਾ ਫਿਰੇ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਸੈਯਾ
 ॥ ਦਸਕਿਧਰ ਰਾਖ ਸਕੂਰ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਬਾਮਨ ਕੋ ਗਹਿ ਕੇ ਸਾਨਿ ਮਾਰੇ
 ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਾਹਿਦੈ ਖਕਰੇ ਮੁਨਿ ਹੋ ਸਕ ਮੈਰ ਮੇ ਪਰਦਾਰ ਮਸ਼ਾਰੇ ॥
 ਇਨ ਰਾਮ ਕਿ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਦੇ ਸਾਕੇ ਯੋ ਸਭ ਭੁਤ ਨਯਾ ਬਿਧਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੇ
 ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਕਹੇ ਸੁਰ ਆਪਸ ਮੇਹ ਸਨੈ ਰਦਤਾ ਪ੍ਰਬੈ ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪
 ੪ ॥ ਸੁਨਿ ਹੋ ਸੁਰ ਧਰਮ ਵਿਚ ਖਲੋਤੁ ਮਰਾਵਣ ਕੀ ਯਹ ਬਾਤਿ ਚ
 ਲਾਈ ॥ ਯਾਹ ਦੈ ਖਬੈ ਓਰ ਭੀ ਤਰ ਰਾਵਣ ਨੀਤਾ ਚਿਤਾਰਤ ਥੋਰ
 ਘੁਰਾਈ ॥ ਭੂਤ ਨਸਿਗ ਸਦਾ ਮਿਲ ਕੈ ਮਾਰਿਗ ਮਕਥਾ ਮੁਖ ਭੀਤ

ਰਗਾਈ॥ ਇਨਰਾਘਟੁਹਾਬਸੁਨਯੋਮਰਣਾਸਭਠੋਰਨਮੇਤਿਨ
 ਤੇਸਭਰਾਈ॥ ੪੫॥ ਸੁਪਨੇਦਿਨਗਤਿਬਿਖੇਦਸਕੰਧਰਗਮਸਦ
 ਉਰਮਾਹਿਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਕੇਸਮਬੋਧਕਆਜਭਯੋਯਹਿਕੋਧ
 ਬਡੋਜਗਰਾਖਸਰਾਈ॥ ੪੬॥ ਪੁਨਿਅੰਤਮੁਏਹਰਿਕੇਕਰਤੇਸੁਗਏ
 ਇਨਕੇਸਭਪਾਪਮਿਟਾਈ॥ ਸਭਬਿਧਟਟੇਦਸਕੰਧਰਕੋਇਨਰਾ
 ਮਕੀਆਜੁਸਯੋਜਸਪਾਈ॥ ੪੭॥ ਸੁਦੁਰਾਤਮਾਦਾਪਿਪਾਪਕਰੇਪੁ
 ਰਕੇਧਨਦਾਰਿਨਮੇਲਪਟਾਈ॥ ਉਰਪ੍ਰਾਤਿਜਗਾਦਿਵਾਰਕੋਰ
 ਘਨਿਦਨਅੰਤੁਸਮੇਨਗਧਿਆਈ॥ ੪੮॥ ਵਹਹੇਵਤਸੁਧਸਦਾਜਗਮੇ
 ਜਨਮਾਤਰਕੋਟਿਨਦੇਖਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਰਸਤਮਜਾਹਿਪੁਣਾਮਕ
 ਰੇਸੁਰਮੇਹਰਿਲੋਕਾਬਿਕੰਠਹਿਜਾਈ॥ ੪੯॥ ਸਿਕਰਠੇਰ ॥ ਤਿਭੁਵ
 ਨਦਿਖਮਦਸਾਸਕੋਜਨਮਾਰਕੋਰਣਮਾਹਿ॥ ਵਾਮਕਰਧਨਟੋਕ

ਧਰਦਖਹਸਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ ਫਿਰਾਪਾਤਿਦੇਸਸੁਲਾਲਹੋਸਰਦਲ
 ਤਜਹਿਸਰੀਰਾ॥ ਰਵਿਕੋਟਿਕੇਸਮਸੇਭਈਰਣਮਹਿਦੈਰਖਾਬੀ
 ਗ॥ ੪੮॥ **ਦੇਹ**॥ ਰਕਾਤਿਇੰਦਤਨਸੇਭਈਸੁਰਪਾਤਿਕਰੇਪੁਲਾਮ
 ॥ ਮੇਰੀਦੈਰਛਾਕਰੇਬੀਰਸਦਾਸੀਰਾਮਾ॥ ੪੯॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾ**
ਤਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਥਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਰਾਵਣਬਧੇਨਾਮ
 ਇਕਾਦਸ਼ੇਧਿਮਾਇ॥ **੧੧॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੋਵਾਚ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥** ਰਾਮਾਦਿਭੀਖਨ
 ਮੈਹਨੁਮਾਨਸਾਯੰਗਦਭਾਤਕਪੇਸਾਨਿਹਾਰੇ॥ ਗੁਲਕਰਾਜਤਥਾ
 ਨਲਨੀਲਪ੍ਰਸਿਨਭਮੇਰਖੁਨਾਥਉਚਾਰੇ॥ ਮੈਤੁਮਰੇਭੁਜਦੇਰੁਨਕੇ
 ਬਲਲੋਕਪਤੀਰਨਭੀਤਰਮਾਰੇ॥ ਸੁਰਯਚੰਦਰਹੇਜਬਲੇਤਬਲੇ
 ਤੁਮਰੇਜਸੁਭੈਨਮਸ਼ਾਰੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਨਿਕਥਾਤੁਮਰੀਜਗਭੀਤਰਗਾਵ
 ਹੰਗੇਜਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਈ॥ ਮੈਹਮਿਲੀਗਾਤਿਪਾਹਿਪਰਜਨਯਾਕਾਇ॥

ਕੇ ਸਭੁ ਦੋਖ ਮਿਟਾਈ॥ ਯੈ ਵਰਦਾਨ ਦਯੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਿਖੁ ਸਿਗਰ ਰੰਗ
 ਮਹੀਰ ਖੁਰਾਈ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਰ ਲਮਾਹਿ ਪਰੋ ਨਿਰਖ ਮੋ ਪਤਿ ਕੋ ਮਘ
 ਵਜਿਤ ਮਾਈ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਾਵੁਣ ਕੀ ਸਭੁ ਨਾਰ ਘਾਸਿ ਲੈ ਮੰਦੋਦ
 ਰ ਆਇ॥ ਓਰ ਤਾਹੂੰ ਮਖਰੋਵੁ ਹੀ ਗਾਵੁਣ ਕੋ ਢਿਰਾ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਸੋਈ
 ॥ ਕਾਂਚਨ ਕੀ ਜਿਨ ਕੀ ਨਗਰੀ ਗਜ ਜੂਲ ਤਜਾ ਦਰ ਪੈ ਮਤਿ ਦਾਗੇ
 ਪਾਵੁਕ ਪਾਕ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਬੈਦ ਪੰਡੇ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਦਾਗੇ॥ ਛਤ੍ਰ ਧ
 ਰੋ ਸਿਰ ਮੇਸਾ ਵਿਤਾਨਿ ਸਨਾਹਿ ਭੁਲੀ ਬਿਧ ਚੋਰ ਜੂਲਾਗੇ॥ ਸੋ ਪਤਿ ਆ
 ਜੁ ਪਰੋਰ ਲਮੇ ਮੁਖ ਪੁਰ ਭੁਰੇ ਸਿਰ ਕੀਟ ਬਿਸਾਗੇ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭੁਜ ਤੇ
 ਪਾਮਰਾ ਜਤੁਰੇ ਮਘ ਵਪੁਰ ਪਾਇ ਨ ਬੈਦ ਨ ਧਾਗੇ॥ ਅਹਿ ਗਜ ਭੁਰੇ
 ਜਿਨ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਜਲ ਨਾਇਕ ਜਾਪਦ ਕੇ ਜਪ ਧਾਗੇ॥ ਸੁਰ ਆਇ ਸੁਪੈ
 ਰਾਮ ਧੀਨ ਰਹੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਸੇਜ ਬਸਿਤ ਸਦਾਗੇ॥ ਸਿੰਦ ਸਮੀ ਲਿਰ

ਲੇਖਰਮੇਰਘਨਾਇਕਬਾਨਨਕੇਰਣਮਾਰੇ॥੫॥ਸੁਵਿਭੀਖਣੋਰ
 ਇਚਲੇਇਗਨੀਰਸੁਸੋਕਭਯੋਤਿਨਕੇਓਰਭੁਰੀ॥ਦਸਕੇਧਰ
 ਕੇਪਦਪਾਸਪਰੇਗਿਰਜਾਸਿਰਪਾਰਾਸੁਦੂਰਨਿਦੁਰੀ॥ਸੁਵਿਭੀਖ
 ਣਮਾਜੁਜਬੈਧਕਰੇਰਘਨਾਇਕਭਾਤ ਕੋਏਹੁਓਚਰੀ॥ਸੁਦਏ
 ਅਬਰਾਦੁਲਕੇਮਗਨੀਅਬਕਾਹਿਨਨਮਿਤੁਲਗਾਦੁਤਬਾਰੀ॥
 ੬॥ਗੀਯਮਾਲ **ਤੀਛੰਦ** ॥ਮਦੋਦਰੀਆਦਿਬਿਲਪੇਲੀਕਪਾਤਿਕੀ
 ਗਨਿਮਾ॥ਨਿਦੁਰਯਾਤਿਪਠਾਇਲੀਕਕਰੇਤਾਸਨਮਾਨਿਮਾ॥ਇ
 ਹਭਾਂਤਿਰਾਘਦਜੋਕਹਯੋਤੁਬਗਾਏਲਖਮਣਧਾਇਕੈ॥ਸਦੁਪਾ
 ਸਖਰੇਵਿਭੀਖਣਾਜਨੁਗਏਪੁਣਾਬਿਲਾਇਕੈ॥॥ਓਰਸੋਕਪੇਖ
 ਵਿਭੀਖਣੇਲਖਮਾਣਿਏਹੁਬਖਾਨੀਮਾ॥ਇਹਕੋਨਤੇਰੋਮਾਹਿਜ
 ਕੋਸੋਚਹੋਦਖਮਾਨੀਮਾ॥ਯਸਿਸੁਪੁਰਬਕੋਨਸਾਤੁਯਾਹਿਕੋਖ

ਹਿਭਾਖਯੋ॥ ਅਬ ਕੋਨ ਆਗੇ ਤੇ ਇਹੋ ਯਾਮਾ ਹਿਕੋ ਹੈ ਸਾਖਯੋ॥ ੯॥
 ਨਦੀ ਕੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਿਕਤਾ ਜਾਹਿ ਜਿਓ ਬਸ ਪਾਨਿ ਯੋ॥ ਮਿਲੇ ਕਬ
 ਹੁਨਾ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਦੇਹ ਦੇਹੀ ਜਾਨਿ ਯੋ॥ ਜਿਓ ਬੀਜ ਬੀਜਨ ਜੋ ਮਿ
 ਲੇ ਪਾਨਿ ਕਬ ਹੁਨਾ ਹਿਮਿਲਾਇ ਹੈ॥ ਤਿਓ ਭੁਤ ਭੁਤ ਨ ਮਾਹਿਸਾਇ
 ਆਈ ਸਬ ਸਭ ਰਮਾਇ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਤੁਮ ਦੇਹ ਮੈ ਹੋ ਮੈ ਰਸ ਗਲੇ
 ਕਾਲਵ ਸਭਿ ਪਜਾਇ ਹੈ॥ ਜਨ ਮਜਰਾ ਸੁਖੀ ਦੁਤਾ ਪਾਨਿ ਮਤਿ ਮਰ
 ਦੁਪਾਇ ਹੈ॥ ਅਜ ਸਰਬ ਭੁਤ ਨ ਕੋਰ ਚੇ ਪਾਨਿ ਹਨੇਈ ਸੁਸੁਪਾਲ
 ਕਾ॥ ਨਹਿ ਜੀਵ ਕੋ ਬਸ ਹੈ ਕਛੁ ਨਿਰਪੇਖ ਹਰਿ ਜਿਓ ਬਾਲ ਕਾ॥
 ੧੦॥ ਦੇਹ ਦੇਹ ਨ ਤੇ ਭਏ ਜਿਓ ਬੀਜ ਬੀਜਨ ਜਾਇ ਹੈ॥ ਦੇਹੀ ਨਿਰ
 ਲੇ ਹੋ ਸਦਾ ਨਹਿ ਜਨ ਮਮਰ ਦੇ ਪਾਇ ਹੈ॥ ਦੇਵ ਜੀਵ ਦਿਭਾ ਗਸਗ
 ਲੇ ਹੋ ਅਗਿਆਨ ਬਨਾਇਆ॥ ਜਨ ਮਧਿ ਪਾਥਿਨ ਸਨਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਕੇਫ ਲਜਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦਰਕਿਯੋਜਿਓਮਗਨਿਮੇਤਿਓ
 ਯਹਆਤਮਮਾਹਿ ॥ ਅਨਤਮਧਰਮਮਰੋਪਹੈਮੂਕ੍ਭ੍ਰਮੈਜਗਮਹੈ
 ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਯਹਦੇਹਸਿਜੋਗੁਤੇਭਾਸੇਮਾਤਮਮਾਹਿ ॥ ਅਸਤਰੂਪਜਗ
 ਬਿਖੈਕੋਧਿਆਵੈਜੋਮਨਮਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅ **ਵਿਲ** ॥ ਸੁਖਪਤਿਮਾ
 ਹਿਹਿਕਾਰਜਥੈਮਿਟਿਜਾਇਹੈ ॥ ਸਾਸਿਤਨਹਿਦਿਭੀਖਣਤਬਦਿਖ
 ਲਾਇਹੈ ॥ ਜਾਗਤਮਾਹਿਹਿਕਾਰਤਬਪੁਨਿਨਰਹੈ ॥ ਹੋਮੁਕਤਿਦਿ
 ਭੀਖਣਜੀਵਜਗਤੇਕਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਿਥਿਆਯਹਿਮਮਕ੍ਭ੍ਰਾਤਿਦਿਭੀ
 ਖਣਤਾਰਿਯੋ ॥ ਰਾਮਨਰਾਇਣਮਾਹਿਚਿਤਮਬਧਾਰਿਯੋ ॥ ਸਰਬ
 ਭੂਤਕੋਆਤਮਰਾਮਪਛਾਨਯੋ ॥ ਹੋਮਾਇਆਮਨੁਖਭੇਸਭਾਤਿਨ
 ਹਿਠਾਨਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਹਰਾਇਦ੍ਰੀਅਰਥਜਬਿਧੁਸੁਛਰਿਯੋ ॥ ਦੇ
 ਖਨਿਹਾਰਜਗਤਚਿਤਕੋਤੋਰਿਯੋ ॥ ਰਾਮਨਿਰੰਜਨਮਹਿਚਿਤ

ਕਾਠਿਜੋਰਿਯੋ। ਹੋਪਾਰਪਰੋਜਗਾਸਿਧਨਆਤਮਬੋਰਿਯੋ॥੧੬॥
 ਤਨੁਮੇਆਤਮਬੁਧਿਜਬੈਪੁਨਿਠਾਨਿਯੋ। ਆਤਮੁਤਪਿਤਮੀਤਤਬੈ
 ਪੁਨਿਜਾਨਿਯੋ। ਦੇਹਵਿਲਖਣੁਆਤਮਜਬੈਸੁਪੇਖਯੋ। ਹੋਆਤਮ
 ਭੂਤਪਿਤਬਿਧਨਕਹਿਕੋਲੇਖਯੋ॥੧੭॥ ਰਾਗਾਦਿਕਸੁਤਹੋਹਿਅ
 ਗਿਆਨਉਪਾਇਆ। ਸਬਦਾਦਿਕਬਹੋਬਿਖੈਬਹੁਤਘਰਮਾਇਆ
 ॥ ਸੈਨਕੋਸਭਿਤਾਰਜਭੂਮਿਸਤਣਾਨੀਏ। ਹੋਭੂਤਿਜਨੇਖਿਨਭੇ
 ਗਰਸਗਲਪਛਾਨੀਏ॥੧੮॥ ਸੋਕਨਿਦਾਰਸੁਭੈਠੋਗਮਭਿਗਧਿ
 ਆਇਯੋ। ਪ੍ਰਾਰਭੁਧਿਕੋਬਸਮਬਰਾਜਕਮਾਇਯੋ। ਭੂਤਭਵਿਖ
 ਤਭੁਬਸਗਲਸੁਖਜੋਇਗੋ। ਹੋਨੀਤਿਕਰੋਬਿਦੁਹਾਰਲੇਪਨਹਿਹੋ
 ਇਗੋ॥੧੯॥ ਰਘੁਦਰਮਾਇਸੁਮਾਨੁਕ੍ਰਿਯਾਮਬਕੀਜਿਯੋ। ਅਗਨਿ
 ਦਾਹੁਦੈਭੂਤਤਿਲੋਦਕਦੀਜਿਯੋ। ਰੇਵਤਰਾਵਣਨਾਗਿਮਹਾਮਤਿਦਾ

ਰਿਯੋ। ਹੋ ਬਰੇ ਲੰਕਰਾਵੇ ਜਾਇਨ ਲਾਇ ਸੁਬਾਰਿਯੋ॥੨੦॥ ਲੁਖ
 ਮਣੁ ਭਾਖੇ ਵਕਾਵੇ ਭੀਖਣ ਧਾਰਿਯਾ। ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸੁਆਯੋ ਸੋਕ
 ਨਿਵਾਰਿਯਾ। ਕਰੁ ਕਰਵਿ ਚਾਰ ਧਰਮ ਗਵਚ ਨਤਿ ਮਾਖਯੋ॥
 ਹੋ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਤ ਤਾਹਿ ਸਭੁ ਤਰਭਾਖਯੋ॥੨੧॥ ਰਾਵੁ ਦਬੋ ਨਿਰ
 ਸਿਸਧਰ ਮਨ ਹਿਲਾਗਯਾ। ਕੁਰਸ਼ੁ ਠਮੁਖ ਬੋਲ ਕਰਤ ਸੁਭੁ ਤਿਆ
 ਰਿਯਾ। ਪਰਦਾਰਾ ਅਭਿਰਾਮ ਰੰਖੀ ਮੁਨਿ ਗਾਨਿ ਹੋ ਸਕੋ। ਹੋ ਸੁਬ
 ਕਾਰਨ ਹਿਕਰੇ ਸੁਰਘੁ ਵਰਤਾਹਿ ਕੋ॥੨੨॥ ਸੁਨਿ ਬਿਗਸੇ ਰਘੁ ਨਾ
 ਥ ਸੁਬ ਚਨ ਅਲਾਯੋ। ਮਰਣ ਅਤਿ ਬੇਦੋਰ ਸੁਸਰਬ ਪਲਾਯੋ। ਸਿ
 ਸਕਾਰ ਅਬ ਕੀਜੇ ਯਾਹਿ ਬਨਾਇ ਕੋ। ਹੋ ਆਇ ਸਮੇਰੀ ਆਹਿ ਬੇਦ
 ਬਿਦਧਾਇ ਕੋ॥੨੩॥ ਰਘੁ ਵਰਾ ਆਇ ਸੁਸੀਸਵਿ ਭੀਖਣ ਧਾਰਿਯਾ
 ॥ ਸਿਸਕਾਰ ਹਿਤ ਤਾਹਿ ਸੁਕਰੀਤ ਯਾਰੀ ਯਾ। ਬਾਧ ਵਲੀ ਨੇ ਸਰਬ

ਸੁਤਾਹਿ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ਹੋਚਿਤਾਰਚਤਿ ਹਠੈ ਰਸੁ ਚੰਦਨ ਪਾਇ ਕੋ ॥
 ੨੪ ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਮੇਧਾ ਬਿਧਾਨ ਚਿਤਾ ਮਹਿ ਭਾਰਿ ਯੋ ॥ ਅਹਿਤਾ ਮਗਨੀ ਕਾ
 ਜਸੁ ਸਗਲ ਸਦਾ ਰਿਯੋ ॥ ਵਿਭੀ ਖਣ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਗਲ ਬਨਾਇ
 ਕੋ ॥ ਹੋਰਾ ਵਟ ਕੇ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿੰਗ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪਾਵੁ ਕਿਅਪਨੇ
 ਹਾਥ ਵਿਭੀ ਖਣ ਲਾਯੋ ॥ ਫੇਰ ਭੁਵਨੀ ਜਾਇ ਸੁਨੀ ਰਹਿਨਾਯੋ ॥ ਤਿਲ
 ਅਰੁਣਾ ਭਿਸੁਨੀ ਰਤਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ਕੋ ॥ ਹੋਰਾ ਵਟ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦੇ ਬੇਦ ਬਿ
 ਧ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਫੇਰ ਕਰੀ ਪਰਣਾ ਮਸੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਕੋ ॥ ਨਾਰਿਨ
 ਕੀਨ ਸਿਤੋਖ ਦੁਚਨ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਲੀਕਾਤੁ ਮਾਮਬ ਜਾਹੁ ਸੁਫੇਰ ਬਖਾ
 ਨੀਆ ॥ ਹੋਰਾਈ ਲੀਕ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸਗਾਵਟੁ ਰਾਨੀਆ ॥ ੨੭ ॥ ਰਾਮ ਸ
 ਮੀਪ ਸੁਬਹੁ ਰਵਿ ਭੀ ਖਣ ਮਾਇ ਕੋ ॥ ਦੀਨ ਸਮਾਨ ਸੁਬੋਠੀ ਸੀਸੁ ਨਿ
 ਵਾਇ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਸੁਸੈਨ ਸਹਿਤ ਮਹਾਂ ਬਲ ਛੀਜਈ ॥ ਹੋਕ ਪਿਨਾਇ

ਕਪੁਨਿਲਖਮਣਸਿਗਬਿਰਾਜਈ॥੨੮॥ਜਿਉਬਿਤਰਾਸੁਰਮਾ
 ਰਸੁਇੰਦੁਸੁਹਾਯੋ॥ਤਿਉਅਰਿਕੇਰਣਮਾਰਰਾਮਹਰਖਾਯੋ॥ਮਾ
 ਤੁਲਿਕਰੀਪੁਣਾਮਬਹੁਰਾਸਿਰਨਿਮਾਇਕੋ॥ਹੋਰਾਮਮਨੁਗ
 ਯਾਗਯੋਸੁਰਗਮੇਧਾਇਕੋ॥੨੯॥ਤੁਬਰਘੁਦਰਤਰਖਾਇਬਰ
 ਨਾਮਨੁਜੈਕਯੋ॥ਪੁਰਬਲਿਕਾਰਾਜਦਿਭੀਖਣਮੇਦਯੋ॥ਅਬਤੁ
 ਲਿਕਾਜਾਹਿਸੁਬਿਪ੍ਰਬੁਲਾਇਕੋ॥ਹੋਰਾਜਦਿਭੀਖਣਦਿਜੇਬੇਦ
 ਬਿਧਪਾਇਕੋ॥੩੦॥ਯਾਬਿਧਸੁਨਿਕੈਲਖਮਣਗਏਸੁਧਾਇਕੋ
 ॥ਬਾਨਰਕੋਸਿਰਦਾਰਸੁਲਏਬੁਲਾਇਕੋ॥ਹੋਮਕਲਸਭਰਨੀ
 ਰਸਮੁੰਦੋਮਾਨਿਮਾ॥ਹੋਰਾਜਤੁਲਕਸੁਭੁਭਾਲਾਦਿਭੀਖਣਠ
 ਨਿਮਾ॥੩੧॥ਪੁਰਜਨਣੀਨੇਸਿਗਉਪਾਇਨਪਾਣਮੋ॥ਦਿਭੀਖ
 ਣਲਖਮਣੀਮਲੇਗਏਰਣਘਾਣਮੋ॥ਦਿਤ੍ਰਿਕਰੀਪੁਣਾਮਰਾਮ

ਫਿਗਜਾਇਕੈ। ਹੋਪੇਖਵਿਭੀਖਣਗਜਰਹੇਹਰਖਾਇਕੈ॥੩੨॥
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਅਬਹੋਏਰਾਮਸੁਜਾਨੀਆ॥ ਓਰਮੇਲਾਇਕਪੇਸਹਰ
 ਮਬਖਾਨੀਆ॥ ਵੀਰਸਹਾਇਤਤੇਰੀਰਾਵਣੁਘਾਤਿਆ॥ ਹੋਲੀਕ
 ਵਿਭੀਖਣਗਜਾਮਾਜਮੇਥਾਪਿਆ॥੩੩॥ ਫੇਰਕਹਯੋਹਨਮਾਨ
 ਸੁਰਾਮਾਬਿਚਾਰਿਕੈ॥ ਵੇਕਰਜੇਰੇਪਾਸੁਸੁਖਰੇਨਿਹਾਰਿਕੈ॥ ਵਿਭੀ
 ਖਣਾਮਾਇਲੀਕਗਾਇਜਾਇਯੋ॥ ਹੋਰਾਵਣਕੇਬਧਮਾਇਕਸੀਮ
 ਸਾਹਿਇਯੋ॥੩੪॥ ਸ **ਵੈਖ**॥ ਜੇਕਛਸੀਅਕਹੈਮੁਖਤੇਪੁਨਿਬੇਗਸੁਮੇ
 ਫਿਗਮਾਨੁਬਖਾਨਾ॥ ਮਾਇਸੁਰਾਮਾਵਿਭੀਖਣਕੇਮਤੁਲੀਕਗਯੋ
 ਹਨਮਾਨਾਸਿਮਾਨੇ॥ ਲੀਕਧਸੇਹਨਮਾਨੁਜਬੈਤਬਪੁਜਤਗਾਖਸ
 ਜਾਨਮਹਾਨੇ॥ ਰਾਵਣਕੇਗਹਬਾਰਾਬਿਖੇਤਰਾਸੀਸਪਾਮੁਲਗਯੋ
 ਨਾਮਜਾਨੇ॥੩੫॥ ਤਰਮੁਲਾਬਿਖੇਸਿਯਜਾਇਪਿਖੀਸਾਵਿਸਮਤਿ

ਦੀਨ ਅਨਿਦਤ ਸਾਕੀ ॥ ਫਿਗ ਰਾਖ ਸੀ ਪਾਪ ਰਵਾਰ ਰਹੀ ਓਰ ਮਾਹਿ
 ਭੁਜੇ ਰਾਖੁ ਨਾ ਬਮੁ ਰਾਹੀ ॥ ਅਤਿ ਨਿਮਰ ਭਾਵ ਧਰੇ ਮਨ ਮੇ ਪੁਨਿ ਮਾਰੁ
 ਤੁਨਿ ਦਬੈ ਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਫਿਗ ਜੇ ਰੁਦੁ ਓਕ ਰਜਾਇ ਖਰੋ ਰਾਖੁ ਨਿਦਨ
 ਕੇਵਹ ਦਤ ਓਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਪਿਖ ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਮੁਖ ਮੇਨ ਭੁਜੀ ਪੁਨਿ
 ਪੁਰਬਾ ਸੀ ਮਿਤਿ ਤਾਂ ਓਰ ਮਾਈ ॥ ਲਖ ਰਾਖੁ ਵਦਤ ਪੁਸਿਨ ਭਈ ਹਨ
 ਮਾਨ ਪਿਖੇ ਮੁਖ ਮੇ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ਤਬ ਦਾ ਯੁਕੁ ਮਾਰ ਜਰਾ ਮਕਹੀ ਵ
 ਹ ਭੁਮਿ ਸੁਤਾ ਫਿਗ ਬਾਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣ ਮੇ ਸਰੀ ਵੀ ਮ
 ਲੈ ਅਵਨੀ ਦਹਿਤਾ ਕੁਲ ਲੀਰਾ ਪੁਰਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਲਖ ਮਨ ਬਿਗ
 ਜਤ ਸੀਗ ਸਦਾ ਕਪਿ ਕੀ ਧੁਜਿ ਨੀ ਪੁਨਿ ਮਾਹਿ ਮਪਾਰੇ ॥ ਰਣ ਰਾਵ
 ਦੁਪੁਤ ਸਮੇਤਿ ਹਨੇ ਬਲ ਬਾਧਵ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਸੁਵਿ
 ਭੀ ਖਣ ਕੇ ਭੁਜਰਾ ਜਦ ਮੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ਪਤਿਗ ਮਸੁਖੇ ਮਓਚਾਰੇ ॥ ਇਹ ਭੁ

ਤਿਸੁਨੇਪਤਿਵਾਕਜਬੈਤਰਖੀਸਿਖਾਜਿਓਸਸਪਾਇਸਵਾਰੇ॥੩੯
 ॥੨੯੭॥ ਗਰਗਰਬਾਨੀਸੀਖਪੁਨਿਲਾਰੀਕਰਨਬਖਾਨਾਕਿ
 ਪਿਆਰੇਅਬਤੋਹਕੇਦੇਵੇਮੇਹਨੁਮਾਨਾ॥੩੯॥ ਤੇਰੇਵਾਕਬੋਰਬੋਰ
 ਤੀਨਲੋਕਕੇਮਾਹਿ॥ ਰਤਨਅਰੁਖਨਾਪਿਖੋਹਨੁਮਾਨਮਨਮਾਹਿ
 ॥੪੦॥ ਸਵੈਆ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਸੁਨੇਸਿਖਵਾਕਜਬੈਗਿਰਜਾਹਨੁਮਾ
 ਨਸਭਾਤਿਅਲਾਈ॥ ਰਤਨਾਘਨਤੇਸੁਰਗਜਹਤੇਅਬਮੇਹਲਾਹ
 ਯੋਜਗਮੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਹਨਸਤੁਭਈਰਣਜੀਤਬਰੀਇਹਭਾਂਤਿ
 ਪਿਖੋਰਣਮੇਰਘੁਰਾਈ॥ ਹਨੁਮਾਨਕਿਵਾਕਸੁਨੇਜਬਹੀਮਿਥਲਾ
 ਪਤਿਕੀਦੁਹਿਤਾਹਰਖਾਈ॥੧੪॥ ਤਬਸੀਖਕਹੋਸਭਸੇਮਗਣਾ
 ਹਨੁਮਾਨਸੁਤੇਮਾਹਿਆਨਿਬਸਾਏ॥ ਅਬਬੇਗਪਿਖੋਰਘੁਨਿਦਨ
 ਕੋਹਨਮਾਨਸੁਰਾਘਵਾਆਇਸਪਾਏ॥ ਹਨਮਾਨਤਥਾਅਭਿਬੰਦ

ਦਕੈ ਸੁਰਘੁਤ ਮਪੇਖਨ ਕੇ ਪੁਨਿਆਏ। ਜਨਕਾਤ ਮਜਾ ਮੁਖਵਾਕਕ
 ਹੋਵਹਗ ਮਸਮੀਪ ਸੁਮਾਨ ਸੁਨਾਏ॥ ੪੨॥ ਜਾਹਿਨਿ ਮਿਤੁ ਸੁਸੇਤੁ
 ਰਚੇ ਜਲ ਸਾਗਰ ਬਾਨਰ ਸੈਨਾ ਮਿਲਾਈ॥ ਜਾਹਿਨਿ ਮਿਤੁ ਹਨੇਦਸ
 ਕੇਧਰ ਰਾਵੁ ਲਕੀ ਸਭ ਸੈਨਿਖ ਪਾਈ॥ ਸੇਸੀ ਯਹੈ ਅਬਲੇ ਦੁਖ
 ਸੋ ਪੁਨਿ ਸੋਕ ਕਿਆ ਵਕ ਮਾਹਿਤੁ ਪਾਈ॥ ਮੇਮਨ ਮੇਇ ਮਾਯਾ ਵਤੁ ਹੈ
 ਅਬ ਬੇਗਾਪਿ ਖੋਸਿ ਯਕੋਰ ਘਰਾਈ॥ ੪੩॥ ਯੇ ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਨੁ ਮਾਨਮ
 ਤੇਰ ਘੁਨਾਇ ਕਵੈ ਮਤਿ ਮਾਨ ਉਦਗੇ॥ ਮਾਇਕ ਸੀਯ ਸੁਭਾਰ ਦਿਜੇ ਮ
 ਮਸੇ ਯਾਮ ਤੇਵਹਿ ਮਾਗ ਮਸ਼ਾਰੇ॥ ਤੁਹਿ ਲਿਜੇ ਇਮਧਾਰ ਮਨੇ ਰਘੁ
 ਨਾਥ ਦਿਭੀ ਖਲਵਾ ਕਉ ਚਾਰੇ॥ ਜਾਹਿ ਦਿਭੀ ਖਲਵੇ ਗਾਮ ਬੈਜਨਕਾਤੁ
 ਮਜਾ ਦਿਗਲਿ ਮਾਠਿ ਹਮਾਰੇ॥ ੪੪॥ ਸੁਭਨੀਰਨ ਵਾਇ ਪਟੇ ਬਰਲਾਇ
 ਸੁਭਖਨ ਪਾਇ ਸਭੈ ਤਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਇਹ ਭਾਂਤਾ ਦਿਭੀ ਖਨ ਸੇਸਹ

ਪੰਨਕੁ ਮਾਰਗਯੋ ਪੁਰਮਾਂਹੀ॥ ਅਤਿ ਬਿਧਿ ਸੁਰਾਖ ਸਿਯਾ ਸਿਯਕੇ
 ਸੁਨਵਾਇਤ ਬੈਬਿਗਸੀ ਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਪਟਭੁਖਣ ਪਾਇਚ ਫੀਜਿ
 ਵਕਾਜਨੁ ਚੇਦਕਲਾ ਪਿਖਏਨ ਭੁਮਾਂਹੀ॥ ੪੫॥ ਯਸਟੀ ਜਿਨ ਤਾਬ
 ਬਿਰਾਜਤੁ ਹੋ ਸਿਰਪਾਗ ਸੁਰੇਚਕ ਹੋਤ ਨਲਾਏ॥ ਸਿਵਕਾਢਿ ਗਾਮਾ
 ਵਤ ਚਾਰਦਿਸਾ ਵਹਗਾਵਣ ਕੇ ਚੁਪਦਾਰ ਸੁਹਾਏ॥ ਫਿਗਸੀ ਯਗਏ
 ਕਪਿਦੇਖਨ ਕੋਤਿ ਨ ਮਥਛਟੀ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਹਟਾਏ॥ ਮੁਖਮਾਹਿਕਲਾ
 ਹਲਕੀ ਸਕਰੇਗਿ ਰਜਾ ਫਿਰਗਾ ਪਦਕੀ ਫਿਗਮਾਏ॥ ੪੬॥ ਕੋ **ਬਿਤੁ**
 ਦਰਤੇ ਨਿਤਾਹੀ ਸੀਯ ਪਾਲਕੀ ਮਸ਼ਾਹੀ ਪੁਨਿ ਗਾਮ ਸੁਖਕਾਰੀ ਸੁਦਿ
 ਭੀਖਣ ਚੁਚਾਰਤੈ॥ ਤਿਰੇਯਹ ਚੇਪਦਾਰ ਮਰੈ ਅਪਕਾਰ ਕਰੇ ਕਾਹੇ ਕੋਦਿ
 ਭੀਖਨ ਕਪੀਸਨ ਕੋ ਮਾਰਹੈ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਸਮਾਨ ਯਤ ਬਡੇ ਬਲਵਨ ਪੁ
 ਨਿਜਾਇ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕਪਿਜਾਨ ਕੀ ਨਿਹਾਰਤੈ॥ ਪਾਲਕੀ ਬਗਾਇ ਪੁ

ਨਿਪਾਇ ਨਸੋਆਇ ਸੀਯਸੇਰੀਫਿਗਬੇਗਰਾਮਮੇਸੇਹੀਓਚ
 ਰਹੈ॥੪॥ ਸੁਣੈ॥ ਸੁਨਿਗਮਕਿਵਕਤਜੀਸਿਵਕਾਪੁਨਿਪਾਇ
 ਨਸੇਹਰਏਚਲਾਮਾਈ॥ ਵਹਿਰਾਮਸਮੀਪਸੁਆਇਖਰੀਪਿਖ
 ਰਾਘਵਯੋਮਨਮਾਹਿਠਰਾਈ॥ ਯਹਕਾਰਖਕੀਹਿਤਸੇਹਰਚੀਅ
 ਬਮਾਇਕਸੀਯਸੁਦੇਉਤਜਾਈ॥ ਪਿਖਰੇਖਭੁਯੋਰਘੁਨੰਦਨਤੰ
 ਪੁਨਿਵਾਕਅਨੇਕਮਵਾਰਮਲਾਈ॥੪੫॥ ਵਹਸੀਯਸੁਨਾਹਿ
 ਸਤਾਰਸਕੀਲਾਖਮਨਿਬੁਲਾਇਸੁਣੇਹੁਓਚਾਰੀ॥ ਇਕਕਾਸਟਕੇ
 ਰਚਪ੍ਰਜਕਰੇਪੁਨਿਪਾਵਕਲਾਇਸੁਤਾਹਿਮਜ਼ਾਰੀ॥ ਅਬਲੇਕਸਭੈ
 ਨਿਜਨੈਨਪਿਖੇਵਿਸਵਾਸਕਰੇਰਘੁਨਾਥਮੁਰਾਰੀ॥ ਲਾਖਮੀਨਿਖ
 ਵੇਪੁਨਿਓਠਤਬੈਰਘੁਨਾਇਕਕੀਮਤਿਏਹੁਬਿਚਾਰੀ॥੪੬॥ ਲਾਖ
 ਮੀਨਿਸੁਕਾਸਟਪ੍ਰਜਕੀਯੇਪੁਨਿਪਾਵਕਤਾਂਹਿਲਗਾਇਦਈ॥ ਪੁਨਿ

ਗਮਸਮੀਪਸੁਆਇਖੜੇ ਲਾਖਮੀਨਿਤਥੈਮੁਖਮੋਨਲਈ॥ਪੁਨਿ
 ਜਾਨਕੀਆਪਗਈਫਿਗਪਾਵਕਜਾਇਪ੍ਰਦਛਨਤਾਹਿਦਈ॥ਸ
 ਹਿਨਾਰਿਨਦੇਵਅਦੇਵਪਿਖੇਮੁਖਭਾਖਤੁਹੇਵਤਬਾਂਤਨਈ॥੫੦
 ॥ਦੇਵਨਕੋਆਭਿਬੰਦਨਕੋਪੁਨਿਬਿਪਨਕੋਆਭਿਬੰਦਨਧਾਰੀ॥
 ਪਾਵਕਕੋਫਿਗਜਾਇਤਥੈਕਰਜੇਰਦਭਿਇਮਸੀਪਓਚਗੀ॥ਜੋਮ
 ਮਚੀਤਨਮੋਰਭੁਜੇਗਪੁਨਿਦਨਛੋਰਿਸੁਗਮਮੁਰਗੀ॥ਤੋਅਗਨੀ
 ਸਭਏਕਨਕੀਪਹਸਾਖਿਕਰਛਕਹੇਇਹਮਾਰੀ॥੫੧॥ਇਹਭਾਂ
 ਭਿਓਚਾਰਪ੍ਰਦਛਣਧਾਰਸੁਸੀਅਧਸੀਤਹਿਪਾਵਕਮਾਰੀ॥ਅਤਿ
 ਦੀਪਤਿਪਾਵਕਨਾਹਿਰੁਰੇਵਹਸੁਧਭਿਮਾਸੁਸਦਾਜਗਮਾਰੀ॥ਪਿਖ
 ਦੇਵਅਦੇਵਸਭੈਰੁਪੇਸੁਭਯੋਦਖਸਿਧਨਕੋਮਨਮਾਰੀ॥ਪਿਖਸੀ
 ਅਬਰੀਤਹਪਾਵਕਮੈਸਭਬਲਓਠੇਤਬਆਪਸਮਾਰੀ॥੫੨॥ਦੇ

ਹਰਾ॥ ॥ ਜਾਸੀਤਾਹਿਤਮੈਨਿਲੈਘੋਰਕਰੇਸਿਗਮਾ॥ ਮਹੋਪਿਮਾ
 ਰੀਜਾਨਕੀਕਿਹਬਿਧਤਜੀਸੁਰਾਮਾ॥ ੫੩॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤ**
ਮਰਾਮਾਇਦੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਤ੍ਰੇਦਮਾਦਜੋਧਿਮਾਇ
 ॥੧੨॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਉ **ਵਾਚ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਇੰਦਰਾਂਮੈਰਓਦੇਬਰਾਮੀਬ੍ਰ
 ਖਬਾਹਨਮਾਸਕੁਬਰਸੁਆਏ॥ ਦੈਕਮਣਾਸਨਮਾਇਤੁਹਾਮੁ
 ਨਿਚਾਰਣਸਿਧਸੁਸਿਗਸਹਾਏ॥ ਪਿਤਰਖੀਸੁਰਗਿਧੁਪਾਮੈਸੁਰ
 ਅਪਛਰਕੋਗਨਕੋਨਗਿਨਾਏ॥ ਮੈਰਸਭੈਸੁਰਬੈਠਬਿਬਾਨਨਿਰ
 ਮਜਹਾਂਸੁਤਹਾਂਚਲਾਏ॥ ੧॥ **ਦਿਹਰਾ** ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਸੁਰਾਮਜੀਕ
 ਰੋਬਡਾਈਤਾਹਿ॥ ਸੁਰਸਮੁਹਕਰੇਜੇਰਕੈਨਿਮਰਭਾਵਮਨਮਾਹਿ॥
 ੨॥ ਕਰਤਾਤੁਸਭਲੋਕਕਸਾਖੀਗਿਆਨਸਰੂਪਾ॥ ਵਸ੍ਵਪਮਾਹਿਪੁ
 ਨਿਅਸ੍ਰਮੈਭੁੱਖਯੋਤੇਰੋਰੂਪਾ॥ ੩॥ ਚੁਦਨਮੈਸਿਕਰਤੁਹੀਭੁੱਖਯੋਬੇਦ

ਨਮਾਹਿ। ਕਰਤਾ ਮਾਇਸ ਲੋਕ ਕਾ ਤੁੰਬਤ ਰਾਨ ਨਾਮਾਹਿ॥੪॥ ਕੁਝ
 ੩॥ ਅਸੁਨੀਕੁ ਮਾਰਤੇ ਰੇ ਕਾਨ ਹੋਊਦੁ ਰਪੁ ਭਚੇਦੁ ਮਾਇਨੇ ਸੁਤੇ ਰੇ ਨੇ
 ਨਜਗਾਂ ਜਾਨੀਯੋ॥ ਲੋਕ ਨਕੀਆਇ ਪਾਨਿ ਮੀਤਿ ਮਾਹਿਤੁ ਹੀਇਕ
 ਤੇਰੇ ਹੀ ਸਰਪਨਿ ਤੁਊਦਿਤਿ ਪਛਾਨੀਯੋ॥ ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਸੁਧ ਬੁਧ ਮੂਰ
 ਖਨ ਪਾਇ ਸੁਧਿ ਮੁਕਤ ਸਰਪੁ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ਕੈ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ਮਾਇਆ
 ਤੇਰੁ ਲਾਨੇ ਵਹ ਮਨੁ ਖਪਛਾਨੇ ਤੇਰੁ ਹੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਸੁ
 ਠਾਨੀਯੋ॥੫॥ ਅਕੁਲ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੁਜੇ ਜਨ ਜਗਤ ਚਿਤਾਰਤ ਹੀ
 ॥ ਚੇਤਨ ਰਾਮ ਸਰਪੁ ਸੁਤੇ ਹੀ ਨਿਹਾਰ ਹੀ॥ ਰਾਵੁ ਲਹੇ ਸਥਾਨ ਸੁਤੇ
 ਜਹ ਮਾਰਿਆ॥ ਹੋਦੁ ਸਟਵਹੀ ਮਾਭਿ ਮਾਨੀ ਤੈਰੇ ਗਣਿ ਮਾਰਿਆ॥੬॥
 ਪਾਏ ਪਦ ਹਮ ਬਹਾਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਮਾਰਿਆ॥ ਜਾਬਿਧ ਦੇਵ ਨਵੁ ਕ
 ਸੁਜੈ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਕਰ ਮਾਭਿ ਬੈਧ ਨਾਮਾ ਪਿਤਾ ਮਹਾਮਾਇਯੋ॥

ਤੇਗਮਧਰਮਪਥਿਮਾਹਿਸੁਬ੍ਰਹਮਅਲਾਯੋ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮੰਦਾਦਾ
 ਸੰਕਰਛੰਦ॥ ਦੇਵਤੋਕੋਬੰਦਨਤਾਬਿਸਨਜਗਤਅਧਾਰਾਧਿਮਾ
 ਹਿਤੋਕੋਗਿਆਨੀਅਧਰਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਮਜ਼ਗਾਹੇਯਾਮੋਰਭੁਪ
 ਦੇਖਦੇਦਬਿਹੀਨਤੁਹੈਏਕਾਸਤਰੁਪਸਰਬਾਰਿਦੇਤਰੇਖਨਗਿ
 ਆਨਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਣਮੋਰਮਪਾਨਨਿਸਚੇਬ੍ਰਾਧਿਕਰਿਕੈਰਿ
 ਦਧਾਰਾਕਾਟਸੰਸੇਬੰਧਨਜਗਾਬਿਖੇਦਗਨਿਦੁਗਾਯਤੀਪੇਖੇਜਾ
 ਹਿਕੋਨਿਜਮੋਹਕੋਕਰਨਸਾਗਰਮਰਤੰਨਕਿਰੀਦਕੋਮਮਬੰਦਿਨ
 ਗਵਿਭਾਸਾ॥੩॥ ਜਗਦਾਦਿਮਾਧਦੁਮਾਇਤੋਮਤੀਤਜੋਪਨਿਅਹਿ
 ਮੁਨਿਬੰਦਿਮੋਹਬਿਨਸਕੋਪੁਨਿਮਨੁਜਾਕੋਨਾਹਿ॥ਯੇਗੀਭਜੇਹਰਿ
 ਯੋਗਭਾਖੇਮਾਹਿਪੁਰਣਧਾਮ॥ਲੋਕਗਿਜਿਤਰੁਪਜਾਂਤਿਹਰਾਮਕੋਪ
 ਰਣਾਮਾ॥੧੦॥ ਭਾਵਮੋਰਮਭਾਵਪ੍ਰਤੀਤੀਨਲੋਸਿਵਮਾਦਿ॥ਭੋਗ

ਸਰਬਸੁਤਿ ਆਗਿਕੈ ਓਰਭੁਜੇਜਾਕੇਪਾਵਾ॥ ਨਿਤਸੁਧਸੁਬੁਧਯੋ
 ਗਮਨਿਤੁਪ੍ਰਣਵਸਰੂਪਾ॥ ਵੀਰਗਮਸੁਬੰਦਿਨਬਨਦੈਤਦਾਦਰੂਪ
 ॥੧੧॥ ਤੁਨਾਥਮੇਰੋਗਮਜੀਸਭਕਰੇਕਾਜਹਮਾਗਮਾਨਤੇਅਤੀ
 ਤਮਾਧਵਰੂਪਨਿਖਲਅਧਾਗ॥ ਭੁਗਤਿਗਿਮਸਰੂਪਭਾਵਿਤਰੂਪ
 ਤੁੰਭਵਤਾਰਾ॥ ਕਰਜੇਗਸੇਵੇਤੋਹਕੋਤਿਨਚੀਤਕੇਸਹਿਚਾਰਾ॥੧੨॥
 ਤੂੰਮਾਦਿਅੰਤਿਸੁਲੋਕਪਤਿਕੋਪਰਮਈਸੁਗਮਾਹਿ॥ ਲੋਕਮਾਨ
 ਸੁਲੋਕਕੋਆਧਿਗਿਮਤੁੰਜਗਨਾਹਿ॥ ਭੁਗਤਿਸੁਧਾਭਾਵਕੈਭੁਜਨੀ
 ਯਤੇਰੋਰੂਪਾਗਮਸੁਦਰਬੰਦਨਾਦੁਰਨੀਲਕਮਲਸਰੂਪਾ॥੧੩॥ ਅ
 ਤਿਮਾਨਤੁੰਗਤਿਮਾਨਹੈਕੋਸਕੇਤੋਹਪਛਾਨਾ॥ ਪੁਨਿਮਾਨਮਾਧਵਜ
 ਕਤਤੁਮੁ॥ ਨਿਕਰਤਤੇਰੋਮਾਨਾ॥ ਬੰਦਬਨੇਬੰਦਾਰਿਕਾਮੁਨਿਕਰਪ
 ਦਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਸਿਵਾਦਿਬੰਦਨਤੇਕਰੋਸੁਖਕੰਦਬੰਦੋਰਾਮਾ॥੧੪॥ ਸਾਸ

ਤਬੇਦਕਬਿਧਨਾਕਰੇਤੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ॥ ਨਿਰਬਿਖੇਰਿਅਮਾਨਮਨੰ
 ਦਤੰਨਿਤੁਰਾਮਾਮਾਹਿਅਨਾਦਿ॥ ਮਮਸੇਵਨੇਕੇਕਾਜਮਾਨੁਖਰੁ
 ਵਲੀਨੋਧਾਗ॥ ਮਧੁਰੇਸੁਮਰਕਤਦੁਰਦਰਘੁਦੁਰਬੀਦਿਨਾਸੁਹ
 ਮਾਰ॥ ੧੫॥ ਸੁਧਾਯੁਕਤਿਬ੍ਰਹਮਸਤੁਤਰੇਜੋਪਵੇਗੋਮਨੁਲਾਇ
 ॥ ਭਾਵਿਮਾਹਿਮਾਨੁਵਬ੍ਰਹਮਕੇਵਹੁਗਿਆਨਨੀਕੇਪਾਇ॥ ਰਾਮਾ
 ਸਾਮਸਾਕਾਮਸਤੁਕੇਦੇਨਿਤਰੇਆਹਿ॥ ਪਿਆਇਪਿਪਾਤੁਤਾਹਿ
 ਜੇਸੁਰੁਪਾਪਤਾਮਿਟਜਾਹਿ॥ ੧੬॥ **ਵਿਹਗ**॥ ਯਾਬਿਧਰਿਸਤੁਤਿਯੋ
 ਕਗੁਰਕਰੀਸੁਜੇਮਨੁਲਾਇ॥ ਬਿਦੇਹਸਤੁਕੇਗੋਦਲੈਨਿਕਸੇਪਾ
 ਵਕਆਇ॥ ੧੭॥ ਵਿਮਲਾਮਰਦਦਤਿਭ੍ਰਾਜਈਰਕਤਪਟੇਬਰਧ
 ਗਾਵਿਧਾਵਿਭੁਖਣਸੀਖਹੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਾਮੰਪਾਰ॥ ੧੮॥ ਜਗਸਾਖੀ
 ਵਹੁਪਾਵਕੋਰਘੁਦੁਰਕਰਤੁਬਖਨਾਬਨਮੋਮਰਪੀਮੋਬਿਖੇਸੇ

ਸੀਰਾਮਗਾਹਣਾ॥੧੯॥ਸੁਏਆ॥ਦਸਾਨਨਕੇਬਧਕਾਜਰਚੀਵਹ
 ਮਾਇਕਸੀਅਸੁਤੇਹਰਿਗਮਾ॥ਪ੍ਰੋਤਸੇਦਸਕੀਠਹਨੇਰਣਮੇਸੁਤ
 ਬਾਧਦਨਾਹਿਰਹੇਤਿਹਧਾਮਾ॥ਭੁਵਗਾਰਭਿਤਾਰਦਯੋਸਗਲੋਕਛੁ
 ਰਚਿਕਨਾਹਿਰਹਯੋਅਬਕਾਮਾ॥ਕ੍ਰਿਤਕਾਰਯਹੋਇਦੁਗੀਅਗਨੀ
 ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਾਸਿਯਾਦੁਹਗਾਘਦੁਬਾਮਾ॥੨੦॥ਤਬਪਾਦਕਪੁਜਸੁਸੀ
 ਯਗਹੀਰਘਨਾਥਭੁਮਾਮਨਮੋਹਰਖਾਏ॥ਅਨੁਪਾਇਨਿਅੰਕ
 ਨਿਵੇਸੁਧਗੀਪੁਨਿਤੀਨਹੁਲੋਕਜਿਨੇਸੁਤਜਾਏ॥ਪਿਖਰਾਮਸਿਯਾ
 ਇਕਆਸਨਮੇਦਮਕੈਸੁਰਨਾਇਕਤੁੰਖਿਣਾਏ॥ਸੁਗਦਾਗਦ
 ਵਾਕਸੁਰੇਸੁਰਕੀਕਰਜੇਰਦੁਭੁਹਰਿਕੋਜਸੁਗਾਏ॥੨੧॥ਇੰਦੁਭੁ
 ਵਛ॥ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥॥ਭੁਜੇਹੋਸਦਾਨੀਲਕੰਜੇਸੁਰਾਮੀ॥
 ਭੁਵਾਰੰਨਦਾਵਾਨਲਿਜਾਹਿਨਾਮੀ॥ਭੁਵਾਨੀਰਿਦਾਭਾਵਤਾਨੇਦਰੁਪੰ

ਭਵਾਭਾਵਹੋਤੋਭੁਜੇਸਿਭੁਚੁਪੀ॥੨੨॥ਸੁਰਨੀਕਦੁਖੀਘਜਾਨੇਖਪ
 ਏ॥ਨਰਕਾਰਦੇਤੋਨਿਰਕਾਰਗਾਏ॥ਪਰੇਸਿਪਰਾਨੰਦਰੁਪੀਵਰਿ
 ਸਟੇ॥ਭੁਜੇਭਾਰਨਾਸਿਪ੍ਰਭੰਗਮਇਸਟੇ॥੨੩॥ਪ੍ਰਪੰਨੀਖੰਡਲੀਦ
 ਦਤੇਸੁਗਮੀ॥ਪ੍ਰਪੰਨਾਰਤਿਹਾਰੀਕਹੋਤੇਤਨਾਮੀ॥ਤੁਪੋਯੋਗਯੋਗੀ
 ਸਸੇਦੇਸੁਨੀਤੋ॥ਕਪੀਸਾਇਮੀਤੋਭੁਜੇਗਮਚੀਤੋ॥੨੪॥ਸਦਾ
 ਭੋਗਭਾਂਜਾਂਸੁਦਰੇਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਸਦਾਯੋਗਭਾਂਜਾਂਸਮੀਪੇਦਿਭਾਸੀ॥
 ਰਿਦਨਿਦਕੇਦੇਸਦਾਰਾਘਦੇਸੀ॥ਦਿਦੇਤਾਤਮਾਜਨਿਦਰੁਪੀਭੁਜੇ
 ਘੀ॥੨੫॥ਮਹਾਯੋਗਮਾਯਾਯਦਾਈਸਧਾਰੇ॥ਨਰਕਾਰਲੀਲਾ
 ਤੁਦਾਤੁਦਿਖਾਰੇ॥ਤੁਦਨਿਦਲੀਲਾਕਥਾਪੁਰਣਕਾਨਾ॥ਭਵੀਤੀਹ
 ਲੋਕੇਸਦਾਨਿਦਮਨਾ॥੨੬॥ਮਹਿਮਨਰੁਪਾਸੁਰਾਪੀਵਮਾਤੋ॥
 ਨਵੇਦਾਖਿਲੇਸੀ॥ਮਹਿਭੋਗਰਾਤੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇਤੋਰੋਕਰੀਮੇਵਰਿਸਟ

॥ ਤਿਉ ਲੋਕ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ਮਾਨ ਨ ਜਣਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਲੇਤਾਰ ਕੇ ਖੁਰਾਰ
 ਮਾਭਿਰੁ ਪੀਯਾਰਾ ਭਾਰ ਦੇ ਤੇ ਬਨੇ ਮਾਗਿ ਰੂਪੀ ॥ ਲਸਤ ਪਦਮ ਨੇਤ੍ਰੀ
 ਮੁਖਿ ਚੰਦ ਕਾਰੀ ॥ ਭੁਜੇ ਗਘਰੇ ਸਿੰਦਰਾ ਪਾਰ ਪਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਰਾਧੀ ਸ
 ਨੀਲਾ ਭੁਨੀਲਾ ਗਕਾਂਤੀ ॥ ਬਿਰਾਧੀ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਬਧੇ ਲੋਕ ਸਾਂਤੀ ॥ ਕਿਰੀ
 ਟਾਰਿ ਸੋਭੇ ਭੁਜੇ ਸੁਭਈ ਸੀ ॥ ਭੁਜੇ ਗਮ ਚੰਦ੍ਰ ਰਘੁ ਨ ਮਧੀ ਸੀ ॥ ੨੯ ॥
 ਮਨੋ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਲਸੇ ਪੀਠ ਸੋਹੀ ॥ ਤਹਾਰਾ ਮਸੀਤਾ ਭਈ ਭਾਂਤਿ ਸੋਹੀ ॥
 ਲਸੇ ਹੋ ਮਦਰਣਾ ਤਹਿ ਤਪੁ ਜਭਾ ਸੀ ॥ ਭੁਜੇ ਗਮ ਚੰਦ੍ਰ ਸਦਾ ਮਾਰਿ
 ਤਿਨਾ ਸੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁ **ਤੋਵਾਚਾ** ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਰ ਪਤਿ ਭਾਖ
 ਯੋਰ ਘੁਪਤਿ ਬਹੁਰ ਵਿਸੇਸਾ ॥ ਬਹੁਰ ਭਵਨੀ ਸਹਿਤ ਤਹਿ ਮਾਏ
 ਮਾਪ ਮਹੇਸਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਨ ਨੈਨ ਸੁਖ ਦੇ ਨਿਤਿ ਨ ਨ ਭਿੰਮੈ ਬੈਠਿ ਬਿਬਾ
 ਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕਮਲ ਦਲ ਨੈਨ ਕੋ ਕੀਨੇ ਏਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਜ ਤਿਲ

ਕਜਬਹੋਇਗੋਤੋਤਅਯੋਧਯਾਧਾਮਾਤੁਬਮੇਮਾਵੋਗੋਤੁਤਾਦੇਖ
 ਨਤੋਕੋਰਾਮਾ॥੩੩॥ਅਬਯਾਤਨਕੋਪਿਤਕੋਦੇਖੋਰਾਮਮਹਾਨਾ॥
 ਤਬਨਭਰਾਮਨਿਹਾਰਿਯੋਦਸਰਬਮਾਂਹਿਬਿਬਾਨਾ॥੩੪॥ਜਦੁਪ
 ਸਾਨੁਜਗਮਪਦਾਮਕਰੀਪਦਭੁਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਭਰੇਗਾਲਿਲਾਯੋ
 ॥ਰਾਘਵਕੋਸਿਰਚੈਮਤਬੈਨਿਪਾਮਨਿਦਸੋਯਹਵਾਕਮਲਾਯੋ॥
 ਮੇਭਵਸਾਗਰਮਾਹਿਉਤੋਸੁਤਬੀਰਬਲੀਤਵਮੋਹਤੁਰਾਯੋ॥ਰਾ
 ਮਸੁਪੁਜਨਤਾਹਿਕੀਓਇਮਭਾਖਮਾਇਗਸਭਪਾਸਿਧਾਯੋ॥੩
 ੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਵਗਜਪਿਖਜੋਰਕਰਭਾਖਯੋਬੈਹਰਸੁਰਾਮਾਮੋ
 ਹਨਿਮਿਤੁਸੁਧਰਪਰੇਮਾਰੇਕਪਿਸਿਰਾਮਾ॥੩੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਅਮੀਮ੍ਰਿ
 ਤਬਸਾਇਕਪਿਦੀਜਿਯੋਜਿਵਾਇਮਾਬਿਕੀਜਿਯੋਸੁਰੇਸੁਮਾਇ
 ਸੁਹਮਾਰੀਆਤੁਥੋਤਿਯੋਉਚਾਰਪੁਨਿਮੀਮ੍ਰਿਤਕੀਧਾਰਕੋਜਿਵਾ

ਇਕਪਿਲਏਨਹਿਲਗੀਕਛੁਬਾਰੀਮਾਜੇਈਰਣਮਾਰੇਤੇਈਸ
 ਰਬਾਜਿਦਾਰੇਤਿਨਜੇਏਜਾਨੁਥੈਠੈਕਪਿਭਏਹਰਖਾਰੀਮਾਮੇਸੇ
 ਹਰਖਾਇਪੁਨਿਰਾਮਾਫਿਗਮਾਇਕਪਿਪੁਰਬਸਮਾਨਭਏਬਡੇਬ
 ਲਧਾਰੀਮਾ॥੩॥੧॥ਵਿਭੀਖਣਪੁਣਾਮਕੇਸੁਗਮਕੋਬਖਾਨਕੀਯੋ
 ਏਵਮਮਪ੍ਰੀਤਿਤਬਕਰਣਸੁਧਾਰਿਯੋਮੰਗਲਾਜਿਨਨਭਗ
 ਵਾਨਸਹਸੀਯਕਰਭੂਤਕੇਸਮੇਤਿਸਭਭੁਖਣਸਵਾਰਿਯੋਪ੍ਰਤ
 ਕੀਜਿਯੋਪਯਾਨਇਮਸੁਨਿਭਗਵਾਨਸੁਵਿਭੀਖਣਕੇਵਕਪਰ
 ਰਾਮਯੋਓਚਾਰਿਯੋਭਗਤਓਦਾਰਮੇਰੇਭਰਤਕੁਮਾਰਭਾਈਰਹੇਨਿ
 ਜੇਏਸਪਥਮੇਰੇਗੀਨਿਹਾਰਿਯੋ॥੩੫॥ਸਤ੍ਰਘਨਸਾਥਤਨਚੀਰਜ
 ਏਮਾਥਮਬਮੰਗਲਾਜਿਨਨਬਿਨੁਤਾਹਿਕੇਸੇਠਾਨਿਯੋਸੁਗੀਵ
 ਸਿਰਦਾਰਕਪਿਯੁਥਪਓਦਾਰਮਬਯਾਹੀਕੋਵਿਭੀਖਣਸੁਕਰੇਸਾ

ਮਾਨਿਯੋ। ਕਪਿਸਿਰਦਾਰਜਬਪੁਜਤਉਦਾਰਭੁਏਭੁਈਮਮਪੁਜਾ
 ਨਸਿਦੇਹਕਛੁ ਮਾਨਿਯੋ। ਰਾਮਯੋਬਖਾਨੀਸੁਦਿਭੀਖਣਪਛੁ
 ਨੀਗਹਿਹੇਮਮੋਪਟੇਬਰਸੁਰਤੁਨਮਤਾਨਿਯੋ॥੩੯॥ ਸੁਏਖਾ॥
 ਥਾਰਚਿਪੇਖਕਪੀਸਨਕੀਸੁਦਿਭੀਖਣਤਿਉਬਰਖਾਬਰਖਾਏ
 ॥ ਇਕਧਾਰਪਟੇਬਰਕੁਦਤਿਹੈਇਕਮੋਲਿਮਣੀਧਰਕੀਸਸੁਤਾ
 ਏ॥ ਇਹਭਾਤਿਪਿਖੇਕਪਿਪੁਜਤਹੈਰਘੁਨੰਦਨਤੈਗਿਰਜਾਹਰਖਾ
 ਏ॥ ਅਭਿਨੰਦਨਕੋਰਘੁਨੰਦਨਜੀਕਪਿਮੰਤੂਲਕੋਤਬਦੀਨਬਿ
 ਦਾਏ॥੪੦॥ ਸੁਰਯਕੇਸਮਤੇਜਲਸੇਇਹਭਾਤਿਬਿਬਾਨਦਿਭੀਖ
 ਣਲਿਅਏ॥ ਰਾਮਚਢੇਤਿਨਭੀਪਰਜੇਦੁਹਪਾਰਬਤੀਸੁਦਿਮਾਨ
 ਸੁਤਾਏ॥ ਅਕਿਨਿਧਾਇਸੁਸੀਖਲਈਜਸਪੁਜਬਤੀਉਰਮਾਹਿ
 ਲਜਾਏ॥ ਭਾਤਿਚਢੇਲਖਮਨਿਤਬੈਕਰਮਾਹਿਸਰਸਨਤੀਗਢਿ

ਗਏ॥ ੪੧॥ ਚਢ੍ਹ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾਨ ਸੁਰਾਮ ਬਲੀ ਸੁਰਬਾਨ ਰਕੋਇ
 ਹੁਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਅੰਗਾਦਿ ਮੌਰਵਿਭੀ ਖਣਜੇ ਕਾਪਿ
 ਮੌਰਬੂਝੇ ਸਿਰਦਾਰੀ॥ ਤੁਮਨੇ ਜਗਮੀਤਿ ਕੇ ਕਾਜ ਕਰੇ ਰਣ ਬਾਨ
 ਰਸੈ ਨਿਮਿਲਾਇ ਮਪਾਰੀ॥ ਅਬ ਮਾਇ ਸੁਮੋਹਦਈ ਸੁਭ ਕੋਤਹਿ
 ਜਾਹੁ ਜਹਾਂ ਰੁਚਿ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੪੨॥ ਦੋ **ਹਰਾ**॥ ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਸੈਨ ਮਿ
 ਲਾਇ ਕੋਤੁ ਕਿਸਾ ਕੀਧਾ ਜਾਹਿ॥ ਭੁਗਤ ਵਿਭੀ ਖਣਗਜ ਤੁਮ ਕਰੋਣੀ
 ਕਕੇ ਮਾਹਿ॥ ੪੩॥ ਇਦੁ ਲੋ ਸੁਭ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਹਨ ਪਰਖੈ ਕੋਇ॥ ਪਿਤੁ
 ਰਜਧਾਨੀ ਜਾਂਓ ਮੇਅਯੁਧਾਨ ਗਰੀਸੋਇ॥ ੪੪॥ ਸਿ **ਕਰਵੰਦ**॥ ਇ
 ਹੁਭਾਤਿ ਰਾਮ ਚਾਰਯੋ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਕਾਪਿ ਸਿਰਦਾਰ॥ ਕਰਜੇ ਰਬਹੁਰ
 ਵਿਭੀ ਖਣੈ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਕੀਨ ਚਾਰ॥ ਅਯੋਧਾ ਕੋ ਜਾਹਿਗੇ ਹਮ ਸਿ
 ਗਤੇ ਰੇਰਾਮ॥ ਪਿਖਰਾਜ ਤਿਲਕ ਸੁਕੁਲ ਤੇ ਕੋਸਲ ਯਾ ਪਰਣਾਮ

੪੫॥ ਫੇਰਿ ਆਇ ਸੁਕਰੇ ਗੋਹ ਮਦੇ ਸਾਮ ਪਨੇ ਰਾਜਾ॥ ਸਿਗਚਾ ਲੇਰਾ
 ਮਜੀਹ ਮਦੇ ਹਿ ਆਇ ਸੁਆਸਾ॥ ਤਬੇ ਤਿਰਾ ਮਬਖਾਨ ਕੈ ਪੁਨਿ ਭੁਖ
 ਯੋਰ ਘੁਰਾਇ॥ ਸੁਗੀਵ ਮੈਰ ਵਿਭੀ ਖਣਿ ਹਨੁ ਮਾਨਕੇ ਸਮਜਾਇ॥
 ੪੬॥ ਦਿ **ਹਰ**॥ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ ਸਭੈ ਚਢੇ ਪੁਸਪਕ ਯਾਹਿ ਬਿਬਾਨ॥
 ਚਢੇ ਕਪੇ ਸੁਰ ਸਹਿਤ ਬਲਾ ਵਿਭੀ ਖਨ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ ੪੭॥ ਸ **ਦੁਆ**
 ਗਿਰਜਾਇ ਹਭਾਂਤਿ ਚਢੇ ਸਭ ਹੀ ਸੁਕ ਬੇਰ ਕਿ ਆਸਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
 ਏ॥ ਰਘੁਨਾਇਕ ਆਇ ਸੁਪਾਇ ਉਮਾ ਸੁਵਿਮਾਨ ਤਬੈ ਨ ਭੁਮਾਹਿ ਓ
 ਰਾਇ॥ ਸਹਿ ਹਿ ਸਵਿਮਾਨ ਲਸੈ ਨ ਭੁਮੈ ਜਨੁ ਮਾਹਿ ਮਕਾਸ ਦਤੀ ਗਵੈ
 ਆਇ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇਰ ਘਨਾ ਧੁਸੁ ਭੇਚਢੁ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾਨ ਮਹਾਰ
 ਖਾਇ॥ ੪੮॥ ਮ **ਕਿਲ**॥ ਰਵਿ ਕੋਈ ਬਸ ਮਾਨ ਵਿਮਾਨ ਸੁਸੇ ਭਈ॥ ਤ
 ਪਕਰ ਲਹ ਯੋਕ ਬੇਰ ਚਿਤੀ ਪਖ ਲੇ ਭਈ॥ ਸਾਨ ਜਸੀ ਪਸ ਮੇਤਿ ਰਾ

ਮਸੁਖਦਾਇਕੋ॥ ਤੇ ਅਤਿ ਸੇਸੁ ਭੇਬਿ ਬਾਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਪਾਇਕੋ॥ ੪੬
 ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ॥ ਓ ਮਾਮਹੇ ਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ਯੁਧ
 ਕਾਂਡੇ ਤ੍ਰਿਯੇ ਦਸਾਧਿ ਅਯੋ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਉਦਾਰਾ ਸ੍ਰੈ ਯਾਗ
 ਹੁਓ ਰਾਨਿ ਹਾਰ ਸੁਰਾਮ ਬਲੀ ਗਿਰਜਾ ਸੀ ਅਕੋਰ ਘੁਨਾ ਬਉ ਚਰੀ
 ॥ ਤ੍ਰਿਸਿੰਗ ਪਰਾਧਰ ਸੀ ਸਾਬਿਖੇ ਯਹ ਲਿਕ ਪੁਰੀ ਸੀ ਅਲੇ ਹੁਨਿ ਹਾ
 ਰੀ॥ ਇਹ ਨੈਨ ਨ ਕੋਰ ਦਭੁ ਮਿਪਿ ਖੋਕਿ ਲਾਮਾਂ ਸਿਕਿ ਪਕਿ ਬਿਅਪ
 ਤਿ ਸਾਰੀ॥ ਇਹ ਠੋਰ ਭੁਯੋਂ ਕਪਿ ਰਾਖ ਸਕੇ ਮਿਥਣਾ ਦੁਹਿਤਾ ਅਤਿ ਸੀ
 ਗਰਭਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਇਹ ਠੋਰ ਬਿਖੇ ਦਸ ਕੇ ਠਹਨੇ ਜੁਕਹਾ ਦੁਤਰਾਖ ਸਕੇ
 ਜਗਰਾਈ॥ ਮਘਵਾਜਿ ਤੁਯਾ ਪਰਮਾਹਿ ਹਨੇ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਤ ਰੇਵਤ
 ਲਿਕ ਸਬਾਈ॥ ਇਹ ਠੋਰ ਬਿਖੇ ਘਟਕਾਨ ਹਨੇ ਮਮਾ ਮੈਰਘੁ ਨੀਅ
 ਰਿ ਸੈਨਿ ਖਪਈ॥ ਇਹ ਸੇਤੁ ਰਚੇ ਜਲ ਸਾਗਰ ਮੈ ਕਪਿ ਕੀ ਪੁਜਨੀ ਜਿ

ਨਮਾਹਿ ਲਿਖਾਈ॥ ੨॥ ਇਹ ਤੀਰਥ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪਿਖ ਯੇ ਪੁਨਿ ਸੇ
 ਤੁਸੁ ਬਿਧਿ ਨਾਮ ਕਹਾਏ॥ ਇਹ ਤੀਰਥ ਸਾਗਰ ਤੀਰਥ ਯੇ ਪੁਨਿ
 ਪੁੰਜ ਤਜਾਹਿ ਤਿਲੋਕ ਸੁਆਏ॥ ਅਤਿ ਪਾਵਨ ਤੀਰਥ ਏ ਪਿਖ ਯੇ
 ਜਗਦੇਖ ਨ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ॥ ਇਹ ਠੇਰ ਰਮੇ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਹਾ
 ਅਵਨੀ ਦਹਿਤਾ ਮਮ ਸੰਬੁ ਪੁਜਾਏ॥ ੩॥ ਇਹ ਠੇਰ ਦਿਭੀ ਖਲ ਸਾ
 ਗਰ ਕੇਤ ਦਸੰਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਿਲ ਯੇ ਮਮ ਮਾਨੀ॥ ਘਨ ਸੇਜਿ ਨ ਕੀ
 ਢਿਗ ਕਾਨ ਨ ਹੋਇ ਹਰੈ ਕਪਿਨਾ ਇਕ ਕੀਰਜ ਧਾਨੀ॥ ਤਹਿ ਆਇ
 ਸੁਰਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਡੀ ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਦਖਾਤੁ ਮੁਖ ਕਪਿਗਾਨੀ॥ ਕਪਿ
 ਨਾ ਇਕ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ਲਈ ਪਿਖ ਸੀ ਯਥੇ ਮਾਤਿ ਨ ਕੋ ਬਿਗਾਸ
 ਨੀ॥ ੪॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਿਬਾਨ ਓਠੇ ਨਾਉ ਕੋ ਪੁਨਿ ਸੀ ਯਨਿ ਹਾਰ ਸੁਰ
 ਮਮ ਲਾਏ॥ ਰਿਖ ਮੁਕਪ ਹਾਰ ਸੁਏਹੁ ਪਿਖੋ ਇਹ ਅੰਗ ਦਕੋ ਪਿਤ ਮੇ

ਰਣਘਾਏ।।ਇਹਪਚਿਬਟੀਪਿਖਯੋਜਿਹਠਹਰਗਖਸਮੋਹਅ
 ਨੇਕਖਪਾਏ।।ਅਗਸਤਸੁਤੀਖਣਾਮਾਸੁਮਏਪਿਖਯੋਚਹੁਓਰ
 ਸੁਰਕੁਸੁਹਾਏ।।੫।।ਸੀ**ਕਰਛੰਦ**।।ਇਹਤਾਪਸੀਵਰਵਰਨਨੀਇ
 ਗਪੇਖਯੋਸੁਖਦਾਇ।।ਇਹਚਿਤ੍ਰਕੂਟਨਗੋਤਮੋਬਹੁਭਾਂਤਿਰਹਯੋ
 ਸੁਹਾਇ।।ਇਹਠੇਰਮਾਏਕੇਕਈਕੋਪੁਤਭਰਤਕੁਮਾਗਪ੍ਰਸਿਨ
 ਕਰਣੇਮੋਹਕੇਦਹਮਾਹਿਭਗਤਉਦਾਗ।।੬।।ਭਾਰਦੁਆਜਮਾਸੁ
 ਮਪੇਖਸੀਤੇਏਹਯਮਨਤੀਗ।।ਭਗੀਰਥੀਯਹਪੇਖਯੋਅਤਿਪ
 ਵਨੋਜਿਹਨੀਗ।।ਸਰਯੂਨਦੀਯਹਿਪੇਖਯੋਤਟਮੰਗਪਯੁਅਪ
 ਗ।।ਅਯੁਧਮਾਹਿਪੇਖਏਅਭਿਬੰਦਨਾਤਿਹਧਾਗ।।੭।।ਰਿਖਭਾ
 ਰਦੁਆਜਮਾਸੁਮੋਇਹਭਾਂਤਿਮਾਏਰਮਾ।।ਦਸਚਾਰਪੂਰਣਵਰਖ
 ਮੋਬਿਤਪੰਚਮੀਸੁਖਧਾਮ।।ਪਿਖਭਾਰਦੁਆਜਮੁਨੀਸਕੇਸਹਕੁਤਿ

ਬੰਦੇ ਪਾਇਆ ਪੁਨਿ ਪੁਛ ਯੋ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਕੋ ਰਘੁ ਨਾਥੁ ਨਿਮਰਭਾਇ॥
 ੮॥ ਸਹਭਾਤੁ ਭਰਤ ਸੁਕੁ ਸਲਹੈ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਮੁਨਿ ਬਿਖਾਤਿ॥ ਸੁਰ
 ਭਿੰਖਮਾਹਿ ਮਯੁਧਾ ਪੁਨਿ ਜੀਵਤੀ ਮਮ ਮਾਤਿ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਦੁਆ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਨਿ ਦਰਏ ਹਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਸਭ ਕੁ ਸਲਹੈ ਨਿਜ ਨਗਰ
 ਮੈ ਪੁਨਿ ਭਰਤ ਜੋ ਮਤਿ ਮਾਨਾ॥ ੯॥ ਫਲ ਮੁਲ ਕਰਤ ਅਹਾਰ ਮੈ ਸਿ
 ਰਜਟਾ ਬਲ ਕਲਾ ਮਾਹਿ॥ ਭਵ ਪਾਦ ਕੋ ਕੋਰਾਜ ਮਰ ਪਯੋ ਹੋਰ ਤੇ
 ਵਰਾਹਿ॥ ਜੋ ਕਰ ਮਤੈ ਬਨ ਦੇ ਰੂ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਹੋਰ ਘੁਗਾਇ॥ ਸਿਖ
 ਹਰਨੁ ਰਾਖ ਸਮਾਰਿ ਮਾਪੁ ਨਿਲੀ ਕਮਾਰੀ ਜਾਇ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ਤੁ
 ਪਕਰਤੇ ਹਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ ਸੋ ਸਭ ਜਾਨ ਯੋ ਮੋਹਾਤਿ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮਸੁ ਪ੍ਰਗ
 ਦਿ ਜਗਿ ਮਾਇ ਮਤਿ ਨਹੀ ਤੇਗ॥ ੧੧॥ ਸਵੈਯੰ॥ ਤੁਮ ਪੂਰ ਬੁਨੀਦ
 ਰਚੇ ਜਗ ਮੈ ਜਨ ਕਾਰ ਲਤੈ ਤਿਨ ਮੈ ਸੁਪਤਾਯੋ॥ ਸੁਨ ਗਾਇਲਾ ਵਿਸੁ॥

ਰੂਪਤੁ ਹੀ ਨਰਾਮਤਿ ਕਨਾਮ ਸੁਤੇ ਹਕ ਹਾਯੋ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਕਰਤ
 ਚੇਤੁ ਰਾਨ ਨ ਨਾਭਿ ਸੁਦਾਰ ਜਤੇ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥ ਇਹ ਤੇ ਸਭ ਬੰਦਨ
 ਤੇ ਹਕ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਗ ਅੰਦਰਿ ਈਸ ਸਬਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੀਆ ਮਾਲ
 ਤੀਛਿ ॥ ਤੇ ਬਿਸੰਨ ਜਨ ਕ ਕੁਮਾਰਿ ਮਾਯ ਹਲਖ ਮੀਪ ਹਿਚਨ
 ਯੋ ॥ ਲਖ ਮੀਨਿ ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਰਖੁ ਦਰਸੇ ਸਨਾਮ ਬਖਾਨਿਯੇ
 ॥ ਤੈਆਪਾ ਮਪਨੀ ਮਾਯਾ ਕਰ ਜਗਤ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ ॥ ਚਿਤ ਸ
 ਕਤ ਸਾਖੀ ਸਰਬ ਕਾਨਭਿ ਸਿਦੇ ਨਾਹਿ ਲਿਪਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹਿਰ
 ਤਭੁ ਤਸੁ ਸਰਬ ਕੇ ਰਖੁ ਨਿਦੁ ਪੁਰਣ ਹੈਤੁ ਹੀ ॥ ਮੁਢਿ ਫਿਸਾਇ ਦਿ
 ਭਿੰਨ ਤੇ ਕੋਪਿ ਖੇਜਾਨ ਹਿਤੇ ਨਹੀ ॥ ਤੇ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਗੁ
 ਯੇਤੁ ਹੀ ਜਗ ਪਰਿਪਾਲ ਹੈ ॥ ਤੇ ਨਿਖਲ ਲੋਕ ਨ ਭੋਗਤਾ ਪੁਨਿ ਭੋ
 ਗਤੁ ਹੀ ਬਿਸਾਲ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਕਾਨਸੁਨ ਯੋ ਸਿਮਰਯੋ ਪੁਨਿ ਨੈਨ

ਨਕਰਜੋ ਦੇਖਯੋ॥ ਤੁਮੇਵ ਸਰਬ ਸੁਗਮ ਜੀ ਬਿਨ ਤੋਹ ਨਾ ਕਛੁ ਲੇ
 ਖਯੋ॥ ਅਹਮਾ ਦਿਗੁਣ ਕਰਮਾ ਯਾਤੇ ਜਗਤ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ॥
 ਤਵ ਸਕਤ ਪ੍ਰੇਰਿਯੋ ਲੋਕ ਸਗਲੇ ਰਾਮ ਤੋਹ ਸਮਾਯੋ॥ ੧੫॥ ਚੁੰਬ
 ਕਮਣੀ ਕੇ ਸੰਗਤੇ ਜਿ ਮਲੇਹ ਜਗਤ ਚਲਾਇਹੈ॥ ਜਕੁ ਮਾਯਾ
 ਤਿਉ ਰਾਮ ਜੀ ਤਵ ਸੰਗ ਜਗਤ ਬਨਾਇਹੈ॥ ਦਿੱਸੁ ਰਖਣ ਹੇਤੁ ਤੋ
 ਮਦੇਹ ਤੁਨ ਦਇਯਾਰਿਆ॥ ਸੁਤ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਤੋ ਦੋਰਾ ਠਥੁ ਲਊ
 ਚਾਰਿਆ॥ ੧੬॥ ਹਜਾਰਹੀ ਮਦੁ ਤਾਰ ਤੇ ਦੋਰਾ ਠਤੇ ਉਪਜਾਇਹੈ॥
 ਕਰਕਾ ਜਹਰ ਪਰਭਾਰ ਕੋ ਦੋਰਾ ਠਮਾਹਿ ਸਮਾਇਹੈ॥ ਅਮਦੁ ਤਾਰ
 ਤੋ ਰੱਕੀ ਕਥਾ ਪੁਨਿ ਸੁਨੇ ਜੇ ਜਗ ਗਾਇਹੈ॥ ਅਨੰਨ ਮਨ ਜਗਾਮੀ
 ਦਰੇਵ ਹਮੁ ਕਤ ਰਾਮ ਕਤਾਇਹੈ॥ ੧੭॥ ਅਮ **ਕੁਲ**॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੀਸੁ
 ਬਿਨਤੀ ਪੁਰਬ ਥਾਰੀਆ॥ ਭੁਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰੋ ਨਿਖਲ ਮੁਰਾਰੀਆ॥

ਦਸਰਬਪੁਰਬਤਪਸਾਪਿਖਬਿਗਸਾਇਓਹਿਰਘਕੁਲਮੇ
 ਅਵਤਾਰਲਯੋਤੈਮਾਇਕੈ॥੧੮॥ਦੇਵਨਕੇਤੈਕਾਰਖਸਰਬਸ
 ਧਾਰਿਮਾਮਨਵਤਨੁਨਰਿਧਾਰੇਬਰਖਹਜਾਰਿਮਾਲਿਕਦੁਹੁ
 ਹਿਤਕਾਜਕਰਮਤਾਂਕਰੇਗੋ॥ਹਿਪਾਪਹਰਣਜਸੁਭਵਨਸੁਪੁਰ
 ਣਕਰੇਗੋ॥੧੯॥ਬਿਨਤੀਕਰੇਸੁਰਾਮਕਾਨਮੇਧਾਰਿਯੋ॥ਮੇਰੇਗੁ
 ਅਬਪਾਵਨਕਰੇਮੁਰਾਰਿਯੋ॥ਸੈਨਸਹਿਤਹਮਾਰੇਭੋਜਨਲੀਜਿ
 ਯੋ॥ਹਿਕਾਲਸਦੇਰੇਪੁਤਰਾਮਨਪੁਨਿਕੀਜਿਯੋ॥੨੦॥ਦਿਹਰਾਰਾਂ
 ਮਤਥਾਮੁਖਭਾਖਕੋਆਸੁਮਕੀਨਨਿਵਾਸੁ॥ਸੈਨਾਸੀਖਸੁਬਾਤ
 ਸਹਪੁਜੈਮੁਨਿਸੁਖਰਾਸਾ॥੨੧॥ਅਕਿਲ॥ਰਘੁਦਰਯੋਮਨਮਾਹਿ
 ਸੁਬਹੁਗਬਿਚਾਰਯੋ॥ਅਬਹੀਬਨੇਸੁਦੁਤਤਹਾਪਧਾਰਯੋ॥ਹਨੁ
 ਮਤਕਹਯੋਸੁਰਾਮਅਖੁਧਾਜਾਈਯੋ॥ਹਿਰਾਜਕੋਘਰਜਾਇਸੁਕੁ

ਸਲਸੁਨਾਈਯੋ॥ ੨੨॥ ਸਿੰਗਵੇਰਨਗਰਮੇਜਾਇਗੁਹਸੁਪ
 ਲੀਜਿਯੋ॥ ਸਾਨੁਜਸੀਹਰਿਆਏਨਿਵੇਦਨਕੀਜਯੋ॥ ਨਿਦਗ
 ਮਮੇਜਾਇਭੁਰਤਕੋਰੇਰਯੋ॥ ਹਿਸਾਨੁਜਸੀਯਸਮੇਤਿਕੁਸਲਮ
 ਮਟੇਰਿਯੋ॥ ੨੩॥ ਸ **ਏਯਾ**॥ ਸੀਯਹਰੀਦਸਕਿਧਰਨੇਸੁਵਹੀਦ
 ਸਕਿਧਰਗਘਵਘਾਏ॥ ਜਿਕਛੁਮੇਸੁਕਰੀਚਰਘਾਭੁਰਤੋਸਭ
 ਜਾਇਸੁਦੇਹਿਸੁਨਾਏ॥ ਜੀਤਲਏਅਰਿਪੁਜਸਭੈਪੁਨਿਰਾਮਸਿ
 ਆਲਖਮੀਨਿਸੁਆਏ॥ ਕੋਸਸੁਬਾਹਨਸਿੰਗਬਤੁਕਪਿਰਾਖਸ
 ਕੀਧਜਨੀਬਹੁਲਿਯਾਏ॥ ੨੪॥ ਮ **ਕਿਲ**॥ ਯਾਂਬਿਧਤਾਂਕੇਪਾਸ
 ਸੁਕਹੀਬਖਾਨਕੋ॥ ਭੁਰਤਕਹੀਮੁਖਬਾਤਬਿਤਾਂਤਸੁਜਾਨਕੋ॥ ਬੇ
 ਗਸੁਆਯੋਮੇਵਿਗਰਾਮਬਖਾਨਯੋ॥ ਹਿਭਾਖਤਬਾਹਨੁਮਾਨਸੁਨ
 ਰਘਵਰਪਠਾਨਯੋ॥ ੨੫॥ ਸਿੰਗਵੇਰਨਗਰਾਦਿਗਾਮਾਯੋਪ੍ਰਥਮ

ਸੁਧਾਇਕੋ॥ ਮੀਠੀ ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਸੁਹਰਖ ਬਢਾਇਕੋ॥ ਦਸਰਥ
 ਕੇ ਸੁਤਰਾ ਮਸਖਾਤੇ ਪਿਮਾਰਿਆ॥ ਹੋ ਸੀ ਤਾਲਖ ਮਣ ਸਹਿਤ
 ਸੁਕੁ ਸਲਭਿ ਚਾਰਿਆ॥ ੨੬॥ ਭਾਰਦੁਆਜ ਕੀ ਮਾਇ ਸੁਗੁਹ
 ਪੁਨਿ ਪਾਇਕੋ॥ ਮਾਦੁ ਹਿਗਤ ਦੁਪਾਜ ਪਿਖੀ ਮਨੁ ਲਾਇਕੋ॥ ਅੰ
 ਸੇ ਮੁਖੇ ਬਖਾਨ ਰੋਮ ਹਰਖਾਨਿ ਮਾ॥ ਹੋਵਾ ਯੁਥੇ ਗਹਨ ਮਾਨ ਬਹੁ
 ਰਿਪੁ ਲਕਾਨਿ ਮਾ॥ ੨੭॥ ਏ **ਹਰਾ**॥ ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਸੁਪੇਖ ਯੋ ਪੁਰਮੇ
 ਕਹੀ ਸੁਸਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਰਿਜਾਇ ਸਰਪੁਨ ਦੀਪੇਖੀ ਪੰਨ ਕੁਮਾਰਾ॥
 ੨੮॥ ਨਿਦਰਾ ਮਬਹੁ ਰੇ ਗਯੋ ਸਰਪੁ ਉਤਰ ਸੁਪਾਗਾ॥ ਮਯੋਧਾ
 ਤੇ ਇਕ ਕੇ ਸਹੈ ਤਹਾ ਸੁਭਰਤ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੨੯॥ ਸ **ਵੈਖ**॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾਜਿ
 ਨਚੀ ਗਪਿਖੇ ਭਰਤੇ ਮੁਖ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਸਾਸੁ ਮਾਹਿ ਬਸਾਇ॥ ਮਲਪੇ
 ਕਸਰੀ ਰਸੁ ਸੀਸ ਜਟਾ ਦੁਮਛਾ ਲਨ ਕੇਤਨ ਪਾਟ ਬਨਾਇ॥ ਫਲ

ਮੁਲਾਅਤਾਰਕਰੈਨਿਸਮੈਨਿਸਬਾਸੁਰਰਾਮਸਦਾਉਗਧਿਆਏ॥
 ਰਘੁਨਾਥਸੁਪਾਇਨਪਾਵਰੀਕੇਵਿਗਜਾਇਸੁਸੀਦਰਨਿਮਾਊ
 ਚੁਕਾਏ॥੩੦॥ਪੈਰਾਮਮਾਤਬਜੀਰਬਡੇਵਿਗਹੱਸਤਹੀਰਗਵਪ
 ਰਧਾਰੇ।ਧਰਮਮਨੋਧਿਤਮੁਗਤਿਹੈਇਹਭਾਂਤਿਰਘੁਤਮਭ੍ਰਾਤਾਨਿ
 ਤਾਰੇ।ਜੇਰਦੁਊਕਰਪੈਨਕਮਾਰਸੁਗਮਕੇਭ੍ਰਾਤਕੁਏਹੁਊਚਾਰੇ॥
 ਜੇਰਘੁਬੀਰਹੱਤਬਨਦੀਰਿਕਤੁਜਿਨਕੋਊਰਮਾਹੀਚਿਤਾਰੇ॥੩੧॥
 ਤੁੰਜਿਨਕੀਉਰਸੇਠਕਰੇਤਿਨਰਾਮਸੁਤੇਪ੍ਰਤਿਖੇਮਊਚਾਰੇ।ਤੇਹ
 ਰੀਦੇਗਮਭ੍ਰਾਤਹੈਅਬਸੇਕਤਜੇਭਵਭੀਤਰਭ੍ਰਾਗੇ।ਯਾਹਿਮ
 ਹੁਗਤਿਰਾਮਮਿਲੇਉਰਸਾਚਰਾਹੈਅਹਿਵਾਕਹਮਾਰੇ।ਕੇਕਈਨਿਦ
 ਨਰਾਮਅਹੇਯਮੁਨਤੁਟਪੈਰਿਖਭੁੰਨਮਸਾਰੇ॥੩੨॥ਹਨਗਵਣ
 ਰਾਮਸੁਸੀਯਲਈਰਘੁਨਾਥਬਲੀਅਬਹੈਪੁਨਿਆਏ॥ਅਰਥ

ਨ ਕੋ ਪਰਪੂਰਣ ਹੈ ਲਖ ਮਨਿ ਸਿਧਾ ਸਹ ਰਾਮ ਸੁਹਾਏ। ਸਭ ਰਾ
 ਖ ਸਮੀਕਾ ਪਸੰਗ ਲਏ ਭੁਟ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਨ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਏ॥੩੨
 ਭਾਤਿ ਕਹ ਯੋਹ ਨੁਮਾਨ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਕੋ ਸੁਤ ਕੋ ਕਈ ਕੋਹ ਰਖਾਏ॥੩੩
 ॥ ਅਮ **ਕ੍ਰਿਸ਼** ॥ ਹਰਖ ਮੂਰਛਾ ਮਾਈ ਭਰਤ ਕੁਮਾਰ ਕੋ। ਪਰੇ ਭੂਪਿ ਪਰ
 ਜਾਇ ਨ ਰਹੀ ਸਿਭਾਰ ਕੋ। ਬਹੁ ਰਭਰਤ ਧਰ ਉਠੇ ਸੁਦੇਹ ਸਿਭਾਰਿ
 ਮਾ। ਹੋਲਏ ਹਨੁ ਗਾਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਚਾਰਿ ਮਾਮਾਨਿ ਦੋ
 ਬਹੁ ਨੀਰਨੈ ਨਨ ਤੇ ਆਇਯੋ। ਹਨੁਮਾਨ ਕੋ ਭਰਤ ਸੁਤਾ ਹਿਨ ਦੁਇ
 ਯੋ। ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਧੋ ਪੁਨਿ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਜਗਾ ਆਇਓ। ਹੋ ਕਰਣਾ ਕਰ ਰਿਦਿ
 ਗਮ ਦੁਕ ਸੁਨਾਇਓ॥੪॥ ਗੰਗਾ ਮਾਲਤੀ **ਛੰਦ**॥ ਤੈ ਕਹੀ ਪਿਆ
 ਰੀ ਬਾਤਿ ਮੇ ਕੋ ਤੋਹਿ ਕੋ ਅਬ ਦੀਜਿਯੋ। ਸੋਹ ਜਾਰ ਬੁਧੇ ਨੁ ਨੀਕੇ ਤਾਉ
 ਪਾਇ ਨ ਰਹੀ ਜਿਯੋ। ਸੋਗਾ ਮਨਿ ਕੇ ਜੇਰ ਚੇਨ ਦੁਸਾਤ ਕੀਨਾ ਸੋਹਨੀ

ਆਕੁਰਣ ਸੋ ਪਰਪੁਰਣਾ ਚੁਨਣੀ ਜੇ ਯੇ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ॥ ੩੪ ॥ **ਦਿਹ**
ਰਾ ॥ ਅੰਸੇ ਭੁਰਤ ਬਖਾਨ ਕੈ ਬਹੁ ਰੋਕ ਰੇ ਬਖਾਨ ॥ ਓ ਮਾਪਦਨ ਭੁਤ
 ਕੇ ਕਹੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੇ ਜਨ ਮਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਸੁਨਿ ਭੁਏ ਬੇਰ
 ਮਗਏ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਕਥਾ ਪਿਆਰੀ ਸੁਨੀ ॥ ਆਜੁ ਸੁਕਾਨ ਨ
 ਮਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਤੇਹ ਬਖਾਨੀ ਮੋਹ ਕਲਾ ਯਾਣੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ॥ ਆਜੁ ਸੁ
 ਸਾਚੀ ਮੇਧਿ ਖੀਲੈ ਕਿਕ ਕਥਾ ਅਨੂਪ ॥ ੩੭ ॥ ਦੁਰਖ ਸੈ ਕਿਹੈ ਜਾਹਿ
 ਪੁਨਿ ਜੀਵਤ ਜੇ ਨ ਰਹੇਇ ॥ ਕਹਤ ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਤਿ ਜਨ ਪਾਵਤਾ ਮਾ
 ਨ ਦਸੇਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਭੁਯੇ ਸਮਾਗ ਮੇਕੀ ਸਨ ਸੇਰ ਪੁਬੀਰ
 ॥ ਤੰਤੁ ਬਖਾਨੇ ਮੋਹ ਕੋਹੇਇ ਪੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧੀਰਾ ॥ ੪੧ ॥ **ਅਮ੍ਰਿਤ** ॥ ਭੁਰ
 ਤ ਮਹਾਤਮ ਯਾ ਬਿਧ ਜਬੈ ਸੁਭਾਨ ਯੋ ॥ ਰਾਮ ਚਰਿਤ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁ
 ਸਗਲ ਬਖਾਨ ਯੋ ॥ ਕਪਿ ਤੇਰਾ ਮਚਰਿਤ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਹੋਭੁ

ਯੋਪੁਸੰਨ ਸੁਭਰਤਸਤੁ ਘਨਾਮਲਾਯੋ॥੪੨॥ ਦੇਵਨਕੇਅਸਥਾ
 ਨਨਗਰਮੰਜੋਤਿਆ॥ ਨਾਨਾਬਲਉਪਹਾਰਪੂਜਾਵਹੁਤੇਤਿਆ॥
 ਸੁਭਿਵਿਤਾਲਕਬੰਦੀਉਸਤੁਤਿਪਾਠਿਕਾ॥ ਹੋਵਾਰਮੁਖਾਸਭਚ
 ਲੰਗਮਕੀਬਾਟਿਕਾ॥ ੪੩॥ ਨਰਾ **ਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਰਾਜਦਾਰਮੰਮ
 ਮਾਤਰਾਮਹੋਰਹੈਭੁਲੋ॥ ਸੁਸੇਨਅਸਨਗਕੀਰਥੀਪਦਾਤਿਆਚ
 ਠੋ॥ ਸੁਬਿਪੁਪੋਰਭੁਪਤੀਚਲੇਸਮੰਸਤਾਯਾਇਆ॥ ਅਲਿਕਰੇ
 ਅਯੋਧਾਮੁਤੀਮਣੀਸੁਲਾਇਆ॥ ੪੪॥ ਸੁਤੇਰਣਪਤਾਕਿਕਾ
 ਵਿਚਿਤੁਹੀਰਅੰਜਰੀ॥ ਲਗੇਸਮਸਤਮੀਦਿਗਬਲੀਵਿਚੰਖਣ
 ਕਰੀ॥ ਚਲੇਸਮਸਤਾਬੰਦੈਸੁਰਾਮਪੇਖਨੇਭੁਲੋ॥ ਤੁਰੰਗਸਿੰਹ
 ਜਾਰਮੈਸੁਨਗਆਪੁਤਿਚਲੋ॥ ੪੫॥ ਰਬਿਦਸਿੰਹਜਾਰਵੈਸੁਹੇਮ
 ਸੁਤੁਭੁਖਿਤਾ॥ ਚਲੇਸਮਸਤਦੁਬਲੈਉਪਾਇਨਾਮਦੁਖਿਤਾ॥ ਚ

ਚਲੀ ਸਮਸਤਗਾਨਿ ਆਸੁ ਬੈਠ ਪਾਲ ਕੀ ਵਰੀ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ
 ਰਕੈ ਸੁਮੁਰੁ ਪਾਦ ਕਾਧਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸਤੁ ਘਨ ਕੁਤ ਸਾਥ ਲੈ ਸੁਪਾਦੁ
 ਹੀ ਚਲੇ ॥ ਤਬੈ ਸੁਦਰਦੇ ਸਤੇ ਵਿਮਾਨ ਪੇਖ ਯੋਭੁ ਲੇ ॥ ਸੁਚੰਦ ਸੁਰ
 ਕੇ ਸਮੀ ਵਿਮਾਨ ਸੇ ਸੁੰਹਾਇਓ ॥ ਵਿਮਾਨ ਬਹੁ ਮਦੇ ਵਨੇ ਸੁਮਾਨ ਸੀ
 ਬਨਾਇਓ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਤਾਹਿ ਸਾਂਹਿ ਕੁਤ ਦੋ ਬਿਦੇ ਹਕੀਕ ਮਾਰਿਯਾ ॥
 ਸੁਗੰਧ ਅੰਧਿ ਭੀਖਣੈ ਸੁਮਤਿ ਰੀਠਿ ਦਾਰਿਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਯੋ ਪਿਥੋ ਜ
 ਨ ਹਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭਾਨਿ ਯੋ ॥ ਯੁਦਾ ਸੁਬਾਲ ਬਿਧਨ ਰਿਗ ਮਏ ਬਖਾ
 ਨ ਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਧੁਨੀ ਅਕਾਸ ਪੁਰਯੋ ਸੁਗਮ ਬੋਲ ਕੈ ਭੁਲੇ ॥ ਤੁਰੰਗ ਕਿ
 ਜਰੰਥ ਸੁਛੇ ਭੁਭੁ ਮਿਮੇ ਚਲੇ ॥ ਵਿਮਾਨ ਗਮ ਹੋਰਯੋ ਅਕਾਸ ਚੇ
 ਦੁਮਾਯਥਾ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ ਰਕੈ ਪਿਥੇ ਹਰਖ ਯੋਤੁਥਾ ॥ ੪੯ ॥ ਵਿਮ
 ਨਾ ਮਗਰਾ ਮਕੈ ਭੁਰਤੁ ਬੰਦ ਯੋਤੁਥਾ ॥ ਸੁਮੇਗ ਸਿੰਗ ਸੁਰਕੈ ਸੁਲੇਕ

ਬਿਦਰੈ ਯਥਾ॥ ਤੁਥੈ ਸੁਰਾਮ ਅਗਿਆਨ ਭੁਮਿ ਆਇਓ॥
 ਭੁਰਤੁ ਸਾਨੁ ਜੇ ਸੁਰਾਮ ਤਾਹਿ ਮੇ ਬਿਠਾਇਓ॥ ੫੦॥ ਭੁਰਤੁ ਰਾਮ ਪਾ
 ਏਕੈ ਸੁਫੇਰ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ॥ ਓਠਾਇ ਰਾਮ ਤਾਲ ਯੋਚਿ ਰਾਤੁ ਪੇਖ ਓਹ
 ਗੀ॥ ਸੁਰਾਮ ਅੰਕਰੋ ਪਕੈ ਲਯੋ ਗਰੇ ਲਗਾਇਕੈ॥ ਤੁਥੈ ਭਰੰਤ ਸੀ
 ਯਥਾ ਤੁਲਖ ਮਣਿ ਅਲਾਇਕੈ॥ ੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੋਨੋ ਕੋ ਪਦ ਬੀਰਿ
 ਨਾ ਕਰੀ ਸੁਭਰਤ ਬਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਅਕੁਲ ਭੁਰਤ ਜੀ ਸੁਖ ਸਮੁੰ
 ਦ ਮੇਨਾਇ॥ ੫੨॥ ਸੀਕਰਛੰਦ॥ ਸੁਗੀਦ ਅੰਯੁਵਰਾਜ ਮੰਗਦ ਜਾਂ
 ਬੁਦਾਨ ਭੁਦਾਗ॥ ਮੇਦਦੁ ਵਿਦ ਸੁਨੀ ਲਰਿਖ ਭੀ ਮਿਲੇ ਭੁਰਤ ਕੁਮ
 ਗ॥ ਗਿਧ ਮਾਰਨ ਮੰਗਦਾ ਖੁਸੁਖੇਣ ਮੇਨ ਲਬੀਗ॥ ਸਰਭ ਪਨਸ
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਮਿਲੇ ਭੁਰਤ ਸੁਧੀਗ॥ ੫੩॥ ਅਛਿਲ॥ ਸਰਭ ਕਪਿ ਮਾ
 ਨਵਰੁ ਪਤ ਬੈ ਪੁਨਿ ਧਾਰਕੈ॥ ਕੁਸਲਾਛ ਮਸਭ ਪੁਛਯੋ ਭੁਰਤ ਕੁਮ

ਰਕੋ॥ ਤਬ ਸੁਗੀਵ ਮਾਣਿਗ ਸੁਭਰਤ ਉਚਾਰਯੋ॥ ਹਿਤੋਹ ਸਹਇ
 ਤਰਾਮ ਈਕ ਪਤਿ ਮਾਰਯੋ॥ ੫੪॥ ਚਾਰ ਭਾਤ ਹਮ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹਿ
 ਬਖਾਨਯੋ॥ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੁਗੀਵ ਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਧਨ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਬਹੁ ਰੋਗ ਮੈਕੋ॥ ਹਿਫੇਰ ਕਰੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਲਖ ਮਣਧਾਮ ਕੋ
 ॥ ੫੫॥ ਪੁਨਿ ਦੇਹਾ ਬਮਿਲਾਇ ਸੀਯਾ ਢਿਗ ਜਾਇਕੋ॥ ਵਿਨੈ ਯੁਕ
 ਤਿ ਮਾਭਿ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਬਨਾਇਕੋ॥ ਪੁਜਤੁ ਰਾਮੁ ਖੜ੍ਹਾ ਉਭਰਤੁ ਲੇ
 ਆਯੋ॥ ਹੋਰਾਮ ਪਾਦ ਮੈ ਜੋਰ ਬਹੁਤਾ ਬਿਗਸਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਰਾਮ ਮ
 ਮਾਨਤੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹਕੈ ਮੈਦਯੋ॥ ਅਬ ਮੈ ਜਨਮ ਮੈ ਨੇਰ ਬਸਫਲੈ ਸ
 ਭੁਭਯੋ॥ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ਤੇ ਹਮ ਯੋਧਾ ਮਾਂਦਯੋ॥ ਹਿਦ ਸਗਲ ਸੇ
 ਨਾ ਕੋ ਸਕੀਯੋ ਤਵ ਭਾਵਯੋ॥ ੫੭॥ ਤੇਜਤੁ ਮਾਰੇ ਰਾਮ ਸੁਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪ
 ਰਯੋ॥ ਅਬ ਪਾਏ ਨਿਜ ਨਗਰ ਸੁਦੇ ਸਉਦਾਰਯੋ॥ ਮੈ ਸੇ ਭਰਤ ਕੁਮ

ਰਸਰਾਮ ਬਖਾਨ ਯਾਹਿ ਪੇਖ ਕਪੀ ਸੁਰਸਗਲਤ ਬੈਬਿਸਮਾਨ
 ਯਾਹਿ ੫੮॥ ਭੁਰਤ ਬਡਾਈ ਕਰੇ ਜਾਇ ਜਲ ਨੈਨ ਤੋ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਮ
 ਗਾਲਿ ਲਾਯੇ ਸੁੰਦਰ ਮੇਨ ਤੋ॥ ਤਾ ਬਿਬਾਨ ਕੋ ਯਾਨ ਤਹਾਂ ਸਭਾ ਮਾਇ
 ਅਸਾਹਿ ਮਾਸੁ ਮਭੁਰਤ ਪੁਨੀਤਿ ਸੁਦਖ ਗਵਾਇਆ॥ ੫੯॥ **ਦੋਹ**
ਰਾ॥ ਤਾ ਬਿਬਾਨ ਤੇ ਉਤਰੇ ਰਾਮ ਮਹੀਤ ਲਾਮਾਇ॥ ਪੁਸਪ ਕਪਰਮ
 ਬਿਬਾਨ ਕੋ ਭਾਖਤ ਰਾਮ ਸੁਨਾਇ॥ ੬੦॥ ਧਨ ਦਸਮੀ ਪੰਜਾਹਿ ਤੁਮੇ
 ਰੀਮਾਇ ਸੁਮਾਨਾ॥ ਦੈ ਸੁਦਲ ਕੁਬੇਰ ਹਧਾਰ ਯੇ ਤੁੰਤਾ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾਨ
 ॥ ੬੧॥ ਅਨੰਗ ਸੇਖ **ਰਛੀਰ**॥ ਗੁਰੂ ਬਾਸਿ ਸਟਕੋ ਪਦਾਰਥ ਬਿਦਰਾਮ
 ਚੰਦ ਜੀ ਨਿਦਾਇ ਸੀਸ ਮਾਪਨੈ ਸੁਹੇਮਾ ਮਾਸਨ ਦਯੋ॥ ਬਹੁ ਸਪਤੀ
 ਪਦਾਰਥ ਬਿਦਕੋ ਸੁਰੇਸ ਜਿਓਨ ਮੇ ਸੁਰਾਮ ਚੰਦ ਬੀਰਤੋ ਹਿਭਾਂਤਿ ਤੰਤ
 ਬੈਨ ਯੋ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਸਿ ਸਟ ਪੇਖ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਗੀਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਖ

ਵੇਸਕੋਬਿਠਾਇਪਾਸਤਾਲਯੋਗਲਾਬਾਸਿਘਰਾਮਕੋਬਿਛੋਰਦੁ
 ਖਜੇਹੁਤੇਨਿਹਾਰਗਾਮਚੇਦਕੋਪਲਾਇਮਾਜਸੇਗਯੋ॥੬੨॥ **ਇ**
ਤਿਸੀਮਤਮਧਾਤਮਰਾਮਾ॥ਇਣੇਉਮਾਮਹੋਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂ
 ਬੈਚਤਰਦਸੋਧੇਆਇ॥੧੪॥ਸੀਮਹਾਦੇਵਉ **ਦਾਦ** ॥ਸ **ਦੋਖ** ਕੇ
 ਕਈਨੰਦਨਜੇਰਦਉਕਰਗਾਮਕਿਪਾਸਸੁਬਾਤਉਚਾਰੀ॥ਰਾਜੁਦ
 ਯੋਹਮਕੋਰਘਨਾਇਕਾਮਾਦਰਕੋਤਮਮਾਤਹਮਾਰੀ॥ਮਾਜੁਭਯੋ
 ਮਮਰਾਜਦਹੀਤਮਲੇਹੁਕਿਪਾਕਰਗਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਯੇਮੁਖਭੁਖ
 ਭੁਯੋਮਾਤਿਨਿਮੰਰਗਾਘਟਕੋਪਦਬੀਧਨਧਾਰੀ॥੧॥ਸੀ **ਕਰਛੰਦਾ**॥
 ਬਹੁਭਾਤਿਬਿਨਤੀਤਾਕਰੀਲੈਮਾਤਿਸੇਗਾਰਸੇਗਾ॥ਤਥੇਤਿਰਾਜ
 ਸੁਤਾਲਯੋਪਿਖਭੁਰਤਪ੍ਰੀਤਿਅਭੰਗਾ॥ਮਾਇਮਾਕੇਸੇਗਾਮਿਲਨ
 ਰਚੇਸਟਾਹਰਿਧਾਰੀ॥ਨਿਜਰਾਜਅਨੁਭਵਜਾਂਹਿਕੋਸੁਖਗਿਆਨ

ਘਨਮਵਤਾਰ॥੨॥ਨਿਰੰਸਤਮਤਿਸੈਨਿਦਵੇਪਰਮਾਤਮਾਸ਼ੀ
 ਰਾਮਾਮਾਨਵਾਕਾਰਾਜਯਹਜਗਦੀਸਕੋਕਿਤਕਾਮਾ॥ਕੁਮਾਰੰ
 ਗਕੋਖਿਣਏਕਮੈਰੁਪਲੋਕਦੇਤਿਖਪਾਇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਵਿਸਟਿਨਿਮੇ
 ਖਤੇਪੁਨਿਲੇਤੁਸਭਉਪਜਾਇ॥੩॥ਲੀਲਾਚਹੋਉਰਕੀਤੀਅਤ
 ਬਰਚੇਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਨਾ॥ਕਿਅਹੋਇਕਿਪਾਨਰਰਾਜਕੋਵੇਰਮਾ
 ਪਤਿਭੁਗਵਾਨਾ॥ਤਦਪਿਭੁਜੇਜਿਹਭਾਂਤਿਤਾਂਤਿਮਕਰੇਤਾਕੇਕਾਮ
 ॥ਨਰਦੇਹਲੀਲਾਧਾਰਿਕੈਸਭਕਰਤਹੋਸੀਰਾਮਾ॥੪॥ਸਤ੍ਰਘਨ
 ਨਿਪੁਣਸੁਨਾਪਿਤਾਪੁਨਿਲਏਸਰਬਬੁਲਾਇ॥ਸਿਭਾਰਗਘਟ
 ਤਿਲਕਕੇਤਬਲਏਸਰਬਮਿਲਾਇ॥ਭੁਰਤਪੁਰਬਨਾਯੋਪੁਨਿ
 ਨਏਲਖਮਣਬੀਰਾ॥ਸੁਗੀਵਮੋਗਵਿਭੀਖਣੁਪੁਨਿਨਾਇਪੁਨਿ
 ਰੇਚੀਗ॥੫॥ਵਿਸੁੰਧਜਟਾਕਲਾਪਕੋਪੁਨਿਨਾਯੋਸੀਰਾਮਾ॥ਵਹਿ

ਮੰਦਨ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰੇ ਜਨ ਕਰਤ ਪੂਰਣ ਕਾਮਾ ਸਭ ਪਾਰਾਮਕਿਸੁ
 ਮਾਲਿਕਾ ਪੁਨਿ ਲੇਖ ਚੰਦਨ ਲਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਪਾਰਬਤ ਬਿਧਾ ਮਥਿ
 ਰਾਕੀ ਮਤਿ ਸਰਬ ਸੁਹਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਮ ਲਖ ਮਣਗਾ ਮਕੇ
 ਪੁਨਿ ਭਰਤ ਕਰੇ ਬਨਾਇ ॥ ਜਾਨਕੀ ਕੋ ਭੁਪ ਪਤਿ ਨੀਕਰ ਯੋਪਟ
 ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਸੀਮਤਿ ਮਣਪ ਦਨੇ ਦੁਗਾ ਪੁੰਨਿ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਪਾਰ
 ॥ ਫੇਰ ਸਗਲ ਨਦਾਇ ਕੋ ਤਹਿ ਬਾਂਨ ਰਾਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ੭ ॥ **ਦੇ ਹਰਾ** ਰਾ
 ਮ ਪਿਆਰੇ ਜਾਹਿ ਕੋ ਅਸ ਕੋ ਸਲਾ ਪਾਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ਦਏ ਪਟ ਭੁਖਣ
 ਸਗਲ ਕਪਿਨ ਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ੮ ॥ **ਛਪੇ ਛੰਦ** ॥ ਸਤ੍ਰਘਨ ਤਬੈ ਮਤਿ
 ਮਾਨਸੁ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਮਾਪ ਮਗਾਇ ॥ ਸੁਰਮ ਕੇ ਸਮੁਭੇ ਸੁਜੇਤਿ ਸੁ
 ਮੀਤਿ ਭੀ ਮਾਇ ॥ ਧਰਮ ਪਗਾਇਣ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਸੁਗੀਵ ਤਥਾ ਯੁਧਰਾਜ ਹਨੁ ਪੁਨਿ ਸੀਰਿ ਸੁਹਾਂਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਖਸ

ਰਾਜਵਿਭੀਖਣੇ ਤੇਰਥਰਾਜਮਸਦਰਭੁਟਾ। ਕਾਪਿਆਰੋਪਾਛੇ
 ਰਾਮਕੇਬਾਹਨਪਰਮਕੁਦਾਂਹਿਠਟਾ। ੯॥ **ਦੇ** **ਰ**॥ ਸੁਗੀਦਨਾਰਿ
 ਸੀਤਾਤਬੈਬੈਠਪਾਲਕੀਜਾਹਿ। ਨਗਰਾਮਯਯਾਸੁੰਦਰੇਮਹਿ
 ਮਾਨਕਬਿਪਾਂਹਿ। ੧੦॥ **ਕ** **ਬਿ** **ਤ**॥ ਹਰੇਰੰਗਘੋਰੋਗਹਿਮਾਤੁਲੀਨੇ
 ਜੇਰੇਰਥਬੈਠਸੁਰਗਾਜਮਿਲਦੇਦਨਜੇਜਾਇਐ। ਰਾਮਰਥਮਾਂਤਿ
 ਪੁਰਪਥਮੇਚਲਾਹਿਰਥਭੁਟੀਛਾਬਿਭੁਗੀਪੁਨਿਤੈਜੇਹੀਸੁਹਾਇਐ
 ॥ ਸਾਰਥਭੁਰਤਮੈਪ੍ਰਬਾਲਦੇਰੂਹਾਥਲੈਸੁਛੜਸੀਸਮਾਂਹਿਅੰ
 ਸਤੁਘਨਜੁਲਾਇਐ। ਬਿਜਨਭੁਦਾਰੇਪੁਨਿਲਖਮਨਿਧਾਰੇਕਰ
 ਚਮਰਕਮੋਸਾਮੋਰਖੇਸਜੁਫਿਰਾਇਐ। ੧੧॥ **ਸ** **ਦੇ** **ਯ**॥ ਸਿਧਸਮੁ
 ਹਸਭੈਸੁਰਮੰਡਲਮੋਰਰਖੀਸੁਰਜੇਮੁਨਿਗਿਆਨੀ। ਗਾਵਤੁ
 ਰਾਖਵਕੇਜਸਕੋਮਧੁਰਾਧੁਨਿ ਹਵਤਤਾਂਹਿਮਹਾਂਨੀ। ਨਗਤੁਰੇ

ਰੰਗਮਥੋਰਥਮੇਕਪਿਜਾਹਿਚਢੇਨਰਰੁਪਭਵਾਨੀ। ਭਿਰਮਿਦੇ
 ਗਸੁਸਿਖਨਕੀਪਦਵਾਨਕਕੀਧੁਨਿਭੁਰਸੁਠਾਨੀ॥੧੨॥ ਇਹ
 ਭੁੰਗਤਿਗਏਰਘੁਨੰਦਨਜੀਪੁਨਿਅੰਧਿਪੁੰਗੀਸੁਅਲੀਕ੍ਰਿਤਸਾਥੀ
 ॥ ਸਭਜੋਧਨਮੰਚਾਦਿਦੇਖਤਤੈਪੁਰਵਾਜਜਨਗਿਰਜਾਨਰਨਗੀ
 ॥ ਨਵਦੂਰਬਸਾਮਸਕ੍ਰੀਟਲਸੈਤਨਮੰਤ੍ਰਤਭੂਖਣਰਾਮਮੁਰਾ
 ਰੀ॥ ਅਰੁਣਾਇਤਲੋਚਨਰਾਮਪਿਖੇਅਤਿਮੰਦਬਢੇਸਭਚੀਤ
 ਮਝਾਰੀ॥੧੩॥ ਰਤਨਾਗਨਕੇਸੁਜਗਉਜਰੇਜਾਟਿਸੂਰਕਜਾਕਟਿ
 ਮਾਹਿਬਿਰਾਜੇ॥ ਅਤਿਪੀਨਭੁਜਾਂਤਨਪੀਤਪਟਿਬਰਲਸਕੈਪਿਖ
 ਜਾਂਘਨਦਾਮਨਲਾਜੇ॥ ਉਰਹਾਰਮਹਾਮੁਕਤਾਫਲਕੋਪਿਖਰਾਮਪੁ
 ਜਾਸਭਹੀਦਖਭਾਜੇ॥ ਸੁੰਗੀਵਸਖਾਅਤਿਸਾਂਤਬਰੁਕਪਿਸੇਵਤ
 ਰਾਮਰਵੀਅੰਤਿਛਾਜੇ॥੧੪॥ ਕਲਪਦਮਸੁਮਨਤੁਮਾਲਸੁਚੰਦਨ

ਅੰਕ ਸਤੁ ਰਲਗਾਏ॥ ਇਹ ਭੁਤਿ ਸੁਨੇ ਰਵਰਾਮਾ ਮਏ ਮੁਖਵਾ
 ਰਜਨਾ ਰਿੰਨ ਕੇ ਬਿਗਸਾਏ॥ ਧਰਮ ਰਿੰਨ ਸੋਧਨ ਸੀ ਸਚ ਫੀਘਰ
 ਕੇ ਸਭ ਕਾਰ ਯਾਦ ਰਭੁ ਲਾਏ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਰਾਮਾ ਨਿਹਾਰਤ ਬੀਸਿ
 ਰਫੁ ਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਏ॥ ੧੫॥ ਮਨ ਨੈਨ ਰਸਾਇਣ ਰਾਘ
 ਵੁ ਕੋਵਿਗ ਪਾਨ ਕਰੇ ਇਹ ਭੁਤਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮਨ ਕੇ ਸਭ ਰਾਮ ਕੇ
 ਅਗਾ ਮਿਲੀ॥ ਅਤਿ ਮਾਨੇ ਦੁਮੁਰਤਿ ਚੀਤਿ ਚਿਤਾਗੇ॥ ਕਰੁਣਾਵਿ
 ਗਰਾਮਾ ਨਿਹਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਬਿਛੋ ਹਨ ਕੇ ਦਖ ਦਰਨਿ ਦਾਗੇ॥ ਸੁਭਿਮ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰਿੰਨ ਅਖਿਰੁ ਨ ਕੋਜ ਗਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਮਬ ਫੈਰ ਸੀਭਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਕ
ਬਿਤ॥ ਇਹੁ ਭੁਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਭੁਨ ਜੇ ਮਹਾਨ ਪਿਤ ਸੋਭਤਾ ਅਪਾਰਤ
 ਹਿਗਏ ਰਘੁਨੰਦਨਾ॥ ਕਰੇ ਤੋ ਪ੍ਰਫੇ ਸੁਸਭੁ ਲੋਗਨ ਕਲੇ ਸਹਰੇ ਮਾ
 ਇਕੇ ਪਾਇ ਕਰ ਜੇ ਰਕਰੀ ਬੀਦਨਾ॥ ਜੇਈ ਪਿਤੁ ਨਾਰਿ ਸਭ ਬੀਦਿ ਨਾ

ਸਿਭਾਰਕਰੀਕੇਤੁਰਘੁਵੇਸਕੇਸੁਕਰੇਦੁਖਕੰਦਨਾਫੇਰਰਘੁਨਾ
 ਥਸੁਭਰਤਕੋਬੁਲਾਇਕਹੀਮੇਰੋਘਰਸਾਰੇਅਬਲੀਪੋਲਾਇਉ
 ਦਨਾ॥੧੧॥ਸਿਪਦਾਅਪਾਰਵਹਮੰਦਰਉਦਾਰਅਤਿਮੀਤਸੁਗੀ
 ਵਕੋਸੁਤਤੁਹਾਹੀਬਸਾਵਨਾਸਭਸੁਖਵਾਸਹਿਤਮੰਦਗਨਵੁ
 ਸਾਇਜੇਕਰੇਅਬਬੇਗਕਛਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾਗਾਮਜਿਓ
 ਬਖਾਨੀਸੋਈਕਰਕੈਭੁਵਾਨੀਪੁਨਿਭਰਤੁਕਪੇਸਕਹੇਸੁਨੇਮੱਨ
 ਭਾਵਨਾਗਾਮਅਭਿਖੰਕਕਾਜਸੁਨੇਕਾਪਿਗਾਜਅਬਚਾਰੇਹੀਸ
 ਮੁਦਕੋਨੀਗਮਹੇਲਿਵਾਵਨਾ॥੧੨॥ਦੁਤਜੇਈਬੇਗਧਾਰੀਕਰਿ
 ਕੋਬਿਚਾਰੀਅਬਪਠਯੋਕਪੇਸਕਾਜ ਤੇਰੇਭੁਜਮਾਵੇਹੀਜਾ
 ਮੁਦਨਹਨੁਮਾਨਮੰਗਦਸੁਖੇਲਜਾਨਯਹੀਬਲਵੇਤਕਾਪਿਰਾ
 ਇਨੇਪਠਾਵੇਹੀਹੇਅਘਟਲਵੇਪੁਨਿਵਾਯੁਵੇਗਗਾਏਜਬਸਾ

ਗਰਕੇਪੁਰਦੁਤਤੁਰਣਾਇਆਏਹੈ॥ਤੀਰਥਕੇਨੀਰਜਬਆਨੇ
 ਕਾਪਿਧੀਗਪਿਖਸਤੁਪਨਬੀਰਸਭਮਤੀਬੁਲਾਏਹੈ॥੧੬॥ਰਾਮ
 ਆਭਿਖੇਕਮਬਕੀਜਿਏਬਿਸੇਖਾਦਿਜਜੇਰਦੇਓਹਾਥਸੁਬਸਿਸਟ
 ਕੇਸੁਨਾਏਹੈ॥ਬਸਿਸਟਮੁਨਿਗਈਦਿਜਲਏਹੈਬੁਲਾਈਸਭ
 ਰਤਨਸੀਖਾਸੁਨਸੁਰਾਮਸੀਬਿਠਾਏਹੈ॥ਬਸਿਸਟਦੁਮਦੇਦੁਪੁ
 ਨਿਗੋਤਮਜਦਾਲਬਾਲਮੀਕਰਾਮਭਾਲਰਾਜਤਿਲਕਚਢਾਏਹੈ
 ਤੁਲਸੀਸੁਗੰਧਦਾਰਿਦਭਨਕੀਧਾਰਦੁਸੁਦਾਸਦਕੀਨਿਆਈਪੁ
 ਨਿਰਾਘਦੁਸਿਚਾਏਹੈ॥੨੦॥ਰਿਤੁਕਓਦਾਰਪੁਨਿਬਾਮਨਹਜਾ
 ਰਬਹੁਕੰਨਧਾਅਪਾਰਸਭਮਤੀਸੁਆਏਹੈ॥ਸਭਸੇਖਧੀਮਿ
 ਲਾਏਭਾਲਤਿਲਕਚਢਾਏਸਭਆਏਨਰੁਦੇਦੁਤਾਸੁਬਿਬਾਨਨ
 ਸੁਹਾਏਹੈ॥ਚਾਰੋਲੋਕਪਾਲਗੁਨਗਾਵਤਾਬਿਸਾਲਪੁਨਿਮਾਇਨ

ਤਬੀਚਸਰਦੇਦਭੀਬਜਾਏਤੈ॥ ਭਰਤਕੁਮਾਰਉਰਪ੍ਰੇਮਾਵਿਗਦਾ
 ਰਿਜਾਇਰਾਮਪਾਦਕੰਜਹਿਤਨੀਰਗੁਗਲਿਆਏਤੈ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰੇਮਨੈ
 ਨਦਾਰਮਿਲੇਜਾਹਿਕੇਮਸ਼ਾਰਪੁਨਿਭਰਤਕੁਮਾਰਰਾਮਪਾਦਯੋਪ
 ਖਾਰਯਾ॥ ਮਰਦਨਚੈਲਸੋਬਨਾਇਕਰੇਪਾਦਕੰਜਫੇਰਉਰਮਾਤਿ
 ਪਦਭਰਤਸੁਧਾਰਯਾ॥ ਚਿਦਕੇਸਮਾਨਜੋਈਛਤੈਮਹਾਨਪੁਨਿ
 ਪ੍ਰੇਮਕੋਅਧੀਨਸਤ੍ਰਧਨਸੋਉਭਾਰਯਾ॥ ਕਪਿਨਕੋਗਈਸੋਵਿ
 ਭੀਖਨਸੁਆਈਤਹਸ੍ਰੇਤਯੁਗਰਾਮਰਸੁਧਾਥਨਫੁਲਾਰਯਾ॥ ੨
 ੨॥ ਕਾਂਚਿਨਕੀਮਾਲਾਵਉਦਈਹੋਬਿਸਾਲਪੁਨਿਦੁਸਵਕੇਪ੍ਰੇਰਿ
 ਗਲਿਰਹੀਛਾਬਿਖਾਇਕੋ॥ ਰਤਨਮਪਾਰਮਾਣਿਜਗੀਜਾਮਸ਼ਾਰ
 ਹਾਰਰਾਮਨਰਨਾਹਕੇਸੁਰੇਸਦਯੋਆਇਕੋ॥ ਦੇਵਦੇਦਭੀਬਜਾਇ
 ਸੁਅਪਛਰਾਨਚਾਇਪੁਨਿਗੋਪ੍ਰਪਸੁਨਾਇਰਾਮਚੰਦਜਸੁਗਾਇ

ਕੋ॥ ਨਭੁ ਫੁਲਨ ਬਸਾਇ ਬਲਤਾਰ ਜਾਹਿ ਹੋਰ ਛੁਬਿ ਕਹਾਂ ਲੀ ਬਖ
 ਨੇ ਕਾ ਬਿਰ ਹੋ ਬਿਸਮਾਇ ਕੋ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਆ॥ ਨਵ ਦੁਰਬ ਕੇ ਸਮਸ
 ਮਤ ਨੁਪਦ ਮਾਇਤ ਲੋਚਨ ਹੋ ਬਿਗਸਾਏ॥ ਗਵਿ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਰ
 ਕੀਟ ਲਸੇ ਪੁਨਿ ਕੋਟਿ ਮਨੋ ਜਲਵਨ ਸੁਹਾਏ॥ ਬਿਜਲੀ ਸਮ ਪੀਤ
 ਦੁਕੁਲ ਲਸੇ ਛੁਬਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨਕੀ ਕਬਿ ਕੋ ਨ ਬਤਾਏ॥ ਮੁਖ ਸਾਰ ਦੇ
 ਦ ਸੁਹਾਇ ਘਨੇ ਤੁਨ ਭੂਪਰਚੇ ਦਨ ਲੇਪ ਲਗਾਏ॥ ੨੪॥ ਮਾਯੁਤ
 ਸੂਰ ਸਮਾਨ ਬਿਰਾਜ ਤੋਰਾ ਮਦ ਭੂਜ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਕਾਂਚ ਨਕੀ
 ਜੰਨ ਦੇਹ ਬਨੀਐ ਗਵਾਮਾ ਸਿਧਾ ਐ ਹਭਾਂਤਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਭੂਖਨ ਹੋਤ
 ਨ ਮਾਂਹਿ ਧਰੇ ਕਰ ਪਲਵੁਲ ਲਸੇ ਜਸਮਾਈ॥ ਮਗ ਸੁੰਦਾ ਮਾ ਬਿ
 ਰਾਜ ਤਸੀਨ ਹਿਤੁ ਹਿ ਪ੍ਰਭਾਵਰਨੀ ਮੁਖ ਜਾਈ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮ
 ਸੀਯਾ ਪਿਖਾ ਮਯੋਗਿ ਰਾਜਾ ਸਹਿਤ ਮਹੇਸਾ ਸੁਬ ਦੇਵ ਗਣ ਯੁਕਤਿ

ਸਿਵਉ ਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵਉ **ਵਾਰ** ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਸ ਮੇਤਿ ਸੁਰਾਮਤੁ ਮੇਆਭਿ ਬਿਦਨ ਆਹਿ ਸੁਨੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਨੀਲ ਸਰੋਜ ਸੁਸਾਮਤ ਨੂਨ ਵਨੀਤ ਹਕੋ ਮਲ ਦੇਹਤ ਮਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰੀਟ
 ਸੁਅੰਗ ਦਹਾਰ ਲਸੈ ਸੁਨਿ ਪਾਸਨ ਆਹਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸੰਤਾਰੀ ॥ ਲੋਕ
 ਨ ਕੇਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਕਛੁ ਆਹਿ ਸੁਅੰਤਿ ਨ ਆਹਿ ਤਿਤਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿ
ਰਛੰਦ ॥ ਸੁਆਇ ਮਾ ਕਰਰ ਚੇ ਸਭ ਕੇ ਲੇਪਨਾਤ ਵਹੇਇ ॥ ਰਮੇਤੁ
 ਨਿਜ ਸੁਖ ਮੈਤ ਵਹੇਖਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਸੀ ਗਲੀ ਲਾਰ ਚੇਤੁ ਬਹੁ
 ਭਾਤਿ ਕਰਣਾ ਸੀ ਲਾ ॥ ਸਰਣ ਆਏ ਭੁਗਤੁ ਜੇਤਿ ਨਹੇਤ ਸੁਦਰਭੀ
 ਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਰਮੀ ਮਾਨਖ ਆਹਿ ਲੇਤੁ ਲਏ ਬਹੁ ਮਦਤਾਰਾ ॥ ਮੁਢੁ ਤੇ
 ਕੋਨਾ ਪਿਖੇਗਿ ਆਨੀ ਸੁਲੇਹਿ ਨਿਹਾਰ ॥ ਸੁਅੰਸ ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਕੋ
 ਤਵ ਕੀਨਰ ਚਾਬਿਸ ਥਾਗ ॥ ਧਰਮੇ ਸਰਪ ਸੁਰਾਮਤੁ ਪਾਨਿ ਕੁਪੇ ਲੋਕ

ਅਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅੰਖਧੀਕੇ ਪੁਸ਼੍ਟਿਤਰਵਿਵਾਪੁ ਅੰਗਨਿ ਸੇਸਾ ਧਾਰ
 ਰੂਪਸੁ ਪਾਲਾ ਕਰ ਪੁਰਹਰੇ ਜਗਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਤੁਨ ਧਾਰੀਆ ਕੇ ਦੇਹ ਮੇ
 ਤੁੰ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨੀਰਸੁ ਨਾ ਜਕੋ ਪਚਾਹਿ ਰਾਮ
 ਅੰਨੁ ਪਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਣ ਪੰਚਕ ਆਪਨੇ ਸਾਹਿਕਾਰ ਕਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਇ
 ਹ ਭੁਗਤਿ ਗਘਵ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਯ
 ਸਿਖੀ ਮੇ ਪੁਨਿ ਤੇਜ ਤੇਰੇ ਆਹੀ ॥ ਸਭ ਦੇਹ ਧਾਰੀਆ ਹਿਓ ਤੁਨ ਤੇ ਬੀ
 ਨਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਸੂਰਤ ਤੁਨ ਧਾਰੀਆ ਕੀਆ ਪੁਸ਼ਗਲੀ
 ਜੋਇ ॥ ਇਹ ਸਤ ਤੇਰੇ ਤੇ ਭਈ ॥ ਇਮ ਭਾਖਤੀ ਸੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤੁੰ ਬਿਸੁ ਸਿ
 ਵ ਕਮਲਾਸਨਾ ਸਾਸਿ ਸੂਰਕ ਮਸੁਕਾਲਾ ॥ ਇਹ ਭੇਦ ਬਾਦੀ ਪੇਖੈ
 ਇਹ ਤੰਗ ਬਹੁ ਮਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮਤ ਸਾਹਿਰੂਪ ਅਨੇਕ ਤੁੰ ਜਗ
 ਲੋਹਿ ਰਾਮ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਲੋਕ ਅੰਕ ਪੁਰਾਣ ਸਗਲੇ ਬੇਦ ਕਰ ਤੁਝ

ਚਾਰਾ। ਤਿਸ ਸਰਬ ਸੰਤ ਅਸੰਤ ਤੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ਬਿਨ ਕਛ ਨਾਹਿ। ਜੇ
 ਭੁਯੋ ਜੇ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਰੋਜੇ ਦੇਖ ਯੋ ਜੰਗ ਮਾਹਿ। ੩੩। **ਵੇਹਰਾ** ॥ ਪਰੇ
 ਪ੍ਰਭਿਤ ਬਖਾਨ ਯੋ ਪਰਤੇ ਪਰਤੀ ਮਾਹਿ। ਸਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮਮਾਹਿ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਬਿਨੁ ਪਿਖ ਯੋ ਨਾਹਿ। ੩੪। ਗੀਯਾ ਮਾਲ ਤੀਛ ਦਾ। ਤਵ ਮਾ
 ਇਆ ਜਨ ਮੋਹਿ ਮਾਨ ਹਿਤ ਤੇ ਰੋਜਾ ਨਈ। ਤਵ ਭਗਤਿ ਸੇਵ ਸੁ
 ਅਮਲ ਮਨ ਪਰਮੀ ਸਤੋਹ ਪਛਾਨਈ। ਰਾਮ ਤੇ ਚਿਤ ਰੂਪ ਕੋ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਇਨ ਪਛਾਨ ਹੈ। ਵਹ ਮਰਥ ਮੇ ਮਨਿ ਲਾਗਿ ਮਾਜਗਰ ਚਨ ਮੇ
 ਗਲਤਾ ਤਹੈ। ੩੫। ਮਤਿ ਮਾਨ ਜੇ ਦੁਰ ਭਾਗ ਜਨ ਦਹਿ ਭਜੇ ਤਵ ਮ
 ਨੂਲਾਇਕੈ। ਵਹਿ ਮੁਕਤਿ ਯਾ ਜਗਹੋਇ ਹੈ ਸੁਭ ਦੁਖ ਖੁਜਿ ਮਿਟਾਇਕੈ
 ॥ ਓਮ ਕੇ ਮਿਲ ਸਿਗਕਾ ਸੀ ਦਾਸੁ ਮੇਨਿ ਤਧਾਰਹੈ। ਬੈਠ ਗਗਾਤੀਰ
 ਮੇਤ ਵਹ ਮਨਾ ਮਊਚਾਰਹੈ। ੩੬। **ਵੇਹਰਾ** ॥ ਮਰਣ ਕਾਲ ਜਨ ਕਾਨ ਮੇ

ਦੇਵੇ ਮਤਿ ਬਿਸਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਧ ਨਾਮ ਕਹਿ ਸੁਕਤ ਕਰੇਤਤ ਕਲ
 ॥੩॥ ॥ ਸ **ਦੁਆ** ॥ ਯਾਹਿ ਸਤੋਤਰ ਕੋ ਜਿ ਸੁਨੇ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਅੰਨ ਨ ਭੁਲੇ
 ਮਨ ਗਾਵੇ ॥ ਕਾਗਤ ਮੇਜਨ ਜੇਣੀ ਲਿਖੇ ਪੁਨਿ ਤੇਜਨ ਸੁਖ ਸਪੁਰਣ
 ਪਾਵੇ ॥ ਬਿਧਤ ਜੇਭਵ ਮੰਡਲ ਕੇ ਪੁਨਿ ਤੇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਤੋ ਪਦ ਪਾਵੇ ॥
 ਪੁਰਣ ਤੇ ਸੁਖ ਸਿਧਾ ਬਿਖੇ ਜਨ ਨਾਇਨ ਹੀ ਭਵ ਸਾਗਰ ਆਵੇ ॥੩੮
 ॥ ਇੰਦੁ ਉ **ਦੁਬ** ॥ ਸ **ਦੁਆ** ॥ ਕਮਲਾ ਸਨ ਕੇ ਵਰ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਰਾਖ
 ਸਰਾਜ ਸਭੈ ਹਰ ਲੀਨੇ ॥ ਮਮ ਸੁਖ ਹਰੇਦ ਸਕੀਠ ਬਲੀ ਖਲ ਦੇਵ ਕ
 ਰੇ ਸਭੁ ਪਾਇ ਅਧੀਨੇ ॥ ਸੁਰ ਕੇ ਅਰਗ ਵਣ ਬੀਰ ਬਲੀ ਤਵ ਸਾਇ
 ਕਮਾਰ ਕਰੇ ਰਣ ਛੀਨੇ ॥ ਪੁਨਿ ਤੇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਪੁਨਿ ਸੁਗ
 ਮਤੁ ਮੇ ਸੁਖ ਦੇਵ ਨ ਦੀਨੇ ॥੩੯॥ ਦੇਵਾ ਉਚਹ ॥ ਭੁਜੰਗ **ਪ੍ਰਯਾਤੁ**
ਦਾ ॥ ਹਰੇ ਯਾਗਿ ਭਾਰਾ ਧਰਾ ਦੇਵ ਦੀਏ ॥ ਸੁਲੀ ਕੇ ਸਾਧਿ ਮੇ ਮਹਾਤਾ ਪਕੀ

ਏ॥ ਇਦਾਨੀ ਤੁਮੇਨਾਥਲਿਕੇਸਮਾਰੇ॥ ਲਹੇਯੰਗਭਾਗਾਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ
 ਦਥਾਰੇ॥ ੪੦॥ ਪਤਰਾਓਚਹ॥ ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ਹਨੇਦਸਟਵੈ
 ਤੇਤੁਮੇਲਿਕਮਾਨੇ॥ ਗਯਾਮਾਹਿਦੀਏਨਰੀਪਿਉਦਾਨੀ॥ ਬਲਿਬਾਹੁ
 ਭਾਗੀਸਭੈਦੇਵਤਾਏ॥ ਸਭੇਖੋਸਖਾਏਇਦਾਨੀਸੁਪਾਏ॥ ੪੧॥ ਯ
 ਪ੍ਰਾਓਚਹ॥ ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ਸੁਲਿਕੇਸਦੁਸ੍ਰਫਵੈਬੋਬਿਗਾਰੇ
 ॥ ਫਿਰੇਤਾਹਿਚਾਈਸਹੇਦਖਭਾਰੇ॥ ਤੁਮੇਲਿਕਜੀਤੀਸੁਲਿਕੇਸ
 ਪਾਏ॥ ਵਖਦੁਖਫਾਹੀਪਰੇਤੈਛਡਾਏ॥ ੪੨॥ ਗਿਧੁਬਓਚਹ॥ ਅਤ੍ਰਿ
 ਲਾ॥ ਤੇਗੀਕਥਾਰਸਾਮਿਤਪੁਰਬੰਗਾਵਤੋ॥ ਹਮਸੀਗੀਤਕਨਿਪੁ
 ਲਾਮਾਨਿਦਪਾਵਤੋ॥ ਫੇਰਫੇਰੇਬਿਗਾਰਦੁਰਾਤਮਰਾਵਣੇ॥ ਹੋਰਵ
 ਣਕੇਬਸਭਏਲਗੇ॥ ਤਿਹਗਾਵਣੇ॥ ੪੩॥ ਨਿਸਰਿਨੁਪਕਰੂਗ
 ਵਾਵੇਸਭਾਮਜ਼ਾਰਿਆ॥ ਤੈਅਬਹਰੇਕਲੇਸਸੁਗਾਵਣਮਾਰਿਆ॥

ਸਿਧਮਹੋਰਗਮਾਇਰਾਮਜਸੁਗਾਯੋ। ਹੋਕਿਨਰਮਰੁਤਨਮਾ
 ਇਤੁਤਬਾਮਲਾਯੋ॥੪੪॥ ਦਸੁਮੁਨਿਗਾਊਆਂਗੁਹਯਕਸੇ
 ਗਦਿਤੰਗਮਾਪ੍ਰਜਾਪਤਿਸਭੁਆਏਅਪਸਰਜੰਗਮਾਬਿਯੋਮ
 ਬਿਬਾਨਨਮਾਇਸੁਰਾਮਨਿਹਾਰੀ। ਹੋਭਿਨਤਿਨਜਸੁਸੁਬਸੁ
 ਰਾਮਉਚਾਰਤੀ॥੪੫॥ ਰਾਮਦਯੋਆਭਿਨੰਦਨਸੁਬਪਧਾਰਿਅ
 ॥ ਬਹਮਾਸਿਦਾਇਕਗਏਸੁਭੋਨਮਲਾਰਿਮਾਜਾਦੁਤਪੰਖਨਮੰ
 ਹਿਰਾਮਜਸੁਗਾਇਯੋ। ਹੋਰਾਜਤਿਲਕਸੀਲਖਮਣਸਹਿਤਪਿ
 ਆਇਯੋ॥੪੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਜਰਜੈਦਰਗਜਲੈਚਫੈਸਿਧਾਸਨ
 ਮਾਹਿ। ਦੇਦਗਏ ਨਿਜਲੋਕਮੇਧਿਆਦੁਤਤਾਂਊਰਮਾਂਹਿ॥੪੭॥ ਕ
ਬਿਤੁ ॥ ਦੇਦਬਿਰਾਸਾਦੇਨਭਿਬਾਜਨਬਜਾਦੇਮੁਖਮੁਖਰਾਮਜਸੁ
 ਗਾਦੇਬਹੁਫੁਲਕੋਬਸਾਇਯੋ। ਮੁਨਿਜੇਮਹਾਨਰਾਮਨਸਕੋਬਖਾਨਕ

ਰਾਮਾਘਨਸਾਮਾਖਕੇਜਾਬਿਗਸਾਇੰ। ਪ੍ਰਕਾਸਹੋਮਹਾਨਸੁ
 ਰਕੋਟਿਕੇਸਮਾਨਾਵੇਗਸੀਖਹਨੁਮਾਨਬੁਭਾਂਤਿਸੁਖਦਾਇ
 ਭੈ। ਲਖਮੀਨਿਮੁਨਿਗਨਬਾਨਰਾਮਨੇਕਗਨਸੇਵੇਪਾਦਕੇਜ
 ਰਾਮਚੰਦਯੋਸੁਹਾਇਭੈ। ੪੮। ਕ **ਬਿਬਾਚਾ ਤੇਟਕਛੇਦਾ**। ਤਜਿ
 ਖੀਰਸੁਸਾਗਰਭੁਮਿਅਏ। ਰਘੁਵੰਸਬਿਖੇਅਜਗਮਜਏ। ਜਿ
 ਨਕੇਪਦਕੇਜਮਹੈਸਭਜੋ। ਮਿਦਸੇਜਨਿਰੰਤਰਸੇਸਮਜੋ। ੪੯॥
 ਜਯਤਾਰਣਰਾਮਗਮਾਰਮਣੀ। ਭਵਤਾਪਦਦਾਨਲਕੇਸਮਨੀ। ਸ੍ਰਿ
 ਤਸਾਇਕਚਾਪਨਿਖੰਗਵਰੀ। ਸੁਭਸਿਖਗਦਾਪਨਿਚਕੁਵਰੀ॥ ੫
 ੦॥ ਮਾਲਿਕਾਂਸੁਤਿਭੂਪਰਸਾਮਮਹਾਂ। ਤਰਹਾਰ ਬਰੇਬਰਆਹਿਕ
 ਹਾਂ। ਅਧਰੀਅਰੁਣਾਂਸਮਾਬਿਬਫਲਾ। ਰਦਪਾਂਤਿਹਰੀਸਭਕੁੰਦਕ
 ਲਾ॥ ੫੧॥ ਮਕਗਾਇਤਕੁੰਦਲਕਾਨਬਿਖੇ। ਸੁਰਮੇਹਰਹੇਜਿਹਓਰ

ਪਖੀ॥ ਮੁਖ ਸਾਰ ਦਰੰ ਦ ਬਿਸਾ ਲ ਭੁਲੇ॥ ਭੁਜ ਅੰਗ ਦ ਅੰਕ ਰ ਮਾਹਿ
 ਵੁਲੇ॥ ੫੨॥ ਕਰ ਸਾਗਰ ਸੇਤੁ ਸੁਲੀਕ ਜਿਨੀ॥ ਸਾਰਿਤੀ ਖਨ ਕੈ ਅ
 ਰਿ ਸੈਨ ਹਨੀ॥ ਖਲ ਗਾਵੁਣ ਕੇ ਦ ਸਸੀ ਸਕਟੇ॥ ਸੁਭ ਭਗਤ ਵਿਭੀ
 ਖਣ ਠਾਟ ਠਟੇ॥ ੫੩॥ ਭ੍ਰਿਕੁ ਟੀਕੁ ਟਿਲਾ ਵਿਗ ਕੇ ਜਾਖਿ ਗੇ॥ ਗਜ ਸੇ
 ਤਨ ਕੇ ਬਹੁ ਹਾਰ ਗਾਗੇ॥ ਕੰਚ ਘੁੰਘਰਵੇ ਤਕ ਪੋਲ ਲਟੇ॥ ਮੁਖ ਕੇ
 ਜਮ ਨੇ ਦਲਾ ਭ੍ਰਿੰਗ ਟੁਟੇ॥ ੫੪॥ ਅਵਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਪਤਿਨਾ ਬਹਗੇ॥
 ਸੁਰਗ ਜਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦਰ ਕਰੇ॥ ਤਵ ਕੀ ਗਤਿ ਭੀ ਗਉਦਾਰ ਮਹਾ॥
 ਕ੍ਰਿਤ ਮਾਂ ਜਨ ਕੇ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਕਹਾ॥ ੫੫॥ ਪਦ ਅਯੰਦਿ ਭੀ ਖਣ
 ਸਾਮ ਲਈ॥ ਹਨ ਗਾਵੁਣ ਨਾਥ ਸੁਲੀਕ ਦਈ॥ ਸੁਭ ਬੀਰ ਦਯਾ
 ਲਉਦਾਰ ਮਹਾ॥ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬਰੋਬਰ ਮਾਹਿ ਕਹਾ॥ ੫੬॥ ਮ੍ਰਿਗ
 ਜਹਾ ਮਤਿ ਗਲਾ ਬਕਹੇ॥ ਪਦ ਤੋਟ ਕਛਿ ਦਹ ਦੇਖ ਦਹੇ॥ ਗਰਿਭੁ

ਪਮਹਾਇਨਮਾਹਿਕਗੇ। ਨਰਨਾਰਿਪਫੇਫਲਚਰਲਗੇ॥੫੨॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਏਯੁਧ
 ਕਾਂਡੇਪਚਦਸੋਧਿਮਾਇ॥੧੫॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਭ॥ ਸਵੈ॥ ਤੁ
 ਬਰਾਜਭਏਰਘਨੰਦਨਕੋਸਭਲੋਕਨਕੋਹਰਿਹੈਹਿਤਕਰੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
 ਧਾਸਭਸਾਸਿਸਪੰਨਭਈਫਲਵੇਤਭਏਸੁਮਹੀਰਹਸਾਥੇ। ਨਿਰ
 ਗੰਧਸੁਫਲਹੁਤੇਜਗਜੇਪੁਨਿਗੰਧਭਈਤਿਹਮਾਂਹਿਉਦਾਰੇ। ਕ
 ਰਕੰਚਕਮੈਤਬਬੰਧਭਏਪੁਨਿਦ੍ਰਿਯਤੀਕਰਭੀਤਰਧਾਰੇ॥੧॥
 ਕਬਿਤੁ॥ ਮਾਰਯਹਸਬਦਨਿਸਾਨਨਮਸ਼ਾਰਗਏਬਭੇਉਤਸਾਹ
 ਸੁਮਚੇਰਤਾਮੈਮਾਏਹੈ। ਵੇਰਗਜਾਸਿਘਮੈਹੁਤਾਸਨਪ੍ਰਾਸਿਧਜਗ
 ਮੈਰਤੁਰਨਾਹਿਜਨਪਾਪਤੋਰਗਏਹੈ। ਰਾਮਗਜਪਾਦਲਏਲੋਗ
 ਨਕੇਦੁਖਗਏਧਨਮੈਨਲੋਕੁਗੁਣਪੁਨਿਮੈਲੋਕੁਏਹੈ। ਨਾਸਤਮ

ਭੋਰਚਕੁਵਾਕਕੋਬਿਛੋਰਾਨਿਸਜਾਹਿਨਬਿਦੇਸਜਨਸੁਖਸੇ
 ਮਿਲਾਏਹੈ॥੨॥ਬਿਪਨਕੋਲਾਖਗਮਦਏਹੈਤਰੰਗਬਰੁੰਲਾਖ
 ਧੋਨਦਈਗਉਲਾਖਪਹਿਚਾਨਿਯੋ॥ਏਕਸਥਿੰਬਿਖਭੁਸੁਤੀਸ
 ਕੋਦਿਸੁਇਨਦਯੋਗਉਪਟਭੁਖਨਸੁਰਤਨਪਛਾਨਿਯੋ॥ਦੀਪ
 ਤਿਮਹਾਨਸੁਰਕੋਟਿਕੋਸਮਾਨਜਿਹਰਤਨਨਮਾਲਕਰਲਈ
 ਤੈਮਹਾਨਿਯੋ॥ਸੁਗੀਵਗਾਲਿਗੁਰੀਭਏਪ੍ਰੀਤਿਸੁਮੁਗਰੀਪੁਨਿ
 ਲਾਯੋਗਾਰਿਮਾਹਿਉਮਾਦਯੋਸਨਿਮਾਨਯੋ॥੩॥ਅਗਿਦਕੋਮੰਗ
 ਦਾਮਨੁਪਰਘੁਨੰਦਦਏਫੇਰਾਇਕਹਾਰਘੁਨਾਬਹਾਥਲੀਯੋਹੈ
 ਚੰਦਕੋਟਿਕੋਸਮਾਨਮਣੀਜਾਮਹਾਂਨਲਗੀਹੋਇਕੋਪ੍ਰਸੰਨਰਾਮਜ
 ਨਕੀਕੋਦੀਯੋਹੈ॥ਕਿਠਤੋਨਿਕਾਰਹਾਰਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਕਪਿਗਮ
 ਭਰਬਾਰਬਾਰਪਿਖੇਤਨਪੀਯੋਹੈ॥ਗਮਮਾਤਿਮਾਨਤਾਹਿਜੀਯਕੀ

ਪਛਾਨ ਕਾ ਪਿਯੋ ਦੇ ਹਿ ਸੀ ਯਹਾਰ ਜਾ ਪੇਖੁ ਸੀ ਤੇ ਰੋਹੀ ਯੋਹੀ ॥੪॥ ਰ
 ਮ ਕੇ ਨਿਹਾਰਤ ਹੀ ਦੇ ਯੋਹ ਨੁਮਾਨ ਹਾਰ ਹਾਰ ਗਾਇ ਰੂਹ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਸੁਸੁਹਾ ਯੋਹੀ ਜੋ ਰੂਹ ਉਹਾ ਬਰਖੁ ਨਾ ਬਕੇ ਸਮੀਪ ਖਰੇ ਪੇਖਰਾ
 ਮਚੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਮੇਲਾ ਯੋਹੀ ਭਗਤ ਮਹਾਨ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮੇਖੁ
 ਸਿਨਭੁ ਯੋਮਾਰੋ ਦਰੁਨੀ ਕੇ ਜੋਈ ਮਨ ਮੇ ਸੁਭਾ ਯੋਹੀ ਤੀਨ ਭੋਨ ਮਾ
 ਹਿ ਜੋਈ ਦੇਵਤਾਨ ਪਾਹਿ ਦਰੁ ਦੇ ਉਹਨੁ ਮਾਨ ਮਾਮੇ ਸੇ ਮਨ ਮਾਯੇ
 ਹੀ ॥੫॥ ਮਨੁ ਤਰਖਾਇ ਸਿਰਾਨਿ ਮਾਏ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਸੁਬੇਲੇ ਹਨੁ ਮਾ
 ਨ ਰਖੁ ਬੀਰ ਮੇਠਿ ਰਾਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਤੇ ਰੋਨਾ ਮਨੁ ਨ ਮਾਘਾਇ
 ਰਾਮ ਬਸੇ ਧਰਮਾ ਹੀ ਨਾਮ ਤੇ ਰੋਹੀ ਚਿਤੁ ਰਹੀ ਜੋ ਲੇਤੇ ਰੋਨਾ ਮਜ
 ਗ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਧਾਮ ਰਹੀ ਤੋ ਲੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੇ ਕਲੇਵਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਰਾ
 ਜਨ ਕੇ ਰਾਈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮੇ ਕੋਯ ਹੀ ਦਰਦੀ ਜੇ ਮਨ ਯਹੀ

ਮੇਨਿ ਹਾਰਹੈ॥੬॥ ਰਾਮ ਤਿਉ ਬਖਾਨ ਕਹ ਯੋ ਬਿਧ ਤੇ ਰੇਹਾਨ ਭੁਏਸੁ
 ਖਸੇ ਸੁਰਹੈ ਯਾਹਿ ਜਗਤੁ ਮਸ਼ਰੀਯੋ॥ ਕਲਾਪ ਕੇ ਅੰਤ ਕਪਿ
 ਸੀਤ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਮਿਲੇ ਪਾਇ ਰੋਸਾ ਯੁਜ ਮੇਨ ਸੈ ਸੈ ਕਛੁ ਧਾਰਿਯੋ॥
 ਫੇਰ ਤੋ ਭਵਾਨੀ ਤਾਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਬਖਾਨੀ ਜਹਿ ਬਸੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਨ
 ਗਿਰਤੁ ਟਟੁ ਰਿਯੋ॥ ਭੋਗ ਜੇ ਮਪਾਰੀ ਸਤੁ ਜਾਹਿ ਫਿਗ ਬਾਰੀ ਜਗ
 ਸੁਖ ਸੈ ਸੁਰਹੈ ਇਹ ਆਇ ਸੁਹਮਾ ਰਿਯੋ॥ ੭॥ ਅੰਮੇ ਸੇ ਰਾਮ ਸੀਯ ਤਿਹ
 ਭਾਖ ਯੋ ਬਨਾਇ ਜਬ ਟੀ ਸੁਰ ਸਰੂਪ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਖ ਬਿਗਸਾਯੋ ਹੈ॥ ਕਕਿ
 ਪਦ ਬੰਦਿ ਨ ਸੁਤਾਹਿ ਕਪਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਰੀਰਤਾਹਿ ਨੈਨ ਮਾ
 ਹਿ ਆਯੋ ਹੈ॥ ਮਹਾਮਤਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ਧੀਰ ਜਮਹਾਨ ਧਰਤੁ ਪਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤੁਹਿ ਮਦ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸਿਧਾਯੋ ਹੈ॥ ਜੇਰੇ ਓਹਾ ਬਰਘੁ ਨ ਬਕੇ ਸਮੀਪ ਖ
 ਰੇ ਰਾਮ ਚਿਦ ਪੇਖ ਤਬ ਗਾਹ ਕੋ ਅਲਾਯੋ ਹੈ॥ ੮॥ ਸਖੇ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਨਿ

ਜਪੁਰਸੁਖਪਾਤੁਪੁਨਿ ਮੋਹਕੋਚਿਤੁਰੇਘਰਮਾਹਿਮਨੁਲਾਇਕੈ
 ॥ ਭੋਗਭੋਗੋਸੁਖਦਾਇਨਿਜਬਾਹੁਕੈਮਿਲਾਏਪੁਨਿਮਤਿਮੇਰੇਰੁਪ
 ਮਾਹਿਮਿਲੇਗੋਸੁਆਇਕੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਖਾਨਤਿਹਅੰਬਰਮਹਾਂਨ
 ਦੀਏਕੁਖਨਾਮਪਾਰਰਾਮਦਏਬਿਗਾਂਸਾਇਕੈ॥ ਰਾਮਗਲਲਾਯੇ
 ਪੁਨਿਘਰਕੋਸਿਧਾਯੇਗੁਰੁਦਯੋਹਰਿਗਿਅਨਰਾਜਦਯੋਰੈਬ
 ਧਾਇਕੈ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੇਟੀਬਾਨਰਾਮਯਯਾਸਿਦਾਰਾਮਾਏਰਾਮ
 ਪਟਿਕੁਖਨੰਸੁਰਬਕੋਪਹਿਰਾਏਯੋ॥ ਸੁਗੰਧਮੀਵਿਭੀਖਨਾਮਮਾ
 ਤਨਸੰਮਤਿਸਭਰਾਮਪਰਮਾਤਮਸੁਪੁਜਕੈਮਨਾਏਯੋ॥ ਗਾਏਨਿਜ
 ਦੇਸਸਭਚੀਤਿਕੈਕਲੇਸਹਟੇਰਾਮਸੰਨਮਾਨਪੇਖਮਨਬਿਗਸਾਏ
 ਯੋ॥ ਕਿਸਾਕੀਧਾਜਿਹਨਾਮਸੁਖਧਾਮਯੋਅਪਾਰਬਡੇਕਪਿਨਸਮੇਤਿ
 ਸੁਗੰਧਿਵਤਾਬਸਾਏਯੋ॥ ੧੦॥ ਵਿਭੀਖਨਪ੍ਰਬੀਨਰਾਜਪਾਇਅਰਿ

ਹੀਨਰਾਮਪੁਜਯੋਬਿਸੇਖਜਾਇਲਿਕਮੇਬਸਾਯੋਹੈ॥ਰਾਮਜਗਾਪਿ
 ਆਰੇਰਾਜਕਰਤਉਦਾਰੇਰਾਜਚਹੇਨਾਹਿਲਾਖਿਮਨਸੋਈਤੋਬੁਲਾ
 ਯੋਹੈ॥ਯੁਵਰਾਜਟੀਕੋਤਿਨਭਾਣਮੇਸੁਦਯੋਨੀਕੋਲਖਮਨਮਨਰਾ
 ਮਸੇਵਾਮੇਲਗਾਯੋਹੈ॥ਰਾਮਪਰਮਾਤਮਾਸੁਕਾਰਯਾਅਨੇਕਕਰੇਨਿ
 ਰਮਲਚੀਤਨਹਿਰਿਚਸੁਲਿਪਾਯੋਹੈ॥੧੧॥ਕਰਤਤਤੇਬਿਹੀਨਰਾ
 ਮਰਿਚਕਾਬਿਕਾਰਨਾਹਿਆਪਨੇਆਨੰਦਰਾਮਸਦਾਬਿਗਸਾਇਹੈ॥
 ਕਰੇਅਸੁਮੇਧਯੰਗਦਖਣਾਅਪਾਰਦਈਰਾਮਨਰਦੇਹਧਰਲੋਗ
 ਨਸਿਖਾਇਹੈ॥ਰਾਮਰਾਜਕੁਏਸਕੁਦੁਖਮਿਟਗਏਨਹਿਬਿਛੁਆ
 ਬਿਯਾਲਨਤੇਲੋਕਰੂਪਾਇਹੈ॥ਨਾਹਿਬਿਆਧਰੂਰਭਯੋਜਬਰ
 ਮਰਾਜਕਯੋਪਨਿਚੋਰਨਕੋਨਹਿਰੂਪਾਪਨਕਮਾਇਹੈ॥੧੨॥ਬੁਢ
 ਨਕੇਜੀਵਤਨਬਾਲਜਗਮਾਹਿਮਰੇਰਾਘਦੁਕੀਪੁਜਾਸਕੁਰਾਮੰਜ

ਸੁਗਾਇਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਰੁਚਿਹੈ ਇਪੁਨਿ ਜਾਹੀ ਖਿਣ ਜਾਹਿ ਜਗਾਮਾ
 ਇਪੁਨਿ ਸੇਖਤਹਿ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਸਾਇਹੈ॥ ਬਰਣ ਸੁਆਸੁ ਮਕੇ ਗੁਨ
 ਨਸਮੇਤਿ ਭਏ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਰਾਮ ਕੀ ਸੁਧਰਾਮ ਕਮਾਇਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਪੁਤ ਨਸਮਾਨ ਭੁਗਵਾਨ ਤਬ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਬਰੇ ਜਸੁ ਪ
 ਇਹੈ॥ ੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਧਰਮ ਪਰਾਇਣ ਰਾਮ ਜੀ ਸੁਭ ਲਖਣ ਤਨੁ
 ਧਾਰਾ ਦਸਹ ਜਾਰ ਪੁਨਿ ਬਰਖ ਜਗ ਕੀ ਨੇਰਾ ਜਮੁ ਗਾਰਿ॥ ੧੪॥ ਕ
ਬਿਤੁ॥ ਇਹੈ ਅਤਿ ਗੋਪਧਨੁ ਧਾਨ ਕੀ ਸਮਿਧ ਕਰੇ ਦਾਰਘਾ ਅਰੇ ਗਾਮ
 ਯੁਪੀਨਿ ਉਪਜਾਇਹੈ॥ ਪੁਨੀਤਿ ਅਧਿਅਤਮ ਸੁਨਾਮ ਹੈ ਪੁਰਾਣ ਜ
 ਗਾਮੇਰਨ ਕੀ ਕਹਾ ਮੁਖਾਮਾਦਿ ਸਿਵ ਗਾਇਹੈ॥ ਭੁਗਤਿ ਸਮੇਤ ਜੋਈ
 ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਨ ਰਖਏ ਪੁਨਿ ਜਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਗਸਾਇਹੈ॥ ਕੇ
 ਇਪੁਨਿ ਪਾਤਿ ਕਮਿਵਹਿ ਤਿਹਿ ਤਾਹੀ ਖਿਣ ਵਾਛੁ ਤਮ ਪਾਰਫਲ ਲੇ

ਕਮੇਸੁ ਪਾਇਐ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨ ਅਭਿਲਾਖੀ ਜਗਮਾਹਿ ਧਨ ਘਨ ਲੁਹ
 ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਤਿਲ ਕਜ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਸੁਤ ਅਭਿਲਾਖੀ ਸੁਤ
 ਆਰਥਾ ਸੁਪਾਇ ਜਗ ਸੁਨੇ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ॥ ਆਇਤੇ ਲਗਾਇ ਕੋ ॥ ਭੁ
 ਪਾਤਿ ਜੇ ਸੁਨੇ ਕਰ ਜੇਰ ਕੋ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਸਿਪਦਾ ਸੁਪਾਇ ਮਹਿ ਪੁਜੇ
 ਰਣ ਘਾਇ ਕੋ ॥ ਬੈਰੀ ਨਾਹਿ ਜਿਨੇ ਤਾਹਿ ਉਰ ਮੇਰੁ ਰਾਹਿ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿ
 ਟ ਜਾਹਿ ਬਿਜੈ ਬਸੈ ਭੁਜਾ ਆਇ ਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਜੇਈ ਨਾਰਿ ਮਨ ਲਾਇ
 ਕੋ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਜੀਵਤ ਸੁਹੇਹਿ ਸੁਤ ਜਗ ਮੈ ਸੁਹਾਇਐ ॥ ਬਿਧ ਯਾਜਿ
 ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ਕੋ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਕਹੈ ਸਤ ਭਾਇ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਇ
 ਐ ॥ ਸੁਧਾ ਕੇ ਸਮੇਤਿ ਜੇਈ ਸੁਨਤ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਮਤਿ ਸਰਤਾਰ ਉਰ ਕੋ
 ਪਨ ਬਸਾਇਐ ॥ ਰਾਘਵ ਕੀ ਭਗਤਿ ਉਧਾਰ ਚਿਤ ਧਾਰ ਜਨ ਪਾਹਿ ਸੁ
 ਖ ਭਾਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਕੋ ਮਿਟਾਇਐ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨਿਤ ਰਾਮਾਇਣ ਸੁਦੇਵ ਤਾ

ਪ੍ਰਸੰਨਸਭਵਿਦਯਾਸਮਸਤਸੁਬਸੇਮਨੁਮਾਇਕੋ। ਸਿਪਦਾ
 ਸਮਸਤਸੁਬਸੇਘਰਮਾਇਤਿਨਸੁਨਤਰਾਮਾਇਨੁਜੇਮਾਇਤੇ
 ਲਗਾਇਕੋ। ਰਜਾਸੁਲਾਸੁਨਾਰਿਸੁਨਪੁਰਣਰਾਮਾਇਨਕੋਬੰਠ
 ਕੋਇਕਾਰਸੁਰਾਮਮਨੁਲਾਇਕੋ। ਜੀਵੇਚਿਰਜੇਈਸੁਤਭੁਪਤਿ
 ਨਹੋਈਹੋਇਆਪਤੋਪਤਿਬਤਸੁਰਹੇਜਸੁਛਾਇਕੋ। ੧੮। ਭੁਗਤਿ
 ਸਮੇਤਿਜੇਈਪੁਜਤਰਾਮਾਇਨਕੋਨੀਤਿਮਨੁਲਾਇਪੁਨਿਬੀਦਿਨ
 ਸੁਧਾਰਕੋ। ਪਦਜੇਪੁਰਾਤਨਹੋਬਿਸਨਸਨਾਤੁਨਕੋਪਹਿਜਨਤੇਈ
 ਪਾਪਪੁਜਕੋਨਿਦੁਰਹੈ। ਅਧਮਾਤੁਮਰਾਮਾਇਨਜਨਿਤਿਸਮਸ
 ਤਜਨਹੋਹਿਦਾਇਕਾਰਸੁਮਨਮੇਬਿਚਾਰਹੈ। ਰਾਮਸੁਖਧਾਮ
 ਤਿਨਪੁਰਣਸੁਕਾਮਕਰੇਹੋਹਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਰਾਮਬਠੇਹੀਓਦਾਰਹੈ। ਰ
 ਮਹੀਪਰਾਤਮਾਸੁਬਹਮਜਬਤੁਸਦਭੁਏਬੇਦਮੈਮੁਨੀਸਾਮਖਿਲਾ

ਤਮਾਬਤਾਇਹੈ। ਧਰਮਪਦਾਰਥਸੁਕਾਮਮੋਖਜੇਈਜੇਈਚਾ
 ਹਿਤੁਸਲੋਕਫਲਸੇਈਸੇਈਪਾਇਹੈ। ਸੁਨਿਤੁਗਮਾਇਣਕੋਨੇ
 ਮਿਧਾਰਜੇਈਜਨਪੁਰਣਮਖਰੂਨਹਿਖੰਡਕਛੁਪਾਇਹੈ। ਵਾਜਪੇ
 ਯਸੋਮਮੋਤੁਰਗਮੋਧਯਾਗਨਕੋਪਾਇਫਲਨੀਕੋਨਾਇਪਾਪਕੋ
 ਮਿਟਾਇਹੈ॥ ੨੦॥ ਕਲਪਕੋਟਿਅਘਕੋਬਿਨਸਾਖਿਨਮਾਹਿਕਰੇ
 ਮਾਯਸੁਮਰੋਗਸਭਦੇਵਬਿਗਸਾਇਹੈ। ਖੇਦਮਸਮਾਨਰਿਖਸੁ
 ਨੇਤੇਮਹਾਨਤੇਖਾਪਤੁਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਬਡੇਸੁਖਪਾਇਹੈ। ਅਧਮਾਤੁ
 ਮਗਮਾਇਣਦਿਰਾਗਾਰਿਮਾਨਮਾਇਨਪੁਰਾਤੁਨਪੁਰਾਣਰਿ
 ਖਯਾਹੀਕੋਬਤਾਇਹੈ। ਪਠਿਤਮੇਸੁਣਤੁਜੇਲਿਖਤਿਹੈਹਿਮਾਲਜਾ
 ਸਮਿਟੇਅਘਭਾਰੀਭਵਫੋਰਨਹੀਆਇਹੈ॥ ੨੧॥ ਸੁਤੇਵਾਚਾਸੁੰ
 ੨੨॥ ਸੁਤਿਪੁਜਮਹੇਸਮਥੇਬਹੁਬਾਰਸਤਾਰਕਬਹੁਮਹਾਸਮਾਨਿ

ਕਾਰੇ। ਜਗਤਾਰਣਬ੍ਰਹਮਸੁਰਾਮਅਹੇਇਹੁਤਪਤੀਮਨਮਾ
 ਹਿਬਿਚਾਰੇ। ਯਹਰਾਖਵਤਤੁਸੁਗਾਦਮਹਾਸੰਭਬੇਦਨਕੇਸਿ
 ਵਸਾਰਨਿਹਾਰੇ। ਰਿਖਮਤਿਲਜੁਓਰੰਮਾਹਿਧਰੇਯਹਪਾਰਬਤੀ
 ਪ੍ਰਤਿਸਿਭੁਓਚਾਰੇ॥੨੨॥ ਅਨੰਗਸੇਖਰਛੰਦਾ। ਮਿਲਾਇਕੋਟਿਕੀ
 ਸਜਾਪਟਾਇਨੀਰਸਿੰਧਕੋਲਗਾਇਬੀਰਧੀਰਜਾਹਿਕੀਨਮਾ
 ਸਘਾਨਿਆਸੁਲੰਕਰਾਇਸੀਸਕਾਟਿਰਾਜਦਾਸਥਾਪਯੋਬਿਬਾ
 ਨਬਿਭਾਇਜਾਨੁਕੀ। ਸੁਮਾਨਿਆਸੁਦੇਵਦੰਦਭੀਬਜਾਹਿਗਾਹਿ
 ਖਾਸਿਕੋਨਰਾਭਏਜਾਹਿਰਾਜਫੇਰਤਾਤਰਾਜਧਾਨਿਆਸੁਤਾਹਿ
 ਰਾਮਚੰਦਕੀਸੁਖਪਕਾਂਡਕੀਕਥਾਗੁਲਾਬਸਿੰਘਦਾਸਯਾਹਿਭੁਤਿ
 ਹੋਬਖਾਨਿਆ॥੨੩॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਧਨਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮਾਮ
 ਹੋਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਖੋਕਸੋਧਿਆਇ॥੧੬॥ ਸਮਾਪਤੋਯੁਧਕਾਂਡੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਾ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਰਾ

ਉਤਕਰ ੭
੩੨੨

੧ ਥਿਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਾਨਵਦੇਹਮਨੋਹਰਲੈ
 ਜਿਨਰਾਜ ਕੇਦੁਖਦਾ ਸੁਹੇਸਮ ਚਤੁਰਾਨ ਦਕੰਜਜੁ
 ਟਪਤਿਗ ਮੰਗਿਹਗੀ ਗਲੇਜਿਨ ਪਰਮਾਤਮ
 ਕਰਜੇਰਦੁਖੁਮਾਭਿਬੰਦਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਟਿਹਗਾ॥ ਰਾਖਵੈਸਤਿਲਕਜ

ਯਗਮਜੀਕੋਸਲਾਯਸੁਖਧਾਮ॥ ਦਸਬਦਨਬਿਨਸਕਿਜਦਿਗ
 ਦਾਸਰਬੀਸੀਰਾਮ॥੨॥ ਪਰਬਤੀਉਦਾਚਾਚੋਪਈ॥ ਕੋਸਲਾਯ
 ਨਿਦਵਧਾਵਨਹਾਰੇ॥ ਦਾਸਰਬੀਸੀਰਾਮਮੁਗਾਰੇ॥ ਗਵਣਲੋਗ
 ਖਸਬਲਧਾਰੀ॥ ਹਨੇਰਾਮਰਣਭੂਮਿਮਸ਼ਾਰੀ॥੩॥ ਬੈਠੇਰਾਜ
 ਸਿੰਘਾਸਨਰਾਮ॥ ਸੋਧਿਪੁਰੀਜਨਕੋਸੁਖਧਾਮ॥ ਮਾਇਆਮਾਨ
 ਵਦੇਹਬਨਾਯੋ॥ ਕਿਤਿਕਬਰਸਭੁਮਾਹਿਰਹਾਯੋ॥੪॥ ਦ੍ਰੋਪਦਮਾਤ
 ਮਲੀਲਾਧਾਰੀ॥ ਮਾਨਵਦੇਹਕਬੈਪੁਨਿਭਾਰੀ॥ ਸ੍ਵਣਚਾਹਮੇਓਰ
 ਹਰਖਨੇ॥ ਰਾਮਕਥਾਤੁਮਬਹੁਰਿਬਖਾਨੇ॥੫॥ ਰਾਮਕਥਾਮੀਮੁਤਕੋ
 ਪਾਈ॥ ਤਿਸਨਭੁਈਸੁਮੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਭੁਗਵਨਮੋਹਮਨਗਹਧਾ
 ਰੇ॥ ਕਹੋਰਾਮਕੀਕਥਾਬਿਥਾਰੇ॥੬॥ ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚ ॥ ਚੋਪਈ॥
 ਰਾਖਸਮਾਰਸੁਸੀਗਰਮਾਂਹੀ॥ ਬੈਠੇਰਾਮਸਿੰਘਾਸਨਮਾਂਹੀ॥ ਸੀਰਾਮ

ਅਭਿਬਿਦਨ ਕਾਮਾ ਬਨ ਬਾਸੀ ਮੁਨਿ ਆਏ ਧਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਟਿਸ੍ਰੀ ਮਤ
 ਅਸਿਤ ਮੁਨਿ ਰਾਭੀ ॥ ਕੇਨੁ ਰਖੀ ਸੁਰਤੇ ਜਪੁ ਭਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸੀ ਦੁਤਿ
 ਦੁਰਬਾਸਾ ਆਏ ॥ ਕ੍ਰਿਗਾ ਮਰਾ ਅੰਗਿ ਰਦੁ ਉ ਸੁਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਸਪ ਦੁ
 ਮੰਦੇ ਦੁਪੁ ਨਿਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰੀ ਆਏ ਰਿਖੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਤ ਰਿਖੀ ਸੁਰਮ
 ਮਲ ਸੁ ਆਏ ॥ ਸਿਖਨ ਸਹਿਤ ਅਗ ਸਤ ਸੁ ਆਏ ॥ ੩ ॥ **ਸੰਦੇਹ** ਦੁ
 ਰਨ ਪੇ ਮੁਨਿ ਜਾਇ ਖਰੇ ਪੁਨਿ ਦੁਰ ਪਕੇ ਯਹ ਦੁਕ ਮਲਾਏ ॥ ਗਮ ਮੰ
 ਹੀ ਪਸਮੀ ਪਕਹੇ ਸੁਖ ਰੇ ਮੁਨਿ ਮੰਡਿਲ ਬਾਹਰ ਆਏ ॥ ਆਦਿ ਅਗ
 ਸਤ ਸੁ ਦੇਹਿ ਅਸੀ ਸਕਰੇ ਅਭਿਨੰਦਨ ਆਇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਦੁਰ ਪੁਜਾ
 ਇਸੁ ਰਾਘਵ ਕੀ ਢਿਗ ਪਾਰ ਬਤੀ ਦੁਹ ਦੁਕ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੦ ॥ **ਛਪੇ**
ਦਾ ॥ ਮੁਨਿ ਮੰਡਿਲ ਲੈ ਸਿਰਾ ਅਗ ਸਤ ਮੁਨਿ ਸੁਰ ਆਏ ॥ ਪਦ ਕਸੇ
 ਤਨੁ ਤੇਜਾ ਦਿਸਾਤੁ ਮਦੁਰ ਮਿਟਾਏ ॥ ਤਵ ਦੇਖਨ ਕੀ ਚਾਹ ਬਤੀ ਤਿਨ ਕੇ

ਉਰਮਾਹੀ। ਧੀਰਬਡੇਮਤਿਮਾਨਖੜੇਰਿਖਦੁਆਰੇਮਾਹੀ। ਸੁਨਿਦੁ
 ਆਰਪਕੇਵਾਕਯਹਸੁਗਮਬਖਾਨੇਆਪਮੁਖਾ। ਅਬਰਤਨਭੁਵ
 ਨਮਹਿਪੁਜਕਰਿਮੁਨਿਗਨਿਲਿਮਾਵਹੁਯਥਾਸੁਖ॥੧੧॥ ਚਿਪ
 ਈ॥ ਰਾਮਮੁਨਿਨਕੋਪੇਖਯੋਜਬਹੀ। ਸ੍ਰੀਘਰਓਠੇਜੇਰਕਰਤਬ
 ਹੀ। ਅਰਘਾਇਕਪੁਜਾਬਿਧਿਕਰੀ। ਮੀਠੀਬਾਣੀਮੁਖੋਉਚਰੀ॥
 ੧੨॥ ਬਹੁਰਰਾਮਅਭਿਬੰਧਨਕੀਨੇ। ਯਥਾਯੋਗਸਭਮਾਸਨਦੀ
 ਨੇ। ਬੈਠੇਮੁਨਿਗਨਤਹਿਹਰਖਾਇ। ਪੂਜੇਰਾਮਰਮਾਪਤਿਗਾਇ
 ॥੧੩॥ ਪੁਛਯੋਰਾਮਅਨਮਪਤਾਹਿ। ਕੁਸਲਛੇਮਹੈਤਾਬਨਮਾ
 ਹਿ। ਮਹਾਬਾਹੁਰਘਨੰਦਨਥਾਗੇ। ਕੁਸਲਅਹੇਗਹਦੇਸਮਸ਼ਾਰੇ
 ॥੧੪॥ ਭੁਲਾਭਯਾਅਰਿਗਣਸਭਮਾਰੇ। ਰਾਮਸਿੰਘਾਸਨਮਾ
 ਜਨਿਹਾਰੇ। ਰਾਵਣਰਾਖਸਕੋਜੇਰਾਜਾ। ਤਕੋਬਧਹਿਕਠਨਸੁਕਾ

ਜਾ॥੧੫॥ਤੁੰਕਰਮੇਲੈਧਨੁਖਮੁਰਾਗੀ॥ਜਿਨੰਤਿਲੋਕੀਖਿਨਮੇਸ
 ਠੀ॥ਭੁਲਾ ਭੁਖਾਸਭਰਾਖਸਮਾਗੇ॥ਰਾਵਣਲੈਜੇਹੁਤੇਬਿਕਾਰੇ॥੧
 ੬॥ਮਹਾਬਾਹੁਹਰਿਰਾਵਣਜੇਈ॥ਤੁੰਬਧਸਹਿਜਕਠਨਨਹਿਕੋਈ
 ॥ਮੇਘਨਾਦਕੇਬਧਥੈਜੇਈ॥ਹੁਤੇਕਠਨਪਰਹੋਇਓਜੇਈ॥੧੭॥ਕਿ
 ਭਕਰਣਲੈਖਲਬਲਦੁਨਾ॥ਸੁਰਬਡੇਦੁਹਕਾਲਸਮਾਨਾ॥ਅਤਿ
 ਕਪੁਤਿਮਬਾਣਤੈਮਾਗੇ॥ਹਨੇਸਗਲਰਣਭੁਮਿਮਯਾਗੇ॥੧੮॥ਹ
 ਮਕੋਮਭੈਦਖਣਾਦੀਨੀ॥ਪੁਰਬਰਾਮਸੁਪੁਰਣਕੀਨੀ॥ਅਹਿਸਿਧ
 ਹਸਗਲੈਤੈਮਾਰਾ॥ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਅਬਜੀਦਨਥਾਰਾ॥੧੯॥ਮੇਸੇਮਾਨ
 ਗੁਨਜਬੈਬਖਾਨਯੋ॥ਸੁਨਿਕੈਓਮਾਰਾਮਥਿਸਮਾਨਯੋ॥ਬਿਸਮੇਮਾ
 ਨਜੇਰਦਊਹਾਥਾ॥ਬੋਲਤਭਏਬਹੁਰਰਘੁਨਾਥਾ॥੨੦॥ਰਾਵਣਕੁੰਭ
 ਕਰਣਲੈਤੈਤੇ॥ਜਿਨੰਤਿਲੋਕੀਖਿਨਮੇਜੇਤੇ॥ਤਿਨਕੋਕਾਹਿਓਲਾਖ

ਨ ਕਰਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ ਜਸੁ ਕਾਹਿ ਬਿਥਰਹੈ॥ ੨੧॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਨਿ
 ਰਾਖੁ ਦਰਕੀਥਾਨੀ॥ ਬੋਲੇ ਕੁੰਭੁ ਯੋ ਨਿਰਿਖਾਰਿ ਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ
 ਹਿਤਿ ਤਿਨ ਬਚਨ ਚਿੰਤਾਹੈ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਜਨ ਅਬ ਕਹੈ ਮੁਰਾਰੈ॥ ੨੨॥ ਮੇ
 ਘਨਾ ਦਰਾਵੁ ਲਾਭਿ ਰਤਾਂਤਾ॥ ਭਾਖੈ ਸਗਲੈ ਸੁਨੈ ਇਕਾਂਤਾ॥ ਜਨਮ
 ਕਰਮ ਜੈ ਸੇਵਰ ਦਾਨਾ॥ ਸਭ ਸਿਖੇ ਪਤੇ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੩॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਸ
 ਤ ਯੁਗਮੈ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਭਏ ਪੁਲਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤ ਧਾਮਾ॥ ਮੇਰੁ ਸਮੀ
 ਪਗ ਯੋ ਮਾਤਿ ਮਾਨਾ॥ ਤਪ ਕੇ ਕਾਜ ਪੁਲਸਤ ਮਹਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਤ੍ਰਿਦ
 ਬਿੰਦੁ ਰਿਖਾ ਅਸੁ ਮਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਮੁਨਿ ਨਿਵਾਸ ਕੀਨੈ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮ
 ਹਾਤੇ ਜਪ ਸਾਮਾਤਿ ਧਾਰੀ॥ ਜਲ ਮਹਾਰ ਮੁਖ ਬੇਦ ਚਿੰਤਾਰੀ॥ ੨੫॥
 ਦੇਵਗੋਪ ਬਕਿਨ ਯਾ ਕੇ ਜੇਤੀ॥ ਤਾਂ ਬਨ ਮਾਹਿ ਸੁਆਵੈ ਤੇਤੀ॥ ਨਚੈ
 ਜਸੇ ਚਿੰਤ ਸੁਰਗਾਵੈ॥ ਕੇਲ ਕਰੈ ਬਹੁ ਬਾਦ ਬਜਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਪੁਲਸਤ

ਰਖੀ ਸੁਰਕੇਤ ਪਜੇਈ॥ ਤਾ ਮੇ ਕਰੇ ਬਿਘਨਾ ਮਤਿ ਜੋਈ॥ ਭੁਯੋ ਕੋਧ
 ਉਰ ਬਿਖ ਕੇ ਭਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਤੇ ਯਹ ਦਾ ਕਠਿ ਚਾਰਾ॥ ੨੧॥ ਮੇਰੀ ਵਿ
 ਸਾਇ ਬਿਖੇ ਜੋਈ॥ ਧਾਰੇ ਗਰਭੁ ਕੇ ਨਿਆਂ ਜੋਈ॥ ਯਹਿ ਸੁਨਿ ਸਾ
 ਪ ਭਈ ਭਯਮਾਨਾ॥ ਯਹਿ ਨ ਕੰਨ ਯਾਤਾ ਮਸਥਾਨਾ॥ ੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਤਿਨ ਬੰਦੁ ਰਿਖੁ ਗਜ ਕੀ ਕੰਨਿ ਯਾ ਸੁਨ ਯੋਨ ਜੋਇ॥ ਮੁਨਿ ਮਾਰੇ ਬਿ
 ਚਰਤ ਭਈ ਪੇਖਤ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ॥ ੨੩॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਪਾਰੁ ਰਵਰਣੁ ਸੁ
 ਤਾ ਕੋ ਭਯੋ॥ ਭਈ ਵਿਰੁਪਗਰਭੁ ਨਿਰਮਯੋ॥ ਦੇਹ ਵਿਵਰਣੁ ਪਿਖੀ
 ਤਿਨ ਜਬ ਹੀ॥ ਗਈ ਪਿਤਾ ਵਿਗਰੁ ਰੀ ਸੁਤ ਬਹੀ॥ ੨੪॥ ਤਿਨ ਵਿਦ
 ਨਿ ਜਸੁ ਤਾ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਗਜ ਰਿਖੀ ਤਪ ਜਾਂਹਿ ਮਪਾਰੀ॥ ਵਿਗਿਆਨ
 ਚਖੁ ਤਿਨ ਧਾਰ ਯੋਧਿਆਨਾ॥ ਮੁਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਸਗਲ ਸੁਤਾ ਹਿ ਪਛਾਨਾ॥
 ੨੫॥ ਬਹੁ ਗੀਤਾ ਕੰਨਿ ਯਾ ਸੰਗਲਈ॥ ਬਿਧਵਤ ਜਾਇ ਪੁਲਸਤ

ਹਿਦਈ॥ ਕੰਨ ਯਾ ਕਾਮੁ ਨਿਕਰਗਾਹਿ ਲੀਨੋ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰਓ ਚਾ
 ਰਣਕੀਨੋ॥ ੩੨॥ ਪ੍ਰੀਤ ਭਯੋ ਪਿਖ ਦਹ ਲਪਰਾਇਨਾ ਬਿਠਾਯੋ ਮੁ
 ਨਿਕਰਣਾ ਕੋ ਮਾਇਨਾ॥ ਦੋਨੋ ਦੇ ਸਦਧਾਵਹਿ ਜੋਈ॥ ਦੇਓ ਪ੍ਰਤਿਕ
 ਤੋ ਕੋ ਸੋਈ॥ ੩੩॥ ਤਬ ਕੰਨ ਯਾ ਇਕ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਧਾਯੋ॥ ਦਯੋ ਪੁਲਸਤ
 ਮਹਾ ਸੁਖ ਦਾਯੋ॥ ਦਿਸਦੁ ਇਤਿ ਥਾਖਯੋ ਤਿਹ ਨਾਮਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀਤ ਪਕੋਧਾਮਾ॥ ੩੪॥ ਤਬ ਤਾਂ ਸੀਲ ਧਰਮ ਕੋ ਪੇਖਾ॥ ਭਾਰਦੁ
 ਆਜਮੁ ਨਿਜਾਨ ਬਿਸੇਖਾ॥ ਭਾਰਦੁ ਆਜ ਨਿਜ ਕੰਨ ਯਾ ਦਈ॥ ਦਿ
 ਸਦੁ ਮੁਨਿ ਮਾਦਰ ਕਰ ਲਈ॥ ੩੫॥ ਤਾਂ ਮੈ ਤਿਨ ਇਕ ਸੁਤ ਓਪਜਾ
 ਇਠਾ॥ ਪੋਲਸਤ ਲੋਕ ਮੇ ਪਰਮ ਸੁਗਾਇਠਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਾਤੁ ਲਵੈ ਸੁਦਣ
 ਸੁਭਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੇਦਨ ਦਯੋ॥ ੩੬॥ ਬ੍ਰਹਤ ਬਰਖਤ ਨੇ
 ਤਪਕੀਨੋ॥ ਬਿਰਚ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਇ ਵਰਦੀਨੋ॥ ਧਨ ਧਖਤ ਕੋ ਬਿਧ

ਕਯੋ। ਪੁਸਪਕਮੈਰਬਿਬਾਨਹਦਯੋ॥੩॥ ਪਾਬਿਧਵਹਕਬੋਰ
 ਹਪਾਯੋ। ਪਿਤਾਨਿਹਾਰਣਕੇਹਿਤਮਾਯੋ। ਬਹਮਾਦਯੋਦਿਮਾਨਸੁ
 ਜੇਈ। ਤਮੇਚਫਿਪੁਨਿਮਾਯੋਸੋਈ॥੩੮॥ ਮਾਇਪਿਤਾਪਦਮੋਸਿ
 ਰਧਰਯੋ। ਤਪਕੋਫਲਹਨਿਦੇਦਨਕਰਯੋ। ਪਿਤਾਬਿਧਾਤਾਦਰਮ
 ਮਦਯੋ। ਵਾਸਮਵਸਥਾਨਨਤਾਂਹਿਬਤਯੋ॥੩੯॥ ਮਾਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਭਾਖੇਸੋਈ। ਜਹਾਨਿਹਿਸਾਕਾਹੁਹੋਈ। ਪਿਤਾਬਹੁਗਤਿਨਭਾਖਯੋ
 ਰਾਮਾ। ਪੁਰੀਮਹੇਇਕਲੰਕਾਨਮਾ॥੪੦॥ ਦੈਤਨਕੇਦੁਹਵਾਸਨਿਮਿ
 ਤਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਕਰਮਾਨੇਰਚੀਸੁਚੈਤਾ। ਨਗਇਣਕੈਰੂਰਲੰਕਾਤਿਮਾ
 ਗੀ। ਦੈਤਗਏਸੁਰਸਾਤਲਭਾਰਾਗੀ॥੪੧॥ ਦਹੁਪਧਰਖਪੁਰੀਦੁਹੁ
 ਮਾਹਿ। ਸਾਗਰਮਾਧਿਦੈਰੂਰਨਾਹਿ। ਤਹਾਵਾਸਤੁਮਨੀਕੇਕਰੋ॥
 ਮੇਰਨਸਾਧੇਮਤਭਿਰਭੋਗੇ॥੪੨॥ ਮੇਸੇਸੁਨਿਨਿਜਪਿਤਕੀਬਾਨੀ

ਬਾਸਿਤਾਂਹਿਮੇਧਨਦਭਵਾਨੀ॥ ਚਿਰਤਹਿਬਸਯੋਬਹੁਤਸੁਖਖ
 ਯੋਪਿਤਾਤਾਹਿਪਿਖਅਤਿਹਰਖਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਮਾਲੀਨਾਮਦੈਤ
 ਬਲਦਾਰੀ॥ ਬਹੁਰੇਅਇਓਧਰਣਮਸ਼ਾਰੀ॥ ਪਿਸਤਾਸੀਵਹੁਨਿ
 ਕਸਪਤਾਣਾਮਤਲੋਕਮੇਫਿਰੇਬਿਸਾਲਾ॥ ੪੪॥ ਕਿਨਯਾਮਾਪ
 ਨੀਸੀਗਸੁਲੀਨੀ॥ ਮਨੋਅਤੇਪਦਮਾਰਸਭੀਨੀ॥ ਤਬੈਸੁਮਾਲੀ
 ਧਨਦਨਿਹਾਰਾ॥ ਫਿਰੇਬਿਥਾਨਤੇਜਮਤਿਭਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਸਭਰਾਖ
 ਸਕੋਹਿਤਊਰਧਾਰਾ॥ ਕਰਤਭੁਯੋਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਾ॥ ਕੈਕਸੀਨਾ
 ਮਕਿਨਯਾਮਾਹਿ॥ ਤਾਕੇਪਤਿਪੁਨਿਭਾਖਯੋਤਾਹਿ॥ ੪੬॥ ਵਿਵਾਹ
 ਕਾਲਪੁਤੀਤੇਭੁਯੋ॥ ਯੋਭਨਤੇਤਨਮੇਨਿਰਮਯੋ॥ ਨਿਦਾਤੇਓਰਮਾਂ
 ਹਿਤੁਰਾਂਹੀ॥ ਯਾਤੇਵਰਨਹਿਤੇਹਬਰਾਂਹੀ॥ ੪੭॥ ਬ੍ਰਹਮਕਲੰਓਦ
 ਭੁਵਮੁਨਿਧਾਮਾ॥ ਵਿਸੁਵਾਇਨਭਾਖੇਨਮਾ॥ ਯਾਕੇਵਰੇਅਪਤੁਮ

ਜਾਈ॥ ਹੋਵੇਗੇ ਸੁਤ ਬਲਿਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੮॥ ਧਨ ਦਸਮਾਨ ਕਾਉ
 ਅਤਿ ਧਾਰੇ॥ ਹੋਵੇਗੇ ਸੁਤ ਸੁਤਾਤੁ ਮਾਗੇ॥ ਕਿਨ ਯਾਮੁਖ ਤੇਤੁ ਬਾਬਖ
 ਨਾ॥ ਗਈ ਜਹਾ ਮੁਨਿ ਮਾਹਿ ਮਹਾਨਾ॥ ੪੯॥ ਅਗੇਖ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੇ
 ਉ॥ ਲਿਖੇ ਧਰਣ ਪਦਨਖ ਸੇਸੇਉ॥ ਪੁਛਤੁ ਭਯੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰਤਾਹੀ॥
 ਕੋਦ ਕਿਨ ਯਾਤੁ ਬਨਮਾਹੀ॥ ੫੦॥ ਕਿਨ ਯਾਸੀ ਜਾਇ ਕੀਨ ਬਖਨ
 ॥ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਮੁਨਿ ਲੇਹੁ ਪਛਨਾ॥ ਤਬ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਸਭ
 ਜਾਨ॥ ਕੀਨੋਤਾ ਪ੍ਰਤਿਏਹੁ ਬਖਾਨਾ॥ ੫੧॥ ਤੇ ਅਭਿਲਾਖਾ ਮੇਸਭੁਪਾ
 ਈ॥ ਮੇਤ੍ਰੇ ਸੁਤ ਤ੍ਰਿਚਹੇਉ ਪਾਈ॥ ਸੁਤ ਅਭਿਲਾਖਾ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ॥ ੫੨॥
 ॥ ਦਾਰਣ ਦਸੁਤ ਰਾਖ ਸਭਾਰੀ॥ ਹੋਵੇਗੇ ਤੇਉ ਦਰਮ ਸਾਰੀ॥ ਕਿਨ ਯਾ
 ਮੁਨਿ ਸਰਦ ਲਾਅਲਾਈ॥ ਤੇਤੋ ਯਾਬਿਧ ਕੇ ਸੁਤ ਪਾਈ॥ ੫੩॥ ਤਬ ਤ
 ਕੇ ਮੁਨਿ ਕੀਯੋ ਬਖਾਨਾ॥ ਪਸਚਮ ਸੁਤ ਹੈ ਮੰਤਿ ਮਾਨਾ॥ ਮਹਾਭਾਗਦ

ਤਜਸਕੋਆਇਲਾਗਮਭਗਤਿਮੇਪਰਮਪਰਾਇਲਾ॥੪੫॥ਮੇ
 ਸੇਮੁਨਿਵਰਭਾਖਯੋਜਬਹੀ॥ਕਾਲਪਾਇਸੁਤਭਿਪਜੇਤਬਹੀ॥੫
 ਬਮੇਗਵਲੁਭੁਯੋਮਹਨਾ॥ਭੀਸਭੁਜਾਦਸਾਸਿਰਪਹਿਚਾਨਾ॥੫੫
 ॥ਗਵਲਜਯੋਭਵਾਨੀਜਬਹੀ॥ਭੁਯੋਭੁਕਿਪੁਜਗਤਮੇਤਬਹੀ॥
 ਜਗਤਬਿਨਾਸਨਕਾਰਨਜੇਈ॥ਭੁਏਨਿਮੰਤਾਅਲਿਖਪੁਨਿਤੇ
 ਈ॥੫੬॥ਕ੍ਰਿਭੁਕਰਨਪੁਨਿਜਯੋਮਹਨਾ॥ਜਾਕੇਦੇਹਪਹਾਰਸਮਾ
 ਨਾ॥ਉਪਜੀਗਵਲਬਹਿਨਸਹੇਦਰਿ॥ਸੁਪਨਖਾਤਿਹਨਾਮਮਹੋਰ
 ਰਿ॥੫੭॥ਬਹੁਰਵਿਭੀਖਣਜਨਮਸੁਪਾਯੋ॥ਸਾਤਿਅਤਮਾਪ
 ਰਮਸੁਹਾਯੋ॥ਕਰਮਪਰਾਇਲਨੇਤਿਅਹਾਗ॥ਨਿਸਦਿਨਬੇਦਸੁ
 ਪਹੇਉਦਾਗ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਭੁਕਰਣਦੁਸਟਾਤਮਜੇਈ॥ਚੁਨਿਚੁਨਿਖ
 ਇਦੁਜਾਤੀਸੇਈ॥ਰਿਖਸੇਬੁਹਸਿਹਠੇਰਨਿਹਾਗੇ॥ਦਾਰੁਲੁਤਹੇਪ

ਕਰਮੁਖਡਾਰੇ॥੫੮॥ਗਵੁਣਭਯੋਮਹਾਬਲਧਾਰੀ॥ਲੋਕਨਕੇ
 ਰੂਰਦੇਵੇਭਾਰੀ॥ਗਵੁਣਜੀਵਨਰੋਗਸਮਾਨ॥ਲੋਕਨਸਹਿਤ
 ਵਧੇਮਹਾਨ॥੬੦॥ਸਭਕੋਓਰਮੇਅਰਥਸੁਜੇਈ॥ਰਾਮਸਗਲਤੁ
 ਮਜਾਨਤਿਸੇਈ॥ਵਿਗਾਨਹ੍ਰਿਸਟਿਸਾਂਖੀਤ੍ਰਿਅਾਗਿਬਸੇਸੁਬਕੇ
 ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥੬੧॥ਤ੍ਰਿਪਹਮੇਸੁਰਨਿਰਮਲਰੂਪਾ॥ਨਿਤਉਦਤਿਹੈ
 ਤੇਹਸਰੂਪਾ॥ਤੈਲੀਲਾਮਨੁਜਾਕ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਨਿਜਮਹਿਮਾਗੁਣ
 ਮਾਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੬੨॥ਲੀਲਾਹਿਤਤਵਪ੍ਰਯੋਮੇਹੀ॥ਰਾਖਸਜਨਮ
 ਕਹਯੋਮਮਤੇਹੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਸਰੂਪਤੁਮਾਰਾ॥ਮੇਜਨੇਜੋਅਹੇਓ
 ਦਾਰਾ॥੬੩॥ਅਨੰਦਾਮਾਚਿਤਸਕਤਚਿਦਰੂਪਾ॥ਅਜਅਖਗਵੈ
 ਦਤਤਮਰੂਪਾ॥ਤਨਿਜਰੂਪਪਗਾਇਨਦੇਵੀ॥ਗਵਰਹੇਜਗਅਲਿ
 ਖਅਭੇਦਾ॥੬੪॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤੇਟਿਰੈਮੇਜਗਸੁਖੀਮੁਰਾ

ਅੰਗ ਸੁਫੇਟ ਕਧਰਮ ਹੋਤੇ ਰੋਸਿ ਮਰਣ ਸਾਗਿ ॥ ੬੫ ॥ ਸ **ਦੁਖ** ॥ ਇ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹਯੋ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗਿਰਜਾਤ ਬਾਮਾ ਪਰ ਪ੍ਰਤ ਮਵ ਕਾਮਲ
 ਏ ॥ ਮਨੁ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਜਾਪ ਟਕੇ ਸੁਤ ਕੋਹ ਸਰਾਮ ਬ
 ਤਾਏ ॥ ਇਹ ਮਾਇਕ ਹੋ ਸਭ ਜੋ ਪਿਖਯੋ ਜਨ ਹੋਇ ਅਨੰਨ ਯਸੁ ਮੇ
 ਜ ਸੁਗਾਏ ॥ ਮੁਨਿ ਪੁਰਿ ਦਮਜ ਸੁਗਾਇ ਨ ਜੋ ਖਿਨ ਦੇ ਕਾ ਬਿਖੇਸ
 ਰੁਪਾ ਪਮਿਟਾਏ ॥ ੬੬ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਗਾਇਟੇ ਉ**
ਮਾਮ ਹੇ ਸੁਰ ਸੰਬਾਏ ਉਤ੍ਰ ਕਾਂਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮੋ ਧਿ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ **ਕ ਬਿਬਾਚਾ** ॥
ਹਰਾ ॥ ਅਗ ਸਤ ਬਖਾਨੇ ਰਾਮ ਕੋ ਗਿਰਜਾ ਕਹੇ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸੁਤ ਬਖਾਨੇ
 ਰਿਖਨ ਕੋ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ੧ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਰਾ ਚੰਪਈ**
 ॥ ਬਹੁ ਰਧਨੇ ਸੁਰ ਦੇਵ ਕੁ ਬੇਗਾ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾਲ ਬਹੁ ਮਾਯੇ ਫੇਗਾ ਪੁ
 ਸਪ ਕਮਾਹਿ ਮਰੁਦੁ ਸੁਗਯੋ ॥ ਪਿਤੁ ਪੰਖਨ ਹਿਤੁ ਸੈਤ ਹਿ ਮਾਯੋ ॥

੨॥ ਕੈਕ ਸੀਤਾ ਕੋ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਅਹਿ ਮਹੇ ਜਾ ਤੇ ਜਾ ਅਪਾਗਾ ॥ ਪੁਨਿ
 ਸਮੀਪ ਦੁਹੁ ਸੁਤ ਕੇ ਗਈ ॥ ਗਵਣ ਕੋਇ ਮਭਾਖਤ ਭਈ ॥ ੩॥ ਪੁਤ
 ਧਨੇ ਸੁਰਦੇਵ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਤ ਲਤੇ ਜਦ ਸਾਦਿ ਸਭਿ ਜਿਅਰੇ ॥ ਤੇ ਪੁ
 ਨਿ ਜਾ ਬਿਧ ਅੰਸੇ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਸੇਖਤ ਨ ਕਰੇ ਸੁਤ ਕੋਈ ॥ ੪॥ ਸੁਟਿ ਰਾ
 ਵਣ ਉਰ ਰਖ ਬਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਬੇਗ ਪੁਤਰਾ ਯਾ ਕਰੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਧਨ ਦਸ
 ਮਾਨ ਅਧਿਕ ਵਾ ਮਾਇ ॥ ਹੋਵੇ ਬੇਗ ਸੀਤਾ ਪਮਿਟਾਇ ॥ ੫॥ ਸੂਬਤੁ ਮ
 ਤ ਪਿਖੋਤ ਤੁਕਾਲਾ ॥ ਮੈਸੇ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੁਸ ਕਿਰਤ ਤ
 ਪਕਰ ਦੇ ਉਰ ਮਾਨਾ ॥ ਉਠ ਯੇ ਸੁਗਵਣ ਸੁਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੬॥ **ਦੇ ਹਰਾ** ॥ ਫ
 ਲ ਕੇ ਸਿਧਾ ਨਿਮਿਤ ਪੁਨਿ ਗਵਣ ਸਾਨੁ ਜਬੀਗਾ ॥ ਤੀਰ ਬਗੋ ਕਰਣੀ
 ਗਯੋ ਲੋਗੋ ਕਰਣ ਤਪ ਧੀਗਾ ॥ ੭॥ **ਚਉਪਈ** ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ
 ਮਸੁਧਾਗਾ ॥ ਲਾਗੇ ਤਪ ਸਾਕਰਣ ਉਦਾਗਾ ॥ ਕਿਭ ਕਰਣ ਤਪ ਘੋਰ ਸੁ

ਕਰਯੋ॥ ਲੋਕਨ ਕੋ ਬਹੁਤਾ ਪਾਇ ਬਰਯੋ॥ ੮॥ ਦਸਹਜਾਰ ਬਰਖਬ
 ਲਵਾਨਾ॥ ਕੁੰਭੁ ਕਰਣਤਪ ਕਰਯੋ ਮਹਾਨਾ॥ ਧਰਮ ਸਰੂਪ ਵਿਭੀਖ
 ਨ ਜੋਈ॥ ਸੰਤ ਧਰਮ ਪਗਾਇ ਨ ਜੋਈ॥ ੯॥ ਪੰਚਹਜਾਰ ਬਰਖਤਪ ਧ
 ਗਾ॥ ਠਾਢੇ ਭਯੋ ਏਕ ਪਦਭਾਗਾ॥ ਰਾਵਨ ਕਰੀਤਪ ਸਮਾਜੋਈ॥ ਅਬਸੁ
 ਨਿਯੋ ਨੀਕੇ ਚਿਰ ਜੋਈ॥ ੧੦॥ ਦਿਬਹਜਾਰ ਬਰਖਤਪ ਧਾਗਾ॥ ਰਹਯੋ
 ਇਕੋ ਤਨ ਕੀਨ ਮਹਾਗਾ॥ ਦਸਹਜਾਰ ਪੁਰਣ ਭਯੋ ਜਬਹੀ॥ ਕਾਟਿਲੀ
 ਸਤਿਨਹੋ ਮਯੋ ਤਬਹੀ॥ ੧੧॥ ਨਵਹਜਾਰ ਬਖਇਸ ਗਯੋ॥ ਨਵਸਿ
 ਰਕਾਟ ਸੁਹੇਮ ਤਭਯੋ॥ ਦਸਮਹਜਾਰ ਬਰਖਜਬ ਮਯੋ॥ ਗਾਵੁਣ
 ਤੇ ਮਨ ਮੋ ਬਿਗਸਾਯੋ॥ ੧੨॥ ਕਾਟਿਨ ਲਗੇ ਦਸਮਾ ਸਿਰਜਬਹੀ॥
 ਆਪ ਪੁਜਾਪਤਿ ਮਯੋ ਤਬਹੀ॥ ਪੁਤ ਪੁਤ ਦਸਕੇ ਠਠਿਦਾਗਾ॥ ਮੇਪੁਸ
 ਨ ਇਮ ਕੀਨ ਚਿਰਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਦਰਮਾਰੋ ਚਿਰ ਚਾਹਤ ਜੋਈ॥ ਦੇਵ ਪੁਤਖ

ਨਭੀਤਰਸੇਈ। ਗਾਵਣਾ ਆਬਿਧਜੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ। ਹਰਖਭਯੋਓ
 ਰਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ੧੪॥ ਜੋਤਮਹੋਦਰਦੇਵਨਹਾਰੇ। ਅਮਰਤਤੁ
 ਮਮਦੇਹੁਓਦਾਰੇ। ਨਗਸੁਪਰੰਤੁ ਸੁਰਾਸੁਰਜੋਤੈ। ਮੋਕੋਮਾਰਸਕੋਨ
 ਹਿਤੋਤੈ॥ ੧੫॥ ਮਾਨਵਹੋਜਗਭੀਤਰਜੇਈ। ਮੇਰੇਆਗੇਤਿਲਸਮ
 ਤੇਈ। ਆਬਿਧਰਾਵਣਵਰਹਸੁਨਾਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਤਕੋਤਥਾਅਲਾਯੋ
 ॥ ੧੬॥ ਪੁਨਿਕਮਲਾਸਨਭਾਖਯੋਏਈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਸਿਰਹੋਮੇ
 ਜੇਈ। ਪੁਰਬਜਿਓਓਪਜੇਗੇਤੇਈ। ਪ੍ਰਗਟਾਮਸੁਰਸੁਜਾਨੇਏਈ॥
 ੧੭॥ ਗਾਵਣਕੋਇਹਭਾਂਤਿਬਖਨਾ। ਗਾਮਪ੍ਰਜਾਪਤਿਦੇਵਮਹਨਾ॥
 ਵਿਭੀਖਣਕੀਢਿਗਗਯੋਸੁਜਬਹੀ। ਵਿਭੀਖਣਕਰੀਬੀਦਿਨ
 ਤਬਹੀ॥ ੧੮॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਇਹਬਚਨਉਚਾਰਯੋ। ਵਿਭੀਖਣਵ
 ਤਸਤੋਹਤਪਕਰਯੋ। ਧਰਮਨਿਮਿਤਿਬਡੋਤਪ੍ਰਧਾਰਾ। ਤੁਜਗਮੇ

ਤੋਪਰਮਉਦਾਗਾ॥੧੯॥ਅਭਿਮਤਿਤੋਕੋਹਿਤਵਰੁਜੇਈ॥ਮਾਰੋਪੁਤੁ
 ਦੇਉਤਵਜੇਈ॥ਵਿਭੀਖਣਪਦਬੰਦਨਪੁਨਿਧਾਰੀ॥ਕਰਮਜਿਲਿ
 ਪੁਨਿਕੀਨਉਚਾਰੀ॥੨੦॥ਦੇਵਸਦਾਮੇਰੀਮਤਿਜੇਈ॥ਧਰਮਮਾ
 ਹਿਦਿਫਨੀਕੇਹੋਈ॥ਅਧਰਮਮਾਹਿਰਚਿਕਦੇਨਧਾਰੇ॥ਜਹਿਜਹਿ
 ਰਹੇਸੁਜਗਤਮਝਾਰੇ॥੨੧॥ਬੁਧੇਪ੍ਰਸਨਪ੍ਰਜਾਪਤਿਧੀਗਾ॥ਕਹਯੇ
 ਵਿਭੀਖਣਕੋਰਘੁਬੀਗਾ॥ਧਰਮਸੀਲਤੁਹੈਜਗਮਾਹੀ॥ਹਿਦੇਰੋ
 ਤੋਸੋਭਵਮਾਹੀ॥੨੨॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਅਮਰਤਸੁਜੇਈ॥ਤੋਕੋਦਯੇ
 ਵਿਭੀਖਣਜੇਈ॥ਕੁੰਭਕਰਣਕੋਬਹੁਰਬਖਾਨਯੋ॥ਮਾਰੋਵਿਰਜੰ
 ਹਿਤਤਪੁਠਾਨਯੋ॥੨੩॥ਬਾਂਣੀਤੁਮੁਖਮਾਂਹਿਸਮਾਂਣੀ॥ਕੁੰਭਕਰਣ
 ਇਹਕੀਨਬਖਾਣੀ॥ਖਟਮਾਂਸਸੇਵੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ਭੋਜਨਕਰੈਸੁਇ
 ਕਾਦੇਨਮਾਂਹੀ॥੨੪॥ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਕੋਤਬਾਬਖਾਨਯੋ॥ਦੇਵਨਸਹਿਤੁ

ਰਖਉਰਮਾਨਯੋ॥ ਨਿਕਸਸਰਸੁਤੀਤਾਮੁਖਗਈ॥ ਸ੍ਵਰਗਲੋਕ
 ਵਹਿਜਾਵਤਭਈ॥ ੨੫॥ ਦੁਸਟਾਤਮਕੁਭਕਰਣਬੇਜੋਈ॥ ਚਿ
 ਤਤਭਯੋਦੁਖਤਉਰਹੋਈ॥ ਬਣੀਬਿਪਾਤਕੀਬਿਧਿਮਾਹਿ॥ ਅ
 ਨਬਾਛਤਾਨਿਕਸਯੋਮੁਖਮਾਂਹਿ॥ ੨੬॥ ਦੁਹਿਤਿਨਕੇਦਰਲਭੁਮਿ
 ਪਛਾਨਾ॥ ਸੁਮਾਲੀਨਾਮਦੈਤਬਲਵਨਾ॥ ਪਰਹਸਤਾਦਿਕਕੋਸੰ
 ਗਾਇਆਯੋ॥ ਪਤਾਲਲੋਕਤੇਬਾਹਰਆਯੋ॥ ੨੭॥ ਗਾਵਣਕੋਉ
 ਰਮਾਂਹਿਲਗਾਯੋ॥ ਦੁਰਨਸੁਮੁਖਤੇਏਹੁਮਲਾਯੋ॥ ਕੁਲਾਭੁਯਾਸੁ
 ਤਤੇਦਰਪਾਏ॥ ਵਾਛਤਮੋਹਮਨਰਥਆਏ॥ ੨੮॥ ਜਾਕੇਭੁਯਕਰ
 ਲੋਕਾਤਿਮਾਹਿ॥ ਗਏਰਸਾਤਲਮੋਹਮਭਾਗੀ॥ ਮਹਾਂਬਿਸੁਕੋਤੁ
 ਰਬੇਜੋਈ॥ ਭਯੋਨਿਬਿਗਤਿਮਹਾਂਭੁਜਸੋਈ॥ ੨੯॥ ਲੋਕਾਨਗਰੀ
 ਮਾਹਿਹਮਾਗੀ॥ ਪੁਰਬਬਸੇਸਤਾਹਿਮਸ਼ਾਗੀ॥ ਧਨਦੁਤਮਾਰੋਜੋ

ਅਹੁਤਾਈ। ਤਾਹਿਦਬਾਈਲੇਹੁਛੁਡਾਈ॥੩੦॥ ਸਾਮਪਰਕ੍ਰਮ
 ਜਾਬਿਧਬਨੇ। ਭੁਪਤਿਬਿਧਸੁਹਿਰਦਨਗਨੇ॥ ਅੰਸੇਜਬੈਸੁਮ
 ਭਿਬਖਨਯੋ॥ ਰਾਵਦਤਾਹਿਨਿਖੇਧਸੁਠਨਯੋ॥੩੧॥ ਅੰਸੇਕ
 ਹਨੁਨਲਾਇਕਤੇਗੇ॥ ਧਨਦਭ੍ਰਾਤਹੈਗੁਰਜਗਮੇਗੇ॥ ਅੰਸੀਸੁਮ
 ਰਾਵਦਕੀਬਾਣੀ॥ ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਹਸਤਸੁਤਾਹਿਬਖਾਣੀ॥੩੨॥ ਸੁ
 ਰਹੋਹਿਜਗਭੀਤਰਜੇਤੇ॥ ਭਾਈਬਿਧੁਨਮਾਨੇਤੇਤੇ॥ ਬਚਨਕਹੈਸੁ
 ਨਿਯੋਮਬਸੇਈ॥ ਬਹੁਰੋਜੇਓਰਗਾਚਿਹੋਈ॥੩੩॥ ਸੁਰਾਮਰਾਮ
 ਸੁਰਾਮਹੇਜਗਜੇਤੇ॥ ਕਸਪਕੇਸੁਤਸਗਲੇਤੇਤੇ॥ ਲਰੇਪਰਸ
 ਪਰਾਮਾਯੁਧਮਾਗੇ॥ ਸੁਹਿਰਦਭ੍ਰਾਵਸੁਭਦਰਨਿਦਾਗੇ॥੩੪॥ ਨਹੀ
 ਰਾਜਨਯਹਬਾਦਨਦੀਨੋ॥ ਦਿਵਨਦੈਤਪ੍ਰਥਮਜਗਕੀਨੋ॥ ਸੁਨ
 ਯੋਪ੍ਰਹਸਤਵਕਯਹਜਬਹੀ॥ ਰਾਵਦਕੇਮਨਮਾਯੋਤਬਹੀ॥੩

ਪ॥ ਗਵਦੁ ਮੁਖ ਤੇ ਤਥਾ ਬਖਾਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਯੋਭਿਰ ਮਾਹਿਮ ਹਨਾ॥
 ਤਾਮਰ ਨੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੈਭੁਏ॥ ਚਢਿ ਲਿਕਾ ਕੇ ਪਰਬ ਤਗਏ॥ ੩੬॥ ਦੁਤ
 ਪ੍ਰਹਸਤ ਪਠਾਯੋ ਜਬ ਯੀ॥ ਧਨ ਦਨਿ ਕਾਰ ਲਿਕ ਲਈ ਤਬ ਯੀ॥ ਰ
 ਵਦ ਲਏ ਬਜੀਰ ਸੁਸਾਥਾ॥ ਲਿਕਾ ਬਾਸੁ ਕੀ ਯੋਰ ਘੁਨਾਥਾ॥ ੩੭॥ ਧ
 ਨ ਦਪਿਤ ਕੇ ਦਾਕ ਸੁਮਾਨਾ॥ ਲਿਕਾ ਛੇਤੀ ਬੈਠ ਬਿਬਾਨਾ॥ ਜਾਇ ਕੈ
 ਲਾਸ ਸਿਖਰ ਮੇਰ ਯੋ॥ ਤੁਪ ਕਰ ਸਿਭੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਕਰ ਯੋ॥ ੩੮॥ ਤ
 ਕੋ ਸਖਾ ਸੁਭ ਯੋ ਨਵੀਨੋ॥ ਸਿਦਤ ਕੋ ਅਭਿਨੰਦਨ ਕੀਨੋ॥ ਨਗਰੀ
 ਅਲਿਕਾਨਾ ਮਸੁਹਾਈ॥ ਗਵਿ ਸੁਕਰ ਮਾਤੇ ਸਿਦ ਬਨ ਦਾਈ॥ ੩੯॥ ਨ
 ਗਰੀ ਦਈ ਕਰ ਯੋ ਰਿਗ ਪਾਲਾ॥ ਸਿਦਤ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਰ
 ਵਦ ਗਾਖ ਸਸਾਹਿਤ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਸਾਨੁ ਜਲਿਕਾਰਾ ਜਸੁ ਪਾਯੋ॥ ੪੦॥
 ਰਾਜ ਕੀ ਯੋਤਿਨਾ ਮਸਰਨ ਕੇਰੋ॥ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੇਦਰ ਯੋ ਯਥਾ ਨੇਰੋ॥

ਭਗਨੀਕਾਲਖੰਜਕੋਦਈ॥ਵਿਕਟਰੂਪਜਗਮੇਨਿਰਮਈ॥੪
 ੧॥ਵਿਦੁਦਿਸਿਹਬਾਨਾਮਮਹਾਨਾ॥ਮੰਗਬਲੀਸੁਨਿਸਾਚਰਜਾ
 ਨਾ॥ਰਾਖਸਕੋਵਿਸੁਕਰਮਾਜੋਈ॥ਮਾਮਦਾਨੋਦਿਤਿਕੋਸੁਤਸੇਈ
 ॥੪੨॥ਦੁਹਿਤਾਤਾਹੀਮੰਦੋਦਰਿਨਾਮਾ॥ਯੋਬਨਰੂਰੂਪਕੀਧਾਮ
 ॥ਰਾਵਣਕੋਤਿਨਾਮਾਪਸੁਦੀਨੀ॥ਸਫਲਸਕਾਤੋਦੋਪ੍ਰਤਿਸੁਕੀਨੀ
 ॥੪੩॥ਵਿਰੋਚਨਕੀਸੁਦੁਹਿਤੀਅਯੋ॥ਬ੍ਰਿਤਿਜਾਮਾਲਾਲੋਕਸੁਕ
 ਗੋ॥ਕ੍ਰਿਭਕਰਣਸੋਬਿਅਹਨਕੀਨੀ॥ਰਾਵਣਮਾਪਪਿਤਾਜਬਦੀ
 ਨੀ॥੪੪॥ਗਿਧਰਬਰਾਜਸੈਲਾਖਸੁਨਾਮਾ॥ਤਾਕੀਸੁਤਾਰੂਪਕੀਧ
 ਮਾ॥ਧਰਮਸੀਲਮਤਿਮਾਨਪ੍ਰਬੀਨੀ॥ਰਾਵਣਬਿਅਹਵੰਭੀਖ
 ਣਦੀਨੀ॥੪੫॥ਸਰਮਾਨਾਮਬਡੀਸੁਖਦਾਈ॥ਸਭਲਖਣਗੁਣ
 ਰੂਪਸੁਹਾਈ॥ਬਹੁਰਮੰਦੋਦਰਿਕੁਈਪ੍ਰਸੁਤਾ॥ਮੇਘਨਦਜਾਯੋਤਿਨਪ੍ਰ

ਤਾ॥੪੬॥ਜਨਮਸਮੇਦੁਹਾਜਯੋਮੇਸੋਨਦਕਰੇਸਾਦਨਘਨ
 ਜੈਸੋ।ਸਰਬਲੋਕਬੋਲੇਤਬਰਾਮਾਮੇਘਨਾਦਯਕੋਹੈਨਾ॥੪੭॥
 ॥ਕੁੰਭਕਰਣਪੁਨਿਕਹਯੋਨਰੇਸਾ॥ਨਿਦਾਮੋਕੋਦੇਤਿਕਲੇਸਾ॥ਤ
 ਬਾਇਕਗੁਹਾਕਗਾਇਬਿਸਾਲਾ॥ਅਤਿਲਾਬੀਪੁਨਿਧਸੀਪਤਲ
 ॥੪੮॥ਨਿਦਾਪਾਇਮੂਢਾਅਤਿਹੋਇਓ॥ਤਾਮੇਕੁੰਭਕਰਣਜਬਸੇ
 ਇਓ॥ਗਾਵਣਲੋਕਰੁਦਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੀਨਉਪਦੁਵਲੋਕਮਸ਼ਰੇ
 ॥੪੯॥ਬ੍ਰਹਮਣਰਿਖਸੰਬ੍ਰਹਸੁਰਦਾਨਦਾ॥ਕੀਨਰਦੇਵਬਧੂਪੁਨਿ
 ਮਾਨਦਾ॥ਮਹੋਰਗਲੋਹਯੋਜਗਜੇਤੇ॥ਮਾਰਦਖਾਏਸਗਲੇਤੇਤੇ
 ॥੫੦॥ਸੁਨੀਕੁਬੇਰਜਬੈਯਹਬਾਤਾ॥ਗਾਵਣਕੀਨਸੁਬਹੁਉਤਪਾ
 ਤਾ॥ਤਬਕੁਬੇਰਨੇਦਤਪਠਏ॥ਅਧਰਮਕਰਨਹਿਏਹਮਲੋਏ॥੫
 ੧॥ਸੁਨਿਦਸੁਗੀਂਦੁਭਯੋਰਖਭੁਗਾਬੇਗਗਯੋਚਫਧਨਦਮਰ

ਗ। ਜੀਤਧਨੇ ਸੁਰਕੋ ਬਸੁਕੀਨੋ। ਪੁਸਪਕਤਾਹਿ ਬਿਬਾਨਹਿਲੀ
 ਨੋ॥ ੫੨॥ ਫੇਰਕਰੀਯਸੁਪੁਰਿਪੇਧਾਈ। ਧਰਮਰਾਇਸੋਕਰੀਲ
 ਰਾਈ। ਸਭੁਯਸੁਦੁਤਤਹਾਂ ਚੁਨਿਘਾਏ। ਧਰਮਰਾਇਕੋਦਯੋਗੁਰਾ
 ਏ॥ ੫੩॥ ਬਹੁਰਦੁਰਦਕੋਜੀਤਯੋਜਾਈ। ਸੁਰਗਲੋਕਪੁਨਿਕ
 ਰੀਚਛਾਈ। ਦੇਵਰਾਜਮਾਰਦਕੀਚਾਹਾ। ਬਢੀਦਸਾਨਨਕੇਭਿਰ
 ਮਾਹਿ॥ ੫੪॥ ਤੁਮਲਯੁਧਸਮਰਾਪੁਰਿਭੁਯੋ। ਦੇਵਨਸਾਥਦੇ
 ਸਾਨਨਕਯੋ। ਬਹੁਰਸੁਰੇਸੁਰਯੁਧਸੁਕੀਨੋ। ਰਾਵੁਦਕੇਸਨਤੇ
 ਗਹਿਲੀਨੋ॥ ੫੫॥ ਅਮਰਾਪੁਰਮੇਬਾਂਧੋਤਾਤਾ। ਮੇਘਨਦਯਹਸੁ
 ਨੀਸੁਬਾਤਾ। ਬੇਗਪੁਤਾਪਦੁਨਚਫੁਗਯੋ। ਦੇਵਨਸਾਥਬਹੁਰਦ
 ਕਯੋ॥ ੫੬॥ ਜੀਤਸੁਰੇਸੁਰਬਾਧਯੋਜਬਹੀ। ਬੇਗਛੁਤਾਇਪਿਤਾ
 ਨਿਜਤਬਹੀ। ਏਵਕੋਲੋਕਾਗਹਿਲਿਮਾਯੋ। ਕਾਰਗਹਕੋਬੀ

ਚਸੁਪਾਯੋ॥ ੫੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਪੁਤ੍ਰਹੰਚਲਮਾਏ॥ ਮੇਘਨਾਦਤੇ
 ਇੰਦ੍ਰਛਕਾਏ॥ ਮੇਘਨਾਦਕੋਬਹੁਦਰੁਦਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਹੁਰਭੈਨਨਿ
 ਜਗਏ॥ ੫੩॥ ਗਾਵੁਲਏਕਨਜੀਤਤਭਯੋ॥ ਕ੍ਰਮਹੀਕ੍ਰਮਕੈਲਾਸ
 ਹਗਯੋ॥ ਮਹਾਭੁਜਾਕੇਮੰਤ੍ਰਰਤ੍ਰਗਾਤਿਲਤਭਯੋਕੈਲਾਸਪਤਾਰ
 ॥ ੫੪॥ ਤਬਨੰਦੀਸੁਰਦਯੋਸਰਾਪਾਬਾਨਰਤੇਰੋਹਰੇਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਾਮਾ
 ਨਦਤੇਹਹਨੇਸਿਗਾਮਾਨੰਦੀਸੁਰਕੁਪਿਭੁਖਯੋਰਾਮਾ॥ ੬੦॥ ਵੈ
 ਰਾ॥ ਭੁਯੋਸ੍ਵਾਪੁਨਹਿਗਨੇਸਠਗਾਵੁਲਓਰਗਾਰਬਾਇ॥ ਸਹਸ੍ਰ
 ਬਾਹੁਕੋਨਗਰਪ੍ਰਤਿਗਯੋਲਰਨਹਿਤਧਾਇ॥ ੬੧॥ ਵੈ **ਪਈ** ॥ ਤਾਂ
 ਪਰਿਨਿਕਟਨਰਬਦਤੀਗਾਤ੍ਰੇਰਕੀਯੋਦਸਾਨਨਬੀਗਾਰਾਵੁਲ
 ਤਹੰਨਰਬਦਨਏ॥ ਸਿਵਪੁਜਨਹਿਤਫੁਲਮਗਏ॥ ੬੨॥ ਕ੍ਰਮ
 ਮਾਸਨਪਰਕਾਰਪਟੇਬਗਾਕੀਨੋਸਿਵਪੁਜਨਮਾਤ੍ਰੇਬਗਾਹੇ

ਮਾਇਰਾ ਦਸ ਪਰਮ ਸੁਹਾਏ। ਪਿਚਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸੋਤਾ ਹਿਨ ਵਾਏ॥੬॥
 ੩॥ ਤਹੀ ਸਮੇਂ ਮਰ ਜਨ ਵਹੁ ਬੀਰਾ। ਨਾਰਿਨ ਸਹਿਤ ਨਰ ਬਦਾ
 ਨੀਰਾ। ਨਾ ਵਤ ਤਾਂ ਭੁਜਦੇ ਰੂਪ ਸਾਰੇ। ਥਾਂ ਭੁਯੇ ਸਗਲ ਨਰ ਬਦਾ
 ਵਾਰੇ॥੬੪॥ ਉਲਟੇ ਨੀਰਤੀ ਗਨਿ ਕਸਾਨੇ। ਗਾਵਣ ਮਾਸ ਨ ਟੁ
 ਲ ਬਹਾਨੇ। ਭਾਂਜਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਹਾਏ। ਪੁਜੀਨ ਪੁਜਾ ਸੀਭੁ
 ਉਠਾਏ॥੬੫॥ ਗਾਵਣ ਦੁਤ ਪਠਾਏ ਜਬ ਹੀ। ਪੇਖ ਸਹ ਸਭ ਜਾਨਿ
 ਪਤ ਬਹੀ। ਗਾਵਣ ਪਾਸ ਨਿਵੇਦਨ ਕਰਯੋ। ਗਾਵਣ ਜਾਇ ਤਹਾਂ
 ਤਿਨ ਲਗਯੋ॥੬੬॥ ਬਾਧ ਦਸਾਨ ਨ ਕੇਘ ਰਲਿ ਮਾਯੋ। ਪੁਲ
 ਸਤ ਜਾਇ ਪੁਨਿ ਤਹਾਂ ਛੁਡਾਯੋ। ਕਿਸ ਕਿਧਾ ਬਾਠੀ ਕੇ ਸਾਥਾ। ਬ
 ਹਰਿ ਗਯੋ ਲਰਨੇ ਰਖੁ ਨਾਥਾ॥੬੭॥ ਤਾਨੇ ਕਖ ਮਾਹਿਗ ਹਿਣੀ
 ਨਾ। ਚਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ। ਬਹੁ ਗਮਨ ਪਰਤਿ ਮਾਗੁ

ਕਪੌ॥ ਗਾਵੁਣਗਮਸਖਾਤਿਨਭਯੋ॥ ੬੮॥ ਗਾਵੁਣਗਯੋਬਹੁ
 ਰਬਾਲਿਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵੁਣਪਾਦਮਗੁਠਮਾਰੇ॥ ਦਸਯੋਜਨਮੇ
 ਪਰੋਸੁਜਾਇ॥ ਪਰਮਾਯੋਓਰਮੇਬਿਸਮਾਇ॥ ੬੯॥ ਮਹਾਬਲੀ
 ਗਾਵੁਣਮਹਗੀਤਿ॥ ਸਗਲਲੋਕਦੁਸਕੀਨੇਜੀਤਿ॥ ਭੋਗੇਭੋਗ
 ਸਗਲਜਗਮਾਹੀ॥ ਗਾਵੁਣਬੈਠਲਿਕਪੁਰਮਾਹੀ॥ ੭੦॥ ਗਾਵੁਣ
 ਇਦਰਜੀਤਸੁਕੇਰੋ॥ ਯਾਬਿਧਗਮਪ੍ਰਭਾਵਸੁਹੇਰੋ॥ ਗਾਵੁਣਲੋ
 ਕਰੁਦਾਵੁਣਹਾਰਾ॥ ਗਮਤੁਮੇਰਣਭੀਤਰਮਾਰਾ॥ ੭੧॥ ਮੇਘਨਦ
 ਮਾਤਿਬਲਬੋਜੈਈ॥ ਰਣਮਾਹਿਮਾਰਯੋਲਖਮੁਣਸੇਈ॥ ਕ੍ਰਿਭੁਕ
 ਰਣਸਮਸੈਲਮਾਕਾਰਾ॥ ਤੈਰਣਭੀਤਰਭਾਰਯੋਮਾਰਾ॥ ੭੨॥ ਸ
 ਖਾਤਨਗਾਇਣਤੰਜਗਦਾਦਿ॥ ਜਗਤਸਰਪਸੁਪ੍ਰਭਮਨਾਦਿ
 ॥ ਬਾਵਰਜਗਮ॥ ਜੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਗਮਸਤੰਗਬਿਨ॥ ਕਛੁਨਹੀ

॥१३॥ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਕੀ ਮਲਾ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਪਿਤਾ ਮਹਿ ਭੁਯੋ ॥
 ਬਾਣੀ ਸਾਹਿਤ ਮਗਾਨਿ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ १॥
 ४॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਸਭ ਭੁਜ ਤੇ ਭੁਯੋ ॥ ਨੈਨ ਹੁਤੇ ਗਵਿਸਾਸਿ ਨਿਰਮਲੇ ॥
 ॥ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਜਨੀ ਤਵ ਕਾਨ ॥ ਤਵ ਘ੍ਰਨ ਨ ਤੇ ਉਪਜਿ ਉਪਨਾ ॥
 १੫॥ ਅਸੁਨੀ ਮਾਹਿ ਕ੍ਰਮਾਰ ਸੁਜੋਈ ॥ ਉਪਜੇ ਤਵ ਘ੍ਰਨ ਨ ਤੇ ਜੋਈ ॥
 ਜੈ ਘਾਜਾਨੂ ਉਰੁ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਭੂਦਾ ਮਾਦਿਕ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਭਯੋ ॥ ੧੬॥
 ਕੁਖਿ ਦੇਸ ਤੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ॥ ਚਾਰ ਸਾਗਰ ਭਯੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਦਾਸ
 ਤਨ ਤੇ ਭਯੋ ॥ ਬਾਲਾਖਿਲ ਤੇ ਜਨਿ ਰਮਯੋ ॥ ੧੭॥ ਮੇਰੁ ਰਤੇ ਤੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤ
 ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਨ ਮਿਪੁ ਨਿਪਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਤੇ ਤੈ ਨੈਨ ਉਪਯੋ
 ॥ ਹਾਰਿ ਨ ਤੇ ਪਰਬਤ ਪ੍ਰਭਯੋ ॥ ੧੮॥ ਕੇਸ ਨ ਤੇ ਘ੍ਰਨ ਸੀਤ ਤਿਭਯੋ ॥
 ਮੋਖ ਪੀਸ ਭਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਨਖ ਤੇ ਭਯੋ ਖਗਾਦਿਕ ਦੇਵਾ ॥ ਵਿਸੁਰੁ

ਪਤੰਮਾ ਲਿਖਾ ਮਛੇਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਇਆ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਖੁ ਗਾਇ ॥
 ਨਨਾਰੂਪ ਸੁਦੇਹਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਜੀਵ ਸੁਜੇਈ ॥ ਜੀ
 ਵੇਤਵੁ ਅਵਲੰਬਨ ਤੇਈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਵ ਸਿਖੁ ਕਤਿ ਸੁਨਿਖ ਲਾਟਿ
 ਤਗ ॥ ਤੇ ਬਿਨੁ ਰਾਮ ਸੁਸਗਲ ਅਸਾਗ ॥ ਖੀਰ ਬਿਆਪਕ ਜਿਉ
 ਤੰਘੀਉ ॥ ਤਿਉ ਤੁੰਗਮ ਸਗਲ ਕਾਜੀਉ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਨਭ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਚੇਦਾ ॥ ਤੇ ਨਹਿ ਤੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਪੂਰ
 ਲਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰਬੰਗ ਨਿਤ ਏਕ ਤੁੰਮਹੋ ॥ ਗਿਆ
 ਨ ਚਖੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੋ ॥ ਤਵ ਅਵਲੰਬ ਬਿਬੁਧ ਸੰਭੁ ਜੀਵੋ ॥ ਯ
 ਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੋ ॥ ੩੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸੁ ਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਜੇਤੀ
 ॥ ਤੇ ਹਨ ਗਾਇ ਦਰਬੀ ਸੁਤੇਤੀ ॥ ਮਗਿਆ ਨਨੈ ਨਨਹਿ ਤੋ ਕੋਲੇਖੇ
 ॥ ਜਿਉ ਦ੍ਰਿਗਮੀਧਨ ਸੁਰਾਖ ਪੇਖੇ ॥ ੩੪ ॥ ਯੋਗੀ ਜੇਠੀ ਰਗਿਆਨ

ਉਦਾਗੇ। ਤੇ ਕੋਪੇ ਖੇਦੇ ਹਮ ਸਾਗੇ। ਬੇਦ ਸੀ ਸਬੇ ਦਾਂਤ ਸੁਜੇਈ। ਤਾਂ ਕ
 ਰਤੇ ਹਨਿ ਹਾਰੇ ਤੇਈ। ੮੫। ਤੇ ਪਦ ਭਗਤਿ ਪੁਗੀ ਸੁਰਗ ਮਾ। ਦੂਢ
 ਤਿਤਾ ਹਿ ਪਿਖੇ ਚਿਦਧਾਮਾ। ਤੁੰ ਸੁਬੰਗ ਸਭੈ ਕਛੁ ਜਾਨੇ। ਤਵ ਅੰਗੇ
 ਮਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ੮੬। ਸਿਤੁ ਮਖਿ ਮਾਕਰੇ ਮਰੁਗਾ ਜਨਾ। ਤੇ ਹ
 ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੇ ਹਮ ਭਾਜਨਾ। ਕਾਲ ਦੇਸਾ ਦਿਸਨਾ ਹਿਤੁ ਮਾਗੇ। ਤੁਇ ਕ
 ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਮੁਗਾਗੇ। ੮੭। ਅਜ ਅਖਰ ਚਲਨਾ ਦਿਕਨਾ ਹੀ। ਤੁੰ ਸੁ
 ਬਗਿ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਤੁਮ ਰੇਗੁਣ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਹਿ ਮਨੀ ਤਾ। ਤੁਈ ਸਿ
 ਰਜਗ ਮੈ ਭਗਵੰਤਾ। ੮੮। ਦੇ **ਹਰ**। ਕਪਟਨ ਮਾਇਕ ਜਾਹਿ ਮੈਭੁ
 ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਮਾ ਸੇਵਕ ਸਾਥ ਮਾਭਿੰਨ ਜੋ ਕਰੇ ਜਨਨ ਕੇ ਕਾਮਾ।
 ੮੯। **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਮਧਾਤਮ ਰਾਮਾਇ** ਏਉ ਮਾਮਹੇ ਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇਰੇ
 ਤੁਕਾਂ ਤੇ ਦੁਤੀ ਯੋਧਿ ਮਾਇ। ੯੦। ਸ੍ਰੀ **ਰਾਮ** ਦੁਆ। ਦੇ ਹਰਾ। ਬਾਲੀ ਮੈ ਸੁ

ਗੀਵ ਕੇ ਜਨਮ ਸੁਨ ਨ ਕੀਚਾਹਿ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਰੇ ਸੁਰ ਭਾਨੁ ਮੇਭਏ ਕ
 ਪੀਜ ਗਾਮਾਹਿ॥ ੧॥ **ਅਗਸ ਤੇ ਦੁਗ ਬੈਧੀ**॥ ਮੇਰੁ ਨਾਮ ਇਕਹੇ ਮਪਤ
 ਗਾ॥ ਬੀਚ ਸ੍ਰੀਗਿ ਮਾਇਲ ਗੀ॥ ਮਪਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀਤੁ ਹਿਸਭਾਉ ਦਾ
 ਰਾ॥ ਸੈਯੋ ਜਨ ਜ ਕੋ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਦੇਵ ਕਿਸੀ ਪੁ
 ਨਿਕਾਲਾ॥ ਤਾ ਮੇਕਰੀ ਸਮਾਧਿ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਦਿਥਾ ਮਾਨਿਦ ਨੈਨ ਜਲ
 ਆਯੋ॥ ਨੈਨ ਨ ਤੇਧਰ ਮਾਂਹਿ ਗਿਰਾਯੋ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਾਰਤਾ ਹਿਕ
 ਰਮਾਹੀ॥ ਧਿਆਨ ਕਰਯੋ ਕਛੁ ਤਾਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਭੁਮੇਤੁ ਜਯੋ ਸਲਿ
 ਲਮਹਾਨਾ॥ ਤਾ ਤੇਓ ਪਾਜਿਓ ਕਾਪਿ ਬਲਦਾਨਾ॥ ੪॥ ਤਾ ਕੋ ਭਾਖਯੋ ਬ
 ਹੁਰ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਕਿੰਚਿਤ ਕਾਲ ਬਸੇਇ ਹਤਾਤਾ॥ ਭੋਗ ਸੁਮੇਹ ਸਮੀਪ
 ਮਹਾਨਾ॥ ਬਹੁਰੇਤੁ ਦੁਹੁਇ ਹੈ ਕਾਲਿ ਮਾਨਾ॥ ੫॥ ਅੰਮੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਖਯੋ
 ਜਬਹੀ॥ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਬਾਨਰ ਤਹਿਤ ਬਹੀ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬੀਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁ

ਕਾਲਾ। ਰਿਖ ਰਾਜ ਤਹਿ ਰਹੇ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੬॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਫੁਲਾਹਿ ਤਕ
 ਪਿਰਾਯੋ। ਦੁਪੀਏ ਕਨਿਹਾਰ ਤੁਯੋ॥ ਦਿਬ ਸਿਲਾ ਮਾਣਿ ਲਗੀ
 ਅਪਾਰਾ। ਨਿਰਮਲ ਤਾਮੇ ਹੋਰਿ ਯੋਦਾਰਾ॥ ੭॥ ਪਾਨੀ ਪੀਵਨ ਕੇਹਿ
 ਤਗਯੋ। ਤਹਿ ਛਾਪਾ ਕਪਿ ਦੇਖ ਤਿਭਯੋ। ਤਾਕੋ ਅੰਰ ਕਪੀ ਸੁਰਮਾ
 ਨਾ। ਕੁਦਪਰੇਜ ਲਮਾਹਿ ਮਹਾਨਾ॥ ੮॥ ਤਾਮੇ ਅੰਰ ਨ ਬਾਨ ਰਪਾਯੋ
 ॥ ਨਿਕਸ ਬੇਗ ਜਲ ਬਾਹਰ ਮਾਯੋ॥ ਨਿਜ ਤਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਗਿ
 ਹਾਰੀ॥ ਦਿਸ ਮੇਂ ਭੁਯੋ ਸੁਚੀਤ ਮਝਾਰੀ॥ ੯॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਸੁਰਨਾਇ
 ਕਾ ਮਾਯੋ॥ ਪੁਜ ਪਿਤਾ ਮਹਿ ਫੇਰ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਮਧਾਨ ਸਮੇਂ ਪੇਖੀਤ
 ਹਿਨਾਰੀ॥ ਮੰਨੇ ਰਮਾ ਤਨੁ ਪੁਰਾ ਮਪਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਮਨ ਮਥ ਬਾਨ ਸੁ
 ਰੇ ਸੁਰਲਾਰੇ॥ ਪੀੜ ਤਭੁਏ ਸੁਬੀਰ ਯਾਤਿ ਮਾਰੇ॥ ਬੀਰ ਯਬਾਲ
 ਨ ਮਾਹਿ ਗਿਰਾਏ॥ ਬਾਲੀ ਜਨ ਮਸਤ ਤੇ ਪਾਏ॥ ੧੧॥ ਸੁੰਕਰ ਤੁ

ਲਪਰਕੁ ਮਭਯੋ ॥ ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਤਾਂ ਬਿਗਸਯੋ ॥ ਸੁਦਰਣਮ
 ਲਤਾ ਕੇਗਾ ਲਿਭਾਗੀ ॥ ਮਾਪਗਾਇਉ ਸੁਰਲੈ ਕਮਸ਼ਾਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤ
 ਹੀ ਸਮੇਤਾ ਹਿਭਾਨ ਸੁਆਯੋ ॥ ਦੇਖ ਭਾਮਨੀ ਬਹੁਤ ਲੁਭਾਯੋ ॥ ਭ
 ਮਨਿ ਨਿਕਟ ਜਬੈ ਗਵਿਗਯੋ ॥ ਗੀਵਾਮਾ ਹਿਰੇਤ ਗਿਰਾਪਯੋ ॥ ੧
 ੩ ॥ ਤਾ ਹਿਰੇਤ ਤੇ ਬੈਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਾਨਰ ਦੇ ਕਭਯੋ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਤਾ
 ਹਿਸਹਾਇ ਕਦੈ ਤ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਮਾਪਗਯੋ ਨਭ ਮੰਡਿ ਲਭਾਨਾ ॥ ੧੪
 ॥ ਦਿਨੋ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਤੇ ਲੈ ਭਾਮਨੀ ॥ ਗਈ ਕਹੂੰ ਪੁਨਿ ਮੈਰੇ ਕਾਨਨੀ ॥ ਤ
 ਹਾਜਾਇ ਦੁਹੁ ਸੇਈ ਗਤਿ ॥ ਬਹੁ ਰਿਜਾਗਤ ਨੁਪਿਖਯੋ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ॥ ੧੫
 ਪੂਰਬਾਜਿ ਉਤਨੁ ਕਪਿਹੁਇ ਗਯੋ ॥ ਹੋਰ ਅਚੇ ਭਾਤਾ ਓਰ ਭਯੋ ॥ ਫਲ
 ਮੁਲਾਇ ਕਬਹੁਤ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਉ ਪੁਨਿ ਸਿਗਲਵਾਇ ॥ ੧੬
 ॥ ਬਹਮਾਕੇ ਆਉ ਬੰਦਨ ਧਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਖਣੇ ਰਿਖ ਸਿਰਦਾਗਾ ਬਹੁ

ਮਾਤਾਂ ਅਸ੍ਰਾਸਨ ਕਰਯੋ॥ ਕਪਿਕ੍ਰਿਜਰ ਕੋਇ ਹੁਓ ਢਰਯੋ॥ ੧੨॥
 ਰਾਜਦਯੋ ਤੋ ਕੋਧਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੋ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਤਹਾਂ
 ਦੇਵਤਾ ਦੁਤੁਬੁਲਾਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਕੋਏ ਹੁਮਲਾਯੋ॥ ੧੩॥ ਦੁਤਜਾ
 ਹੁਮਮਾਇ ਸੁਮਾਨਾ॥ ਸਿਰਿਗਲਿ ਜਾਵੇ ਕਪਿਬਲਵਾਨ॥ ਕਿਸ
 ਕੰਧਾਨਗਰੀ ਦੇ ਬਸੁਹਾਂਈ॥ ਵਿਸੁਕਰਮਾਨਿ ਜਹਾ ਬਬਨਈ॥
 ੧੪॥ ਸੁਬਸੁਭਾਗ ਮਹੇਜਾਂ ਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਵਨ ਕੀ ਗਮਜਾਂ ਮੇਨਹੀ॥
 ਤਾਂ ਮੇਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨ ਲੀਜੋ॥ ਰਾਜਤਿ ਲਕਯਾ ਕਪਿਕੋਦੀਜੋ॥ ੨੦॥
 ਸਪਤਈ ਪਗਤਿ ਬਾਨਰਜੇਈ॥ ਮਹਾਬਲੀ ਅਤਿ ਦੁਰਜਯ ਤੇਈ
 ॥ ਤੇ ਸੁਭਾ ਕੋਹੋਹਿ ਅਧੀਨਾ॥ ਯਾਬਿਧਮੋਹ ਬਚਨ ਸੁਕੀਨਾ॥ ੨
 ੧॥ ਜਬਨਗਾਇਨ ਨਰਮਦੁਤਾਗ॥ ਧਾਰੇਗੋਤਾ ਧਰਦਿ ਮਝਾਗ॥
 ਦਸਰਬਕੇ ਘਰਨੀ ਕੋਆਵੇ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਜਗਮਾਹਿਕਹਾਵੇ॥ ੨੨॥

ਧਰਣੀ ਭਾਰ ਅਸੁਰ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਤਨਾ ਸਿਨ ਹਿਤ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥
 ॥ ਤਬ ਕਪਿਤਾਹਿ ਸਹਾਇ ਤਧਰੇ ॥ ਲਿਕਾ ਜਾਇ ਲਰਾਈ ਕਰੇ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਕਹਿ ਬਿਧ ਦੂਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੂਤ ਮਤਿ ਮੀਤਿ ਸੁਆਯੋ ॥
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇ ਸੁਦੀਨੀ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਤਿਉ ਸਭ ਤਾਹਿ ਸੁ
 ਕੀਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਵ ਦੂਤ ਬਹੁ ਰੋਫਿਰ ਗਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਸਿ ਨਿਵੇਦ
 ਨ ਕਯੋ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਕਿਸ ਕਿਧਾਰਾ ਮਾ ਬਾਨਰ ਭੁਪਨ ਕੀ ਪਹਿਧ
 ਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੂਬੇ ਸੁਰਤੁ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁਥ
 ਰਾ ॥ ਭੁੱਕੇ ਨਿਖਲ ਸੁਭਾਰਭਿ ਤਾਰਯੋ ॥ ਲੀਲਾ ਕੇ ਨਰਤ ਨੁ ਤੈਧਾਰ
 ਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੂਬ ਭੁਤ ਰਿਦ ਮਭਿਰ ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਤੁਥੇ ਤਨਧ
 ਮਾ ॥ ਅਖੰਡ ਨਿਵੈ ਸਰਪਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਕਿਯਾ ਬਲਾਏ ਹੁਜੁ ਰਾਖ ਸਮਾ
 ਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਚਰਖਾ ਤੇਰੀ ਸੇਤੁ ਸੁਗਾਏ ॥ ਲੀਲਾ ਮਾਨਖ ਦੇਹ ਬਨਾਏ ॥

ਤੇ ਰੋਜ ਸੁਸਭ ਪਾਪ ਸੁਹਰੇ। ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਅਤਿ ਸੁਖ ਕਰੇ॥੨੮॥
 ਅਹਿਲ ॥ ਬਾਲੀ ਮੈ ਸੁਗੀਵ ਜਨ ਮਨ ਰਗਾਵਈ॥ ਮਰਤੁ ਲੋਕ
 ਕੇ ਮਾਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਜਨਮ ਸੁਪਾਵਨ ਭਯੋ ਮਿਲ ਯੇਤੁ
 ਵਸੰਗ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਹੋ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਜਗ ਮਾਹਿ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਪਾਤਕ ਭੁ
 ਗੀ॥੨੯॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਅਬ ਮੇ ਕਥਾ ਬਖਾਨੇ ਰਾਮਾ ਤੇ ਹਮਿਲੀ ਪਰਮਾ
 ਤਮ ਧਾਮਾ॥ ਜਾਹਿ ਤਸੀਤਾ ਹਰੀ ਦਸਾਨ ਨਾ॥ ਜੋ ਅਬ ਬਾਤਿ ਸੁਨੇ
 ਨਿਜ ਕਾਨ ਨਾ॥੩੦॥ ਪੁਰਬ ਸਤੁ ਪੁਰਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਸੁ
 ਤ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ॥ ਕਹੀ ਇਕਾ ਤਿਹੁ ਤੇਵੁ ਕਾਨ ਨਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਫਿਰਾਪੁ
 ਨਿਜਾਇ ਦਸਾਨ ਨਾ॥੩੧॥ ਨਿਮਰ ਭਾਵੁ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕਰੀ॥ ਮੁਖ ਤੇ
 ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨ ਚਰੀ॥ ਕੋ ਬਲਵੰਤ ਸੁਦੇਵ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਜਾ ਕੋ ਅਸੈ ਦੇ
 ਵਰਹਾ ਹੀ॥੩੨॥ ਕਾ ਕੇ ਬਲ ਸੁਰਗਣਿ ਮਰਿਦਰੇ॥ ਕਾਹਿ ਦੁਜਾਤੀ

ਅਜਨ ਸੁਕਰੇ। ਕਾਕੋ ਘੋਗੀ ਧਰੇ ਧਿਆਨਾ। ਏਹ ਸਿਦੇਹ ਸੁਮੇਹ ਮ
 ਹਨਾ॥ ੩੩॥ ਆਕੋ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵੁ ਭਨੀ ਜੇ। ਮੇਹ ਸਿਦੇਹ ਨਿਵਾਰਣ ਕੀ ਜੇ
 ॥ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਧਾਰਉ ਰਧਿਆਨਾ। ਤਾਂ ਹਿਰੰਦੇ ਕੀ ਨੀਕੇ ਜਾਨਾ॥
 ੩੪॥ ਦਸਾਨ ਨ ਕੋਤਿ ਹੰਦੁ ਬਖਾਨੀ। ਸੁਨੇ ਪੁਤਾ ਅਬ ਮੇਰੀ ਬਾਨੀ
 ਜੇ ਸਭੁ ਜਗ ਕੋ ਕਰਤਾ ਅਹੋ। ਜਨ ਮਜਗਾ ਦਿਕ ਜਾ ਕੇ ਨਹੇ॥ ੩੫॥
 ਸੁਰਾ ਸੁਰਜਾ ਕੇ ਸਿਗਾ ਨਿਵਾਸੀ। ਹਰਿ ਨਗਾਇਣ ਹੋ ਅਥਿਨਾਸੀ॥
 ਜਾ ਕੇ ਨਾਭਿ ਕਮਲਾ ਨਿਰਮਲੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਪਿਤਾ ਮਹਾਭਯੋ॥ ੩
 ੬॥ ਥਾਵਰ ਜੇਗ ਮਜਗਤ ਸੁਜੇਈ। ਜਾਨੇ ਨਿਖਲਓ ਪਾਯੋ ਸੋਈ॥
 ਤਾਂ ਮਦਲੀਬ ਨ ਦੇਵੁ ਸੁਧਾਰੇ। ਰਣ ਮੰਡਲ ਅਰਿ ਪ੍ਰਜਾ ਸਿੰਘਾਰੇ॥ ੩
 ੭॥ ਘੋਗੀ ਤਾਕੋ ਧਰੇ ਧਿਆਨਾ। ਤਾਂ ਹਿਯ ਜੇ ਪੁਨਿ ਬਿਪ ਮਹਾਨਾ॥ ਆ
 ਬਿਪ ਸੁਨਿ ਰਿਖ ਦੁਰਕੀ ਬਾਨੀ। ਰਾਵੁ ਦੁਖ ਸਨ ਬਹੁ ਗਇ ਹਠਾਨੀ॥ ੩

ਦਾਨਵਦੈਤਾ ਬਿਸੁਕਰਮਾਰੋ॥ ਕੋਗਤਿ ਪਾਵੇ ਜਗਤ ਮਸ਼ਾਰੋ॥ ਬੁ
 ਰਮੁਨੀ ਸੁਰਏਹੁ ਅਲਾਈ॥ ਸੁਨਰਾਵੁ ਲਗਾਖ ਸਕੇਰਾਈ॥ ੩੯॥
 ਬਿਸੁਭਿੰਨ ਦੇਵਨ ਕੇ ਮਾਰੋ॥ ਦੈਤ ਜਾਹਿ ਸੁਰ ਲੋਕ ਮਸ਼ਾਰੋ॥ ਭੋਗ
 ਭੋਗ ਸੁਖਿ ਤਖੇ ਕਰੋ॥ ਗਿਰੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਭੁਖੇ ਪਰੋ॥ ੪੦॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰ
 ਨਿਪਾਪਾ ਮਧੀਨਾ॥ ਜਾਮੇ ਮਰੇ ਹੋਹਿ ਮਾਤ੍ਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਬਿਸਨ ਜਾਹਿ
 ਜਗ ਬਨ ਮਾਰੋ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਪਾਹਿ ਉਦਾਰੋ॥ ੪੧॥ ਮੁਨਿ ਕੇ ਦੁ
 ਕ ਸੁਨੇ ਯੋਕਾਨਾ॥ ਗਾਵੁ ਲਹਰ ਖਭੁ ਯੋ ਸਮਹਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਸੁ
 ਕੋਰੇ ਲਗਾਈ॥ ਯਹ ਚੈਤਾ ਮਨ ਮੇਓ ਪੈ ਜਾਈ॥ ੪੨॥ ਗਾਵੁ ਲੁਕੇ
 ਉਰ ਕੀ ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ॥ ਕੀਨੇ ਸਨਤ ਕੁ ਮਾਰ ਬਖਾਨਾ॥ ਪੁਤਰੁ ਮਾਰੇ
 ਛਤ ਜੇਈ॥ ਹੋਵੇ ਗੋਬਿਨ ਸਿਸੇ ਸੇਈ॥ ੪੩॥ ਕਿੰਚਿਤ ਕਾ ਲਪੁਤੀ
 ਖਨ ਕਰੋ॥ ਸੁਖੀ ਦਸਨਨ ਯਾ ਜਗ ਛਿਰੋ॥ ਯਾ ਬਿਧਤਾਂ ਮੁਨਿ ਭੂ

ਖਮਹਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਕੀਯੋ ਤਿਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਅਤਿ ਮਾਇ
 ਕਹਰਿ ਮਾਹਿ ਅਰੁ ਪਾ ਕਹੋ ਦਸਾਨ ਨਤ ਕੋਰੁ ਪਾਹੈ ਅਸਥਾਨੁ
 ਜੀਗਮ ਮਾਹੀ ॥ ਨਦੀ ਮਾਨਿ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਕਾਨਨ ਮਾਹੀ ॥ ੪੫ ॥ ਏ
 ਰ ॥ ਓ ਕਾਰ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਤਬਾਸ ਤਿ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇਰਸ
 ਵਿ ਤੀਰ ਪਨਾਗ ਇਣ ਜਾਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਅ
 ਧਾਰ ਸੁ ਜੋਈ ॥ ਸੇ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮਰਸਾਗ
 ਰ ਜੇਤੋ ॥ ਹਰਿ ਕੋਰੁ ਪਪਛਾਨੈ ਤੇਤੋ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਰਗ ਚੈ ਦ ਸੁਰ ਯਪੁਨਿ
 ਕਾਲਾ ॥ ਏਵਰਾ ਜਾਮਦਾ ਯੁ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮਗਨਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੈਰਿਤੁ
 ਨਿਜਾਨਾ ॥ ਜਲ ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੁਰ ਮਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅੰਗ ਸੁਰਾਸੁ
 ਰਹ ਯੇ ਜੇਤੋ ॥ ਹਰਿ ਕੋਰੁ ਪਪਛਾਨੈ ਤੇਤੋ ॥ ਜਲ ਤਿਤੇ ਜ ਜਗ ਪਾਏ
 ਦੇਵਾ ॥ ਹਰੇ ਵਿਸੁਪੁਨਿ ਕਰੇ ਅਭੇਦਾ ॥ ੪੯ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਦੇਵ ਕਰੇ

ਜਗਣੀ ਲਾਗ ਬਿਨਸ ਸਨਾਤਨ ਸੁੰਦਰ ਡੀ ਲਾਗ ਬਿਅਪਤਿ
 ਤਾਹਿਤਿ ਏਕੀ ਸਾਰੀ। ਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮਜਗਤ ਮਸ਼ਹੀ॥ ੫੦॥
 ਨੀਲ ਕਮਲ ਸਮਦੇਹ ਸੁਹਾਏ। ਦਾਮ ਨਿਸੇਪਟਤ ਨੁਪਹਿਰਏ
 ॥ ਜਾਂਬਨ ਦਤਨ ਪ੍ਰਭਾ ਮਪਾਰੀ। ਦ੍ਰੁਮ ਮੰਗ ਸੀ ਬਸੇ ਓਦਾਰੀ॥
 ੫੧॥ ਨਿਤੁ ਅਨਪਾਇਨ ਦੇਵੀ ਜੋਈ। ਤਾਹਿ ਮਾਲਿਗ ਨਿਹਾਰੇ ਸੋ
 ਈ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਵ ਸੁਪਨਿ ਗਜੇ ਤੇ। ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰ ਸਕੇ ਨਹਿ ਭੇਤੇ॥
 ੫੨॥ ਆਗ ਪਾਠਤ ਪਤੀ ਰਥ ਦਾਨ। ਤਾਕਰ ਭਾਸੇ ਨਹਿ ਭੁਗਵਾਨ
 ॥ ਜਾਪਰੁ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਧਾਰੇ। ਸੋਈ ਤਾਕੇ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੫੩॥
 ਅਮਲ ਵਿਸਟਿ ਭਵ ਭੀਤ ਰਜੇਈ। ਬਿਸਨ ਨਗਾਇਲ ਪਖੇ ਤੇ
 ਈ॥ ਆਥਾਰ ਥਦੇਖਨ ਕੀਤ ਦੁਚਾਹ। ਭਾਖੈ ਰੂਪ ਸੁਨੇ ਅਬ ਤਾਹਿ॥ ੫
 ੪॥ ਤੇਤਾ ਪੁਗਾ ਮਾਵੇ ਗੋਜ ਬਹੀ। ਨਰ ਪਤਿ ਰੂਪ ਧਰੇ ਗੋਤ ਬਹੀ॥ ਦੇਵ

ਮਨੁਖਨ ਕੋਹਿਤ ਧਾਰੇ॥ ਇਖਵਾਕਵੈ ਸਹਰਿ ਲੋਮਵਤਾਰੇ॥ ੫੫
 ਦਾਸਰਥੀਵਹਰਾਮਕਹੈਹੈ॥ ਮਹਾਪਰਾਕਮਭੁਮੇਮੇਰੀ॥ ਪਿਤਾਮਾ
 ਇਸੁਪੁਨਿਮਾਨਸੁਸੀਸਾ॥ ਰਾਮਦਸਾਨਨਵੈ ਜਗਦੀਸਾ॥ ੫੬॥
 ਭ੍ਰਾਤਸਹਿਤਸਹਿਤਨਿਜਵਾਸਾ॥ ਆਵਹਿਗੇਦਿਤ੍ਰਿਕਬਨਰਾਸਾ॥
 ॥ ਵੈਪਰਮਾਤਮਰਾਮਾਮਨੁਪਾ॥ ਨਿਜਮਾਇਮਾਕਰਜਗਸਰੂਪਾ॥
 ੫੭॥ ਯਾਬਿਧਮੈਤਵਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਦਿਸਤਰਸਹਿਤਰੂਪਭਗਵ
 ਨਾ॥ ਪਦਮਾਸਹਿਤਰਾਮਜਬਹਈ॥ ਭਾਜਿਯੋਭਗਤਿਭਾਵਕਰਜੇ
 ਈ॥ ੫੮॥ ਯਾਬਿਧਸੁਨਯੋਅਸੁਰਪਤਿਜਬਹੀ॥ ਪਿਮਾਨਬਿਚਾ
 ਰਕੀਯੋਤਿਨਤਬਹੀ॥ ਭੇਰੇਸੀਗਵੈਰਭਿਰਧਾਰਾ॥ ਗਵਣਭਯੋਸੁਹ
 ਰਖਅਧਾਰਾ॥ ੫੯॥ ਵੈਰਾ॥ ਰਣਨਿਮਿਤਸਭਲੋਕਮੇਅਟਕਤ
 ਭਯੋਲੋਕੇਸਾ॥ ਮਾਰੇਜੀਤੇਲੋਕਤਿਨਦੀਨੇਬਹੁਤਕਲੇਸਾ॥ ੬੦॥ ਚਿ

ਪਈ ॥ ਤਵ ਲਰਨੇ ਹਿਤ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗਵਦ ਬੀਰ ਬਥੇ ਮਾਤਿ ਮ
ਨਾ ॥ ਸੀਤਾ ਤਾ ਬਨ ਮਾਹਿ ਚਰਾਈ ॥ ਤੋਤੇ ਨਿਜ ਬਧ ਮਨ ਹ ਬਸਾਈ
੬੧ ॥ **ਸਟੈਯਾ** ॥ ਯਾਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹੋ ਪਾਛਿ ਹੋ ਪੁਨਿ ਮੋਰਨ ਕੋ ਨਰ
ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਮਾਯੁਖ ਮੋਰ ਮੋਰ ਗੁਤ ਨੇ ਧਨ ਧਾਨ ਮਹਾ ਪੁਨਿਤ
ਪਾਰਿ ਮਾਵੇ ॥ ਦੁਖ ਮਨ ਤੁਮਿ ਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਮਨ ਤੁਓ ਮਾਜ
ਗਪਾਵੇ ॥ ਬਿਧਾ ਮਿਦੇ ਜਗ ਮਿਠ ਲਕੇ ਧਰ ਕੇਤ ਨੁ ਯਾਜ ਗਫੇ ਰਨ ਮਾ
ਵੇ ॥ ੬੨ ॥ **ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਮਧਿ ਮਾਤੁ ਮਗਾ ਮਾਇ ਦੇ** ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿ
ਬਾ ਦੇ ਉੜ ਕਾ ਰੇ ਤਿਤੀ ਯੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ **ਮਗਸ ਤੇ ਵਾਚਾ ਸਟੈਯਾ** ॥ ਏ
ਕਸ ਮੋਚਤ ਰਾਨ ਨ ਕੇ ਪੁਰ ਤੇ ਭਵ ਮਿਠ ਲਨਾਰ ਦਮਾਏ ॥ ਗਵਦ
ਲੋਕ ਨ ਮਾਹਿ ਟਿਗੈ ਪਖ ਬੀਦਿਨ ਕੇ ਦਸ ਕੰਠ ਮਲਾਏ ॥ ਹੋ ਕਿਹ ਠੰਠ
ਮਹਾ ਬਲ ਵੰਤ ਸੁਮੇਹ ਲਰੇ ਮੁਨਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ ॥ ਤੂੰ ਜਗਤੀ ਨ ਸੁਜ

ਨਤਿਹੈ ਬਾਲਿਸਿ ਗਲਰੇ ਭੁਜਮੇ ਹਖੁ ਜਾਏ ॥੧॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਧਾਰਮੁ
 ਨਿਧਿਅਨੁ ਪੁਨਿ ਕੀਨੈ ਹੋ ਬਖਾਨ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪ ਕੇ ਨਿਦਾਸੀ ਜਨ ਬ
 ਭੁਬਲ ਧਾਰਿ ਮਾਗ ਬੁਰਦ ਧੀਰ ਪੁਨਿ ਬੁਝੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤਿਨ ਤਹ
 ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ ਕੈ ਹਮਾਰਿ ਮਾਗਿ ਸਨਕੀ ਪੁਜ ਜੇਈ ਕਰ
 ਤ ਸੁਲਾਇ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਰਣ ਬੀਚ ਨਿਜ ਹਾਥ ਜੇ ਮੁਗਾਰਿ ਮਾਗੇਈ
 ਤਹਿ ਜਾਹਿ ਜਗਮਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਹੁ ਦੁਹਿ ਬੁਝੇ ਜਿਨ ਤਨ ਦੇ ਤਨ ਹਿਜਿ
 ਨੇ ਅਸਰ ਗਾਰਿ ਮਾਗ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿ ਕਾਨ ਤਿਨ ਲੀਨੈ ਹੋ ਬਿਬਾਨ ਪੁ
 ਨਿ ਮਤੀ ਬੁਲਾਇ ਬੇਗ ਕਰੀ ਹੋਤੁ ਯਾਰਿ ਮਾਗ ਰਣ ਬਾਹ ਮਨ ਮਾਹੀ
 ਗਯੋ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪ ਮਾਹੀ ਤਹਿ ਜਨ ਜੇ ਨਿਦਾਸੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾ ਹੋ ਮਪਾਰ
 ਮਾਗ ਫੁਲ ਨ ਬਿਬਾਨ ਕੇ ਮਲਾਨ ਸੁਭ ਤੇ ਜਭੁ ਏਭੁਈ ਗਤਿ ਕੁਠ
 ਤਿਨ ਚਲਾਤੇ ਮਗਾਰਿ ਮਾਗ ਫੇਰਿ ਕੈ ਬਿਬਾਨ ਪੁਨਿ ਗਵੁਲ ਪਯ

ਨਕੀਨੋਮਤਿਰੀਸੁਸਾਥਪਸੇਦੀਪਕੇਮਲਾਰਿਆ॥੩॥ਕਰਤਪ੍ਰਦੇ
 ਸਤਿਨਦੀਪਮੈਕਲੇਸਪਾਏਨਾਰਿਨਸੁਹਾਬਮਾਹਿਲੈਨੇਗਾਹਿਰਾ
 ਵਨਾ॥ਪੁਛਯੋਸੁਨਾਰਿਕਿਨਭੇਜਯੋਓਚਾਰਕਰਕੋਨਹੈਸੁਕੁਲਕ
 ਹਾਭਯੋਤੋਰੋਮਾਵਨਾ॥ਬਾਰੇਹਾਥਹਾਥਪਾਨਿਗਵਨਕੋਮਾਥਾਪਿਖ
 ਭਾਖੇਦਸਸੀਸਾਜਹਬਡੇਹੀਖਿਲਾਵਨਾ॥ਹਾਸਤਸੁਬਾਰਬਾਰਸ
 ਗੀਆਉਦਾਰਵੈਕਰਤਓਚਾਰਾਮਹੇਬਾਲਮਨਕੁਟਨਾ॥੪॥ਬਡੇ
 ਦੁਖਪਾਇਪੁਨਿਹਾਥਤੇਛੁਟਾਯੋਕਿਵੇਨਾਰਿਬਲਹੇਰਗਹਲਿਕਪ
 ਤਿਅਯੋਦੁਰਮਤਿਖੋਟੋਓਰਮੋਟੋਹੀਬਿਚਾਰਕਰੇਮਾਇਘਰਮਾ
 ਹਿਓਰਮਾਹਿਬਿਸਮਾਯੋਹੈ॥ਬਿਸਨਕੇਹਾਥਸੁਕਟਾਇਨਿਜਮਾ
 ਬਰਦੁਜਾਉਸੁਬਿਕੀਠਓਰਮੇਸੇਹੀਠਰਾਯੋਹੈ॥ਕਪੇਹਰਿਜਾਂਹੀ
 ਬਾਂਤਿਸੇਈਓਤਪਾਤਿਕਰੋਮੇਸੇਓਰਧਾਰਤਨਬੈਰਕੋਲਗਾਯੋਹੈ

॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਾਗਰਤਿ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ਚੁਗਈ ਬਨ ਤੇ ਹਰੇ ਪਰਤ
 ਮਸਤਾਹਿ ਉਰਧਾਰਯੋ ॥ ਤੇਹਤੇ ਸੁਚਾਹਨਾ ਸਦੈ ਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕੀਯੋ
 ਜਾਨ ਕੀਕੋ ਮਾਤਸਮਤਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਯੋ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਕਰਾਮ
 ਭੁਤ ਭਬਤੁ ਪਛਾਨੇ ਸਭਤੁ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਬੇਦਕੈ ਉਚਾਰਯੋ ॥
 ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਕਾਲਿ ਨ ਪੈਜੇਈ ਤਾਕੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੁਰਣਾਮ
 ਨਿਦ ਸੁਬਿਕਲਪਨਾ ਬਿਕਾਰਯੋ ॥੬॥ **ਵੈਰਾ** ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕੇਮ
 ਨੁਰਾਗਹਿ ਤਕਿਰਤਿ ਕਰੇ ਸਭਰਾਮਾਮਨੁ ਜਾਕਿ ਤਤ ਦੁਜ ਸੁਕਥਾ
 ਸੁਨਿ ਤੁਹੇ ਹਿ ਸਭਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਲੋਕ ਪੁਜਾ ਕਰੈ ਪਾਇ ਬਿਕੁੰਠ
 ਮਹਾਨਾਮੁ ਨਿਅਗਸਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਤਬ ਕੀਨੈ ਉਮਾ ਬਖਾਨਾ ॥੨॥
 ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਵਰਤੇ ਬਾਨੀ ॥ ਪੁਜਯੋ ਤਾਕੇ ਰਾਮ ਭੁ
 ਵਨੀ ॥ ਮੁਨਿ ਰਾਨਿ ਤੁਹਿ ਸਗਲ ਜਿਗਿਲਏ ॥ ਅਗਸਤ ਮੁਨੀਨਿ

ਜਾਮਾਸਮਗਏ॥੯॥ਸੀਤਾਸਹਿਤਰਾਮਾਬਿਗਸੁਏ॥ਭਾਈਮੰਤੀ
 ਸੰਗਸੁਹਾਏ॥ਸਿਸਾਗੀਜੇਊਦੈਪਦਮਾਨਾਥ॥ਗਮਣਲਗੇਘ
 ਤਮੇਰਘੁਨਾਥ॥੧੦॥ਵਿਖਯਨਮੇਹਰਿਸਦਾਮਸੰਗਾਭਿਗੇਭੁ
 ਗਜਾਨਕੀਸੰਗਾ॥ਹਨੁਮਤਿਲੈਸਭਬਾਨਰਜੇਤੇ॥ਰਾਮਰਹੇਪ
 ਰਿਦਾਰੇਤੇਤੇ॥੧੧॥ਏਕਸਮੇਵਹਸੁਮਨਾਬਿਬਾਨਾ॥ਆਯੋਜਹਿ
 ਬੈਠੇਭੁਗਵਾਨਾ॥ਕਹਯੋਬਿਬਾਨੁਕੁਬੇਰਪਠਾਯੋ॥ਤਾਤੇਰਾਮਤੇ
 ਹਿਛੰਗਾਮਾਯੋ॥੧੨॥ਵੇਰਾ॥ਪੂਰਬਰਾਵਣਜੀਤਕਰਤੇਹਲਿ
 ਗਯੋਸੁਧਾਮਾ॥ਬਹੁਰਗਾਮਜਿਨਾਮਾਨਯੋਰਾਵਣਹਨਸੰਗਾਮ
 ॥੧੩॥ਤਾਤੇਧਾਰੋਰਾਮਕੋਜਬਲਗਤਾਂਧਰਵਾਸਾ॥ਰਾਮਾਬਿਕੁੰਠ
 ਹਿਜਾਹਿਜਬਤਬਾਮਾਵੇਮਮਪਾਸਾ॥੧੪॥ਚੰਪਈ॥ਆਬਿਧਸੁ
 ਨਿਬਿਬਾਨਕੀਬਾਨੀ॥ਹਸਕਰਿਬੈਲੇਰਾਮਭਵਨੀ॥ਸੁਰਯ

ਸਮਜੇ ਸੁਮਨ ਬਿਬਾਨ ਤਾ ਕੋ ਰਾਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋ ਕੋ ਆ
 ਦ ਕੋ ਰੋਗੇ ਜਬ ਹੀ ਮੇਰੀ ਫਿਗ ਮਾਫੇ ਤੁ ਮਤ ਬਹੀ ਅਬ ਤੁ ਮੇਰੀ
 ਮਾਇ ਸੁਮਾਨਾ ਨਾ ਭਿੰਮੇ ਲੀਨ ਸੁਹੇ ਹੁ ਬਿਬਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਯਾ ਬਿਧਰ
 ਮ ਸੁਤਾ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ਪੁਰਕਾਰ ਯ ਮੇਲ ਰੋਮ ਹਨਾ ਭਾਈ ਮੰਤੀ ਸਿਰ
 ਲਾਵਾਇ ॥ ਪੁਰਕਾਰ ਯ ਸੁਭ ਕਰੇ ਨਿ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਮ ਰਮਾ ਪਤਿ
 ਰਾਜਾ ਭਏ ॥ ਦੁਸੁਧਾ ਸਗਲ ਸੁਖ ਨਿਰਮਏ ॥ ਪਾਦ ਪਭਏ ਸੁਫ
 ਲ ਕੇ ਆਇਨਾ ਜਨ ਸਭ ਭਏ ਸੁਧਰਮ ਪਰਾਇਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਗੀ ਭ
 ਈ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ਸਾਗੀ ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਭੁਜੇ ਸੁਲਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਮ
 ਰਣੁ ਨ ਹੋਰੇ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮ ਭਏ ਰਾਜਾ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ
 ਸੁਬੰਠ ਬਿਬਾਨਾ ਬਾਨਰ ਭਾਈ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਭਿਮ ਮਹੀ ਮਹਿਰ
 ਮਸੁ ਫਿਰੇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਮਮਾਨੁ ਖਕਾਰ ਯ ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਸੁਤਏ

ਕਸਬਾਲਾ। ਰਾਮਪਿਖਯੋਵੁਹੁਮੁਯੋਅਕਾਲਾ। ਸੋਚਿਤਬਿਪੁਰ
 ਮਸੁਪੇਖਾ। ਜਾਨਯੋਭਯੋਅਧਰਮਾਬਿਸੇਖਾ॥ ੨੧॥ ਸੁਦਰਪਿਖ
 ਯੋਏਕਬਨਮਾਹੀ॥ ਤਪਸਾਕਰੇਬਡੀਜਗਮਾਹੀ॥ ਤਰਕੇਸੰਗ
 ਅਧੋਮੁਖਡਾਗੇ॥ ਮਤ੍ਰਿਗੁਪਤਿਨਲੇਤਿਅਤਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਧਮਨੀਬਿ
 ਆਪਤਿਤਾਂਤਨਲਹੇ॥ ਰਾਮਕਹਯੋਯਹਪਾਤਿਕਾਮਹੇ॥ ਤੁਕੇਮਾ
 ਰਸੁਰਾਮਾਬਿਸਾਲਾ॥ ਲਏਜਿਦਾਇਬਿੰਪਕੇਬਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਸੁਦਰ
 ਕੋਦੀਨੋਸੁਰਲੋਕਾ॥ ਰਾਮਾਬਿਪਕੇਕੀਨਅਸੋਕਾ॥ ਰਾਮਪੁਰਾਤਮਤਾਂ
 ਜਗਮਾਹੀ॥ ਲੋਕਨਕੋਊਪਦੇਸਕਰਾਹੀ॥ ੨੪॥ ਸਿਵਕੋਲਿਗਸੁ
 ਕੋਟਿਉਦਾਰਾ॥ ਬਾਪੇਰਾਮਸੁਜਗਤਿਮਸ਼ਰਾ॥ ਸੀਤਾਸਹਿਤਰਮੇਸੁ
 ਖਧਾਮਾ॥ ਭੁੰਗੇਭੁੰਗਾਅਮਾਨੁਖਰਾਮਾ॥ ੨੫॥ ਧਰਮਸਹਿਤਧਰਰਾ
 ਜਸੁਕੀਨੇ॥ ਰਾਮਧਰਮਕੀਰਾਤਿਸਭਚੀਨੇ॥ ਸੁਬਲੋਕਮਲਹਰੇ

੭੫੫॥ ਕਥਾਰਾਮ ਜਗਮਾਹਿ ਬਿਬਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਦਸਹ ਜਾਰ ਬਰਖ
 ਰਖੁ ਰਾਈ॥ ਮਾਈ ਮਾਮਾ ਨੁਖ ਦੇਹ ਬਨਈ॥ ਆਦਿ ਪਿਦਤ ਰਾਜ ਕੀਯੋ
 ਰਖੁ ਨਾਥੁ॥ ਲੋਕ ਨਿਦਾ ਦੇ ਜਾਂਪਦ ਮਾਥਾ॥ ੨੭॥ ਪਤਿਨੀ ਏਕ ਬਰਤ
 ਪਰਿਧਾਰੇ॥ ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਸੁਚਿਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਗ੍ਰਹ ਮੇਧੀ ਕੇ ਧਰਮ ਸੁਪ
 ਦਨਾ॥ ਰਾਮ ਕਰੇ ਜਗ ਕਰੇ ਸਿਖਾ ਦਨਾ॥ ੨੮॥ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਮ ਮੇਧਾਰੇ
 ॥ ਨਿਮਰ ਭਾਵ ਸਭ ਕਾਜ ਸਦਾਰੇ॥ ਲੋਕਾ ਭੁਖ ਪਤਿ ਭਾਵ ਪਛਾਨੇ॥ ਭੁ
 ਕੇ ਪੇਖ ਰਾਮਾ ਬਿਗਾਸਾਨੇ॥ ੨੯॥ ਏਕ ਸਮੇਥਿ ਪਬਨ ਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਬਭੇ
 ਰਾਜਾਂ ਮਾਂਹਿ ਸੁਹਾਹੀ॥ ਆਦਿ ਬਭੁ ਦਨਾਇ ਕੀਤਿ ਸੁਧੀਗਾ॥ ਸੁਖ ਸੇਧੈ ਠੇਸੀ
 ਰਖੁ ਬੀਰਾ॥ ੩੦॥ ਨੀਲ ਮਲੀ ਸਮ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ॥ ਭੁਖਣ ਆਦਿ ਬਧਾਰੇ
 ਰਖੁ ਰਾਈ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਉਰ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਦਾ ਮਨਿ ਪੰਜ ਸਮੰ
 ਬਰਧਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਕਮਲ ਪਤ੍ਰ ਸਮਨੈ ਨ ਉਦਾਰੀ॥ ਸੀਤਾ ਸੁਬ ਸੁਭ

ਏਧਾਰੀ। ਰਾਮਪਦੇਬੁਜਹਾਥਲਕੁਏ। ਰਾਘਵਪੁਤਿਯਹਬੈਨਮ
 ਲਾਏ। ੩੨। ਦੇਵਦੇਵਜਗਨਾਥਸੁਆਮੀ। ਪਰਮਾਤਮਸਭੁਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀ। ਸਨਤਨਚਿਦਾਨੰਦਪਰਬੀਨ। ਅਮਾਦਿਸਧੰਪੁਨਿਅੰ
 ਤਾਬਿਹੀਨ। ੩੩। ਤੰਅਸੇਸਜਗਕਾਰਣਰਾਮ। ਤਿਬਿਨੁਸਰੇਨ
 ਰੰਚਕਕਾਮ। ਏਕਾਤੰਠੇਰਸਭਸੁਰਥੇਅਏ। ਮੇਪੁਤਿਅੰਸੇਬਚਨ
 ਅਲਾਏ। ੩੪। ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਸੁਰਬਿਨਤੀਕਰੀ। ਬੈਕੁੰਠਮਾਹਿ
 ਅਵੇਅਬਹਰੀ। ਤਿਰੰਸਹਿਤਬਸੇਧਰਮਾਹੀ। ਹਮਚਾਹੇਤੁਕੇਮ
 ਨਮਾਹੀ। ੩੫। ਦੇਹਰ। ਅਪਨੇਧਾਮਬਿਕੁੰਠਤਜਿਹਮਕੋਤਿਅਗ
 ਮੁਰਾਰ। ਜਗਤਮਾਤਤਵਸੀਗਹਗਿਬਿਚਰੇਧਰਣਮਜ਼ਾਰ। ੩੬
 । ਤਾਤੇਅਗੇਤੁਮਚਲੇਤਾਬਿਕੁੰਠਕੇਮਾਹਿ। ਪਾਛੇਰਾਮਸੁਆਇ
 ਹੋਹਮਸਨਬਹੁਇਜਾਹੀ। ੩੬। ਚੋਪਈ। ਜੋਬਿਨਤੀਦੇਵਨਮਮ

ਗਾਈ॥ ਮੇਹਰਿ ਜੀਤ ਵਪਾਸ ਸੁਨਾਈ॥ ਯੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸੋ ਕਰੋ ਮਹਾ
 ਨਾਨਹਿ ਆਇ ਸੁਮੇ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਸੀਤਾ ਵਾਕ ਸੁਨਿ ਯਹ ਜ
 ਬਹੀ॥ ਧਿਆਨ ਧਾਰਹਾਰਿ ਕੁਖਿ ਯੋਤ ਬਹੀ॥ ਦੇਵੀ ਮੇਸਗਲੀ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਨੈ॥ ਤਾਂ ਮਾਹਿਏ ਕਠਿ ਪਾਇ ਬਖਾਨੈ॥ ੩੯॥ ਦੇਵੀ ਏਕ ਸੁਮਿਸ
 ਹਿ ਬਨਥੀ॥ ਲੋਕਨ ਤੇ ਅਪਵਾਦ ਕਰਾਥੀ॥ ਲੋਕਨ ਤੇ ਜਨੁ ਰੁਠਿ ਰਮਾ
 ਨਾ॥ ਤਿਅ ਗੋਤ ਕੋ ਦਿਪੁ ਨਿਮਹਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਬਾਲਾ ਮੀਕਾ ਮਾਸੁ ਮਕੋਤੀ
 ਗਾਇ ਕੁਮਾਰ ਹੋਵੇ ਤੁਵ ਬੀਗਾ॥ ਅਬ ਤੇ ਗਾਰਭ ਸੁਦੇ ਤਿਦਿਖਾਈ॥ ਓ
 ਪਜੇ ਗੋਭੁਜ ਬਲਾ ਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੧॥ ਮੇਹ ਸਮੀਪ ਬਹੁਰ ਤੁਮੈ ਹੋ॥
 ਲੋਕਨ ਕੋ ਪਰਤੀਤਿ ਸੁਦੈ ਹੋ॥ ਆਦਰ ਸਹਿਤ ਸੁਗੰਦ ਸੁਦੈ ਹੋ॥ ਭੁ
 ਮਿ ਦਿਵਰ ਬੈਰੁ ਠਹਿ ਜੈ ਹੋ॥ ੪੨॥ ਮੇਪਾਛੇ ਆਵੈ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਯੋ
 ਮਾਨਿ ਮਾਹਿ ਸੁਮੈ ਠਹਿਰਾਈ॥ ਮੇਸੇ ਗਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਗਾਈਸ

ਨਕੀ ਭੋਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਰਾਮ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਬੈਠੇ ਸਭ
 ਮਾਹਿ ਪੁਨਿ ਤੇਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸਾਰ ਦਧੀਰਾ ॥ ਜੈਨਿ ਸ੍ਰਿਦਾਰ ਮਹਾ
 ਬਾਲਿ ਬੀਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਰ ਮਹਾਂ ਜਨ ਹਯੇ ਜੇਤੋ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸੁਖੈ
 ਠੇਠੇ ਤੋ ॥ ਸੁਹਿਰ ਦਊ ਪਾਸਿ ਨ ਤਾ ਕੀ ਕਰੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਹਾਸ ਕਥਾ ਬਿ
 ਸਤਰੋ ॥ ੪੫ ॥ ਹਾਸ ਕਥਾ ਜਬ ਬਡੀ ਮਪਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹਸੇ ਸੁ
 ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਬਿਜੈ ਇਕ ਨਾਮਾ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੂਛ ਯੇ
 ਰਾਮਾ ॥ ੪੬ ॥ ਪੁਰਿ ਮਰਦੇ ਸਾਨਿ ਦਾਸੀ ਜੇਤੋ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਭਾਖੇ ਮੈ ਕੋ ਤੇ
 ਤੋ ॥ ਸੀਤਾ ਮੈਰ ਮਾਤੁ ਮਮ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਕੋ ਕਈ ਜਗ ਮੈ ਬਿਖਿ ਯਾਤਾ ॥ ੪੭
 ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਉਰ ਮੈ ਭੁਰ ਭੁਰਾ ॥ ਮੇ ਪ
 ਰੁ ਮਾਹਿ ਸੁਰੀ ਦਮਹਾਨਾ ॥ ਮੈ ਸੇਰਾ ਮਸੁਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਦਿਜੈ
 ਬਖਾਨੇ ਸੁਨੈ ਨ ਰੇ ਸਾ ॥ ਏਕ ਕਰੇ ਜੇ ਜੈ ਨਿਰਦੇਸਾ ॥ ਰੂਪ ਤਿ ਰਾਮ ਬਡੇ

ਸਗਿਆਨਾ ਕੀਨਰਾਮ ਸੁਕਰਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਗਾਵਣ ਕਰਣ
 ਮੰਤ੍ਰ ਲਮਾਗਾ ਸੀਤਾ ਕੋਤਹਿ ਕਰਯੋ ਉਧਾਗਾ ॥ ੫੦ ॥ ਘੋਰ ਕਰਮਾਮ
 ਸੰਗਤਿ ਕਰਯੋ ॥ ਸੀਤਾ ਕੋਰਾਹੁ ਭੀਤਰ ਧਰਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ
 ਅਬਾਧਿ ਸਟ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਸੀਤਾ ਸੰਗ ਰਮੇ ਰਸ ਭੀਨੇ ॥ ਸੀਤਾ ਸੰਗ ਮ
 ਸੁਖ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਕੈ ਸੇ ਰਾਮ ਚੀਤ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਗਾਵਣੁ ਹਰੀ ਬਿਜ
 ਨ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਰਖਾ ਦਿਨ ਰਾਖੀ ਪਰਮਾਹੀ ॥ ਅਕਸਮਾਤ ਕਛੁ ਖੋ
 ਟੇ ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਨਾਰਿ ਕਰਮ ਪਿਖ ਪਾਤਿ ਰੁਖ ਧਰਹੋ ॥ ੫੩ ॥ ਭੁਪਤਿ ਜੋਗ
 ਜਗ ਕਰਮ ਕਹੈ ॥ ਪਰਜਾਤਾ ਪਾਥਿ ਮਾਹਿ ਚਲੈ ਹੋ ॥ ਮੇ ਸੇ ਰਾਮ ਸੁਨ
 ਯੋਤਹਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਜ ਜਨ ਕੋ ਹਰਿ ਪੂਛੁ ਯੋਤ ਬਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਿਨ ਭੀ
 ਰਾਮ ਸੁਖ ਦਨ ਧਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿੰਦ੍ਰੇ ਹਤਿ ਉਕੀਨ ਉਚਾਗਾ ॥ ਬਿਜੈ ਸੁਹਿਰ
 ਦੁਸੁ ਮੇਰ ਬਜੀਰਾ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਰਖ ਬੀਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਲਖ ਮਟ

੩੯

ਮ

ਕੇਪੁਨਿਲੀਨਬੁਲਾਏ। ਰਾਮਸੁਆਬਿਧਬਚਨਮਲਾਏ। ਸੀ
 ਤਾਮਾਹਿਸੁਦੇਖਬਖਾਨਾ। ਮੇਰੇਭਯੋਮਜਸੁਮਹਾਨਾ। ੫੫। ਸੀਤਾ
 ਕੇਤੁਮਬੇਗਸਕਾਰੇ। ਲੇਜਾਵੇਤਾਵਿਪੁਨਮਸ਼੍ਰੇ। ਬਾਲਮੀਕਾਮ
 ਸੁਮਾਧਿਗਜਾਇ। ਆਹੁਛੇਤਿਸੁਰਥਾਹਿਥਿਠਾਇ। ੫੬। ਯਾਪ
 ਰੁਜੇਕਛੁਕਰੇਬਖਾਨਾ। ਮੇਹਹਨਨਤੁਦੁਪਾਪਮਹਾਨਾ। ਮੇਸੇਰਾਮ
 ਬਖਾਨਯੋਜਬਹੀ। ਡੁਰਯੋਸੁਲਖਮਣਉਰਮੇਤੁਬਹੀ। ੫੭। ਉ
 ਠਕਰਪ੍ਰਤਿਸੁਮੀਤਿਬੁਲਾਈ। ਜਨਕਸੁਤਾਰਥਮਾਹਿਥਿਠਾਈ।
 ਜਾਤਬਏਤਾਬਨਕੇਸਹੀ। ਬਾਲਮੀਕਾਰਿਖਜਾਬਨਮਾਂਹੀ। ੫੮।
 ਆਸੁਮਕੀਧਿਗਸੀਖਉਤਗਾਲਖਮਣਮੁਖਤੇਕੀਨਓਚਾਰਾ।
 ਜਨਮਪਦਾਦਰੁਰੇਮਨਮਾਂਹੀ। ਰਾਮਤਸੀਤੁਯਾਬਨਮਾਂਹੀ। ੫੯
 ॥ ਸੀਤਾਦੁਖਤਪੀਮਧਿਕਾਈ। ਮੁਗਧਨਾ ਰਿਸਮਬਹੁਬਿਲ

ਪਾਈ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਕੇ ਸਿਖ ਸੁਜੇਈ॥ ਸਮਧ ਕੇ ਆਏ ਬੇਤੇਈ॥
 ੬੦॥ ਬਾਲਮੀਕ ਪ੍ਰਤਿਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਕਰ ਬਾਲਮੀਕ ਭਗ
 ਵਾਨਾ॥ ਸੀਤਾ ਤਾਹਿ ਰਮਾ ਪਹਿਚਾਨੀ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਰਿਖ ਦਿਬਾਰਿ
 ਆਨੀ॥ ੬੧॥ ਅਰਘਾ ਦਿਕ ਪੂਜਾ ਕੇ ਧਾਰਾ॥ ਸੀਤਾ ਕੇ ਬਹੁ ਦਯੋਪ
 ਆਗ॥ ਭਾਵੀ ਬਾਤਿ ਜਾਨ ਮੁਨਿ ਚੀਤਾ॥ ਰਿਖ ਬਨ ਤੋ ਕੇ ਅਰਪੀ
 ਸੀਤਾ॥ ੬੨॥ ਤੇ ਸੀਕੀ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਕਰਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਸਹਿਤ ਸੇਵਾ ਬੀ
 ਸਤ ਰਹੀ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਮੈਂ ਮੈਂ ਸੀ ਬਿਧ ਰਹੀ॥ ਸੀਤਾ ਦੁਖ ਨ ਕੋਈ
 ਹੀ॥ ੬੩॥ ਦੋ **ਹਰਾ**॥ ਮੁਨਿ ਕੇਵੁ ਕ ਸੁਧਾਰ ਭਿਰਿ ਜਾਨ ਪ੍ਰਾਤ ਮਨਾਰਿ
 ॥ ਮੁਨਿ ਨਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ॥ ੬੪॥ ਦੋ **ਪਈ**॥ ਰਾਮ
 ਪਰਾਤ ਮਰਿ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪਾ॥ ਕੇਵੁ ਲਾ ਆਏ ਸੁਦੇਵ ਮਨੁ ਪਾਸੀਤ
 ਬਿਨੁ ਸਭ ਭੋਗਤਿ ਆਗਾ॥ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਸੁਦਿ ਦੁਬੈਰਾਗਾ॥ ੬੫॥ ਦੋ **ਹਰ**

ਮੁਨਿਪਦਪੰਕਜਸੇਵਹੀਮੁਨਿਬ੍ਰਿਤਿਧਾਰੇਰਾਮਾਗੁਲਾਬ੍ਰਸਿੰਘ
 ਕਰਜੇਰਿਕੇਕਰਤਸਦਾਪ੍ਰਣਾਮ॥੬੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧ੍ਯਾਤਮ
 ਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਉਤ੍ਰਕਾਂਡੇਚਤੁਰਥੋਧਿਆਇ॥੪॥
 ਅਥਰਾਮਰੀਤਾਲਿਖਾਯਤੋ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਉਵ੍ਰਤ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਤਬ
 ਹਰਿਰਾਮਚੰਦਜਗਤਮਨਿਦਕੰਦਕੀਰਤਿਰਮਾਇਣਸੁਭ੍ਰਿਤਮਾਥਿ
 ਥਾਰਿਅਮਾਪੁਰਬਾਮਚਾਰਸੁਰਪ੍ਰਤਮਾਥਿਚਾਰਕਰਰਾਜਰਿਖਕੀ
 ਨੇਜੈਸੇਜਗਤਮਸ੍ਵਾਰਿਅਮਾਲਖਮਣਕ੍ਰਾਤਮਤਿਮਾਨਬਿਖਾਤੁ
 ਤਬਪ੍ਰਛਯੇਸੁਰਾਮਚੰਦਉਤਰੁਉਚਾਰਿਯਾਨਿਗਭੁਪਕੀਕਹਾ
 ਨੀਰਾਮਭਾਖਯਾਪੁਰਾਨੀਵ੍ਰਹਿਭੁਯੇਮਤਿਵਾਰੋਦਿਜਭੁਯੇਸਰਾਪੁ
 ਭਾਰਿਯਾ॥੧॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕੀਰਾਇਤਿਨਦਈਥੀਪ੍ਰਮਾਦਕਰਸਰਟਾ
 ਸਰੂਪਤਿਨਕੁਪਮਾਹਿਪਾਯੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕੇਧਨਤੇਵ੍ਰਮਖਰਹੈਸਦਾ

ਕ੍ਰਾਤਮੇਸੇਰਾਮਚੰਦਨਿਜਕ੍ਰਾਤਕੋਮਲਾਯੋਹੈ॥ ਕਾਹੁਇਕਕਾ
 ਲਲਖਮਨਿਜੋਬਿਸਾਲਭੁਮਾਰਾਮਕੇਸਮੀਪਸੁਇਕੈਤਚਲ
 ਆਯੋਹੈ॥ ਅੰਮੇਸੇਰਘਬੀਰਜਾਕੋਧੀਰਰਿਖਗਾਨਕਰੇਜਾਹੀਕੋ
 ਪਦਾਗਵੈਦਪਦਮਾਲਗਯੋਹੈ॥ ੨॥ ਆਇਕੇਸੁਮਿਤ੍ਰਾਪੁਤਸੁ
 ਧਭਾਵਨਾਸੁਚੀਤਭੁਯੋਨਿਮੁਭਾਵਤਿਨਕਰੀਪਦਬੀਦਿਨਾ॥ ੩॥
 ਹੀਸੁਧਬੈਧਸਭਜੀਵਨਿਕੋਆਤਮਾਨਿਗਕ੍ਰਿਤਸਰੂਪਗਮਈ
 ਸਰਘਨਿਦਿਨਾ॥ ਤਦਪਦਕੇਜਨਕੋਭ੍ਰਿਗਨਕੇਸੰਗਕਰੇਪਿਖੇ
 ਤਵਤੇਈਜਿਨਗਿਆਨਾਵਿਗਮਜਿਨਾ॥ ਆਏਪਦਪਕਿਜਕੀ
 ਸਰਣਸੁਨਾਥਹਮਭੁਜਿਤਯੁਗੀਸਪਦਤੇਰੇਭਵਭ੍ਰਿਜਿਨਾ॥ ੩॥
 ਆਗਿਆਨਾਸਿਧੁਭਾਰੋਜੇਮਤਰੋਮੇਸੁਖਾਰੋਪੁਭੁਗਾਖਿਯੋਨਰੇਸ
 ਬਾਤਿਸੋਈਸੁਖਕਾਰਿਯੋ॥ ਸੁਨਿਕੋਸੁਕ੍ਰਾਤਬਾਤਿਭੁਏਪੁਲਕਾਤ

ਹਰਿਜਾਹਿਕੀਸਰਨਿਉਮਾਦੁਖਪੁਜਹਰੀਯੋ।ਕੀਨੋਹੈਬਖਾਨ
 ਰਾਮਗਿਆਨਹੀਆਗਿਆਨਹਨਮੈਰਨਹਿਕੋਈਜੋਈਬੇਦਕੋ
 ਉਚਾਰਿਯੋ।ਭੂਮਿਪਾਲਜੇਈਜੇਈਭੁਏਹੈਬਿਸਾਲਜਗਤਿਨਕੇ
 ਭੁਵਨੀਰਾਮਭੁਖਨਸੁਧਾਰਿਯੋ॥੪॥ਸ੍ਰੀਰਾਮੋਵਾਚਾ।ਕਥਿਤੁ॥ਦੁ
 ਹਣਸੁਆਸੁਮੰਕੀਕਹੋਕਿਤਿਜੇਈਸੁਤਿਆਵਿਮੈਸੁਕਰੇਭ੍ਰਾਤਸੇ
 ਈਮਨੁਲਾਇਕੈ।ਪਾਪਮਲੁਧੋਇਜਬਸੁਧਮਨਹੋਇਤਬਤਜੇ
 ਕ੍ਰਿਤਸੇਈਚਾਰਸਾਧਨਕੋਪਾਇਕੈ।ਗੁਰਕੀਸਰਨਜਾਇਆਤੁ
 ਮਕੋਗਿਆਨਪਾਇਭੁਜੇਪਦਪੰਕਜਸੁਮਾਨਕੋਮਿਟਾਇਕੈ।ਗਿ
 ਆਨਕੋਉਪਾਇਪੁਨਿਗਿਆਨਸੁਖਦਾਇਸੁਭਬੇਦਨਕੋਸਾਰ
 ਤਵਕਹੋਸਮਸ੍ਰਾਇਕੈ॥੫॥ਚੋਪਈ॥ਆਦਰਸਹਿਤਕ੍ਰਿਪਾਹੈਜੇ
 ਈ।ਜਗਮੇਤਨੁਉਪਜਾਵੈਸੇਈ।ਪੁਨਿਤਨੁਮੈਨਰਗਾਸੁਧਾਰੇ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਧਰਮ ਧਰਮ ਤਾਹਿ ਤੋਹੋਈ ॥ ਬਹੁਰੇ
 ਤਨੁ ਉਪਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਬਹੁਗਿਕਿ ਯਾਇ ਮਚਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਾਖਯੋ
 ਲਖ ਮਦੁ ਭਵੁ ਹਮ ਹਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਮੁਲ ਸੁਖ ਕੋਹੈ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਤਹੀ
 ਕੋ ਮਬਕੀ ਜੈ ਹਾਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਸਜੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਮੇਦਿ
 ਦੁਆਚਤੁ ਰਪ ਫੁਨਾ ॥ ੮ ॥ ਅਗਿਆਨ ਜੀਨਿ ਕਰਮ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਨਹਿ
 ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਕਤੇਈ ॥ ੫੨ ॥ ਜੇਨਿ ਦੁਸਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰ
 ਜੇਤੀ ॥ ਹੋ ਅਗਿਆਨ ਜਨੀ ਸਭੁ ਤੇਤੀ ॥ ੯ ॥ ਦਿਦੁ ਆਭਈ ਜੀਨਿ ਮ
 ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੇਕੈ ਸੇਤਿ ਹਕਰ ਹੋ ਹਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਨਿ ਜਨਿ ਕਭਾ ਦੁ
 ਜੋਈ ॥ ਨਾਹਿ ਮਨਾ ਸਿਕਹੇਤੁ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਰਧੀ ਹੋਈ ਜਗਤ ਮੇ
 ਜੇਤੀ ॥ ਹੋਇ ਬਿਨਾ ਸਿਕ ਸਗੋ ਲੇਤੇ ਤੋ ॥ ਅਗਨੀ ਦਾਰ ਜੇਨਿ ਜਗ
 ਮਹੀ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇ ਪੁਨਿ ਉਲਟੀ ਦਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਕਟ ਮਾਦਿਕ ਬਹੁਦਿ

ਸ੍ਰਾਂਤਿ॥ ਆਹਿ ਬਿਖੇ ਬੁਧਿ ਕਹੇ ਏਕਾਂਤਿ॥ ਅਗਿਆਨ ਵਿਰੋਧੀ
 ਵਿਦਿਆ ਮਹੀ॥ ਆਹਿ ਤੇ ਤਾਂ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦੇਹੀ॥ ੧੩॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨਹਿ ਮਰੀ
 ਆਨ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਾਹਿ ਰਾਗ ਕੇ ਮੂਲ ਭੇਦਾਰੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਸਦੇਖ
 ਸੁਹੇਈ॥ ਪੁਨਿ ਸੀਸਾਰ ਉਪਾਏ ਸੁਹੇਈ॥ ੧੪॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇਨ ਰਬੁ ਧਿਉਦਾ
 ਗਾ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਗਿਆਨ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਕਰਮ ਨ ਕੋਰਿ ਰਸਾਧਨ ਮਾ
 ਨਾ॥ ਲਖ ਮਨ ਸਿਕਾ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੫॥ **ਨਨ॥** ਕ੍ਰਿਯਾ ਬੇਦ ਬਖ
 ਨੀ ਜੋਈ॥ ਵਿਦਿਆ ਸਮਸਾਧਨ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਪੁਰਖਾਰ ਬਸਾਧਨ
 ਤਾਂ ਉਰਮਾਨਾ॥ ਬੇਦ ਸੁਮੁਖ ਤੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਕਰਤ ਬਖਾਨੇ ਪ੍ਰ
 ਣੀ ਕੋ ਸੋਈ॥ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨੀ ਜੋਈ॥ ਵਿਦਿਆ ਸਿਰਾਸ ਹਾਇ
 ਤਪਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਮੇਖ ਉਪਾਏ॥ ੧੭॥ **ਦੇਹਰਾ॥** ਦੇਹੁ
 ਦਵੈ ਤਾ ਵਿਹਗ ਜੋ ਜਿਉ ਨ ਕੁਭੀ ਤਰਜਾਇ॥ ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਤਿਸ

੧॥ ਮਿਲੇ ਲੇਵੇ ਮੋਖ ਉਪਾਇ ॥ ੧॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਕਰਮਨ ਕੋ ਜੇ ਦੇਵੇ ਭਾਰ
 ॥ ਸੁਤਿ ਕਰੇ ਤਿਹ ਦੇਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਗਿਨ ਹੋਤ ਕੋ ਤਿਆਗੇ ਜੇਈ ॥
 ਵੀਰਹਾਨ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੧੮॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਮੁਮੋਖੀ ਜੇਈ ॥ ਕਰ
 ਮਾਨਿ ਰੇਤ ਰਿਕਰੇ ਸੁਸੋਈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿਧੁ ਸੁਗਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ਉਤ
 ਰ ਪਾਕੋ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੯॥ ਮਾਹਿ ਸੁਤਿ ਤ੍ਰਵਿਦ ਆਭਾਤਾ ॥ ਨਿਸਚ
 ਲ ਕਾਰ ਪਾਕਰੇ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ਵਿਦਿਆ ਮਹੇ ਸੁਤਿ ਤ੍ਰ ਜੇਈ ॥ ਮਨ ਕਰ
 ਕੀ ਬਿਤ ਚਹੇ ਨ ਸੋਈ ॥ **੨੦॥ ਨਨਾ** ॥ ਨਿਸਚਲ ਕਾਰ ਪਾਜਿ ਉਕਤ
 ਅਹੇ ॥ ਕਾਰ ਕੋ ਫਲ ਹਿਤ ਵਹੁ ਚਹੇ ॥ ਤਿਊ ਵਿਦਿਆ ਜਗ ਭੀਤ
 ਜੇਈ ॥ ਚਾਹੇ ਕਰਮ ਮੁਕਤਿ ਹਿਤ ਸੋਈ ॥ ੨੧॥ ਕੇਚਤਿ ਮੇਸੇ ਕਰੇ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੋ ਮਸਤ ਉਰ ਲਖ ਮਣ ਜਾਨਾ ॥ ਵਿਤਰ ਕਵਾਈ ਇ
 ਮਭਾਖੇ ਜੇਈ ॥ ਵਿਸਾਇ ਵਿਗੋਧਿ ਬਨੇ ਨਹਿ ਜੇਈ ॥ ੨੨॥ ਤਨੁ ਮ

ਭ੍ਰਿਮਾਨਪ੍ਰਥਮਨਰਧਾਰੇ॥ ਪਾਛੇ ਯਾਗਹੋ ਮਥਿ ਸਥਾਰੇ॥ ਗਤਿਹੋ
 ਕਾਰਹੋ ਇਨਰਜੇਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਦਆਤਾ ਪੁਨਿਹੋਈ॥ ੨੩॥ ਵਿ
 ਸੁਧਾਦਿ ਰਿਮਾਨ ਸੁਜਾਤੇਹੋਈ॥ ਮੇਸੇਵਾ ਕਥਿ ਚਾਰੇਕੋਈ॥ ਚਰ
 ਮਥਿ ਤਵਾ ਕਜੇ ਜਨੇ॥ ਆਤਮਾਦਿ ਦਆਸੇ ਸੁਤਿ ਭੁਨੇ॥ ੨੪॥ ਪ੍ਰ
 ਯਾਜਮਨੁ ਯਾਜਸੁ ਕਾਰਕਜੇਈ॥ ਕਰਮਜਨ ਮਹਿਤ ਚਹੇਤੇ
 ਈ॥ ਵਿਦਿਆਨਿ ਖਲ ਸੁਕਾਰਕਮਾਗੇ॥ ਤਾਂਤੇ ਸੁਧੀ ਕਰਮਸਭ
 ਭਾਰੇ॥ ੨੫॥ ਸਮਝੇਦਿ ਦਾਕਰਮਨ ਕੇਰੇ॥ ਤੇਜਤਿ ਮਰਜਿਓ
 ਊਰਮੇਹੋਰੇ॥ ਆਤਮਾਮਨੁ ਸਿਧਾਨੁ ਪਗਾਇਲਾ॥ ਇਦ੍ਰੇ ਬਿਖੇਤਜੇ
 ਦੁਖਦਾਇਲਾ॥ ੨੬॥ **ਵੈਰਾ**॥ ਜੇਲੈ ਆਤਮ ਬਧਹੋ ਮਾਇਆ ਕਰ
 ਤਨੁ ਮਾਹਿ॥ ਤੇਲੈ ਕਰਮ ਬਖਾਨਹੋ ਵਿਧਵਤਨਿ ਗਮ ਸੁਤਾਹਿ
 ॥ ੨੭॥ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਯਹਵਾ ਕਕਰਿ ਨਿਖਲ ਨਿਖੇਧੇਜੇਈ॥ ਜਾਨ

ਪਗਤਮਤੰਤੁਰਤਜੇਕ੍ਰਿਆਸਭੁਸੇਇ॥੨੮॥ਭੇਦਪਗਤਮ
 ਜੀਵਕਾਭੇਦਕਜੇਵਿਗਿਆਨਾਜਿਅਤਮਮਹਿਹੋਇਨਰਨੀ
 ਕੇਭਾਸੁਰਭਾਨਾ॥੨੯॥ਹੋਵੇਮਾਇਆਲੀਨਤਬਬੇਗਸਕਾਰਕ
 ਸੇਇ॥ਅਤਮਕੇਸਿਸਾਰਕੇਭਾਖੀਕਾਰਦਜੇਇ॥੩੦॥ਬੇਦ
 ਪ੍ਰਮਾਣਸੁਜੇਹਨੀਨਿਖਲਅਵਿਦ੍ਯਾਬੀਗਕੈਸੇਕਾਰਖਕਾਰ
 ਣੀਹੋਵੈਬਹੁਰਸੁਧੀਗ॥੩੧॥ਵਿਗਿਆਨਅਦੁਤੀਸੁਅਮਲ
 ਪੁਨਿਭਾਖਯੋਅਤਮਸੇਇ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਅਵਿਦ੍ਯਾਕੈਸੇਲਖਮ
 ਲਹੋਇ॥੩੨॥ਨਸਟਭੁਈਉਪਜੇਨਹੀਬਹੁਰਅਵਿਦ੍ਯਾਬੀਗ॥
 ਮੇਕਰਤਾਯਹਮਤਿਕਹੈਕੈਸੇਹੋਵੈਧੀਗ॥੩੩॥ਤਾਤੇਮਹੋਸੁਤੇ੩
 ਵਿਦ੍ਯਾਚਹੇਨਅਨਾਮੋਖਭੀਪਾਏਕੇਵਲਾਬੰਧਕਰੇਸਭਹਾਨ
 ॥੩੪॥ਅਵਿਰਸਹਿਤਸੁਤੇ੩ਸੁਤਿਕਹੈਸਿਨਿਆਸਾਨਿਖਲ

ਕਰਮਕੋਤਿ ਮਾਗ ਕਰਧਰੇਗਿ ਮਾਨਓਗ ਮਾਸ ॥ ੩੫ ॥ ਦਾਜਿ
 ਸਨੇਹੀ ਸੁਤਿ ਪੁਨਿ ਮੇ ਸੇਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਤੇ ਕਰਮਨ ਮੇਖਹਿਤ
 ਗਿਆਨ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਵਿਦਯਾ ਕੇ ਸਮਯਾ ਰਕੋ ਤੇ ਮੁਖ
 ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਤ ਸੁਭਾਖ ਯੇਤਾ ਮੇਕੋਓ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੭
 ॥ ਬਹੁ ਕਾਰਕ ਫਲ ਭੁੰਦਹੈ ਆਬਿਧ ਯਾਗ ਸੁਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਰਕ
 ਫਲ ਏਕਹੈ ਗਾਨਾ ਵਿਲਖਣੁ ਸੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰਮਤ ਯਾਗਨ ਮਾ
 ਹਿਸਨਿ ਪਾਪ ਕਹਯੋ ਸੁਤਿ ਜੋਇ ॥ ਸਿਅਗਾਨੀ ਮੂਢ ਕੋਗਾਨੀ ਕੋ
 ਨਹਿਹੋਇ ॥ ੩੯ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਅਨਾਤੁ ਮਮਾਹਿ ਮਾਤੁ ਮਮਾਤਿ ਜੋਈ
 ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਮਾਗਿਕੇ ਸੋਈ ॥ ਤੁਤੁ ਗਿਆਨੀ ਭੁਵ ਮੇਜੇਤਾ ॥ ਪਿਖੇ
 ਮਸੀਗਾ ਮਾਤੁ ਮਾਤੇਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤਤੇ ਕ੍ਰਿਯਾਨਿ ਖਲਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਤ
 ਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜੇਵਰੁ ਭਾਰੇ ॥ ਕਰਮ ਬਿਧਾਨ ਕਹੇ ਸੁਤਿ ਜੋਈ ॥ ਹੈ

ਅਗਿਆਨੀ ਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਤੇਈ॥੪੧॥ ਤਤੁ ਮਸੀਖ ਹਵਾ ਕਉ ਦਾ
 ਗੇ॥ ਮੁਖੁ ਤਿਹ ਸੁਧਾ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨੇ ਬਡ ਬੇਦਾ
 ਜੀ ਦੁਪਗਤ ਮਲਖੇ ਅਭੇਦਾ॥੪੨॥ ਮੇਰੁ ਸਮਾਨ ਅਕੀਪ ਸੁਯੋਈ
 ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਦੁਖ ਲਹੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਤਤੁ ਪਦਕੇ ਅਰਥ ਸੁਯੋਈ॥੪੩॥
 ਥਮ ਪਛਾਨੇ ਸਮਕ ਸੋਈ॥੪੪॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਵਾਕ ਅਰਥ ਕਰਿ ਆਨ
 ਜੇਤਾ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧੀਗਾ॥ ਤਤੁ ਪਦਕੇ ਅਰਥ ਹੈ ਜੀ ਦੁਪਗਤ ਮਈਗਾ॥੪੫॥
 ਅਸੀ ਪਦਾਰਥ ਏਕ ਤਾ ਦੇ ਨੇਕੀ ਪਹਚਾਨਾ॥ ਪਿਖੇ ਪਗਤ ਮਏ ਕਤਾ
 ਹਿ ਬਿਧ ਸਭੁ ਹਾਨਾ॥੪੬॥ ਜੀ ਦੁਪਗਤ ਮਮਾ ਹਿ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿ ਕਪਰੋਖਾ ਵਿ
 ਰਧਾ॥ ਤਾਂ ਤ ਜਿ ਲਖੇ ਚਿਦੇ ਕਰਸ ਕਰੇ ਭਲੀ ਬਿਧ ਸਧਾ॥੪੭॥ ਚਿ **ਪ**
ਈ॥ ਤਤੁ ਪਦਕੇ ਅਰਥ ਮੇ ਕਰੇ ਲਖਣਾ ਬੀਗਾ॥ ਲਖੇ ਚਿਦਾ ਤਮਏ
 ਕਰਸ ਹੋਇ ਅਦੁਤੀ ਸੁਧੀਗਾ॥੪੮॥ ਚਿ **ਪਈ**॥ ਲਖਣਾ ਬੀ ਜਕੋ ਨ ਭ

ਗਵਾਨਾ ਜਾਤੇ ਲਖਣਾ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ਤੁਤੁਪਰਯਾ ਮਬਨਿ ਦੋਜੇ
 ਈ ਗਲਖਣਾ ਬੀਜ ਪਛਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ੪੮ ॥ ਦੋ **ਰਾ** ॥ ਮਕਾਖਾ ਮੇਧੁਨਿ
 ਯੋਗਤਾ ਸਿਨਿਧਾਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ਤੁਤੁਪਰਯਾ ਚੋਬੋ ਮਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸ
 ਬਦਗਿਆਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਦੁਕਮਾਹਿ ਪਦਹਯੇ ਜੇਤੇ ॥ ਪਰਸ
 ਪਰਿਵਹਚਾ ਹੇਤੇਤੇ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਮਰਥ ਜਨਵੈ ਨਹੀ ॥ ਯਹੀ ਮਕਾਖਾ
 ਤੇ ਪਦਮਹੀ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਪਦਪਦ ਮੁਖੇ ਮਲਾਏ ॥ ਮਾਨਯੇ ਨਹਿ
 ਤਿਨ ਸੰਗ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਮਰਥ ਜਨਵੈ ਨਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤਾਹਿ ਚ
 ਹੇ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧਏ ਕਪਦਾਰਥ ਜੇਈ ॥ ਦੁਤੀ ਯਪਦਾਰ
 ਥਚਾ ਹੋਸੋਈ ॥ ਜਾ ਬਿਨ ਮਰਥਨ ਮਪਨੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਪਦਕੋ ਪਦਚ
 ਹੋਸੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਪੁਰਖ ਮਹੀ ਰਹੁਨਹਿ ਪੁਰਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਮਕਾਖਾ ਕੀ
 ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਰਥ ਮਬਾਧ ਪਦਨ ਮੇਜੇਈ ॥ ਕਹੇਯੋ ਗਿਤਾ ਕੋ ਦਿਦ

ਜੋਈ॥੫੩॥੫੫ ਨੀਗਸਿੰਚਤੁਰੁਪਰਮਾਨਾ॥ਅਰਥਅਥਾ
 ਧਯਾਹਿਮੇਮਾਨਾ॥ਅਗਨਿਸਿੰਚਤੁਰਕੋਇਨਾਨੇ॥ਅਰਥਥਾ
 ਧਯਾਮਾਹਿਪਛਨੇ॥੫੪॥ਅਵਿਲਿਬਪਦਭਾਖਨਜੋਈ॥ਸਿ
 ਨਿਧਕਹੈਮਨੀਖੀਜੋਈ॥੫੫॥ਅਵਮਾਨੁਯਯਹਵਾਕਪੁਮਾਨਾਸਿ
 ਨਿਧਪਦਮੁਖਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੫੫॥ਪ੍ਰਥਮਪੁਰਨਰਘਟਯਹ
 ਅਖੇ॥ਦੁਤੀਯਪੁਰਮੁਖਮਾਨੁਯਭਾਖੇ॥ਤਿਨਹਿਹੋਇਵਕਪੁ
 ਮਾਨਾ॥ਸਿਨਿਧਭੁਈਸੁਜਾਤੇਹਾਨਾ॥੫੬॥ਤੁਤਪੁਤੀਤਿਕਰਭਾਖਨ
 ਜੋਈ॥ਤੁਤਪੁਰਯਾਇਹਭਾਖਯੋਜੋਈ॥ਕੇਚਿਤਮੇਸੇਕਰੇਉਚਰ
 ॥ਕਹੇਬੇਦਾਂਤੀਮੈਰਪੁਕਾਗ॥੫੭॥ਪਰਸਪਗਹਿਜਿਗਾਸਾਜੋਈ
 ॥ਤਾਂਹਿਵਿਖਤਯੋਗਪੁਨਿਹੋਈ॥੫੮॥ਪਦਮਰਥਅਕਾਂਖਾਹਯੋ
 ॥ਸਬਦਬੇਧਤਾਹਿਤੇਪਯੋ॥੫੯॥ਕ੍ਰਿਯਾਸੁਦਣਹੋਇਨਰਜਬਹੀ

ਕਾਰਕ ਸ੍ਵਣ ਚਾਹਿ ਪੁਨਿ ਤੁਬਹੀ॥ ਤਾਤ ਪਰ ਯਕੋ ਵਿਖੇ ਸੁਜੇਈ
 ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਬਾਧੁ ਨ ਜਾ ਮੈ ਹੋਈ॥ ੫੯॥ ਯਹੀ ਯੋਗ ਤਾ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥
 ਜਾ ਕੇ ਲਖੇ ਹੋਇ ਨ ਗਰਿਆ ਮਾਨਾ॥ ਪਦ ਜਨ ਪਦ ਮਰਥ ਗਿਆਨ
 ॥ ਮਾਵਿਦ ਧਾਨ ਨ ਰਹੋਇ ਸੁਭਾਨਾ॥ ੬੦॥ ਯਹੀ ਅਸਤੀ ਕਰੇ ਉਚ
 ਗਾ॥ ਤਾਤ ਪਰ ਯਮਿ ਲਕਾਰਣ ਚਾਗਾ॥ ਨਨੁ ਤਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰ ਭਾਖ
 ਨ ਜੇਈ॥ ਜੋ ਪੁਨਿ ਤਾਤ ਪਰ ਯਾਹਿ ਹੋਈ॥ ੬੧॥ ਸੁਕ ਅਪੀਤਿ ਤ
 ਪਾਠ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਸਬਦ ਬੋਧੋਇ ਨ ਰਨਾਂਹੀ॥ ਯਹੀ ਸੁਦਖ ਨ ਮਨ
 ਮੇਧਾਗਾ॥ ਕਹੈ ਬੇਦਾਤੀ ਮੇਰ ਉਚਾਗਾ॥ ੬੨॥ **ਵਿਹਰ**॥ ਤਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ
 ਕੋ ਜਨ ਨ ਕੀਆਹਿ ਯੋਗ ਤਾ ਜੋਇ॥ ਤਾਤ ਪਰ ਯਾ ਪੁਨਿ ਦਾਕ ਮੈ ਕਹੈ
 ਬੇਦਾਤੀ ਸੋਇ॥ ੬੩॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਯਾ ਕਰਿ ਪਦ ਕੋ ਮਰਥਾ ਬਿਚਾਰੋ॥
 ਬਹੁਰੇ ਦਾਕ ਮਰਥਾ ਨਿਰਧਾਰੋ॥ ਦਰਣ ਸਿਬੁ ਹਪਦ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥ ਪ

ਦਸੰਬੁਹਪੁਨਿਦਾਕਪਛਾਨਾ॥੬੪॥ਪਦਕੇਮਾਹਿਬ੍ਰਿਤਿਦੋਅਹੈ॥ਸ
 ਕਤਿਲਖਣਾਨਾਮਸੋਕਹੈ॥ਕਰਸਿਖੇਪਜੇਕਰੇਓਚਾਗਾ॥ਸਕਤਿਅ
 ਹੋਪੁਨਿਤੀਨਪ੍ਰਕਾਗ॥੬੫॥ਯੋਗਏਕਰੂਦੀਪੁਨਿਦੁਜੀ॥ਯੋਗਰੂਢ
 ਭਾਖਿਯੇਤੀਜੀ॥ਅਵੈਦੁਸਕਤਿਪਦਭੀਤਰਜੇਈ॥ਜੋਗਾਕਹੈ
 ਸੁਕੋਦਿਦਸੇਈ॥੬੬॥ਸਮੁਦਾਇਸਕਤਿਸੁਰੂਢਬਖਾਨੇ॥ਉਭੇ
 ਸਰੂਪਤੀਸਹੀਮਾਨੇ॥ਅਵੈਦੁਸਕਤਿਪਕਿਜਪਦਗਹੈ॥ਪਕਿਜਨੀ
 ਕਰਤਾਕੋਕਹੈ॥੬੭॥ਸਮੁਦਾਇਸਕਤਕਰਪਦਮਜਨਾਵੈ॥ਸਭ
 ਲੋਕਨਕੇਮਨਮੇਆਵੈ॥ਉਭੇਸਕਤਿਤਿਨਕੀਹੈਜੇਈ॥ਪਕਿਜ
 ਮਾਹਿਪ੍ਰਗਟੀਜਗਹੈਈ॥੬੮॥ਦੋਨੇਮੇਰੂਦੀਹੈਜੇਈ॥ਅਤਿਸੈਬ
 ਲੀਪਛਾਨੇਸੇਈ॥ਯਾਬਿਧਸਕਤਿਭੁਲੋਨਿਰਧਾਗਾ॥ਬਹੁਰਲ
 ਖਨਕਰੇਬਿਚਾਗਾ॥੬੯॥ਨਨੁ॥ਅਸੁਬਿਕਾਰਜੀਵਕੋਮਾਨਾ॥ਦੁ

ਕਮਰਥਕੋਹੋਵੈਗਿਆਨਾ। ਤੁਮੇਦੁਖਨਬਹੁਪਰਕਾਰਾ। ਮਾਰਖ
 ਜਨਜਗਕਰੇਉਚਾਰਾ॥ ੨੦॥ **ਕਾਬੰਦੁਚਾਵੇਹਰਾ।** ਸੇਖਪ੍ਰਿਥਪ੍ਰਕ
 ਸਮੇਤੁਖੇਮੇਬਿਸਤਾਰਾ। ਯਾਹਿਪਖਮੇਦੁਖਨਤੁਮੇਲੇਹੁਨਿਹਾਰ
 ॥੧੧॥ **ਚੈਪਈ।** ਤੁਤੇਲਖਣਾਯਾਕੇਮਾਹੀ। ਮੇਰਪ੍ਰਕਾਰਬਨੇਕੋ
 ਨਹੀ। ਸਕਸਬਿਧਲਖਣਾਜੇਈ। ਮਾਈ। ਇਹਾਮਵਸਕਸੇ
 ਈ॥ ੨੨॥ ਏਕਾਤਮਕਰਜਹਤੀਜੇਈ। ਰਿਗਾਘੋਖਸਮਾਨਨ
 ਜੇਈ। ਵਾਚਨਮਾਹਿਟਿਰੇਧੁਸੁਜਾਤੇ। ਬਨੇਅਜਹਤੀਨਹੀਤ
 ਤੇ॥ ੨੩॥ **ਵੇਹਰਾ।** ਕਊਅਨਤੇਦਾਧਿਰਾਖੇਨੇਸੇਲੇਧਾਵਤਮਾਹਿ
 ਅਜਹਤੀਯਾਸਮਨਾਮਹੇਮਹਾਵਕਕੇਮਾਹਿ॥ ੨੪॥ **ਚੈਪਈ॥**
 ਭਾਗਤਿਮਾਗਲਖਣਾਜੇਈ। ਸੇਖੀਦੇਵਦੰਤਵਤਸੇਈ। ਤੇਤ੍ਰੇ
 ਪਦਮੇਜੇਤ੍ਰੇਸੇਈ। ਵੇਖਨਯਾਮੇਮਾਵਤਕੇਈ॥ ੨੫॥ ਮਾਇਆ

ਦੇਹਉਪਾਧਿਸੁਦੇਈ॥ ਤਜੇਲਾਖੇਇਕਚੇਤਨਜੇਈ॥ ਭੂਮਾਇਕਪੰ
 ਚੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਭੂਤਾ॥ ਤਾਂਹੀਤੇਜੇਭਯੋਪ੍ਰਸੂਤਾ॥ ੧੬॥ ਪੂਰਬਕਰਮਨਕੋਫ
 ਲਜੇਈ॥ ਸੁਖਦੁਖਹੋਇਇਹਾਂਪੁਨਿਜੇਈ॥ ਭੋਗਾਲਖਤਨਜਾ
 ਨਬੀਗਾ॥ ਮਾਇਅਤਿਦੁਆਹੇਸਰੀਰਾ॥ ੧੭॥ ਕਰਮਨਤੇਉਪਜਿਯੋ
 ਤਨੁਜੇਈ॥ ਬੁਲਉਪਾਧਿਅਤਮਕੀਜੇਈ॥ ਅਨੋਬੁਧਿਦਸਾਇ
 ਦੀਜੇਈ॥ ਪਚਿਪ੍ਰਣਸੁਖਮਤਨੁਹੋਈ॥ ੧੮॥ ਸੁਖਦੁਖਕੋਸਾਧਨੈ
 ਜੇਈ॥ ਭੁਗਤਾਕੋਪੁਨਿਹੋਵੈਜੇਈ॥ ਅਤਮਕੋਯਹਦੁਤੀਸਰੀਰਾ॥
 ਭ੍ਰਾਤਬਖਾਨੇਕੋਵਿਦਧੀਰਾ॥ ੧੯॥ ਅਨਾਦਿਅਵਿਦਯਾਹਯੋਜੇਈ॥
 ਕਾਰਣਦੇਹਬਖਾਨੀਜੇਈ॥ ਉਪਾਧਿਭੇਦਤੇਅਹੋਨਿਆਗੇ॥ ਅਤ
 ਮਕੋਭਿਰਮਤਿਰਧਾਗੇ॥ ੨੦॥ ਕਿਸਨਮਾਹਿਅਤਮਾਜੇਈ॥ ਭਾਸੇ
 ਤਦਾਕਾਰਪੁਨਿਜੇਈ॥ ਸਫਟਕਮਣੀਜਿਉਫੁਲਨਜਿਗਾ॥ ਭਾਜੇ

ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਸੁਰਗਾ॥ ੮੧॥ ਅਸੀ ਗਰੂਪ ਅਜਮਾਏ ਜੋਈ॥ ਕਰੇ
 ਧਿ ਚਾਰ ਲਖੇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਡਿਧਾ ਬੁਧਿ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਛਾਨੀ॥ ਜਾਗ
 ਤਿਸੁ ਪਨ ਸਖੇ ਪਤਿ ਮਾਨੇ॥ ੮੨॥ ਸਾਤੁ ਕਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਜੋਈ॥
 ਤੀਨੇ ਗੁਣ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸੋਈ॥ ਤੀਨੇ ਆਪ ਸਮੇ ਬਿਭੁ ਚਾਰੀ॥ ਅਮ
 ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੮੩॥ **ਵੇਰਾ**॥ ਨਿਤੁ ਪਰੇ ਸੁਰਬੁ ਹਮ ਜੋ
 ਸਿਟ ਕੇਟੁ ਲਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਬਾਧਾ ਅਦੁਪਿ ਪਾਹਿ ਚਾਨਿ ਯੇ ਉਰ ਮੇ
 ਲਖ ਮਣ ਜੋਈ॥ ੮੪॥ ਤਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਚਿਤ ਮਿਲੇ ਜਥੈ ਅ
 ਗਾਨਾ॥ ਤਬ ਲੋਕ ਨਕੀ ਮਾਭਿ ਬਿਖੈ ਹੋਇ ਜਗਤ ਕੇ ਕੁਆਨਾ॥ ੮੫॥
ਚੋਖਈ॥ ਤਮੇ ਮੂਲ ਬ੍ਰਿਤਿ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਅਗਾਨ ਚਿੰਨ ਪਾਹਿ ਚਾਨੇ ਜੋਈ
 ਜੋ ਲੈ ਹੋਵੁ ਹੁ ਬ੍ਰਿਤਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਤੇ ਲੈ ਉਪ ਜੇ ਸੁਭ ਸਿਸਾਗਾ॥ ੮੬॥ ਨੇਤਿ
 ਨੇਤਿ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਪਾਇ॥ ਕਰੇ ਨਿਖੇਧ ਭੁਲੇ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ਚਿਦ ਪ੍ਰਾਨ ਮੰ

ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਸ੍ਵਦਨ ਕਰੇ ਹਿ ਦੇ ਕਰ ਸੇਈ॥ ੮੧॥ **ਹਿ ਰਹਾ ਤ**
 ਜੈ ਨਿਖਲ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਕਰੇ ਨਹੀ ਗਤਿ ਸੋਇ। ਜਿਉ ਨ ਲਖੇ ਰਸਪ
 ਨ ਕਰਤਿ। ਮਾਗਤ ਹੈ ਫੁਲ ਲੇਇ॥ ੮੨॥ **ਰਾਜ ਛੰਦਾ॥** ਮਨ ਮੇ ਅਤੇ
 ਨ ਜਾ ਅਤੇ ਨ ਖੀ ਅਤੇ ਨ ਬਾਧ ਹੈ। ਮਾਧਿ ਕਰੂਪ ਸਰਬ ਤੇ ਸੁਆਤ
 ਮਾਮਗਾਧ ਹੈ। ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਜਦਾ ਸੁਖੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ। ਅਤੇ
 ਸੁਸਰਬ ਠੇਰੇ ਮੇ ਅਦਵੈ ਤਰੂਪ ਭਾਨਿਯੋ॥ ੮੩॥ ਇਸੇ ਸੁਗਾਨ ਸੁਖ
 ਮੇ ਪਰੇ ਸਰੂਪ ਪਾਵਨੇ। ਕਬਿ ਜਗਤ ਦਖ ਮੇ ਪਿਖੇ ਨਿਹਾਰ ਭਾਵਨੇ॥
 ਅਗਾਨ ਧਿਆਸ ਤੇ ਲਖੇ ਸੁਗਾਨ ਹੋਇ ਹੈ ਜਥੇ। ਪਿਛੇ ਕਮਾਹਿ
 ਸੁਬ ਸੇਵਿ ਲੀਨ ਹੋਇ ਹੈ ਤਬੇ॥ ੮੪॥ ਅਗਾਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਧਾਸ
 ਹੋਇ ਹੈ ਸੁਨੇ ਯਥਾ। ਸੁਮੇਖ ਪੀਥ ਮੇ ਕਹੀ ਬਿਥਾਰ ਕੇ ਸਭਾ ਕਥਾ। ਕੁਮ
 ਤੁ ਅੰਗ ਮੇ ਰਮੇ ਜਹੋਇ ਕੇ ਰਿਖਾਇ ਹੈ। ਅਧਨਾ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦਿਵੇ ਇਸੇ

ਜਗਤਗਾਇਤੀ॥ ੬੧॥ ਅਸ੍ਧਰੁਪਰਜਮੇਯਥਾਮਹੀਵਿਕ੍ਰਾਸ
ਤੈ॥ ਜਗਤਏਪਰੇਸਮੈਤਥਾਸੁਕ੍ਰਾਤਕ੍ਰਾਸਤੈ॥ ਵਿਕਲਪਮਾਇਮ
ਬਿਨਾਚਿਦਾਤਮਾਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਹੰਧਾਸਤਾਹਿਮੈਭੁਯੋਸੁਮਾ
ਦਿਮਾਨਿਯੋ॥ ੬੨॥ ਅਧਯਾਸਮਿਥਯਾਸੁਕ੍ਰੇਪਰੇਸਬ੍ਰਹਮਕਾਰ
ਣੇ॥ ਸਿਵੇਸੁਕੇਵਲੇਪਰੇਸੁਮਾਤਮਾਬਿਚਾਰਣੇ॥ ਇਛਾਦਿਮੈ
ਗਗਾਦਿਮੈਸੁਖਾਦਿਧਰਮਬੁਧਕੇ॥ ਜਗਤਸਿਧਹੇਤੁਏਪਰੇਸਬ੍ਰ
ਹਮਸੁਧਕੇ॥ ੬੩॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਹੋਇਸਥੇਪਤਿਅਵਸਥਾਜਬਹੀ॥ ਏ
ਛਾਦਿਕਨਹਿਹੋਵੇਤਬਹੀ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਪਰਮਾਤਮਸਾਗਾਹਮ
ਤਬਲਖਮਣਲੇਹਿਨਿਹਾਗ॥ ੬੪॥ ਅਨਾਦਿਮਾਦਿਦਾਬੁਧਿ
ਉਪਾਈ॥ ਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਹਭੀਤਰਭਾਈ॥ ਵਹੀਸੁਜਗਮੈ
ਜੀਵਉਚਾਰੇ॥ ਸੁਖਦੁਖਬਹੁਪਾਇਸੁਭਾਰੇ॥ ੬੫॥ ਅਮਾਤਮਸੁਧਾਮ

ਅਗੇਇਹਜੇਈ॥ ਸਾਖੀਬੁਧਿਪਛਾਨੇਜੇਈ॥ ਮਾਹਿਪਰਤਮਪ੍ਰ
 ਰਣਜੇਈ॥ ਬੁਧਿਪਗਛਿਨਭਯੋਪੁਨਿਜੇਈ॥ ੬੬॥ ਚਿਤਿਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿਬਸਾਖੀਮਤਿਜੇਈ॥ ਜਬਯਹਤੀਨਇਕਤ੍ਰਸੁਰੇਈ॥ ਅਗ
 ਨਿਤਪਤਜਗਲੋਹਸਮਾਨ॥ ਅਨਿਯੋਮੰਨਮਧਾਸਪਛਾਨ
 ॥ ੬੭॥ **ਵਿਹਰ**॥ ਜਤ੍ਰਚੇਤਨਤਾਪਰਮਜੇਚਿਤਅਰੁਆਤਮਕੇਗਾ
 ਬਿਧਹੋਇਜਨਲੋਕਮੇਓਲਟੇਦੋਨੇਹੇਗਾ॥ ੬੮॥ ਗਰਤੇਬੇਦਸੁਦਾਕ
 ਸੁਨਿਕਰਬੀਚਾਰਬਹੁਤਾਤਿ॥ ਵਿਦਯਾਮਨਭਓਹੋਇਜਨਆਤ
 ਮਪਿਖੋਇਕਾਂਤਿ॥ ੬੯॥ ਨਿਰਓਪਾਧਿਪਿਖਆਤਮਾਤਜੇਸੁਨਿਖ
 ਲਾਬਿਕਾਰਾ॥ ਆਤਮਗੋਚਰਜਹਿਜਿਤੋਦੇਵਦੁਰਨਿਦਾਗਾ॥ ੭੦॥
 ॥ ਜੈ **ਪਈ** ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਮੇਅਜਮਥਿਨਾਸੀ॥ ਅਦੋਨਿਰਮਲ
 ਸੁਬਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਵਿਸੁਧਗਿਆਨਘਨਨਿਰਮਲਰੂਪਾ॥ ਪੂਰਣ

ਅਕੈ ਮਾਨਿ ਦਭੁ ਪਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਮੇਜ ਗਤ ਮਝਾਗੀ ॥ ਅਤੇ
 ਮਾਥੇ ਤੁਸੁ ਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰੇਗਿ ਮਾਨ ਮਾਢਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਾ ॥
 ਅਨੰਤ ਪਾਗਚਿ ਦਘਨ ਹਮਨੁ ਪਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਵਿਦਵਾਦੀ ਜਗਭੀਤ
 ਰਜੇਈ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨ ਕੁਜੇ ਸੁ ਮੇਠਿ ਰਤੇਈ ॥ ਘਾਬਿਧਾ ਮਾਤ ਮਕਰੇ
 ਬਿਚਾਗ ॥ ਅਤੇ ਅਖੰਡ ਸੁਧ ਚਿਦਾਗ ॥ ੧੦੩ ॥ ਵਿਦਯਾਤ ਕੋ ਹੋਇ
 ਉਦਾਰੇ ॥ ਕਾਰਕ ਸਹਿਤ ਮਾਢਿ ਦਯਾ ਮਾਰੇ ॥ ਰਜਾਇਣ ਜਿਠੇ ਚਿਤ
 ਮਕੋਖਾਏ ॥ ਨਿਖਲ ਰੋਗ ਪੁਨਿ ਦੁਹੀ ਮਿਦਾਏ ॥ ੧੦੪ ॥ ਬੈਠਾਇਕ
 ਤਿਸੁ ਏਦੀ ਜੀਤ ॥ ਜਿਨੇ ਨਿਜਾਤ ਮਨਿ ਰਮਣ ਚੀਤ ॥ ਘਾਬਿਧ
 ਮਾਤ ਮਮਨ ਮੇਧਗੇ ॥ ਬਾਹਰ ਸਾਸਨ ਸਭੁ ਪਰਹਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਵਿ
 ਗਨ ਵਿਸਟਿ ਚਿਰ ਮਾਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਵਿਦੁਇ ਸਥਿਤਿ ਮਾਤ ਮਮੇ
 ਪਾਏ ॥ ਮਾਤ ਮਦਰ ਸਨ ਵਿਸੁਸ ਜੇਈ ॥ ਲੀਨ ਕਰੇ ਮਾਤ ਮਮਹਿ

ਸੋਈ॥੧੦੬॥ਸਭਕਾਰਣਨਿਜਾਮਾਤਮਜੋਈ॥ਤਮੇਲੀਨਜ
 ਬੈਖਹੋਈ॥ਪੁਰਣਾਚਿਦਾਨੰਦਮਪਹੋਈ॥ਬਾਹਰਭੀਤਰਕਛੁ
 ਨਜੋਈ॥੧੦੭॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਪੁਰਬਚਿਤਸਮਾਧਿਤੇਅਲਿਖਦਿਚਿੰ
 ਤੇਸੋਈ॥ਓਅੰਕਾਰਨਿਜਰੂਪਹੋਜਗਤਚਰਾਚਰਜੋਈ॥੧੦੮॥
ਚੌਪਈ॥ਜਗਤਨਿਖਲਪਾਹਿਦਾਚਕਪਛਾਨੇ॥ਓਕਾਰਤਿਹਦਾ
 ਚਕਮਾਨੇ॥ਅਗਿਆਨਮਧੀਨਵਿਭਾਵਨਮੇਸੋ॥ਬੋਧਭੀਪਰੰਤ
 ਕਰੇਨਹਿਤੇਸੋ॥੧੦੯॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਅਕਾਰਓਕਾਰਮਕਾਰਪੁਨਿਅਰ
 ਧਾਬਿੰਦਪਹਿਚਾਨਾ॥ਚਾਰਕੋਸਮੁਦਾਇਪੁਨਿਓਕਾਰਪਹਿਚਾਨਾ॥੧
 ੧੦॥**ਚੌਪਈ**॥ਅਕਾਰਵਰਣਕੋਵਾਚਕਹੀਜੇ॥ਲਖਮਣਕਾਨਭ
 ਲੇਸਾਣਿਲੀਜੇ॥ਵਿਸੁਦਿਗਟਜਗਤਜੇਜਾਗਾ॥ਅਕਾਰਵਾਚ
 ਯਹਕਹੋਭਿਜਾਗਾ॥੧੧॥ਤੇਜਸਹਿਰਨਗਰਭੁਸੁਪਨਈ॥ਓਕਾ

ਅੰ

ਰਵਾਚੁ ਅਹਿ ਦੇਹਿ ਬਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਾਗਈ ਸਸੁਖ ਪਾਤਿ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥
 ਕਹੋ ਮਕਾਰਵਾਚੁ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ੧੧੨॥ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਥਮ ਯਹ ਗੀਤਿ
 ਸੁਜੋਈ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਨਹਿ ਹੋਈ॥ ਵਾਚਕ ਵਾਚ ਮਕਾਰ ਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਕਰੇ ਦਿਲੀ ਨ ਉਕਾਰੇ ਸੋਈ॥ ੧੧੩॥ ਵਾਚਕ ਵਾਚ ਉਕਾਰ ਸੁ
 ਜੋਤੋ॥ ਕਰੇ ਦਿਲੀ ਨ ਮਕਾਰ ਤੋਤੋ॥ ਵਾਚਕ ਵਾਚ ਮਕਾਰ ਸੁ ਜੋਈ॥
 ਚਿਦਾਤਮ ਮਾਹਿ ਦਿਲਾਪੇ ਸੋਈ॥ ੧੧੪॥ ਅਰਧਾ ਬੰਦ ਕੋ ਲਾਖ ਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਚਿਦਾਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨੇ ਸੋਈ॥ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਾਗਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁ
 ਜੋਤੋ॥ ਤਾਮੇਲੀ ਨ ਕੁਏ ਸਭ ਤੋਤੋ॥ ੧੧੫॥ ਸੋਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਮੇਚਿ ਦਰੁ
 ਪਾ॥ ਸਦਾ ਸੁ ਮੁਕਤਿ ਗਿਆਨ ਮਨੁ ਪਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਉਪਾਧਿ ਦਿਮਲਾਚਿ
 ਤੋ ਜੋਈ॥ ਲਖੇ ਪਗਤ ਮਊਰਮੇ ਜੋਈ॥ ੧੧੬॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਰੇ ਪਰਾ
 ਤਮ ਰਾਵਨਾ॥ ਨਿਜਾਨਿ ਦਤੁ ਸਦਾ ਮਨ ਪਾਵਨਾ॥ ਬਾਤਰਾ ਮਾਹਿ ਪਦਾਰ

ਬਜੇਤੇ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਬਿਸਰੇ ਸਭੁ ਤੇਤੇ॥ ੧੧੨॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਜ
 ਆਤਮ ਰੂਪਾ॥ ਇਸ ਬਿਤਿ ਹੋਵੈ ਵਹੀ ਸਰੂਪਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਪੁਨਿ
 ਅਚਲ ਸੁਖੈ ਸੋ॥ ਫਾਰਿ ਸਿੰਧ ਜਗ ਭੀ ਤਰ ਜੈ ਸੋ॥ ੧੧੩॥ ਯੋ ਸਮਾ
 ਧਿ ਯੋਗੀ ਸਰ ਕਰੇ॥ ਇਹੈ ਗੋਚਰ ਸਭੁ ਪਰਹਰੇ॥ ਨਿਰਜਿਤ ਅ
 ਬਿਲ ਰਿਪੁ ਹੋ ਜੇਈ॥ ਤਕੇ ਹਿ ਸੁਖ ਹੋਹੁ ਪੁਨਿ ਜੇਈ॥ ੧੧੪॥ ਦੋਹਰਾ
 ਸੁਬੰਗ ਤੁਨਿ ਤੁਝੁ ਪੁਨਿ ਨਿਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਰਗਿ ਮਾਨਾ॥ ਸਦਾ ਸੁਤਿ
 ਤੁਮ ਲੋਭਿਤਾ ਮਾਨੈ ਦਖਟ ਪਹਿ ਚਾਨਾ॥ ੧੧੫॥ ਖਟ ਗਣ ਅਤਮ
 ਕਜਿਨੇ ਮੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਿ॥ ਮੈ ਸੋ ਯੋਗੀ ਮੈ ਹੋ ਕੋ ਪਖੇ ਭਾਤੁ ਜ
 ਗਨੀਤਿ॥ ੧੧੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਨਿਸਦਿਨ ਅਤਮ ਧਿ ਮੈ ਵੇ
 ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪੁਨਿ ਬਿਧ ਮਿਟਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਾਨੁ ਧਿ ਫਲ ਭੋਗ ਨ ਕਰੇ॥ ਨਹੀ
 ਅਭਿਮਾਨ ਸੁਰੀਚ ਕਧਰੇ॥ ੧੧੭॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਤੁਮੈ ਸੋ ਨਰ ਜੇਈ॥ ਮੈ

ਮਾਹਿਲੀਨ ਦੁਹੋਈ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਭੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਕ
 ਰਣ ਸੋਈ॥ ੧੨੩॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਯਾ ਬਿਧ ਜਾਨ ਸਮਸਤ ਪੁਨਿ ਤਜੇ ਕਰਮ
 ਬਿਧਿ ਸੋਈ॥ ਭੁਜੇ ਸੋ ਮਾਤੁ ਮਬੀਰ ਓਰ ਮਾਖਿਲਾ ਤੁਮਹੈ ਜੋਈ॥ ੧੨੪
 ॥ ਮਾਤੁ ਮਮਾਹਿ ਮਭੇਦ ਕਰ ਪਿਖੇ ਨਿਖਲ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਮੋਹਿ ਪਰ
 ਤਮ ਸਾਥ ਪੁਨਿ ਦੁਹੀ ਮਭੇਦ ਸੁ ਜੋਈ॥ ੧੨੫॥ ਦੋ **ਪਈ**॥ ਜਿਉ ਜਲ
 ਸਾਗਰ ਜਿਉ ਪੇਖੀ ਗੇ॥ ਨਭੁ ਮੇ ਜਿਉ ਨਭੁ ਮਨਿਲਾ ਸਮੀ ਗੇ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਮੇ ਮੇ ਜਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਮਿਥ ਜਾਹੁ ਦਿਜਾਇ॥ ੧੨੬॥ ਮਿ
 ਥੁ ਜਾ ਜਗਤਾ ਦਿ ਭਾਵਨ ਕਰੇ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਗਾਨ ਜਬੈ ਓਰ ਧਰੇ॥ ਯਦ ਪਿ
 ਲੇ ਕਮਾਹਿ ਮੁਨਿ ਰਹੈ॥ ਤਦ ਪਿ ਬਿਧ ਨਾਨਕੁ ਹਰੈ॥ ੧੨੭॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਸੁ
 ਤਿ ਪੁਕਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾਨ ਤੇ ਜਗਤੁ ਨਿਖੇਧੈ ਜੋਈ॥ ਇੰਦੁ ਭੇਦ ਦ੍ਰਿਗ ਕ੍ਰਮਿ
 ਜਿਵੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤਕੋ ਹੋਈ॥ ੧੨੮॥ ਜਬ ਲਗਾ ਦੇਖੇ ਨ ਜਗਤੁ ਮਾਖਿਲ

ਸੁਮੇਰੋਰੁਪਾ॥ ਤੁਬਲਗਭੁਜੇਲਗਾਇਮਨਮੇਰੋਰੁਪਾਅਨੁਪਾ॥ ੧੨੯॥
 ਸੁਰਧਾਨਾਅਤਿਭਗਤਿਮਤਿਯਾਬਿਧਕੋਜੋਹੋਇ॥ ਰਿਦੇਨਿਹਾਰੇਸੋਹ
 ਕੋਨਿਸਾਦਿਨਲਖਮਨਜੋਇ॥ ੧੩੦॥ ਸੁਦੇਖਾ॥ ਸੁਤਿਸਾਰਸਿਖੇਪਸੇ
 ਰਾਪਮਹਾਨਿਸਚੈਕਰਕੈਮਮਤੋਹਬਤਾਏ॥ ਮਤਿਮਾਨਅਲੋਚਨਜੇ
 ਇਕਰੇਖਿਣਭੀਤਰਪਾਤੁਕਗਸਿਮਿਟਾਏ॥ ਸੁਮਿਖਾਜਗਏਹੁਨਿਹ
 ਰਤਜੇਭੀਰਭਾਤਜਿਤੋਰਵਦੇਤਿਦਿਖਾਏ॥ ਮਮਭਾਵਨਭਾਵਤਸੁਧਮ
 ਨਾਸੁਸੁਖੀਭੁਵਾਅਨਿਦਰੋਗਾਮਿਟਾਏ॥ ੧੩੧॥ ਫੁਪੇਛੀਦਾ॥ ਮੇਨਿ
 ਰਗੁਣਕੋਸੇਵਤਜੇਗੁਣਪਾਰਸਰੁਪੀ॥ ਅਥਵਾਸਗੁਣਸਰੁਪਭੁਜੇ
 ਮਨਲਾਇਅਨੁਪੀ॥ ਸੋਨਰੁਮੋਹਸਰੁਪਨਮਤਿਰਰੇਚਿਬਿਚਾਰੋ॥ ਤੁ
 ਪਦਪਕਿਜਰੇਣੁਸੁਪਰਮਪੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੋ॥ ਪਦਰੇਣੁਸੁਪਰਸਜੁਲੇ
 ਕਤ੍ਰੈਕਰੇਪੁਨੀਤੁਸੁਪਾਪਰਗਾ॥ ਜਿਓਸਵਿਤਜਗਪਾਵਨਕਰੇਸੁਨਿ

ਖਲਅਧੋਗ ॥ ੧੩੨ ॥ ਗਿਆਨਅਖਿਲਸ੍ਰੁਤਿਸਾਰਕ੍ਰਾਤਮੰਤੋਹਸੁ
 ਗਾਏ ॥ ਬੇਦਤਿਵੇਦਯਸੁਭਚਰਣਸੁਮੇਰੰਬੇਦਬਤਾਏ ॥ ਜੋਸਹਧ
 ਕਰਪਛੇਕਰੇਗੁਰਭਗਤਿਨਿਰੰਤਰ ॥ ਸੋਮਮਰੁਪਸਮਾਇਰਹੇਨ
 ਹਿਰੰਚਸੁਅੰਤਗ ॥ ਸੁਨਿਜੋਮਮਦੁਚਨਨਮਾਂਹੰਪੁਨਿਭਗਤਿਹੋ
 ਹਿਜਗਤਾਹਿਉਗ ॥ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਾਨਿਜਕ੍ਰਾਤਕੋਗਮਬਖਾਂਨਯੋਐ
 ਧਿਪੁਰਿ ॥ ੧੩੩ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾ** ਮਹੇਸੁਰ
 ਸੰਬਾਦੇਉਤਕਾਂਡੇਰਾਮਗੀਤਾਨਾਮਪਚਮੋਧਿਆਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾ
ਦੇਉਦਾਚਾਚੌਪਈ ॥ ਯਮੁਨਤੀਰਨਿਵਾਸੀਜੇਈ ॥ ਏਕਸਮੇਮੁਨਿ
 ਆਏਤੇਈ ॥ ਗਾਮਨਿਹਾਰਨਹੇਤੁਸੁਆਏ ॥ ਲਵਣਾਸੁਰਤੇਬਹੁਰੁਰ
 ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਾਰਗਿਵਚਨਰਖੀਸੁਰਜੇਈ ॥ ਅਗਕੀਨੰਮੁਨਿਗਨਿ
 ਸੇਈ ॥ ਚਾਹੇਅਭੈਦਾਨੁਦੇਰਾਮਾਮੁਨਿਅਸੰਖਆਇਤਿਹਧਾਮਾ ॥ ੨ ॥

ਪਰਮਭਗਤਰਾਖੁ ਕੁਲਕੇਹਾਈ॥ ਕੀਨੋ ਪੁਜਨਤਾਹਿ ਬਨਈ॥ ਬ
 ਭੋਰਮਧੁਰਸੁਦਾਕਅਲਾਏ॥ ਮੁਨਿਮੰਤ੍ਰੁਲਕੋਹਰਖਭਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਅ
 ਵਨਕੋਕਾਰਣਹੋਜੋਈ॥ ਮੁਨਿਵਰਭਾਖੋਕਰੋਸੁਜੋਈ॥ ਅਜਧ
 ਨਿਮਮਭਾਗਸੁਹਾਏ॥ ਤੁਮਕਰਣਕਰਦੇਖਣਆਏ॥ ੪॥ ਦੁਹ
 ਕਰਕਾਰਖਹੋਵੇਜੋਈ॥ ਅਜਕਰੈਤੁਮਰੋਮੇਜੋਈ॥ ਅਇਸੁਕਰੋ
 ਦਾਸੁਮੇਥਾਰੋ॥ ਬਹਮਦਦੇਵਸੁਆਹਿਹਮਾਰੋ॥ ੫॥ ਗਮਵਕਸੁਨਿ
 ਅਤਿਹਰਖਾਏ॥ ਚਵਨਰਖੀਸੁਰਦਾਕਅਲਾਏ॥ ਪੁਰਬਸਤਿਪੁ
 ਗਮੇਸੁਨਿਗਮਾ॥ ਭਯੋਦੈਤਿਜਗਮੇਮਧੁਨਾਮਾ॥ ੬॥ ਅਤਿਧਰਮ
 ਤਮਭਯੋਸੁਚੀਤਾ॥ ਬਹਮਦਦੇਵਸੁਪੁਜੈਨੀਤਾ॥ ਤਾਪਰਿਤਸੁਮਹੇ
 ਸੁਰਭਯੋ॥ ਗਮਾਤਿਸੁਲਸੁਤਾਕੇਦਯੋ॥ ੭॥ ਕਹਯੋਯਾਹਿਕਰਹਨੇਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਭੁਸਮੀਭਾਵਹੋਇਗੋਜੋਈ॥ ਗਵਣਬਹਿਣਕੁਭੀਨਜਿਨ

ਮਾਪਤਿ ਨੀਕੁ ਈਤਾ ਹਿਕੇਧਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਤਮੇਤਾਨੇ ਸੁਤਉ ਪਜਾਯੋ ॥ ਛ
 ਵਣਾ ਸੁਗਤਿ ਹਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ਭੀਮ ਪਰਕਸਮ ਅਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੯ ॥
 ਸਦਾਤ ਮਨਹਿ ਜੀਤਯੋ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵ ਸੁਜਹਾਂ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਰਾਮਤਹਾਂ ਤੇ ਦੁਹੁ ਚੁਨਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਸਭੈ ਹਮਤਾ ਹਿਦੁ ਖਾਏ ॥ ਰਾਜਿਨ
 ਰਾਇ ਸਰਣੁ ਤਵੁ ਮਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੁਨੀ ਰਾਮ ਮੁਨਿ ਬਾਨੀ ॥ ਬ
 ਹਰਿਤਾ ਹਿਕੇ ਕਹਾਯੋ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਥਵਿ ਰਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮੇਮ
 ਰੋਲਵਣ ਸੁਰਜੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਕੋ ਨਿਖਲ ਸਿਤਾ ਪਾਨਿ ਦਾਰੇ ॥ ਚਲੇ
 ਸੁਖ ਸੋਭੈ ਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਅੰਸੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਭਾਖ ਭਵਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਹਰਿ
 ਰੂਪ ਮਹਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿ ਰਾਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕੋਣ ਲਵ
 ਣਾ ਸੁਰਮਾਰੇ ॥ ਵਿਪੁਨਿ ਕੋ ਸੁਮਭੈ ਅਤਿ ਦਾਨਾ ॥ ਤਮੇ ਕੋ ਨ ਦਏ ਬ
 ਲਾਵਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਨ ਕੋ ਯਹ ਪੁਨਿ ਭਾਗ ਹੈ ਕੀਜੇ ਬੇਗ ਉਚਾਰ

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੋਤ ਨਿਗਿਰਿ ਰਜਾਤ ਬੈ ਬੋਲੇ ਭੁਰਤ ਕੁਮਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਭੁ
 ਰਤੇ ਕਹ ਯੋ ਮਾਗਿ ਮਾਏ ਹੁ ਸੁਰਾਮ ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਮਤ ਮੰਦਿ ਕੋ ਮੰ
 ਮਾਰੇ ਸੇਗਾਮ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਬਰਾਘ ਦੁਕੈ ਬੈਦ ਪਦ ਸਤ੍ਰਘਨ ਕਹ ਯੋ ਪੁ
 ਨਿਏਹ ॥ ਰਾਮ ਹਮਾਰੇ ਦੁਕ ਕੋ ਕਰਣਾ ਕਰ ਸੁਨਿ ਲੇਹ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿ
 ਪਈ ॥ ਲਖ ਮਣ ਲਿਕਾ ਸੇਗਾਮਾ ਹੀ ॥ ਕਾਜ ਬਡੇ ਕੀਨੇ ਜਗਾਮ
 ਹੀ ॥ ਨਿਵਿਰਾਮ ਮੈ ਭੁਰਤ ਉਦਾਗ ॥ ਧਰ ਸੇਏ ਦੁਖ ਸਹੈ ਮਾਪਾਗ ॥ ੧੭
 ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਕੇ ਮਾਰਣ ਕਾਜਾ ਮੈ ਹੀ ਜਥਿ ਸੋਨੇ ਰਘੁ ਰਾਜਾ ਤੁਦ
 ਪੁਸਾਇ ਰਘੁ ਤਮਰਾਮ ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਕੇ ਹਨ ਸਿਗਾਮ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਸੇਗਾਮ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਲੈ ਸਤ੍ਰਘਨ ਸੁਮ ਕਿ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਮਬਰ
 ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਲ ਕਰੇ ਮਬੈ ਸੇਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਭ ਸਿਭਾ
 ਰਸੁ ਰਾਮ ਅਨਾਯੋ ॥ ਲਖ ਮਣ ਹਾਥ ਸੁਤਿਲਕ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਤ੍ਰਘਨ

ਨਚਹੇਉਰਮੇਰਾਜਾ। ਕਰਸਨੇਹਈਨੋਰਘਰਾਜਾ॥੨੦॥ ਬਹੁਰੋਏ
 ਯੋਏਬੰਕਰਬਾਨਾ। ਮੁਖਤੇਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਲੋਕਨਕੰਟਕ
 ਲਾਵਣਸੁਜੇਈ॥੨੧॥ ਯਾਹਿਬਾਨਕਰਹਨੇਸਸੇਈ॥੨੧॥ ਮਹੇਸੁਰ
 ਦਯੋਏਸੁਲਸੁਜੇਈ॥ ਪੁਜਤਤਾਹਿਨਿਰੰਤਰਸੇਈ॥ ਤੁਕੋਪੁਜਥ
 ਪਘਰਮਾਹੀ॥ ਆਪਜਾਇਪੁਨਿਕਾਨਨਮਾਹੀ॥੨੨॥ ਜਿਤੁਖਾਨਾ
 ਮਿਤਸੁਜਾਏ॥ ਤੁਹਾਂਜਾਇਸਭਜੀਦਨਘਾਏ॥ ਜਿਲੈਦੁਹੁਘਰਮਾ
 ਵੇਨਾਹੀ॥ ਪੁਰਬਹੀਤੁਮਦਮਾਰੇਮਾਹੀ॥੨੩॥ ਧਾਰਸਰਾਸਨਕਰ
 ਮੇਬੀਗਾ। ਠਾਢੇਰਹੇਤੁਹਾਂਰਣਧੀਗਾ। ਕੋਪਕਰੇਤਵਸਿਗਲਗਈ॥ ਤੁ
 ਬਹੀਮਰੇਮਸੁਰਕੋਗਈ॥੨੪॥ ਤੁਕੋਮਾਰਭੁਲੇਰਣਮਾਹੀ॥ ਮਧ
 ਸੀਗਿਕਪੁਨਿਬੰਨਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਪਾਇਨਗਰਤੁਹਬਾਸਸੁਕਰਯੋ॥ ਮੇਰੀ
 ਆਇਸਕਉਰਧਗਯੋ॥੨੫॥ ਪੰਚਹਜਾਰਤੁਰੰਗਮਬੀਗਾ। ਸੈਪਚੀਸ

ਰਬਪਰਮਰੀਭੀਗਾਛਿ ਸੈਗਜਸੁਮਹਾਬਲਵਨਾਤੀਸਹਜਾਰ
 ਪਿਆਦੇਜਾਨਾ॥੨੬॥ਤੁਮਰਾਖਸਚਲਹਨੇਅਗਾਰੀ॥ਪਛੈਸੈਨ
 ਅੰਤੈਬਾਰੀ॥ਸਿਰਚਮੇਮੁਖਮੇਸਿਅਲਾਯੋ॥ਰਾਮਕ੍ਰਾਤਮੁਨਿਸਿ
 ਰਿਪਠਾਯੋ॥੨੭॥ਬੰਹੁਤਅਸੀਰਬਾਦਹਰਿਦੀਨੋ॥ਸਤ੍ਰਘਨਹੋ
 ਅਭਿਨੰਦਨਕੀਨੋ॥ਸਤ੍ਰਘਨਗਯੋਪੁਨਿਤੁਹਾਂਸੁਧਾਈ॥ਰਾਮਕ
 ਹਯੋਤਿਮਕਰਯੋਸੁਜਾਈ॥੨੮॥ਮਧੁਸੁਤਕੋਰਣਭੀਤਰਮਾਰੀ॥
 ਮਥੁਰਾਪੁਰੀਸੁਤਹਾਂਸੁਦਾਰੀ॥ਬਰੇਬਰੇਤਹਿਦੇਸੁਬਨਏ॥ਦੰਨਮਾਨ
 ਦੇਲੋਕਬਾਸਾਏ॥੨੯॥**ਕਵਿਟਾਚਾਇਹਗਾ॥** ਸਤ੍ਰਘਨਕਥਾਇਮਭਾ
 ਖਿਆਸੁਨੇਕਥਾਅਥਅੰਗ॥ਬਾਲਮੀਕਆਸੁਮਾਥਿਖੇਜਨੇਜਨ
 ਕਜਕੋਰੋ॥੩੦॥**ਚੈਪਈ॥** ਬਾਲਮੀਕਰਿਖਨਾਮਸੁਠਾਨੋ॥ਜੇਸਟਕੁ
 ਸਲਾਘੁਲਵਹਬਖਾਨੋ॥ਕਰਮਕਰਵਿਦਾਪਛੈਅਪਾਰਾ॥ਭੁਏਕੁ

ਸਾ ਕੁ ਸਲਵਹੁ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਮੁਨਿ ਹਜਨੇ ਉਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਬੇਦ
 ਪਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਈ ॥ ਸੁਬਰਮਾਇਣ ਕਾ ਬਮਹਨਾ ਬਾਠਨ
 ਰਾਖਯੋ ਮੁਨਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਪੁਗਾਰਿ ਸਿਕਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪੂਰ
 ਬਕੀਯੋ ਸੁਭਿ ਮਾਬਖਾਨਾ ॥ ਸੇਵੁ ਕੁ ਬਮਹਾ ਸੁਖਦਈ ॥ ਵੇਦਵਧਾ
 ਨਹਿਤ ਮੁਨਿ ਰਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੀਯ ਕੁਮਾਰ ਨਰਿਖਹ ਪਢਾਯੋ ॥ ਰਾਗਤ
 ਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਨੁਤਨ ਦੁਆ ਮਤਿ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭ
 ਨ ਦਰਣੀ ਜਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਸੁਰਮੇ ਉਦਾਰ ਦੇਉ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕੁ ਮਾ
 ਰਜਨੁ ਅਸ੍ਰਨੀ ਕੁਮਾਰ ਸੇਸ ਰੂਪ ਮੇਂ ਸੁਹਾਇ ਹੈ ॥ ਤਿਤ ਗ੍ਰਿਬ ਜਾਇ ਮੁ
 ਨਿ ਸੀਘਨ ਮੈ ਜਾਹ ਪੁਨਿ ਫਿਰੇ ਬੰਨ ਬੰਨ ਚਰਾਗ ਉਚੇ ਸੁਰਗਾਇ ਹੈ ॥ ਮੁ
 ਨਿ ਮੰਡਿ ਲਓ ਦਾਰ ਭ੍ਰਾਤ ਗਾਵੁ ਤੇ ਨਿਤਾਰ ਮੁਖ ਕਰਤ ਸਰਾਹ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ ਬਿਸਮਾਇ ਹੈ ॥ ਰੀਝੁ ਪਸੁਕੀ ਨਰ ਮਹਿ ਪਨ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸੁਰੇਸ ਕੇ

ਅਗਾਰਮਾਹਿਮੇਸੇਨਹਿਪਾਇਹੈ॥੩੫॥ਪਤਾਭਬਹਮਲੋਕਮੇ
 ਮਹੇਸੁਹੁਕੋਓਕਮੇਸੁਹਮਾਚਿਰੰਜੀਵੀਦੇਸਦੇਸਹੈਨਿਹਾਰਿਆ॥
 ਗਾਗਤਾਨਕੀਰੀਭੀਰਤਾਨਮੇਸੀਪਿਖੀਧੀਰਤਾਨਕਾਹੁਕਾਨਮਾ
 ਤਿਪੁਨਿਆਨਿਕੋਓਚਾਰਿਆ॥ਮੇਸੀਭਾਤਿਕਰਤਾਇਕਾਤਿਤੇਥ
 ਰਾਈਮੁਨਿਬਾਰਬਾਰਜਾਹਿਦਿਨੁਰੰਨਬਾਲਿਹਾਰਿਆ॥ਬਾਲਮੀ
 ਕਾਮਾਸੁਮਾਇਸਾਨਾਚੇਰਕਾਲਰਹੇਸੁਖਸੇਇਕੀਤਿਰਾਮਚੰਦਕੇ
 ਕੁਮਾਰਿਆ॥੩੬॥ਅਸੁਮੇਧਯਾਗਕੇਮਰੰਭਰਾਮਚੰਦਕਰੇਦ
 ਖਣਾਮਪਾਰਜਾਹਿਆਹਿਸੁਜਹਾਇਹੈ॥ਗਾਮਰੁਪਭਾਰੇਜਸੁਤੇਜ
 ਊਜਿਅਰੰਜਗਯਾਗਾਨਕੇਮਾਹਿਸੀਅਹੇਮਕੀਬਨਈਹੈ॥ਜੇਈ
 ਬਨਬਾਸੀਰਿਖਗਹਿਤਓਦਾਸੀਜਗਾਮਯਾਗਮਾਹਿਤਿਨਮੰਤ੍ਰੇ
 ਲੀਸੁਮਾਈਹੈ॥ਮਖਦੇਖਨਕੇਕਾਜਾਦਿਜਗਾਜਭੁਮਪਾਲਮਾਏਦੇ

ਸਨਕੀਮੰਡਲੀਸੁਹੇਰਬਿਗਸਾਈਹੈ॥੩੧॥ਚੋ **ਪਈ॥** ਬਾਲਮੀ
 ਕਰਿਖਰਾਜਸੁਆਏ॥ਕੁਸਲਦੁਦੈਨੈਸੰਗਲਦਾਏ॥ਪੁਰਸਾਮੀ
 ਪਤਰੁਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ਬੈਠੈਮੁਨੀਬਗੀਚੈਮਾਹੀ॥੩੨॥ਤੁਹਿ
 ਇਕੀਤਿਹਾਰਿਸੋਮਤਿਜੂਟੀ॥ਮੁਨਿਸਮਾਧਿਜਾਂਖਿਲਮੇਛੁਟੀ॥ਪ
 ਇਕਬਾਂਤਰਪੁਛਯੋਗਨਾ॥ਬਾਲਮੀਕਕੋਕੁਸਮਾਤਿਮਾਨ॥੩੩॥
 ਸੁਨਿਨਚਾਹਮੇਠਿਰਮੇਪਯੋ॥ਕਰਸਿਖੇਪਪੁਛਮੇਹਬਤਏ॥ਦੇਹੀ
 ਕਾਦਿਵਬੰਧਨਜੇਈ॥ਕਿਬਿਧਉਪਜੇਜਗਮੇਸੇਈ॥੪੦॥ਮੁਨਿ
 ਸੁਬਗਸਮੇਹਬਖਾਨੇ॥ਮੇਕੋਸਿਖਚਰਣਕੋਜਾਨੇ॥ਮੇਸੀਸੁਨਿ
 ਕੁਸਕੀਸੁਭਬਾਨੀ॥ਬਾਲਮੀਕਰਿਖਮਾਪਬਖਾਨੀ॥੪੧॥ **ਬ**
ਲਮੀਕਉਦਾਗਾਚੋਪਈ॥ ਬੰਧਮੇਖਕੋਰੁਪਸੁਜੇਈ॥ਕੋਰਸਿਖੇਪ
 ਸੁਨੇਮਬਸੇਈ॥ਅਰੁਪੁਨਿਸਾਧਨਕਰੰਠਿਚਾਗ॥ਸੁਨਿਤੈਸੇਪ

ਨਿਕਰੇ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਜਗਮੰਗੀ ॥ ਘਾਭੀ ਤਰ
 ਸੀ ਸਾਕਫੁ ਨ ਹੀ ॥ ਚੇਤਨਾ ਮਾਤਮਾ ਮਹੀ ॥ ਮਦੇਹਾ ॥ ਤਕਦੇਹ ਮਹਾਨ
 ਸੁਗੋਹਾ ॥ ੪੩ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਤਾ ਮਹੰਕਾਰ ਠਰਾਯੋ ॥ ਤਾਤੇਤਨਾ ਮਭਿਮਾਨ
 ਉਪਾਯੋ ॥ ਸੋ ਮਰਪਾ ਮਾਤਮਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਭਯੋਤ ਦਾਤ ਮਤਕੇ ਮੰਗੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਅਪਨੇ ਕਾਰਯਾ ਮਹੇ ਸੁਜੇਤੋ ॥ ਮਾਤਮਾ ਮਹਿ ਮਰੇ ਪੁਤੇਤੋ
 ॥ ਮਹੰਕਾਰ ਮਹੇ ਜਗਭੀਤ ਰਜੇਈ ॥ ਚਿਦਨਿਦ ਕਰਿਭਾਸੇ ਸੇਈ ॥
 ੪੫ ॥ ਮਿਲਹੰਕਾਰ ਸੀਕਲਾਪ ਉਪਾਏ ॥ ਮਨੇ ਜੀਵ ਪਦ ਸੀ ਗਲਾਪ
 ਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਰਗਾਹਾ ਦਿਕ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਸੀਕਲਾਪ ਸੁਨਿ ਸਦਿਨ ਮੰ
 ਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ਵਿਕਲ ਹੋਹਿ ਗ੍ਰਹ ਦਾਰਾ ਜਬਹੀ ॥ ਸੋਚ ਕਰੇ ਉਰਤਾ ਰੂਤ
 ਬਹੀ ॥ ਮਧਿ ਮਤ ਮਮਧ ਮਪੁਨਿ ਦੇਹਾ ॥ ਜਨੋਤਿ ਨਕੀਤੀ ਨਿਏਹਾ
 ॥ ੪੭ ॥ ਤਾਮਸ ਸਤਰਜ ਪੁਨਿ ਸੀ ਗਿਯਾ ਜੇਈ ॥ ਜੁਗਾਇ ਸਿਧਤਿ ਕੇ

ਕਾਰਣ ਤੇਈ॥ ਤਮੋਰੂਪ ਸਿਕਲ ਪਸੁ ਜੇਈ॥ ਤਾਮ ਸਿਕਿ ਪਾਉ ਪਾਏ
 ਸੇਈ॥ ੪੮॥ ਤੁਤੇ ਬਹੁਤ ਤਾਮ ਸੀਹੋ ਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਮ ਕੀਟ ਨ ਕੀ ਜੋਨਿ
 ਨ ਜੇਵੈ॥ ਸਤੋਰੂਪ ਸਿਕਲ ਪਸੁ ਜੇਈ॥ ਧਰਮਾਗਿ ਮਾਨ ਮਾਹਿਲਾ
 ਵੈ ਸੇਈ॥ ੪੯॥ ਵੈ **ਹਰ**॥ ਸਾਮਰਾਜਾਨਿ ਜਮੋਖ ਜੇਤਾਂ ਤੇ ਸੋਨਿ ਜਕਾ
 ਇ॥ ਵਖਸਿ ਪੁਰਣ ਮੇਟਿ ਕੈ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਠਹਰਾਇ॥ ੫੦॥ ਵੈ **ਪਈ**
 ਰਜੋਰੂਪ ਸਿਕਲ ਪਸੁ ਜੇਈ॥ ਸਭਾ ਬੰਦ ਹਾਰਓ ਪਾਏ ਸੇਈ॥ ਰਹੇ
 ਸਿਸਾਰ ਮਾਹਿਮਾਤਿ ਲਾਗਾ॥ ਸੁਤਦਾਰਾ ਪਰਮੇ ਮਨ ਰਾਗਾ॥ ੫੧॥
 ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਕਲ ਪਸੁ ਜੇਈ॥ ਤਿਸਾਗੇਤਾ ਹਿਮੰਗ ਮਾਤਿ ਕੋਈ
 ॥ ਦਏ ਸਿਕਲ ਪਾਮ ਪਨੇਖੋਈ॥ ਸੋਪਰ ਮਪਦ ਕੋ ਪਾਪਤਿ ਹੋਈ॥
 ੫੨॥ ਵੈ **ਹਰ**॥ ਸੁਬ ਬਿਰਤ ਕੋਤਿ ਮਾਗ ਕਰ ਰੋਕੇ ਮਨ ਕੋ ਬੀਰਾ॥ ਸੁ
 ਬਾਮਰ ਬਸਿਕਲ ਪਖ ਮਕਰ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੀਰਾ॥ ੫੩॥ ਹਜਾਰ ਬਰ

ਸਤਪਜੇ ਕਰੇ ਬੈਠ ਪਤਾਲ ਨਿਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰਗ ਮਾਹਿ ਮੇਸੋ ਕਰੇ ਮ
 ਰਪੁ ਨਿਭੁ ਮੀਮਾਹਿ ॥ ੫੪ ॥ ਓਪ ਸਮ ਬਿਨੁ ਸਿਕਲ ਪਕੇ ਮੋਰ ਉਪ
 ਇਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਹੀ ਕਰਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮੇਖ ਤੁਹੀ ਕਰੇ ਹੋਇ ॥ ੫੫
 ॥ ਮਹਾਂ ਮਨਿ ਤੁਸੁ ਪਾਵਨ ਰਚ ਕਨਾਹਿ ਬਿਕਾਗ ॥ ਪੁਰਖ ਰਭੁ ਉ
 ਰ ਮੇਧ ਰੇ ਦੇਹੁ ਸਿਕਲ ਪਨਿ ਦਾਗ ॥ ੫੬ ॥ ਸਿਕਲ ਪਤਿ ਤੁਮੇ ਗਾਇਯਾ
 ਨਿਖਲ ਪਦਾਰਥ ਜੇਇ ॥ ਕਾਟੇ ਤੰਤੁ ਨ ਜਾਨ ਮੇਕ ਹਾਂ ਜਾਹਿ ਪੁਨਿ ਜੇ
 ਇ ॥ ੫੭ ॥ ਭੀ ਤਰਤੇ ਸਿਕਲ ਪਤ ਜਕਰੇ ਨਿਖਲਾ ਬਿਦੁ ਹਗਾ ਜੀ
 ਦੁ ਸਿਕਲ ਪਨਿ ਦਾਰਿ ਕੈ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਉਦਾਗ ॥ ੫੮ ॥ ਸ ਦੇਖ ॥ ਪਰ
 ਮਾਰਥ ਕੋ ਤਬ ਪਾਇ ਸੁਨੈ ਸੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਕੇਜ ਬੀਜ ਮਿਦਾਏ ॥ ਇ
 ਹ ਏਕ ਮਖਿਤ ਜੋ ਪਦ ਕੈ ਕੁਸ ਬੇਗ ਤੁਹੀ ਅਬ ਲੇਹ ਸੁਪਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ
 ਸਭਾ ਬਿਤ ਸੁਸੁਧ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪੁਰਣ ਪਾਹਿ ਤਬੈ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਕਵਿ ਸਿ

ਘਗੁਲਾਬ ਸੁਆਥਿਧਸੋਰਿਖ ਪ੍ਰਿਗਦੁ ਤਾਹਿਕੋ ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਏ
 ॥੫੬॥ **ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਮਧਮਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਓਮਾਂਮਹੇ ਸੁਰਸਿਬਾ**
ਏਓਤਕਾਟੇਨਾਮਖਸਟੋਧਿਮਾਇ॥੬॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਓ ਓਵਚਾ ਏ
ਰਗ॥ ਬਾਲਮੀਕਤੇਗਾਨਸੁਨਿਕੁਸਓਭ੍ਰਾਤਿਨਿਦਾਰਾਓਰਭੀ
 ਤਰਮੁਕਤਾਭਯੇਬਾਹਰਕਰੋਬਿਦੁਹਾਰਾ॥੧॥ **ਸਦੇਯਾ॥** ਸੀਖਕ
 ਮਾਰਨਕੋਮਾਨਿਪ੍ਰਿਗਦੁਏਹੁਤਥੈਪਾਨਿਬਾਤਿਸੁਨਾਈ॥ਗਾਨਕੋਰ
 ਪੁਰਬੀਥਨਮੇਸਭੁਠੋਰਨਮੇਸੁਭੁਬੀਨਬਜਾਈ॥ਰਾਮਸਮੀਪ
 ਸੁਗਾਨਕੋਰਜਬੁਲਾਇਸੁਨੇਗਾਚੇਸੋਰਘੁਗਾਈ॥ਜਿਕਛੁਭੁਪਦ
 ਏਗੁਚਿਕੋਤਮਨਾਹਿਗਹੋਰਿਖਏਹੁਸਿਖਾਈ॥੨॥ ਇਹਭਾਂਤਿਕ
 ਯੋਮਾਨਿਪ੍ਰਿਗਦੁਜੈਸਭੁਠੋਰਨਗਾਦੁਤਏਮਨਮਾਨੇ॥ਚਰਯਾਸ
 ਭੁਆਪਾਨਿਪੁਰਬਜੇਦੁਹਿਗਮਸੁਨੀਸੁਨਿਕੋਬਿਰਾਸਨੇ॥੫੮

ਅਹਿਮਪੁਰਬਛੇਦਭੁਲੇਸੁਰਮਾਇਣਗਾਂਹਿਮਹਾਰਖਾਨੇ॥
 ਸੁਨਿਬਾਲਨਕੇਮੁਖਕੀਧੁਨਿਕੋਨਿਪਕੋਤਕਮਾਹਿਭੁਏਗਲਿ
 ਤਾਨੇ॥੩॥ਪੁਨਿਏਕਸਮੇਲਹਿਅਤਿਰਕੋਮੁਨਿਮਤਿਲਭੁਪਤਿ
 ਆਪਬੁਲਾਏ॥ਸੁਭਪਤਿਤਐਰਮਹੀਪਸਭੈਪੁਨਿਨੈਗਾਂਮਐ
 ਰਪੁਗਾਣਿਕਾਮਾਏ॥ਸਬਦਾਗਮਮਾਹਿਬਿਸਾਰਦਜੇਪੁਨਿਮੋਰ
 ਅਏਦਿਜਜੇਜਰਠਾਏ॥ਇਹਭਾਤਭੁਏਸਭਸਿਗਮਜੇਤਬਗ
 ਮਸੁਗਾਇਕਬਾਲਸਦਾਏ॥੪॥ਰਾਮਸਭਾਜਨਦੇਦਸਭਾਪੁਨਿ
 ਐਰਮਹੀਪਮਹਾਰਖਾਏ॥ਗਾਇਕਬਾਲਨਕੋਪਿਖਕੋਮਨ
 ਮੇਖਸਭੈਓਹਮੇਬਿਸਮਾਏ॥ਲੋਕਸਭੈਪਿਖਬਾਲਨਕੋਇਹਭਾਂ
 ਤਿਓਮਾਮੁਖਮਾਹਿਮਲਾਏ॥ਰਾਮਸਮਾਨਸੁਬਾਲਦਓਜਨਾਇ
 ਬਹਤੇਪਤਿਬਿਬਸੁਹਾਏ॥੫॥ਸੀਸਜਟਾਦੁਮਛਾਲਨਕੋਪਦੇਜੇ

ਨਹਿ ਬਾਲਨ ਕੇ ਤਨ ਹੋਈ। ਤੇ ਹਮ ਬਾਲਨ ਰਾਖੁ ਵਸਾਹਿ ਸੁਭੇਰ
 ਨਿਹਾਰ ਸਕੇ ਨਹਿ ਕੋਈ। ਲੋਕ ਸਭੇ ਬਿਸਮਾਇ ਰਹੇ ਇਸ ਅਪ
 ਸਮਾਂ ਹਿ ਬਖਾਨਤੁ ਸੋਈ। ਸਿੰਦਰਤਾਨ ਮਲਾਪ ਕਰੇ ਸੁਲਗੇ ਮੁਨਿ
 ਦਰਕ ਗਾਵਨ ਦੇਈ। ੬। ਚੈ **ਪਈ**। ਗਾਵੈ ਰਾਗ ਬਾਲ ਅਧਿਕਾਈ
 । ਅਤਿ ਮਾਨੁਖ ਨਹਿ ਬਰਨ ਯੋਜਾਈ। ਅਪਰਾਨ ਨ ਮੇਸੁ ਨਿਕੁਰ
 ਵਾਨ। ਭਰਤ ਕੀ ਯੋਪੁ ਨਿਏ ਹੁ ਬਖਾਨਾ। ਦਸਹ ਜਾਰ ਕਾਂਚਨ ਦੀ
 ਨਾਗਾ ਦੀ ਜੈ ਬਾਲਨ ਭਰਤ ਕੁ ਮਾਰਾ। ਦੀਯੋ ਸੁਵਰਣਨ ਬਾਲਨ
 ਲੀਯੋ। ਯਾ ਬਿਧ ਕੇ ਪੁਨਿ ਬਰਨ ਸੁਕੀਯੋ। ੭। ਹੇ ਮਨ ਹੀ ਨਿਪਕ
 ਜਹ ਮਾਰੇ। ਬਨ ਬਾਸੀ ਫਲ ਮੁਲ ਮਾਰੇ। ਯਾ ਬਿਧ ਤਮਾਗ ਸਗ
 ਲ ਪਨ ਤਹਾਂ। ਗਏ ਬਾਲ ਮੁਨਿ ਪੁਗਵ ਜਹਾਂ। ੮। ਅਪਨੋ ਚਰਤੁ
 ਸੁਨ ਯੋਰ ਪੁਬੀਗ। ਬਿਸਮਤ ਭਯੋ ਪਰਮ ਚਿਰ ਪੀਗ। ਸੀਯੁ ਕੁਮਾਰ

ਸੁਰਮਪਛਾਨਾ ਬਹੁਰਕੀਯੋਸਤਘਨਹਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ **ਵਿਹਗਾ** ॥
 ਨੁਮਾਨਸੁਖੇਲਪੁਨਿਮੋਗਦਿਭੀਖਣਧੀਗ॥ ਅਗਿਦਾਅਤਿਮਤਿਮਾ
 ਨਕੋਸੀਗਾਇਜਾਵੈਬੀਗ॥੧੧॥ ਬਾਲਮੀਕਭਗਵਾਨਰਿਖਮੁਨਿ
 ਸਤਮਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਸੀਤਾਸਹਿਤਸਜਾਇਕੋਲਿਅਵੈਬਿਧਨਠਨਾ॥
 ੧੨॥ ਜਨਕਸੁਤਾਸੋਗੈਦਕੋਕਰੇਸੁਪੁਰਖਤਮਾਗਿ॥ ਕਰੇਪ੍ਰਤੀਤਸੁ
 ਲੋਕਸਭੁਜਾਨੇਕਲਖਖਨਾਗਿ॥੧੩॥ ਰਾਮਬਚਨਸੁਨਿਗਏਸਭੁ
 ਬਿਸਮੇਊਰਮੇਮਾਨਾ॥ ਬਾਲਮੀਕਭਗਵਾਨਕੋਕੀਨੋਜਾਇਬਖਾਨ
 ॥੧੪॥ ਗਮਰਿਦੇਕੀਜਾਨਸਭੁਕਹੀਮੁਨੀਸੁਰਬਾਤਿ॥ ਸਭਾਮਾਹਿ
 ਸੋਗੈਦਕੋਕਰਹੈਸੀਤਾਪ੍ਰਤਿ॥੧੫॥ **ਚਿਪਈ** ॥ ਨਰਿਨਕੋਪਤਿਪਾਜ
 ਗਜੋਈ॥ ਬਿਨੁਸੀਦੇਹਦੇਵਹੈਜੋਈ॥ ਅੰਮੇਸੇਸੁਨਿਮੁਨਿਵਰਕੀਬਾਨੀ॥
 ਤਿਨਹੁੰਜਾਇਸੁਰਾਮਬਖਾਨੀ॥੧੬॥ ਸੁਨਿਮੁਨਿਦੁਕਸੁਰਾਮਅਠਾਏ

੧੫੪
 ਹਜਾਮੁਨਿ ਸਭੁ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਏ। ਸੀਤ ਸੁਪਥ ਸੁਨੇ ਸਭੁ ਮਾਨਾ। ਦਿ
 ਖਾ ਅਦੇਖ ਲੇਹਿ ਸਭੁ ਜਾਨਾ। ੧੧। ਅੰਸੇਰਾ ਮੁਬਖਾਨ ਯੋਜ ਬਹੀ। ਲੋ
 ਕੁ ਸੁਦੇਖਨ ਮਾਏ ਤਬਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਣਖਤੀ ਦੇ ਸਾਮਪਾਗ। ਸੁਦਰਮ
 ਰਮਹਾਰਿਖ ਧਾਰਾ। ੧੨। ਬਾਨਰ ਰੀਛ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਮਾਏ। ਕੋਤਿਕ
 ਦੇਖਨ ਹਿਤ ਹਰਖਾਏ। ਬਾਲਮੀਕਿ ਰਿਖ ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਮਾਏ। ਸੀਤਾ
 ਸਹਿਤ ਸੁਪਰਮ ਸੁਹਾਏ। ੧੩। ਮਾਰੋ ਰਿਖ ਪਾਛੇ ਸੀਯਾ ਮਾਏ।
 ਅਧੋ ਮੁਖੀ ਉਰ ਮਾਹਿ ਲਜਾਈ। ਕ੍ਰਿਤਾਂਜਲਿ ਨੈਨ ਦੁਰਿਗਾ ਲਿਮਾਏ
 ॥ ਯੰਗਭੁਮ ਮੈ ਬਹੀ ਸੁਜਾਏ। ੧੪। ਪਿਖਪਦ ਮਾਜਿਓ ਸੀਯਾ ਸੁਮਾਏ।
 ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਪਾਛੇ ਪਰਮ ਸੁਹਾਈ। ਸੀਤਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੋਰ ਬਖਾਨਾ। ਸਾਧ
 ਬਾਦ ਮਾਤਿਭੁ ਯੋਮਹਾਨਾ। ੧੫। ਬਾਲਮੀਕਿ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਗਦ ਜੇਈ। ਬ
 ਰਮੋ ਸਭੁ ਕੇਭੀ ਤਰਸੇਈ। ਸੀਤਾ ਜਕੇ ਸਿਗਾ ਸੁਹਾਨੀ। ਬਾਲਮੀਕਿ ਰ

ਖਬੋਲ ਯੋਬਾਨੀ॥੨੨॥ ਦਾਸਰਬੀਤੁ ਮਰਾਮਓਦਾਗ॥ ਇਹੋ ਸੀਤਾ
 ਤੁਮਰੀਨਾਗਿ॥ ਮਾਹਿਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮ ਪਗੀਏਲਾ॥ ਸੁਨੇਗਾਮਕਰੁ
 ਨਾਕੇਮਾਇਲਾ॥੨੩॥ ਬਿਨਾਏਖਤੈ ਪੁਰਬਤਾਗੀ॥ ਸਮਾਸਮਾਸੁਮੰਦਿ
 ਗਸੀਵਰੁਭਾਗੀ॥ ਜਨ ਅਪਦਾਦਮਹਾਂਗੁਰਮਾਨਾ॥ ਤਾਗੀਸੀਤਾ
 ਦਿਪਨਿਮਤਨਾ॥੨੪॥ ਰਾਮਸੁਆਇਸੁਕਰਬਖਾਨਾ॥ ਦਏਪਤੀਤਸੁ
 ਸੀਅਮਹਾਨਾ॥ ਯਹਸੀਤਾਕੇਦੋਊਕੁਮਾਗਾ॥ ਯਮਲਭਏਤਾਦਿਪਨ
 ਮਸ਼ਾਗਾ॥੨੫॥ ਹੋਤਵਪੁਤਮਹਾਂਬਲਵਾਨੀ॥ ਹੋਸਭਜਾਚੁਸੁਮੇਰੀਬਾ
 ਨੀ॥ ਪ੍ਰਚੇਤਾਕੋਦਸਮੇਸੁਤਜੇਈ॥ ਮੇਹੋਗਾਮਸੁਨੇਓਰਸੇਈ॥੨੬॥
 ਅਨਿਤਕਹਯੋਨਹਿਕਬੀਚਿਤਾਰਯੋ॥ ਇਹਤਵਪੁਤਸੁਸਾਚੁਓਚਾਰ
 ਯੋ॥ ਬਹੁਤਹਜਾਰਬਰਖਤਪਭਾਰਾ॥ ਮੇਕੀਨੋਯਜਗਤਮਸ਼ਾਗਾ॥੨੭॥
 ॥ਤਾਕੋਫੁਲਨਹਿਮੇਕੋਹੋਈ॥ ਜੇਸੀਤਾਮਹਿਦੇਖਸੁਕੇਈ॥ ਅਸੀਬਾ

ਲਮੀਕਸੁਨਿਬਾਨੀ॥ਤਬਬੋਲੀਪੁਨਿਰਾਮਭੁਵਾਨੀ॥੨੮॥ਕ**ਬਿ**
 ਮੁਨਿਜਿਉਬਖਾਨੇਸਭਸਾਚੁਉਰਜਾਨੇਮਮਭਈਪਰਤੀਤਤਵਵ
 ਕਸੁਨਿਪਏਹੈ॥ਸੀਯਮੇਨਦਖਯਹਭਈਨਿੰਦੋਖਅਬਸੁਨੇਮੁਨਿ
 ਰਾਈਸਭਲੋਕਪਤੀਯਾਏਹੈ॥ਸਭਦੇਵਨਕੇਆਗੇਸੀਯਲੋਕਮੇ
 ਪ੍ਰਤੀਤਦਈਯਾਹੀਤੇਮੁਨੀਸਹਮਘਰਮਾਂਹਿਲਿਆਏਹੈ॥ਲੋਕਤੁ
 ਰਮਾਨਸੀਯਤਜੀਮੇਮਹਾਨਬਨਅਹੇਨਿਹਪਾਪਦੋਖਰੀਚਨਛੁਹ
 ਏਹੈ॥੨੯॥ਚੈ**ਪਈ**॥ਲੋਕਨਤੇਤੁਰਕਰੇਅਕਾਜਾਸੋਮੁਹਿਖਿਮਾਕ
 ਰੇਮੁਨਿਰਾਜਾਕਸਲਵਨਮਬਾਲਦੈਜੋਈ॥ਮੇਤੇਭੁਏਨੀਵਰਤੇ
 ਈ॥੩੦॥ਸੁਧਸੀਯਮੇਜਾਨੀਚੀਤਾ॥ਤਮੇਰਹੋਸਦਾਮਮਪ੍ਰੀਤੀ॥
 ਤਬਰਾਖਵਕੇਉਰਕੀਜਾਨਾ॥ਸੁਹਸਭਮਾਏਬੈਠਬਿਬਾਨਾ॥੩੧॥ਕ
 ਮਲਾਸਨਕੇਆਗੇਧਾਗਾ॥ਸੁਰਵਰਾਮਾਏਕੁਮਹਜਾਗਾ॥ਪ੍ਰਜਾਸਗਲ

ਰਾਮਕੀਆਈ॥ ਯਗੁਰੁ ਮਜਹਿ ਬਨੀਸੁਤਾਈ॥ ੩੨॥ ਸੀਤਾਯਾ
 ਗੁਰੁ ਮਮੇਆਈ॥ ਪਟਬ ਸਨਤਨ ਮਾਹਿਸੁਤਾਈ॥ ਜੇਰਦੁਭੰਕਰੁ
 ਮਿਨੰਤਾਰਾ॥ ਸੀਤਾਮੁਖਤੇਕੀਨਓਚਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਮਾਨ
 ਜੋਨਾਚਹੋਮੇਧਰਣੀਓਰਮਾਹਿ॥ ਤੋਦੇਵੀਅਸਥਾਨਤੁਦੇਹਿਸੁਆ
 ਪਨਮਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਾਸਪਤਓਚਾਰੀ॥ ਨਿਕਸੇ
 ਦਿਬਾਸਿਘਾਸਨਭਾਰੀ॥ ਅਦਭੁਤਰੂਪਸਿਘਾਸਨਜੇਈ॥ ਭੁਮ
 ਵਿਦੁਰਤੇਪ੍ਰਗਟਯੋਸੇਈ॥ ੩੫॥ ਰਵਿਸਮਅਗੈਸਿਘਾਸਨਜੇਈ
 ॥ ਨਾਗੇਂਦ੍ਰਸਿਰਧਾਰਯੋਸੇਈ॥ ਭੁਮੀਦੇਵੀਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥ ਸੀਤਾ
 ਮਾਹਿਸਨੇਹਸੁਧਾਰੇ॥ ੩੬॥ ਸ੍ਵਰਗਤਪ੍ਰਸਨਸੁਮੁਖੇਅਲਾਈ॥ ਲ
 ਈਸਿਘਾਸਨਮਾਹਿਬਿਠਾਈ॥ ਸਿਘਾਸਨਬੈਠੀਸੀਤਾਜਬਹੀ॥ ਚ
 ਲੀਪਤਾਲਵਿਦੁਰਕੋਤਬਹੀ॥ ੩੭॥ ਸੀਤਾਸਿਰਸੁਰਫੁਲਦਸਾਏ

ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਮਲਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਖ ਸੁਰ ਕਰੇ ਬਡਾਈ॥
 ਸੀਤਾ ਸਤ ਬਰਨ ਯੋਨ ਹਿ ਜਾਈ॥ ੩੮॥ ਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਸਗਲੇ
 ਜੇਤੇ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਭੁਭਾਖੇ ਤੇਤੇ॥ ਬਾਨਰ ਮਾਹਿ ਜਗਤ ਮੇ ਜੇਤੇ॥
 ਸੀਸ ਗੰਢ ਹਿਤ ਆਏ ਤੇਤੇ॥ ੩੯॥ ਕਿਚਿਤ ਚਿਤ ਮੇ ਗਲਿ ਤੁਏ॥ ਕਿ
 ਚਿਤ ਧਿਆਨ ਪਗਾਇਣੁ ਭੁਏ॥ ਕਿਚਿਤ ਰਾਖ ਦੁਨੈ ਨ ਨਿਹਰੇ॥ ਕਿ
 ਚਿਤ ਸੀਤਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਗੇ॥ ੪੦॥ ਏਕ ਮਹੁਰਤਿ ਆਏ ਜੇਤੇ॥ ਭੁਏ
 ਤੁਸਨੀ ਸਗਲੇ ਤੇਤੇ॥ ਸੀਪ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹੋਰ ਯੋਜ ਬਹੀ॥ ਭੁਏ ਮੇਹ ਦੁ
 ਸ ਸਗਲੇ ਤਬਹੀ॥ ੪੧॥ ਭਵਿਖ ਤੁਕਾਰ ਯੋਗੇ ਰਵ ਜੇਈ॥ ਰਾਮ
 ਜਾਨ ਸੁਭ ਓਰ ਮੇ ਸੇਈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਇਸੇ ਚੇਰਾ ਮਾ॥ ਸੇਲੇ ਜ
 ਨਕ ਸੁਤ ਕਨਾਮ॥ ੪੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਿਖ ਸਗਲੇ ਤਬ ਆਏ॥ ਰਾਖ
 ਨਿਦਨ ਕੋ ਬੋਧ ਓਪਾਏ॥ ਮਨੋ ਸੁਪਨ ਤੇ ਜਾਗੇ ਹਰੀ॥ ਰਾਮ ਮਨੋ ਤੁਰ

ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ॥ ੪੩॥ ਭਿਤ ਕਰਿ ਖੁਜੇ ਮਖਮੇ ਆਏ॥ ਰਾਮ ਸਭ ਨ ਕੋ ਦ
 ਈ ਬਿਦਾਏ॥ ਧਨ ਅਰੁ ਰਤ ਨੁ ਸੁਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਯੋ॥ ਰਾਮ ਸਿ ਤੇ ਖਸ
 ਰੁ ਨ ਕੋ ਕਯੋ॥ ੪੪॥ ਵਿਨੋ ਲਏ ਸੁਰਾਮ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਆਇ ਮਯੋ ਧਮਾ
 ਭੋ ਨ ਮਸ਼ਰਾ॥ ਤਾ ਦਿਨੁ ਤੈ ਲੈ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਸਭ ਦਰ
 ਨਿਦਾਰੇ॥ ੪੫॥ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਸਦਾ ਚਿਰ ਧਾਰੇ॥ ਬੈਠਾ ਇਕ ਤ ਸੁੰਤ
 ਤੁ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਧਿਆਨ ਉਥਾਨ ਭਏ ਰਘੁ ਰਾਈ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਕੋ ਸਲਾ ਯਾਮ
 ਈ॥ ੪੬॥ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾ ਬਾਨੀ ਕੋ ਸਲਾ ਯਾਮਾਤਾ॥ ਰਾਮ ਨ ਗਾਇ ਨੀਪਖ
 ਸਖਾਤਾ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀ ਫਿਰਾ ਆਈ॥ ਪਦ ਬੀਨ ਕਰਾ ਅ
 ਤ ਹਰਖਾਈ॥ ੪੭॥ ਰਾਮ ਆਇ ਤੇ ਜਗ ਕੋ ਹਯੋ॥ ਆਇ ਮਧ ਤਵ ਅੰ
 ਤੁ ਨ ਪਏ॥ ਪਰਾਨ ਦਪਰ ਮਾਤਮੰ ਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨਈ ਸੁਰ ਪੁਰਖ ਅਭੇ
 ਦਾ॥ ੪੮॥ ਮੇਰੈ ਪੁਨਿ ਅਧਿਕ ਜਗ ਭਏ॥ ਤੈ ਮਮਗਰ ਭਬਿਖ ਭਵ

ਲਾਏ॥ ਅਤਿ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਅਬ ਮਾਯੋ॥ ਮੇਰੁ ਭਯੋ ਮੇਰਾ ਮਾਧਿਕਾਯੋ॥ ੪
 ੯॥ ਅਗਨ ਜਨ ਭਵ ਬਿਧ ਨ ਜੇਈ॥ ਅਬ ਲੈ ਨਾਹਿ ਬਿਨਾਸ ਯੋ ਜੇਈ
 ॥ ਭਵ ਕੇ ਬਿਧ ਬਿਨਾਸ ਕਜੇਈ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਮਾਮਾ ਅਗਨ ਸੁਹੇਈ
 ॥ ੫੦॥ ਕਰ ਸਿਖੇ ਪਗਾਨ ਮਾਮਕ ਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸਿਦੇ ਹਸੁਦ ਹੋ॥ ਅ
 ਤਿ ਸੁਭ ਜਰ ਦੇਹ ਪੁਰਾਨੀ॥ ਸੁਨਿ ਨਿਰਵੇਦ ਮਾਇਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੫੧॥
 ਧਰਮਾਤਮ ਦੁਹਰਾ ਮਦ ਯਾਣਾ॥ ਕਹਤ ਮਾਤ ਪੁਤਿ ਦਾ ਕਰ ਸਾਲਾ॥ ਮ
 ਰਗਤੀ ਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਾਏ॥ ਸਾਧਨ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਦਾਏ॥ ੫੨॥
 ਕਰਮ ਜੋਗ ਜਗਾਏ ਕਭੁ ਨੀਜੋ॥ ਗਾਨ ਜੋਗ ਦੁਸਰ ਲਖ ਲੀਜੋ॥
 ਭੁਕਤ ਯੋਗਤੀ ਸਰਪਾਹਿ ਚਨਾ॥ ਤੀਨੇ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥ ੫੩॥
 ਭੁਗਤਿ ਪੀਥਿ ਤਿਨ ਤੀਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਪਰਮ ਪੁਜ ਜਾਨੇ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਮੁ
 ਤ ਭੁਗਤਿ ਸੁਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਗੁਣ ਕੇ ਭੇਦ ਭਯੋ ਦਿਸਤਾਰ॥ ੫੪॥ ਦੇ

੭੨॥ ਜੈ ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਚੋਇ ਪੁਨਿ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਤੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਭੁਗ
 ਤਿ ਕੋ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹਿ ਕਮਾਇ॥ ੫੫॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਜੈ ਹੋ ਸਕੇ ਮਨ ਮੇਧਾ
 ਗਾਇ ਭੁਮਾਨ ਮਤ ਸਰਵਿ ਸਤਾਰੇ॥ ਭੁੰਦਵਿ ਸਟਿਕਰ ਮੇ ਕੋਧਿਆਵੇ॥
 ਸੋ ਮਮਤਾ ਮਸਭੁਗਤੁ ਕਰਾਵੇ॥ ੫੬॥ ਫੁਲ ਮਾਭਿ ਸੇਧਿਭੋ ਗਊਰਧਾ
 ਗਾਧਨਹਿਤ ਮਮਪੁਜਾ ਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਭੁੰਦਵਿ ਸਟਿਕਰਿ ਪੁਜੇ ਜੋਈ॥ ੫੭॥
 ਜਸਿ ਭਗਤੁ ਕਹੀ ਜੋ ਸੋਈ॥ ੫੮॥ ਕਰ ਮਬੰਧ ਕੇ ਨਾਸ ਨੀਮਤਾ॥ ਪਰ
 ਮਾਤਮ ਮੈ ਮਰਪੇ ਚਿਤਾਂ॥ ਕਰਤ ਬਜਾਨਵਾ ਮੇ ਕੋਧਿਆਵੇ॥ ਭੁੰਦਵਿ ਬਾਧਿ
 ਵਹਿਸਾਤ ਕਿਰਾਵੇ॥ ੫੯॥ ਮਮਗੁਣ ਕਥਾ ਸੁਨਿਤ ਤਤਕਾਲਾ॥ ਮੇ
 ਮੇਓ ਪਜੇ ਭੁਗਤਿ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਮਮ ਅਨੰਤ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਬਿ
 ਤਿਨਿ ਰੇਤ ਰਿਮਤਿ ਰਿਨਾਹੀ॥ ੬੦॥ ਜਿਓਰੀ ਗਾਂਕੀ ਯਾ ਜਗ ਧਰਾ॥ ਚ
 ਲੇਨਿ ਰੇਤ ਗਸਿਧ ਮਸ਼ਾਰਾ॥ ਨਿਰਗੁਣਿ ਭੁਗਤਿ ਯੋਗੈ ਸੋਈ॥ ਫੁਲ

ਨਹਿਚਾਹੇਉਰਮੇਕੋਈ॥੬੦॥ਅਬਵਹਤਿਭਗਤਮਮਜੋਈ॥ਚਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰਦੇਫਲਸੋਈ॥ਸਲੋਕਸਮੀਪਸਰੁਪਸੁਤੀਨ॥ਸਾਖੁਜ
 ਮੁਕਤਿਚੋਬੋਪੁਨਿਚੀਨ॥੬੧॥ਪਰਮਮਭਗਤਨਫਲਕੋਚਹੇ॥ਮੇਰੇ
 ਸੇਵਨਹੀਉਰਗਹੇ॥ਅਤੁਪਤਿਭਗਤਕੇਮਾਰਗਜੋਈ॥ਮਾਤਪਛ
 ਨਉਰਮੇਸੋਈ॥੬੨॥ਮੇਰੇਭਾਵਤਾਹਿਕਰਪਏ॥ਗੁਣਤ੍ਰੈਬਿਧਨਦਰ
 ਮਿਟਾਏ॥ਮਨਮੇਨਹਿਕਛੁਇਛਾਧਰੇ॥ਨਿਜਧਰਮਨਕੋਨਿਸਾਵਿ
 ਨਕਰੇ॥੬੩॥ਉਤਮਕਰਮਯੋਗਬਿਸਤਾਰੇ॥ਅਤਿਹਿਸਾਕੇਦਰਨਿ
 ਵਾਰੇ॥ਬਡਿਅਨਮਾਹਿਮਮਾਇਸਦਨਿਹਾਰੇ॥ਪੂਜਾਓਸਤਤਿਬੰਧਨ
 ਧਾਰੇ॥੬੪॥ਮਮਾਇਸੁਕਰਭੁਤਨਿਹਾਰੇ॥ਰਹੇਅਸੰਗਨਜੁਠਉਚ
 ਰੇ॥ਮਹਤਨਕੋਅਤਿਮਾਨਸਕਰੇ॥ਦੁਖਯਨਿਮਾਹਿਦੁਖਾਉਰਧਰੇ
 ॥੬੫॥ਸੁਸਮਾਨਮੇਮੇਤੀਧਾਰੇ॥ਸਮਦਮਾਇਸਾਧਨਬਿਸਤਾਰੇ॥ਸੁ

ਨੇ ਵੇਦਾਤਦੁਕਮਨੁਲਾਏ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸਦਾ ਮੁਖ ਗਾਏ॥ ੬੬॥ ਸਤ ਸ੍ਰੀ
 ਗਾਤਿ ਉਗਰਿ ਜੁਤਾ ਭੁਜੋ॥ ਅਹੰਕ੍ਰਾ ਉਰਤੇ ਸਭਤ ਜੋ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਸ
 ਦਾ ਉਰਧਗੇ॥ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਮੇਲ ਪਰਹਰੇ॥ ੬੭॥ ਮਮ ਗੁਣ ਸੁਨੇ ਕ
 ਨ ਮੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਇ ਬੇਗਨ ਰਤ ਬਹੀ॥ ਫੁਲ ਗੰਧ ਜਿਉ ਵਯਾਮ
 ਧੀਨੇ॥ ਧਸੇ ਪਗਲ ਮੇ ਸਭ ਜਨ ਚੀਨੇ॥ ੬੮॥ ਤਿਉ ਸਭ ਭੁਤ ਨ ਮੇ ਸੁ
 ਨਿ ਮਾਇ॥ ਮੇ ਨਿਜ ਮਾਤ ਮਰਹਯੋ ਸਮਾਇ॥ ਮੁਢ ਬੁਧਿ ਨ ਹਿਤਾਹਿ
 ਪਛਾਨੇ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੁ ਪੁਜਾ ਬਿਧ ਠਨੇ॥ ੬੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਕ
 ਰੇ॥ ਲਾਇ ਦੁਬ ਬਹੁ ਮਖਾ ਬਿਸਤਰੇ॥ ਬਹੁਤ ਮਰੇ ਬਰਕਰੇ ਜਕੋਈ॥ ਤਿ
 ਕਰਤੇ ਖਨ ਮੇ ਕੋਹੋਈ॥ ੭੦॥ ਭੁਤ ਨ ਕੋ ਮਪੁ ਮਾਨ ਜਕਰੇ॥ ਮੇਰੀ ਪੁਜਾ
 ਮਤਿ ਬਿਸਤਰੇ॥ ਤਾਂ ਕਰ ਮੇਰੇ ਨ ਪੁਜਨ ਹੋਈ॥ ਮੁਢ ਭਯੋ ਭਵ ਭੀਤ
 ਰਸੇਈ॥ ੭੧॥ ਨਿਜ ਕਰ ਮਨ ਕਰ ਪਤਿ ਮਾਮੀ॥ ਤਬ ਲਗ ਮਮ ਪੁ

ਜੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਜਬਲਗਸਭਭੁਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ ਨਿਜਪਰਮਾਤ
 ਮਹੇਰੇਨਹੀ॥ ੧੨॥ ਮਾਤਮਾਮੋਰਪਰਾਭਮਮਾਹੀ॥ ਭਿਦਨਿਹਾਰੇਜੇ
 ਉਰਮਾਹੀ॥ ਸਿਤਤਾਹਿਕੋਬਹੁਤਡਰਾਏ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਦੁਖਤਬਪਾਏ
 ॥ ੧੩॥ ਤਾਤੇਭਿੰਨਭੁਤਹੋਜੇਤੋ॥ ਸਮਤਾਧੁਧਿਪਿਖੇਸਭੁਤੇਤੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਗਿਆਨਸਦਾਉਰਭੁਜੇ॥ ਮੋਹਅਭਿੰਨਜਾਨਪੁਨਿਪਜੇ॥ ੧੪॥ ਭੁ
 ਤਜਿਤੇਯਾਜਗਤਮਯਾਗੇ॥ ਮਨਕਰਸਭਕੋਬਿਧਨਧਾਗੇ॥ ਮੋਕੋਚੇਤੁ
 ਨਲਖੇਅਨੁਪਾ॥ ਸਭਭੁਤਨਮੇਜੀਵਸਰੂਪਾ॥ ੧੫॥ ਤਾਤੇਭੇਦਪਿਖੇ
 ਨਹਿਕੋਈ॥ ਜੀਵਪਗਤੁਮਏਕੋਦੋਈ॥ ਭਗਤਿਸੁਗਾਨਜੇਗਹੋਜੇਈ
 ॥ ਮਾਤਾਮੇਭਾਖੁਯੋਤਵਸੋਈ॥ ੧੬॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਇਨਦੋਨੋਮੇਏਕਤਰਕ
 ਹੋਅਠਬੁਨਜੋਈ॥ ਮੁਕਤਿਹੋਇਨਰਜਗਤਮੇਪਾਇਪਰਮਪਦਸੇ
 ਇ॥ ੧੭॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਮਾਤਾਮੇਸਭਕੇਰਿਦਮਾਹੀ॥ ਭਗਤਿਯੋਗਕਾਰਿ

ਮੇਰੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੁਰ੍ਹੂਪ ਦਾ ਮੇਹ ਚਿਤਾਰ ॥ ਸਾਂਤ ਲਹੀ ਭੁਵ ਬੰਧਨਿ
 ਦਾਰ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਿ ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਖ ਦੁਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਕੋ ਸਲ ਯਾ ਸਨਿ
 ਭਈ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਮ ਉਰ ਮਾਹਿ ਧਿਆਯੋ ॥ ਜਗ ਬਿਧ ਨ ਤਿਨ
 ਦੁਰ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਤੀਨ ਗਤੀ ਤਿਨ ਦੀਨ ਤਾਗਾ ॥ ਪਰ ਮਾਗਤਿ
 ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਪ੍ਰਥਮ ਬਖਾਨ ਯੋ ਜੋਈ ॥ ਕੋ ਕੋਈ ਧਾਰ
 ਜੋਗ ਉਰ ਸੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ਸਰ ਪਾਭੁ ਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਉਰ ਨੀਤਿ ॥ ਰਾਖ ਕੁਲ
 ਤਿਲ ਕੁਭੰਯੋ ਤਿਨ ਦੀਤਿ ॥ ਭਾਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਮਰਾ ਪੁਰ ਗਈ ॥ ਦਸਰ
 ਬਸਹਿ ਤਮੋ ਦਮਨ ਭਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਖਮਣ ਮਾਤਾ ਬੀਜੋਈ ॥ ਅ
 ਤਿ ਸੇਵਿ ਮਲ ਮਤੀ ਉਰ ਸੋਈ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਕ ਮੇਤਨ ਕੋਤ ਯਾਗਾ ਭ
 ਰਤਾ ਪਾਸ ਗਈ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਜ
 ਮਾਇ ਦੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ਵਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ਉਤਕਾਂਡੇ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਮਹਾਦੇਵਉਦਰ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯਾਬਿਧਬੀਤਤਿਭਏਸੁਕਾਲਾਭੀਮ
 ਪਰਕਮਭਰਤਬਿਸਾਲਾਤਕੋਲੈਨਪੁਧਾਜਿਤਮਾਯੋਸੈਨ
 ਸਹਿਤਸੁਬਹੁਤਸੁਹਾਯੋ॥ ੧॥ ਗਮਚੈਦਕੀਆਇਸੁਮਾਨਾਗਯੋ
 ਭਰਤਤਹਿਮਤਿਬਲਵਾਨਾਤੀਨਕੋਟਿਗੋਪਸਿਰਦਾਰੋਭੁਰ
 ਤਤਹਾਂਰਣਭੀਤਰਮਾਰੋ॥ ੨॥ ਦੇਪੁਰਿਤਹਾਂਸੁਭਲੇਬਨਾਏਤਾਮੇ
 ਨਿਜਸੁਤਤਾਹਿਬਸਾਏ॥ ਪੁਸਕਰਵਤੀਨਾਮਪੁਰਿਜੇਈ॥ ਪੁਸਕ
 ਰਤਤਹਥਾਪਯੋਸੇਈ॥ ੩॥ ਤੁਖਸਿਲਪੁਰਿਮੋਰਬਨਾਯੋਤਖਨ
 ਮਸੁਤਤਹਾਬਸਾਯੋਤਹਿਮਾਭਿਖੇਕਬਾਲਕੇਕੀਨੋਧਨਮਰੁ
 ਧਾਨਸਿਗਭੁਦਦੀਨੋ॥ ੪॥ ਬਹੁਰਿਭੁਰਤਨਿਜਪੁਰਿਕੋਮਾਯੋਰ
 ਘਟਰਸੇਵਾਮੇਮਨੁਲਾਯੋਬਹੁਰਿਪ੍ਰਸਿਨਗਮਮਤਿਭਏਲਖ
 ਮਣਪੁਤਿਯਹਿਬਚਨਮਲਏ॥ ੫॥ ਦੇਉਕੁਮਾਰਸਿਗਮਬਲੀਜੈ॥

ਪਸਰਮਦੇਸਿਪਯਾਨਕੀਜੋ॥ ਦਸ੍ਰਤਮਸਭਕੇਆਪਕਾਗੀ॥ ਤਿ
 ਨਮਲਨਕੋਰਣਮੇਮਾਰੀ॥ ੬॥ ਅਗਿਦਬੰਦਕੇਤਸੁਤਜੇਈ॥ ਮਤ
 ਪਰਕ੍ਰਮਜਗਮੇਤੇਈ॥ ਦੇਨੋਕੈਦੋਨਗਰਬਨੀਜੋ॥ ਗਜਤੁਰੰਗ
 ਧਨਰਤਨਸੁਦੀਜੋ॥ ੭॥ ਰਾਜਤਿਲਕਬਾਲਨਦੇਭਾਲਾ॥ ਮੇਛਿ
 ਗਆਵੇਬੇਗਾਬਿਸਾਲਾ॥ ਰਘੁਦੁਰਆਇਸੁਸਿਰਪਰਮਾਨਾ॥ ਗ
 ਜਤੁਰੰਗਰਬਸੇਨਮਹਾਨਾ॥ ੮॥ ਲੋਕਰਲਖਮਣਸਿਗਸਿਧਾਰੇ॥
 ਅਰਿਸਿਬੂਹਸਭੈਤਹਿਮਾਰੇ॥ ਰਾਜਤਿਲਕਸੁਤਭਾਲਕਰਾਏ॥
 ਲਖਮਣਬਹੁਰਮਯੋਧਾਮਾਏ॥ ੯॥ ਰਘੁਪਤਿਪਦਕੇਜਹੈਜੋ
 ਈ॥ ਲਖਮਣਭੁਜੇਨਿਰਤਰਸੇਈ॥ ਬਹੁਤਕਾਲਜਬਭਏਬਿਤੀ
 ਤਾ॥ ਰਾਮਧਰਮਪਾਥਿਦਿਫੁਅਤਿਚੀਤਾ॥ ੧੦॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਨਕਾ
 ਜਸੁਆਏ॥ ਕਾਲਰਿਖੀਸੁਰਭੇਸੁਬਨਏ॥ ਲਖਮਣਕੋਮੁਖਏਹੁ

ਅਲਾਏ॥ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਹੇ ਨਿਪ ਜਾਏ॥ ੧੧॥ ਵੇ **ਹਰਾ**॥ ਅਤਿ ਬਲ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੁਹੇ ਲਖ ਮਣ ਜਾਨੇ ਬੀਗ॥ ਪੁਰਖੇ ਤੁਮਰ ਘੁਬੀਰ ਕੇ ਬੇਗ
 ਦਿਖਾਵੇ ਧੀਗ॥ ੧੨॥ ਮਹਾਰਿਖੀ ਪਰਧਾਨ ਕੇ ਬਰੇ ਸੇਵੇ ਸੋ ਆਹਿ॥
 ਜਾਇ ਕਹੇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਗਾਮ ਚੰਦਨ ਰਨਹਿ॥ ੧੩॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਾ ਕੇ ਬ
 ਚਨ ਕੇ ਲਖ ਮਣ ਗਯੋ ਸੁਧਾਇ॥ ਆਏ ਤੁਪੇ ਧਨ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰਾ ਘ
 ਵ ਕਹ ਯੋ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੪॥ ਚੁ **ਪਈ**॥ ਅਮੇਲੇ ਲਖ ਮਣ ਭਾਖ ਯੋ ਜਬ
 ਹੀ॥ ਗਾਮ ਚੰਦ ਬੋਲੇ ਪੁਨਿ ਤਬ ਹੀ॥ ਲਖ ਮਣ ਤਾ ਕੇ ਸੀ ਪ੍ਰਮਾਨਿ
 ॥ ਬਹੁਰ ਕਹੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਨਮਾਨ॥ ੧੫॥ ਲਖ ਮਣ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬਾਬ
 ਖਾਨਿ॥ ਗਯੋ ਤਹਾ ਜਹ ਮੁਨੀ ਸਹਾਨਾ॥ ਮੁਨਿ ਤੁਪਾ ਸਿਕੋ ਭੈ ਨਾਲਿ
 ਆਏ॥ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾ ਤਨੁ ਮੇਲ ਸਕਾਏ॥ ੧੬॥ ਜਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰ
 ਤਤਾਰੇ ਜੈਸੇ॥ ਵੀ ਪਤਿ ਤੇਜ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ਤੈਸੇ॥ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬੈਠੇ ਸੀਰ

ਮਾਸੁਰਜਕੋਟਿ ਤੇਜਤਨਧਾਮਾ॥੧੧॥ਮੁਨਿਦੁਰਗਮਸਮੀਪ੍ਰਿ
 ਗਯੋਮਿਧੁਰਦਾਕਮੁਖਮਾਹਿਮਲਯੋਦੁਰਗਸੁਰਾਮਚੇਦਨਰਾ
 ਈ॥ਤੁੰਬੁਪਤਿਪ੍ਰਜਾਸੁਖਦਾਈ॥੧੨॥ਰਾਮਚੇਦਪੁਨਿਪੁਜਨਕਰ
 ਯੋਕੁਸਲਪ੍ਰਸਨਮੁਖਮਾਹਿਓਚਰਯੋਰਾਮਚੇਦਪੁਛੁਓਮੁ
 ਨਿਰਾਈ॥ਕੁਸਲਮਹੇਤੁਮਰੇਰਘੁਰਾਈ॥੧੩॥ਮਾਸਨਦਿਬਮੁ
 ਨੀਬੈਠਾਯੋਰਾਮਚੇਦਮੁਖਦਾਕਮਲਾਯੋਜਾਹਿਨਿਮਿਤਮੁਨੀ
 ਤੁਮਆਏ॥ਮੈਕੋਕਹੇਸਕਾਜਸੁਨਏ॥੧੪॥ਰਾਮਦਾਕਸੁਨਿਯੋਤਿ
 ਨਜਬਹੀ॥ਬੈਲਯੋਤੁਪਤਿਕੋਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਰਾਮਕਾਜਮੈਕਰੇਬਖਾ
 ਨਾ॥ਯਾਕੇਲਖੇਨਕੋਨਰਮਾਨਾ॥੧੫॥ਮੈਰਨਸੁਨੇਸੁਕੋਈਕਾਨਾ॥
 ਰਾਮਨਕਾਹੁਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ਜੈਕਦਾਚਿਕੋਸੁਨੇਨਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮਤਾਹਿ
 ਤੁਮਤਾਰੋਮਾਰੇ॥੧੬॥ਰਾਮਪ੍ਰਤਿਗਯਾਤਥਾਮਲਾਇ॥ਲਖਮਣ

ਕੋਪਨਿਕਤਯੋਸੁਨਾਇ। ਲਖਮਣੁਰਹੁਤੇਦੁਆਰੇਮਾਹੀ। ਹਮ
 ਇਕੰਤਕੋਮਾਵੈਨਾਹੀ॥੨੩॥ ਜੇਕੋਮਾਵੈਗੋਇੰਤਠਾਹੀ। ਬਿਨੁਸੰ
 ਦੇਹਮੇਮਾਰੋਤੁਹੀ। ਰਾਮਕਹਯੋਪੁਨਿਮੁਨੀਸੁਨਾਏ। ਕਿਨਕੋਪਠੇ
 ਮੁਨੀਵਰਮਾਏ॥੨੪॥ ਜੇਤੇਰੇਮਨਭੀਤਰਬਾਤਿ। ਮੇਕੋਕਹੋਮੁ
 ਨੀਬਿਖਾਤਿ। ਮੇਸੇਸੁਨਿਰਘਵਰਕੀਬਾਨੀ। ਮਾਪੁਮੁਨੀਸੁਰ
 ਕਹਯੋਭਵਨੀ॥੨੫॥ ਸਾਚੁਬਖਾਨੇਸੁਨਿਯੋਗਮਾਮੇਹਪਠਾ
 ਯੋਬਹਮਾਕਾਮਾਹੋਪ੍ਰਭਕੰਜਨੈਨਸੁਖਕਾਰੇ। ਮੇਮਾਇਓਇਮਪ
 ਸਤੁਮਾਰੇ॥੨੬॥ ਪੂਰਬਜੇਮੇਪੁਤਤੁਮਾਰੇ। ਰਾਮਪਰੇਤਪਓਰਮੇ
 ਧਾਰੇ। ਮਾਮਾਸਿਗਮਤੇਮੇਭਯੋ। ਕਾਲਨਮਮੇਰੋਨਿਰਮਯੋ॥੨੭॥
 ਮੇਸਭਜਗਕੋਹਰਨੇਹਾਰਾ। ਕਾਲਨਮਮਮਬੇਦਓਚਾਰਾ। ਦੇ
 ਵਰਿਖੀਬਿਦਨਜਿਨਧਾਰੇ। ਤਾਬਹਮਾਤੁਵਧੈਨਓਚਾਰੇ॥੨੮॥ ਭੁਗ

ਵਨ ਮਥ ਪਾਲੇ ਸੁਰ ਲੋਕਾ ਹਮ ਰੇ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਸੁਭ ਕਾ ਮਾਯਾ ਮੇ
 ਸਭ ਲੋਕ ਸਿਹਾਗਾ ਪ੍ਰਥਮ ਏਕਤੁ ਮਰਹੇ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਯਾ ਨ
 ਰਿਸਹਿ ਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਤ ਮੇ ਕੋਤੁ ਮਜਾਯੋ ਸੇਸ ਨਗਦੁ
 ਸਰ ਸੁਤ ਭਏ ਜਲ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸੈਨ ਜਿਨ ਕਏ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਯਾ ਕੈ ਦੁਇ
 ਸੁਤ ਉਪ ਜਾਏ ਮਹਾ ਬਲੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਏ ਮਧੁ ਕੈ ਟਭ ਏ ਮ
 ਸਰ ਸਿਹਾਗਾ ਮੇਦ ਦਈ ਜਲ ਮੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਰ ਬਤ ਸਹਿ
 ਤ ਮੇਦ ਨੀਜੇਈ ਤਾ ਤੇਤੁ ਮਊਪ ਜਾਈ ਸੇਈ ਹੇ ਮਕਿ ਜਧਗ ਮਾਹਿ
 ਸੁਹਾਯੋ ਤੁਕੀ ਨ ਭਾਬਿਖੇ ਮਮ ਜਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਪਿਖਤ ਦੁਮੇ
 ਹਠਹ ਰਾਯੋ ਸ੍ਰਬ ਜਗ ਮਮ ਪਾਛੇ ਲਾਯੋ ਜਬ ਮੇਤੇ ਨਹਿ ਪਾਲਨ ३
 ਭਯੋ ਮੇਤ ਬਨਾਥ ਸੁਤੇ ਹਮ ਲਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਪਾਲੇ ਦਿਸੁ ਹਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ
 ਈ ਮਮ ਵੀਰ ਯਾ ਮਪ ਹਾਰ ਕਜੇਈ ਕਸਪ ਕੇ ਘਰ ਤਬ ਤੇ ਜਯੋ ॥

ਬਾਵਨਰੁਪਬਿਸਨਤਬਲਯੋ॥੩੪॥ਭੁਕੋਭਾਰਸੁਨਿਖਲਭਿਤੁ
 ਰਿਯੋਬਾਧਬਲੀਰਾਖਸਰਣਮਾਰਿਯੋਧਰਣੀਧਰਤੁਮਈਸ
 ਨਰਾਇਣਾਪੁਜਾਜਬੈਦਖਈਗਾਵਿਣਾ॥੩੫॥ਗਵਦਕੋਬਧਭਿ
 ਰਮੇਧਾਗਮਰਤਲੋਕਤੁਮਗਏਮੁਗਗਿਦਸਹਜਾਰਬਰਖਦਸ
 ਮਾਨਾਤ੍ਰਿਦੇਵਨਮੇਕੀਨਬਖਨੀ॥੩੬॥ਸੋਮਬਬਰਖਸਗਲ
 ਬਿਤਗਏਸਫਲਮਨੋਰਥਤੇਰੋਭਏਮਾਨਵਲੋਕਮਾਪੁਰੈਜੇ
 ਤੀਪੁਰਣਭਈਸਗਲਮਬਤੇਤੀ॥੩੭॥ਤੁਪਸਰੁਪਕਾਲਕੋਜੇ
 ਈਤੁਮਰੇਪਾਸਪਠਯੋਸੋਈਭੁਮਿਭਲਮੇਰਾਜਕਮਾਵਨਾਮ
 ਬਲੈਜੋਮਾਰਿਹੋਮਨਭਾਵਨਾ॥੩੮॥ਤ੍ਰਿਤੁਮਰਾਜਕਰੋਧਰਮਾਂਹੀ॥
 ਤਵਕਲਿਯਾਨਰਮੇਸੁਖਮਾਂਹੀਮੇਸੇਕਹਯੋਪਿਤੁਮਹਾਮਾਪਾਸੁ
 ਨੇਰਾਮਨਿਪਰਵਿਪੁਤਾਪਾ॥੩੯॥ਜੋਪੁਨਿਗਮਨਬਿਖੇਮਤਿਥਾਗੀ॥

ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਮੁਰਾਰੀ। ਤੇ ਸਭ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਜੁਰ ਜਾਵੇ। ਬਿਸੰਨ
 ਬਸੁਰ ਲੋਕ ਸੁਆਵੇ॥ ੪੦॥ ਸੁਨਿ ਯਾ ਬਿਪਚਤੁਰਾਨ ਨ ਬਾਨੀ। ਕਿ
 ਲਉ ਮਾਮੁਖ ਹਿ ਬਖਾਨੀ। ਹਸ ਕਰ ਰਾਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਸੁਨੇ
 ਸੁਬਹ ਰਕਾਲ ਮਹਾਨਾ॥ ੪੧॥ ਤੇਹ ਬਖਾਨ ਯੇ ਮੇ ਕੋ ਜੋਈ। ਅਹੋਇ
 ਸਟਤਰ ਮੇ ਕੋ ਜੋਈ। ਅਤਿ ਸਿਤੋਖ ਮੇ ਉਰ ਨਿਰਮਾਯੋ। ਤੇਰੇ ਅਜ
 ਅਗਮ ਨ ਹਭਯੋ॥ ੪੨॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੇ ਜਗਤ ਮਜਾਗ। ਤਿਨ ਪਾਠ
 ਨਹਿਤ ਮੇ ਅਵਤਾਰ। ਤਵ ਕਾਲਿ ਯਾਨ ਬਿਕੰਠਹ ਮਾਠੀ। ਦੇਵ ਨ ਕੇ
 ਸਭਤਾ ਪਾਮਿਦਾਉ॥ ੪੩॥ ਤੁਮਾ ਅਤਿ ਅਏ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਯਾਭੀ
 ਤਰਕ ਛੁਨਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸੁਰਕਾਰ ਯਜੇ ਤੇ। ਪੁਤ ਸਵ
 ਰੇ ਮੇ ਸਭ ਤੇ ਤੇ॥ ੪੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਜੋ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਸੇ ਸੇ ਕਾਰ ਯਕਰੇ
 ਮਹਾਨਾ। ਕਾਲ ਰਾਮ ਇਮ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ। ਦੂਰਵ ਸਾਰਿਖ ਅਏ ਦੁਮ

॥ ४५ ॥ लखमटपुतिउतिनदुकरमलाइ। सीपु रामसुदे
 हिदिखाए। कारखएकबहुहैमैरै। हिदिबेगनहिलगाम
 बैरै। ६। ॥ **दे** ॥ लखमटसुनिमुनिदुकरकेजुलातिउतेज
 अतिपेखा। रामसाबकिआकाजहैमैकोकरहैअसेखा। ४१। का
 रखतेरैजैअहैमैसबुकरेबडाइ। राजकारखमैलगेदे
 पटिकाठहिराइ। ४८। सुनिलखमटकेदुकरकेपेमुनी
 बिसाला। तामदुरलदेनैभुइतुकरैनैनसलाला। ४९। बुप
 तिकेआधिदुबिखेलाखमटजैलुदिखागै। रामदेसरपुंदी
 सकैभसमकरेधिनमागि। ५०। **चै** ॥ **प** ॥ आबिषयपरदुचन
 सुनिपायो। मुनिदुबसाकरेपुमलए। लखमटमनमैकी
 नबिचारा। दुचनअहैमुनिदुकरकेभुगं। ५१। सरबनसतेमै

ਬਾਧਿਜੇਈ॥ ਸ੍ਰੋਸਟਹੈਜੰਭੀਤਰਸੇ॥ ਈ॥ ਮੇਸੇਲਖਮਣਮਨਮੇ
 ਧਾਰਿ॥ ਗਯੋਤਹਾਜਹਿਰਾਮਮੁਰਾਰਿ॥ ੫੨॥ ਦੁਰਬਾਸਾਆਯੋਮੁ
 ਨੀਮਹਾਨਾ॥ ਲਖਮਣਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਸੁਨਿਕੈਰਾਮਬਰ
 ਨਠੁਧਰਯੋ॥ ਤਪਸੀਕਾਲਾਬਿਸਰਜਨਕਰਯੋ॥ ੫੩॥ ਸੀਘਰਾ
 ਮਮਹੀਪਤਿਆਏ॥ ਅਤ੍ਰੀਸੁਤਮੁਨਿਦਰਸਨਪਾਏ॥ ਰਾਮਜੋਰਕਰ
 ਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ ਆਦਰਸਹਿਤਸੁਪ੍ਰਸਨਠੁਚਾਰੀ॥ ੫੪॥ ਕਾਰਯ
 ਅਹੈਤੁਮਾਰੋਜੇਈ॥ ਕਹੋਮੁਨੀਸੁਰਕੀਜੈਸੇਈ॥ ਯਾਬਿਧਸੁਨਿਰ
 ਘੁਦਰਕੀਬਾਨੀ॥ ਦੁਰਬਾਸਾਪੁਨਿਕਹਯੋਭੁਫਾਨੀ॥ ੫੫॥ ਹਜ
 ਰਬਰਖਠੁਪਦਸੁਸੁਧਰਯੋ॥ ਮਾਜੁਸਮਾਪਤਿਚਹੈਕਰਯੋਭੇ
 ਜਨਸਿਧਯਥੇਸਟਿਦੀਜੈ॥ ਯਹੀਗਾਮਮਕਾਰਯਕੀਜੈ॥ ੫੬॥
 ॥ ਸੁਨੀਰਾਮਮੁਨਿਦਰਕੀਬਾਨੀ॥ ਪਰਮਸੰਤੋਖਸਭਯੋਭੁਫਾਨੀ॥

ਸਿਧਾਮਨਿ ਬਹੁਰਾਮ ਮਿਗਾਯੋ ॥ ਮੁਨਿ ਕੇ ਮਾਗੇ ਆਨ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ੫
 ॥ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਮ ਮੁਨਿ ਭੋਜਨ ਕਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮੁਨੀ ਨਿਜਾ ਮਾਸੁ ਮ
 ਗਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਹੀ ਪ੍ਰਤਿਗਾਜੇਈ ॥ ਰਾਮ ਚਿਤਾਰੀ ਬਹੁਰੇ ਸੇਈ ॥
 ੫੪ ॥ ਜੋ ਕਦੁ ਖਮਾਰਾਤਿ ਮਨ ਰਾਮ ॥ ਭੁਏ ਬਿਅਕੁਲ ਪੁਰਣ ਕਾਮ
 ॥ ਮਨਿ ਅਤਿ ਦੀਨ ਸੁਭ ਮਿਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮ ਨ ਕਛੁ ਚੁੰਚਾਰੇ ॥
 ੫੫ ॥ **ਵਿਹਰ** ॥ ਮਨ ਕਰ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨ ਯੇ ਲਖ ਮਣਹੈ ਹਤ ਰੁਪਾ ਅ
 ਖਲੇ ਸੁਗਮ ਵਨੀ ਪਿਖੇ ਭੁਜੀ ਸਮੇਨ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੫੬ ॥ ਲਖ ਮਣਹ
 ਮਨਿ ਹਾਰਯੋ ਭੁਏ ਸੁਦੁਖੀ ਮਹਨਾ ਮੇਨ ਭੁਜੀ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਸਨੇਹ ਫ
 ਸੁਗਾਇਤਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਲਖ ਮਣ ਕਹਯੋ ਸੁਮੇਹ ਹਤ ਤਜੇਤਾ ਪਰਾਪੁ
 ਬੀਗ ॥ ਕਾਲ ਸੁਗਾਤਿ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਪੁਰਬਰ ਚੀ ਸਪੀਗ ॥ ੫੮ ॥ ਰ
 ਮ ਪ੍ਰਤਿਗਾਜੇਤ ਜੇਤੋ ਮੁਹਿਨ ਰਕਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਮੇਮੇਤ ਵਪੀਤਿ ਹੋਕ

ਰੰਗਮਾਮਬਸੋਇ॥੬੩॥ਤਜਸੀਕਾਮੋਕੋਹਨੇਧਰਮਧਰੋਉਰਮਾ
 ਹਿ॥ਰਾਮਸੁਨਿਤਯਾਬਾਤਿਕੋਕਰਬਿਚਾਰਮਨਮਾਹਿ॥੬੪॥ਮੰ
 ਤੀਸਰਬਬੁਲਾਇਕੋਰਾਮਕੋਹਯੋਸੁਨਾਇ॥ਮੁਨਿਆਦੁਨਬਚ
 ਕਾਲਕੇਸਗਲੇਦਏਜਨਾਇ॥੬੫॥ਰਾਮਾਮਮਾਤਨਕੋਕਹੀਕ
 ਰੀਪ੍ਰਤਿਰਾਮਾਜੋਇ॥ਮਤੀਸਹਿਤਬਾਸਿਸੁਕੇਸੁਨੇਰਾਮਬਚਸੋਇ
 ॥੬੬॥ਮਤੀਸਬਕਰਜੇਰਕੈਕੀਕੀਨੇਰਾਮਬਖਾਨਾਅਕਲਿਸ
 ਟਿਕਰਮਭੁਭਾਰਹਰਸੁਨੇਰਾਮਦੈਕਾਨਾਪੁਰਬਹੀਯਹਿਨਿਰਮ
 ਯੇਲਖਮਣਸਿਗਾਇਯੋਗ॥ਗਿਆਨਚਖੁਕਰਜਾਨਿਯੋਰਾਮ
 ਕੀਜੈਸੋਗ॥੬੭॥ਨਹਿਪ੍ਰਤਿਰਾਮਾਛੋਤ੍ਰਿਯੇਲਖਮਣਤਜਭਗਵਾਨ
 ॥ਤਿਹਪ੍ਰਤਗਮਾਜੋਤਜੀਧਰਮਹੋਇਤਬਹਾਨਾ॥੬੮॥ਧਰਮਨਾਸਤੋ
 ਲੋਕਤ੍ਰਯਹੋਵੈਨਸਸੁਧੀਰ॥ਤੁਸਭਲੋਕਨਿਪਾਲਕੋਮਹੇਰਪ੍ਰਤਮ

ਬੀਰ॥ ੧੦॥ ਲਖਮਣਏਕੋਕੋਤਜੇਸੁਨੇਰਾਮਦੇਕਾਨਾ॥ ਤੀਨਲੇ
 ਕਪਾਲਨਕੋਰੇਤਮਭੁਪਤਿਮਾਤਿਮਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਮਨਿਦੁਤਿਧਰ
 ਮਸਮੇਤਿਬਰਸੁਨੇਰਾਮਤਿਨਕਾਨਾ॥ ਸਭਾਮਾਧਿਰਘਬੀਰਤਬ
 ਲਖਮਣਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਸਿਰਕਰਫੇਰ ॥ ਉਠਜਾਇਲਖਮ
 ਟਬੇਗਤੁਨਹਿਧਰਮਹੋਦੇਹਨਾ॥ ਤਿਮਾਗਾਸੰਬਧਿਦੇਹਕੇਸਮ
 ਸਿਤਕਹਤਮਹਾਨਾ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਰਘਦੁਰਭਾਖਿਯੋਤਬਦਖਾਬਿ
 ਮਾਕੁਲਹੋਇ॥ ਰਾਮਕੋਪੁਣਾਮਕਰਿਘਰਗਯੇਲਖਮਣਜੇਇ
 ॥ ੧੩॥ ਪੁਨਿਗਯੇਸਰਘੁਤੀਰਮੇਤੁਹਿਮਚੁਦਿਸਰਪੁਨੀਗਾਨ
 ਦੁਦਮਾਰਨੀਕੋਰੋਕਿਮਾਕਰਜੇਰਕੇਧਰਧੀਗਾ॥ ਸਿਰਮਾਹਿਪੁਣਾ
 ਸੁਰੋਕਕੋਉਰਬਹਮਮਖਰਧਿਮਾਨਾ॥ ਦੁਸੁਦੇਦੁਸਰਪਮਬਯੋ
 ਬੰਦਕਰਤਬਖਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਪਦਤਾਹਿਕੋਪਰਧਾਮਜੇਵਹਿਚਿਤੇਰੀ

ਤਮਜਾਗਾ ਦੁਆਰੇ ਧਰਮੀ ਪੁਕਤਿ ਲਖਮਣ ਸੇਸਧਰਤਾ ਮਧਾ
 ਗਾ ਸਭ ਦੇਵ ਕੰਨਰਨਾਗ ਬਾਨਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਗਲ ਗਾਗਿ ਜਸੁ
 ਗਾਹਿ ਲਖਮਣ ਦੇਵ ਰਿਖੁ ਪੁਨਿ ਸੀਸੁ ਫੁਲੁ ਦਸਾਹਿ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੇ ਹਰ**
 ॥ ਦੇਵ ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਕਰ ਦਾਸ ਦਸੋ ਹਿਤ ਜਰੀ ਗਾਲਖਮਣ
 ਲੇ ਸੁਰ ਪੁਰਿ ਗਯੇ ਭੁਈ ਤਹਾ ਸੁਰ ਭੀ ਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਸੁ ਚਥਾਈ ਭੁ
 ਗ ਜੇ ਲਖਮਣ ਮਏ ਪਰਬੀਨਾ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਪੇਖ ਤਿਨ ਬਿਧ ਸੇ
 ਪੁਜਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥ **ਚੈ ਪਈ** ॥ ਲਖਮਣ ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੇਆ ਯੋ ਸਮਾ
 ਚਾਰ ਸਗਲੇ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਸਿਧ ਲੋਕ ਗਾਤਿ ਪੈਗੀ ਜੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸਹਿਤ ਮਏ ਸੁਨਿ ਤੇਈ ॥ ੧੮ ॥ **ਦੇ ਹਰ** ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਿਤ ਲਖਮਣ
 ਪਖੇ ਧਾਰੇ ਸੇਸ ਸਰੂਪਾ ਸੋਭਾ ਬਰਨਨ ਕੋ ਕਰੇ ਭੁਈ ਸੁਕਾਂਤਿ ਅਨੂਪ
 ॥ ੧੯ ॥ **ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਾ ਮਧਨਾ ਤਮਗੋ** ॥ ਇਦੰ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸੇਬਾ ਦੇਉਤ

ਕਾਂਡੇ ਅਸੁ ਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥੮॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ **ਉਦਾਰ** ॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਲ
 ਖਮਣਤਿ ਮਾਗਵਤੁ ਭਾਗਰਾਮ ਦੁਖ ਭਏ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪ ਮਨ ਮਾਂ
 ਹਿ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥ ਨੈਗ ਮਾਮਾ ਤਜੈ ਬਾਸਿ ਸੁਗਰ ਭਖਾ ਤਿਜਗ ਪੁਰ
 ਦਾਸ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਜਨ ਰਾਮ ਯੈ ਉਦਾਰ ਯੋ ॥ ਭਰਤ ਕੇ ਰਾਜ ਮਬ ਦੇ
 ਤਿ ਮੇਸਾ ਜਸ ਭਮਗਾ ਮਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਦੇ ਸਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਯੋ ॥ ਬੇਗ
 ਮੇਜਾ ਭ੍ਰਿਨ ਹਿ ਪ੍ਰਾਗਿ ਮੇ ਬਸਾਓ ਮਬ ਲਖ ਮਣ ਪਾਦ ਜਾਹਿ ਦੇਸ ਮੇ
 ਪਧਾਰਯੋ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੁਖ ਤੇ ਬਖਾਨ ਕੀਯੇ ਦੇਸ ਪੁ
 ਰਿਦਾ ਸੀ ਜਨ ਸਭੈ ਰੂਪ ਕਾਏ ਹੋ ॥ ਛਿਨ ਮੁਲ ਰੁਖ ਕੇ ਸਮਾਨ ਸੁਮ
 ਲਾਨ ਭਏ ਗਿਰੇ ਧਰਮਾਹਿ ਭਿਰਮਾਹਿ ਦੁਖ ਪਾਏ ਹੋ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਸੁਬ
 ਨੀ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਮੇ ਭਵਾਨੀ ਜਬੁ ਭਰਤ ਉਦਾਰ ਧਰਮਾਹਿ ਮੁਰਛਾਏ
 ਹੋ ॥ ਪਾਇ ਕੈ ਸਿਭਾ ਗਤਿ ਨ ਕੀਨ ਹੋ ਉਦਾਰ ਪੁਨਿ ਰਾਜ ਨਿਦ ਕਰੀ ਬਹੁ

ਦੋਖਦਿਖਲਾਏਹੈ॥੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਾਚੁ ਸੁਗੰਦ ਸੁਮੈ ਕਰੋ ਤੋ ਬਿਨੁ ਹੋ
 ਰਘੁਨੰਦਾ॥ ਸੁਰਗ ਭੂਮਿ ਕੋ ਰਾਜ ਜੋ ਚਹੈ ਨਾ ਸੁਖ ਕੰਦਾ॥੩॥ ਤਵ
 ਪਦ ਪਕਿਜ ਸੁਗੰਦ ਹੈ ਰਾਜਨ ਚਹੈ ਧੀਗਾ॥ ਕੁਸਲਾਵ ਕੋ ਅਬ ਦੀ
 ਜਿਯੋ ਰਾਜ ਸੁਨੇ ਰਘੁਬੀਗਾ॥੪॥ ਕੇਸਲਾ ਮੈ ਕੁਸਟੀ ਕਯੋ ਉਤਰ
 ਮੈ ਲਵ ਗਾਮਾ॥ ਸਤ੍ਰਘਨਾ ਲਿਖਾਵਨ ਹੇਤ ਅਬ ਦੁਤ ਪਠੈ ਸੁਖ ਧਾ
 ਮਾ॥੫॥ **ਅਭਿਲਾਸ**॥ ਸਭ ਹਨ ਕੋ ਗਮਨ ਸੁਨਾਵੈ ਜਾਇ ਕੋ॥ ਸੁਨਿ
 ਸਤ੍ਰਘਨ ਸੁਆਵੈ ਰਾਘਵ ਧਾਇ ਕੋ॥ ਸੁਨਿ ਭਰਤ ਬਖਾਨੈ ਬੈਨ ਪੁਜ
 ਸੁਨਿ ਪਾਇ ਮਾਹਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸੁ ਚੀਤ ਪਰਮ ਭੁਰ ਪਾਇ ਮਾ॥੬॥ ਸ
ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮਾ ਵਿਯੋਗ ਚਿਤਾਰ ਚਿਤੈ ਸਭ ਕਾਤਰ ਰਘੁ ਪੂਜਾ ਸੁਨਿ ਹਰੀ
 ॥ ਬਾਸਿ ਸੁਟ ਮੁਨੀ ਕਰਣਾ ਕਰ ਕੋਤ ਬਰਾਮ ਸੁਨਾਇ ਸੁਬਤ ਉਚਹੀ॥
 ਰਾਮੀ ਪਖੋ ਧਰਮਾ ਹਿਰਿ ਗੀਰਿ ਦਮਿ ਰਾਮਾ ਹਿ ਪੂਜਾ ਸਭ ਥਾਹੀ॥ ਜੋ

ਕਹਿ

ਇਨ ਕੋ ਉਰਮਾਹਿਰ ਚੇ ਮਬ ਸੋਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਰੇ ਸੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮੁ
ਨਿ ਪੁਰਿ ਗਵ ਕੇ ਯਹ ਵਾਕ ਸੁਨੇ ਤੁਬਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਭਾ ਮਾਪ ਉਠਾਈ॥
ਕੋਨ ਹਿਕਾਜ ਕਰੇ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੰਯੋ ਸਭ ਕੋਰ ਘਰਾਈ॥ਤੁਬ
ਜੋਰ ਪ੍ਰਜਾ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਕੋਰ ਘੁਨਾਇ ਕ ਕੋ ਯਹਿ ਬਾਤ ਅਲਾਈ
॥ਜਹਿ ਮਾਪ ਚਲੇ ਰਘ ਨਿਦਨ ਸੁਹਮ ਸੀਰਾ ਚਲੇ ਸਹ ਬਾਧ ਵਰੁ
ਈ॥੨॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਹਮਰੀ ਯਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਧਰਮਾ ਮਖੈ ਪੁਨਿ ਮਾ
ਹਿ॥ਤਵ ਪਾਛੇ ਮਬ ਚਾਲੇ ਹਮਰੇ ਦਿਛੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੩॥ਸ
ਦੇਖ॥ਸੁਤ ਦਾਰਿਨ ਬੰਧੁ ਪਸੁ ਸੁਗਲੇ ਮਬਰਾਮ ਚਲੇ ਹਮ ਸੀਰੀ
ਤਿਹਾਂਗੇ॥ਸੁਤ ਪੋਬਨ ਵਾਸੁਰ ਲੋਕ ਚਲੇ ਪੁਰਮਾਹਿ ਬਸੋ ਮਬ ਵਾ
ਸੁਖ ਬਾਗੇ॥ਤਿਨ ਕੋ ਮਨ ਕੀ ਦਿਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਖੀ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸੁਕਾ
ਲ ਕੇ ਵਾਕ ਚਿਤਾਗੇ॥ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਪੋਖ ਸੁਪੋਰਨ ਕੋ ਤੁਬਰਾਮ ਤੁਬ

ਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ॥੧੦॥ਨਿਸਚੇਕਰਤਾਹਿਦਿਨਾਗਿਰਜਾਲਵ
 ਮੋਰਕੁਸੁਸੁਤਗਾਮਪਠਾਏ॥ਰਬਾਮਾਠਹਜਾਰਹਜਾਰਗਜਾਪੁ
 ਨਿਸਾਠਹਜਾਰਤੁਰੰਗਾਸੁਹਾਏ॥ਸੁਤਏਕ ਸੁਏਕਹਿਕੋਰਘਨੰ
 ਦਨਯਾਬਿਧਸੈਨਿਸੁਸੰਗਿਦਿਵਾਏ॥ਰਤਨਧਨਪ੍ਰਿਜਸੁਗਮ
 ਦਏਪੁਨਿਮੋਰਮਹਾਜਨਸਿਗਲਵਾਏ॥੧੧॥ਅਭਿਬੰਦਨਕੈ
 ਰਘਨੰਦਨਕੋਲਵਾਮੋਰਕੁਸੁਨਿਜਦੇਸਪਧਾਰੇ॥ਅਰਿਹਾਮਨ
 ਵਾਵਨਕਾਜਤਬੈਪੁਨਿਦੁਤਪਠੇਰਘਨਾਬਾਮੁਰਾਰੇ॥ਤਿਨਜਾਇਤ
 ਹਾਮਰਿਨਾਸਨਕੋਰਘਨਾਇਕਕੋਬਿਰਤਾਤਉਚਾਰੇ॥ਦਿਗਰਾਮ
 ਮਏਪੁਰਕਾਲਬਣੀਮੁਨਿਭੇਸਭਲੇਤਨਮਾਹਿਸੁਵਾਰੇ॥੧੨॥
 ਅਖਿਲ ॥ਅਤੀਪੁਤ੍ਰਬਹੁਰਿਪੁਰੀਮਾਹਿਮਾਯੋ॥ਤਕਚੇਸਟਸ
 ਗਲਸਤ੍ਰਘਨਸੁਨਾਯੋ॥ਲਖਮਦਕੋਨਿਰਯਾਣਪੁਤਗਯਾਰ

ਮਕੀ ਹੋਗਾ ਮਕੀ ਮਿਸਤਰੀ ਕੇ ਜਾਏ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਥਿੰਤ ॥ ਰ
 ਮਕੀ ਚਹੇ ਜੋਈ ਦੁਤਬਾਤਿ ਕਹੀ ਸੋਈ ਸੁਨਿ ਸੁਝ ਘਨ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਬਿਲਖਾਏਹੋ ॥ ਧੀਰਜ ਕੁਧਾ ਗਤਿ ਨ ਪੁਤੁ ਸੁਬੁਲਾਇ ਲਏ ਮਥੁ
 ਰਾਮੇ ਰਾਜ ਸੁਸੁਬਾਹੁ ਕੋਇ ਦਾਏਹੋ ॥ ਯੁਪ ਕੇਤਨ ਮਸਤ ਨੀਕੋ ਮ
 ਤਿਮਾਨ ਪੁਨਿ ਦਿਸੁਨਾ ਮਨ ਗਾਮੇ ਦੁਹੀ ਤੁਰਮਾਏਹੋ ॥ ਰਾਮ ਦੇਖਨੇ ਕੇ
 ਕਾਜ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਤਜਿ ਸਤੁ ਘਨ ਬੀਰ ਸੁਮ ਯੁਧਾ ਮੇਆਏਹੋ
 ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਖੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੁਮਹਾਤ ਮਮਨ ਦਕੇ ਦਸੁਲਤਿ ਸੁਤੇ ਜਪੇ
 ਖਪਾਵ ਕਲਜਾਏਹੋ ॥ ਯੁਗਮ ਦੁਕਲ ਘਨ ਸਾਮਤ ਨੁਮਾਹਿ ਧਰੇ
 ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਿਦਾਸ ਪਾਮੇ ਸੁਹਾਏਹੋ ॥ ਜਾਂਹਿ ਨਾਮ ਕੋ ਚਿਤਾਰ ਸਿੰ
 ਧੁਜਗ ਪਾਰ ਪਰੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਕੇ ਜਸੁ ਗਾਏਹੋ ॥ ਜ
 ਤੁ ਘਨ ਜਾਇਗਾ ਮਚੇ ਦਕੇ ਪੁਲਾ ਮਕਰੀ ਗਥ ਜੇਹ ਦੇਥੁ ਪੁਨਿ ਦਾਕ

ਸੁਮਲਾਏਹੈ॥੧੫॥ਵਾਰਿਜਸੁਨੇਨਬੈਨਸੁਨਿਯੋਹਮਰੋਮਬਪੁ
 ਤਨਕੋਰਾਜਟੀਕਦਈਰਾਜਧਾਨਿਅੰ॥ਜਗਤੁਮਜਾਹੁਤਹਿਸੋਗ
 ਸੁਲਿਜਾਹੁਮਮਤੇਰੇਪੀਛੇਜਾਠਿਮਤਿਯਹੀਮਮਠਾਨਿਅੰ॥ਤਿ
 ਅਗੀਯੋਨਬੀਰਦਾਸੁਤੇਰੋਹੈਬਿਸੇਖਧੀਰਸਤਪਨਸੇਖੁਖੀਸੁ
 ਰਾਮਦਿਢਜਾਨਿਅੰ॥ਕਰਯੋਪਯਾਨਸੁਮਧਾਨਦਿਨਯਾਏਜ
 ਬਰਾਮਾਨਿਜਭਾਤਕੋਸੁਯਹੀਹੈਬਖਾਨਿਅੰ॥੧੬॥ਤਹੀਖਿਨਮ
 ਹਿਪੁਨਿਬਾਨਰਾਮਨੇਕਾਏਕਾਮਰੂਪਦਿਤਬਲਜਾਹਿਮੇਸੁਹਾਯੇ
 ਹੈ॥ਹੀਛਪੁਨਿਰਾਖਸਲੇਗੁਰਤੇਹਜਾਰਾਏਦੇਵਰਿਖਪੁਤਹਰਿ
 ਪਯਾਨਸੁਨਿਪਾਯੋਹੈ॥ਬਾਨਰਸੁਰਾਖਸਲੇਗੁਰਰਿਛਜੇਈਅਏ
 ਹਾਥਜੇਰਜੇਰਰਾਮਚੰਦਕਮਲਾਯੋਹੈ॥ਤੇਰੇਪੀਛੇਜਾਨਜਹਿਕਰਤੁ
 ਪਯਾਨੇਪੁਰੁਨੀਠਚੀਤਮਾਹਿਹਮਯਹੀਤੇਠਗਾਯੋਹੈ॥੧੭॥ਤਹੀ

ਖਿਨ ਆਏ ਕਾਪਿ ਨਾਇਕ ਸੁਰੀ ਵਬੀਰ ਕਰੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪਦ ਬੰ
 ਦਿਨ ਬਨਾਇ ਕੋ। ਰਾਜ ਕੋ ਸਮਾਜ ਮਾਮੀ ਗਦ ਕੋ ਕੁਲ ਦਯੋ
 ਆਯੋ ਤਵ ਪਾਸਾਇ ਮਭਾਖ ਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੋ। ਜਾਹਿ ਚਲੋ ਰਖੁ ਬੀ
 ਰ ਤਹਿ ਸਿਰਾਹੀ ਸਿਧਾਵੇ ਪੀਰ ਯਹੀ ਦਿਵ ਚੀਤ ਮਾਹੀ ਆਯੋ ਠਹ
 ਰਾਇ ਕੋ। ਬਾਨ ਰਲ ਗਾਰ ਰੀਛ ਰਾਖ ਸਬ ਖਾਨ ਕਰੇ ਸੁਨੇ ਗਾਮ ਚੇ
 ਦ ਦਿਵ ਦਾਕ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ। ੧੫॥ ਦਿਭੀ ਖਣ ਕੋ ਸਾਦਰ ਬੁਲਾਇ
 ਰਾਮ ਚੇ ਦਕਹੀ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਅਬਨੀ ਕੇ ਸੁਨਿ ਲੀਜਿਯੋ। ਅਮ੍ਹਿ
 ਸੁਕੋ ਮਨ ਜੇ ਲੋਭੁ ਮਿਬਲ ਦਾਨ ਤੁਮ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਬੀਰ ਤਬ ਲ
 ਗਕੀ ਜਿਯੋ। ਮੇਰੀ ਹੋ ਸੁਰੀ ਦਇ ਮਭਾਖ ਯੋ ਮੁਕੇ ਦਪੁਨਿ ਯਾਹਿ ਬੀ
 ਰ ਬੀਰ ਕਛੁ ਉਤਰਨ ਦੀਜਿਯੋ। ਮੇਸੇ ਭੁਗਵਾਨ ਸੁਦਿ ਭੀ ਖਣ ਬ
 ਖਾਨ ਕਰਿ ਹਨੁ ਕੋ ਬੁਲਾਇਯੋ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਭੁਜ ਜੀ ਜਿਯੋ। ੧੬॥ ਅਮ੍ਹਿ

ਨੀਕੁ ਮਾਰਚਿ ਰਜੀਉ ਬਲਧਾਰ ਜਗ ਭਈ ਮਮਾ ਆਇ ਸੁਨ ਸੋਈ
 ਮੋਟਿ ਦੀਜਿ ਯੋ ਟੋਰ ਭਗਵੰਤ ਜਾਮਵੰਤ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਹ ਯੋਧਰ
 ਨਿਮਸ਼ਾਰ ਬੀਰਧਾਰ ਬਲਜੀ ਜਿਯੋ ਦੁਆਪੁਰ ਮਸ਼ਾਰ ਇਕ ਕ
 ਰਣਉਦਾਰ ਹੋਇ ਮੋਹ ਸੋਲਗਾਈ ਤਵ ਟੋਰ ਪੇਖ ਲੀਜਿ ਯੋ ਕਰ
 ਣਉਦਾਰ ਕਪਿਰਾਮ ਸੁਭਿ ਚਾਰ ਕੀ ਯੋ ਮੋਰ ਸੁਖ ਸਿਗਾ ਮੋਹ ਸਿਗਾ
 ਪੀਚ ਲੀਜਿ ਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਾਰਿ ਜੁ ਸੁਨੈ ਨ ਸੁਬਿ ਸਾਲਵ ਖਮਨੈ ਦੁਤੈ
 ਭਏ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਰਾਖਾ ਨਾਥ ਯੋ ਉਚਾਰਿ ਮਾ ਕੁਲ ਕੋ ਜੋਇ ਸਦਿ ਹੋ ਬ
 ਸਿ ਸੁਗਰਾਮ ਕਹ ਯੋ ਕੀਜਿ ਯੋ ਸੁਹੇ ਮਸੁਭ ਪਾਵ ਕੁ ਮਸ਼ਾਰਿ ਮਾ
 ਮਸ਼ਾਨਿ ਕੋ ਸੁਗਾਮ ਬਾਤਿ ਕਰੋ ਬਿਖੇ ਯਾਤੁ ਹੋ ਮਪ ਯਾਨ ਕੋ ਬਿਧਾਨ ਤਾ
 ਹਿ ਭਲੇ ਹੀ ਸਦੁ ਗਿ ਮਾ ਬਰੇ ਹੀ ਪਯਾਨ ਹਿ ਤਰਾਮ ਮਤਿ ਮਾਨ ਤਬ ਪ
 ਰਿਕੁ ਸਪਾਇ ਖੋ ਮਿ ਮੰਬਰ ਸੁਧਾਰਿ ਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ਨਿਕ ਸੇ ਪੁ

ਰਬੀਰਬ ਭੀ ਸਿ ਤਬਾਦ ਲਤੇ ਸਸਿ ਜਿਓ ਨਿ ਕਸਾਏ ॥ ਸਸਿ ਕੋਟੇ
 ਸਮਾਨ ਸੁਕਾਂ ਤੇ ਲਸੋ ਵਿਗਾਵਾਰਿ ਜਕੀ ਛਬਿਦੁ ਗਮਿ ਟਾਏ ॥ ਸਿ
 ਤਵਾਰਿ ਜਹਾ ਬਲਾਏ ਪਦਮਾਰਘੁ ਨਾਇਕ ਬਾਮ ਸੁਭਾਗ ਸੁਤਾਏ
 ॥ ਤਨੁ ਕਾਂਚਨ ਸੋ ਵਿਗਾਵਾਰਿ ਜਸੇ ਹਰਿ ਸਿਗਚ ਲਾਛਿ ਬਿਕੰਨ ਬ
 ਤਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦਾਹਨੇ ਸੁਭਾਗ ਗਮ ਸਾਮ ਹੋ ਸੁਭਾਗ ਵਤੀ ਵ
 ਰਿਜ ਸੋ ਨੈ ਨ ਛਾਬਿ ਪਰਮ ਸੁਹਾਇ ਹੋ ॥ ਸਸਤੁ ਰਪੁ ਨਿ ਮਸਤੁ ਧਨਿ
 ਬਾਨ ਤਨੁ ਧਾਰਮਾਏ ਬੇਦ ਧਾਰਿ ਦੇਹ ਹਰਿ ਆਗੇ ਜਸੁ ਗਾਇ ਹੋ ॥ ਮਾ
 ਏ ਮਾਨਿ ਬਿਦਪੁ ਨਿ ਰਿਖਨ ਕੇ ਨ੍ਰਿਤੁ ਪਰਨ ਭੁਕੇ ਨਿ ਦੁਸੀ ਨਹਿ ਜਤਿ
 ਦ੍ਰੋਗਿ ਨਾਏ ਹੋ ਬੇਦਨ ਕੀ ਮਾਤੁ ਤਬ ਪ੍ਰਵਦੁ ਸਮੇਤਿ ਮਾਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਬਿਮਾਰਤੀ ਸਮੇਤਿ ਹਰਿ ਹੋਰਿ ਬਿਗਸਾਏ ਹੋ ॥ ੨੪ ॥ ਗਮ ਕੇ ਸਮੇਤੁ
 ਚਲੀ ਤਿ ਮਾਰ ਕੇ ਨਿ ਕੇਤ ਜਨ ਨਾਰਿ ਸੁਤ ਬਿਧ ਨ੍ਰਿਤੁ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾਰੇ

ਮਾਨੋ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਖੋਲੀ ਕਿਵੇਂ ਰਦੇ ਜਾਹਿ ਰਾਮ ਸਿਰਿ ਕੋਊ
 ਕਰੇ ਨ ਨਿਦਰ ਯੋ। ਸਾਤੁ ਹਿ ਪੁਰਿ ਬਾਸਿ ਮਨੁ ਚਰਨ ਰਿਸਿ ਗਿਲ
 ਏ। ਮਹਿ ਗਾ ਸਿਧਾ ਰੇ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤ ਕੁ ਮਾਰ ਯੋ। ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਹਾਰ ਪੁਰਿ
 ਵਾਸੀ ਸਕੁਲਾਰ ਭੁਏ ਪਦਮਾਸ ਮੇਤਿ ਜਬ ਰਾਮ ਪੈ ਪਧਾਰ ਯੋ। ੨੪॥
 ਬਾਲ ਮੈ ਯੁ ਮਾਨ ਦਿਜਾ ਬਿਧ ਜੇ ਮਹਾਨ ਬਡੇ ਮਤਿ ਰੀਅਮ ਤਸ ਭੁਮੇ
 ਗਹੀ ਸਿਧਾਏ ਹੋ। ਬਾਹੁ ਜਸੁ ਵੈਸੁ ਪੁਨਿ ਸੁਦਰਾ ਮਨੋ ਕਚ ਲੋ ਮਤਿ ਜ
 ਸੁਭੀ ਲਨ ਹੀ ਜਾਤਿ ਵੀਗਿ ਨਏ ਹੋ। ਸੁਗੀਵੁ ਮਾਦਿ ਬਾਨ ਰਕੁਲੁ ਕ
 ਮੈ ਲਿਗੁ ਰਚ ਲੇ ਭੁਏ ਸੁਧਰੁਪ ਸੁਭ ਸਬਦ ਸੁਹਾਏ ਹੋ। ਭ੍ਰੈ ਦੁਖ ਦੀਨ
 ਮਨ ਕੋਭ ਨਹਿ ਭੁਯੋ ਜਨ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸੁਖ ਮੈ ਨ ਕਾਹੁ ਮਨ ਲਾਏ ਹੋ। ੨
 ੫॥ ਅਨੰਦ ਸਰਪ ਸੁਵਿਰ ਕਤਾ ਮਨੁ ਪਭੁਏ ਰਾਮ ਸੰਗ ਚਲੇ ਪਸੁ ਭਿ
 ਤਨੀ ਮਲਾਇ ਕੈ। ਭੁਤ ਜੇ ਅਵਿਸ ਪੁਰਿ ਮਾਹਿ ਨਹਿ ਤੇਈ ਰਹੇ ਚਲਤ

ਰਜਗਮਕੋਸਕੋਨਗਿਨਾਇਕੋ। ਸਕਤਿਅਨਿਤਜਬਰਾਮਭੁਗਵੰ
 ਤਚਲੇਚਲੇਸੰਗਲੋਕਜਗਸੁਖਨਭੁਲਾਇਕੋ। ਰਹਯੋਨਹਿ
 ਜੇਤਕੋਅਯੁਧਮਾਂਤਹੀਸਮੇਰਾਮ। ਮਤਪਾਇਚਲੇਸੰਗਹੀਸ
 ਧਾਇਕੋ॥੨੬॥ **ਨ ਰਾਜਵੰਦ**। ਭੁਈਪੁਰੀਸਮਸਤਸੂਨਿਗਮਭੁਪ
 ਜੇਚਲੇਗਏਸੁਦੁਰਤਾਹਿਤੇਨਦੀਨਿਹਾਰਿਆਭੁਲੋ। ਭੁਈਪਰੋਸ
 ਨੈਨਸੁਸਾਰਯੁਮੰਹਾਨਦੀ॥ ਪ੍ਰਸਨਰਾਮਤੋਭੁਏਸੁਤੀਰਮੇਗਈਜ
 ਦੀ॥੨੭॥ ਚਿਤਾਰਿਜਾਹਿਰਾਮਕੋਸਮਸਤਹੋਹਿਪਾਵਨਾ। ਅਸੇਖ
 ਵਿਸੁਆਪਮੇਸੁਗਮਾਪਿਖੀਭਾਵਨਾ। ਸਮਸਤਦੇਵਸੰਗਲੋਪਿਤ
 ਮਹਾਸੁਆਇਓ। ਰਿਖੀਸਮਸਤਸਿਧਕੋਸੁਨ੍ਰਿਭਸੇਸੁਹਾਇਓ॥੨੮
 ਵਿਮਨਕੋਟਿਮਾਇਮਾਮਕਾਸਮੇਲਾਸਾਇਹੈ। ਸੁਦੇਵਤਾਸਮੇਤਿ
 ਨਾਰਿਤਾਹਿਮੇਸੁਹਾਇਹੈ। ਸੁਗਧਵੰਤਿਦੁਆਪੁਮੰਦਮੰਦਹੀਸੁਆਇਹੈ

ਅਪਾਰਫੁਲਦੇਵਤਾ ਅਕਾਸਮੇਵ ਸਾਇਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਦਿਗਦੇਵਤਾ
 ਵਜਾਹਿ ਵਿਦਿਆਧਰਾ ਨਚੇ ਅਪਛਰਾਪਨੀ ਸੁਹਾਹਿ ਸੀਗਕਿਨ
 ਗਾ ਰਾਮ ਪਾਦ ਪਾਦ ਨੇ ਸੁਨੀ ਰਮੇ ਛੁਹਾਇਓ ॥ ਅਨੰਤ ਸਕਤਿ ਰਾਮ ਜੀ
 ਉਮਾਤ ਬੈਸੁਹਾਇਓ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਤਾ ਮਹਾਸੁਜੇ ਰਹਾ ਬਰਾਮ ਕੋ ਬਖਾਨ
 ਯੋ ॥ ਪਰਾਤ ਮਾਪਰੇ ਸਰਾਮ ਏਕਤੁ ਪਛਾਨ ਯੋ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਬਿਸ਼
 ਤੁੰ ਸੁਪੁਰਦੈ ਬਖਾਨ ਯੋ ॥ ਲਖੇ ਸੁਤੁਤਾ ਮਾਪਨੇ ਅਜੇ ਕਤੁ ਸੁਜਾਨਿਯੋ
 ॥ ੩੧ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਤਿੰਦੀਪਿ ਸੁਦਾਕ ਮੇਰੋ ਕੀਯੋ ਹੈ ਬਨਾਇ ਤਵ ਭਗਤ
 ਅਧੀਨ ਗਾਮਤੁ ਹੀਤੋ ਨਿਹਾਰਿਯਾ ॥ ਕ੍ਰਾਤੁ ਨ ਸਮੇਤਿ ਧਾਰ ਪੂਰਬ ਸ
 ਰੂਪਤੁ ਮਧਾਰ ਭੁਜ ਬਾਰ ਸੁਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਿਯਾ ॥ ਦੇਵ ਨਿਅਧੀਸ
 ਹਰਿਤੁ ਹੀ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਬਿਨਾਨ ਮਾਨ ਜਨ ਸਕੇ ਤੇ ਬਿਚਾਰਿ
 ਫਰਬੀਦਿ ਨ ਪਛਾਨੀਯੋ ਹਮਾਰਿਯਾ ॥ ੩੨ ॥ **ਸਟੈਯਾ** ॥ ਬਿਨਤੀ ਚਤੁਰ

੪੪੦

ਗਾਹਿ

ਬੀਦਨਹਨਾਰਾਮਪ੍ਰਸਾਦਦੇਵਪ੍ਰਭਾਕਰ

ਨਨ ਕੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਭੁ ਦੇਵੁ ਨ ਪੇਖਤੀ ਰਾਖੁ ਰਾਈ॥ ਤਨ ਭੁਰਪੁਕ
 ਸਸੁਨੈ ਨ ਮੁ ਦੇਕਛੁ ਦੇਵੁ ਨ ਕੋਨ ਹਿ ਦੇਤਾਇਖਾਈ॥ ਧਰਚਕੁ ਗਦਾ
 ਦਰਦਾਰਿ ਜਗਮਸੁਤਾਹਿ ਸਮੇਭੁ ਜਚਾਰਿ ਬਨਾਈ॥ ਲਖ ਮਣਕੁ ਯੇ
 ਹਰਿ ਸੇਜਤ ਬੈਅਹਿ ਨਾਇਕ ਰੂਪ ਸੁ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ॥ ੩੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਭੁ
 ਰਤ ਸਿਖਵ ਪੁਧਾਰਯੇ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਸੁਹਾਈ॥ ਚਕੁ ਭਯੋ ਸਤ੍ਰਘਨ ਤਬ
 ਮਹਿ ਮਾਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੩੪॥ **ਕਥਿਤ**॥ ਪਦਮਾ ਸੁਭਈ ਸੀਯਰਾ ਮਭ
 ਏ ਬਿਸਨ ਪੀਯ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਜਬੇ ਦੇ ਕੈ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਨੁਜਸ
 ਮੋਤਿ ਧਾਰ ਪੁਰਬ ਸਦੇਹ ਹਰਿ ਭਏ ਤੇਜਵੰਤਾਇ ਬਮੁਗਤਿ ਪਛਾਨਿਯੋ
 ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਸੁਰੇਸ ਦੇਵ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਕਿੰਨ ਰਸੁ ਯਖ ਮੈ ਰਹਿਖੀ
 ਜੈ ਮਹਾਨਿਯੋ॥ ਪਿਤਰ ਸੁਚਾਰ ਮੁਖ ਭਏ ਸੁਖਵੰਤ ਸਭੁ ਗਾਹਿ ਜਸੁਈ
 ਸੋ ਕੇ ਸੁਪੁਜਤ ਭਵਾਨਿਯੋ॥ ੩੫॥ ਅਨੰਦ ਧਾਰ ਪੁਰਬ ਮੈ ਗਰੂਰ ਮਨੁ

ਏਸੁ ਰਖਾਇ ਕੋ ਮਨੋ ਰਥ ਸੁ ਰਹੈ ਹਰਖਾਇ ਕੋ ॥ ਬਿਸਨ ਸਨ ਤਨ ਮਹ
 ਤ ਮਭਵਾਨੀ ਤਬਾ ਮਾਪ ਕ ਮਲਾ ਸਨ ਕੋ ਗੁਖ ਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਆਏ
 ਈਹਾ ਜੇ ਈ ਮ ਮਭ ਗਤਿ ਪਛਾਨੇ ਤੇ ਈ ॥ ਹੋਹਿ ਅਨੁਗਾਮੀ ਮਨਹ
 ਰਖ ਬਢਾਇ ਕੋ ॥ ਤਿਰਯਗ ਸਰੀਰ ਜੇ ਈ ਧੀਰ ਪੁੰਨਿ ਦ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਈ ਬਿਕ੍ਰ
 ਠਿ ਸਮਠੋ ਕ ਮੇਸੁ ਦੇਹ ਪਹੁ ਚਾਇ ਕੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸ **ਦੇਖ** ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਰਿ ਮ
 ਇਸੁ ਯਾ ਬਿਧ ਕੀ ਚਤੁਰਾਨਨ ਦੇ ਕਰ ਜੇ ਰਥ ਚਰੀ ॥ ਸਿਤਾਨਿ ਕਨ ਮਸੁ
 ਲੋਕ ਬਡੇ ਮ ਮਥੁ ਪਾਰਿ ਦੀ ਪਾਤਿ ਮਾਨ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨਿ ਸਿਬੁ ਹਸੁ
 ਤੇ ਜਨ ਜੇ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਭੋਗ ਮਪਾਰੀ ॥ ਸੁਬਿਕ੍ਰਿਠ ਸਮਾਨ ਸੁ
 ਠੋਕ ਮੇਇ ਹਨੀ ॥ ਤਿਰਮੋ ਜਿ ਮਾਇ ਸੁਥਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਪੁਨਿ ਮਤੁ ਸ
 ਮੇਨ ਰਪਵਨ ਰਾਮਾਇ ਹੈ ਮੁਖ ਨਾਮ ਮਲਾਏ ॥ ਜਾਨਤਿ ਨਾਹਿ ਮਹਾਤ
 ਮ ਕੋ ਨਰਤੇ ਪੁਨਿ ਯਾ ਬਿਧ ਲੋਕ ਸੁਪਾਏ ॥ ਲਾਇ ਸਮਾਧਿ ਯੁਗੀ ਸੁਰ

੨੪੪
੨੪੪

ਜੇਤੁਵਾਧੀਮਾਨਧਰੇਜਿਨਲੋਕਨਿਜਾਏ॥ਪਾਵਨਨਾਮਸੁਗਾਮਾਇ
ਹੈਇਕਬਾਰਕਹੇਜਨਪਾਪੀਮਟਾਏ॥੩੮॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਸੁਨਿਬਿਧਬ
ਨੀਸੁਭਵਾਨੀਹਰਖਾਨੇਸੁਭਬਾਨਰਸੁਸੁਨੀਰਮਾਹਿਨਾਇਹੈ॥ਗੁਰ
ਪਾਹਿਦੇਹਕੇਸੁਜਾਹਿਸੁਗਾਮੀਸਜਏਬਾਨਰਭੁਭੁਕਤਨਤੇਈਤੇਈ
ਪਾਇਹੈ॥ਬਾਨਰਪ੍ਰਬੀਰਜੇਸੁਗੀਵਧੀਰਵੰਤਿਭੁਗਵੰਤਿਗਵੰਤਿ
ਤੇਜਪਰਮਸੁਗਾਇਹੈ॥ਸੁਗਾਕੇਧੀਰਪਾਤੇਭੁਏਸੁਗਾਰੀਵਕਾਪਿ
ਮਿਲੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਗਾਬਿੰਦਜਸੁਗਾਇਹੈ॥੩੯॥ਸਦੇਖਾ॥ਸਮੇਰ
ਸਭੈਸਰਪ੍ਰਜਲਮੰਨਰਨਾਇਸੁਮਾਨਵਦੇਹਨਤਾਰੇ॥ਬੈਠਾਬਿਬਾਨ
ਨਭੁਖਨਧਾਰਸਿਤਾਨਿਕਲੋਕਨਮਾਹਿਪਧਾਰੇ॥ਜੋਪਸੁਕੀਟਪਤੇ
ਗਸੰਭੈਜਲਨਾਇਗਾਏਦਿਵਰਾਮਨਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮਨਿਹਾਰਤਜੇਜਨ
ਸੰਗਠਾਏਸੁਰਮੇਜਨਦੇਖਨਹਾਰੇ॥੪੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਸਿਮਰਪਰੇਸੁਰ

ਲੋਕਗੁਰੁਰਾਮਹਰੀਭਗਵਾਨਾਬੇਗਾਏਸੁਰਲੋਕਸੁਬੈਠਿਬਿ
 ਬਨਾ॥੪੧॥ਸੁਤੈ **ਵਾਚ**॥ਸੈਯਾਇਹਪਾਰਬਤੀਪ੍ਰਤਿਹੇਮੁਨਿਮੰਤ੍ਰ
 ਲਊਤਰਆਪਮਹੇਸਬਤਾਏ॥ਅੰਰਕਥਾਬਿਸਥਾਰਘਨੇਕਛਮੰ
 ਤਨਹੀਕਵਿਮੰਤ੍ਰਲਾਪਾਏ॥ਇਕਪਾਦਪਛੇਇਨਮੇਨਰਜੇਦਹਜਨ
 ਮਹਜਾਰਸੁਪਾਪਮਿਟਾਏ॥ਮੁਨਿਲਾਇਸਮਾਧਿਸੁਜਾਹਿਜਹਾਂਸੁਖ
 ਸੇਵਹਿਤਾਪਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪੨॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਪਾਪਮਨੇਕਕਰੇ
 ਖਾਨਿਏਕਸਲੋਕਪਛੇਮਨੁਲਾਈ॥ਨਰਜੋਇਹਰਾਮਸਲੋਕਲਹੇ
 ਸਭਪਾਪਨਕੋਜਗਮਾਹਿਮਿਟਾਈ॥ਯਹਰਾਮਕਥਾਸਿਵੁਆਪਕ
 ਹੀਰਖੁਨਾਥਸੁਪ੍ਰੇਰਿਓਤਾਊਰਜਾਈ॥ਭੁਵਿਖਤਭਾਵਕਹੀਚਰਯ
 ਸੁਨਿਹੋਤਪ੍ਰਸੰਨਸੁਸ਼ੀਰਘੁਰਾਈ॥੪੩॥ਛੁ **ਪਛੇ**॥ਕਥਰਾਮਾਇ
 ਨਪ੍ਰੀਨਿਮਹਾਸਿਵੁਆਪਓਚਾਰਯੋ॥ਪਾਰਬਤੀਸੁਨਿਜਾਹਿਸੁਚੀਤ

੪੪੨
 ਮੇਲੋਕ

ਸੀਵੇਹਾਨਿ ਵਾਰਾਮੋ। ਪਛੇ ਭਗਤਿ ਸੋਯਾਹਿ ਸੁਨੇ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ
 ॥ ਸੈ ਜਨ ਮਨ ਕੋ ਪਾਪ ਦਵੈ ਖਿਣੁ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਜਗ ਪਛੇ ਸੁਨੇ
 ਅਤਿ ਭਗਤਿ ਸੋ ਲਿਖੇ ਸਜਾਹਿ ਲਗਾਇ ਮਨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਸੀ
 ਰਾਮ ਜੀ ਸੋ ਬਿਸਥਾਰੇ ਤਾਹਿ ਜਨ ॥ ੪੪ ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਰਾਮਾਇਣ ਸੁ
 ਆਦਿ ਕਾ ਬਬੁਹ ਮਲੋ ॥ ਸੁਰੇਸ ਕਰੈ ਜਾ ਕੀ ਬਢਾਈ ਸੁਨੇ ਸੁਰੀ
 ਤਿਹ ਰੇ ਪਾਣੀਆ ॥ ਸਰਧਾ ਸਮੇਤ ਪਛੇ ਸੁਨੇ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁਧ ਰੇ ਗਬਿਸ
 ਨ ਕੋ ਪਾਇ ਪਦ ਕਹੇ ਨਿਰਬਾਣੀਆ ॥ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਕੀ ਉਦਾਰ
 ਕਥਾ ਪੁੰਨ ਫੁਲ ਏਕ ਗੁਰ ਸਿਭਾਇ ਹੁਕਾਤਿ ਹੈ ਬਖਾਣੀਆ ॥ ਯਾਹਿ
 ਕੋ ਮਹਾਤਮ ਸੁਸੰਤੁ ਪਛਾਨੇ ਮੁਨਿ ਸੁਨਿਤੁ ਮਿਟਾਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਜ
 ਨਿਕੀਘਾਣੀਆ ॥ ੪੪ ॥ ਹੇ **ਰਾ** ॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸਦਾਰਾ ਪਦ
 ਚੇਤਨ ਪਾਮਾ ॥ ਬਾਲ ਕਬਚਨ ਸੁਫੁਲ ਪਦ ਬਿਗਸੇ ਸੀਤਾਰਾਮ ॥ ੪

੫॥ ਛਪੇ **ਛੇ** ॥ ਗਉਗੀਥੀ ਸੁਭਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਜਗਗਇਆਨਮਾ ॥
 ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਮਾਤਿ ਮਾਨਭਯੋ ਸੁਤਤਾ ਕੋਧਾਮਾ ਪੁਰਸੇਖ ਵਕੁਰ
 ਖੇਤਬਾਸ ਸੁਭ ਸੇਤ ਮਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਕੁਲ ਸੁਤੀਰ ਬਨੀਰ ਸੁਰਸੁ
 ਤੀਛਾਏ ॥ ਤਹਾ ਬੈਠ ਭਾਖਾ ਕਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕਥਾਰਾ ਮਾਇਦਾ ਪਹਰਿ ॥
 ਮੇਸੁ ਬਗਨ ਭਈ ਭੁਲ ਕਛੁ ਸੇਤ ਸੁਧ ਰੇਖਿ ਮਾਕਰਾ ॥ ੪੬ ॥ **ਵੇਹਰ**
 ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਹਰਿ ਰੂਪ ਜਗਾਨਿ ਜਤ ਪਪੁਨ ਮਾਪਾ ॥ ਗੁਰਮੰਗਦ
 ਕੇਵਲ ਯੋਤਿ ਨਦਾ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਛਪੇ **ਛੇ** ॥ ਗੁਰਮੰਗਦ
 ਅਮਰ ਸੁਗਮ ਦਾਸ ਗੁਰਮਰਜਨ ਪੀਰਾ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗ
 ਇਗੁਰੁ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਗੀਰਾ ॥ ਗਾਰਤੇਰਾ ਬਹਾਦਰ ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੇ
 ਰਪਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਗੁਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਭਯੋ ਸੁਤਾ ਕੋ ਪੁਤਾ ਮਨੁਪਾ ॥
 ਸੁਭਤਾ ਹਿਚਲਾ ਯੋਪਿਥ ਜਗਸਾ ॥ ਤਿਤੇ ਜਪਾਥਿ ਯੁਗਮਗਤਿ ॥

੨੪੪
 ਇਹ ਸਾਂਤਿ ਮਨੁ ਗਲਗੁ ਬਾਲਜਨ ਭੁਖਾ ਕਰੀ ਸੁਯਥਾ ਮਾਤਿ॥
 ੪੮॥ ਸ **ਵੈਖਾ**॥ ਪਛਮ ਉਤਰ ਪੂਰਬ ਮੇਜਨ ਦਖਣ ਜਾਹਿ ਪੁਰਾਵ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ ਸਿਖ ਭੁਏ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਪੁਨਿ ਨਾਮ ਸਭੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉ
 ਚਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤਨ ਦੇਹ ਪਰੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਜਾ ਭਵ ਸਾਗਰ
 ਤਾਰੇ॥ ਤਿਗੁਰੁ ਨਨਕ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮੰਜਾ ਲਿਕੈ ਮਭਿ ਬੀਦਹ ਮਾ
 ਰੇ॥ ੪੯॥ ਅਨੰਗ **ਸੇਖਰ ਛੰਦ**॥ ਗੁਰੂ ਗਾਇ ਦੀ ਸਿਧ ਕੇ ਪਦਾਰ
 ਬੰਦ ਮੰਜੁ ਲੀ॥ ਨਿਦਾਇ ਸੀ ਸਬੰਦ ਨਾ ਸੁਜੇ ਰਪ੍ਰੇਮ ਮੰਜੁ ਲੀ॥ ਸ
 ਮਸਤ ਸਤੁ ਮਾਰਤੇ ਜਪੁ ਜਿ ਜਾ ਬਿਥਾਰਯੋ॥ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਦਾਰ ਸਿ
 ਖ ਪੁਜ ਜਾਓ ਬਾਰਯੋ॥ ੫੦॥ ਦੋ **ਯਰ**॥ ਜਾਪਦ ਪੰਕਜ ਨੀਰ ਲਾਹਿ
 ਬੀਧਨ ਦੀਏ ਨਿਦਾਹਿ॥ ਮਾਨ ਸਿਧ ਗੁਰ ਕੋ ਨ ਮੋਤ ਪੇਗਾ ਨ ਮਦ
 ਤਾਰਿ॥ ੫੧॥ ਦੋ **ਯਰ**॥ ਗੁਰ ਮਗਨੀ ਦੁ ਸੁਚੰਦ ਪੁਨਿ ਸਿਬਤ ਮਨੀ

ਦਧਾਰਾ ਦਸਮੀ ਕਾਤ ਕਸੁਦੀ ਸੁਭ ਸੁਰਾਧੀ ਸਗੁਰ ਵਾਰਾ ॥ ੫੨

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਉਤ
ਕਾਂਤ੍ਰੇ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਿਰਯਾਣੇ ਨਾਮ ਨਵਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ੯॥ ਕਾਡਾ ੭

੪੪੪

४४४

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

1484

